

Ігор ДУДА

ЛЕМКІВСЬКИЙ СЛОВНИК

**Всеукраїнське товариство «Лемківщина»
Фундація дослідження Лемківщини у Львові
Бібліотека Лемківщини, ч. 54**

Ігор ДУДА

ЛЕМКІВСЬКИЙ СЛОВНИК

26 000 слів

**Тернопіль
Астон
2011**

**Всеукраїнське товариство «Лемківщина»
Фундація дослідження Лемківщини у Львові
Бібліотека Лемківщини, ч. 54**

Ігор ДУДА

ЛЕМКІВСЬКИЙ СЛОВНИК

26 000 слів

**Тернопіль
Астон
2011**

ОД АВТОРЯ

Оддавна мыслю си о написаню регіонального лемківського словника. Стало-м записував лемківски слова а їх тлумачыня по-українськи. Засєдно з приповідками, од 2003 року фіксував-єм слова, котри сут правдиво нашы, одмінни от літературних – українських ци польських.

Гнеска в Україні жыють штыри покоління лемків. Покоління, яке ся вродило «дома», юж забыло лемківску бесьїду і переважні гварит лемківско-українськом мішанином. Покоління, котре выросло в Україні, розумит по-лемківски, але бесьїдувати не може і, повіме правду, не хце. Бо не ма з кым! Іщы кус – і лемків як етногрупы не стане. Дякувати Богу, схоронили-зме культуру (пісьню, різьбу, малярство, даякы звычаї а традиції), але стратили головну ознаку нашого субетносу – язык, бесьїду, мову, говірку, гвару, наріччя, діалект, – як хцете, так повідайте. Не годжу-ся з тим, же мусиме ужывати українськи слова (в Польщы – польски), бо, повідають, же в лемківській бесьїді таких слів неє. Они сут! Маме їх тилько поглядати. Барвиста українська мова буде ішчы богатишом, кєд буде єднати в собі регіональны слова і діалектизмы, кєд выробиме власну научну термінологію, кєд будеме шанувати красний словник Бориса Грінченка, wydаний 100 літ тому. Прото гнескы маме тисячы (!) збыточних німецких, французских, а тюркских слів, котры прилетіли в Україну од языка «старшого брата». І най мі пребачат барз вчени-мовознавцьї, же кравец взявся за шевство. Я – гісторик штукуы, беру-ся за невластиву для мня справу. Не раз застановляв-ся: кєд не я, то хто ся возме. Мовознавцьї вєце цєкавлят-ся державном мовом або языками сусьїдив, но не гваром лемків, бойків ци гуцулів.

Дорогы краєне! Маме ся спілкувати, хоц бы на побутовим рівни, свойом рідном бесьїдом. Повторю гасло, котре юж од часу друкую на четвертій стороні часопису «Дзвони Лемківщини»: «Лемку! Маш бесьїдувати, гварити, мовити, повідати, радити, речы, гадати. Втовды лем будеш собом і шанувати Тя будут Люде».

Лемкове в Україні спринимають бесьїду своїх предків през призму української мовы, котру чуют і послуговуют-ся ньом штодня. Подумав-єм си, же ліпше укласти словник українсько-лемківський, а не взипы. Нашы краєне глядають, як тото ци тамто українське слово ся повідало дома. Не барз дуже маме книжок, написаних лемківськом, жебы їх была потреба тлумачыти українським літературним языком.

Можете глядати в словнику блуды, знам же они сут і вы їх найдете. Не мылит-ся лем тот, хто нич не робит.

Не претендую на новизну і словесну повноту. Най то буде ішчы єдна криска в лемківськїм мовным мальовидлі, моя скромна данина незабутній Лемківщині.

ПЕРЕДМОВА

I.

Лемки-русини – західна етнографічна гілка українського народу, яка споконвіків проживає по обох схилах Карпат. Гори поділяють Лемківщину на дві частини, розміщені на території трьох держав – Польщі, Словаччини та України. Північна – галицька, південна – словацька і закарпатська. Границі краю творять форму трикутника, повернутого вершиною на Захід, що сягає річки Попрад. За Попрадом, під самим Бескидом, лежать ще чотири лемківські села. Пам'ятаймо, що нинішніх кордонів за часів Австрії та Австро-Угорщини (1772–1918 рр.) не існувало.

Територія Лемківщини простягається від західного кордону України (р. Сян) на 120-130 км. Північна межа проживання лемків проходить попід містами Перемишль, Динів, Березів, Коросно, Ясло, Біч, Горлиці, Грибів, Новий Санч, Північна на ширину до 60 км. Південна межа лежить за Бескидами, понад словацькими містами Михаловці, Гуменне, Пряшів, Сабинів, Стара Любовня. Вододіл має три перевали-переходи: Лупківський (627 м), Дуклянський (502 м) і Тилицький (688 м). Серед гірських вершин відомі Яворина біля Криниці (1114 м), Магура біля Маластова (814 м), Кичера біля Вислока (652 м).

У південно-східній частині Лемківщини, на Закарпатті лемки компактно проживають у районах – Велико-Березнянському, Перечинському, частково Ужгородському і Мукачівському, до річки Боржава. Всі межі сьогодні мають багато етнографічних півостровів і острівців між поляками, словаками, українськими бойками і закарпатськими лемками.

«Расово Лемки, – стверджує Юліян Тарнович, – це чистий український тип, – чужі домішки дуже невеликі. Лемки рішуче належать не до чужих народів або племен (Шведи, Румуни, Волохи), як думали деякі дослідники, але до Українського Народу» (12.25–26).

Нижче наводимо хроніку важливих подій багатостраждальної історії краю до депортації його населення на Схід і Захід.

Про Русь і Велику Хорватію, в яку входила Лемківщина, згадує візантійський імператор Константин Багрянородний у своїй книзі «Про управління державою» (949 р.). Тоді вона займала величезну територію від річки Прут на сході до Баварії на заході (6.315).

Давні міста і містечка Лемківщини згадуються у «Літописі Руському». *«У рік 6489 (981). Пішов Володимир (великий князь Київський) до Ляхів і зайняв городи їх – Перемишль, Червен та інші городи, які є й до сьогодні під Руссю» (8.49). Зима 1150. «Король (Гейза II – король Угорський) же, пройшовши Гору, взяв Санок» (8.234). Літо 1262. «Послав тоді (князь Василько Романович) здобич брату своєму королеві (Данилу Галицькому) з*

Борисом з Ізеболком (боярином), – король бо тоді поїхав був в Угри, – і догнав Бориса коло Телича» (8.424).

Лемки стали першими серед слов'ян будівничими церковного, громадського і господарського життя в Америці. Еміграцію до США започаткував Юрко Кашицький з Нової Веси (п-т Новий Санч), який прибув у 1872 р. і повернувся додому через 10 років. Відтак, у 1873 р. поїхав Михайло Золяк з Ганчови (п-т Горлиці). Серед емігрантів був поширений жарт, що *«Лемкове открыли Гамерику»*.

Відомо, що перша парафіальна школа на Лемківщині заснована 1638 року в с. Поворозник. Становлення освіти пов'язане із заснуванням Руських Бурс у Новому Санчі (1898 р.) та Горлицях (1906 р.), які діяли до 1914 р. (1.76-84).

На початку Першої світової війни австрійська влада провела великі арешти серед священиків, учителів, урядників, солтисів, окремих господарів як підозрілих «русофілів» і вивезла до табору Талергоф. Протягом 1914–17 рр. там загинули 1 767 чоловіків, жінок і дітей (1.54-57). У Горлицях 6 вересня 1914 р. без суду і слідства був розстріляний о. Максим Сандович (у 1994 р. його віднесено до православних святих).

У листопаді 1918 р. на Сяніччині почався рух за приєднання Лемківщини до ЗУНРу. Його ініціатором був о. Пантелеймон Шпилька – парох із Вислока Великого. В с. Команча розмістилася Повітова Рада. Від грудня 1918-го до березня 1920 р. в с. Фльоринка діяла москвофільська «Західно-Лемківська Республіка», що також іменувала себе як «Руська Народна Республіка» (Президент д-р Ярослав Качмарчик). Її керівники вели переговори про приєднання Галицької Лемківщини до Чехо-Словаччини (1.62-66).

У 1930 р. за почином мистця Лева Геца в Сяноці створено музей «Лемківщина». У Львові виходила газета «Наш Лемко» (1933–39 рр.), а у Криничі – часопис «Лемко» (1934-39 рр.). З метою налагодження міжконфесійних непорозумінь між лемками у лютому 1934 р. утворено греко-католицьку Апостольську Адміністрацію Лемківщини з осідком у Перемишлі. Адміністраторами працювали оо. Василь Масцюх, Яків Медвецький, Олександр Малиновський.

У міжвоєнний час ХХ ст. чисельність лемків-русинів у світі сягала близько **1 623 000 осіб**, у т.ч.:

Автохтони: Закарпаття – 640 тис.	Еміграція: США – 620 тис.
Польща – 140 тис.	Канада – 22 тис.
Словаччина – 130 тис.	Австралія – 3 тис.
Сербія – 25 тис.	(1.67)
Румунія – 20 тис.	
Чехія – 12 тис.	
Хорватія – 5 тис.	
Угорщина – 3 тис.	

Під час Другої світової війни на теренах Лемківщини пожвавилася національно-культурне життя. В Сяноці постала Окружна Національна Рада, а в Новому Санчі – Український Допомоговий Комітет. У 1941 р. засновано Учительську Семінарію в Криниці. Маловідомим залишається той факт, що між Німеччиною і СРСР 3.11.1939 р. підписаний договір про переселення близько 5 000 лемків у Західну Україну. Це мав бути обмін лемків на німецьких колоністів, які жили на Тернопільщині. Перші добровільні виїзди почалися у лютому 1940 р. Більшість переселенців згодом повернулися в рідні гори (1.129–130).

Від серпня 1944 р. лемківських хлопців мобілізували в Червону Армію або Військо Польське. Зокрема в с. Туринське (п-т Сянок) з 64 мобілізованих загинули 26, у с. Сквіртне (п-т Горлиці) з 25 – 22 (1.149–150). Лемки також брали участь у визвольних партизанських рухах – прорадянських і пропольських, а згодом в Українській Повстанській Армії. Крайовим провідником ОУН і керівником підпільної адміністрації на Закерзонні в 1945–47 рр. був Ярослав Старух – «Стяг», який загинув під час акції «Вісла». Командиром 25-го Тактичного Відтинку «Лемко» УПА був майор Василь Мізерний – «Рен».

Протягом 15.11.1944 – 20.11.1946 рр. на підставі Угоди між УРСР і Польщею від 9.09.1944 р. із земель Лемківщини, Перемишльщини, Підляшшя і Холмщини на Схід було депортовано 122 622 родин або 482 880 осіб (за даними В.Сергійчука; 10.231), 123 010 родин або 483 808 осіб (за даними Е.Місіла; 15.357) – «громадян української, білоруської, російської і русинської національностей», і розсіяно майже по всіх областях України. Про лемків в Угоді нічого не сказано. Новий кордон пролягав вздовж т.зв. «лінії Керзона». У 1946–47 рр. тисячі вигнанців повернулися в Галичину, ближче до рідних Карпат. На Тернопільщині, зокрема, осіли 41 105 родин або 173 360 осіб.

Ті, що залишилися на Закерзонні, – 140 577 русинів-лемків-українців, під час сумнозвісної операції «Вісла» (29 квітня – 12 серпня 1947 р.), були депортовані на Захід – на колишні німецькі території, що відійшли до Польщі. Частина з них повернулася на прабатьківські землі за часів «хрущовської відлиги» (1956 р.).

Уродженцями Північної Лемківщини були видатні діячі науки, культури і мистецтва: Павло **Русин** (бл.1470 – бл.1517) – професор Краківського Університету («перший гуманістичний поет України»); Михайло **Василевич** (XVI ст.) – переписувач «Пересопницького Євангелія», на якому присягають Президенти України, Дмитро **Бортнянський** (1751–1825) – композитор (директор Придворної Капели в Санкт-Петербурзі); Михайло **Балудянський** (1769–1847) – правник і економіст (перший ректор Петербурзького Університету); Михайло **Вербицький** (1815–1870)

– священник, композитор (автор музики Національного Гімну України); Модест **Менцинський** (1875–1935) – оперний співак; Єпіфаній **Дровняк-Никифор** (1895–1968) – маляр-примітивіст світової слави; Володимир **Кубійович** (1900–1984) – географ, історик і редактор; Юліян **Тарнович** (1903–1977) – письменник і журналіст; Богдан Ігор **Антонич** (1909–1937) – поет; Олекса **Біланюк** (1926–2009) – ядерний фізик; Петро **Мошич** (1928–2006) – педіатр; Еммануїл **Мисько** (1929–2000) – скульптор (ректор Львівської Академії мистецтв).

Лемки завжди відрізнялися високою релігійністю, саме тому з їх середовища вийшли визначні церковні діячі – Митрополит Галицький **Йосиф Сембратович** (1821–1896), Митрополит Галицький і кардинал Сильвестр **Сембратович** (1836–1898), Патріарх Київський і всієї України (УАПЦ) **Дмитрій** (Володимир Ярема, 1915–2000), Митрополит Філадельфійський **Стефан Сулик** (1924), а також єпископи **Тома Полянський** (1796–1869), **Юліян Пелеш** (1843–1896), **Йосафат Коциловський** (1876–1947), **Павло Василик** (1926–2004).

II.

Прийнято, що назва «лемко» (на Закарпатті – «лемак») походить від загальноновживаного слова «лем», у значенні «лише, тільки». Так прозвали горян їх сусіди – долиняни. Науковці ввели прізвисько «лемко» в обіг як мовознавчо-етнографічний термін лише на початку ХІХ ст. (за іншими даними, ХVІ ст.; 7.1.11). Яків Головацький ще в 1843 р. стверджував, що назви «бойки» і «лемки» є лише прізвиськами (18.398). Іван Верхратський пише, що прізвисько дали сусіди-бойки (2.1-2). Серед галицьких лемків ця назва поширилася тільки на початку ХХ ст. (7.1.17). Самоназва лемків усіх регіонів – **русини**. Для аналогії приведемо зневажливі назви сусідніх етносів: дойч – фріц, німець (у знач. німий), поляк – лях, росіянин – москаль, кацап.

Сьогодні відомо, що санскритська мова європейського походження (13.272). Санскритське слово «рос» (рас, рус) означає «світлий, ясний, русий», інакше – «син Сонця». Найдавнішими з усіх писаних пам'яток, що зберегли ім'я «Русь», є єгипетські ієрогліфи (13.244). Римські джерела згадують про Русь з 839-го, візантійські хроніки – з 852 року. У Біблії слово «Рош» (Рус) вживається чотири рази (6.209).

Наших предків у доісторичні часи іменували різно: карпи, укри, білі хорвати, руськолани (роксани, роксолани, алани), роси (руси, русичі, рутени, расени). Це назви окремих давньоруських племен і об'єднань. Русинський (нині – український) народ ніколи не був гілкою якогось пранароду. *«Більше того! Український народ сам є пранародом, з якого вийшли інші народи»*, – справедливо твердить Павло Штепа (13.272).

Чужинці називали русинів по-своєму: індійці – с(ш)умерами, єгиптяни – гіттітами (гіксами, гіксосами); перси – сак(с)ами; греки – пелазгами (лелегами), скитами (скіфами, сколотами), сарматами (савроматами), кіммерійцями (гомерійцями), кімрами, гіпербореями, антами (велетами), троянцями, траками (фракійцями), тірренами (терсенами); римляни – етрусками (тусками), галатами, галлами, кельтами, гунами, венедями, нарешті... «варварами». Це різні форми одного найменування «рус» (мовні варіанти – рас, рос).

Якщо Русь-Україна була матір'ю (не сестрою!) усіх слов'янських народів, то Карпати були їх колискою. Карпати у давні часи називали Венедськими горами, бо венеди заснували на півночі Італії Венедську державу і місто Венецію. Наших предків, вихідців із нинішньої Галичини, маємо називати **прарусами**, а не якимись штучно видуманими чужинцями іменами. Загальний етнонім – прізвисько «слов'яни» походить від слова «слави». Так римляни називали білих рабів із півночі, наших предків, яких постачали царські скіфи, а згодом – хазари.

Починаючи від VI тис. до Р.Х., в далеку дохристиянську добу, в Карпато-Дунайському регіоні народжувалися, формувалися і розходилися на Схід, Південь і Захід нові етнічні групи зі своєю мовою і культурою. Наукові дослідження істориків, які стали відомі останнім часом, свідчать, що Карпати після потопу були колискою т.зв. індо-європейської або арійської цивілізації. Частина аріїв (оріїв) у середині II тис. до Р.Х. мігрувала з Аратти в Індію. Аратта (Оратанія) як країна аріїв часто згадується в с(ш)умерському епосі (6.164). Вона займала територію від Дніпра до самого Дунаю (кол. Істер).

Священна мова санскрит («культурна»), як і протонародна – пракрит («первісна»), мають багато спільних коренів з арійсько-прарусинською та старо-українською мовами, наприклад: *аді* – один, *багута* – багато, *вар* – варити, *ватар* – вітер, *горі* – гора, *гріва* – шия; *двара* – двері, *двіс* – два, *жата* – життя, *імі* – іде, *катара* – котрий, *крішна* – красний, *кшатрій* – кошовий, *маг* – муж, *матар*, *мана*, – мати (матір), *мріти* – вмирати, *наса* – ніс, *падаті* – падати, *паса* – пастух, *пака* – пекло, *світ*, *швета* – світлий, *смаяті* – сміятися, *стуна* – стопа, *тат* – той, *тата* – тато, *тваї* – твій, *трі* – три, *уда* – вода, *чуматі* – цьомати (цілувати), *явана* – явлення (3.199–200). Санскрит допомагає зрозуміти значення наших імен і прізвиськ, етнонімів і топонімів.

Археологічні знахідки підтверджують можливість переселення аріїв-прас(ш)умерів з Індії (чи Закавказзя) на територію Месопотамії. С(ш)умери, наші предки, були обдарованим народом. Вони вперше збудували цивілізовані міста, звели храмові споруди – зіккурати («штучні гори»), поділили рік на 12 місяців, а тиждень на 7 днів, склали збірник

законів, таблицю множення і систему мір, винайшли колесо, плуг і віз (військову колісницю), перше письмо – клинопис. Найдавніші с(ш)умерські піктографічні пам'ятки датуються близько 3 100 р. до Р.Х. С(ш)умерські епоси виникли найменше за півтора тисячоліття до Гомерових «Іліади» й «Одіссеї». В «Епосі про Зіусудру» та «Епосі про Гільгамеша», далеко до Біблійної історії, згадується про рай і всесвітній потоп. Мова с(ш)умерів близька русинській, порівняйте: *бал-бал* – говорити (балакати), *дас* – даси (даш), *ду* – іду, *еду* – один, *кашу* – кажу, *лу* – людина, *мана* – обмін (міна), *нан* – мати (ненья), *решату* – вирішувати (рішати), *сар* – цар (сонячний), *сумер* – спокійний (сумирний), *уруду* – руда (метал) (11.60–63). Семітські аккадці під проводом царя Саргона (Саррумкена) після 2 350 р. до Р.Х. підкорили С(Ш)умер, проте вони стояли значно нижче за рівнем свого суспільно-культурного розвитку.

Скити, за Геродотом, з'явилися у Північному Причорномор'ї в середині II тис. до Р.Х. Вони не були чужим народом, це ті ж праруси, які колись емігрували на Схід, а в IV ст. пішли на Захід і завоювали Північну Англію (Шотландію). На мапі Клавдія Птолемея (бл.100 – бл.165) простір від Дунаю до Волги зазначений як «Скитія», на місці сучасної Пруссії читаємо назву «Боруссія». Ще в XVI ст. селяни Північної Німеччини (Пруссії) говорили русинською мовою. У Ганновері Служба Божа правилася на слов'янській мові до 1751 року. Шотландія в оригіналі читається як «Скотленд», тобто земля скитів. Про роль наших предків-русів натякає надзвичайна роль Пруссії в історії Німеччини (13.281, 298, 342–345).

Вчені визнають, що в питанні про царських скіфів (арійських скитів), їх міграції та історичної місії залишається дуже багато невизначеностей. Про їх спадкоємців – сарматів знаємо ще менше. Зарубіжні вчені стверджують, що скити-гітити-руси панували в Малій Азії (Галатеї) майже 150 років. Цікаво, що на їх тризубах були зображені галки, а самі гітити – з оселедцями.

На поч. XVII ст. до Р.Х. гітити (гіксоси) з допомогою важких кінних колісниць, залізної зброї і складаних луків завоювали Єгипет і правили там більше ста років (1680–1570). Одного з фараонів звали Кийан (13.328–330). П'ять фараонів 22-ої династії мала прізвище Шишак (6.260). Сучасна історія не знає, хто вони («царі пастухів» чи «царський народ») і звідки прийшли. Античні вчені вважали гіксосів фінікійцями. Археологічні розкопки біблійного Єрихона твердять, що місто займали гіксоси.

Чимало єгипетських слів доволі зрозумілі сучасному українцеві-галичанину: *адар* – удар, *вараг* – ворог, *гапат* – обіймати (хапати), *гат* – хата, *мерт* – селянин (смерд), *мест* – помста, *пат* – палиця (патик), *рек* – рік, *ремен* – рамено (плече), *тес* – ніж (тесак), *тнет* – різати (тяти), *чебет* – чобіт (13.332). На саркофазі Тутанхамона (XIV ст. до Р.Х.) виявлено напис

русинською мовою: «У віки несе істину суцим, що ти вбити намагасишся, переешкоди ставлячи». Невідомий автор докоряє фараону Єгипту, який виступав антиподом Аратти (4.200).

Після повернення з Єгипту наші предки-праруси поселилися в Північній Палестині (кол. Ханаан) над озером Генізарет (згодом – Галілейське море). Ця місцевість znana як Галілея (пізніше – Тіверіада). Єгипетські письмові джерела (ієрогліфи) називають Палестину і Сирію I–II тис. до Р.Х. (до приходу євреїв) Верхньою Рутенією, а мешканців – рутенами (13.245, 334). Місто Єрусалим (*Ел-рус-салем*) заснували гітити (гікси), яких ханаанці звали «русами» (11.90). Воно є часткою нашої історії. Багато інших єврейських топонімічних назв – Ізраїль (*Узра-Ел: в знач. побачив Бога; 11.50*), Йордан (*Яр-дан*), Єрихон (*Яри-гон*), Голан (*Гал-лан*) – мають арійські (русинські) корені. Семіти з'явилися там лише в XII ст. до Р.Х. (13.328).

Русами-скитами за походженням, були засновники східних релігій Заратустра (Спітама) і Будда (Гаутама). Коли б не було Заратустри і Будди, то іудаїзм, християнство і магометанство не мали б ідейного підґрунтя (11.92, 120, 121; 13.331). Лев Силенко спробував оживити авестійську (заратустріянську) мову, якою наші предки говорили перед заснуванням Рима і написанням Біблії: *вар* – дощ, *вдова* – відава, *віс* (весь) – село, *гав* (гов'ядина) – м'ясо, *жані* – жінка, *зам* – земля, *зна* – знати, *нава* – новий, *пасу* – скот, *хвара* – рана (11.93). Наведені приклади дають підстави задуматися про місце нашої мови в світовій цивілізації. Праруси, пише П. Штепа, випередили всіх європейців у культурному поступі на кілька тисяч років (13.263).

Сучасні історіософи твердять, що родоначальниками галілеян були наші пращури – стародавні арії-гіперрбореї, які прийшли в Палестину в III ст. до Р.Х. із Придніпров'я, Придністров'я і Прикарпаття (3.8). Галілеяни відомі тим, що з їх середовища вийшов Ісус Христос, Діва Марія та всі апостоли (крім Іуди із Каріота – іудея). Батьки Діви Марії, їх родичі та апостоли мають не єврейські, а наші імена. Христос не був євреєм, він був галілеянином-галичанином (3.117; 4.310–316). Християнство має галілеянські (тобто галицькі), а не єврейські етнічні корені. Для іудеїв Галілея і Самарія були окремими, «поганськими» країнами. Іудеї ставилися зверхньо до жителів Галілеї через їхнє змішане походження, релігію і відмінну мову. Ісуса не сприймали за свого. Після Вознесіння Христового значна частина галілеян із Палестини і галатів з Малої Азії повернулася в Галичину. Протягом кількох наступних століть послідовників Христа називали «галілеянами», а не християнами (4.69–70). Маємо гордитися, що наша Галичина дала світові Боголюдину Ісуса-Спасителя! Олександр

Македонський і т(ф)ракієць Спартак також мають прикарпатське коріння (13.340).

Якою мовою говорив Ісус Христос? Питання зовсім не риторичне. Ісус (євр. Єшуа) розмовляв арамейською (аморейською) мовою, яка була поширеною серед галілеян, самарян і юдеїв. Крім того, Він знав і місцеву мову, принесену в Галілею з Галичини, яка виконувала роль т.зв. «хатньої мови». Саме цією материнською мовою були мовлені передсмертні слова під час агонії на хресті: «*Елої, Елої, лема савахтані?*». Почувши їх, юдеї подумали, що Ісус кличе пророка Іллію (Мр. 15.34–35). Згідно з помилковим стереотипом, ці слова перекладають як «*Боже мій, Боже мій, чому Ти мене покинув?*» Насправді ж останні слова Спасителя були сказані галілейською мовою, якою Марія від народження розмовляла зі Своїм Сином: «*О Лельо, о Лельо, лем в мя ся остані!*» (Лельо – в знач. Няньо-Батько). Якщо ці слова були незрозумілі для тодішніх юдеїв і нинішніх «науковців», то вони не потребують перекладу для теперішніх українців Карпатського регіону (лемків, бойків і гуцулів), звідки галілеяни-геллени-галати-галли-галичани 24 століття тому переселилися в Палестину (3.61; 4.319–320). В євангелиста Луки переклад більш точний: «*Отче, у Твої руки віддаю дух Мій*» (Лк. 23.46).

Пелазги – біблійні філістимляни, завоювали Крит і заснували місто Трою на честь бога Трояна. Вони виробили алфавітне письмо, яке перейняли фінікійці. Грецький історик Геродот (IV ст. до Р.Х.) писав, що Еллада початково називалася Пелазгією, а філософ Плутарх (II ст.) вважав, що пелазги були засновниками Рима (2.42). Етруски (тобто «з русів» інакше – расенни), які прийшли приблизно у 1250 р. до Р.Х. зі зруйнованої Трої (грец. Іліон), володіли Римською державою в 616-509 рр. до Р.Х. Назва «Рим» – етрусського (руського) походження, і саме місто створювалося за етруським (руським) зразком. Головні божества Русі стали головними богами етрусків. Рим заснували наші предки-етруски – брати Ромул і Рем. Римляни успадкували праруську обрядовість, традиції, звичаї і празники (Щедрий вечір, Купала). Етруски подарували аборигенам Апеннінського півострова своє письмо. Етруські тексти написані грецькими буквами, які легко читаються. Проте вчені-лінгвісти Західної Європи протягом років не могли зрозуміти зміст написів, поки не додумалися зіставити слова з давньоукраїнською: *ака* – яко, *враз* – вразити, *ени* – вони, *живас* – життя, *зар* – жар, *ката* – хата, *міні* – мені, *нуна* – няня (мати), *пайн* – пан, *палянос* – паляниця, *патакс* – птах, *пулу* – поле, *ртеле* – ретельний, *ру* – рука, *рума* – румигати (жувати), *скатера* – скатертина, *скриніум* – скриня, *сну* – сон, *сопіл* – сопілка, *сутина* – сутінки, *талан* – доля (6.193; 11.164).

Наші предки – праруси були войовничим народом, з яким змушені були рахуватися сусіди. Кордоном між Скитською і Римською державами була річка Євфрат. Скити розгромили перські війська царів Кира (529 р.) і Дарія (513 р. до Р.Х.), а в 55 р. – римського полководця Марка Красса. Зі скитами воював Олександр Македонський. Вони вперше почали виробляти і вживати залізну зброю (13.283, 285).

Відомо, що в 118 р. роксолани-алани розбили на Дунаї римські легіони імператора Адріана. В 375 р. аланський король Болемир з допомогою гунів вигнав готів з Русі-України (13.308). А 439 р. король аланів Самбіда допоміг Римові вигнати вестготів і бургундців з південної Галлії (теп. Франція). В Іспанських Піренеях (Галісії) досі живуть баски (самоізва – ускара), які не вважають себе ні іспанцями, ні французами. Антропологи зараховують басків до тієї ж раси, що і наших трипільців, а мовознавці твердять, що їх мова має праслов'янські (точніше – прарусинські) корені (13.341).

Гуни на чолі з Аттілою (401–453), в союзі з галлами-русами, підірвали могутність Риму, зруйнувавши північні міста імперії. Долю Риму вирішила Каталаунська битва (6.286). Згодом наші предки під проводом короля русів (рутенів) Одоакера (Одоакра) здобули Рим (470 р.) і володіли ним протягом 14 років. Ім'я Одоакера вирізьблено латинською мовою на мармуровій плиті, знайденій у м. Зальцбург (Австрія) (13.247–248). Візантійський історик Прокопій у середині VI ст. писав, що анти і праслов'яни говорили одною мовою (9.305).

Наші предки – лемки ведуть свій родовід від білих хорватів (русів). У VII ст. до Р.Х. із Семиріччя (Пенджаб, Північна Індія), як пише «Велесова книга», на конях і возах вони з боями повернулися до Карпатських гір, де прожили близько 500 літ. Через деякий час готи (германське плем'я) із Заходу потіснили трьох синів Ірія (Арія, Орія). Тоді *«Кий іде з русами, і Щек веде плем'я своє, а Хорів – хорватів своїх»*, написано на дощечці 36-а (9.296–298, 389–390). Князь Кий, який пішов на схід сонця, на березі Дніпра заснував град Київ. Князь Хорів (Гороват, Хорват) пішов на південь, де почав нове життя на побережжі Адріатики, а Щек (Щех, Чех) – на Моравію. *«По довгих же часах, – пише «Літопис Руський», – сіли слов'яни по Дунаєві, де ссть нині Угорська земля і Болгарська. Од тих слов'ян розійшлися вони по Землі і прозвалися іменами своїми, – /од того/, де сіли, на котрому місці. Ті, що, прийшовши, сіли по ріці на ймення Морава, і прозвалися моравами, а другі чехами назвалися. А се – ті самі слов'яни: білі хорвати, серби і хорутани»* (8.2).

Міграції з Карпат на південь продовжувалися і в пізніші часи. У 634–638 рр. білі хорвати – русини зі Східної Галичини (Червоної Русі) переселилися на Балкани (у Далмацію), де живуть досі. Хорвати

згадуються серед руських племен, разом із полянами, древлянами, сіверянами, радимичами, які «жили в мирі» (8.8). У 907 році князь Олег, разом із іншими племенами, «котрі є пособниками», брав хорватів у похід на греків (8.16). Однак, невдовзі (993 р.), вони повстали проти Києва, і князь Володимир Великий змушений був втихомирювати їх (6.68).

Наших предків, які жили у лісах, називали «древлянами», на рівнинах – «полянами», в горах – «г(х)орватами». З XI ст. хорвати вже відомі як русини. Галицькі русини у середині XVIII, а відтак у XIX ст. переселялися у Сербську Воеводину і сьогодні називають себе «руснаци». Досі вважають себе русинами (руснаками) жителі Західного Закарпаття (Україна), Пряшівщини (Словаччина), Мармарощини (Угорщина). Принагідно згадаємо, що князь Святослав Завойовник називав свій народ – «скито-руси», а гетьман Богдан Хмельницький – «русини».

Коли цар Пётр I у 1713 році вкрав нашу етнічну національну назву і почав називати азіатську Московію (кол. Татарську Русь) – «Россія», а московитів іменувати «росіяни» (рассіяне), наддніпрянці, щоб не бути «малоросами», на початку XIX ст. задовільнилися синонімом «українці». Русини Галичини лише під час Першої світової війни стали українцями. Однак, мусимо пам'ятати, що назва «Україна» також давня, вперше відома з Іпатіївського літопису (1187 р.).

У «Велесовій Книзі», що є концентрованим вираженням пам'яті прарусів-українців дохристиянської доби, я знайшов більше сотні слів, що властиві для лемківської говірки: *вошчына* – віск, *взерати ся* – дивитися, *влоси* – волосся, *вырва* – урвище, *его* – його, *карк* – шия, *лихий* – поганий, *міх* – мішок, *най* – хай, *од ся* – від себе, *они* – вони, *осі* – ці, *піемо* – співаємо, *про* – для, *са(я)* – ця, *стріча* – зустріч, *сут* – є, *худо* – погано, (9.398–468). Вчені-мовознавці чомусь свідчать про спорідненість мови «Велеса» зі старочеською. На наш погляд, тут треба твердити про спорідненість мови близьких і дальших сусідів-слов'ян (чехів, словаків, поляків, сербів, хорватів, руснів-українців) із говором жителів Карпат. Саме звідси почалася давня (арійська) мова, яку в значній мірі зберегли нинішні русини-лемки. Зауважимо, що прислівник «лем» широко використовувався в українській літературній мові XIV–XVII ст., а галицький літературний діалект XIX ст. дуже близький до лемківської говірки. Фому Невірного прошу переглянути львівську газету народовців «Діло», що виходила у Львові в 1880–1939 роках.

Саме праруська розмовна мова була базовою для становлення нинішнього літературного мовлення всіх слов'янських народів. Наша кирилиця (863 р.) не була новою абеткою слов'ян, вона створена на основі давньоруської, дохристиянської. Св. Кирило (Константин) не винаходив ні глаголиці, ні кирилиці. Він додав лише кілька літер до алфавіту, знайденого

в Корсуні. Аланське письмо було основою для глаголиці, а від неї – кирилиці (13.311). Санскритське, с(ш)умерське, фінікійське, етрусське письмена походять від праруського, а не навпаки (6.200–201).

Вважають, що алфавіт винайшли стародавні греки-елліни. Насправді вони перейняли його від кіммерійців-фінікійців, наших предків (6.165,183). Місце походження писемності останнім часом перемістилося з Месопотамії та Фінікії до Центральної Європи – Карпат (6.197–198). Саме Галичина була духовною основою Оріані – Руси-України.

Грецьке слово «логос» походить від староруського «голос». Воно трансформувалося шляхом перестановки двох приголосних, подібно як лемківський «медвід» – на український «ведмідь». Назва «гал» (галичанин) також бере початок від слова «голос» (голосистий) (3.48, 218).

У своїй праці Іван Верхратський висловлює припущення: *«Говор галицьких Лемків оказує подібно як і говор угорских Лемаків сильний вплив словащини; подекуди слідний також вплив польщини...»*. Однак, тут же визнає: *«Не без того, що і русчина вплинула своєю дорогою на місцеві говори і Словаків, і Мазурів...»*. (2.2).

І. Верхратський вважає, що деякі лемківські слова, форми і вирази є давніші і правильніші, ніж загальновживані на той час у письмі чи в «бесіді розговорній». Серед таких прикладів подає слова: **астряб** – ястра(у)б, **спадчына** – спадщина; **тета, тотка** – тітка; **ручник** – рушник (2.16, 19). Вчений приводить десятки архаїчних форм лемківських слів, які беруть початок від XIV століття.

Треба погодитися з думкою Адама Барни, *«што Лемкы в своїм карпатскым сьвіті были єдным, найдовше захованым з архаїчных народів Европы...»* (1.68).

III.

У 1932–36 рр. рідну мову наші предки вивчали в початкових школах на Північній Лемківщині, яка входила до складу Польщі. Тоді ж було введено Буквар і першу Читанку. Фундація Підтримки лемківської меншини «Rutenika» у Польщі 2004 року видала новий Буквар, Граматику і польсько-англійсько-лемківські Словники, які допущені сьогодні для використання у середніх школах.

Словники засвідчують рівень мовної культури лемків і мовне багатство лемківської бесіди. Мовна спільнота, відомо, вважається характерним чинником національної ідентичності лемків. Достатньо глянути на нашу словникову статтю «людина», що має (крім загальної назви) 38 значень-позицій, «майстер», «полотно» – по 25, «чоловік» – 23, «жінка», «поле» – по 22, «ліс» – 19, «вівця», «тканина» – по 16, «вода»,

«дитина» – по 13, «груша», «дерево», «корова», «солома» – по 12. Кожна мова неповторна, давня русинська (лемківська) – також.

Для ілюстративних прикладів у словнику використаний фольклорний матеріал – пісні та приказки. Лемківська пісня займає виняткове місце в загальноукраїнській пісенній творчості. Досі, по радіо і телебаченню, з естрадних підмостків звучать чарівні лемківські пісні, яких оголошують просто – «українські народні». Про співучість лемків писав (язичієм!) О. Кольберг у своїх «Різних творах»: *«Лемки, як весь народ рускій, сут весьма псвчий. Жне-лі женицина, грабає-лі, доїт-лі корови, ілі на жорнах меле, всегда роботу свою піснію сопровождає... Удівительним действительно ест, як они целый день жнучи, похилени до землі, спевати могут»* (14.49, 47).

Я не проводив наукових експедицій на Лемківщині і не записував лемківські слова по селах, як це робили Іван Верхратський чи Януш Рігер. Бо не було в цьому потреби! Іншої мови, крім лемківської, я не чув до виселення в Україну. Материнською мовою користувався майже 50 років (дякувати Богу, що мої батьки жили довго). А в Монастириськах (1945–58 рр.), в яких досі компактно проживають лемки, ми розмовляли «по нашому» і вдома, і на вулиці, і в школі. До словників І. Верхратського, Я. Рігера, З. Стібера, А. Бігуняка, Я. Хорощака, П. Пиртея, О. Павлешина, М. Завадяка, О. Лешка я звернувся лише тоді, коли самостійно зібрав близько 20 тисяч слів. І брав від них не всі слова підряд, а тільки рідкісно-регіональні, яких я не міг пам'ятати, бо вони не вживалися в Західній Лемківщині, зокрема в маминій Ганчові чи батьковому Сквіртному на Горличчині.

Щиро вдячний Володиславу Максимовичу – «гамерицкому лемкови», за електронні варіанти праць І. Верхратського, Я. Рігера, О. Кольберга, Ф. Колесси, З. Стібера, О. Лешка та інших. Вдячний Володимиру Ропецькому – «сльвівському лемкови», за усні поради і праці А. Павлешина, М. Завадяка і Д. Попа, які збагатили мої знання лемківської мови, а також сам словник.

Живим інформатором рідної говірки, яку я записав, була одна із найстаріших лемкинь в Україні – 92-річна Марія Щерба з Кирпанів (нар. 1919 р. в с. Кам'янка, повіт Кросно). З 1945 р. вона проживає в с. Ягільниця Чортківського району на Тернопільщині.

Найбільш ґрунтовними науковими працями з лемківського мовознавства, використаними мною, вважаю словники І. Верхратського та Я. Рігера. Цінним джерелом для пізнання регіональних діалектів, у т.ч. лемківського, є «Енциклопедичний словник української мови».

Загалом, словник містить **10 760** статей, близько **26 000** лемківських слів (у т.ч. **5 640** запозичених слів), **1 250** словосполучень та **1 700** ілюстративних прикладів, без врахування словесних варіантів і відмінкових закінчень. Він охоплює найбільш уживані та рідкісні слова лемківського діалекту української мови.

ЛЕМКІВСЬКИЙ ПРАВОПИС

Досі немає усталеного лемківського фонетичного правопису. Подані в словнику найбільш характерні особливості формотворення лемківських слів покликані заповнити цю прогалину. Ми пишемо їх так, як вимовляємо і чуємо. Давно назріла потреба в систематизації багатой лемківської лексики. У багатьох випадках виникали сумніви, що вимагають подальшого вдосконалення, передусім синоніми – слова, різні за звуковою формою, проте однакові або близькі за значенням.

1. Буква **-ї** у лемківському правописі не використовується: лемко **-іде**, а не **їде**; **-іст**, а не **їсть**.

2. Не вживається апостроф (') перед літерами **-я, -ю, -є**. Українські слова ім'я, зів'ялий, м'який, в'ється пишемо як **іме́но, зів'я́лий, мня́гкій, вє́-ся**.

3. Шипляча буква **-щ** замінена поєднанням складових букв: **-шт** (нащо – **по́што**, щоденно – **што́ден**) або **-шч** (прищ – **пы́ршч**, щастя – **шчє́сьтя**, щирий – **шчы́рий**).

4. Твердий знак (**ѣ**), що з'явився на початку ХІ ст., не використовуємо у жодній позиції. Він нагадує архаїчне, пресловуте «язичіє». До прикладу, в Росії та Східній Україні його відмовилися вживати в кінці слів ще у 1918 році.

5. Старослов'янська буква **-ы**, навколо якої ведуться гострі дискусії, відома з кінця ХІ ст., коли московитів-«росіян» ще не існувало. Вона вживається згідно з вимовою після шиплячих та інших приголосних (крім **-ц**): **бы́кы, бы́ти, жы́тя, ры́ба, хы́жа**. Однак існують винятки: **бі́гчи, бі́дны́сший, глу́бший, ді́тя́чий, і́стнію́чий, ко́зя́чий, мо́ло́дчий, пра́вода́вчий, ры́жий, сьві́жий, сере́ду́шчий, ту́ньший, туте́йший, шчи́тка**.

Спроба заміни букви **-ы** на **-и** суттєво змінює значення багатьох слів. Переконливими прикладами можуть бути такі ононіми – однакові за написанням і звучанням слова, проте різні за значенням: бити – **бы́ти**, вигляд – **вы́гляд**, вити – **вы́ти**, грати – **гра́ты**, дим – **ды́м**, лишка – **лы́жка**, писк – **пы́ск**, рачки – **ра́чки**, рик – **ры́к**, син – **сын**, ти – **ты**.

6. Відмовляємося від вимови букви **-л** як **-в** в іменниках (молоко – **мо́во́ко**, село – **се́во**, ляда – **ва́да**, слуга – **сву́га**), дієсловах минулого часу однини і множини жіночого і середнього роду (писала – **писа́ва**, ходила – **ходи́ва**; пішло – **пі́шво**, казало – **каза́во**), прикметниках (молодий –

мово́дий, веселий – весе́вий), прислівниках (повно – по́лно). Також відмовляємося від зворотнього написання дієслів минулого часу чоловічого роду (пішов – пі́шол, приймав – при́нимал).

Ця регіональна вимова має виразний відтінок полонізмів або русизмів, тому не може бути прийнята у лемківському правописі.

7. Відмінності між м'яким *-і* і середнім *-и* в багатьох лемківських словах прослідковуються дуже невиразно: *лѣкци(і)я, по́зі(и)р, о́ри(і)х, ро́сі(и)л*. Однак при письмі заперечуємо заміну *-і* буквою *-и* на початку слів: Іван – **И́ван**, ішов – **и́шов**. При вимові цю рідкісну особливість варто враховувати.

8. Букву *-Г -г* вживаємо у випадках, передбачених українським правописом, а також у всіх словах іншомовного походження, в яких подано *-g*, а не *-h*: *га́вган, га́зда, газѣ́та, га́мба, ганч, га́чы, гвер, гу́макы, густ; дра́гон, коле́га, ля́гер, му́рга, о́гін, тигер, фігу́ра, фільо́лог, шля́г, шпа́ркет* і т.д.

9. У всіх випадках, незалежно від попередніх і наступних літер, від пунктуації, на початку і в середині речення, використовуємо прийменник *-в*, а не *-у*: *жычы́ня в лісьті; в мо́ій фамѣ́лі*.

10. Перед словами, що починаються на приголосні, звук *-в* вимовляємо як *-з, -ф* або *-х*: *гло́ни, фче́ра, ф каба́ті, х парію́*. Проте рекомендуємо писати: *вло́ни, вче́ра, в каба́ті, в парію́*.

11. Після букв *-з, -с, -ц* перед голосним *-і* та приголосними пишемо *-ь* (м'який знак) для посилення м'якості цих приголосних: *бесы́да, зы́ля, зы́зда, кра́сьні, сы́вято, сы́м, сы́міх, су́сід, цы́чы́ня, цы́пы*. Однак існують ряд винятків: *касі́ер, о́сміи, ро́сіл, сло́нь, сті́вка* та ін.

12. Пом'якшується буква *-л* перед голосним *-о*: *логі́ка – льо́гіка, Павло – Па́вльо, поне́ділок – поне́дільо́к*.

Не можемо погодитися з пом'якшенням при письмі букви *-л* перед голосним *-і*: *клы́щі, лы́с, лы́теркы, лы́я, млы́ти, плы́нити, слы́пак, хлы́бусь* та інших (див. І. Верхратського). Букву *-л* у наведених словах вимовляємо м'яко і без м'якого знаку.

13. Категорично заперечуємо заміну букв *-зь, -сь* на *-ш*: *зы́зда – шы́зда, сы́вято – швя́то, сы́ніг – шні́г, су́сід – суші́д, ся – шы́я*. Вони зустрічаються у лемківському словнику А. Бігуняка – О. Гойсака, а також О. Павлишена, який використовував його буквально. Буква *-ш* спотворює чисте звучання слів.

14. М'який знак (-ь) не вживається у прикметниках, які закінчуються на -зький, -ський, -цький, у т.ч. у суфіксах слов'янських прізвищ (Острóвський, Потóцький, Сьвєнці́цький). У цих словах буква -и змінюється на -і: вузький – у́зкій, польський – по́льській, тонкий – то́нькій.

15. Іменники чоловічого роду, які в українській мові закінчуються на -ь, по-лемківськи вимовляємо твердо: ві́нец, мі́сяц, сьі́чен, хло́пец.

16. В іменниках середнього роду однини, які закінчуються на -я, подвоєння букв не проводимо: життя – жьі́тя, завдання – за́д́ання, зілля – зьі́лля, сушіння – суш́и́ня, читання – чьі́т́ання.

17. Частку -ся в кінці зворотніх дієслів рекомендуємо писати через дефіс, а на початку – без нього: споді́ва́ме-ся, ся мину́ло. Однак заперечуємо їх написання разом: зві́рї́тися, спитáтися (див. Прт.) або з невинновправданим пом'якшенням: ви́дава́тися, зрі́ка́тися, понаглі́а́тися (див. БГ., Пен.). Як виняток – де́сят, пісья́ти, відпові́дно до вимови. Правовпис частки -ся без дефісу збережено згідно з першоджерелами (див. Врх., Ртр.).

18. Частку -зме в кінці дієслів також пишемо через дефіс: ми ходили – хо́ди́ли-зме.

19. Іменники чоловічого роду, що означають професію і закінчуються на -ар, -яр, вимовляємо твердо: ма́сар, у́вчар, ко́сяр, ры́бяр. Проте у родовому відмінку, вони пом'якшуються і змінюються наголоси: маса́ря, увча́ря, кося́ря, рыба́ря.

20. Іменники твердої групи множини можуть закінчуватися на -ове: брата́ове, пташко́ове, свата́ове, сыно́ове.

21. Іменники чоловічого і жіночого роду в орудному відмінку однини, на відміну від українських -ою, -єю, -сю, мають закінчення -ом: брóньом, во́дом, голо́вом, ма́пом, пля́цом, ру́ком, сли́вком, хь́жом.

22. Українське слово-сполучник -що? на Лемківщині всюди вимовлялося як -што?

23. Префікс -від у лемківських словах змінюється на -од в іменниках (відповідь – одпо́від, відродження – одро́джі́ня), дієсловах (відійти – одьі́йти, віді́ннити – одті́ніти), прикметниках (відкритий – одкры́тий, відпові́дний – одпові́дний), прислівниках (віднедавна – однеда́вна).

24. Загальноновживаний в українській мові префікс *пере-* вживається у лемківських відповідниках як *пре-*, переважно в дієсловах (перебувати –

пребыва́ти, передбачити – предвиді́ти, перейти – пре́йти), а також у похідних від них іменниках, прикметниках і прислівниках (перед – **пред**, передчуття – **предчу́тя**, пересолений – **пресоле́ний**). Проте існують винятки: закуска – **переку́ска**, переймати – **перейа́ти**, переселення – **переселі́ня**, перебільшення – **переса́да**.

25. Закінчення дієслів у 3-ій особі теперішнього часу однини та минулого часу множини завжди вимовляємо твердо: **гва́рит – гва́рят, гуля́т – гуля́ють, єст – сут**.

26. Іменники чоловічого роду, що закінчуються на **-д, -з, -ж, -н, -р, -с, -т**, у родовому відмінку множини мають закінчення **-ив** або **-ів**: **ко́мин – ко́минив, па́лец – па́льців**.

27. У словах іншомовного походження, зокрема географічних назвах, зустрічаються скорочення початкових голосних букв (італієць – **та́льян**), додавання букви **-г** перед початковими голосними (Америка – **Гамері́ка**), зміна **-ф** на **-т** (Афіни – **Ате́ни**).

28. Деякі особові іменники жіночого роду однини та жіночі імена можуть набувати закінчення чоловічого роду: ма́муся – **ма́мусь**, куму́ся – **ку́мусь**; неві́стка – **неві́ст**, госпо́диня – **га́здын**; Ма́рина – **Ма́рин**, Па́раска – **Па́раск**. Це примітна особливість говірки галицьких лемків, яку слушно зауважив ще І. Верхратський.

29. Характерне тверде закінчення м'яких зубних приголосних в іменниках: вогонь – **о́ген**, гість – **гі́ст**, пові́сть – **пові́ст**.

30. У прислівникових формах можливі заміни кінцевих букв **-і** на **-о**: гарно – **га́рді(о)**, невміло – **безда́рні(о)**, повно – **окопи́сті(о)**.

31. Буква **-в** перед **-у** на початку слів випадає (**вугілля – у́гель, вузько – у́зко, вухо – у́хо**). В окремих випадках **-в** замінюється на **-у**: вживати – **ужыва́ти**, повчання – **поуча́ня**.

32. Характерною ознакою лемківської говірки є зміна закінчення слів, зокрема:

– жіночі прикметники родового відмінку однини на **-ой** (верхньої – **ве́рхньої**, доброї – **до́брой**, першої – **пе́ршой**);

– прикметники у називному відмінку множини на **-и** (горді – **го́рди**, мудрі – **му́дри**, наші – **на́шы**);

– особові форми дієслів 1-ої особи множини на **-ме** (випускаємо – **выпушча́ме**, зваримо – **звари́ме**, кидаємо – **шмаря́ме**, співаємо – **співа́ме**);
– займенники у називному відмінку множини мають закінчення на **-ви** (ти – **ты**, ми – **мы**, ви – **вы**).

33. Дієслова наказового способу нерідко зберігають стару форму з часткою **-ле**: говори! – **гвар-ле!** іди сюди! – **під-ле гев!** ану! – **но-ле!**

34. Закінчення **-и** після твердих приголосних у дієсловах 2-ої особи однини наказової форми, властиве для української мови, зникає: бери! – **бер!** говори! – **гвар!** іди! – **ід!** неси! – **нес!** ходи! – **ход!**

35. У дієсловах 1-ої і 2-ої особи множини наказової форми закінчення **-іть** переходить у **-ме**, **-те**: беріть! – **бёрте!** ідіть! – **ідте!** несіть! – **нёсте!** ходімо! – **ходме!**

36. Чоловічі прикметники лемківських слів, що мають закінчення **-ій**, у середньому роді однини змінюються на **-ке**: бідацький – **бідацкій**, **-ка**, **-ке**; дикий – **дікій**, **-ка**, **-ке**, сільський – **сельскій**, **-ка**, **-ке**. Закінчення слів жіночого роду залишається незмінним.

37. Ряд лемківських слів мають неповноголосі форми іменників і прикметників: болото – **блато**, волосся – **власи**, дорога – **драга**, здоровий – **здравий**, золото – **злато**, солома – **слама**, сторона – **страна**. При цьому, наступне після приголосної **-о** переважно змінюється на **-а**.

38. Лемківські відповідники нерідко змінюються через переставлення звуків у словах: гримить – **гы́рмит**, дрова – **ды́рва**, кропива – **копрі́ва**, кришити – **кыршы́ти**, прищ – **пырщ**, тверезий – **терез́бий**, хребет – **хырбет**.

39. З великої букви (крім загальноприйнятих в українській мові) пишемо назви народів і народностей: **Лёмко**, **Рўсин**, **Українец**.

Велика буква в займенниках також є знаком поваги та інтелігенції:

Щы́ро Ти дяку́ю! Сердечні вітам Вас!

40. Скорочено записуємо звертання, наукові титули, церковні сани та військові звання: **п.** (*пане*), **др.** (*доктор*), **проф.** (*професор*), **доц.** (*доцент*), **інж.** (*інженер*), **о.** (*отець*), **плк.** (*полковник*), **ген.** (*генерал*).

41. Багато лемківських слів мають іншомовне походження, особливо з *нім.* – **гобель**, **кольба**, **конто**, **шурц**; *австр.* діалекту – **фрас**, **шафель**, **шпаргет** (переважно науково-технічна термінологія); *пол.* – **гадати**, **дзецко**; менше зі *слов.* – **мамічка**, **шварне**; *угор.* – **боганчы**, **бача**; *рум.* – **кляг**, **брындзя**. Іншомовні слова були запозичені за часів Австро-Угорщини

безпосередньо з німецької та угорської мов або з польської. Окремі тюркські слова прийшли з європейських мов сусідів.

42. У лемківській бесіді, як і в українській мові взагалі, не дуже часто вживається звук **-ф**. Наведені близько ста словникових статей є виключно чужомовного походження. Можемо твердити, що буква **-ф** не властива для лемків.

43. Лемківські слова мають *постійний наголос* на першій: **во́да**, **но́га**, **ру́ка** або передостанній складі: **господа́рка**, **дере́во**, **коро́ва** (тобто на другий від кінця слова). Наголос змінюється:

– при зміні значення слова (**га́решт**, **гаре́штант**; **по́гар**, **пога́рик**, **погори́чок**);

– при відмінюванні слова (**ли́жвар** – **лижва́ря**; **лы́сий** – **лысо́го**; **я́вір** – **яво́ру**);

– у словах іншомовного походження (**вари́янт**, **комисари́ят**, **ле́кція**, **ма́шингвер**, **шлюба́нк**);

– у пісенних текстах (**заграйте́** **мі**, **гу́сьлі**, **заграйте́** **мі**, **ба́сы**; **не пи́ю па́люнку**, **лем палену́ воду́**).

Окрім перелічених вище особливостей, лемківська говірка та її правопис є подібні до норм української літературної мови.

По́за тым, як юж бы́ло пові́дже́но, лемкі́вска бесы́да а єй писо́вня сут поди́бны до украї́ньско́го лі́тературно́го язы́ка.

ПОБУДОВА СЛОВНИКА

1. Літера **-и**, додана до лемківського алфавіту, умовно поміщена після голосної **-и**.

2. З метою заощадження місця алфавітний порядок порушено у таких випадках:

– жіночий іменник подається після іменника чоловічого роду, якщо обидва слова об'єднані змістом і утворені з однієї основи: скрипаль, скрипалька – **гу́дак**; **гуда́чка**, **-и**; фінляндець, фінляндка – **Фін**; **Фі́нка**, **-и**;

– зменшені форми іменника подаються після основного значення: бик, бичок – **бы́к**, **бы́цьок**; буряк, бурячок – **бу́рак**, **бура́чок**;

– в одній словниковій статті об'єднані дієслова недоконаного і доконаного виду: кидати, кинути – **ме́тати** (**ме́чу**, **ме́чеш**, **ме́че**);

полегшати, полегшити – **одлегну́ти, одлігну́ти**. Недоконана форма не подається у випадках, коли вона практично не вживається.

3. Тлумачення і пояснення слів вміщуються у дужках (світлим курсивом) після лемківських відповідників: безрогий – **шу́тий** (*вівця, коза*).

4. Лексичні ононіми – однакові за написанням і звучанням слова, проте різні за значенням, подаються окремими статтями і позначені арабськими цифрами з крапкою: видання – **1. вы́дання** (*заміж*); **2. вы́дання** (*книжки*).

5. Українські слова та їх лемківські відповідники написані з малої літери, крім власних імен (Тит – **Ті́тко**), географічних назв (Афіни – **Ате́ни**), релігійних свят (Трійця – **Зелёны Сьва́та, Руса́ля**).

6. Близькі за значенням лемківські відповідники українського слова відокремлені один від одного комою. При цьому більш уживані слова стоять на першому місці: добрий – **гі́дний, до́брий, пу́тний**; побачення – **спотка́ня; пол. ра́нтка**.

7. Лемківські відповідники відокремлюються між собою крапкою з комою:

– якщо українське слово тлумачиться по-лемківськи різними поняттями: вікно – **вы́гляд, -у; угор. о́блак**;

– якщо вони мають при собі тлумачення або пояснення: дядько – **стри́йко** (*по батькові*); **у́йко** (*по матері*);

– якщо переклади далекі за змістом: каганець – **ля́мпаш; ля́мпка, -ы; сьвіте́лко**.

8. Родовий відмінок лемківських слів-іменників, які закінчуються на букву **-а**, не вказано: бідолаха – **небо́рак**; службовець – **уря́дник**; шахтар – **гі́рник**.

9. Родовий відмінок відповідників-синонімів, що розділені комою, вказується після останнього слова: диван, кушетка – **кана́па, со́фа, -ы**.

10. Родовий відмінок лемківського відповідника з двох слів подається так: кишка – **сьля́па кы́шка, -пой ...кы**. При цьому незмінну частину другого слова-іменника замінюють три крапки.

11. Якщо дієслова – синоніми, то вони роз'єднані комами, а їх закінчення вказується лише один раз: пересувати – **човга́ти, шурга́ти, -ам, -аш**; проглядати – **прозе(и)ра́ти, прозріва́ти, прозри́(і)ти, -ам, -аш**.

12. Окремі дієслова подаються в особових закінченнях однини і множини повністю (в дужках): лити – **ля́ти** (*лью, льєш, льє; ліє́ме, ліє́те, лі́ють*).

13. Якщо українське слово та його лемківський відповідник співпадають, але при відмінюванні воно суттєво змінюється, то таке слово подане в окремій статті: знати – **знати** (знам, знаш, зна; зна́ме, зна́те, зна́ють); кров – **кров, кы́рви**; рука – **ру́ка** (ру́кы, ру́ком, на ру́ці).

14. Займенники, що відмінюються за родами, наведено у формі чоловічого роду, відтак подано форми жіночого і середнього родів та множини, а в дужках – їх відмінки: який – *займ. ч.* **ко́трий, я́кій**; *ж.* **ко́тра, я́ка** (я́кой, я́кій, я́ку, я́ком); *с.* **ко́тре, я́ке** (яко́го, яко́му, я́ке, я́ким); *мн.* **ко́тры, я́кы** (я́кых, я́кым, я́кыма).

15. Усі українські слова і словникові статті розташовані в алфавітному порядку, за винятком загальних назв, які подаються спочатку: віз – 1. *ж. заг. нім.* **фу́ра, -ы**; 2. **дра́бняк, драби́няк** (із драбинами); 3. *Прт.* **тарапа́та, -ы** (старий).

16. Пояснення лемківських слів зроблені світлим курсивом і взяті у дужки: струхня́вити – **збарсьні́ти** (про дерево).

17. Гніздова система використана для вирізнення смислових і стилістичних відтінків окремих слів лемківської говірки, зокрема: бик, бочка, будка, верстат, вівця, відганяти, віз, віл, вода, ворота, в'язанка, галушки, горщик, гра, гриб, груша, ґрунт, дах, дерево, дитина, дівчина, діжка, дошка, дрізд, жердина, жир, жінка, жук, земля, зуб, камінь, капуста, картопля, китиця, кімната, кликати, колесо, колода, комора, корж, корова, крупа, листя, лити, личинка, ліс, людина, льон, майстер, мати, машина, метелик, місце, молоко, м'ясо, напій, настоянка, ніж, огорожа, падати, палиця, паляниця, папір, пастух, пищати, плата, плащ, погода, поле, полотно, посудина, працювати, приміщення, продавець, різати, робити, сани, сир, скло, слива, сніг, сокира, солома, стайня, станок, стодола, страва, суп, тканина, торгівець, трава, тріскати, труба, туфлі, тютюн, фрукти, хата, хвороба, хліб, хустка, цвях, черевики, чоботи, чоловік, шерсть, шкіра, шлунок, шнур, щітка, яблуко, яйце, ялина, ячмінь.

18. Власні імена лемків і географічні назви наведені тільки найбільш характерні. Вони включені в загальний алфавітний перелік статей.

19. Якщо одні і ті ж реєстрові лемківські слова зустрічаються у кількох авторів використаних джерел, то хронологічно перевагу надано словнику І. Верхратського (1902 р.).

20. Більшість вузькофахових наукових термінів із галузей ботаніки, зоології, іхтіології та орнітології взято з праць І. Верхратського.

21. Словникова стаття складена з наступних частин: а) реєстрове українське слово; б) його граматична характеристика; в) лемківський відповідник; г) семантичний опис; ґ) ілюстративний матеріал.

22. Лемківські слова подані в алфавітному порядку і такій змістовно-хронологічній послідовності: авторські, іншомовні, *Врх.* (І. Верхратський), *Ртр.* (Я. Ріпер), *Стб.* (З. Стібер), *БГ.* (А. Бігуняк, О. Гойсак), *Хриц.* (Я. Хорошак), *Прт.* (П. Пиртей), *Пвн.* (А. Павлешин), *ЗП.* (М. Завадяк, Д. Поп), *ЛШМ.* (О. Лешка, Р. Шішкова, М. Мушинка).

23. Словосполучення, які уточнюють реєстрові українські слова, поміщені після конкретного значення слова або в кінці словникових статей: колотий – лупаний; ~ камінь – лупаний камінь.

24. Ілюстративні *фразеологічні приклади* подані жирним курсивом після словникових статей у тлумаченні на лемківську говірку. Вони об'єднані в чотири групи:

– лемківські пісні та колядки (окремі рядки): *то́та жéна до́бра, што му́жа шану́є* (піс.);

– лемківські приказки: *по́кус, а́ле фу́рт!* (прик.);

– речення історико-етнографічного змісту: *взя́нями ля́гру Яво́жно бы́ли 3 853 осо́бы;*

– поширені звороти побутового мовлення лемків: *вло́ни пляну́єме поі́хати на «Ва́тру».*

УМОВНІ ПОЗНАЧЕННЯ

1. Лемківські відповідники та словосполучення набрані **прямим жирним шрифтом**, граматичні характеристики, пояснення і походження слів – *світлим курсивом*, фразеологічні ілюстрації – *жирним курсивом*.

2. Букви фонетичних варіантів лемківського відповідника взяті в круглі дужки: **в(х)пав**, **в(г)мер**. Це означає, що слово має дві різновидності: **впав** і **хпав**, **вмер** і **гмер**, з яких другий варіант у письмі вживається рідше.

3. Скісна риска між словами означає, що вони мають рівноцінне значення, зокрема у займенниках: **йо́го/го**, **мо́його/мо́го**.

4. Дефіс при поданні граматичних форм дієслів замінює основу слова: починати – **зачы́нати**, **-нам**, **-наш**.

5. Іменники, що вживаються переважно у множині, виділені позначкою: брови – *мн.* **обы́рвы**, **бы́рвы**.

6. Позначення родів даються лише в тих випадках, коли лемківські відповідники не співпадають із родом українського іменника: бюро – *ж.* **канцеля́рія**, **-иі**; протидія – *ч.* **о́тпор**, **-у**.

7. Форма лемківського слова в родовому відмінку поміщена після нього скорочено, у вигляді букви або останнього складу: волосінь — волóсьи́н, -се́ни; мистецтво — шту́ка, -и́; професіонал — фахо́вець, -вця́.

Якщо слово коротке, а скорочення незручне і незрозуміле, то воно наведене повністю: дріт — дри́т, *род. дро́ту*; вогонь — о́ген, *род. огня́*; сіль — си́ль, *род. со́ли*.

8. Закінчення іменників чоловічого і середнього родів однини в родовому відмінку на *-а* не вказуються: плугатар — о́рач, рушник — ру́чник, ручка сокири — топорі́ско.

9. Знак тильда (~) замінює усе заголовне слово або його частину при повторенні в ілюстративних словосполученнях: битливий — бодли́вий; ~ ва тварина — бодли́ва зьві́ри́на; двері — *мн. две́ри*; відкриті ~ отворе́ни две́ри.

10. Знак рівності (=) вказує на те, що лемківський переклад лише приблизно відповідає значенню українського вислову: заглиблений = жолобча́стий.

11. Синоніми — однакові або близькі за значенням слова (анархія — *див. безладдя*; животіти — *див. бідувати*) подані як окремі словникові статті, а близькі за написанням слова (відбір — *тж. добір*; грабіж — *тж. грабунок*; заправка — *тж. засмажка*) — після всіх лемківських відповідників.

12. Відмінкові закінчення слів, запозичених із літературних джерел (крім *Прт.*), не вказуються. Вони не були вказані авторами у своїх працях.

13. Наголоси подані значком (´) над голосною у всіх лемківськомовних відповідниках, окрім односкладових. Пам'ятаймо, що наголос є одним із характерних особливостей говірки лемків. Українські слова наголосів не мають.

14. Термінологічні і граматичні пояснення, що стосуються всіх слів словникової статті або ряду їх, стоять безпосередньо перед заголовними словами лемківських відповідників. Пояснювальні позначки при словах, широко відомих у письмі та усному мовленні, не подаються.

15. Позначення запозичених цитат і фактів у «Передмові» подаються в круглих дужках двома цифрами (перша — номер книги у переліку літератури, друга — сторінка), які розділені крапкою (напр. 2.67). Якщо джерело має кілька частин, то позначення подано трьома цифрами, де друга — № тому (напр. 7.1.11).

Позначення використаних словникових літературних джерел

БГ. – Бігуняк Андрій, Гойсак Олександр. Лемківський словничок. – Тернопіль, 1997.

Врх. – Верхратский Іван. Про говор галицких Лемків. – Львів, 1902.

ЗП. – Русиньські співанки з Вирховини и Гуцульщини. / Упор. М.І. Завадяк, Д.І. Поп. – Ужгород, 2007.

ЛШМ. – Лешка Олдржіх, Шішкова Ружена, Мушинка Микола. Розповіді з Підкарпаття. *Vypraveni z Podkarpaci*. Українські говірки Східної Словаччини. – New-York-Praha-Київ, 1998.

Прт. – Пиртей Петро. Короткий словник лемківських говірок. – Івано-Франківськ, 2004.

Хриц. – Horoszczak Jaroslaw. Словник лемківско-польській, польско-лемківській. – Warszawa, 2004.

Пвн. – Pavlesin Aleksa. Mali rjecnik lemkivskog govora ukrajinskog jezika. Po lemkivski-ukrajinski-hrvatski. Hrvatski-ukrajinski-po lemkivski. – Zagreb, 2007.

Ргр. – Rieger Janusz. Słownictwo i nazewnictwo lemkowskie. – Warszawa, 1995.

Стб. – Stieber Zdzislaw. Dialekt lemkow. Fonetyka i fonologia. – Wrocław-Warszawa-Krakow-Gdansk-Lodz, 1982.

УМОВНІ СКОРОЧЕННЯ

ав. – авіація

австр. – австрійський діалект нім.
мови

анат. – анатомія

англ. – англійська мова

архіт. – архітектура

астр. – астрономія

біол. – біологія

бот. – ботаніка

буд. – будівництво

бухг. – бухгалтерський термін

вел. – великий

в знач. – в значенні

влас. – власна назва

виг. – вигук

війс. – військова справа

геогр. – географія

геол. – геологія

госп. – господарський термін

грам. – граматики

груб. – брутальне слово (вислів)

дер. – дерев'яний

див. – дивися

дит. – дитяче слово (вислів)

дієс. – дієслово

друк. – друкарський термін

ж. – жіночий рід

заг. – загальна назва

займ. – займенник

зал. – залізниця; залізний

збір. – збірне значення

зменш. – зменшувальна форма

зоол. — зоологія
ек. — економіка
ел. — електротехніка
євр. — єврейське слово
ім. — іменник
ірон. — іронічне слово (вислів)
іст. — історія
італ. — італійська мова
кам. — кам'яний
канц. — канцелярське слово (вислів)
книж. — книжкове слово (вислів)
крав. — кравецька справа
кул. — кулінарія
лайл. — лайливий вислів
ліс. — лісництво
літ. — літературознавство
мал. — малий
мат. — математика
мед. — медицина
мет. — металевий
мех. — механіка
мин. — минулий час
мисл. — мисливство
мист. — мистецтво
мін. — мінералогія
міф. — міфологія
мн. — множина
муз. — музика
нак. — наказова форма
невідм. — невідмінюване слово
нім. — німецька мова
одн. — одинна
особ. — особовий
пед. — педагогіка
перев. — переважно
перен. — переносне значення
пест. — пестливо
піс. — лемківська пісня
поет. — поетичне слово (вислів)
пол. — польська мова
політ. — політика

прийм. — прийменник
прик. — лемківська приказка
прикм. — прикметник
присл. — прислівник
рад. — радіотехніка
рел. — релігія
риб. — рибальство
рідк. — рідкісне слово
род. — родовий відмінок
розм. — розмовне слово (вислів)
рр. — роки
рум. — румунська мова
с. — середній рід
скор. — скорочено
слов. — словацька мова
спец. — спеціальний термін
спол. — сполучник
спорт. — спортивний термін
ср/хр. — сербсько-хорватська мова
ст. — століття
стол. — столярна справа
театр. — театральний термін
текст. — текстильний термін
техн. — техніка
тж. — також
торг. — торгівля
угор. — угорська мова
фам. — фамільярне слово
фіз. — фізика
фізіол. — фізіологія
філол. — філологія
фін. — фінансовий термін
фр. — французька мова
хім. — хімія
церк. — церковне слово (вислів)
ч. — чоловічий рід
част. — частина; частка
чес. — чеська мова
числ. — числівник
шевс. — шевська справа
юр. — юридичний термін

ЛЕМКІВСЬКИЙ АЛФАВІТ

(32 букви)

Аа	Бб	Вв	Гг
Ґґ	Дд	Ее	Єє
Жж	Зз	Іі	Ии
Ыы	Йй	Кк	Лл
Мм	Нн	Оо	Пп
Рр	Сс	Тт	Уу
Фф	Хх	Цц	Чч
Шш	Юю	Яя	Ьь

А

а — спол. а, ай, але, аль, ано, дак,
і, й, но, нуж, пак, прото, та;
тж. вигук болю; при додаванні
вживається замість слова
«додати»: три а штыри; а як
тя кличут? не хыжа, а рудера;
і ваішым, і наішым (прик.); а
раптом вдасться! а нуж ся
удаст!

абажур — пол. умбра, -ы (мет.
тарілка на лампі)

абзац — друк. одступ, -у (відступ у
тексті)

аби — присл. абы, абы-сте, жебы;
розм. лапу-цапу; Прт. быле;
~ ти — абы-с; ~ ви — абы-сте ~
що — абы-што; ~ як — даяк; абы
ден до вечера (прик.)

абичий — присл. абы-чый, -чыйа,
-чыє

абиякий — присл. абы-якій, -яка,
-яке; мій кола́та був не ~ кым
співаком

або — спол. або; слов. айбо, алебо;
пол. альбо; Врх. люб, люблю;
Прт. воль; ЗП. а вадь; ~ що —
або што; най ту придут отец
або матір!

абрєвіатура — с. скорочєня

абрикос — ж. морєля, -і

абсурд — ж. дурни́ця, -і; бзд́ура,
-ы; це справжній ~ ! то єст
правд́ива бзд́ура!

аванс — див. завдаток

авансувати — аванцувати, -ую,
-уєш; дати задаток

авантюрист, авантюристка — фр.
авантюриста, -ы; авантю́рник;

авантю́рниця, -і

авари — мн. іст. обри, -ів

аварія — 1. выколі́єня; ~ поїзда —
выколі́єня потягу; 2. гаварія́,
-иі; ~ літака — гаварія́ європля́-
на

авжеж — присл. аякже, пєвно(і),
правда; придєте к нам? пєвні
же! тж. атож

авіатор — фр. авіа́тор, -я; мн.

авіа́торе

авіа́ція — с. льотни́цтво; фр.

авіа́ция, -иі

австрієць, австрі́йка — Австри́(і)-
як; Австри́(і)я́чка, -ы

австрі́йський — австри́(і)я́цкій,
-ка, -ке; мн. ~ австри́(і)я́цки

Австрі́я — Австри́я, -иі

автобіографія — ч. жытє́пис, -у

автобус — скор. нім. бус

автовокзал — ж. автобусова́
ста́ция, -вой ...иі

автомат — війс. нім. ма́шингвер,
шма́йзер (ручний)

автомати́чний — машино́вий,
самочы́нний; ~ на зброя —
машино́ва бронь

автомати́чно — присл. маши́наль-
но(і); в знач. напівсвідомий рух

автомобі́ль — 1. заг. техн. авто,
а́вто-кар; а́вто-мо́біл; мо́тор,
само́хід, -ходу; 2. ж. фр.
ліму́зина, -ы (легковий); розм.
возило

автомобі́льний — автомобі́льовий,
самоходо́вий

автоно́мія — с. самоу(в)рядува́ня

автор — творец, -рця; ~ картини —
творец образу

авторучка — с. «ві́чне пе́ро»; ч.
довго́пис, -у; самопи́ска, -и
автостра́да — ч. нім. авто́пут, -и;
автоба́н, -у
аге́нт — нім. а́гент; ~ розві́дки —
а́гент сте́жы
аге́нтство — ж. нім. а́генція, -ії;
страхо́ве ~ а́генція забезпе́-
чня
агіта́тор, агіта́торка — політ.
пропаганди́ста, пропагандист-
ка, -и
агіта́ція — політ. нім. а́гітація,
-ії; передви́борна ~ предви́-
боро́ва а́гітація
агітува́ти — преко́нувати, пропа-
гува́ти, -ую, -уєш
агрега́т — ж. сы́чка́рня, -і (для
різа́ння сі́чки)
агресі́я — напа́д, -у; нім. агресі́я,
-ії
агрохі́мія — спец. агрохе́ми(і)я
агру́с звича́йний — бот. агрес,
агре(о)ст, -у; мн. гега́(ц)дзкы,
-зок; пожа́чкы, -чок; клска́ц-
кы, -цок; мн. Врх. гарга́чкы,
вепри́ны, кіка́цкы, космі́вкы,
коцма́лькы, опре́ны, опри́ны;
мн. БГ. винни́чкы; мн. Прт.
гега́дзы, -ів; гега́дкы, -док
адажіо — муз. пові́льно, ті́хо;
італ. ада́жо
адво́кат — юр. захы́сник; меце́нас;
австр. Врх. аду́кат; Прт.
адву́кат, -а; мушу́ піти за
пора́дом до аду́ката
адво́катський — аду́катскій, -ка,
-ке
адже́ — част. пре́цы, пре́цыж,

пре́цынь; а́же, же; тж. проте;
пре́цыж я о тым гва́рив!
адміні́стративний — адміністра-
ційний
адоні́с — бот. горі́(о)цьві́т, -у
адреса́ — ч. нім. адре́с, -и (мі́сце
прожи́вання)
адреса́нт — одпра́вник; пол.
нада́вця, -і (листа́, поси́лки)
адресни́й — адре́совий; ~ сті́л —
адресо́ве бюро́
ад'юта́нт — війс. помі́чник
аеро́дром — с. ав. льотни́ско;
міжна́родний ~ ме́дженаро́дове
льотни́ско
аеропла́н — ав. фр. євро́плян;
само́льот
ажурни́й — просьві́тча́стий
азарт — за́пал; нім. га́зард, -у;
спортивни́й ~ руханко́вий за-
пал
азартни́й — запáльни́й, газард-
ни́й; ~ ні і́гри — запáльни́ гри
азбест — мін. негаше́не ва́пно,
-ного ...а
азіе́ць, азійка — Азія́т; Азія́тка,
-и
азі́йський — азія́тскій, -ка, -ке
Азі́я — А́зия, -и
Азовське́ море — Озі́вське мо́ре,
-кого ...я
айва́ довга́ста — бот. угор. Врх.
кормо́ша
айстра́ садова́ — бот. нім. а́стра,
-и; рідк. таре́(і)лка, -и; Врх.
талі́рка; мн. тарі́льці
академі́чний — академі́цкій, -ка,
-ке
ака́ція бі́ла — бот. ака́ція, -ії;

рідк. робіні́я, -і́
 акварель — мист. фр. акваре́ля, -і
 акварельний — акварельовий;
 ~ етюд — акварельовий шкіц
 акомпанемент — муз. фр. супровід,
 -воду
 аконіт — мн. бот. когути́ки,
 кони́ки, люти́ки; ж. чо́рне
 зя́лля; Врх. лабач, нето́та, нето́я
 (польова квітка)
 акорд — ж. муз. сьпі́взвучні́ст,
 -ності
 акт — 1. політ. чы́н, -у (вчи́нок,
 дія); 2. канц. спис, -у (доку-
 мент)
 активіст, активістка — фр.
 активі́ста, активі́стка, -ы
 активний — дійовий
 актор — фр. акте́р, -я; мн. акте́ры
 акторський — фр. акте́рській, -ка,
 -кє
 актуальний — дія́льний, чы́нний;
 ~ не запитання — чы́нне пита́ня
 акуратний — докладний, педан-
 тичний, пунктуа́льний, то́чний
 акушерка — мед. ба́бка, -ы; пол.
 поло́жна, -і; фр. гакуше́рка,
 куша́(е)рка, -ы
 акцент — див. наголос
 акциз — ж. фін. акци́за, -ы
 акціонер — власник; фр. акціо́-
 нер, -я
 акція — фр. акці́я, -і́ (дія); тж.
 цінний папір
 албанець, албанка — Альба́нец,
 -нця; Альба́нка, -ы
 Албанія — Альба́нія, -і́
 албанський — альба́нській, -ка,
 -кє
 алгебра — мат. нім. альге́бра, -ы

але — спол. а, але, е́днак, но,
 о́днак, одна́ко; ано-лем; БГ.
 кой; — 3П. айбо; Хриц. а́джеж;
 га́зда хті́в орати́, но бы́ло
 мо́кро; по́нюс бы-м тя, кой не
 го́ден (піс.)

алебастр — мін. аляба́стер, -тру
 але ж — див. адже

алея для прогулянок — але́я, -і;
 нім. промена́да, -ы; ч. пол.
 депта́к, -у; с. угор. ко́рзо (у
 центрі міста); мн. плянты;
 Ники́фор, ма́лював в Кри́ниці
 на депта́ку

Алжир — Альжі́р, -у
 алжирський — альжі́рській, -ка, -кє
 алілу́я! — церк. алилу́я! (хвала
 Богу!)

алкоголік — алького́лік
 алкоголь — нім. алько́голь, -лю
 алкогольний — алького́льовий
 алло! — розм. фр. га́льо!

алмаз — мін. альма́с, -у; ~ не
 свердло — альма́сний свербель
 алое деревовидне — ч. бот.
 столі́тник; а́лой, -о́я

алфавіт — ж. абе́тка, азбу́ка, -ы;
 с. пол. абеца́дло; ж. альфа́бета,
 -ы; ЛШМ. абеце́да

алфавітний — абетко́вий; ~ поря-
 док — абетко́вий ряд

алхімік — альхе́мік
 алхімія — нім. альхе́мія, -і́
 алюмінієвий — мін. Прт. алю-
 міньовий, -ва, -ве; то́ты
 лы́жкы сунт алюміні́ови

альбом — нім. альбу́м, -у; ~ для
 фотографій — альбу́м для зні-
 мок

альбомний — альбомовий
 альпака — альпага, -и (тканина з вовни лам)
 Альпи — Альпи, -пів
 альпійський — альпійський, -ка, -ке
 альт — високій голос, -кого ...у
 амбразура — війс. бойниця, -і
 Амбросій — Амброз, Амроз
 амбулаторія — амбулатория, -ії
 Америка — Гамерика, -и; *Лемки на зарібки їхали до Гамерики*
 американець, американка — Гамериканин; Гамериканка, -и
 американський — гамеріцький, -ка, -ке; *мн. гамеріцьки; не поїхав в Гамеріцький край (піс.)*
 аміак — хім. фр. амоньяк, -у
 амінь! — невідм. церк. ами(і)н!;
пол. амен (хай буде так!)
 амнести́вати — поми́лювати, -ую, -уєш
 амністі́я — невідм. поми́лування, прощче(и)ня; нім. амне́стия, -ії
 ампула — ж. театр. ро́ля, -і
 амуні́ція — фр. му́ніція, -ії (війс. спорядження)
 аналі́з — с. дослі́джня, -нь; ж. фр. аналі́за, -и
 аналогі́я — поди́бніст, одпові́д-
 нист, -ності; нім. анальо́гія, -ії
 анархі́ст — анархі́ста, -и
 анархі́я — див. безладдя
 Анато́лій — Ана́толь, -ля; То́лєк, -лька
 Анаста́сія — Анаста́зія, -ії; На́сь-
 ця, На́ця, -і; На́стка, -и
 анафе́ма — церк. анате́ма, -и
 анахро́нізм — пре́жыток, -тка

ангар — ав. нім. га́нгар, -у; ~ для літаків — га́нгар про европляны
 ангел — рел. а́нгел, я́нгол; книж. а́г(н)ел
 ангельський — рел. а́нгельський, я́нгольський, -ка, -ке
 анги́на — с. невідм. мед. запалі́ня
 га́рла
 англійський — а́нгельський, а́н-
 гли́цький, -ка, -ке; *мн. ангель-
 ськи; ~ ка мова — а́нгли́цький
 я́зык*
 англи́єць, англи́йка — А́нглик;
 А́нгелька, -и
 Англі́я — Ве́лька Брита́нія, -кой
 ...нії; *рідк. Англі́я, -ії*
 ангорський — а́нгорський, -ка, -ке
 Андрі́й — А́ндрі(е)й, -и(е)я
 анекдо́т — ж. жа́рт, -у; сьміхо-
 ви́нка, -и; ж. лепета́в-ка, -и;
 анекдо́та, -и; *пол. ві́ц, — кавал,
 -у; пол. фі́гель, -гля;*
 анестезі́я — с. мед. умертвлі́(е)ня, -нь
 ані́ — част. а́ни; спол. а́ні; *а́ни
 на́шым, а́ни ва́шым (прик.); кед
 хце́ш — побере́ме-ся, а ні́ — то
 пові́ч*
 ані́ж — спол. а́ниж
 анілі́н — ж. хім. анілі́на, -и
 анія́кий — присл. а́ни-я́кій, -ка, -ке
 анкер — тех. га́к; га́чок, -чка
 анкета́ — ч. запыта́льник; нім.
 а́нкета, -и
 анкетни́й — а́нкето́вий
 аноні́м — безіме́нний; фр. ано́ним
 аноні́мний — а́нони(і)мо́вий, без
 іме́ни

ансамбль — мист. фр. ансамбел, -бля
 антиквар — 1. колекціонер, -я (знавець старовини); 2. букіні(і)ста, -и (продавець книг)
 антихрист — рел. анцик(х)рист, анци(і)яш; тж. чорт
 античний — антицкій, -ка, -кє; ~ не мистецтво — антицка штука
 Антон — Анти(і)н, -а; Антек, -тка; Антонь, -ня; Тосько; рідк. Янтін
 Антоніна — Антося, Тось, -і
 антракт — ж. павза, -и
 антрекот — кул. фр. антрикот (відбивна котлета з яловичини)
 ану! — виг. част. ано! но! но-ле!; ано, вставай, газдо, до роботи!
 ану лиш! — нак. розм. нуж! тж. нумо, давай; ~ щось вийде з цього! — нуж штось вийде з того!
 апарат — спец. прилад, -у
 апеляція — с. юр. звертання, -нь
 апельсин — с. італ. помаранча, -и; пома(е)ранч
 апельсиновий — помаранчовий; тж. оранжевий колір
 апендицит — анат. ж. сьлєпакышка, -пой ...кы; Врх. денчанка, дньова, заднена кышка (запалення)
 аплікація — мист. аплікация, -ні
 аплодисменти — мн. пляскання; пол. окляскы
 аплодувати — ляпкати, плескати, -ам, -аш (в долоні)
 апостольський — рел. апостоль-

скій, -ка, -кє; Апостольска Адміністрация Лемківщини повстала 1934 року
 аптека — мед. нім. апотека, аптыка, -и
 аптекар — мед. нім. апотекар, аптыкар, -я
 аптечний — аптыкарскій, -ка, -кє; мн. аптыкарски
 ар — фр. гар, -у; розм. ж. сотка, -и (одиниця площі, 100 кв.м.)
 аранжувати — впорядкувати, -ую, -уєш; ~ пісню — впорядкувати сьпіванку
 арбітр — 1. юр. посередник; 2. спорт. судія, -ні
 аргумент — доказ, -у; не мали-зме жадних доказив
 арешт — нім. гарешт, -у
 арештант — гарештант
 арештувати — гарештувати, -ую, -уєш; поліция гарештувала сьвящеників, учителів і урядників
 аристократія — іст. нім. аристокрация, -ні; пол. паньство
 арифметика — арих(т)метика, -и
 арка — арх. аркада, -и
 аркан — 1. гаркан (гуцульський танець); 2. зашморг, -у (мотузок); тж. ласо
 аркуш — ж. картка, -и; листок, -тка (паперу); ЗП. листина; в шкільнім зошиті має 12 листків
 армія — с. війс. войско; книж. нім. армада, -и
 арніка гірська — бот. дика шалата, -кой ...ты; баранец,

-нця; баранка, -ы; баранс
зыля, орник; *Врх.* скусівник
аромат — запах, -у; дуже приєм-
ний ~ барз милий запах
ароматний — пахнячий; арома-
тичний; *книж.* благовонний
Арсен — Сень, Сеньо, -ня;
Сенько
арсенал — *ж.* війс. збройовня,
зброяря, -і
артерія — *анат.* *Хри.* бючка
артикул — *спец.* розділ, -у
артилерист — *війс.* гармаш; *нім.*
канонс(і)р, -я
артилерія — *війс.* *нім.* арте(і)лє-
рия, -ні
артист — *нім.* артиста, -ы; до нас
приїхав знаний артиста
архаїка — давнина, -ы
архаїчний — давній, -ня, -нс; ~ не
мистецтво — давня штука
архангельський — архангельській,
-ка, -кє
археолог — археольог; *мн.* архео-
льоги
археологія — археольогія, -ні
архіваріус — *спец.* архівіста, -ы
(охоронець архіву)
архівний — архи(і)вальний; ~ на
установа — архивальний уряд
архієпископ — *церк.* арх(ц)ибіс-
куп; архирей, -ея
архікнязь — *нім.* ерцгерцог
архітектор — *мист.* архи(і)тект
арфа — *муз.* *нім.* гарфа, -ы
арфіст — гарфяр; гарфіста, -ы
а саме — *спол.* а іменно
асистент — *спец.* помічник;
~ лікаря — помічник доктора

аскарида — *мн. мед.* глисты, -ів
асортимент — вибір, добір, -бору;
фр. нім. сортімент, -у
асоціація — *спец.* обєднаня;
Обєднаня Лємків Польщчы
аспарагус — *бот.* шпарагус, -у;
тж. спаржа
аспірін — *ж. мед. нім.* аспирина,
-ы; *Прт.* асперіна, -ы; прий-
няти ~ зажыти апирину
артикул — товар, -у; *нім.* арти-
кель, -кля; в знач. предмет
торгівлі
асесор — *юр. іст.* засьїдач
астма — *мед.* зады(у)ха, задышка,
-ы; *пол.* душніця, -і; *Хри. Прт.*
дыхавиця, -і; задых, -у
астматик — *Прт.* дыхавичник, -а
астролог — астрольог
астрологія — астрольогія, -ні
астроном — *астр.* *Врх.* зьвіздар
асфальт — *буд.* гірска смола, -кой
...лы
атака — *ч. війс.* напад, -у; *фр.* атак,
-у; танкова ~ панцерниковий
атак
атеїст — безбожник; недовірок,
-рка
ательє — *див.* майстерня
атестат зрілості — *ж.* матура, -ы;
с. сьвідоцтво матуры
атестувати — оцїнювати, -юю,
-юєш
Атлантичний океан — Атлянтик, -у
атлас — *геогр.* *нім.* атлас, -у
(карта); *тж.* вид тканини
атласний — атлясовий
атлет — *спорт.* силач
аудиторія — авдиторія, -ні
аукціон — авкцыйон, -у

аут — *спорт.* поза гром
 Афанасій — А́фтан, Ата́нас,
 Та́нас, То́сько
 Афіни — Ате́ни, А́тен
 афіша — ч. мист. опові́стка, -и;
 нім. пля́кат, -у; пол. а́фіш, -и;
 рекламна ~ реклямо́вий пля́кат
 африканець — Афрі́кан; Афри-
 канка, -и
 африканський — африка́нський,
 -ка, -ке (від Африка)
 ач — виг. а ви́диш! тж. бач

Б

баба — 1. заг. ба́ба, -и; ба́бця, -і;
 ста́ра, -рой; *груб.* Прт. дзяди́ха,
 Пен. бабу́ська; тж. бабуся
 (стара віком жінка; мати батька
 або матері); 2. ч. бо́льван,
 бо́вван; Ртр. сьнігу́ляк (сніго-
 ва); ба́бі — доро́га, од пе́ца до
 поро́га (прик.)
 бабахнути — стры́льну́ти, -ну,
 -неш; розм. бевхну́ти, БГ.
 гревхну́ти (з рушниці)
 бабка — анат. Врх. пенти́на,
 пентли́ця (путова кістка в
 коня)
 бабинець — церк. при́тві(о)р,
 при́хід; бабинец, -нця; Ртр.
 приход
 бабиний — ба́бый, -бья, -бье;
 ба́бчын, -на, -не; ~ посаг —
 ба́бье віно
 бабисько — *груб.* ба́бско
 бабій — розм. ба́бяр, -я (про
 чоловіка)
 бавовна — бави́на, ба́вна, баво́л-
 на, -и

бавовняний — бавел(в)ня́ний;
 Прт. бавня́ний, -на, -не
 багаж — *мн. невідм.* доро́жни
 рі́чы; фр. бага́ж, -у
 багатий — бога́тий, го́йний; в
 знач. заможний; ~ урожай —
 бога́тий уро́джай
 багато — *присл.* барз, гідні(о),
 купа, моц, порядні; пол. вельо,
 споро; *книж.* мно́го; *рідк.* Врх.
 барзкы; доволі ~ барз ду́же (без
 льіку); мо́ї коні́чки вельо мня
 коштую́т (піс.); гідні-м наз-
 бера́в гнеска губі́в
 багатолюдно — *присл.* лю́дно
 багатоніжка — зоол. стоні́(о)жка,
 -и; Врх. стоні́жник
 багаторазовий — вельокра́тний
 багаторазово — *присл.* вельо-
 кро́тно(і); ми про це ~ говорили
 — вельокро́тні о тым зме
 бесьідува́ли
 багатоустка — зоол. ме(а)ре́на, -и
 (риба)
 багато хто — *присл.* не́сден
 багатство — бога́цтво; ~ фарб —
 бога́цтво кра́сок
 багаття — ч. о́ген, род. о́гня;
 о́гніско; ж. рум. ватра, -и; не́с
 ды́му без о́гня (прик.);
 «ва́тром» і́шчы назива́ли
 підлогу́ в пе́цу, де не́кли хлі́б
 багач, багачка — бо́гач, бога́чка,
 -и; ду́кач, дука́чка, -и
 багет — ж. ба́гста, -и (для рамок)
 багнет — війс. фр. ба́гнет, -у
 багно звичайне — бот. розма́йрин,
 -у; розма́рія; тж. розмарин
 баговиння — див. мул

багор — 1. багрец, -я; с. Прт. багро (дер. тичка з мет.гаком);

2. ж. Ртр. цапина, -ы (гак для волочиння дерев у лісі)

багрянний — брунатний

баддя — госп. ба́лія, -іі

бадилля — ж. заг. ЗП. бы́ля;

1. Врх. бобовянка; с. ЗП. бобови́ня (бобове); 2. гы́ка (бурякове); 3. кукури́дзянка, кукуричанка (кукурудзяне); 4. нати́на, -ы (картопляне)

бадьорий — бо́дрий

бажаний — жада́ний, жа́дливий;
~ на жі́нка — жада́на же́на

бажання — пра́гні́ня, ж(з)чы́ня; хоті́ня, хті́ня; ж. охота, -ы; Хриц. ЗП. дя́ка; див. прагнення; я маю ~ мам дяку

бажати — ж(з)ычы́ти (жы́чу, жы́чыш, жычы́ме); выба́гати, жада́ти, -ам, -аш; ба́гти, -гну, -гне́ш; во́літи, -лю, -ли́ш; книж. ві́нчувати; ср/хр. желати́ (чо́гось від ко́гось); жы́чу ти ро́зуму, а не бога́цтва! (прик.)

база — основа, -ы; тж. опора

базар — я́рмак, -у; торг, -у; ні́шла со́й на я́рмак — не про́дала (ніс.)

базарний — базаро́вий, я́рмаковий; ~ де́нь — базаро́вий де́нь

ба́зіка — ля́па, -ы; ля́пун; па́пля, -і; плё́тка́р, -я; ж. плё́тка́рка, -ы; Врх. ба́йчар, ба́йчарка; па́рко́тливец; Прт. га́дач, -а; га́дула, льо́мпа, -ы; ля́ндавец, -вця

ба́зікання — ж. ля́пані́на, -ы;

Прт. гада́ні́на, -ы; гада́ня; тж. бала́чки

ба́зікати — розм. груб. бля́н(в)да́ти, дзья́ндати, -джу, -дже́ш; фа́фрати, -рю, -ре́ш; гва́зді́(а)ти, -джу, -дже́ш; дудри́ти, -рю, -ри́ш; ля́бда́ти, ля́ляка́ти, ля́пати, -ам, -аш; мо́ло́ти (ме́лю, ме́леш, меле́; ме́леме, ме́лєте, ме́лют), па́пляти, -ям, -я́ш; па́штала́к(г)а́ти, -ам, -аш; пенда́чыти, -чу, -чы́ш; теле́пта́ти, -пчу, -пче́ш; (без кі́нця); Врх. славо́літи, тара́ка́ти, фо́ркота́ти; Прт. зья́нда́ти, -ам, -аш; па́пляти, -ям, -я́ш; па́пра́ти, -ам, -аш; тра́йко-та́ти, -о́чу, -о́чеш; ЗП. ло́по-ні́ти; тж. па́тыкати; що ти ~ а́єш? што́ ты ме́леш? не бля́ндай язы́ком по́за о́чы (прик.); на́што-с, дівча́, зья́нда́ло, же́ мня бу́деш коха́ло (ніс.)

ба́йдикува́ти — бі́мба́ти, -ам, -аш; бі́мбува́ти, -у́ю, -у́єш; Пвн. л(в)а́ндати

ба́йду́же — присл. ви́шы́тко є́дно; є́днаково́, не ма́ значы́ня; пол. обо́є́нтно(і); мі́ ви́шы́тко є́дно, о́ чым гва́рят

ба́йду́жий — нечу́лий; пол. обо́є́нтний

ба́йка — 1. лі́т. опові́дка, -ы; 2. текст. ні́м. фляне́ля, -і; пелё́нки су́т до́бры зо́ фляне́лі

ба́йстру́к — ба́йстру́к, ба́йстря́, ба́йстер, ба́хо(у)р, -я; бе́нка́рт;

Врх. бонк; копé(ы)ля, ко́пыл, копы́ляк, копы́льча; *Ртр.* бонко́ль; копы́рна(я)к, копы́лак, копы́ла, копы́рдан, копы́лец, копрош; копы́лок (хлопець), копы́лка (дівчина); зна́йдух, на́йдух, на́йдушок; *БГ.* копи́льця, копи́льчак, копы́рдя, копы́рдя; зменш. копы́рдятко; *Прт.* припло́док, -дка (позашлюбна дитина)

бакалавр — бака́лявр (академічний ступінь)

бакенбарди — *мн.* ба́кы, бакенба́рды, бакéны, ба́ркы, -ів; *мал.* ба́чки; *ф(п)*аборóды; *євр.* пейсы, -ів; *Врх.* му́цкы, пау́ры, фабо́рты, фабу́ры; *Хриц.* фаб(в)орити

баклага мет. — *війс.* нім. ферфля́шка, -ы; ~ для води — ферфля́шка на во́ду

баклажан — *бот.* 1. помі́дор, -я (*синій*); 2. *ж.* *пол.* обержы́на, -ы

бал — 1. *ж.* забáва, вечы́рка, -ы; *фр.* ба́ль, -лю́ (*вечір із танцями*); 2. ба́ль, -ля́ (*оцінка, одиниця виміру*)

балаган — *нім.* ба́йзель, -ля; гармі́дер, *євр.* ре́йвах, ха́йдер, -у; *ж.* *Врх.* бреверія

балада — *літ.* баля́да, -ы

балакати — бесы́дувати, -ую, -уєш; *вчєра бесы́дува́ли зме в уря́ды*

балакучий — *див.* говіркий

баламут — *груб.* угор. бе́(а)тяр, бе́кер, гу́нцвот; *ж.* *нім.* шельма, -ы; *Врх.* гара́гуц; *але она*

гу́нцвот: то́вды мя люби́ла, ке́д мя не ви́діла (піс.); гара́гуц — ну́стий чо́ловек, што не посьы́дит тї́хо

баланс — *ж.* *фін.* рі(и)внова́га, -ы; *нім.* бі́лянс(ц), -у

балахон — *ж.* капота, -ы

балерина — балетни́ця, -і (*артистка балету*)

балет — *мист. фр.* ба́лет, -у

балка — 1. *буд. дер.* ч. бант, -у (*для крокви*); *пол.* бе́(а)лька, -ы (*півкругляк*); 2. *Ртр.* бо(у)ртни́ця, постружни́ця (*на підлозі в стайні, для стоку гноївки*); 3. *Ртр.* ч. лі́гар; підва́ліна, преко́неча; ч. про́тіж, скас, спо́(і)док (*перша на наріжному камені*); 4. ч. острі́шник (*для стінки-загати*); 5. пла́тва, -ы (*для даху*); 6. ч. *нім.* трага́р, -я (*несуча*); 7. *геогр.* яруга, -ы

балканський — балканьскі́й, -ка, -ке́ (*від Балкани*)

балкон — *буд.* *нім.* ба́лькон, -у; *мал.* ба́льконик

Балтійське море — Ба́лтик, -у

балтійський — балти́цкій, -ка, -ке́

балюстрада — с. поруча́(я)

бальний — ба́льовий; ~ тане́ць — ба́льовий та́нец

бамбук — *бот.* *нім.* ба́мбус

банальний — зви́чайний

бандаж — *мед.* пов'язка, -ы

бандит — банди́та, -ы; *фр.* *Прт.* а́паш, -а

бандитський — банди́т(ц)кі́й, -ка, -ке́

банка — 1. ба́нька, -ы; ч. сло́ік (*скляна або мет.*); 2. *Ртр.*

бо́кляг (для дьогтю); консервна
 ~ банька для конзервів
 банкiр — *фін. нім. банкєр, -я*
 барабан — *муз. бубен, -бна; рідк. вербель; тамбур*
 барабанити — *бубнувати, -ую, -уєш*
 барабанщик — *війс. бубніста, -ы; добо(у)ш*
 баран — 1. *баранок, -нка (молодий); 2. Ріп. шкоп, шкопец (кастрований)*
 баранина — *баранс, овче; уче м'ясо, учого ...са (м'ясо з вівці)*
 баранячий — *бараній, -ня, -нє; баранковий; ~ ча шкіра — бараня скора*
 барахло — *ч. пол. тандита, -ы (поганий товар); тандита-то кєпскій крам*
 барбарис — *бот. ж. квасниця, кыслиця, -і; кыслянка, кысличка, -и; ч. кыслич*
 бардак — *фр. бо(у)рдель, -ля; пол. зантус, -у (дім розпусти)*
 барельєф — *ж. мист. пласко-різьба, -ы*
 бар'єр — *ж. застава, препона, -ы; фр. барієра (перешкода)*
 барилка — *ч. ванталок, -лка (дер. бочечка)*
 барліг — *див. лігво*
 барокко — *ч. мист. італ. барок; мистецтво ~ штука барока (в стилі барокко)*
 бант — *ж. стрічка, -ы; нім. банд; кокарда, -ы; шлейф, -у; червоний ~ червена кокарда*
 басейн — 1. *водозбір, -бору; нім.*

басен, -у; *тж. водойма; 2. ж. плавальня, -і (плавальний)*
 баскетбол — *ж. спорт. кошы-ківка, -ы*
 баскетболіст — *кошыкар, -я*
 батальйон — *війс. фр. батальон, -у*
 батарея — *техн. нім. батєрия, -ні; мал. батерійка, -ы; ~ для фонарика — батєрия для лямпы*
 батіг — 1. *бич; бат, ба(є)тіг, -тога; бичі(ы)ник; лупкач; вел. бичыско; Врх. батожыско; 2. бияк (для ціпа)*
 батога кінці — *Врх. пуга (товстий); шмигар (тонкий)*
 батон — *див. калач*
 батьки — *мн. родиче; вітцьове, няньове; родиче не вічны! (прик.)*
 батьківський — *вітцьівскій, -ка, -кє; ~ ке благословення — вітцьівскє благословіня*
 батьківщина — *вітчына, отчызна, -ы; же єго (лємка) Отчызна — то горы Карпати (ніс.)*
 батько — 1. *заг. отец, род. вітця; нє(я)ньо, ныньо, -ня; тато; мн. вітцьове; книж. лє(є)льо; Врх. татусь, татусьо, татцьо; ЗП. татина; 2. кум, на(о)нашко; хресний тато, -ного ...а (хресний ~); 3. тєсц(т)ь, -я (~ дружини); мав я вітця богатого (ніс.); няню, вы, мій няню, зробіте таку волю (ніс.)*
 бахрома — *мн. торокы, торочки, -чок; рідк. б(п)арцьожкы; нім. френзлі, франдзлі (у хустини)*

бачений – видж^ений

бачення – вид^іня, видж^иня

бачити – 1. вид^іти (видж^у, вид^иш, вид^ит; вид^іме, вид^ите, вид^ят); зир^ити, -рю, -риш; 3П. вид^ати; 2. сьліпати, -ам, -аш (погано); ніхто цього не ~ ив – ніхто того не вид^ів; же не буду за ньом вид^ів сьвіта (пс.)

бджільництво – бортництво

бджола, бджілка – 1. заг. пч^ола, пч^ілка, -и; Ргр. Хрш. пшч^ола; 2. матиця, -ці (матка); пришов май – пч^олам рай (прик.)

без – за; за п^ят м^инут – ш^іста (годин^а)

безбарвний – некольор^овий, небар^евний; тж. безкол^ірний

безбожник – іст. к^альви(і)н; Прт. анц^ік(х)рист, -а; мене ма^ма од^ну ма^ла, за к^альвіна ма^ма выд^ала (пс.)

безвідмовно – присл. безодк^азно

безвідсотковий – Прт. безпро-цент^овий, -ва, -ве

безвусий – безба^юсий

безглуздо – присл. безсенс^овно(і)

безглуздя – борт^ацтво, глуп^ство; тж. дурниця, нісенітниця

бездарний – незд^ольний; Ргр. нездар^ений

бездіяльний – неч^инний; тж. пасивний

безжалісний – див. жорстокий

беззахисний – безбор^онний; ~ на тварина – безбор^онна живина

безкорисно – присл. збит^очно(і), мар^но(і); безхос^енно

безладдя – ч. бала^ган, без^лад,

н^елад, -у; рідк. кыр^іня, -і; нім. байзель, -злю; Врх. гуд^ля; тж. безпорядок

безліч – присл. без ліку, ц(т)ьма; Врх. сьвіт; по лісы то^го зьіля – сьвіт

безлюдно – присл. п^усто

безмежний – безгран^ічний

безмежно – присл. безгран^ічно(і), без кін^ьця-і-краю

безнаказаний – безкар^ний

безокий – безо^кій, -ка, -ке

безодня – проп^аст, -и; звір, род. зв^ору; Врх. верт^епа, розверт^епа; склезина, склезя; м^и. тат^ри (крута скеля, прірва)

безоплатно – присл. безп^латно, неп^латно; дармо, надармо; Врх. зад^ар, задармо; тж. безкоштовно; зад^армо ани ку^ра не гр^ебе (прик.)

безперервний – непрер^ваний, неуст^анний; тж. невинний
безперервно – присл. безпрес-тан^но(і), непрер^вано, неус-тан^но; тж. невинно

безперечний – незапер^ечний; Прт. безспор^ний, -на, -не; тж. безсуперечний

безперечно – присл. безспор^но, незапер^ечно; тж. безсуперечно

безпечний – необ^ачний (людина)

безплідний – яловий, -ва, -ве; ~ на корова – ялов^а кро^ва

безпорадний – безра^дний, неза-ра^дний; Хрш. бе^ба; ~ ний господар – безра^дний г^азда;

безпомилковий – неомы^льний, необмы^льний, непомы^льний,

несхýбний

безпомилково — присл. неомыль-
но(і), непомыльно(і)

безпорядок — ч. балаган, безлад,
нелад, -у

безрогий — шүтий (вівця, коза);
рідк. гулий, -лого; без когута —
хýжа шута (прик.)

безрукавка коротка = 1. ж.
кожушанка, -ы (хутряна); 2. ч.
нім. горсет, -у; кубрак ж.
горсетка, -ы; ч. Ртр. брустик,
сердак, ле(а)йбик (сукняна)

безсилий — безвладний; ~ ла
людина — безвладний человек

без сліду — присл. без сльіду
безсмертник — бот. цьмин, -у

безсовісний — бесчельний, нахаб-
ний, нежычливий; Ртр. безоч-
ливий, коравец, спростий
(людина)

безсоромний — безвстыдний; ~ на
жінка — безвстыдна жена

безстрашний — одважний; мн.
одважны

безстроковий — позачасовий;
Прт. безтерміновий, -ва, -ве;
~ кредит — безтермінова пожыч
ка

безумовний — Прт. безварун-
ковий, -ва, -ве

безупинно — присл. безпрес-
танно(і), непрестанно(і); тж.
постійно

безформний — неформний; ~ на
фігура — неформна постава

безхвостий — без огона; Врх. гузий

безцінь — безцын, -ы

безчесний — пол. безецний; тж.
ганебний; ~ на людина — чло-

век без чéсти

безшумно — див. тихо

бекання — блéкі(о)т, -кóту (про
овець)

бекас — ж. зоол. Врх. шнепа

бекати — бечати, бегек(ч)ати,
багакати, блекотати, блеяти;
Врх. блеяти, вєчати (про
овець); уці бєчат, кєд ся
вертають до кошары

беладонна звичайна — бот. вівча
ягода, -чой ...ды; красавиця, -і;
сонне зыля; Врх. мадрага(и)н,
мадребуля; Ртр. чортова че-
решня, кавче око, м(н)адра-
гуля, шаленина

бельетаж — ж. буд. антресоля, -і

бензин — ж. бензина, -ы

бенкет — банкет, -у; ж. гости́на,
забава, -ы; пол. учта; влаш-
тувати ~ справити банкет

бентежитися — пешы́ти-ся; тж.
засоромитися, ніяковіти

бергамот — ж. бот. Врх. глива
(гриб на дереві); гливы пере-
важні роснут на буках

берег — геогр. бері(е)г, -рега; мн.
брегы; зменш. бері(е)жок,
-жка; Стб. бері(е)х

берег крутий — Врх. жбыр, -а
(схил гори)

берегти — берéчы; варувати, -ую,
-уєш; най тя Пап-Біг варує!
(прик.)

бережися! — нак. варуй-ся! ста-
рых люди шашуй, молодих ся
варуй! (піс.)

бережливість — ошчадни(і)ст,
-ності

береза біла — ч. бот. берест, -у; брѣза, -ы; Стб. берст, берза
березень — марец, -рця; брезень, -ня; марец кусат за палец (прик.)
березневий — марцьовий; марцьова днина, як прикра дітина (прик.)
берет — ж. фр. берета, беретка, -ы; беріт(д)ок, -тка
бери! — нак. бер! на! мн. берте! нате! бер куділь і веретено, наряд си на прядено (піс.)
берізка польова — бот. оплітка, повійка, -ы; павутиця, пови́тиця, -і; ч. оплігач; Врх. вюнок, овійка
берлінський — берлінскій, -ка, -ке; ~ ка стіна — берлінська сьціна
бесіда — бесьіда, -ы (розмова); ми мали цікаву ~ мали-зме цікаву бесьіду
бетонник — буд. бето́няр
бешкетник = авантю́рник, гунцвут, -вота, жыван, збыточник; угор. бе(а)тяр, -я; урвісь, -ся; Хриц. вархол, вірган; Прт. гаман; казитель, -ля; псотник
бешкетувати — вышкуліти, -лю, -лиш; збыткувати, -ую, -уєш; казити-ся; броїти, наброїти, -ою, -оїш; Пен. вишкулгіти; мій урвісь зас вышкулив штосьи в школі
Белград — Београд
би — част. бы (бы-м, бы-с; бы-сте, бы-зме); абы, ажебы, хотів

~ щось сказати — хтів бы-м штосьи повісти
бик, бичок — 1. заг. бык; быцьок, -цька; бычок, -чка; вел. бычыско; віл, род. вола; слов. бу́як; 2. Врх. арміла, шарга (білий); 3. Врх. ба́рна (темно-брунатний); 4. Прт. бе́кеш (блідо-червоний); 5. Врх. ре́йта; угор. се́йка (червоний); 6. симентал; ж. симента́лка, -ы (симентальної породи); піш-ла кро́вы до́іти, сы́ла під бу́яка (піс.)
бинт — мед. по́вяз, по́вязка, пре́вяз, -ы; нім. ба́ндаж, -у (туга пов'язка)
бинтувати — мед. бандажувати, -ую, -уєш (перев'язувати бинтом)
бистрий — бы́стрый, прудкий, скорий; бы́стра вода в Дуна́ю (піс.)
бистрина — Прт. бы́стрина, -ы (швидка течія ріки)
битва — війс. бо́йня, -і; фр. бата́лья, -ні; тж. бій
бити — 1. заг. бі́ти (бю, бєш, бє; бєме, бєте, бют); 2. Прт. алярмува́ти, -ую, -уєш (на сполох); 3. БГ. бо́сти (рогами, про худобу) 4. гарата́ти, -ам, -аш; тлуми́ти, -млю, -миш (лущувати); 5. копа́ти, -ам, -аш; ко́пнути, -ну, -неш (носко́м взуття)
битливий — бодли́вий; ~ ва тварина — бодлива зьвірі́на
биття — бі́ття; ~ не допомагає — бі́ття не помага́т

бичок — зоол. 1. *быцьо, -ця; быцьок, -цька, быцько (тварина);* 2. *ж. бабка, -ы; головач; Врх. коба, коблик, ковбель (риба); тж. йорж*
 біб великий — *бот. Врх. вельбіб (різновид бобу)*
 бібліотека — *книгозбірня, читальня, -і; Хриц. біблїотека*
 бібліотекарський — *біблїотекарський, -ка, -ке*
 Біблїя — *Біблїя, -ні; Сьвате Пїсмо, -того ...а; Врх. Біблїя*
 бівуак — *табір, -бору*
 біганина — *літанина, -ы; од той літанїны юж єм вы́став*
 бігти, бігати — *летіти, літати (лечу, ліетиш, лєгит; летїме, летите, лєят); бігчи; вганяти, -ям, -яш (десь); а на горі, по долині хлопцы літають (пїс.); лєтів заяц берега́ми капу́сту сади́ти (пїс.)*
 біда — *біда, -ы; с. біда́цтво; пол. дзядо́вство*
 бідненький — *зменш. бідні́цькій, -ка, -ке*
 бідний — *прикм. угор. сегін; Врх. сегініско; Ртр. худобний; бы-м за тя пішла, хоц ты єст худобний (пїс.)*
 бідніший — *бідны́сший*
 біднота — *бідота, -ы; сільська ~ сільська бідота*
 бідняга — *бідачы́ско*
 бідняк — *бідак, ж. біда́чка, біди́ло, бідня́тко, бідни́к; дзяд; зли́дар, -я; Ртр. худа́к, худа́чка; сегеня, сегеня́тко, сегінь*

(дитина); Хриц. біда́чок; Прт. лихота, -ы; хухряк, -а; шко́да того ча́да за тако́го дзя́да (пїс.)
 бідняцтво — *біда́цтво*
 бідняцький — *прикм. біда́цькій, -ка, -ке; ~ ка сім'я — біда́чка роди́на*
 бідолаха — *небо́рак; небора́ка, -ы; с. небожа́тко; рідк. сара́ка, -ы; ЛШМ. сі́дін*
 бідон — *бочечка, -ы; нім. ка-ні́стер, -тра; ж. Прт. денер́ка, -ы; ЗП. коновля*
 бідувати — *біди́ти, дзядува́ти, -дую, -дуєш; капара́ти, -рю, -риш; Врх. гудлюва́ти; Прт. вегетува́ти, -ую, -уєш; гудлюва́ти, -юю, -юєш (вести нуж-денне життя); набіди́ти зме́ ся в доро́зі*
 біженець — *біже́нец, -нця; пол. уце́кінєр, -я*
 біжи! — *нак. лет! груб. дуй! ~ якщо хочеш! — лет, кєд хцєш!*
 бій, бійка — *ж. битка, -ы; битка до добра не доводит (прик.)*
 бійниця — *війс. стрі(и)льниця, -і*
 бік — *ж. сторо́на, стро́(а)на, -ы; невыгідно з є́дною і друго́ю стра́ны*
 біле — *ЗП. біло́с*
 білення — *білі́ня (полотна)*
 біленький — *білі́цькій, -ка, -ке*
 білизна — *мн. Врх. ху́сты; ЗП. руба́тя; жє́на пішла до пото́ку пра́ти ху́сты*
 білильник — *блі́хар, -я (полотна)*
 білити полотно — *одбілюва́ти, -юю, -юєш; Пвн. блішы́ти*

біліший — *прикм.* білісший
білка — *зоол.* ве(и)вірка, ви(і)в-
юрка, -ы; *ч.* білик (*самець*);
угор. Врх. мовкушка; *Стб.*
ве(о)вюрка; *ЗП.* біліця
біловус стиснутий — *бот.* Врх.
свинниця, свинюх, свинюха,
свинячка; *тж.* лутига, мичка
білок яйця — *біол.* білко; білток,
бівтко, -тка; *Ртр.* більчок,
білько
біля — *присл.* бі́зко, ко́ло, підля,
при; *Врх.* ведля, візля; *Ртр.*
попри; *наганяч все ся тримат*
попри югаса
біль у животі — *ри(і)зачка*, -ы;
Прт. різавка, -ы
більмо — *ж.* налуда, -ы; ~ в оці —
налуда в оці
більше — *присл.* ве́це, пре́шло;
Врх. барже; *бій-ся зра́ды ве́це,*
як вовка (прик.); юж пре́шло
шистде́сят ро́ків
більший — *Врх.* ве́кший; *Хрш.*
звекш; *наш дим на звекш*
та́кій, як і ваш
більшість — бі́льшіст; *Прт.* ве́к-
шіст; ~ випадків — *векшист*
трафу́нків
більшовик — *іст.* больше́вік
більшовицький — *іст.* . больше-
ви́цкій, -ка, -ке
бінокль — *ж.* льорне́га, льор-
не́тка, -ы; *далекогляд*, -у; *тж.*
підзорна труба
біографія — *ч.* жы́тєпис, -у; *пол.*
жыт(ц)ьо́рис, -у
біологія — біо́льо́гія, -иі
бічний — бо́ковий; ~ на вулиця —

бо́кова ули́ця
Благовіщення Пресв.Діви Марії —
рел. Благові́шчє́ня (7 кві́тня);
на Благові́шчє́ня неє зими́
помі́шчє́ня (прик.)
благодійність — *с.* доброчы́ньство
благополучно — *присл.* усьпі́шно,
шчесливо
благородний — *прикм.* шляхє́т-
ний; ~ вчинок — *шляхє́тний*
посту́пок
благословення — *церк.* благосло-
ве́ньство, благосло́віня
блаженний — *книж.* бла́гий
блаженство — *присл.* бла́го, бла-
же́ньство
блазень — *нім.* бла́зен, -зня; *фр.*
пая́ц; *Яничк, не буд бла́зен, не*
пропывай ви́шитко разом! (піс.)
блакитний — *прикм.* лазу́ровий;
небе́скій, -ка, -ке (*колір*); *тж.*
голубий; ~ ні́ очі — *небе́ски очы́*
блакить — *ч.* ла́зур
бланк — *канц. нім.* форму́ляр, -у
блекота чорна — *бот.* белена, -ы;
блекотниця, -і; *ч.* бле́кіт, -коту;
Врх. дурман, зубівник, зубник,
зубягник; *масла(я)к*
ближче — *присл.* бли́же, бли́зше,
бли́шче; *юж бы́ло бли́зше до*
захо́ду со́ньця
близнючка — *Врх.* близни́ця
(*дерево з двома стовбурами*)
близнята — *мн.* близці́; *Ртр.*
близня́га, близня́кы (*діти*)
близький — *прикм.* бли́зкій,
побли́зкій, -ка, -ке; *дові́рений*
близько — *присл.* бли́зко, при;
поет. близо́йко; *Врх.* близь;

загорі́дка *бы́ла при хы́жы*
 блимати — блиска́ти (*про сві́тло*)
 блиск — блеск, лиск, по́лиск, -у;
пол. бляск
 блискавка — блискави́ця, -і; ч.
 Пе́рун; *Врх. блыскавец; Прт.*
 мигавка, -ы
 блискучий — *прикм. блишча́чий,*
 лискучий; *с(ш)кلیстий; Врх.*
 іскрова́тий, сві́тлячий
 блисти́ти, бли́щати — блишча́ти,
 сьві́тити-ся, шклі́ти-ся; *на*
со́нцѣ ся блишча́ла ро́са
 блідий — по́ловий; *пол. збляклий;*
Врх. половкастий (сві́тло-жов-
тий)
 блок — *війс. політ. техн. нім.*
 бльо́к, -у; *тж. об'єднання,*
 угода
 блокнот — записник, нотатник;
нім. нотес, -у; мал. нотесик;
тж. записна книжка
 блокування — спорт. бльокува́ня
 (*затримка суперника*)
 блондин, блондинка — біля́вец,
 -вця; біля́вка, -ы; *нім. бльо́н-*
дин; бльо́ндинка, -ы; русий,
 -са, -се; *ЗП. білявина (людина)*
 бло́ха — зоол. бля́ха, -ы; *Стб.*
 бля́ха; *трима́т-ся, як бля́ха*
ко́жуха (прик.)
 бло́ха земляна — зоол. скакелю́ха,
 -ы
 блудний — марнотравний; ~ син
 — марнотравний сын
 блузка жі́н. — *нім. блю́зка; с. оплі́-*
 ча, -ы; *опле́чко (з рукавами)*
 блукання — поневи́рянка, -ы;
 тура́цтво; *тж. митарство*
 блукати — блудити, -джу, -диш;

плянта́ти-ся; *пол. блонка́ти,*
 -ам, -аш; *тж. тинятися; ~ у лісі*
 — блудити в лісі
 блювати — *выню́тувати, воніту-*
вати, -ую, -уєш; верта́ти, ры-
га́ти, -ам, -аш; Прт. вымьо-
тува́ти, звонітува́ти, -ую, -уєш
 блювота — блюва́чка, рыгачка,
 -ы; *мн. Хриш. воні́ты; Прт.*
 вымьо́ты, -ів
 бобівник — бот. *Врх. віте́рне*
 зы́ля; *віте́рне зы́ля пома́гат на*
вред і боля́кы
 бовван — *див. ідол*
 бовдур = *ж. уфе́рма, -ы; Врх.*
 бе́йдак (*незі́брана, неорганізо-*
вана людина)
 бовкати, бовкнути — *чес. бімба́ти,*
 -ам, -аш; *Прт. белькну́ти, -ну,*
 -неш (*щось незрозумі́ле*)
 бовтати — *блюхати, -ам, -аш (про*
рідину)
 Бог — Біг(х), Па́н(м)-Біг(х), Па́на-
 Бо́га; *дит. Бозю́сьо, -ся; най*
тя Па́н-Біг вару́є! (прик.)
 Богороди́ця — Ма́тір Бо́жа, -те́рі
 ...жой; *Ма́тка Бі(о)жа*
 Богослужі́ння — *ж. 1. заг. церк.*
 Служба́ Бо́жа, -бы ...жой;
 одпра́ва, -ы; *пол. набоже́нь-*
 ство; *2. вечірня, -і (увечері);*
3. Врх. заду́шниця (за помер-
лих)
 богоху́льник — *церк. блю́зник*
 Богоявле́ння Госпо́дне — *рел. ч.*
 Йо́рдан, -у; *мн. Выдо́кшчы, -*
 ів; *Шче́дрий Ве́чер, -ро́го ...ра*
(вечір перед Водохрестя́м); Ртр.
 Сьві́чки, Трох Кра́лі (*19 сі́чня*)
 Бог тебе покарає! — *Врх. ска́ре тя*
 Бо́г! (*прокльо́н*)

бодай — *див.* щоб

боєць — *див.* воїн

Боже, віддякуй! — **Бо́же, за́плат!**

божевілля — **вария́тство; шале́нство**

божевільний — **вария́т; шале́нец, -нця; не сповна розу́му; пол. варя́т, облонка́ний; не роб з та́та вария́та! (прик.)**

божеволіти — **вариюва́ти, -ю́ю, -ю́єш**

Боже, допоможи! — *скор.* **пома́й-Бі́г! пона́й-Бі́!**

Божий — **Бі́жий, Бо́скій**

божитися — **божы́ти-ся**

бойня — **маса́рня, -і; різни́ця, -і (худоби)**

бокал — **по́(у)га́р, -я; ж. нім. гальба́, -ы (пів лі́три); тж. кухоль; ~ пива — гальба́ пива**

боки — *мн.* **бо́кы**

болиголов плямистий — *бот.* **Врх. дудва́, дудки**

болить — **бо́лит, до́лігат; бо́лит мня в гру́дях**

болісний — **болі́стний**

боліти — **1. заг. до́лі(я)га́ти; 2. дит. буба́ти (бу́бат); 3. стри-ка́ти (стри́кат) (у ву́хах)**

болотистий — **багні́стий; ~ ті ліси — багні́сты лі́си**

болото — **1. ба́гно, бло́(а)то; ч. багу́льник; ж. ба́гва, ба́ра, баю́ра, -ы; млака́, мла́чка, -ы; мочар, -я; с. мочы́лю; вел. багні́ско, мочари́ско; ж. солотві́на, -ы; рідк. гряст; ср/хр. мочва́ра; угор. то́ва; Врх. баню́р, баню́ра; кабу́шка,**

по́вхта, по́хта, пато́лоча; 2. Ртр. бажы́на (болотисте місце, трясовина); 3. Врх. болоти́на (висохле); пред ва́шима две́рми ве́лька мочар (піс.)

болт — *див.* гайка

болючий — **боля́чий; ~ зга́дка — боля́чий спо́мин**

болячка — *ч. мед.* **бо́ляк; кожний ма́є якусь ~ ку — ка́ждий ма́я якы́си бо́ляк**

бомбардувальник — *ав.* **бомбо́вец, -вця**

бомбардувати — **бомбува́ти, -у́ю, -у́єш**

бондар — **бе́(о)дна́р, — я; Хри́. бо́чка́р**

бондарський — **бе́(о)дна́рскі́й, -ка, -кє; ~ ви́ріб — бедна́рскі́й ви́риб**

борг — **дол(в)г, -у; змени́ш. до́лжок, -жка; тж. обов'язо́к; да́ти в ~ да́ти на ві́ру; ви́плачувати ~ верта́ти до́лг**

бордовий — **бура́чко́вий (темно-червоний ко́лір)**

бордю́р — *буд.* **кра́й, -аю;okráйок, -йка**

боржник — **до́л(в)жни́к**

борець — **бо́рец, -рця; ~ за краще життя — бо́рец за лі́пше жы́тя**

боровик королівський — *бот.* **бі́лий гри́б, правди́вий ~; бо́ровник; Врх. бі́лас**

борода — **бро́да, -ы; бо в старо́го сива́ бро́да (піс.)**

бородавка — **брода́вка, -ы; Врх. пе́стра(я)к**

бородатий — **боро́дай, боро́дань,**

бродяч (людина з бородою)
 борозна — **борозда, брозда, -и** (в землі, на обличчі); *од млодих літ мам брозды на чєлі*
 боронувати — *госп. Рпр. скоро- дити, скороджати; поскоро- дити, прискородити; Стб. волочыти; боронуют зоранє поле перед засывом*
 боротися — *змагати-ся, дерти-ся, борикати-ся; Врх. гарнасувати ся (з кимсь)*
 боротьба — *пол. валька, -и; Хриц. борба; борба на жыття або смерт*
 борошно — 1. *заг. ж. мука, пар- ма, -и; 2. ж. запражка, -и (підсмажене); 3. петлю(ю)вана мука, -ной ...и (мілко змелене); 4. разова мука, -вой ...и (грубого помолу)*
 бортівка — *ч. крав. штивник; влосянка, -и*
 борщ — *кул. 1. заг. ба(о)рщ, -у (із буряка); 2. капустаняк (із кваше- ної капусти)*
 борщівник — *бот. Врх. пук*
 босоніж — *присл. босака, босо, на босо, на босу ногу; рідк. напробос (босими ногами); жєны ішли до цєркви на босо*
 бочка дер. — 1. *заг. нім. куфа, -и (вел., на 40 відер); 2. барила, ба(е)рилка, дубівка, -и (дубо- ва); Врх. винівка, винярка, виднівка; кадка, -и; кадь, -і; канов, кановка, кановця (для вина); 3. ч. ванталок, -лка; Рпр. анталок, суд (для пива); 4. Врх. звалярник, зільниця (для білиз-*

ни); 5. ч. Прт. кадоб, -а (для збіжжя); 6. солянка, -и (для солі); качмарєчка Марилька, налій же мі з барилька (піс.)
 бо я, бо ти, бо ви — *част. бо-м, бо-с, бо-сте; не пішов, бо-м не хтів*
 боязливий — *прикм. боячий; Врх. порс(х)кий; тж. лякливий*
 боязнь — *обава, -и; тж. острах; маю ~ мам обаву*
 боятися — *потерпати, -ам, -аш; пол. обавяти-ся*
 бражник молочайний — *зоол. Врх. н(л)азальник, отруд(т)ник (гусінь)*
 Бразилія — *Бразилья, -ліи*
 бразильський — *бразилійській, -ка, -кє*
 бракороб — *партач; псуй, -уя; нефаховец, -вця; тандига, -и*
 браслет — *ж. фр. бранзолєтка, -и; золотий ~ злота бранзолєтка*
 брат — *поет. братейко; 1. стрыєч- ний брат, -ного ...та; пол. кузе(и)н (двоюрідний); 2. стры- ко, стрийко (батьків); 3. уйко (мамин); в мого уйка коротіцька гунька (піс.)*
 братерство — *братство; тж. брат- ство*
 братерський — *братській, -ка, -кє*
 брати — 1. *дієс. брати (беру, береш, бере; береме, берете, берут) (когось, щось); слов. брац; 2. мн.ім. братя, -ті(и)в (рідня)*
 брати верх — *быти згоры; Пєн. горувати; наше ма быти згоры (прик.)*

брезент — *ж. нім. цільта, -ы*
 бренькати — бреньчати, -чу, -чыш; *Врх. черкати, черчати Хриш. бренчати*
 брехати — ошукати, ошукувати, -ую, -уєш (*когось*); *пол. клямати, -млю, -млеш; циганити, -ню, -ниш; в знач. казати неправду*
 брехня — буйда, неправда, -ы; *с. циганьство; пол. клямство; Прт. циганина, -ы; ЗП. брех; тж. обман*
 брехун — ошуканец, -нця; *Врх. окламник*
 бригадир — *нім. брі(и)гадієр*
 бриджі — *див. галіфе*
 бридитися — брьдіти-ся; *Врх. скаворожьти-ся; шкаредити-ся (викликати огиду); она шкарєдит-ся жабами*
 бридкий — брьдкій, скаврожний, шкарєдний; брьд(т)ь (*дуже*); *Врх. шкаворіжний; шкарєд (дуже); тж. гидкий, мерзотний, потворний*
 бризкалка — пырскав(л)ка, -ы (*з бузини*)
 бриzkати, бриzkнути — бриzgати, -ам, -аш; пы(о)рскати, пы(о)рснути, пыршчати, -чу, -чеш; трискати, хляпати, хлястати, форскати, -ам, -аш; *тж. прискати*
 брила — 1. груда, грудка, -ы; кам'яна ~ груда каменю; 2. *Врх. цылец (моноліт)*
 бринза — *кул. бриндзя, -і*
 брись! — псык! (*на kota*)
 британський — бритийскій, -ка, -ке (*від Британія*)

бритва — 1. ч. голяк; голярка, -ы; *Ргр. бритов; 2. же(и)лстка, -ы (лезо)*
 бричка — 1. ч. фіакр, фіякер, -кра; повіз, -возу; 2. стара ~ тарাপата, -ы; *Врх. тарляга*
 брови — *мн. обырви, бырви; Стб. бырви, бриві(і), брві, обі(е)р-ви; ЗП. брыви*
 бронза — ч. бронз; *рідк. сьліж; пол. мосянж, мосьондж*
 бронзовий — мосяжний
 бронювати — резервувати, -ую, -уєш; ~ квиток — резервувати
 бльочок
 броня — ч. панце(и)р, -я
 броньовик — *війс. нім. панцєрник*
 брошка — брош, -ы
 брошура — друк. книжечка, -ы
 брудний — *ім. ч. нехлюй, -юя; ж. нехлюйка, -ы; угор. баброш; пол. брудас; Врх. планник; Ргр. брудаш, брудний; Прт. сьмітюх, -а (неохайна людина)*
 бруднити — бабрати, папрати, -рю, -реш; *Пвн. фулювати; перен. робити як-небудь*
 брудно — нехлюйство; *Ргр. нечысто*
 бруківка кам. — костка, -ы; ~ на дорозі — костка на путі; *тж. брущатка*
 брунька — *бот. почка, -ы; Врх. пупянок, пупях; ЗП. брость*
 брус — 1. *мн. сницьі; Врх. орчык, -а; берце, -ця (дер., підвісний у дишлі воза); 2. ч. мет. нім. швелер; мал. швелька, -ы*
 бруски дер. — *мн. былы, быльці (в бороні)*

бруслина європейська – бот. Врх.

при(о)скурина

брусниця звичайна – бот.

борівка, -и; ч. го́годз, го́гоз(ц);

мн. чо(е)рнийці, -иц; боровниці;

Врх. оприна; мн. Ртр. борувки;

яфы(о)ры, яфы́рки; мн. ЗП.

камнянки (чорні ягоди)

брусничник – Ртр. борівнича,

боровчы́на; яфы́рник, яфор-

чы́на, яфы́рниця

брусок – 1. с. дровно; дер. нім.

кльоц, кльоцок, -цка; 2. ж.

чес. оселка, -и; оселок (кам.

для гостріння ножів)

брухт – лом, -у (мет. уламки);

залізний ~ желізний лом

брюки – мн. 1. по́мпкы, по́мпы

(до колін); 2. по́рткы, -ток;

ногавкы, -вок; ногави́ці, -виц

(довгі, полотняні, з льону);

3. спо́дні, -ден (з фабричного

полотна); 4. холо́шні, -шен

(зимові, зі сукна); не мож

спо́дні през голо́ву вді́ти

(прик.); дам му на по́рткы

плотна (ніс.)

брюнет, брюнетка – нім. бру́нет;

брунетка, -и (темноволоса

людина)

брязкальце – ж. черка́вка, -и; с.

Прт. бреньча́дло, -а

брязкати – бреньк(ч)а́ти, -ам,

-аш; чеберчати, черкотати,

-чу, -чыш; Хрш. дзыньча́ти;

Прт. дзвенкнути, -кне; дзвень-

чати, -чыт; же́бы собі

черкота́в ме́дже парибка́ми

(ніс.); підковы́ дзвеньча́т по

ка́менях

брязкіт – ж. черча́ня

бублик – кул. обаря́нец, -нця;

дит. ба́льо; Прт. опліта́нец,

-нця (плетений)

бубна – дзві́нка, зві́нка, -и (в

картах)

бубовник – бот. дзвоне́ц, род.

дзві́нця; Врх. дзві́нка

бубоніти – мырча́ти, -чу, -чыш

(під ніс); Пев. паркотати

бувалий – прикм. быва́лий

бувати – быва́ти, -ам, -аш

бугай – слов. бу́як; вел. БГ.

бычы́ско; Ртр. бу́гай, буя́чок,

бугайчык

буденний – штоде́нний

будень – присл. што́ден, -дня

будильник – будзы́к (годинник)

будино́к – 1. заг. ди(і)м, род.

до́ма; мн. до́мы; мал. до́мик; ж.

каме(я)ни́ця, мурова́нця, -і;

2. нім. гмах, -у; до́миско (вел.

мурований); 3. ж. пол. руде́ра,

-и (старий, напівзруйнований);

гре́бін на по́лиці, во́да в

каме́ниці (ніс.)

будити – дієс. обуди́ти, -джу-ся,

-диш-ся; Прт. зганя́ти, -ям,

-яш; ~ зі сну – обуди́ти зо сну́

будівельний – прикм. будов-

ля́ний, будовни́чий; це́ркви

вымага́ли ве́лькой будовля́ной

фахово́сти

будівництво – ж. будо́ва, -и; за-

будува́ня

будка – 1. заг. нім. бу́да, бу́дка, -и

2. коли́ба, -и; Ртр. кома́рник

(пастухів у горах);

3. пся́ бу́да, псьой ...и; собача ~

пся б́уда; в ко́либі у́чар з помі́чником спа́ли і ви́рабля́ли сыр; мав не́с бу́ду! (прик.)

будова — будовля, -і; тж. будівля, структура

будувати — будова́ти, -ду́ю, -ду́єш; стави́ти, -влю́, -ви́ш; ЛШМ. праві́ти; ~ хату — ста- ви́ти хы́жу

будяк кучерявий — бот. бо́дак; Ргр. сьві́тляк; Хриц. ча́брик, джа́брик

будь! — нак. буд! бу́дте! Стб. бут! бу́тте! тж. част.

будь-де — присл. де-і́нде, бу́д-де, хо́ц-де; Прт. бы́ле-де, бо́дай- да́де

будь здоров! — бу́д здоров! мн. бу́дте здра́вы! Врх. бы́вайте здра́вы!

будь-коли — присл. буд-ко́ли, хо́ц-ко́ли; Ргр. хо́ц-ке́ди, хо́ц(ч)-ко́ды

будь-ласка! — про́шу! мн. про- сíme! рідк. Врх. о́йте-ле-о́йте! (звертання)

будьмо уважні! — церк. бу́дме ува́жны!

будь-хто — займ. бу́д -х(к)то, хо́ц-х(к)то; Прт. бы́ле-хто

будь-чий — буд-чый, -чы́я, -чы́є; Врх. буд на́ чім

будь-що — бу́д-што, хо́ц-што; Прт. бы́ле-што

будь-що-будь — бу́д-што-буд

будь-який — буд-ко́трий, буд-я́кій; вшы́ткій; хо́ц-ко́трий, хо́ц-я́кій; Врх. хо́ц я́кий; Стб.

фше́лякий; БГ. вше́лия́кій; Прт. бо́дай-я́кий; див. яка, яке, я́кий

бузина чорна — бот. ч. бо(у)з, -у; бзи́на, бози́на, г(х)абза, -ы; ч. ба́(я)зник; Врх. бзы́к, уз, хабз; г(х)абзи́на, -ы; Ргр. чо́рний бзик, габз; с. Прт. хаба́зіня; зо бзы́ка хло́пчы́ска ро́били пи́щавкы

бузковий — безо́вий

бузок звичайний — бот. без, -у

буквальний — прикм. дослі́(о)в- ний; ~ переклад — дослі́вне тлу- ма́чыня

буквально — присл. дослі́вно(і)

букет — 1. фр. бу́кет, -у (кві́тів); 2. рідк. бугри́йда, -ы (весі́ль- ний); ~ троянд — бу́кет руж

буковинський — буковиньськй, -ка, -ке (від Буковина)

булавка — шпилька, -ы

були — мн. грам. бы́ли (бы́ли-зме, бы́ли-сте)

булка — кул. 1. куке́лка, -ы (пле- тена); 2. рідк. сти́льник (картопляна); 3. пол. стру́цель, -ця (з маком)

було — бы́ло; це ~ ко́лись — то́то бы́ло ко́лиси

бульвар — див. але́я

бульйон — кул. ро́сі(и)л, -со́лу (відвар із м'яса); тж. розсі́л

булька — рідк. бі́мба, -ы

булькотіти — Врх. булька́ти, буль- ча́ти; тж. кле́котати; щав́а в студе́нцы бу́льчым

бунтар — бунто́вник; тж. бунті́в- ник

бура — хім. селі́тра, -ы

бургомістр — *нім.* бургомістер, бургомейстер, -тра; бурмістж

бурелом — повал, -у

буркотіти, бурмотіти — дзв'яндати, -джу, -джеш (*надоїдливо*); дзв'яндат, як старий дідо

буркотун — бурма, бурмак, -ы; *Врх.* дудра, дудра(и)к, дудравец, дудравий, дудрош; *Хриц.* журавий; *Прт.* мамрай, -ая (*буркотлива людина*)

буркун жовтий — *бот.* *Врх.* липшик

бурлака — *груб.* бе(а)тяр, -я; лахабунда, заблуда, -ы; штурпак; *угор.* бе(і)танг; бугера, -ы; *нім.* в(м)агабунда, -ы; *Врх.* белей; *БГ.* галабунда; *Прт.* заблуканец, -нця, збийсьвіт; мітрєнга, -ы; *тж.* волоцюга

бурлакувати — *див.* поневірятися

бурмотати — мымрити, -рю, -риш; *Прт.* мамляти, -ям, -яш; мамрати, -ам, -аш; мамротати, -очу, -очеш

бурчати — дудрати, -ам, -аш; *Врх.* маручати, vyrчати; *ЗП.* воркопїти

буріння — вертніцтво

бурова — *ч.* *нім.* шыб, -у (*ствол шахти*)

буровий — *техн.* вертнічний

бурозубка мала — *ч.* зоол. *Врх.* рджок, рецок

бурт — *госп.* копец, -пця; *Врх.* грїба; копец — яма для комперів і карпелів, прикрита соломою

буруватий — *прикм.* смаглявий; *Врх.* буравий, смуглястий

бурулька льодяна — *ч.* цомпель,

-пля; цомплях; *мн.* замерзлякы, -ів; ледівкы, -вок

бурхливий — буйний; ~ уява — буйне выображєня

бурчати — 1. жуґрати; кявчати; ~ у животі — кявчати в брисы; 2. фафрати, -рю, -реш; vyrчати, -чу, -чыш (*бубніти*)

буря — *ч.* *нім.* гураґ(к)ан, -у; *ж.* *Врх.* віхтелиця, -і; *Ртр.* буря, бурка; *ч.* *Хриц.* шаркан

буряк звичайний — *бот.* бурак; бурачок, -чка (*столовий, червоний*); *мн.* буракы; *ж.пол.* угор. цвікла, -ы; *мн.* цвйклі; *Ртр.* рункла

буряковий — 1. *прикм.* бурачаний; 2. *ж.* бурачанка, -ы; *Ртр.* нати́на, румпли́на, рунклови́на, рунклова нати́на, (*лист*); 3. *мн.* бурачки, -ів (*салат із хри́ном*)

бур'ян — *ж.* хоп(б)та, -ы; *Врх.* брандзя, хваст; *с.* *Прт.* зільско; *поле было занечыщене хоптом*

бурячки — *кул.* бурачки (*гарнір*)

буси — *див.* намісто

бусол — боця́н; *тж.* лелека

бутель — *ж.* бутля, -і

бутерброд — *ж.* *кул. пол.* канапка, -ы

бути — *заг. грам.* быти (бѹду, бѹдеш, бѹде; бѹдеме, бѹдете, бѹдут); *мин.* був (быв-єм, быв-єс, была-єм, была-с; были-зме, были-сте); *ЗП.* (бду, бдеш, бде; бдеме, бдете, бдут); *вчєра была дѹвка під віночком, а гнєска*

юж жéна (ніс.); чловéче, не буд
такым скупым! в неділю были-
ме на гостині в сватів; всяди
маме быти добрыми фахов-
цями

бути на весіллі — 1. дружбити,
-блю, -биш; дружчыти, -чу,
-чыш (дружбою); 2. сваш-
чыти, -чу, -чыш (свашкою);
3. старостити, -ощу, -остиш
(старостою); дружбив єм
вельо раз по весылях

бутон — мн. бот. ба(о)мбўльки,
-льок; бамболы; Врх. бом-
бовкы (зелені плоди на картоп-
линні); тж. кулька

буття — бытя; наше бытя залéж-
не од нас

буфет — нім. шынк, шынок, -нку;
ж. кнайпа, корчма, -ы

буфетчиця — буфетчыця, -і; шын-
карка, -ы

Бухарест — Букáрешт, -у
бухгалтер, бухгалтерка, — нім.

бугальтер, -я; бугальтерка, -ы
бухгалтерія — нім. бугальтери(і)я,
-иі;

буцкати — бацну́ти, бодати, бóсти
(про корову, вівцю)

буча — див. балаган

буян — угор. вархол, вархо́ла, -ы;
тж. бешкетник

буяхи — бот. Врх. лозé(я)нка,
ло(а)хачы, лохина(я)

бюджет — фін. кошторис, -у; англ.
бюджет, -у

бюро — ж. канцеля́ри(і)я, -иі; ч.
уряд, -у; фр. бі(ю)ро

бюрократія — нім. бюрокра́ция, -иі

бюст — 1. мн. анат. груди (жіно-
чі); 2. с. мист. погрудя, попер-
ся

В

в — прийм. в, во, до; на, о; розм. г;
повернути вліво — скурутиги
наліво; спотка́ме-ся в тым
са́мым місцý; до міс́та ходи́ли-
ме на пі́ше; бы́в-єм гне́скы з
лісы

вагатися — 3П. ваговати ся; тж.
сумніватися

ваги — мн. ва́гы, род. ваг; мал.
ва́жкы, -жок; вагівни́ця, ва-
жевні́ця, -і; ша́льки, -льок;
Пвн. бе́жмін

вагітна жінка — в тяжы; гру́ба;
Ртр. брі́хата, з брі́хом; зоста-
ла-с ся те́раз в тяжи і не знаи
од ко́го (ніс.)

вагомо — присл. істо́тно(і); тж.
значимо

вагон-платформа — ж. зал. нім.
льо́ра, льорка, -ы

важіль — техн. важель, -ля

важкий — тяжкій, -ка -кє

важко — присл. трудно́(і), тяжко;
тя́жко жы́ти на чужы́ні,
тя́жко ту привыка́ти (ніс.)

важно — присл. пова́жно(і), ста-
те́чно(і)

вазелін — ж. ім. нім. вазелі́на, -ы

вазон — фр. вазо́нок, -нка;

~ стоїть на підвіконні — вазо́нок
стоїт на варца́бі

вакса — див. паста

валеріана трикрила — бот. Врх.

зворі́(о)вник, зворове́ц, зворо́-
вий лист

валіза — валі́зка, -ы (дер.); ч. нім.

ку́фер, -фра; куфе́рок, -рка;
тж. скриня; зібрати ~ зу —

спакува́ти ва́лізку,
 вал — 1. *техн.* ва́лець, -льця;
 2. на́сып, -у (*земляний*); фор-
 течний ~ крі́посний на́сип
 валет — *ж. нім.* буба, -и; *фр.*
 валет (*у картах*)
 валик дер. — 1. *ж.* кату́лька, -и;
Врх. кату́ля (*для тіста*); ч.
 2. ра́мач(к); *нім.* ма́гель, -гля;
Прт. ребра́чка, -и (*для*
полотна)
 валити — 1. валя́ти, -лю, -лиш
 (*дерево*); 2. бу́рити, -рю, -риш
 (*стіну*)
 валок-держак — о́рчык; *Ртр.*
 бе́рце, -ця (*у возі, в упряжці*)
 валя́льня — ч. пол. фо́люш, -у; *мн.*
Ртр. сту́пы (*майстерня з вироб-*
ництва сукна)
 валя́нки сукня́ні — *мн.* сукня́нки
 (*для керпів*)
 ва́льс — *нім.* ва́льц, -ця (*танець*);
мн. ва́льси
 ва́льсувати — ва́льцува́ти, тань-
 цува́ти, -ую, -уєш
 ва́ніль — *кул. фр.* ва́ніліна, -и; *тж.*
 ва́ніля; ~ для печива — ва́ніліна
 для ця́сток
 ванна — *ім.* ва́нов, ва́нва, -и;
 ване́нка; лазе́нка, лазни́чка,
 -кы; купе́(і)ль, -елі; купі́ль-
 ни́ця, -і; умива́лька, -и (*для*
миття, лікування, купання)
 вантаж — 1. тяга́р, -я; тяж, -и
 (*важкий*); 2. *фр.* бага́ж, -у; *нім.*
 ладу́нок, -нка; *рідк.* груз, -у
 (*товар для перевезення*); *БГ.*
 тлу́мак; *од тяга́рів деревя́ны*
возы часто ся ламали
 вантажити — ладува́ти, пакува́ти,

-ую, -уєш; *рідк.* грузи́ти
 (гружу, грузиш, грузит) (*на*
щось)
 вантажний — тяга́ровий; ~ на ма-
 шина — тяга́рове а́вто
 вантажник — ладу́вач; *рідк.*
 грузчы́к; *Прт.* ладовник, -а
 варвар — *іст.* бара́ба, -и; *нім.*
 барбар, барба́ри(і)н; *тж.*
 вандал
 варварство — *іст. нім.* барба́рство
 варене — праже́не; ~ молоко —
 праже́не молоко
 вареник «лі́нівий» — *кул.* кны́-
 дель, -для; кны́длик
 вареники — *мн.* пи(е)ро́гы, пи-
 рі(о)жкы; *пирогы робили зо*
сыром, комперами, капу́стом,
вышні́ми, слива́ми
 варити — 1. гото́вити, готува́ти,
 -влю, -виш (*куховарити*); 2. *БГ.*
 ку́терножы́ти (*на вогнищі*);
 3. обаря́ти, -ям, -яш (*картоплю*)
 ва́ріант — *нім.* ва́риант; *мн.*
 ва́рианты
 ва́ртий — су́ций (*уваги*); *він до*
нічого не су́ций!
 ва́ртість — ч. ко́шт, -у; ва́ртист,
 -то́сти
 ва́рто — *присл.* ва́ртат; ~ сказа́ти
 сло́во — ва́ртат по́вісти сло́во
 ва́ртовий — *нім.* ва́ртовник; *пол.*
 стра́жник
 Васи́ль — Васи́ко, Васи́лько; *книж.*
 Васи́лій, -ія
 васи́люк — *бот.* бла́ват, -у
 ватага — *див.* гурт
 вате́рпас — *ж. буд. нім.* ва́сер-
 ва́га, -и

ватиканський — ватиканський,
-ка, -ке (від Ватикан)

ватин — ж. текст. нім. вателіна,
-и

ваучер — ж. розписка, порука, -и

вафлі — мн. кул. нім. андруты,
оплатки, -ів

вахта — варта, -и

ваше прізвище, ім'я? — як ся
пишете?

вберегти — уварувати, -ую, -уєш

вбивати, вбити — 1. забити, -блю,
-беш; Прт. закаменувати, -ую,
-уєш; закатрупити, -плю, -пиш
(живу істоту); 2. забити (цвях у
стіну); Прт. кілкувати, -ую,
-уєш (кілки в подошву взуття)

вбитий — забитий; ~ ті і поранені
— забити і ранені

вбік — присл. на сторону, на бік;
стрибнути ~ скочити на сто-
рону

вбрання — мн. убрання, -нь; ч.
стрій, -рою; ж. ноша;oble-
чення; груб. лахы; тж. наряд

вважати — воліти, -ію, -ієш;
рахувати, -ую, -уєш; уважати,
-ам, -аш (за краще); давати
позир; уважаю, же люде в селі
знають єден другого

Введення у храм Пресв. Діви
Марії — рел. Введеніє (4 грудня)

вверх — присл. догоры, горі,
гором; тж. вгору; поглянути
вгору — зазрити догоры; бо
підеме горі селом (піс.)

ввижатися — мерешчыти-ся, при-
виджати-ся

в вічі — ім. в очы

ввічливий — гречний, чемний,
поцтивий; не така я гречна,
яка єм фалечна (піс.)

ввічливо — присл. гречно(і),
поцтиво(і)

вгамувати, вгамовувати — гаму-
вати, тамувати, -ую, -уєш;
утолити, -лю, -лиш (спрагу)

вговорити, вговорювати — в(г)ма-
вляти, -ям, -яш; вмовити,
-лю, -виш

вгостити, вгощати — честувати,
-ую, -уєш

вдалий — вдатний

вдарити, вдариати — втяти (втну,
втнеш, втне; втнеме, втнете,
втнут); шупнути, -ну, -неш;
слов. Врх. вжгнути, джугнути

вдарити сильно — розм. впалити,
-лю, -лиш; влупити, -лю,
-пиш; вризати (врижу, ври-
жеш, врижеме); бебехнути,
кропнути, трепнути, тріснути;
шурнути, -ну, -неш; Врх. бев-
хати, бевхнути; Прт. бухнути;
БГ. вгатити; Прт. праснути,
-ну, -неш; так-єм му впалив,
же ся кыцнув

вдатися — здати-ся; удати-ся;
Врх.Прт. выкарати ся, подати
ся; на єдно ся здаме: чорны
очка маме (піс.)

вдача — натура, -и; с. успособ-
ліня; маємо одну ~ чу — маме
єдну натуру; тж. характер

вдвоє, вдвох — присл. по двоє,
подвійно(і)

вдень — присл. за дня; ~ і вночі —
денно і ношно (книж.)

вдивлятися — взерати-ся; *довго
взерам-ся на дорогу*

вдохати — вдыхати, -ам, -аш;
*вдыхам гірській воздух на повны
груди*

вдівець — вдовець, -вця; *ліпший
кавалер, як вдовець (пис.)*

вдіти — задіти, -ію, -ієш; ~ нитку в
голку — задіти нитку в іглу;
здыіти, -ію, -ієш

вдова — *рідк.* флянта, -ы; *Стб.*
в(г)дова, у(о)довіца

вдовиний — вдовиный

вдома — *присл.* дома, -ы; *всьди
добри, а дома найліпше (прик.)*

вдосвіта — зрана, рано, раном;
поет. ранейко; *Врх.* лем-сьвіт;
Хриц. ди(і)дня, до дня; *чекала-м
милого до рана білого (пис.);
заран маме стати лем-сьвіт*

вдруге — *присл.* наново, повторно
вдягатися, вдягнутися — вдіти-ся,
загорнути-ся, загортати-ся,
облечы-ся, облікати-ся; гарно
~ парадити-ся

вдягни! — *нак.* в(о)дін!

вдячність — дяка, -ы

ведмежий — медвежий

ведмідь, ведмедиця — *медвідь,
-ведя; медведиха, -ы*

ведучий — чоловіий; ~ ча роль —
чолова роля

веління — веліня; ~ зверху —
вельіня згоры

веліти — розказувати, наказу-
вати, -ую, -уєш

великий — велькій, -ка, -ке; *мн.*
велькы; вельшый; з велькой

хмари — магий дойч (прик.)

Великобританія — Велька Бри-
танія, -кой ...ниі

Великого Посту, перший день —
рел. Теодоровиця, -і

Великодень — *рел.* Великден,
-кодня; Великодни Сьвята;
Паск(х)а, -ы; *гей, на Великден,
на слааний ден (пис.)*

величезний — велич; *Врх.* га-
небский; *хыбаль він ганебску
зліст ма (пис.)*

величина — велькіст, -кості;
~ втрат — велькіст збытків

велосипед — *англ.* ровер; *мал.*
роверик; біцикль, -ля; *рідк.*
ладиця, -і; *Прт.* байсигель,
-гля; *не треба вынаходити
ровера! (прик.)*

велосипедист — роверіста, -ы;
пол. коляр

велюр — *текст.* оксамит, -у

вельвет — *текст.* ш(с)трукс, -у
(тканина)

венозний — *анат.* жыльний; ~ на
кров — жыльна крив

вен розширення — *мн.* *мед.*
жылякы, -ів; *Рір.* корч,
корчывкы

вена — *анат.* жыла, -ы

вепр — *зоол.* вепер, -пря; *дик;
тж.* кабан

верба — *бот.* 1. заг. ветліна, -ы;
Врх. *Хриц.* рокыта, смолоза; іва,
івка; *Стб.* вербина, вирба; *ЗП.*
вирьба (козяча); 2. *Врх.* завер-
ба, завербник, завербок (*пурпу-
рова*)

вербена лікарська — *ч.* *бот.*
ж(з)елізняк; *тж.* залізняк ко-
лючий

верблюд — *пол.* вельбльд
 Вербна Неділя — *рел.* Цв'їтна
 Неділя, -ной ...лі; *Рпр.* Квіт-
 ниця
 верболіз — *бот.* багнітка, базька,
 -ы; база, -і (*брунька на вербі*);
тж. котик, сережка
 вербування — *ч.* вербунок, -нку
 вервиця — *церк. пол.* рожанка,
 -нок; *мн.* ружаньці; *тж.* чотки
 вередливий — *гримасний*; *угор.*
 фалечний; *Прт.* выбагливий,
 -ва, -ве
 вередувати — *гримасити*, -ашу,
 -асиш; *Прт.* выбрадувати, -ую,
 -уєш (*перебирати в їжі*); *Пвн.*
 киздрити ся
 вересень — *вересен*, *вресен*, -сня
 (*місяць*)
 вереск — *в(г)рявк*, *гвал(в)т*, -у;
ж. *Прт.* врява, -ы
 веретено — *текст.* сновавка, -ы;
Стб. вертено
 верещати — *вишчати*, -чу, -чыш;
в(г)рявчати, -чу, -чеш; *ви(і)с-*
кати, -счу, -счыш; *Врх.* вре-
 щати; *діти барз часто виш-*
чат
 верзти — *розм.* плести (*плету*,
плетеш, *плете*; *плетеме*,
плетут, *плетете*)
 вермішель — *див.* макарони
 вернися! — *нак.* цофни-ся!
 верстат — 1. *заг.* в'арс(ш)тат,
 верстак, -у; 2. *БГ.* кобелиця
 (*для виготовлення коліс до*
воза); 3. *крсна*, -сен (*ручний*
ткацький); 4. *стол.* обіручний
 столец, -ного ...льця (*для*
стругання); 5. *ж.* *Прт.* пажель-

ниця, -і (*для гонтів*); *тж.* місце
 праці
 вертатися — *цофати-ся*; ~ назад —
 цофати-ся взад
 Вертеп — *пол.* Шопка, -ы; *Рр.*
 Бетлегем (*ляльковий театр*)
 вертикальний — *простовислий*
 вертіж — *метелиця*, -і (*хвороба*
овець)
 вертїти — *обертати*, -ам, -аш;
обертат-ся на виштыкы сто-
рони
 вертоліт — *ав.* гелікоптер, -я; *нім.*
 шмігловец, -вця
 вертун — *круц(т)ько*, *круцьок*
 (*непосидюча людина*)
 верхів'я — *ч.* вершок, -шка; *вер-*
шечок, -чка; *чубок*, -бка (*у*
дерева); *што то за яличка*,
што не ма вершечка (ніс.)
 верхній — *вышній*, *горішній*;
там в Горлицях, на вышнім
облачку (ніс.)
 верховодка — *зоол.* облет(ц) (*риба*)
 вершина — 1. *ч. заг.* верх, -у;
вершок, -шка; *маківниця*, *ма-*
ковиця, -і (*гори*); *ч. пол.* шчыт,
 -у; *нім.* шпіц; *ЗП.* вирьх; 2. *Врх.*
голя (гола); *тж.* височина; *гір-*
ська ~ верх гори; *ой верше, мій*
верше, мій зелений верше (ніс.);
вершком іду, коня веду (ніс.)
 вершки — *кул. мн.* зливкы, ~ вок;
ч. старак; *Врх.* піна; *Стб.*
верхня; ~ на сметані — *старак*
на зметанці
 вершковий — *зметанковий*; ~ *ве*
морозиво — *зметанковы льоды*
 вершник — *верховик*; *їздак*; *їздец*,

-дця; ~ на коні — їздец на коні
веселитися — бавити-ся; бавили

зме ся до рана
веселка — див. райдуга

веселощі — ж. веселіст, -лості;
веселосте моя, де-с ся мі
поділа? (ніс.)

весілля — весілля; Врх. свай(т)ба;
Ртр. свадба; свал(р)ба; Стб.
свад(л)ьба; вєсьіля, вєсьіля, на
принецку зьіля (ніс.)

весна — яр, весна, -ы; дівча моє,
серце моє, почекай мня до яри
(ніс.)

веснувати — ярувати (ярую,
яруєш, ярує; яруєме, яруєте,
ярують)

веснянки — мн. пестра́ки, -ків;
пол. пєгы, -ів; Врх. пістря́ки;
тж. ластовиння

веснянкуватий — пестракуватий;
Ртр. пехатий

вестибюль — ж. галя, -і

вести себе — провадити-ся; спра-
вувати-ся (пристойно); Врх.
повести себе; я ся справувала,
як мі ся належыт (ніс.)

весь — присл. цы́лий; вшы́ткій,
-ка, -кє; Врх. вшы́ток; тж.
ввесь; влі́ті худобу ся пасло
цы́лий ден

ветеран — комбатанта (війни)
ветеринар-каструвальник — мед.
ми(і)шкар, -я

вечером — БГ. зме́рком; горі
сєлом, са́мым зме́рком ішли два
сусьіды (ніс.)

вечір — вечер; Стб. вєчи(і)р; ЗП.
вичі(у)р

вечірній — вечеровий; вече-
ри(і)шній, -ня, -не

вечорниці — мн. вечі(ы)рки,
-рок; вечерниці, прядки; Врх.
вечюрки; ЗП. вичірки, вичір-
ниці; на вечы́рках молодіж
пряла, таньцувала і сьпівала
вечорниць закінчення — ч. Ртр.

зламанчак; Прт. ламанчак, -а
вештатися — влєчы-ся, мыкати-
ся, лазы́кувати; Прт. бетангу-
вати, -ую, -уєш

в'ється — вє-ся

вже — спол. юж(ш); ср./хр. йош;
Врх. уж; юж ем ся оженив, юж
буду свою мав (ніс.)

вживаний — уживаний, зужыт-
куваний

вживання — ужы́ток, зужы́ток,
-тку; тж. вжиток; найшы люде
са́ми готували вы́робы што-
денного ужы́тку

вживати — уживати, поужывати,
-ам, -аш; зужыткувати, -ую,
-уєш (щось)

взагалі — присл. за́галом, на
за́гал; ~ живемо краще —
за́галом жы́ме лі́пше

взаємно — присл. навза́єм

взамін — присл. зато, навза́мін

взвалити — завдати; завда́ти груз
на плєчы

взвод — ж. війс. че́га, -ы

вздовж — присл. горі; до́лом,
доли́ном, доли́нком; на́підовж;
до́лом села росли ста́ры лі́пы;
іду горі сєлом, не виджу ні́кого
(ніс.)

вздуття — здуга; Врх. взду́те(я)

(про худобу)

взимку — присл. *взімі, зімом*
взірець — *взи(і)р, род. взору; Прт.*

взорец, -рця

взірцевий — *взорівий; ~ ве господарство — взорова газдівка*

взутися, взуватися — *обути-ся, обувати-ся; ЗП. в(у)бувати ся*

взуття — заг. мн. *обут(в)я; ч. Прт. обуюк, -вка; купив см на літо нове обутя*

взяти — *взяти (вóзму, вóзмеш, вóзме; вóзме́ме, вóзме́те, вóзмут); уйняти (у́йму, у́ймеш, у́йме; у́йме́ме, у́йме́те, у́ймут)*

взятися, взялися — *дієс. яти-ся (і́му-ся, і́меш-ся, і́ме-ся; і́ме́ме-ся, і́ме́те-ся, і́мут-ся); (я́в-ся, я́ла-ся, я́ло-ся; я́ли-ся) (до роботи); ЗП. йми́ти ся; на́ко́нец я́ли-ся зме до робо́ты*

ви — займ. особовий *вы (вас, вам, вас, ва́ми, вас); з ва́ми бу́ду бесы́дував на «вы»*

вибагливий — *ім. шкóртний; ~ до їди — шкóртний до ї́дла*

вибачення — *мн. препросі́ни; препро́шєня*

вибачити — *пребачы́ти, -чу, -чыш; препроси́ти, -ошу, -о́сиш; жартома ~ ся — сьмі́хом препроси́ти*

вибачте! — *нак. препро́шую! препра́шам!*

вибери! — *нак. о́бер! о́бер со́бі я́блок, я́ких х́чеш!*

вибиватися, вибитися — *выби-ва́ти-ся, выби́ти-ся (зі сил)*

вибивачка — *трепа́чка, -ы (для*

вибивання тилу)

вибирати — *выбе́рати, -ам, -аш; маме вибе́рати по́сла до парля-ме́нту*

вибігати, вибігти — *вылеті́ти, -е́чу, -е́тит; вылі́тати, -ам, -аш*

вибілити, вибілювати — *білі́ти, вибі́лити, -лю, -лиш; бліху-ва́ти, -ую, -у́єш; Врх. Прт.*

блы́шыти, выблі́шыти, -шу, -шыш; ле́ня́не поло́тню бі́лили при по́мочы во́ди і со́ньця

виблювати — *фізіол. вы́нютува́ти, -ую, -у́єш; зы́в єм што́си несьві́же і му́сьів вы́нютува́ти*

вибовкати — *выля́пати, -ам, -аш; Прт. выпа́пляти, -ям, -яш (таємни́цю)*

вибоїна — *баю́ра, жо́мба, -ы; калаба́ня, -і; ч. ба́кай; Врх. баню́ра, бандзю́ра, цю́рпіль (на доро́зі, у рі́чці)*

виборець — *выбира́тель, -я; вы-бо́рец, -рця*

вибори — *мн. політ. выбо́ры, -ів*

виборний — *ім. выбо́рний, -ного*

виборність — *выбо́рніст, -ності*

вибраний — *выборо́вий, выбо-ро́чний*

вibrати — *выбра́ти, -бе́ру, -бе́реш; ~ місце для ба́гаття — выбра́ти місце для огні́ска*

вибрик — *нім. фóртель, -я*

вибути — *выбы́ти, одбы́ти (одбу́ду, одбу́деш, одбу́де; одбуде́ме, одбуде́те, одбуду́т)*

вибуття — *выбы́тя*

вибух — *выбу́х, -у; ж. нім. експ-льóзия, -ні*

виварка — **выва́рка**, -ы; *Врх.* зваля́рник, зільни́ця (для білизни); зваля́рник — бочка, в якій вари́ли лахы

вивезти, вивозити — **выве́зти**, **вывози́ти**, -вожу, -возиш; *маме виве́зти ды́рва з лісу*

вивести, виводити — **выпрова́дити**, -джу, -диш; *ты, коза́че — вели́кій гультя́ю, выпрова́д мене з дзелено́го га́ю (піс.)*

вивівати — *БГ.* опала́ти; ~ поло́ву кошем — опала́ти поло́ву опала́чком

вивільга — *зоол. Врх.* купите́люга, купите́люжник, пітеле́юга, по-те́ліжник, телі́(ю)га

вивихнути — **вытхну́ти**, -ну, -неш (*руку, ногу*)

вивіска — *нім.* табли́ця, -і; та́фля, -і (*щит із написом*)

вигадка — *літ.* **вы́дум**, -у; *Прт.* байка, -ы; *зменш.* байочка, -ы; *то́та байка не́се зо со́бом му́дру мораль*

вигадувати — **вымысьли́(я)ти**, **змысьли́(я)ти**, -ям, -яш; клеветати, -ечу, -ечеш

вигідний — **выгíдний**; *пол.* ла́цний (*зручний, корисний*)

вигідно — *присл.* **выгíдно(і)**; *пол.* ла́цно(і); *Врх.* спола́цно, на-ру́чно

вигін — **выгíн**, -го́ну (*пасовище*)

вигляд — **вид**, -у

виглядати — **вызера́ти**, кука́ти, -ам, -аш; **смотре́ти**, -рю, -риш

вигнанець — **выгна́нец**, -нця; *рідк. пол.* бані́га, -ы

вигнання — *див.* емігра́ція

вигнати — **выгнати́** (*вы́жену, вы́женеш, вы́женеме*); *Врх.* погна́ти; *груб. Прт.* **выже́рти**, -жру, -жреш (*з насидженого місця*)

вигода — **выго́да**, -ы; *ч.* хо́сен, *род.* хісна; *зиск*, -у; *ужыток*, -тку; *тжс.* *користь*; *а́ни хісна, а́ни коры́сти (прик.)*

вигодувати — **выплека́ти**, -ам, -аш; *выплека́ли зме ку́пу худо́бы*

вигоріти, вигоряти — **выгори́ти**, **выгоря́ти**

вигострений — **выостре́ний**; ~ як бритва — **выостре́ний** *яко го́ляк*

виготовити — **зробі́ти**, -блю, -биш

виграти, вигравати — **выгра́ти**, **выгравати́**, -ам, -аш; *БГ.* **вскурати́**, **гарцювати**

вигребти, вигрібати — **выгре́бсти**, **выгреба́ти**, -бу, -беш; **выгара́тати**, -ам, -аш

вигук — **о́крик**, -у

вигукувати — **гівкати́**, -ам, -аш

вид — 1. **вы́гляд**, -у (*зовнішність людини*); *гарний* ~ *гардий* **вы́гляд**; 2. **краєвид** -у (*пейзаж*); 3. *мн.* **пляны́**, -ів (*перспектива*)

видавець — **выдавец**, -вця

видавити — **выпучы́ти**, -чу, -чыш; **вытисну́ти**, -ну, -неш

видавництво — **выда́вни́цтво**

видання — 1. **выда́ня** (*книжки*); 2. *на* **выда́ню** (*заміж*)

видати — **выда́ти**, -ам, -аш (*щось комусь*)

видаток — *фін.* **на́клад**, -у (*грошовий*)

видатний — *див.* відомий

виделка — *кул.* **выделка**, -и; *пол.* **выделец** -льця; *мн.* **выдельці**, -ів(лец)

видимий — **видочний**

видимість — **видочність**, -ності;
погана ~ **зла видочність**

видих — **выдых**, -у

виділитися, виділятися — **выріж-
нити-ся; виріжняти-ся**

видіння — *ж.* **візіння**, -ії

видне місце — *ч.* **видок**; *ж.* **вид-
нота**, -и

видно — *присл.* **ЗП. відко**

видобути — **выдобыти**, -б'уду,
-будеш; **выоначыти**, -чу, -чыш
(щось)

видовище — **видовіско**; страшне ~
окрутне видовіско

видужання — **выздравління**; *Прт.*
выздравління; *в знач.* одужання
після хвороби

видужати — **вычуняти**, одчуняти,
-ям, -яш; **оклигати**, -ам, -аш

видумати — *розм.* **вымудрувати**,
-ую, -уєш

видумка — *ч.* **вымысел**, -слу

видурити — **вытуманити**, **выцига-
нити**, -ню, -ниш (щось)

видушити — **выдусити**, -ушу,
-усиш

вижбурювати — *Прт.* **вышпу-
ряти**, -ям, -яш (*в знач.*
жбурляти геть)

визбирати — **вызберати**, -ам, -аш

визволення — **вызвоління**

визволитель — **выбавитель**, **выз-
волитель**, -ля

визволити, визволяти — **выба-
вити**, **вызволити**, -лю, -лиш;

ізбавити, -влю, -виш

виздоровіти — **выздоровити**, -лю,
-виш; *Врх.* **обачыти ся**

визнаний — **вызнаний**, **узнаний**

визнання — **вызнання**, **узнання**;
художник хоче ~ **маляр хце
вызнання**

визнати, визнавати — **вызнати**,
признавати, **признати**, **узнати**,
узнавати, -ам, -аш

визначати — **вызначати**, -чу(чам),
-чаш; *БГ.* **шацувати** (*вартість*)

визначена вартість — *ч.* **шац'унок**,
-нка

виїжджати, виїхати — **выїздити**,
одїздити, -джу(джам), -джам
(джаш); **выїхати**, **рушати**, -ам,
-аш (*кудись*); *заран одїзджам
зо села*

виїзд — **выїзд**, **одїзд**, -у (*поїзду*,
автобусу)

вийди! — *нак.* **выйд!**

вийти — **выйти** (**выйду**, **выйдеш**,
выйде; **выйдеме**, **выйдете**,
выйдут)

вийти заміж — **выдати-ся**, **оддати-
ся**; *тж.* **одружитися**; *выдам я
ся, выдам того р'очку сама
(ніс.); так ем ся оддала, лем бы
была слава (ніс.)*

виказувати — **выповідати**, -ам,
-аш (*комусь щось*)

викапаний — *прикм.* **істий**, -та, -те
викати — **двоїти** (**двою**, **двоїш**,
двоїт; **двоїме**, **двоїте**, **двоїт**)
(*звертатися на «ви»*); *гнєска
сын вітцьови ани матери не
двоїт*

викачати — **выпомпувати**, -ую,
-уєш

викидати, викинути — **выметати** (выме́чу, выме́чеш, выме́че); **вымітувати**, -ую, -уєш; *Врх.* **вышмарити**, **вышмаряти**, -рю, -риш; **вышпурити**, **шпурнути**, -ну, -неш; *ЗП.* **выверчи** (щось); **вышмар си то́то з голо́вы!** (прик.)

викінчити, викінчувати — **выкіньчыти**, **выкіньчувати**, -чую, -уєш

викладання — *мн.* **выкла́ды**, -ів; ~ історії мистецтва — **выкла́ды гісто́рії шту́кы**

викладати — 1. **науча́ти**, -ам, -аш (у школі); 2. **чыта́ти лекці́і**, -ам, -аш (у вузі)

викладацький — *Врх.* **выкла́дний** (про мову); *мы, Русна́кы, маме́ язы́к выкла́дний*

викидач — *спец.* **вышма́ряч**

викладач — *див.* вчитель

виклик — **вызва́ня**; **вызов**, -у (дія); з'явитися на ~ **явіти-ся** на **вызов**

викликати — **вызыва́ти**, -ам, -аш (когось); ~ на розмову — **вызыва́ти** для **бесы́ды**

викликати відразу — **обры́діти**, **обрыджа́ти**; *ЗП.* **гиді́ти**

виколоти — **выколо́ти**, -лю, -леш
виколупати, **выколупува́ти** — **выжоба́ти**, -ам, -аш; **вышпор-тати**, -ам, -аш

виконавець — *юр.нім.* **секвѣстор**, -я (*судовий*)

виконання — **выкона́ня**, **сповні́ня**

виконати, виконувати — **докона́ти**, -ам, -аш; **певни́ти**, -ню, -ниш;

спе(о)вни́ти, **спе(о)вня́ти**, -ням, -няш

викопати — 1. **выкопа́ти**, -ам, -аш (*картоплі*); 2. *груб. пол.* **выпердо́лити**, -лю, -лиш (*про погану людину*)

використаний — **зужы́тий**, **зужыт-ко(у)ва́ний**

використання — **ужыва́ня**; ч. **ужы́ток**; **ужы́тя**

використати, **використовува́ти** — **зужыва́ти**, -ам, -аш; **зужыт-кува́ти**, **схіснува́ти**, -ую, -уєш; *нім.* **маніпулюва́ти**, -юю, -юєш
викорчовува́ти, **викорчува́ти** — **выко(а)рчы́ти**, **корчы́ти**, -ую, -уєш (*куці*)

викрадач — **выкра́дач**; *пол.* **по-ры́вач**; *тж.* **краді́й**; ~ авто-мобілей — **поры́вач авт**

викрадення — **выкраде́ня**; *ЛІШМ.* **умика́ня** (*нареченої*)

викрасти — **выкра́сти**, -аду, -адеш; *пол.* **порва́ти**, -ву, -веш

викривлення — **скривлі́ня**

викрійка — *крав.* **выкрі́й**, -рою

викрутити — **одкру́тити**, -учу, -утиш

викрутка — *тех.* **закру́тка**, -ы

викуп — **выкуп**, **одкуп**, -у; *жс.*

Прт. **вымі́на**, -ы

викупити — **выкупі́ти**, **одкупі́ти**, -плю, -пиш

вила — 1. *мн.* **гра́лі** (з тупими зубами, для картоплі); 2. *мн.* **барма́кы**; *жс.* **розсо́ха**, -ы (*дер.*); 3. ч. *Врх.* **тро́йчак**; *Хри́щ.* **ко́пач** (з трьома зубами для ґною)

вилазити, вилізти — **вы́йти**, -йду, -йдеш; **вылі́зати**, -лажу, -лазиш

(на дерево, коня)

вилаяти — **выклясти**, -яну, -янеш;

Прт. збештати, -ам, -аш; **фукну**ги, -ну, -неш (зі шумом)

вилетіти, вилітати — **вылетіти**, **вылітати**, -ечу, -єтиш; (зі шумом)

виливати, вилити — **выляти**, **одливати**, -ам, -аш (*мет. форму*)

виливниця — ч. *чес.* кадлуб, -у
вилитий — **выкапаний**; ~ батько — **выкапаний** отець

вилиці — *мн. анат.* велиці, **ску**лы, -ів

вилицюватий — **цибатий**; ~ та людина — **цибатий** чоловік

виліт — **выльот**, **одльот**, -у (*літака*)

вилка — *техн.* **вылка**, -лок

виловити — **выімати**, -ам, -аш;
вылапати, -ам, -аш

виловлювач собак — **гыщель**, -ця

вилоти — *мн. крав.* лацкани, -ів; ~ у піджаку — **лацкани** в блюзці

виложистий — **одкладний** (*комір*)

вилоподібний — *Врх.* **вилкастий**

вилушити — **вылускати**, -ам, -аш (*горіха*)

виляти — **махати**, **мырдати**; ~ яє собака хвостом — **мырдат** пес **огоном**

вимагати — **допоминати-ся**; **жадати**, -ам, -аш (*чогось*)

вимазати, вимазувати — **вымас-тити**, -ащу, -астиш; **вымас-кати**, -ам, -аш; *треба* **вымас-кати** хлібом **остатки** їдла

вимазуватися — **вымащувати-ся**

виманити — **выманити**, -нчу,

-тиш (*щось*); *Прт.* **выкывати**, -ам, -аш

вимикати, **вимкнути** — **одключ-ча(ы)ти**, -ам, -аш; *ел.* ~ струм — **одключити** **пронт**

вимикач — *ел.* **вылучник**

вимити — **вымыти**, -ую, -ысш (*підлогу*)

вимова — **вымова**, -ы; **говір**, -вору

вимовляти, **вимовити** — **вымо-вити**, -влю, -виш; **выгваряти**, **выгварити**, -рям, -ряш; *Врх.* **вырєкти**, **вырєчы**

вимога — **вымагання**; **вымога**, -ы; *наши вымоги* *суть* *знаны* *в урядях*

вимочити, **вимочувати** — **вымо-чыти**, **вымочувати**, -чу, -чыш; ~ оселедця — **вымочыти** **следзя**

вимпел — **вымпель**, -ля

вимурувати — **обмурувати**, -ую, -уєш; *Прт.* **оцебрувати**, -ую, -уєш (*криницю*)

вимучити — **вымордувати**, -ую, -уєш; *Прт.* **згацькати**, -ам, -аш

вимушений — **вымушений**, **зму-шений**; ~ на посмішка — **вы-мушена** **усьмішка**

вим'я — *мн. анат.* **ікры**, **цицкы**, -ів; *Врх.* **ікра**, **ікорка**; *Ртр.* **вацок**, **вымя**, **вымячко**, **якєрка** (*у корови*)

винагорода — **вынагорода**, **наго-рода**, -ы; *с.* *Прт.* **зналізне**, **налізне**, -ного (*за знайдену річ*)

винахід — **вынахід**, -у; *пол.* **выналязок**, -зка

винахідник — **вынахідник**; *пол.* **выналязця**, -і

винести, виносити — **выне́сти**,
-су, -сеш; **выно́сити**, -о́шу,
-о́сиш; *тре́ба выне́сти сьмі́тя*
зо хы́ж

виникати, виникнути — **повста́ти**,
повстава́ти, -таю, -таєш; *тж.*
постати

винити — **винува́ти**, -а́чу,
-а́тиш

винищення — **выни́шчы́ня**
винищити, винищувати — **выни́ш-**
чы́ти, **ни́шчы́ти**, -чу, -чыш;
Врх. **выплі́нити**; *кіт выплі́нив*
куну птахі́в

винищувач — 1. *заг.* **ни́шчы́тель**,
губи́тель, -ля; 2. **гы́цель**, -ця
(собак)

винний — *прикм.* **кваскува́тий**,
-та, -те (*на смак*)

винний магазин — *ж.* **виня́рня**, -і

винороб — **вина(я)р**, -я

виноробство — **вина(я)рство**

винуватець — **вино(у)ва́тец**, -тця;

Прт. **винова́йця**, -і

винце — *зменш.* **ві́нко**; **ві́ньце**, -я;

ві́нко, ві́нко, ві́нко черве́не (піс.)

виняньчити — *див.* виховати

виняток — **вы́мка**, -ы; **вы́мок**,
-мка; **вы́няток**

випадковий — **припа́дкові́й**, **ока-**
зі́йний, **трафу́нкові́й**

випадково — *присл.* **припа́дком**,
припа́дкові́о, **оказі́йно**

випадок — **выпа́док**, -дка; **вару́-**
нок, **трафу́нок**, -нка; *ж.*
ока́зи(і)я, -иі; у кращому ~ в
ліпшому випадку

випас — *госп.* **вы́пас**, -у (*худоби*)

випасати — **вы́пасати**, -сам, -саш;
~ худобу — **вы́пасати жы́віну**

випекти, випікати — **выпе́чы**, -чу,

-чеш; **выпі́кати**, -ам, -аш

випереджати, випередити — **выпе-**
редити, -джу, -диш; **переду-**
вати, -ую, -уєш; *Врх.* **спередити**
(кого́сь)

випещений — **выпешче́ний**

виписатися — **вымельдува́ти-ся** (*з*
мі́сця прожыва́ння)

виписка — **вы́пис**, **вы́тяг**, -у; мет-
рична ~ **метрика́льний** **вы́пис**

випити — **выпи́ти**, -пю, -пеш;
груб. **выхлепта́ти**, -пчу, -пчеш
(жаді́бно); *рі́дк.* **выцмори́ти**; ~
за здоро́в'я — **выпи́ти** за здра́в'я;
коро́ва выхлепта́ла ви́штку
воду

випитування — **выві́дува́ня**, **вы-**
пы́тува́ня

випитувати, розпитувати — **выві́-**
дува́ти, -ую, -уєш; *выві́дав см*
од лю́ди, де жы́є моя́ роди́на

виплести, виплітати — **выпле́сти**,
-ету, -етеш; **выплі́тати**, -ам,
-аш

впливати — **выплыва́ти**, -ам,
-аш

виплід — **вы́плід**, -ло́ду

виплітати — **выплі́тати**, -ую, -уєш

виплутатися — **выпутати́-ся**; *Прт.*
выгмава́тися, **выхрапа́тися**,
-амся, -ашся (*з хале́пи*)

виповзати — **выла́зити**, -а́жу,
-а́зиш

випогодитися — **выхви́ляти-ся**

виполірувати — **выполі́рува́ти**,
-ую, -уєш (*поверхню́*)

виполоскати, виполіскувати —
выполо́кати, -ам, -аш; **выпо-**
локува́ти, -ую, -уєш

виполоти — **выполоти́**, -лю, -леш;

Прт. **выщипати́**, -ам, -аш

випорожнятися — *дит.* **какати́**, -ам, -аш

виправдовуватися — **выправдува́ти-ся**, **тлумачы́ти-ся**

виправити — **спростува́ти**, -ую, -уєш; ~ помилку — **спростувати́ оми́лку**

виправка — **выпра́ва**, **поста́ва**, -ы; **військова** ~ **войськова поста́ва**

виправлення — **спростува́ня**

випрати — **выжмыкати́**, -ам, -аш (*руками*)

випробування — **выпробува́ня**; *жс.* **про́вірка**, **про́ба**, -ы

випробувати — **выпробува́ти**, **выпра́ктикува́ти**, -ую, -уєш

випроводити — **вывести́**, -еду, -едеш; *Пен.* **спровади́ти**

випрошувати — **клянчы́ти**, -чу, -чыш; *Врх.* **упроша́ти**; *Прт.* **вылуджува́ти**, -ую, -уєш; *Пен.* **манти́ти**, **манту́лити**

випрягати — **выпря́чы**; *Врх.* **вывади́ти**; *Прт.* **вываджати́**, -ам, -аш (*коней*)

випрямити, випрямляти — **выпростува́ти**, **простува́ти**, -ую, -уєш; **рівняти́**, -ям, -яш (*робити рівним*); *тжс.* **вирівнюва́ти**

випуклий — *прикм.* **пока́тий**; *Врх.* **пукати́й**, **пукля́тий**; *Прт.* **пукля́стий**, -та, -те

випурхнути — **выпорхну́ти**; *Прт.* **выфы́ркнути́**, -не; *пташок* **выпо́рхнув зо гні́зда**

випуск — *с.* **выда́ня**

випускати, випустити — 1. *заг.*

выпушча́ти, **спушча́ти**, -ам, -аш; **выпустити́**, **спустити́**, -счу, -стиш; 2. *фізіол. груб.* **бзди́ти**, **перди́ти**, -джу, -диш; **пукати́**, **пуркати́**, -ам, -аш (*гази зі шлунку*); 3. *фізіол. дит.* **пісьяти́**; **сюсьяти́**, -ям, -яш; **сьцяти́** (**сцю**, **сциш**, **сцит**) (*сечу*); **выпу́стив-см пса з буды́**; **ди́тя пісьят до но́цні́ка**

випускник — *нім.* **абсо́льве́нт** (*школи*)

випхати — **выпучы́ти**, -чу, -чыш; *Прт.* **вытру́тити**, -учу, -утиш; **нехтя́чы -м выпучы́в шы́бу на вы́гляді**

вир — **крутлі́вец**, -вця; **кру́тяк**; *пол.* **нурт**; *Врх.* **колу́бах** (*закрут річки*); *тжс.* **круговорот**

вираз — *жс.* **выра́жыня́**; **мі́на**, -ы

виразка — *мед.* 1. *мн.* **за́йды**, -ів (*у кутах рота*)

виразність — **выра́зьні́ст**, -но́сти

виразно — *присл.* **выра́зьно(і)**

вирвати, виривати — **вырвати́**, -ву, -веш; **вырива́ти**, -ам, -аш; **выторга́ти**, **выторгну́ти**, -ну, -неш; **торга́ти**, -ам, -аш; **щчыпа́ти**, -ам, -аш (*гілки, бур'яни*); **буде́ме лама́ти**, **буде́ме торго́вати з ко́наря́ми, з ко́наря́ми** (*піс.*)

вирви! — *нак.* **вы́рви! гу́рви! гу́рви го (кві́ток), дівча́тко, дай го фраі́рови** (*піс.*)

вирисований — *мист.* **выма́люва́ний**

вирисувати — *мист.* **выма́люва́ти**, -ую, -уєш

виріб — **вы́ри(і)́б**, -ро́бу; **выро́бок**,

-бку

виріз — **пройма**, -**ы**; *тж.* отвір,
вирізати, вирізувати — **выгати**,
выгинаги, -**тну**, -**тнеш**; **сти-**
нати, **стяти** (**стну**, **стнеш**, **стне**;
стнеме, **стнете**, **стнут**); *Врх.*
звырубляги (*куці, дерева*);
ліску вытинают з ліщыни

вирізка — 1. ч. **выкрав(й)ок**
(*відрізана част.*); ч. **вытинок**
(*газетна*); 2. кул. **полядвиця**, -**і**
(*філейна*)

вирішальний — **рішальний**

вирішити — **рішыги**, -**шу**, -**шыш**

виробити, виробляти — **выробити**,
-**блю**, -**биш**; **вырабляги**, -**ям**,
-**яш**; **продукувати**, -**ую**, -**уєш**
(*щось*)

виробіток — **выдобуток**, -**тка**;
денний ~ **ок** — **выдобуток** за **ден**

виробник — **выробник**, плі(о)д-
ник

виробничий — **продукційний**

ви́родок — **покруч** (*суміш двох*
видів); *перен.* про людину

ви́рок — *юр.* **присуд**, -**у**

ви́рости — **вырости**, -**сну**, -**снеш**

ви́ростити — **выховати**, -**ую**, -**уєш**;
Прт. **доховатися**, -**амся**, -**ашся**;
доховати-ся діти і онуків — *то*
вельке шчесьтя

ви́рубати, ви́рубувати — **выру-**
бати, -**ам**, -**аш**; *Врх.* **звыруб-**
ляги

ви́ручати, ви́ручити — **выручати**,
-**ам**, -**аш**; **поратувати**, -**ую**, -**уєш**
(*когось*)

ви́ручка — ч. *бухг.* **выторг**, -**у**

ви́рушати — **вымашерувати**, -**ую**,
-**уєш** (*маршем у похід*)

ви́ряджати — **одправляги**, -**ям**,
-**яш**; *Прт.* **выправяги**, -**ям**, -**яш**
ви́рятувати, ви́рятовувати — **выра-**
тувати, **выратовувати**, -**ую**,
-**уєш** (*когось*)

ви́рячитися — **гапиги-ся**; *пол.*
выбалушыги-ся; *Прт.* **выга-**
пиги-ся, -**плюся**, -**пишся**; *Пен*
вырячыги (*випріщити очі*);
чом ся гапиш на мя?

ви́сварити — *груб.* **выпсьочыги**,
-**чу**, -**чыш**; **збештати**, **зтерем-**
тегати, -**ам**, -**аш**

ви́святити, ви́свячувати — **высь-**
ватиги, **высьвачувати**, -**ячу**,
-**ятиш** (*на священика*)

ви́селенець — **выселенец**, -**нця**; *в*
Україні жыют штыри поко-
ління выселенців з Польшчы

ви́селення — *ж.* **выселіня**; *де-*
портация, -**іі**; **выселіня Лем-**
ків было справом політичном

ви́селити, ви́селяти — **выселити**,
выселяти, -**лю**, -**лиш**; *нас высе-*
лили в 1945 році

ви́силати, ви́слати — **высылати**,
выслати, **вышлю**, -**леш**

ви́сип — *ж.* **осыпка**, -**ы** (*на тілі*)

ви́сихати, ви́сохнути — **высыхати**,
-**ам**, -**аш**; **высхнути**, -**ну**, -**неш**

ви́сівки — *мн.* **высы́вки**, **грісы**,
-**ів**; *рідк.* *Прт.* **отрубы**, -**ів**
(*грубо змелена мука*)

ви́сікати — 1. **высы́кати**, -**ам**, -**аш**
(*з каменю*); 2. **кресати**, **выкре-**
сати, -**єшу**, -**єнеш**; ~ **ти вогонь**
— **выкресати оген**

ви́сіти — 1. *заг.* **высы́ти**; 2. **віргати**
(*недбало*); *Бух.* **понадвисати**;

тж. звисати

вискребти, вискрібати — **вышкребти, -бу, -беш; вышкребати, -ам, -аш** (*щось із чогось*)вискрібки — **мн. вышкребки**висланий поштою — **высланий;***Прт. наданий, -на, -не; лист**быв наданий тыжден тому*вислизати, вислизнути — **вымкнути-ся; Прт. вымыкаться, -амся, -ашся**вислів — **выраз, -у; выслів, -лову** (*словесний*)висловлювати — **выповідати, -ам, -аш; ~ співчуття — выповідати****сьпівчутя**висмикувати — *див. виривати*висміювання — **высьміюваня**висмоктати — **выссати, -су, -сеш; выщипати, -ям, -яш**виснажений — **змордуваний, замордуваний; споневіряний;***Прт. забідуваний, -на, -не*виснаження — **выснажыня**висновок — **выслід, -у**висок — *див. скроня*високий — **высокій, -ка, -ке;****~ пост — высоке становиско;****высокій як топаля, а дурний****як фасаля (прик.)**високість — **высокіст, -кості**високошановний — **высокопошануваний (звертання)**височенний — **высын**висота — **высокіст, -кості**висохлий — *прикм. высхлий*висохнути — **высхнути, -ну, -неш;****бодай Гамерікы синє море****высхло (ис.)**височина — **вышына, -ы**виссаний — **выщипаний**виссати — **выссати, -ам, -аш;****выщипати, -ям, -яш; то́то з пальця вы́ссане (прик.)**вистава — *театр.* **выста́ва, -ы;****представліня; тж. спектакль**виставка — *мист.* **выста́ва, імпре́за, -ы; ~ лемківської різби —****выста́ва лемківской різбы**виставочний — **выставко́вий;****~ зал — выставко́ва са́ля**вистачати, вистачити — **выс-****тарча́ти, выстарчы́ти; стар-****ча́ти, старчы́ти; ЗП. выста́ти;****не́ знам, ци вы́старчы́т ми́****піня́зьів для кунна**

вистрибнути, вистрибувати

выско́чыти, -чу, чыш; выска-**кува́ти, -ую, -уеш; выш-****трикну́ти, -ну, -неш**вистріл — **стріл, -у**вистрілити, вистрілювати — **вына-****лити, -лю, лиш; вына́льну́ти,****-ну, -неш; стри(і)ли́ти, -лю,****-лиш**виступ — 1. *війс.* **вымарш, -у (в по-****хід); 2. с. мист. выступліня;****~ оркестру — выступліня капелі**виступати — **стырча́ти; тырча́ти;****~ із землі — стырча́ти зо землі**висуватися, висунутися — **выс-****топорчы́ти-ся, выстопорчу-****вати-ся (вперед)**висушити, висушувати — **вы-****сушы́ти, -шу, -шыш; высушу-****вати, -шую, -шуеш**висякати — **выс(ш)марка́ти, -ам,****-аш; высма́рков -ем но́са хус-****точко́м**витверезитися — **отерези́ти-ся;**

при́ти до ся
 вигвір — вигвір, -вору
 вигворити, вигворяти — бро́їти, набро́їти, -о́ю, -о́їш; ви́шку-ли́ти, -лю́, -ли́ш (збитки); втя́ти, втну́ти, -ну́, -неш; в знач. пустувати
 вигтекти, вигтікати — вигте́чы, вигті́кати
 вигтерти, вигтирати — 1. вигте́рати, очуха́ти, -ам, -аш (ноги); 2. шу́рува́ти, -ую́, -у́єш (підлогу)
 вигти — дієс. 1. ви́гти (ви́ю, ви́єш, ви́є); гівка́ти, йойча́ти, -чу́, -чы́ш (завивати голосно); 2. кру́тити, сука́ти (су́чу, су́чеш, су́че) (плести віршовку)
 вигтиснути — див. випхати
 вигтівка — ч. ви́брик, -у; мн. сьмі́хы, сьмі́шкы; с. пол. фі́глярство; нім. зу́зы, зу́зны; с(ш)пас, -у; Рпр. сранду́лі (дурні); тж. пусто́щі
 вигтівник — поті́шник; Рпр. шубра́вець; Прт. шту́кар, -я
 вигтік — Прт. вы́ток, -у (початок річки)
 вигтікати — див. текти
 вигткати — вигтка́ти (вы́гчу, вы́гчеш, вы́гче; вигче́ме, вигче́те, вы́гчут) (килим)
 вигтолочити — вигтолочы́ти, -чу́, -чы́ш (траву)
 вигточка — крав. зашы́вка, -ы
 вигторгувати — виггандлюва́ти, -ю́ю, -ю́єш
 вигточити, вигточувати — вигточы́ти, -чу́, -чы́ш; вигточува́ти, -ую́, -у́єш (деталь)

вигтрата — стра́та, -ы; Врх. кельчи(і)к; Хриц. вы́даток
 вигтрати — друк. фін. на́клад, -у; в знач. тираж; ~ за рахунок автора — власным накладом
 вигтратити, вигтратити — змарнува́ти, -ую́, -у́єш; тратити́, -а́чу, -а́тиш; Врх. скельтува́ти; БГ. стратити́ ся; Прт. втрача́тися, -чу́ся, -ча́шся; марнува́ти, змарнува́ти, -ую́, -у́єш; ЗП. прокильтува́ти; кед го схоче́ взяти́, то му́сит скельтува́ти (піс.); стра́тив-ем ся барз на то́му гостіну
 вигтривалість — одпо́рніст, -но́сти
 вигтримати — вигтрима́ти, -ам, аш; Хриц. бы́ти годным; я не го́ден то́го слуха́ти!
 вигтріпати, вигтріпувати — 1. ви́бивати, -бію́, -бієш; вы́трепати́, -плю́, -плеш; вы́трепува́ти, -ую́, -у́єш (пил); 2. высука́ти, -ам, -аш (бруд з одягу); ~ килим — ви́бивати диван
 вигтрішкуватий — Врх. пуліка́тий (про людину)
 вигтріщений — вигтри(і)шче́ний
 вигтріщити — вигтришчы́ти, -чу́, -чы́ш; вы́карячы́ти-ся; вы́лу́пити, -плю́, -пи́ш; вы́трішчы́-ся, як ба́ран на но́вы воро́та (прик.)
 вигтягнути, вигтягувати — вы́вле́чы, вы́оначы́ти, -чу́, -чы́ш; вы́влікати́, -ам, -аш
 вигхваляння — вы́хваля́ння; ж. хва́льба, -ы
 вигхватка — ч. ви́брик

вихід — в'їхід, -ходу; *пол.*
в'їхсьт(ц)я; *перше в'їхсьтя в*
поле мало давни традиції

вихідний — в'ільний, неробочий;

~ий день — в'ільний ден
вихлюпати, вихлюпувати — вих-
ляпати, вихляпувати, -ую,
-уєш; *Врх.* хлюпати, вихлю-
пати (воду)

вихованець, вихованка — хованець,
-нця; хованка, -ы; *Врх.* хова-
ниця

вихований — гречний, вихова-
ний, поцтивий; *тж.* слухня-
ний; *на Івана, на Купала,*
купала-ся гречна панна (ніс.)

виховання — вихованя, плеканя,
хованя; *пол.* школьня; *дякую*
ти, мамцю, за твоє хованя
(ніс.)

вихователь, вихователька — вы-
ховник, виховниця; *рідк.*
плекатор, -я; плекаторейка, -ы
виховати, виховувати — выбра-
вити, -влю, -виш; выплекати,
выховати, -ам, -аш (*вироцу-*
вати з любов'ю); *пол.* школити,
-лю, -лиш; *Врх.* ховувати; *БГ.*
ховати; *матір вибавила трое*
діти; мамусь моя дорога, кому
мя ты ховаш? (ніс.)

виходити заміж — выдавати-ся,
оддавати-ся; *плакала дівчина,*
як ся выдавала (ніс.)

вихолодити — выстудити, -джу,
-диш; *през зиму неопалювани*
покій барз ся выстудив

вихор — див. буря
вихрестити, вихрещувати — вык-

рестити; выкрещувати, -чу,
-естиш (*дитину*)

вицілювати, вицілювати —

выцілювати, -ую, -уюєш;

вицілювати, -ую, -уюєш

вичинити, вичиняти — выпра-

вити, выправляти, -ям, -яш;

~ти шкіру — выправити скору

вичісувати — вычесувати, -ую,

-уюєш (*волосся*)

вичистити — вычистити, -чыш-
чу, -стиш (*зробити чистим*)

вичитувати — фафрати, -рю,

-реш; *не потребую твого*

фафраня!

вишиванка — вышиванка, -ы
(*вишита сорочка*)

вишивання, вишивка — ч. мист.

вышиваня; вышивка, про-

шывка, -ы; гафт, -у

вишивати, вишити — вышивати,

-ам, -аш; выгафтувати, гафту-

вати, -ую, -уюєш; ~ваю сорочку

— вышивам кошелю

вишитий — вышгий

вишкірити — вышкірити, -рю,

-риш; *Врх.* вышкірити, вы-

щырити, выщырати (*зуби*)

вишневий — вышньовий; *коло*

хыжы росне вышньовий сад

вишня — бот. 1. заг. вышня, -і;

2. мн. *італ.* морелі (*сортів*)

виштовхати, виштовхнути — вы-

дрилити, выдрыляти, -ям,

-яш; выпыхати, выпхати,

вытручати, выштуркати, -ам,

-аш; *ледво выпхали зме го з*

хыжы

вищати — вискати; візгати;

квикати; свиня ~ щыт — паця

вискат

вище — присл. *вы́шче, вы́сье, повы́шче, горі́; Врх. повы́же; Ртр. повы́ше; Хриц. вы́же, пьє́кше*

вищерблений — *вышчерблє́ний (зуб)*

вищий — *вы́жший, вы́шчий; горі́шній, -ня, -не; ~ ща осві́та — вы́шча освьі́та*

вищипувати — *выш(с)чыпува́ти, -у́ю, -ує́ш*

вищість — *вы́шчіст, -чости́*

вияв — *прояв, -у*

виявитися — *похо́пити-ся; Пєв.*

оказати ся

виявлення — *выявля́ня*

вияснення — *виясьня́ня*

вияснити — *выясни́ти, -ню, -ниш (про якусь справу)*

вівсюг — *бот. овсы́к*

вівсяний — *овся́ний*

вівсянка очеретяна — 1. ч. зоол.

стерник; стерна́дка, -ы; 2. зоол.

Врх. карна́тка, по́трост, тростя́ник; 3. овся́нка, -кы (вівсяна солома)

вівтар — *церк. книж. о́лтар, -я*

вівторок — *ві́торок, -рка; рідк.*

второк, -рка (день тижня)

вівця — 1. заг. *у́вця, у́ця, -і; мн.*

ву́ць; рідк. овца́, -ць; 2. бар́дза, бар́за (чорна з білими

грудьми); 3. Врх. бу́ча, бу́чка (чорна з білою головою); 4. Ртр.

бы́рка, бы́рка́та, бы́ркуля, бы́рча; качы́риста (з короткою

вовною); 5. рум. ЗП. бу́кулаі (різношерста); 6. ві́чканя, -і;

Врх. свічка́ниста (чорна, навколо очей біла); 7. Ртр. вала́шка,

гу́рня (з довгою вовною);

8. кі́тна, -ной (запліднена);

9. Врх. Хриц. ко́рну́та; Врх.

косори́ста, рога́чка; Ртр.

рогу́ля, рожку́ля (рогата);

10. мазу́риста, -той; Врх. ла́са,

лока́йка, мурдзя́ста, мурє́ша;

Ртр. мазу́ра, мазу́рка (чорна з білими плямами; біла з чорною

головою); 11. Врх. пацьо́ра,

пацьори́ста (з білою смужкою навколо шиї); 12. Врх. підпо́ля;

Ртр. вакє́ша; ока́їста, ока́та,

окуля́рка (біла з чорними плямами на голові); 13. Врх.

сиве́ра (сива); 14. шу́га, -той (безрога); 15. я́гниця, -і;

я́гничка, я́рка, -ы; Хриц. овє́чка

(яка не має року); 16. я́лова;

я́лове́га, -ы; рідк. Ртр. ве(і)ту́ла,

ту́ла (неплідна); 17. я́рка, -ы (молода); тж. ко́за; і вовк

сьи́тий, і у́ці цы́лы (прик.); як шу́га овє́чка ме́дже рогати́ма

(піс.)

вівчар, — у́вчар, у́чар, -я; ов́чар,

я́гничар; батя́, валах; угор.

ба́ча, -ы; рум. гайда́й, -я (старший); нім. ю́гас (пастух

овець); учар, же́не ота́ру до коша́ры; югасе, югасе, де сут твої овцы (піс.)

вівчара помі́чник — нага́няч; Ртр.

бойта́р, пова́ра

вівчарик — зоол. лозі́няк

вівчарка — ч. нім. вільчу́р (соба-

ка); німецька ~ німе́цькій вільчу́р

вівчарня — коша́ра, -и; учарня, -і
 вівчарство — учарство
 від — прийм. од(т); відійти від
 вікна — одійти од вигляду; *од себе далеко не втечеш (прик.)*
 відбирати — оде(о)бра́ти, -ам, -аш
 відбити — одб́ити (одобю́, одобе́ш, одобе́с; одобе́ме, одобе́те, одобю́т); ~ м'яч головою — одб́ити бальо́н голово́м
 відбиток — дру́к. ж. одб́итка, -и; одтиск, -у; *тж.* відтиск
 відбиття — одб́иття (ата́ки)
 відбій — війс. одбо́й, -бою́
 відбілювати — вибі́ляти, -ям, -яш; *Врх.* блы́шы́ти, вы́блышы́ти
 відбілювач полотна — одбі́ляч; *Врх.* блы́хар; *тот, хто блы́шит полотно́*
 відбір — одбі́р, -бо́ру; *тж.* до́бір
 відбірний — ви́браний, отбо́рний; *тж.* до́бірний
 відблиск — блиск, одб́лиск, -у; *нім.* блы́к, -у
 відбування — одбыва́ня
 відбувати — слов. рукова́ти, -ку́ю, -куе́ш (*до війська*)
 відбудова — обно́ва, одбудо́ва, -и
 відбудувати, відбудовувати — обнови́ти, обновлюва́ти, -влю, -виш; ~ хату — обнови́ти хы́жу
 відвага — див. сміли́вість
 відважний — одва́жний; зва́жний, нава́жний
 відвар — кул. вар, -у; вы́вар, одвар, -у; *тж.* настій
 відведи! — *нак.* выпро́вад!

выпро́вад коро́ву па́сти-ся!
 відвезти, відвозити — 1. одвезти, -зу, -зеш; одвози́ти, -о́жу, -ози́ш (*на возі*); 2. одпровади́ти, -джу, -диш (*пішки*); *одпро́вад мня, одка́ль ес взяв (піс.)*
 відвертий — одве́ртий
 відверто — *присл.* одве́рто; *Прт.* *впрост; повім му впрост, што о нім дума́м*
 відвести, відводити — одве́сти, -еду, -едеш; одводи́ти, -джу, -диш; ~ ува́гу — одве́сти позы́р
 відвикати, відвикнути — одвы́кати, одвыкну́ти, -кам, -каш
 відвідати, відвідувати — звиджа́ти, -ам, -аш; звиді́ти, -джу, -диш; навиді́ти, навиджа́ти, одвиді́ти, -джу, -диш; одвиджа́ти, -ам, -аш (*кого́сь*); *тж.* прові́дати; *пришли зме одвиді́ти слабо́го*
 відвідини — *мн.* одвиди́ны; *тж.* візит
 відвійки — *госп. Рпр.* по́сьлід; *леда́че, поза́дне зерно́; поза́дки, поза́док*
 від віку — *присл.* од ві́ку
 відвойований — одвоюва́ний; ~ на територія́ — одвоюва́ний те́рен
 відволокти — одвлече́чи, -чу, -чеш
 відв'язати, відв'язувати — одва́дити, -джу, -диш; одв'язати, -яжу, -яжеш; одв'язува́ти, -зую, -зуе́ш; одпинати, -ам, -аш; одчепи́ти, -плю, -пиш; спусча́ти, -ам, -аш; *БГ.* спущати (*худобу зі стійла*)
 відгадати, відгадувати — одгада́ти,

-ам, -аш; одгадувати, -ую, -уєш
(загадку)

відгадка — одга́дка, -ы

відганяти, відгонити — 1. заг. ога-
няти, одганяти, -ям, -яш;
одогнати (одгону, одгониш,
одгонит); виг. 2. качок гйля-
гйля! а тась! 3. курей гысь-ся-
га! 4. овець гысь-а-гысь!
5. птахів гыш! 6. гусей гуля-
гуля! 7. свиней а-куць! 8. коней
вйо! но! куш-куш! 9. кота
псыік! 10. індиків пұль-га!

відговорити, відговорювати —
одгварі(я)ти, -рям, -ряш;
одрадити, -джу, -диш; Прт.
одстренча(и)ти, -ам, -аш;
розгварити, -рю, -риш

відгодівля — с. одкормліня; Прт.
выкормліня; кїльо буде варту-
вати то́то выкормліня?

відгодований — випасєний,
гладкий, одкормлений (про
худобу)

відгодувати — одховати, -ам, -аш;
одкормити, -млю, -миш
(когось); вло́ни зме одховали
двоє пацят

відгорнути — одгорнути, -ну,
-неш; ~ вугілля у печі —
одгорнути угель в пецу

відгородити, відгороджувати —
одгородити, одгороджувати,
-джу, -диш

відгребти, відгрібати, — одгребати,
одгребсти, -бу, -беш

відгризти, відгризати — одгрызти,
одгрызати, -зу, -зеш

відгук — одзыв, -у

відгукнутися — візвати-ся,

одо(е)звати-ся; задуркай, запу-
кай, а ци ти ся візве (піс.)

віддавна — присл. здавна,
оддавна; Лёмкы жыли в
Карпатах оддавна

віддалений — оддалєний,
одлеглий (край)

віддалення — оддаліня

віддалік — присл. оддаль, подаль;
тж. удаліні

віддалятися — оддаляти-ся

відданий — одданий (вірний);
~ сім'ї — одданий родині

віддати, віддавати — 1. оддати,
-ам, -аш; оддавати, -даю,
-даєш (щось, комусь); 2. вылу-
ча(и)ти, -ам, -аш; розганяти,
-ям, -яш (вівці після випасу);
юж єм оддав свій довг
сусьїдови; увчар розганят увці з
кошары

віддача — оддача, -ы; не відчуваю
~ чі — не одчувам оддачы

віддих — див. дихання

відділ — 1. одділ, -у; с. одділіня;
ж. секция, -ії; 2. ж. перяйка,
-ы (в скрині); тж. відділення;
~ збуту — одділіня збыту (на
підприємстві)

відділити, відділяти — 1. одділіти,
-лю, -лиш; одділяти, -ям, -яш
(вагони); 2. одлуча(и)ти, -ам,
-аш (дитину від грудей)

віддувати — одфукати, -ам, -аш

віддушина — цывка, -ы; возниця,
-і (для диму в курній хаті);
шпара, -ы; нім. люфт, -у

віддячити — одвдячыти, -чу,
-чыш; сусьїд ся мі краса́ні
одевдячыє

віденський — віде́ньскій, -ка, -ке;
 ~ кофе — віде́ньска ка́ва
 Відень — Ві́ден, -дня
 відживлення — оджывлі́ня
 відживлювати — оджывлюва́ти,
 -юю, -юєш
 відзив — одзы́в, -у; ж. одо(е)зва,
 -ы; тж. відгук
 відзнака — одзна́ка, -ы; ч. значо́к
 (нагорода)
 відзначати, відзначити — одзна-
 ча́(ы)ти, -чу, -чыш; ~ ювілей —
 одзнача́ти юбіле́й
 відзначення — одзнача́ння
 відібраний — одобра́ний
 відібрати — одо(е)бра́ти, -бе́ру,
 -береш; ~ багаж — одобрати
 ладу́нок
 відігнати — одогна́ти (одже́ну,
 одже́неш, одже́не)
 відізватися — див. відгукнутися
 відійти — оды́(о)йти, — йду, —
 йдеш; ми ~ йшли вбі́к —
 оды́шли-зме в сторо́ну
 відімкнути — одомкну́ти, -ну,
 -неш; ~ двері — одомкну́ти
 двєри
 відіпхнути — одкопну́ти, -ну,
 -неш; ~ ногою — одкопну́ти
 ного́м
 відірваний — одорва́ний, отде́р-
 тий; ~ від світу — одорва́ний од
 свѣ́та
 відірвати, відривати — одорва́ти,
 одрыва́ти, -ву, -веш
 відіслати — одо(е)сла́ти (одо́шлю,
 одо́шлеш, одо́шле); ЗП. выпра-
 вить
 відіспати — одоспа́ти; я маю ~ ся

— мам одоспа́ти-ся
 від'їзд — оды́зд, -у (*поїзду, авто-
 бусу*); ~ від вокзалу — оды́зд зо
 стаці́ї
 від'їхати — оды́хати, -ам, -аш
 відказ — ж. одмо́ва, -ы
 відказати — одказа́ти (одка́жу,
 одка́жеш, одка́же; одка́жеме,
 одка́жете, одка́жут); одповісти,
 -ім, -іш
 відкасник безстеблій — бот.
 девяде́сел, девядцел, одклас-
 ник, страхопо́лох
 відкидати, відкинути — одшма-
 рити, -рю, -риш; одмета́ти, —
 ечу, -еш; *то́ту пропози́цію
 одразу-м одшма́рив*
 відкіля — присл. одка́ле
 відкладний — выкла́даний,
 одклада́ний; ~ комірець —
 одклада́ний ковні́рец
 відкласти, відкладати — одкла-
 дати, одкла́сти, -ам, -аш; одло-
 жы́ти, -жу, -жыш; Пев. відло-
 жити (*якусь справу*); ~ до ранку
 — одкла́сти до рана; *одклада́-
 ний тілько сыр до́брий (прик.)*
 відклеїти — одкли́їти, -ию, -ііш;
 одлі́їти, -плю, -пиш (*щось*)
 відкликати — одозва́ти, -ву, -веш;
 пол. одвола́ти, -ам, -аш
 (*когось*); тж. відізвати
 відколи — присл. одко́ли, одко-
 лиси, з то́го часу; ЗП. одко́й; ~
 його пам'ятаю — одко́ли го
 памя́там
 відколоти — встругну́ти, -ну,
 -неш; вышку́лити, -лю, -лиш
 (*щось*)

відкопаний — одкопаний
 відкопати, відкопувати — одгре-
 бати, -бу, -беш; одкопати, -ам,
 -аш; *Врх.* выигра(е)бати, -бую,
 -буєш

відкотити — одкатуляти, -ям,
 -яш; ~ колоду — одкатуляти
 кльцоцок

відкраяти — одкраяти, -аю, -аєш;
 ~ кусень хліба — одкраяти
 окраєц хліба

відкривати, відкрити — 1. одтве-
 ряти, одтворити, -рям, -ряш;
 одкривати, -ам, -аш; одкрити,
 -ью, -єш; одмыкати, -ам, -аш;
 одомкнути, -ну, -неш; *ЗП.*
 вдомыкати, втворити (двері);
 2. одтыкати, одоткати, -ам,
 -аш; одкоркувати, -ую, -уєш
 (пляшку); 3. одслонити, -ню,
 -ниш; одслоняти, -ланям,
 -ланяш (фіранку); одтверяйте
 вірата — везе́ме рекру́та (ніс.);
 одтвор, мила, одтвор, бо-м ту
 да́вно не был (ніс.)

відкритий — одкрытий, одсло-
 нений, одтворений, одтулений;
 розтворений, розтулений (на
 дві половини); ~ пам'ятник —
 одслонений помник; ~ магазин
 — одтворений склеп; ~ те вікно
 — розтворений вигляд
 відкриті двері, вікна — присл. *БГ.*
 на́ростіж

відкрито — присл. одве́рто,
 одкры́то (не криючись); *тж.*
 щиро

відкриття — одкры́тя, одтворе́ня;
 інаугурація, -ії; урочисте ~

урочы́сте одкры́тя

відкуп — одкуп, -у; *тж.* оренда

відкупити — одкупити, -плю,
 -пиш (щось)

відкупорити, відкупорювати —
 одкорковувати, -ую, -уєш;
 одтыкати, одоткнути (одоткну,
 одоткнеш, одоткне); одкор-
 кував-см фля́шку шампа́на

відкусити — одгрызти, -зу, -зеш;
 одкусити, -ушу, -ушиш (щось)

відламати, відламувати —
 одламати, -ам, -аш; одла-
 мувати, -ую, -уєш; *Ргр.*
 одкирхнути; одла́мав-ся мі
 край шы́бки

відлеглість — одле́гліст, -ло́сти

відлив — одплив, -у (морський)

відливати — *див.* виливати

відливка — ч. мет. одлив, -у; *тж.*
 лиття

відлига — одлі́га, -ы; ч. ро́зпуст,
 -у; *Врх.* одте́пень, одмяк; юж
 ма́ме на дво́ри одмяк

відліт — одліт, -ле́ту (пта́хів)

відлітати — одлітати, -ам, -аш;
 боця́ны одліта́ют 19 врэ́сня
 шторо́ку

відлупити — 1. зло́ити (злою,
 злоі́ш, злоі́ме) (побити когось);

2. одлупити, -плю, -пиш (зняти
 шкірку)

відлюдний — не до лю́ди; *Врх.*
 незлю́дний; *Прт.* невлю́дний,
 -на, -не; сусід ~ сусы́д не до
 лю́ди

відлюдник — одлю́дник; одлю́док,
 -дка; гмы(у)р

від малого до великого — од ма́ла
 до вели́ка
 відмежувати, відмежовувати —

одгранича́(ы)ти, -чу, -чыш;
Прт. одсепарувати, -ую, -уєш;
єдно од другого треба одгра-
нича́ти

відмити, відмивати — одми́ти,
 -ью, -єш; одмыва́ти, -ам, -аш
 відмичка — одмы́чка, -ы; *Пвн.*
 вы́штрих (до замків)

відміна — одми́на, -ы

відмінити — уневажніти, -ню,
 -ниш; *тж.* скасувати

відмінний — одмінний, одми́нь-
 ший; наша місцевість ~ на —
 наш те́рен одми́ньший

відмінність — одми́нність, -ності

відмінно — *присл.* барз до́брі,
 люксу́сово; *нім.* пріма

відмінок — *грам.* одми́нок, -нка;
маме сьм одми́нків: называю́чий,
рождаю́чий, даю́чий,
видя́чий, творя́чий, місце́вий,
кличу́чий

відміряти — одми́рити, -рям,
 -ряш; *сьм раз одми́р, а раз*
одрі́ж! (прик.)

відмітка — *див.* позначка

відмова — одка́з, -у; одмо́ва, -ы;
нім. резигна́ция, -іі; *Прт.*
 выгварка, -ы; зустріти ~ ву —
 споткати о́тказ

відмовити, відмовляти — одказа́ти
 (одка́жу, одка́жеш, одка́же;
 одка́жеме, одка́жете, одка́жут);
 одгварити, -рю, -риш; одмо-
 вити, -влю, -виш; *взяв бы шугай*
ді́вча — лю́де одгваря́ют (піс.)

відмовитися, відмовлятися —
 зре́кти-ся; зрече́-ся; зріка́ти-
 ся; *нім.* зрезигнувати, -ую,

-у́єш; одперати́-ся, одперти́-ся;
Пвн. вырече́-ся (від чо́гось);
тж. зректися

відмолоджений — одмлодже́ний;
 ~ не обличчя — одмлодже́на
 твар

відмолодження — одмлодже́ння
 відмотати, відмотувати — одмо-
 тати, -ам, -аш (*нитку*)

відмочити, відмокнути — вымо-
 чы́ти, одмочы́ти, -чу, -чыш
 (*полотно, білизну*)

віднедавна — *присл.* однеда́вна

віднести, відносити — одне́сти,
 односи́ти, -су, -сеш

віднині — *присл.* од гне́ска, од
 те́пер; *тж.* відтепер

віднімання — *мат.* одниман́я

віднімати, відняти — одбери́ти
 (одбери́ме, одбери́те, одбе-
 ра́ют); однима́ти, -ам, -аш;
 одня́ти (одо́йму, одо́ймеш,
 одо́йме); одобрати (одбе́рам,
 одбе́раш, одбе́ре); *Ртр.*
 одлучы́ти, одсади́ти,
 одшмарюва́ти; *Прт.* одойня́ти,
 -ниму, -нимеш; *тре́ба одлу-*
чы́ти я́гня од у́ці

відновити — однови́ти, оживи́ти,
 -влю, -виш

відновлення — од(б)но́ва, -ы;
 од(б)новлі́ня, поновлі́ня

відносини — *мн.* стосу́нки, -ів

відносити — односи́ти, -о́шу,
 -о́сиш

відносно — *присл.* стосовно́(і)

відозва — *с.* вызва́ня; *ч. нім.* а́пель
 відокремлений — одособле́ний,
 са́мостійний

відокремлення — одособле́ння

відокремлено — присл. *осібно, осибні, оддільно(і); Рпр. з осібна, особітно*

відокремитися — *Врх. одособити ся; сын одособив-ся од вітця*

відомий — знаний, знакомитий, славний, узнаний; *найбардже знаном гором єст Кычєра*

відомо — присл. *знаме, знано, то ся зна*

відомство — див. бюро

відпис — одпис, -у

відписати — одписати, -ишу, -ишеш; *наконец одписав єм листа*

відпливати — одпливати, -ам, -аш

відповзати — одлізати, -ам, -аш

відповідальний — відповідальний; ~ на посада — відповідальне становіско

відповідальність — відповідальніст, -ності; *книж. одвічальніст; несу за то цылкови́ту одповідальніст*

відповідати — одповідати, -ам, -аш; ~ на запитання — одповідати на пы́таня

відповідний — одповідний

відповідь — одповід, -ы; ч. од(т)віт, -у; дати ~ дати одповід

відпороти — *крав. одпороти, -рю, -реш*

відпочинковий — *выпочынкóвий, одпочынкóвий (призначений для відпочинку)*

відпочинок — оддых, -у; *выпочынок, одпочынок, -нку*

відпочити — *вытхнути, оддых-*

нути, -ну, -неш; выпочы́ти, одпочы́ти, спочы́ти, -чну, -чнеш

відправа — *церк. 1. заг. одпра́ва, -ы; служба Бо́жа, -ы ...жой; тж. Богослужіння; 2. книж. парастас, -у (заупокійна)*

відправити — одослати, -ам, -аш; виправити, -влю, -виш; одтранспортувати, -ую, -уєш; *выправи́ла сы́на в дале́ку доро́гу (пис.)*

відправник, відправниця — *надавач; надавачка, -ы*
відпускати, відпустити — одпустити, -ущу, -стиш; одпушчати, спущати, -ам, -аш; ~ пружину — одпустити спружину

відпуст — *церк. Одпуст, -у (храмове свято); знаний Отпуст одбы́вав-ся в Вы́сові на го́рі Явір 21 вересня*

відпустка — ч. *пол. у́рляп, у́рльо́п, -у; рідк. ЗП. доволéна; ~ без збереження зарплати — безплатний у́рльо́п; на прину́совых роботах не было жа́дных у́рльо́нів*

відпущений — одпущений

відпущення — одпущы́ня

відрада — вті́ха, -ы

відрадити — одрадити, -джу, -диш

відрадно — присл. *вті́шно(і)*

відраза — с. *обрыджы́ня; нехіт, одраза, -ы; тж. огида*

відразу — присл. *враз, одразу, на́раз; Хри́. до́раз, одраз; ЗП. тако́й; вы́шні вє́сном враз розкві́тли*

відрахування — ж. *ли́хва, -ы*

відректися, відрікатися — зрече-
ся, одректи-ся, одрече-ся (від
когось, від чогось)

відривати, відірвати — одорвати,
-ву, -веш; одторгати, -ам, -аш;
одторгнути, -ну, -неш; урвати,
-ву, -веш

відригнути, відригувати — рев-
кати, ревкнути, -кам, -каш

відрізаний — одтягий; *тж.*
відрубний

відрізати, відрізувати — 1. втіти
(втіну, втінеш, втіне; втінеме,
втінете, втінут); одтинати,
одтягти (одотну, одотнеш,
одотнеме); притягти (*щось*);
2. краяти, одкраяти, -аю,
-аєш (*хліб*)

відрізнитися, відрізнятися —
одліча(ы)ти-ся, одрізни(я)ти-
ся; одріжняти-ся; ріжни(я)ти-
ся; ружнити-ся; *лемківська*
бесьїда ріжнит-ся од українсь-
кой літературной мови

відрізок — одтинок, -нку (*часу*)

відро, відерце — *заг.* відерко; *пол.*
Врх. вядро, вядерко

відро дер. — 1. ві(е)дро; *ж.*
коновка, -ы; пўтня, -і; Рґр.
ка(о)нов, канва, коновча (для
води); 2. мўзур, мўзўрик (для
зерна); пўтня — відро до
черпаня воды зо студні;
кановечку — на водичку, відерце
— на вінце (піс.)

відродження — одроджєня; *мн.*
одродїни; ~ нації — одроджєня
нації

відродити — одродити, -джу,

-диш; *ЗП.* возродїти; *маме*
одродити наїшы звичаї

відро для доїння — *ж.* дійниця, -і;

Рґр. дійник, діник, діничок;

рідк. жўхтар (*молока від коров*)

відробити, відпрацювати — одро-
бити, -блю, -биш

відробіток — *нім.* фўршпан, -у; *в*
знач. повинність

відросток — одрўсток, -тка

відрубати, відрубувати — стяти
(стну, стнеш, стне); стинати,
-ам, -аш

відрядити — виправити, -влю,
-виш

відсвяткувати — одпразникувати,
одсєваткувати, -ую, -уєш

від себе — *присл.* од ся; *од ся*
далєко не втєчєш! (прик.)

відсипати — одсыпати, -плю,
-плєш; *трєба одсинати кус*
насьїня курам

відсів — одсєв, -у

відсікти — одсєичи, -чу, -чєш;
злудїйство мамє одсєичи раз і
навсє!

відсіль, відсіля — *див.* звідси,
звідсіля

відсіч — *ч.* одпор, -у; одсєич, -ы
(*комусь дати*)

відскочити — одскочыти, -чу,
-чыш; *лєдво-м одскочыв од*
шалєного авта

відспіваний — одсєпіваний; *наша*
пїсьня бўла одсєпівана

відспівати — одсєпівати, -ам, -аш

відставати — выставати, -ам, -аш;
в знач. втомлюватися

відставити, відставляти — отста-
вити, -влю, -виш; *єдну роботу*

одста́вив єм за́для дру́гой

відставка — демісія, -ні; піти у ~ ку — подати на демісію

відсталий — одста́лий, пол. зацофа́ний; ~ ла людина — зацофа́ний чловек

відсті́бати, відсті́бнути — одпнати, -ам, -аш; одопнути, одопяти, -пну, -пнеш

відстій — о́сад, -у; *мн.* фусы

відстоювати — обставати, -ам, -аш (за кимсь)

відстрі́л — одстрі́л, -у; ~ на полюванні — одстрі́л на ло́вах

відстрочка — одклад, -у

відступ — 1. *війс.* *выцофа́ня*;

2. одступ (*проміжок*); ~ *війська*

— *выцофа́ня войска*
відступати, відходити — одступати, -ам, -аш; одступити, -плю, -пиш; цофати, -ам, -аш; *выцофати-ся* (повернути назад); *не цофай-ся: ты не рак!* (*прик.*)

відступник — *церк.* одсту́пник (*від віри*)

відсувати, відсунути — одопхати, -хну, -хнеш; одпыхати, -ам, -аш; одсувати, одсунути, -ну, -неш; *Пвн.* одоначыти

відсудити — одсудити, -джу, -диш; *Прт.* виправувати, *выпроцесувати*, -ую, -уєш (*через суд*)

відсутність — ч. брак; нестáток, -тку; ~ культури — брак культури

відтворювати — наслідувати, -ую, -уєш; *тж.* копіювати

відтепер — *присл.* одтепер

відтерти — одтерти (одотру,

одотреш, одотре; одотре́ме, одотре́те, одотрут)

відтік — одпływ, -у; *тж.* відлив

відті́нити — одті́нити, -ню, -ниш

відті́нок — одті́н, -у

відтовкти — *Прт.* одто́вчы, -чу, -чеш

відтоді — *присл.* одто́вды, з то́го ча́су; *Прт.* одхто́вды

відтяти — одтяти (одотну, одотнеш, одотне); стя́ти (стну, стнеш, стне); одрубати, -ам, -аш; *мав со́й со́кыречку, одтя́ла мі но́жку* (*піс.*)

відтягати, відтягнути — одтягати, -ам, -аш; одтягнути, -ну, -неш (*щось*)

відхилення — одхылі́ня

відхилити, відхиляти — одклоні́ти, -ню, -ниш; одкланя́ти, -ям, -яш; одхыли(я)ти, -лям, -ляш

відхід — одхі́д, -ходу; ~ поїзда — одхі́д потя́гу

відходи — 1. *мн. заг.* одхо́ды, одпа́ды, -ів; 2. *с.БГ.* пазьді́ря (*після тертя льону*)

відходити — одступі́ти, -плю, -пиш; одыйти, -йду, -йдеш

відхотіти — одохті́ти, одхті́ти, -хцу, -хцеш

відцві́сти, відцві́тати — одквіта́ти, одквітну́ти; одцві́(и)сти; *Врх.* окві́тнути; *Прт.* преквітнути, -ну, -неш; *вы́шня одкві́тла і ю́ж ма завязкы*

відчай — ро́с(з)пач, -у; довести до ~ аю — допровадити до розпачу
відчинити, відчиняти — одмы́кати, -ам, -аш; одомкну́ти, -ну,

-неш; одтвори́ти, одтверя́ти, -рю, -риш; *тж.* відкривати
 відчіпляти, відчіплювати – одва-
 дити, -джу, -диш; одопня́ти,
 -ну, -неш; одчепи́ти, -плю,
 -пиш; одчеплюва́ти, -лям, -ляш
 відчувати, відчути – одчу́ти,
 одчува́ти, -ам, -аш; ~ аю на
 здоров'ї – одчува́м на здравлю
 відчуття – одчу́тя, вычу́тя, чу́тя
 відшкодований – одшкодува́ний
 відшкодувати – одшкоди́ти, -дую,
 -дуєш (*збитки*)
 відштовхну́ти, відштовхува́ти –
 одопха́ти, -ам, -аш; одопхну́ти,
 -ну, -неш; *Врх.* одштурка́ти
 (*човен від берега*)
 відшукати – най́ти, одна́йти,
 -йду, -йдеш
 відщепи́ти – одщепи́ти, -плю,
 -пиш; *Врх.* одстапи́ти, одща-
 пи́ти; ~ гілку – одщепи́ти
 ко́нар
 відьма – *див.* чарівниця
 віжки – *мн.нім.* лі́цы, лі́cky,
 -цок; повід́ки, -док; *БГ.* ві́чки
 візантійський – бізантійськiй, -ка,
 -ке; ~ кі ікони – бізантійськi
 обра́зы
 Візанті́я – Біза́нти(і)я, -ні
 візанти́зм – *іст.* біза́нтизм, -у
 віз, візок – 1. *ж. заг.* вози́к; *нім.*
 фу́ра, -ы; 2. *пол.* бе(і)ндю́га, -ы
 (*ломовий*); 3. *ж.* бры́чка, -ы;
 возо(и)к, *род.* ві́зка; 4. пові́з,
 -возу; *пол.* тарапа́та (*старий*);
 4. васонжо́к, -жка (*бортівий*);
 5. *угор.* тарад(т)а́йка, -ы (*лег-
 кий 2-х колісний*); 6. дра́бняк,

драби́няк (*із полудрабками*):
тж. підвода; на́рубам на фу́ру,
 дівчи́ні на дру́гу – явори́ни
 (*ніс.*)
 візерунок – ві́р, *род.* взо́ру;
 взі(о)рец, -рця; *Прт.* де́сень,
 -ня
 візит – *мн.* одвіди́ни, одвиджы́ня;
ж. ві́зита, -ы; ми нанесли ~
 одвиді́ли-зме
 візитна картка – ві́зити(і)вка, -ы
 візник – 1. *заг.* пово́зник; *нім.*
 машта́лір, фу́рман (*іздовий*);
 2. ма́зяр (*мазі*); ой, тя́жко
 фу́рманови до висо́кої го́ри
 (*ніс.*); найлі́пшы ма́зяре жы́ли в
 Ло́сю ко́ло Го́рлиц
 візництво – 1. *заг.* возя́рка,
 фу́рманка, -ы; 2. *нім.* фо́ршпан
 (*примусове*)
 візуальний – зоро́вий
 візьми! – *нак.* воз! вози́ми! на!
 ве́рни моє – воз си своє! (*прик.*)
 ві́ї – *мн.* обы́рви, -ів
 війна – во́йна, -ы; *чес.* ва́лька;
 світова ~ сьвіто́ва во́йна
 військо – во́йско
 військовий – во́йсковий, мілі-
 та́рний; ~ прапор – во́йсько́ве
 знаме́но
 військовослужбовець за́пасу –
 війс. *нім.* резервіста, -ы
 вікно, віконце – ч. вы́гляд, -у;
 вы́глядчык; вы́зор, -я; с.
 окё́нко; окё́нце, -я; *угор.* о́блак,
 о́блачко, о́блячык; *слов.* о́блок;
мал. *Ртр.* ласті́вник, ласті́в-
 ни́ця, воро́нка, окельни́ця,
 яскі́вни; *ЗП.* вы́зір, вы́зіриць,

оболок; ЛШМ. воблак; під виглядом роки́та червено-біло розквітá (ніс.); під об́лачком я́вір похы́лений (ніс.)

віковічний — одві́чний; вічы́стий
віконний — вы́глядóвий, окс́нний
вікопомний — книж. присно-
пам'ят́ний

вікувати — літува́ти, -у́ю, -у́єш

віл — 1. рум. ба́лан (білий); 2. угор.

Врх. ба́рна (бурий); 3. Врх. ке́ша, ке́(и)шель, ке́(и)ше-
ли́стий (рябий, із загнутими
назад рога́ми); 4. угор. се́йка,
-ы; Прт. рейта, -ы (сивий, з
довгими рога́ми)

вілла — ві́ля, осе́ля, -і (будинок,
особня́к)

вільний — 1. заг. свобі́дний,
простор́ний; 2. лю́з, -у;
лю́зьний (вільне місце); 3. ч.
нім. лю́фт, -у (доступ пові́тря,
протя́г, тяга в печі)

вільно — присл. свобі́дно(і); Прт.
лю́зом, лю́зьно(і); ма́ле га́ча
хо́дит лю́зом при кобы́лі

вільха клейка — бот. БГ. ро́кы́га

вільшанка — зоол. червене во́лье,
-ного ...льця; черв́еняк; Врх.
підпалени́к, рудня́к, рудя́к
(пта́х); тж. мали́нівка

він — займ. особ. він (йо́го/го,
не́го/го, ньо́го/го, йому́/му,
ньо́му/му, ним)

віник — ж. 1. заг. мі́тла, -ы; мал.
міте́(о)лка, -ы; ЗП. помело́;
2. драпа́чка, -ы (старий)

вінігрет — кул. ж. вінегрéта,
мішани́на, салама́ха, -ы

вінницький — винни́цкій, -ка, -ке
(від Вінни́ця)

вінок — 1. заг. ві́нец, -нця;
лавровий ~ бобко́вий ві́нец;

2. вельо́н, -у (весі́льний)

вінчатися — побрати́-ся
в іншому місці — див. будь-де

віншування — вінчува́ня

віншувати — розм. вінчува́ти, -у́ю,
-у́єш; вінчу́ю, вінчу́ю на
шче́сьтя, на здоро́вля на тот
Но́вий Рик! (побажання)

віолончель — муз. віо́льончеля́, -і
вірити = йня́ти (йму́, ймеш, йме́;
йме́ме, йме́те, ймут); я́ти ві́ру

вірно — слу́шні(о)

віросповідання — церк. віровы-
зна́ня, визна́ня; грекогато-
лицьке ~ греко-католи́цке віро-
вызна́ня

вірш, вірши́к — літ. верш, ве́р-
шы́к

віршований — літ. вершува́ний
віршувати — вершувати, -у́ю,
-у́єш

віршовка — 1. ч. мо́тузок, -зка; вел.
мо́туз; линва́, -ы; австр.
шпага́т, -у; 2. ч. паву́зник; Врх.
пау́зник (для рубля); 3. Прт.
порва́з; ві́чка (товста); мо-
ту́зы в га́зді́вці ма́ли ве́льке
застосува́ня

вісім — числ. ві́сем, о́сем (о́смох,
о́смом, о́смомо́); Стб. ві́сьім,
осм

вісімдесят — осемде́сьят, -тьох

вісімдесят один — осемде́сьят
е́ден; е́ден осемде́сьят

вісімка — осе́мка, -ы

вісімнадцятеро — осемнадцетёро
 вісімнадцятий — осемна́стий,
 осемна́дцятий; ~ тирічний хло-
 пець — осемна́дцетилітній па-
 ри́бок

вісімнадцятка — осемна́стка, -и
 вісімнадцять — осемна́дцет, -тьох
 вісімсот — вісе́мсот, осе́мсот; осе́м
 сто

вісімсотліття — осе́мсотлі́тя
 віск — ж. вошчы́на, восчы́на, -и
 віскарія звичайна — бот. смо́лка,

смоля́нка, -и
 вісник — див. кур'єр

віспа вітряна — Врх. ч. віте́рник,
 ж. віте́рниця, -і; Прт. о́спа, -и
 (хвороба); як ві́тер обду́є, то по
 тьі́лі ся ду́ють і гно́ят ны́рицы
 вістря — ч. нім. шпі́ц

вісь — 1. заг. ось, род. о́си; віс,
 वो́си; 2. нім. шы́нг(к)е́ль, -гль
 (колеса для воза)

вітальня — ч. са́льон, -у

вітання — витаня́

вітати — витати́, -ам, -аш; він-
 чувати́, -ую, -уєш; гратулюю-
 вати, -уюю, -уюєш (кого́сь)

вітаю! — ви́(і)там! ~ таю зі святом!
 вітам з празні́ком!

вітер — Стб. ві́гор; ж. Хри́.
 дуя́виця (сильний)

вітерець — віте́рец, -рця

вітрильний — ж. плахтя́рка, -и

вітчизна — див. батьківщина

вітчизняний — крайо́вий

вітчим — о́тчым, нері́дний о́тец,
 -ного ві́тця

Віфлеєм — рел. Бетле́єм, Вефле́єм,
 -у

віч-на-віч — присл. са́м-на-са́м
 вічно — присл. ві́чно(і); книж.
 при́сно(і)

вішалка — 1. ч. віша́к (для одягу);
 Врх. віша́ло, віше́ляк; 2. ч.
 кли́нец, -нця (у вигляді кілка
 або цвяха); 3. Прт. клюба́к, -а
 (гачок)

вішати — дзы́ргати, -ам, -аш
 (щось); ~ картину на стіну —
 дзы́ргати о́браз на сьці́ну

віщо — займ. за што́; не ма́ме за́
 што́ купи́ти

віщування — вішчува́ня

вішун — ім. вішчы́й

віялка — ч. госп. мліно́к, -нка;
 Прт. вія́чка, -и; млі́нки бы́ли
 саморо́бни і фабри́чни

віяло — ж. опала́чка, -и; ч. Прт.
 ва́хляр, -а

віяти — опала́ти, -лам, -лаш;
 млинкува́ти, -ую, -уєш

в'їзд — заїзд, -у

в'їздити, в'їхати — ви́хати (ви́-
 хам, ви́хаш, ви́хат; ви́хаме,
 ви́хате, ви́хают)

взаємно — присл. на́вза́єм;
 ~ допомагати один одному —
 на́вза́єм помага́ти собі́

взяти — взяти́ (во́зму, во́змеш,
 во́зме; во́земе, во́змете,
 во́змут); во́зми, во́зми пі́ску
 жменю́! (ніс.)

вкази-но! — скор. нак. Врх. вка́-
 ле! вка́-ле, де ся во́дять губы́

вказівний — грам. Хри́. вказу-
 ю́чий; ~ займенник — вказу-
 ю́чий місцена́зиви́ник

в кінці — присл. в кінци́; БГ.

наостатку; *Прт.* наприкінці;
 ~ вулиці – в кінці улици
 вкладений – вложений
 вкладки – *мн. шевс.* бранзолі
 включати – містити (місчу, містиш, містит); *в знач.* мати в своєму складі
 вколоти – дзюгнути, шпигнути, -ну, -неш; *Врх. Хриц.* жогнути
 вкорінюватися – крячѣти-ся (*в знач.* відпускати коріння)
 вкотити – вкатуляти, -ям, -яш;
 вкачати, -чам, -чаш; *Прт.* втачати, -чам, -чаш
 вкрасти – *груб. БГ.* спірити
 вкрити, вкривати – накрѣти, накрывати, -ам, -аш
 вкупі – *присл.* разом
 вкуси! – *нак.* вкус! *вкус-ся за язык!* (*прик.*)
 влада – власт, -ы
 владика – *церк.* біскуп, епископ
 власне – *див.* саме
 власник – посьїдач; *пол.* в(г)лас- титель, -ля; дрібний ~ дробний посьїдач
 власність – власнист, -ності
 влаштувати – *див.* організувати
 влежаний – заляжений; *заля- жєны грушкы сут добры*
 вліво – 1. заг. наліво; 2. вісьта! (*до коней*); 3. гейс! са! (*до волів*); *Врх.* пту-гей-са! (*вигук*)
 влітку – *присл.* вліті, літом
 влучати, влучити – *нім.* трафити, трафляти, потрафити, -флю, -фиш (*мячем у ворота*); *тж.* попадати; *трафила коса на камін* (*прик.*)
 влягатися, влягтися – влєчы-ся,

залячы; *тж.* вгніздитися
 вмерти, вмирати – в(г)мерти, змерти, сконати; *Врх.* зумерти, кінчыти ся
 вмиватися – мыти-ся; *рідк.* г(у)мыти-ся; ~ вранці – мыти- ся рано
 вмиль – *присл.* момент, момен- тально(і), раз-два, вочымліню; *Пвн.* вочеминю; *тж.* миттю
 вмілість – вміліст, -лости
 вміст – обсяг, -у
 вмокати – мачати, -ам, -аш; *мачают хліб до зметанкы ци омасты*
 внесок – *ж. фін.* рата, -ы; вклад, -у; даток, -тку; *Прт.* вписове, -вого (*вступний*)
 вниз – вдоліну, надоліну, долі, додолу, долом, до споду; *там долон, під горбочком, пють хлопцы палюночку* (*піс.*)
 вносити – вкладати, -аш, -ам
 вночі – *присл.* в(г)ночы, ночом
 внук – внучок, -чка; онук; *Ртр.* в(г)нук, внуча
 внучка – онучка, -ы; *Ртр.* в(г)нуч- ка, внука
 вовкулака – *Врх.* вовкурад
 вовтузитися – *Врх.* гендригатися; *Прт.* мотлошыгтися, -шуся, -шышся; *тж.* сперечатися
 вовча лапа – *бот.* *Врх.* бре(и)т- ваник
 вовчок, горішковий – *зоол.* *Врх.* лісковчик, ліскуля; кашавец, кашелок, кручок
 вогнегасник – *техн.* гасник
 вогненний – огньовий; ~ залп – огньова сальва

вогнища випалене місце — *Врх.* ватриско; *Ртр.* палениско, печар, спалениско
вогнище і гуляння в ніч на Івана-Купала — *ж. міф.* собітка, -и; на св'ятого Яна собітку палиме (*ніс.*)

вогонь, вогник — *о́ген*, род. *о́гня*; *о́гник*; *с.* світелко (*мал.*); *Стб.* *о́гинь*, *о́гон*; *ЗП.* ватерчына; червене яблочко, червене як *о́ген* (*ніс.*)

вода — 1. *бы(е)стри́ня* (*мілка*); 2. ~ до *пи́тя* (*питна*); 3. *дойчи́вка*, *дойджі́вка*, -и (*дощова*); 4. *зім-на*, *студе́на* ~ (*холодна*); 5. *Ртр.* *калу́га* (*каламутна*); 6. *БГ.* *комперя́нка* (*в якій вари́лася карто́пля*); 7. *Ртр.* *крижова* ~ (*з двох поті́чків*); 8. *лі́тня* ~; *Врх.* *ле(і)те́пла* (*тепла, кімнатної температу́ри*); 9. *мы́дльовина*, -и; *мн.* *мы́лини* (*мильна*); 10. *содо́ва* ~ (*газована*); 11. *свѝжа*; *Врх.* *чы́рста*, *чы́рства* ~ (*сві́жа, чи́ста*); 12. *шча́ва*, *мінералька*, -и; *нім.* *з(с)ель-те́рска* ~ (*мінеральна*); 13. *ч. дуна́й*, -ая; *дон*, -у (*вел., поет.*); *веду́ ко́ня до ду́наю, не хо́че мі́ пити* (*ніс.*); *а пасла́ я при́ ду́наю качкы́, де не бы́ло за́ сым ро́чків мла́чкы* (*ніс.*)

водій — *австр.* *автомо́біліста*, -и; *пол.* *ксро́вця*, -і

воднораз — *присл.* *вса́мраз*

водночас — *присл.* *в то́т час*; *Врх.* *в то́й час*

водогін — *буд.* *водо́від*, -во́ду; *водо́тяг*, -у; *тж.* *водопрові́д*
водойма — *ч.* *збйо́рник*
водолаз — *спец.* *ну́рок*, -рка; *Врх.* *ну́рец*

Водолій — *астр.* *Во́дник* (*сузі́р'я*)
водоспад — *Врх.* *чу́ро(а)к*, -рка; *чурка́ло*; *Хри́.* *гучо́к*
водостік — *нім.* *шлю́з*, -у; = *Врх.* *же́рло*
Водохрестя, Водохреща — *див.* *Богоя́влення*

воєнний — *військо́вий*; ~ *парад* — *військо́ва дефі́ляда*
вождь — *іст.* *вожд*, *водз*
воза част. — *Врх.* *Ртр.* *Хри́.* *Прт.* *с.* *бе́рце*, -я; *ч.* *букш*; *оберте́н*, *о́пле(і)н*, *о́рчык*, *підку́льок*, *са́ршон*, *скрант*, *стра́м*; *ж.* *бу́кса*, *лі́вча*, -и; *люсьня*, -і; *оте(о)са*, *підойма*, *підольга*, *при́тока*, -и; *розво́ра*, *розде́ра*, *сво́ра*, *спідля́рка*, *телі́га*, -и; *мн.* *вла́ки*, *гва́кы*, *гнаткы́*; *за́рцы*, *пе́редкы*, *смы́кы*, *сни́цы*, *тра́ринкы*, -ів

Воздвиження Чесного Хреста — *рел.* *Сьва́того Кри́жа, Чесно́го Кре́ста*; *Врх.* *Здвиг* (27 *вересня*)

возівня — *госп.* *Ртр.* *возі́вня*, *воза́рня*; *ко́лесьня*; *Прт.* *ко́лешня*, *ко́люшня*, -і

возіння — *вожы́ня*, *возы́ня*
Вознесіння Христове — *рел.* *Воз-несы́ня*

воїн — *війс.* 1. *заг.* *во́як*; *зменш.* *во́ячок*, -чка; *пол.* *жовні(я)р*; *ср./хр.* *во́йник*; 2. *іст.* *го́нвед* (*угор.*); *драб* (*чес.*); 3. *жо́л(в)да́к*

(найманий); *воя́кы, воя́кы, ви́шиткы сте єдна́кы* (піс.); *ішов жо́внір без ліс, без лішчы́ну* (піс.); *во Фльо́ринці єст цмы́нтар, гонве́дів ча́су*
Пе́ршой світо́вой во́йны

вокзал — дво́рец, род. дво́рця;
ста́ці(и)я ко́лейова, -ціі ...вой;
тж. зал. станція
вокза́льний — дво́рцьовий;
~ рестора́н — дво́рцьова рестора́ція

волейбол — ж. спорт. сы́ткі́вка,
-ы; ~ ний м'я́ч — пи́лка для сы́ткі́вки

волейболи́ст — спорт. сы́тка́р, -я

воли — мн. во́лы, рога́чы, -ів

волинка — муз. ко́за, -ы

воло́ве очко — ч. зоол. рідк.

рыхта́рик; *Врх. коро́лик, ко́роль, крі́лик, крі́ль; мышка, мышо́вій, мышелі́вка, мышо-ві́йка, мышокрі́лик, мыші́й крі́ль, підлі́жка, підлі́жок, плоти́к, попа́дик, поплі́тник, поплото́к; стріли́пліт, треско́пліт* (пта́х); тж. кро́пивник

вологий — ві́льгі́тний; *Врх. ві́ль-гий; Стб. вольгі́тний; тж. вогкий; лі́то было́ те́пле і ві́льгі́тне*

вологі́сть — ві́льгі́т, -го́ти; *Стб. ві́льгі́(о)тно; тж. сирі́сть*

волода́р — книж. вла́дар, -я

Володи́мир — Вло́(а)́дко, Вла́дек, -дка; Ла́дко

володі́ти — поси́да́ти, -ам, -аш

воло́ки — мн. фальба́нky, фальба́ны; шля́рки; в знач. оборо́ки

воло́книстий — *Врх. пра́меня́стий*

воло́кно — 1. мочу́ла, -ы (з кори́ ли́ти); 2. пові́смо (з льо́ну);

3. *Врх. пра́ме́но* (луб'я́не, з коно́пель)

воло́кти — в(г)ле́чы, -чу, -чеш;
ка́ждий влече́ свій крест

воло́сінь — риб. воло́сін, -се́ни;
жы́лка, -ы

воло́с кінський — *Врх. воло́сан; тж. воло́сінь*

воло́сся — мн. воло́сы, воло́ся,
вло́(а)сы; *да́вно Ле́мки носі́ли до́вгы в́ласы*

волохатий — пелехатий; *Врх.*

повха́тий (люди́на, твари́на)

воло́цюга — див. бурла́ка

воло́чити боро́ну — госп. боро́-ни́ти, -ню, -ни́ш (поле́)

воло́читися — див. вешта́тися

воло́шка синя — ч. бот. бла́ват;
блава́ток, -тка; *васи́льок, -лька; ч. сини́льник, синю́ш-ник; ж. синю́г(х)а, -ы; Врх. си́нец; ко́ло мойо́й хы́жы зацьві́ли блава́ты* (піс.)

во́ля — ві́льни́ст, -но́сти; свобода́, -ы

вона — займ. особ. ж. о́на (є́й, не́й/є́й, ні́й/і́й, ню́, ю́, ньо́м);
ЗП. вна; *о́на взя́ла зо со́бом пси́ка і коті́ка*

вони — займ. особ. мн. о́ни (і́х/ни́х, і́м, і́х, ні́ма, на́ ни); ЗП. вни;
о́ни сво́го не одда́дуть

воно — займ. особ. с. о́но; *Врх. о́не; ЗП. вно*

воркува́ти — курча́ти; голу́би ~ ую́ть — голу́бы курча́т; тж. воркотати

ворог — непри́тель, -ля
 ворожий — непри́тельський, -ка, -ке; ~ жа армія — непри́тельське військо
 ворожити — босорити, -рю, -риш;
 ворожьги, -жу, -жыш; гада́ти, -дам, -даш; ворожка ~ ть — босорка гада́т
 ворожка, ворожбит — *ж. угор.*
 босорка, -ы; *Врх.* ворож, ворожбей, ворожилъ, ворожи́ля, ворожка, паворожка; *Ртр.* босор, босорош, босоркош, босорак, босорка(ы)ня; пір, піриця; стрігош, стрігонь; чаровник, чаровница; *ЗП.* ворожілник; *повідали, же босорка могла ся превтіліти в kota, пса, мыш або жабу*
 ворона — зоол. кавка, ворон, -ы; *пол.* врона; *ч. слов.* гавро(а)н, горван; *рідк.* кракун, кромкач; *Врх.* Хриц. допрах; *кракали гавраны в долині над нами; а в містечку на ратуши кавкы гнізда звіли (піс.)*
 вороний — карий; ~ кінъ — карий кін
 ворота — 1. заг. *ж.* бра́ма; *мн. книж.* врата (царські); *ч. Прт.* вогінец, -нця; 2. бра́мка, -ы (футбольні); 3. *мн. Ртр.* вратка, дверці, струн(к)а (для овець у кошарі); 4. *ч.* ково́рот, -у (коловорот); *у нашого пана — мальована брама (піс.)*
 воротар — спорт. брамкар, -я; ~ захищає ворота — брамкар боронит бра́мку

ворушити, ворухнути — поруша́ти, порушувати, -шую, -шусш
 восени — *присл.* осы́ню, осы́ньом; *розм.* г(в)осени; *поет.* йосени
 Воскресіння Господнє — див. Великодень
 востанне — *присл.* воста́тнє
 восьмеро — числ. осмеро
 восьмий — числ. осмий, -мого
 восьмиліття — осмолі́тя
 восьмі — *мн.* осмы
 вотчина — *іст.* діди́цтво
 воша — зоол. 1. заг. уш, у́ша, -ы; *Врх.* во(у)ш, вошо́(у)вєц, ву́шаль, ну́жа, уші́ль; *Прт.* нєндза, нєнза, -ы; 2. клішч (в овець); *вчєнив-ся, як уш до ко́жуха (прик.) нєндза бы тя зы́ла! (прик.)*
 вошивий — ушы́вий
 вощина — вошчы́на, -ы (бджіл)
 вояж — див. мандрівка
 вояжер — див. мандрівник
 вояцький — вояцкі́й, -ка, -ке; ~ ка доля — вояцкі́й льос
 вояччина — війс. воячы́на, -ы
 впасти — в(х)па́сти; гревхну́ти, -ну, -неш (важко); *як єм і́хав од Гани́чки, хпав мі ко́ник до води́чки (піс.)*
 впевнений — певний, прєсьвідчє́ний; *рідк. ЗП.* бізы́вний; *тж.* переконаний
 вперед — 1. *присл.* в(х)пє́ред, допє́реду, напє́ред; *Стб.* напєрет, напрет; 2. команда — вйо! (конєві); гейс! (волові)
 впертий — затя́тий, піперє́чний, про́ятий, упорчы́вий; *чес.* зуфалий; *пол.* опорний; *Прт.*

завзя́тець, -ця; за́нтус, -са *Пвн.*
ві́лий (людина); *тж.* впертюх
впертися, впиратися — зати́гти-ся
(у чо́мусь)

вперто — *присл.* зати́го, упорчы́во
вперше — *присл.* першы́-раз; по-
раз-пе́рши; я тут ~ ту-м
першы́-раз

впі́вока — *присл.* є́дним о́ком
впі́знати — по́знати, -ам, -аш; *ЗП.*
впо́знати; по́знати, по́знати,
ко́трий хлоп же́натий (піс.)

впі́ймати — зы́мати, -ам, -аш;
зы́мав бы́ка за ро́гы (прик.)

вплутува́тися — встра́ювати, -яну,
-янеш; неоче́ківані встра́ю єм
до бі́ды

впо́доба — *див.* охота

впо́перек — *присл.* напопе́рек

впо́ру — *присл.* на́ час, вча́сно(і);
ка́жде за́да́ня ма́ ся сповни́ти
на ча́с

впо́рядкувати — вно́рмува́ти, -у́ю,
-уєш

в по́темках — *присл.* напо́темкы;
тж. у те́мряві

впра́ва — *ім. с. нім.* цьві́чыня; су́т
цьві́чыня шкільни, спо́ртовы а
во́йсковы

впра́влятися — *див.* навча́тися

впра́вний — зуга́рний; *тж.* вмі́лий

впра́вно — *присл.* згра́бно(і)

впра́во — 1. заг. напра́во; 2. ге́йта!

Врх. го́ть-та! (до ко́ней); 3. *Врх.*

пту́-ча! ге́йса (до во́лів)

впрова́дження — впрова́джы́ня

впу́скати — пу́стити, пу́шчати,
-ам, -аш (в се́редину); в

ново́збудува́ну хы́жусу напе́ред
пу́шчали ко́гута, за ним — ко́та

вража́ти — ра́зити (ра́жу, ра́зиш,
ра́зит; ра́зіме, ра́зите, ра́зят)

вража́ючий — *див.* дивови́жний

враже́ння — вра́жыня, -нь

враз — *присл.* на́гло(і), на́раз, ра́п-
то́во; ~ поча́лася злива — на́глі
ся зача́ла лі́я

вранці — *див.* вдосві́та

вректи, врі́кати — врэ́чы (врю́к,
врэ́кла, врэ́кло; врэ́кли, врэ-
че́те, врэ́чут)

врешті́ — *див.* зрешто́ю

врі́зати — вті́яти (вті́ну, вті́неш,
вті́не; вті́ме, вті́нете, вті́нут)

вро́дливий — *див.* гарний

врожа́й — уро́жай, уро́жай, -ю;
рідк. Ргр. уро́да

врожа́йність — уро́жайни(і)ст,
-но́сти

в ро́зстрочку — *бух.* на ви́плат

врубе́ль — паву́з (для сі́на)

вруче́ння — вручы́ня

врятува́ти — вы́ратува́ти, -у́ю,
-уєш; *Прт.* ура́тува́ти, -у́ю,
-уєш

все — *присл.* в(ф)шы́тко, за́вше,
за́сдно, шы́тко; *Ргр.* вс(ш)е; *ЗП.*
всьо; *див.* по́стіжно; ви́шы́тко
до́брі, але в мі́ру (прик.)

все ж, все-таки — тако́й; *Ргр.*
пре́ці, пре́ціж(к), пре́ца, пре́-
ці́нь, прі́цяк

в се́редину — *присл.* слов. вну́; *Врх.*
взглуб; *Прт.* вну́ка; ко́пали
зме́ яму́ два ме́тры взглуб

всесві́т — астр. сьві́т, -у

все-ще — і́шчы

всилити, всиляти — за́діти, за́ді-
ва́ти, -ді́ю, -ді́єш; за́діва́ме

нитку до ігли

всі — присл. в(ф)шы́тки, шы́тки;
вшы́тки за ньо́м хло́пці, ой
плака́ли (піс.)

всілякий, всякий — розмаї́тий;
всья́кій, -ка, -ке; *мн.* роз-
маї́ты, всьі́лякы, всьі́якы;
слов. вшеля́кий

всіляко — присл. всьі́яко, роз-
маї́то; *Ртр.* вшелі́(е)я́ко

вслід — присл. наздо́гін; *тж.*
слідом

всліпу — присл. насьле́по
встав! — *нак.* встром! вштур!

встановити — усталити, -лю, -лиш
встановлений — усталений;
~ порядок — усталений лад

вставка — 1. листівка, -и (на
одязі); 2. уставка, -и (на плечах
вишиванки)

встановлення — установлі́ня
встати — *поет.* устати, -аю, -аєш;
рідк. выкара́цм'яги-ся (*вста-
вати важко*)

встидатися — кремпува́ти-ся;
сьодайте, не кремпу́йте-ся!

вступати, вступити — 1. *Врх.*
зы́(а)йти (до корчми); 2. *нім.*
нарокува́ти, -ую, -уєш (на
військо́ву службу); *тж.*
просува́тися по службі

всунути — 1. встромити, -млю,
-миш; вштурити, -рю, -риш;
2. запорпати, -ам, аш (в землю);
вшту́рив голо́ву ме́дже плечы
(прик.)

всюди — присл. вся́ди; *Врх.* всяг-
ды; *Прт.* вся́дий, вся́диль;
Пен. всья́ди, фсья́диль; *тж.*

повсюди, скрізь, усюди; *всьади
добри, де нас не́с* (прик.)

всього — присл. все́го, вшы́ткого;
~ найкращого! вшы́ткого най-
ліпшого!

втекти, втікнути — в(ф)те́чы,
вты́чы, -чу, -чеш; в(ф)ты́к-
нути; *втечу́ сьвіт за очы*

втеча навальна — присл. на вті́кы,
да́ти дьо́ру

втирати — втерати, -ам, -аш
втиснутися = *Врх.* вклі́пнати ся (до
чо́гось); *тж.* вчепитися

втілення — втілі́ня

втім — присл. е́днак, про́то

втіха — поті́ха, -и; *с.* *Прт.*
поті́шн'я

втнути — *див.* відколоти

втомитися, втомлюватися — зму-
чы́ти-ся, наро́бити-ся, умо-
ри́ти-ся; *рідк.* зунувати-ся;
груб. пол. змахати-ся; *Прт.*
выста́вати, -ам, аш; пристати,
-аю, -аєш; *ЗП.* в(у)хля́сти; *мы з
доро́гы ся барз змучы́ли; юж
выста́ю од той писани́ны*

вторгнення — ч. напад, -у; *ж.*
інва́зія, -иі

вторік — присл. в(г)ло́ни; *Ртр.*
ло́ни, лонско́го ро́ку; *не было
то як вло́ни: бы́ли я́бка на
ябло́ни* (піс.)

втрата — ч. збы́ток, -у; згу́ба,
стра́та, -и; ч. *Врх.* розсы́пок;
тж. шко́да; *хованя старо́го
ко́ня прине́сло збы́ткы*

втратити, втрачати — 1. зомлі́ти,
млі́ти, -ію, -ієш (*свідомі́сть*);
2. змарнува́ти, підупа́сти,

пода́ти-ся; схалі́ти, -ію, -ієш (здоров'я); 3. одохті́ти, -хчу, -хтів (бажання); 4. Ртр. присуша(ы)ти, запустити ся, стратити молоко (про корову, вівцю); 5. тратити; Врх. утра-тити (надію); ав. ~ висоту – тратити висоту; *стратила-м си красу про тебе, пайташу (піс.)*

втрачений – змарнува́ний, стра-чений; Прт. згубле́ний, -на, -не; нияк – страче́ний чоловік (прик.)

втулка зал. – техн. нім. б́укса, -ы (в осі колеса)

втягнути, втягувати – вовліка́ти; вовлечы, -чу, -чеш; БГ. вті́гати

вугілля – ч. у́гель, род. у́гля

вугільний стержень – спец. рі́сьйк

вугор річковий – зоол. у́гор, род.

у́гря; Врх. венгрина; Ртр.

венгор, вугер; рідк. Прт.

ментус, -а

вудженина – кул. вендлі́на, буженина, -ы

вудила – мн. уди́ла; Прт. зубадло, -а (для гнuzдання коня)

вудити – будити, удити, -джу,

-диш (щось); Прт. завенджати,

-ам, -аш; Ртр. дымити, обу-

дити, выбудити, забудити;

же́бы мнясо выбудити, треба

ку́пу ча́су

вудка – риб. пол. венд́ка, -ы; рідк.

перви́ця, -ці; уди́ця, -і; удка, -ы

вуж – зоол. уж; Врх. шмі́галец

вужівка дер. – у́жва, -ы (в плузі)

вужчий – узчий

вуз – ж. висо́ка шко́ла, -кой ...лы; пол. учельня, -і

вузда – ім. у́зда, ну́зда, -ы (для коня)

вузесенький – прикм. узі́цькій, -ка, -ке

вузенький – узі́цькій, -ка, -ке; тж. вузесенький

вузол, вузлик – бундз, бу́ндзик; гудз; у́зел, род. у́зла

вузький – узкі́й, -ка, -ке; ~ ка спеціальність – узкі́й фах

вузько – присл. узко; *засьвіт мі, місячку, на узку стежечку (піс.)*

вуйко, вуйна – у́йко; у́йна, -ы

вулик – ву́лий, у́ле(и)й; Врх. борт (у дереві); Прт. уль, род. у́ля; у́лик, -а

вулиця, вуличка – улі́ця, -і; улі́ч-ка, -ы; бічна ~ бо́чна уличка; ми зустрілися на ~ ці – ми ся споткали на ули́ци

вульгарний – проста́цькій, -ка, ке; тж. грубий

вуса – мн. угор. баю́сы, байсы; пол. вонсы, ваньсы

вусатий – баюса́тий, баюсач; пол. вонсаль; Хриц. ваньсач; ~ та людина – баюса́тий чоловік

вусики – с. зьві́здя (на колосках злаків)

вуста – мн. у́ста, род. уст

вухо – анат. у́хо; мал. у́шко; мн. у́ха

вушко – у́шко (голки)

вхід – вступ, -у; вхід, род. вхо́ду

вхопило = груб. Пвн. задни́ло; *же́бы тя задни́ло!*

вхопити – хапа́ти, -ам, -аш; х(ц)апну́ти, -ну, -неш; хва-

та(и)ти (хва́чу, хва́тиш, хва́тит); *Врх.* хапка́ти, хы́гити; *фа́ля хва́тила хло́пака і понёсла до моря*

вчасно — *присл.* вчас, на́час, на ча́сі, якраз; *тж.* впо́ру; важливо прийти ~ важно прити на́час

вчений — науко́вець, -вця

вчення — *ж.* нау́ка, -и

вчинити = ви́шкулити; *Врх.* набро́їти

вчинок — по́ступок, ви́ступок, -пка; чы́н, -у; благородний ~ шляхетний чы́н

вчитель, вчителька — *пед.* 1. нау́ччель, -я; нау́ччелька, -и (*у школі*); 2. профе́сор, -я; профе́сорка, -и (*у гімназії, вузі*); ~ на пенсії — емеритува́ний нау́ччель

вчити — вчы́ти (вчу́, вчы́ш, вчы́т; вчы́ме, вчы́те, вчат); нау́чати, -ам, -аш; студи(і)юва́ти, -юю, — юєш; *біда вчы́т розу́му (прик.)*

вчитися — вчы́ти-ся, нау́чати-ся; термінува́ти, -ую, -уєш ~ спі́ву — нау́чати-ся сьпі́вів

вчора — *присл.* вче́ра; зночы́; *Врх.* Рі́р. шче́ра; *вче́ра была́ дывка, гнеска юж жена (піс.)*

вшанування — вшанува́ня; поцти́віст, -вості

вшанувати — впова́жнити, -ню, -ниш; ~ пам'я́ть когось —

впова́жнити пам'я́т когось

вшістьох — *присл.* вше́стьох

в'юн — зоол. пи́(і)скар, -я; *Врх.*

пи́(і)скар; сли́ган, сли́ж, сли́жай (*риба*)

в'юнок — *бот.* *Врх.* овийка́, оплі́тка

в'яз — *бот.* бе́рест; *рідк.* *Врх.* мла́д в'язаний — плеті́ний

в'язанка, в'язка — 1. *Врх.* ч. в'язан (*квітів*); пу́ша (*гілок*); 2. горст, -и; жмі́н, жмут, -у; кльо́б, -у; *БГ.* горстка (*неотертого льону*); 3. слов. зайда́, -и (*трави*); 4. кы́чка, -и (*житньої соломи*); 5. пові́смо (*оброблених конопель*); *тж.* пучо́к

в'язати — плести́, -ту, -теш; ~ светр — плести́ swéдер

в'язень — в'язе́н, -зня

в'язіль барвистий — *бот.* ди́кій горо́шок, -кого ...шку

в'язниця — ч. австр. крими́нал, -у; *іст. нім.* цві́нгер, -я; *Прт.* цю́па, -и; *ЗП.* темниця

в'язничний — австр. крими́наль-ний

вялений — вудже́ний, суше́ний

в'ялий — флякува́тий; *тж.* кво́лий

в'ялити — вуді́ти, -джу, -диш; ~ рибу — вуді́ти ри́бу

в'янути — марні́ти, -ію, -ієш; вядну́ти, схну́ти, -ну, -неш; *в знач. засихати*

Г

гавкання — бреха́ня; *Врх.* Хри́ц. брех, гавк (*собака*); *тж.* гавкі́т; *перен.* про людину

гавкати — бреха́ти, дзяво́літи; *ЗП.* зяво́рити, дзявко́ніти (*про*

собак); *пес брехат* — *вітер носить* (прик.)
 гадюка — зоол. 1. заг. ч. змий, -я; гад; гадина, гадра, -и; *Врх. кұська*; 2. рум. гога, -и (чорна); 3. *Врх. гузелец, шмігалец* (зелена); 4. *Врх. тарахкав(н)ец* (гримуча)
 газ — пли(і)н, газ, -у
 газета — г(к)азета, -и; *мн. новини*
 газетярський — газетярській, -ка, -кє
 гази в шлунку — *мн.груб. бздінни*
 газон — травник (галявина, засіяна травою)
 гайда! — *нак. чес. гыбай!* (звідси)
 гайка — 1. *техн. нім. шруба, шруб-ка, -и; Прт. накрутка, -и; 2. м(н)утерка, м(н)утра, -и* (на кінці вазової осі)
 гайнувати, гаяти — тратити, -ачу, -атиш; *дѣрмо-м тратив свій час*
 гак зал. — *мал. гачок, -чка*
 галабурда — *груб. лахабунда, -и; Прт. забияк, -а*
 галантерея — *нім. галянтерія, -ні*
 галантний — *галянтний*
 галас — гук, гарми(і)дер, -у
 галасувати — *див. шуміти*
 галерея — *нім. галєрія, -ії; картинна ~ галєрія образів*
 галицький — *галицкій, -ка, -кє; ~ ка вимова — галицкій говір*
 галичанин у XIX ст. — *Русин, Рўснак*
 Галичина — *Галичына, -и*
 галіфе — *мн. райтки, -ток* (фасон штанів)
 галка — *див. ворона*

галопа — *нім. гальоп, -у; рідк. вскок; пол. в цвал*
 галопувати — *гальопувати, -ую, -уєш*
 галоші — *мн.нім. к(г)альошы, -ів*
 галстук — *ж. нім. краватка, -и; нім. гальштук; Прт. карватка, -и; машля, -і краватку підберіме до убрання*
 галузка — *голуз, -и; ч. конар, -я*
 галушки = *мн. кул. 1. нім. бобаль-ки, -льок; клюскы, -сок; кльоцкы, -цок; палюшкы, -шок; скубанкы, -нок; ж. сте(и)ранка; пол. Врх. пацяра* (з борошна, на молоці); 2. *австр. кныдлі; одн. книдель, -для* (з тертої картоплі, борошна і сливами); 3. *нудлі* (зі салом)
 галюцинація — *с. Врх. прозріння* (обман зору)
 галявина лісова — *ч. лаз; тж. сіножать*
 галька — *буд. нім. шўтер, -тру*
 гальмо — *ч. техн.пол. гамулец, -льця; мн. Врх. рьякы*
 гальмувати — 1. *гамувати, -ую, -уєш* (машину); 2. *БГ. шляйфувати* (спрагу); *гамуй, дьівча, гамуй, на долиньці гамуй* (піс.)
 гаманець — *пол. пуляре(и)с, вацок, -цка; ж. нім. бріфташ-ка, портмонетка, -и; рідк. ж. саківка, -и; ЗП. тєшлик; ЛШМ. капшух; шкіряний ~ скоряний пулярес*
 гамір — *дудін, -дони*
 гангрена — *мед. гангрєна, -и*
 гандбол — *ж. спорт. рўчна пїлка, -ной ...кы*

ганебний — *рідк. позорний; пол. срамотний*

Ганна — *Анна, -ы; Аncia, -і; рідк.*

Ганя, Ганьця, -і

ганчірка — *мытка, рянда, шмаґа, шмаґка, -ы (клаптик тканини);*

Прт. вытерачка, -ы

ганчірник — *шмаґяр; Рґр. онучар, онучкар*

ганяти — *Прт. здыганяти, -ям, -яш; ~ коней — здыганяти конів*

гаптований — *вышываний; Прт.*

гафтуваний, -на, -не

гарант — *поручитель, -ля*

гарантійний — *гваранційний;*

~ ремонт — гваранційна направа

гарантія — *пол. гваранци(і)я, -ні; в знач. запорука*

гарантований — *варовний*

гарантувати — *гварантувати, -ую, -уєш; ручыти-ся; ручае-ся, же маме добрий сыр*

гарапник — *Прт. гарап, -а (довгий батіг)*

гарбуз — *ж. бот. дыня, -і*

гардероб — *ж. шатня, -і; шатня — то шафа для убраня*

гардина — *завіса, -ы; ~ ни на вікнах — завісы на виглядах*

гармата — *ч. війс. нім. канон, -у; італ. армата, -ы*

гарматний — *арматний*

гармоніст — *гармоніста, -ы*

гармошка — *1. нім. гармонія, -ні (інструмент); 2. мн. варганьки, органьки; одн. гармонійка, -ы (губна); Рґр. тромбіткы; абы-м ся навчыла на органках грати*

(ніс.)

гарненький — *гарніцькій, -ка, -жє*

гарний — *гардій, красний, ладний, парадний, подобний, пристойний, файний; чес. шувний; Врх. крас, красітний, красітєчний; мазгливий, пышний (дуже); дівча́тка барз гарді сьпівали; на тій дівчынї красний горсє́тик (ніс.); ходит Янчык по заграді, файні грат і сьпіват (ніс.)*

гарний стату́рою — *поста́вний, фігу́ровий, фо́ремний; пол. зграбний; дівча было зграбне до таньцю*

гарнізон — *ж. війс. за́лога, -ы*

гарно — *присл. гарді(о), красьні, красно, ладні(о); пол. файні(о); чес. шувні; поет. краснейко; Прт. здобні; на музыках красьні грають, я си потаньцую (ніс.); ладні-с мя, мамусю, ладні мя ховала (ніс.); маме гнескы гарду погоду*

гарцювати — *гарцувати, -ую, -уєш (на коні)*

гарчати — *Врх. вырчати; собака ~ чить — пес вырчыт*

гарячий — *горячий, горяч, горячіший (про воду)*

гарячка — *мед. горячка, -ы (хвороба); тж. лихоманка, пропащиця*

гас — *ж. хім. на́фта, -ы; БГ. камфі́на*

гасіння — *гашыня; ва́жно по гашыню ма бы́ти высто́яне*

гастроном — *спожывчий склеп,*

-чо́го ...пу

гать — та́ма, -и; БГ. гат; *тж.* гребля, дамба; *впало́ мі яблоче́ко з кона́ря до га́ти (піс.)*

гачок — 1. *ж.* га́фтка, -и (*мет. засті́бка*); 2. *клино́к (вішалка)*; 3. *погрі́бач; БГ. ку́тач (зал., до печі)*; 4. *війс.нім. ку́рок; цінгель, -гля (спуско́вий, у гвинті́вки)*; 5. *с. Півн. уди́ло; Прт. кручо́к, -чка (риболовний)*; 6. *с. шыде́лко, -а (для плетіння)*

гварді́я — гоноро́ва ва́рта, -вой ...ти; *італ. гварді́я, -ні*

гвинт — *техн. гві́нт, -у*

гвинті́вка — *ч. нім. війс. гвер, карабі́(и)н, кріс*

гвинтовий — *техн. шрубо́вий; ~ ва різьба — шрубо́ва різба*

гвозди́ка — *ч. бот. заг. гво́зьдік; Прт. го́зьдік, -а; тж. мильня́нка ліка́рська*

гедзь — *зоол. бо́мок, -мка; гедз, о́ва(і,о)д, сьлі́(і)пак, сьлі́пун; Врх. бонк*

гелготати — *рідк. дадака́ти (про гусей)*

гемогло́бін — *мед. фр. гемогло́біна, -и*

геморо́й — *мед. кривавни́ця, -і*

генезис — *с. походжы́ня*

генерал — *війс. нім. гене́рал*

генеральський — *генеральський, -ка, -кє; ~ мунди́р — генеральський єднострі́й*

генера́ція — *генера́ція, -ні; с. поколі́ня*

генети́чний — *спец. генети́цкій, -ка, -кє*

геніальність — *генія́льність, -ності*

гені́й — *нім. генію́ш*

географ — *гео́граф*

географія — *географі́я, -ні*

геолог — *геоло́г*

геологі́я — *нім. геоло́гія, -ні*

геометрія — *геоме́трія, -ні*

геохімі́я — *геохе́мія, -ні*

герань те́мна — *бот. герані́я, -ні;*

підойма́, -и

ге́рб — *спец. зна́к, ге́рб, -у*

герда́н — *ж. силя́нка, -и*

геро́й — *див. пере́можець*

герої́зм — *герої́зм, -у*

герпе́с — *мед. лы́шай, -аю*

гетто — *іст. італ. ге́то*

геть! — *присл. нак. гет! нім. вег(к)!*

пол. преч! Прт. ва́ра! ід ге́т од мня (одса́ль)!

гидкий — *бры́дкій, -ка, -кє;*

паску́дний, плюга́вий, омерзýлий; Врх. бры́дь, брыдо́та

гидко — *присл. паску́дно(і), огы́дно(і), шка́редно(і)*

гидота — *гы́дь, -ді; гы́дот, гы́жа, -и; тж. нечи́сть, погань*

гижки — *див. холоде́ць*

гикати — *див. ікати*

гинути — *гы́бну́ти, гыну́ти, -ну, -неш; ко́нати, пропа́дати, -ам, -аш; воя́кы гы́бнут на во́йні*

гиря, гирка — *ва́жка, -и (для ваг)*

гичка — *гы́чка, нати́на, -и; Врх. гы́ча, гы́чаль*

гібри́д — *ж. біол. міша́нина, -и; помі́сь, -си; нім. ба́стард*

гігантський — *барз ве́лький*

гідний — *го́дний, досто́йний, су́ций; рідк. гінний; ро́динонь-*

ко *гінна*, *што я тобі вінна* (ніс.); *де то то́ты ключы, што до серця су́цы* (ніс.)

гідно — присл. *гідно(і)*

гідроплан — ав. *гідроплян*

гілка, гілочка — *га(о)луз*, *галу́зка*, -ы; вел. ч. *ко́нар*, -я; *вербіна*, -ы (верби); *Врх. кранка*; *ЗП. драчка* (колюча)

гілля — ж. 1. *смеречы́на*, -ы (смерекове); 2. *ча́тина*, -ы; розм. *чаті́на*, *четі́на*; *Врх. рум* (хвойних дерев); *тж. ві́тця*; *руба́в сой ча́тину овечкам на зиму* (ніс.)

гіллястий — *коно́ри́стий*, *коно́ро-ві́тий* (дерево)

гільза — *ту́тка*, -ы; *папі́росна* ~ *ту́тка* для *дзига́рів*

гімн — ж. *уро́чы́ста пі́сьня*, -той ...ні; *хі́мн*, -у

гімназист — *гімна́зіста*, -ы

гімназійний — *гімна́зія́льний*

гімназія — *гімна́зія*, -ні

гімнаст — *гімна́стык*

гімнастика — *спорт. гімна́сты́ка*, *руха́нка*, -ы

гінеколог — *гінеко́льог*

гінекологія — *гінеко́льо́гія*, -ні

гінець — *го́нец*, -нця

гіпертонія — *мед. тиск*, -у

гіпноз — *сон*, *род. сну*; ж. *гіпно́за*, *мамо́(у)на*, -ы

гіпнотизувати — *мамо́(у)ніти*, -ню, — *ниш*; *приспа́ти*

гіпотеза — с. *припу́щче́(ы)ня*; *висунути* ~ *зу* — *высуну́ти при-пу́щчы́ня*

гіркота — *Прт. гореч*, -и; ~ у роті

— *гореч* в *га́мбі*

гірський — *гі(о)рний*; *го́рській*, -ка, -ке; *го́рській во́здух не до порівня́ня з дола́ми*

гірчак — *зоол. Врх. плеска́ч*, *плеско́нька*, *пляска́н(ч)ка*, *пляска́ня*; *попади́ця*, *попа́дь-ка*, *попа́чка*, *попа́дя* (риба)

гірчиця — *кул. італ. пол. муш-та́рда*, -ы

гірший — *пла́ньший*; *Врх. плі́(о)х-ший*

гість — *гіст*, *род. го́сьт(ц)я*; *поет. го́стейко*; *мн. го́сьт(ц)і*; *гіст в ді́м* — *Бог з ні́м* (прик.)

гладенький — *гладі́цькій*, -ка, -ке
гладесенький — *зменш. глади-сьи́цькій*

гладити — 1. *прасува́ти*, -ую, -уєш (одяг); 2. *гласка́ти*, -ам, -аш (рукою)

гладкий — 1. *гладкі́й*, -ка, -ке; в знач. *рівний*; 2. *спасе́ний*; в знач. *товстий*; *на́шы во́лы сут спасе́ны*

глазур — *див. емаль*
глечик — 1. *заг. глек*; *пол. га́рнек*; 2. ж. *корча́га*, -ы; *Врх. кор-шо́ля*, *корчів*, *корчу́ля* (керамічний, з вузькою шийкою); 3. ж. *Врх. канов*

глиба — *бры́ла*, *груда*, -ы; *Врх. гоми́га*; *кам'яна* ~ *камі́нна бры́ла*

глибина — *присл. глуб*, *глуби́на*, -ы; *глубо́кіст*, -ко́сти; *Врх. синя́ва*; *Прт. глубі́н*, -и; *то́нь*, -і (про воду)

глибокий — *глубо́кій*, -ка, -ке; *мн. глubóкы*; *горскы рі́кы місьця́ми*

бы́ли глѹбо́кы

глибоко — присл. глѹбо́ко

глибший — глѹ́бший, глѹбо́кший

глина — 1. заг. Врх. лепá(я)рка,

липарка, -ы (для цегли); 2. Врх.

пазолина, пеци́на (обпалена);

3. Врх. червени́ця (червона)

глі́д колючий — бот. глѹд, -у;

глі́д, род. глѹду; Врх. ло́га, ло́-

гі́на(я); глі́(о)г, глі́й, глі́(о)ди-

на, глѹдовина, глѹжина; Хри́щ.

гві́г

глум — мн. Прт. кпѹны

глупота — г(л)упѹта, -ы

глухий — глѹхій; Хри́щ. ч. глѹшко,

ж. глѹшка (про людину)

глухомань — глуш, глушы́на, -ы

глянець, глянс — нім. гля́нц, -у; в

знач. блиск

глянсувати — гля́нцува́ти, -у́ю,

-у́єш

глянути — 1. заг. пізри́ти, -рю,

-риш; ЗП. гли́пнути; 2. смѹ-

ри́ти ба́сом (косо); на ме́не

ба́сом смѹ́рит, ой, ю́ж ся му

не лю́бит (ніс.)

глянь-но сюди! — нак. скор. Прт.

смо́-ле гев!

гнати коня гало́пом — Прт. гальо-

пува́ти, -у́ю, -у́єш

гнилий — згни́тий

гнилизна — трухля́ві́на, -ы; Врх.

порохні́на, спорохні́лка, спо-

рохня́вка (дерево)

гнів — гнѹ́в, -у; ж. Врх. фасі́я; я

мав вѣ́лку лю́тіст — фасі́ю

гнівний — Врх. гнѹ́вливий

гніт — 1. с. політ. я́рмо; 2. гни́(і)т,

-у (для гасової лампи)

гно́ївка — гно́ївка, -ы; Врх. сокер-

ви́ця; Рі́р. гно́яні́вка, гно́яні́-

ця, мочари́на

гно́ївня — с. госп. гно́йові́ско; ч.

обі́(о)рник; Хри́щ. гно́ярня

гно́їння — гно́їня

гно́їтися — гно́їти-ся, я́три́ти-ся;

Врх. оберáти; оберáт ся мі

бо́ляк

гно́м — міф. маму́на, -ы; ка́рлик;

Врх. біхрѣ́са; то́та маму́на по

лі́сы ходи́т: пу́кат, лу́пкат,

ви́скат

гну́здати — зуба́(е)дла́ти, зубели́-

ти, -ля́м, -ля́ш (ко́ня)

гну́тий — жыла́вий

гну́чий — прѹ́жний

гові́р — ж. фі́лол. бесѣ́да, гвар,

гові́рка, мо́ва, -ы; гово́р, -у

гові́ркий, гові́рливий — бесѣ́дли-

вий, речы́стий; Врх. мо́вний;

~ ва лю́дина — бесѣ́дливий чо́-

век

говори́ти — 1. заг. бесѣ́дува́ти,

-у́ю, -у́єш; гвари́ти, -рю, -риш;

розм. гу́торити, -рю, -риш;

каза́ти, -жу, -жеш; мови́ти,

-влю́, -ви́ш; пові́дати, -ам, -аш;

ради́ти, -джу́, -ди́ш; речы́, -чу,

-чеш, сказа́вати, -у́ю, -у́єш; пол.

гада́ти; 2. Прт. гарго́тати, -ам,

-аш (швидко); 3. маруді́ти,

-джу́, -ди́ш; Врх. мамрати́ (у

сні); 3. БГ. мерфелі́ти (щоразу

по-іншому); не ви́пада́т мі о́

тѹ́м бесѣ́дува́ти; гвари́т, як

мо́кре горит́ (прик.); гвѣ́чер

зѹ́шили-ся хло́пи і со́й ради́ти

ГОГОЛЬ-МОГОЛЬ — кул. пол. г(к)о́-

гель-могель (мішанина)

годинник — 1. година, годинка, -и; дзигарок, -рка; *Врх.* години, годильник (ручний, кишеньковий); перевести ~ цофнути дзигарок; 2. пол. зигар, -я (настінний); *ой што то за дзигарок, што ест зопсутій (ніс.)*

годинникар — годинар, -я; пол. зигармістж; *Врх.* годиняр, годзиняр; *мала-м сой милого годиняря (ніс.)*

годинниковий — пол. дзигаровий
годі! — *нак. дост!*

годівля — с. кормліня, хованя

годувальник — кормилец, -льця;
~ сім'ї — кормилец родини

годувати — кормити, -млю, -миш;
плекати, ховати, -ам, -аш; *уці і худобу ховали для себе, на продаж і выміну*

гоїтися — гоїти-ся

гойдалка — гусьтавка, -и

гойдати — віргати, хыботати

гол — спорт. англ. голь, -ля

голий — розм. пол. голяс, нагус;
угор. пущер, -ря (людина без одягу)

голити — рідк. ЗП. брытви(а)ти

голівки — мн. шевс. пришвы, -шов

гоління — голіня

голісінький — голісіцькій, -ка, -ке

голка — ігла, -и; *Врх.* ігола, ігол(в)ка, іголий, іголийка, іговда; *Прт.* гла, -и

голландець, голландка — Голлендэрчык, Голлендэрка, -и

Голландія — Голлянди(і)я, -і

голландський — голляндскій, -ка, -ке; ~ сир — голляндскій сыр

голова — *анат.* глова, -и; *ч. груб.* леп; *книж.* глава, -и; ~ сім'ї — глова родини

голова ради — 1. бурмістж (міський); 2. с(ш)олтис; *Ріг.* рихтар, біров (сільський)

головатень круглоголовий — *бот. Врх.* твердосон

головень, головоць — зоол. клен;
мал. клєни(о)к, -нка (риба);
тж. єлець

головешка — *ЛШМ.* головєнка

головний — начальний, чільний, чоловіий; ЗП. главний; бути за ~ ного — водити перед

головним чином — присл. переважно(і), головно(і)

головокружіння — заворот, -у; завертання голови

головою — головою; кивнути ~ махнути головою

голодний — голодовий

голодранець — БГ. обірівус; *Прт.* отарганец, -нця (про людину)

гололід — ж. слизгавиця, -і; *Ріг.* ледівка, поледиця, поледівка, поледовиця; слизкавиця; *тж.* ожеледиця

голопузик — ім. дит. голопуцьок, -цька

голосисто — присл. голосняво

голосити — 1. йойк(ч)ати, -чу, -чыш; ле(я)ментувати, -ую, -уєш; падькати, -ам, -аш; *Врх.* вайкати (людина); 2. *Врх.* кра(я)вчати (ворона, жаба);

чо́го, ді́вча, пла́чеш, чо́го
лементу́єш? (ніс.); не вайч мі
поза́ уха!

голосі́ння — ч. голосы́ня; йойк,
ле́(я)мент, -у

голосни́й — грам. гласни́й, -но́го;
гласны́ зо согласны́ма твора́т
скла́ды

го́лота — галя́йстра, -ы; Врх.
го(а)ли́ця

голуб ди́кий — ж. дит. гу́ля, -лі;
мн. поет. голубо́йки; Врх. дуп-
лак

гомі́лка — с. анат. бе́рце, -я;
го́лі(е)н, го́лінка, -ы; Врх.
спі́жавка; Ртр. гы́чал

гоне́ць — го́нец, род. гі́ньця

гонки́ — спорт. дого́нки; пол.
высцы́гы

гонора́р — вынагоро́да, -ы

гоно́чний — пол. высцы́говий;
~ автомобі́ль — высцы́гове авто

гонт — гонт, го́нот; мн. го́нты,
род. го́нтя (дер. покрівельний
матері́ал); в Захі́дний
Лемкі́вщині хы́жы вкрыва́ли
гонта́ми

гонча́к — мисл. о́гар, -я (собака)

гора, гі́рка — 1. ч. заг. ве́рх;
ве́ршок, -шка; мн. ве́рхы, го-
ры; Стб. ве́ріх, вы́рх; є́ден
(го́лос) пі́де ве́рхом, а два
до́линами (ніс.); 2. Ртр.ч.
бе́ре(і)г, бере́жок (схил); 3. с.
бе́рдо; д(г)ра́па (стрі́мка);
4. го́лиця, -і (лиса); 5. ч. рум.
ды́л; ды́лок, -лка; (заросла
лісо́м); 6. кы(и)че́ра, -ы (безліса

кругла); 7. ма́гура, -ы (висока);
8. ма́лява, -ы (сті́жкувата);
те́че во́да, те́че, з кыче́ры до
се́ла (ніс.)

горб — холм; Врх. жби́р (ска-
ли́стий); Ртр. гронь, гру́н,
гру́ни(о)к

горба́тий — го́рбаль, -я (люди́на з
горбо́м)

горби́стий — 1. паго́ркува́тий;
Врх. горува́тий (поле); 2. Врх.
кульба́стий (дзьоб)

горди́й — морови́й; пол. думни́й;
Ртр. гы́рдий, пы́шний; ЗП.
гонорни́й

горди́тися — паношы́ги-ся, пи-
шы́ги-ся; тж. пишати́ся

горе — ж. бі́да, -ы; ч. сму́ток, -тку

горди́сть — горды́ня, -і

гордо — присл. пол. думно́(і)

горизо́нт — геогр. видно́круг

горизо́нтальний — пол. позы́омий

горихви́стка — зоол. плі́шка, -ы;
Врх. пи́шкач, пши́кач, пшти́-
кач

гори́ще — ч. стрих, -у; ж. стрі́ха,
го́ра, -ы; ч. під, род. по́ду; мн.
підда́шя; пі(о)дра́, -і (в стайні,
клу́ні); ЛШМ. подра́ (над
хато́ю); бу́деш ты (Га́ньцю)
сви́дила з кура́ми на по́дві (ніс.)

горі́лий — палений

горі́лиць — присл. горі́знач, на́з-
нак; Врх. горі́знач (лежати,
плавати); зна́м пливати го́різ-
на́ч

горі́лка — палю́нка, згорі́л(в)ка,
-ы; тру́нок, -нку; кмині́вка, -ы
(з кми́ном); рі́дк. горя́вка, -ы;

пол. вудка, -ы; угор. палінка, -ы; ср/хр. палєнка, -ы; Ртр. оковита, оковитка; ЗП. зорівка; не пийю палюнку, лем палєну воду (ніс.)

горіти — гори(і)ти; палити, -лю, -лиш; бевчати (сильно); на припецьку горит, а в пецьку ся палит (ніс.)

горіх — 1. заг. ори(і)х; мн. ЗП. вріхы; 2. волоскій орих, -кого ...ху (грецький); 3. горишок, -шка (лісовий); 4. Врх. лущак (вилущений); 5. шышкы (по 2-3); а з кым же я буду зберала орихы? (ніс.)

горіхівка — зоол. Врх. л(р)ускоріх
горлиця звичайна — зоол. плужак;
Врх. торомб(д)а, туркавка, туркалко, турко, туркочка, турок, туртош, тутайка

горло — анат. 1. заг. гарло, гаргало; зяв; зява, -ы; Прт. гардло; 2. Стб. підгорло, підгорлина, підгарля, підгарліца (передня част.)

горн — нім. хорн, -у

горобець — зоол. воробель, -бля; воробец, -бця; пол. вро(у)бель, -бля

гробина чорноплідна — бот. раба, рабіна, рябка, оряба, -ы; ч. смерда(я)к, Врх. скорух, скорушына; юд, юдик, юдина; Ртр. арябец, рябец, орябіна, рябіна; юда, юдаш, юдіна

город — огори(о)д, -у; ж. загорідка, -ы; мал. грядка; слов. грацка; ж. Врх. загорода, заго-

рідка, заграда; Стб. огорот, огріт; заградочку маю, а в заградці — ружса (ніс.)

городина — ярина, -ы; Прт. огородина, -ы; в маю юж вказуєся ярина

городній — огородний
горошок дикий — бот. Врх. ляд, ляди(і)к, лядник

гортань — анат. Врх. Стб. гырт, гы(а)ртан, гы(а)ртанка, гртань

горщик — 1. заг. горнец, род. горця; мн. горці, -ів; Врх. горночок; 2. вел. баняк, ж(з)елізняк (чавунний); 3. Врх. біляк (з білої глини, неполиваний); Прт. черепянок, -нка (глиняний); 4. каміняк (керам., кухонний); 5. Врх. колешеник (в якому варять куліш); 6. ноцник (нічний); 7. Прт. саган, -а (з двома вушками); горці тримаєш під лавом, заросли ти муравом (ніс.)

господар, господиня — угор. газда, -ы; газдіня, -і; мн. газдове; поет. господарейко; вставай, газдо, горі, білий ден надворі! (ніс.)

господарство — ж. 1. газдівка, -ы; газдівство; господарка, -ы; 2. с. дзяді(и)вство; Прт. дзядовина, -ы (занедбане); добре вести ~ добрі провадити газдівку

господарський — газдівний, газдівскій, -ка, -ке

господарювати — газдувати, -ую, -уєш; газдую, газдую, юж ліпше не можу (ніс.)

господиня-кухарка — *Прт.* су-
качка, -и (на весіллі)

Господь Бог — *Пан(м)-Біг, Пана-
Бога; довго бы-м ся Пану-Богу
молила (ніс.)*

гостина після весілля — *мн.* попра-
вины, -ин (на 3-ій день)

гостинність — *гостинніст, -ності*
гості на весіллі — *мн.* весіль-
ники, -ів

гострий — *острий; в знач. різкий*
на смак; перець дуже ~ паприка
барз *остра*

гострити — 1. *острити, -рю, -риш;*
точити, -чу, -чиш (ніж);
2. *клепати, -плю, -плеш; рідк.*
мантачити, -чу, -чиш (косу);
~ олівець — *острити олівков*

гостріння — *остри(і)ня*

гострокінцевий — *с(ш)пічастий*
(вежа, ніж)

готичний — *іст. готській, готиц-
кій, -ка, -ке; ~ собор — готицка*
катедра

готовальня — *техн. приборня, -і*

готовий — *пририхтуваний, рых-
тельний*

готовність — *готовніст, готовост,*
-и

готово! — *нак. кінець! нім. фёр-
тик(г); юж маме кінець роботі*

готувати, готовити — *ладити,*
*-джу, -диш; рыхтувати, шыку-
вати, -ую, -уєш; мамусь, ма-
мичко моя, зрыхтуйте мі*
периночку (ніс.)

готуватися — *рыхтувати-ся;*
шыкувати-ся; Врх. строїти ся;
~ до виходу — *рых-*

туєме-ся для виходу

гра — 1. *заг. с. граня; 2. ч. дупак*
(ляскання по задницях); 3. *мн.*
кычки (в палки); 4. мн. дит
лапанкы (ловити один одного);
5. *ляшч (дати ляпаса); 6. мн*
дит. плішки (вибивання
палочки); 7. дит. ко(у)цю-
бабка, куцы-баба, -и; БГ.
прятанка; Прт. цюцюбабка,
-и (в піджмурки); 8. ч. нім.
фёрбель, -бля (в карти); 9. мн
хованкы (дит.)

грабіж — *нім. рабівництво; рабу-*
нок, -нку; тж. грабунок

грабіжник — *рабівник; пол*
рабусь, -ся; Прт. напастник,
рабусьник, -а

граблі — *мн. зал. граблі; граб-*
лишка, -сок

грабувати — *гарбати, -блю, -баш;*
пюндрувати, -ую, -уєш; нім.
рабувати; в часи війни військо
рабувало по селах

гравер — *мист. рыті(о)вник*

гравець — *спорт. грач*

гравій — *нім. шутер, -тру; пол.*
жвір, -у; Врх. каменец; ЗП.
рінь; тж. щєбінь; державні
дороги були вкриті гравієм —
«цисаркы» были шутруваны

гравірувати — *ритувати, -ую, -уєш*
гравюра — *мист. 1. дереворит, -у*
(на дереві); 2. *мідьорит, -у (на*
міді)

градус — *спец. степен, -ння; на*
Йордан мали зме 20 стопнів
морозу

градусник — *мед. фр. термометер,*
-тра

грайливий — *Врх. ворозкій (кінь)*

грак — *зоол. гайворон; Врх. гаво-*

рон, гальв'орон
 граматика — граматы́ка, -ы; лемківська ~ лемківська граматы́ка
 грамота почесна — похвальна листа, -ной ...ты
 гранчатий — граньча́стий; ~ стакан — граньча́ста шкля́нка
 грань — ч. нім. кант, -у; фр. ф'аска, -ы; тж. ребро
 грати — 1. заг. грати (грам, граш, грат; граме, гра́те, грають); 2. бре(и)нькати, -ам, -аш (на муз. інструменті); 3. басувати, -ую, -уєш (на контрабасі); 4. гусьляти, -ям, -яш; смичити, -чу, -чиш (на скриці); 5. дрымбати, -ам, -аш (на дрімбі); 6. дудати, -ам, -аш; пишчати, -чу, -чыш; БГ. пискати; Пев. пригравати (на сопілці); *ходить Янчик по підоблак, красьні собі грат* (пс.)
 гратися — бавити-ся; дит. Хриц. бавця́ти; бавит-ся, як кіт з мышом (прик.)
 графа — друк. нім. рубри́ка, -ы
 графин — ж. фр. карафа, кара́фка, кара́финка, -ы
 графік — мист. рит(с)о́вник; художник ~ мистец-ритовник
 граціозно — присл. фр. граційно(і)
 гребінь, гребінець — 1. заг. гре́бін, -бе́ня; мал. гребеник, -бі́ньця; 2. ж. греблиця, -і (для розчісування худоби); 3. гребін, -бе́ня; капи́ця, -і; Прт. каленни́ця, -і (на даху хати)
 гребля — 1. загата, запора; мал. гат; нім. дамба, -ы; пол. тама,

-ы; 3П. за́став; 2. с. спорт. веслува́ня; тж. дамба
 гребти — граба́ти, -ам, -аш (сіно)
 гребтисся — порпати-ся (про курей)
 грецька мова — філол. гре́ка, -ы; *да́вно в гімна́зіях вчи́ли гре́ку а лати́ну*
 грецький — гре́цкій, -ка, -ке (від Гре́ція); ~ горіх — гре́цкій о́рих
 гречка — бот. татарка, -ы; Врх. татарчу́х; *тако́го му́жса мам, як з татаркы паска* (пс.)
 гриб — 1. заг.мн. губы, гри́бы; 2. біляк; правди́вий гриб, -во́го ...ба; Врх. білас, підса́дівка, скрипак (білий, боровик); Ртр. білячо́к; 3. Врх. Хриц. блюва́к, глупий ~ (отруйний); 4. Врх. вакилі́я; вакеле́я; Ртр. бакелі́я, губа, поро́хновка; 5. ж. гли́ва, губка, -ы (росте на дереві); 6. голубі́нка, -ы (реши́тчатий); 7. запах, -у; ж. пся́рка, -ы; Прт. пся́рка, -ы (неістивний); 8. Врх. ры́гач (чортів гриб); *хто лю́бить губы, а я — печери́цы* (прик.)
 грибний — грибови́й; ~ суп — грибо́ва зупа
 грибник — гриба́р, -я (збирач гри́бів)
 григоріанський — григорі́янській, -ка, -ке; ~ календар — григо́ріянській кале́ндар
 Григорій — Гриц, Гри́цко; Гри́цьо, -ця
 грижа — мед. про(е)пукли́на, -ы; Врх. кі́ла; тж. пухли́на

гризота — згрызо́та, -ы; *Врх.* згрыза; *Ртр.* грызо́та, зва́да; *ч.* *Прт.* згрыз, -у, страпещія, -іі; *згрызота спати не дає (прик.)*

гризти — гры́зти, -зу, -зеш; *рідк.* глода́ти, -ам, -аш
гримасити = *груб.* *Хриц.* розпі́р-
дува́ти

гримати — гурка́ти, -ам, -аш (*в двері*)

гриміти, — гырмі́ти, гырмота́ти; дудни́ти, роко́тати; *Стб.* гар-
мити, гримити (*про грім*); *рано*
гырмит — *звечер* дойчы́т
(*прик.*); *тж.* гуркотати

гримнути — гревхну́ти, -ну, -неш;
см ся гревхнув на леді

грип — *ж. фр.* гри́па, -ы (*хвороба*)

грифель — *пол.* рисы́к; *Врх.* пис-
чы́к

грицики звичайні — *бот.* пся́ча
гре́чка, -чой ...ы; вороби́не
око, -ного ...а; калитник; *Врх.*
сухі(о)тник; *тж.* сухоцві́т
лісовий

грім із блискавкою — *ж.* гырмо́та,
-ы; *міф.* Пе́рун; *Пе́рун стрілив*
до дерева

грінки — *мн. кул.* припіка́нки;
~ для супу — припіка́нки до
зупы

грішити — гри(і)шы́ти, -шу, -ыш

гробниця — *ч.* гробове́ц, -вця

гробокопач — гроба́р, -я (*людина,*
яка копає могили)

гро́за — громо́виця, -і

грома́да — гурма́, -ы; ~ людей —
гурма́ люди

грома́дина — махі(и)на́, -ы (*щось*
дуже вел. і громіздке)

громадити сіно — граба́ти, -бам,
-баш

громадський — грома́дській, -ка,
-ке; *рідк.* обче́ській

громадянин, громадянка — обыва-
те́ль, -я; обывате́лька, -ы

громадянство — обывате́льство;
громадя́нство

громовідвід — перунохроне́, -у

грот — *ж.* пече́ра, -ы

гроші — *фін.* 1. *мн.* гро́шы; пі-
ня́зы, -ів; *ч. одн.* грі(о)ш;
піня́зь, -я; *Врх.* ту́рак; 2. дріб-
ня́кы, -ів (*дрібні*); *жаль* мі,
жаль мі, *же не мам* піня́зи
(*піс.*)

грошовитий — при піня́зях (*про*
людину)

грубий — брута́льний, зуфа́лий;
проста́цкій, -ка, -ке

грубити — ожера́ти-ся; псьочы́ти,
-чу, -чыш; пыскува́ти, -ую,
-уєш

грубіян — *пол.* гбу́р; *Врх.* га́бор;
Прт. му́рга, -ы

грубка — *див.* піч кухонна

грудастий — *розм.* перся́стий,
цицка́тий

грудень — гру́ден, -дня; *рідк.*
просі́нец, -нця; сту́ден, -дня
(*місяць*)

груди — *мн.* гру́ди, персы́; *жін.*
ци́кы, -цок; *дит.* ци́ця, -ці;
~ дна дитина — діти́на при
ци́ці

грудинка копчена — *кул.* вен-
дзо́нка, -ы; *ч.* бо́чок, -чка

грудка — ко́стка, -ы (*цукру*)

грузовик — *ж.* тяга́рівка, -ы; *с.*
тяга́рове авто́, -вого ...та

грунт — 1. заг. *грунт*, -у; *слов. партик*; 2. *Врх. леповатиця* (*глинистий*); 3. *піщанка*, -и (*піщаний*)

грунтовно — *присл. ґрунтовно(і)*
група — ч. *гурт*, -у

груша — *бот. 1. заг. ґрушка*, -и; 2. *італ. берґамка*, -и (*бергамот*); 3. *гдуля*, *дуля*, -і (*подовгуваста*); 4. *Врх. цышы* (*вел.*); 5. *гниличка*, -и; *БГ. залежінка*; *Прт. гнилицы*, -лиц (*зимова*); 6. *дичка*, -и (*лісова*); 7. *мн. камянки* (*тверда*); 8. *медуха*, -и; *Врх. лестюха* (*мал. солодка*); 9. *Врх. осыінки* (*осіння*); 10. *пахнючка*, *пахнячка*, -и (*запашна, мускатна*); 11. *Врх. семенівки* (*ранньоосінні*); 12. *Врх. цыцання, цицуля* (*вел. солодка*); *під ґрушку, дівчата, під ґрушку* (*піс.*)

грюкати, *грюкнути* — *гуркати*, -ам, -аш; *гуркнути*, -ну, -неш; *Прт. бахкати*, -ам, -аш (*сильно, в двері*)

гуаш — *мист. гваш*, -и

губатий — *варґатий*; *Хриц. ворґаль, ворґач*; *людина з вел. губами* — *чоловік з велькыма варґами*

губи — *мн. анат. ворґы, губы*; *пол. варґы*; *Хриц. одн. ваке(і)-лія*; *див. уста*

гугнявий — *генґлявий*

гугнявити — *гундосити*, -ошу, -ошиш (*говорити через ніс*)

гудити — *ґанити*, -ню, -ниш

гудіння — *гудыіня*

гудіти — 1. *бзычати, біньчати, бре(ы)нчати* (*муха*); 2. *гучати, гурчати*; *Прт. бучати*, -чу, -чыш (*мотор*); 3. *дудніти, дудоніти* (*вітер*); 4. *фурчати* (*бджола*); *грают в корчмі, грают, аж карчмічка дуднит* (*піс.*); *загучали гори, зашуміли ріки* (*піс.*)

гудзик — *гузык*; *Врх. гомбічка*; *Ртр. гомбічка, гузик*; *Прт. гомбик*, -а; *ЗП. гомбиця*

гукати — 1. *Ртр. гуйкати*; *БГ. гівкати*; 2. *Прт. гі(ы)вкати*, -ам, -аш (*кричати совою*); 3. *Пен. волати*

гул — *гук*, -у; *БГ. дудін* (*глухий*)

гуляння — *гуляня*, -нь; *мн. розм. гулі, гульки*, *род. гульок*

гуляти — 1. *Пен. батярувати* (*вести розгульне життя*); 2. *нім. спацирувати*, -ую, -уєш (*ходити по вулиці*)

гуляш — *кул. австр. угор. гуляш*, -у; *пастуше мясо*, -шого ...са

гульвіса — *гультай*, -ая; *бетяр, жыван, лобур*; *пол. обвісь, урвісь*, -ся; *Хриц. говедо*; *Прт. дебош, драб*; *не дай (мамусь) же мя за гультая* (*піс.*)

гума — *нім. гума*, -и

гупати — *див. грюкати*

гуркіт — 1. заг. *гук*, -у; с. *гурканя, гуркотаня*; *Врх. рупегя*; 2. *ж. гырмога*, -и (*грому*); *тж. гуркотіння, стукіт*

гурман — *смакош*

гурт — *ж. банда*, -и; *тж. троїсті*

музики (скрипка, бубен, бас)
гуртовий — *торг. оптовий; пол. огульний; ~* ва торгівля — *оптовий гандель*
гуртожиток — *інтернат, -у; ж. іст. бурса, -и*
гуртом — *присл. загалом, огулом*
гусар — *іст. гузар, -я*
гусарський — *гузарській, -ка, -ке*
гусениця — *зоол. усильниця, -і; Врх. гирляга; пегрук(т); підбі(й), підбіль;*
гусінь — *зоол. слов. Врх. псімличак (метелика ведмедиці)*
гуска, гусак — *зоол. гус, -и; поет. гусойки, -ів; гергель, -ля (порода вел. гусей); Ртр. гусак(р), гунар*
густенько — *присл. густ(и)цько*
густий дуже — *невідм. гушч (сік, сметана)*
густіше — *присл. гусьтіше*
густота — *густина, -и*
гусячий — *гусий, -ся, -се*
гуцул — *рум. Гоцул; Гураль, -ля (житель Карпат); тж. верховинець*
гуцульський — *го(у)цульській, -ка, -ке*
гучний — *бучний; ~* не весілля — *бучне весілля*
гучно — *присл. бучно(і), гучно(і)*
гучномовець — *рад. голосник*
гущавина — *густвіна, гушчын, -и; Врх. гуш, гуща (лісова)*
гуща кавова — *мн. фусы*

Г

гава — *груб. гапа, розвора, уферма, -и; Прт. роздвора, -и; тж.*

роззява
газований — *газуваний (вода)*
галопом — *присл. цвалом (на коні)*
ганити — *дієс. 1. габзувати, -ую, -уєш; Врх. поспонувати, пуспуновати (нехтувати, принижувати); 2. БГ. ганчувати (збавляти ціну)*
гатунок — *нім. сорт, -у*
гедзатися, гедзитися — *гзыти-ся; коро́вы гзыт-ся, кед їх му́хы кусаю́т*
гедзь — *1. заг. зоол. бомок, -мка; бом(н)к; о́вад, -у; 2. Врх. ріпек (шлунковий)*
гелготати, гелготіти — *дієс. Врх. гага́ти, ге(і)вга́ти, дадакати (про гусей)*
геній — *геніюш*
гіпнотизувати — *мамоніти, -ню, -ниш*
горгоші — *присл. на гырчы (на плечі)*
граф — *пол. гра́бя; ср./хр. угор. гроф*
графський — *гра́бий, -бье*
графа дочка — *грабя́нка, -и*
графство — *іст. гра́бство (садиба графа)*
грифель — *спец. рісы́к*
гуля — *бозу́ля, -і; гырча, -и (у людини, на дереві); Врх. бу́ля; гу́зва, гузу́лька; ЗП. борбу́лька; набив ем бозу́лю на че́лі*

Д

давальний — *грам. даю́чий (відмінок)*
давати — *1. пс(ш)тика́ти, -ам, -аш (цигля); 2. юр. свідчы́ти, -чу, -чыш (показання); 3. БГ. ра-*

ди́ти (собі раду)

давити — дус(ш)и́ти, -шу, -сиш;
тж. задихатися

давні́нько — присл. да́вніцько; це
було ~ то́ було да́вніцько

да́вний — да́вній, -ня, -не;

~ товариш — да́вній коле́га

да́внина — мн. да́вни ча́сы, -них
...сі́в

да́вно — присл. да́вно(і), ко́ліси;
Прт. дре́вле

Да́ждбог — міф. Да́ждьбог (Бог
Сонця, сві́тла і до́бра)

да́й! — на́к. да́й ле! да́й но!

да́лекий — да́лекій, -ка, -ке;
одле́глий; Врх. обда́льний
(край)

да́лечінь — да́лечы́на, -ы; да́леч
(ду́же); тж. да́лечина

да́лі, да́льше — присл. да́ле,
нада́ле(і), на́дадь, опода́дь,
поода́дь; не ви́дит да́ле од
сво́го нос́а (при́к.)

да́мба — гре́бля, -і; та́ма, -ы; мн.
ЗП. гра́ды

да́мський — да́мскій, -ка, -ке; ~ ка
сумочка — да́мска торе́бка

Да́нило — Да́нько; книж. Да́ніїл

да́ремний — зби́точний, ма́рний;
Врх. на́прасний; ~ спроба —
ма́рна про́ба

да́ремно — присл. да́рмо(а), зби́-
то́чно(і), ма́рно(і); за-пропа́ле;
в до́брого га́зды со́ломка ма́рно
не пропа́де

Да́рія — До́ра, До́(а)рка, -ы
да́рмоїд, да́рмоїдка — гру́б. да́р-
мої́д; да́рмої́дка, -ы; Ргр.
да́рмої́дак, да́рмої́жрач(к)

да́рмувати — бала́гува́ти, -у́ю,
-у́єш; Пвн. белею́вати; в знач.
ні́чого не ро́бити

да́ром — присл. да́рмо, за да́рмо,
на да́рмо, за ду́рно; за да́рмо
ні́хто не х́це ро́бити

да́рувальник — книж. благода́р, -я
(блага і до́бра)

да́рувати, пода́рувати — офі́рува́-
ти, зпре́зентува́ти, пре́зенту-
ва́ти, -ую, -у́єш

да́та — с. чы́сло

да́ти — 1. за́г. да́ти (да́м, да́ш,
да́ст; да́ме, да́те, да́дут); ~ в
бо́рг — да́ти на ві́ру; 2. дора́-
ди́ти, -джу, -ди́ш (пора́ду);
3. Пвн. за́кропи́(і)ти (пи́ти);
4. рідк. Врх. за́купити сла́ву
Бо́жу (на по́жертву); 5. при́-
ре́кти, -е́чу, -е́чеш (оби́цянку)

да́тський — да́ньскій, -ка, -ке (від
Да́нія)

да́тчанин, да́тчанка — Да́ньчы́к;
Да́нка, -ы

да́х — 1. за́г. ж. стрі́ха, -ы;
2. ко́ньок, -нька; Врх. зи́мець
(гребі́нь); 3. ж. Хри́щ. кале́ниця
(ве́рх); 4. Врх. шы́т (трику́тний
бі́к); а ві́н оді́хав, ме́не поне́хав,
я́к ласті́во́чку в стрі́сы (піс.)

да́ча — нім. ві́ля, -і; га́рна ~ кра́сна
ві́ля

да́шок — 1. ж. пол. у́мбра, -ы (над
ла́мпою); 2. по́бій, -ою; мал.
по́бої́к; Прт. о́бдах, о́кап, -у
(над две́рима)

дба́лість — дба́ліст, -ло́сти

дба́ти — дба́ти (дба́м, дба́ш, дба́т;
дба́ме, дба́те, дба́ють); ста́рати-

ся, троска́ти-ся

два додати два — мат. два-раз-два; Хри́ст. два а два

двадцятєро — двадцетєро

двадцятий — числ. двадцетий

двадцятиліття — двадцетилі́ття

двадцять — двадцет, двадцєтьох;

два дєсьят, двайцят

двадцять один — двадцет єден;

єден двадцет

дванадцятий — двана́стий, дванадцетий

дванадцятка — дванадцєтка, -ы

дванадцять — дванадцет; два

дєсьят; *мав тот хлопец два*

дєсьят ро́ків

двері — *мн.* двєри; *ж. Врх.* двер;

відкриті ~ отворєни двєри

двигун — *техн. нім.* мотор; *пол.*

сильник

двійка — дво(у)йка, -ы; *груб.* дву́я, -і

двійнята — *мн.* двойнята; *Врх.* дві-

нята, дзвінята; *Ртр.* двойчата

двір — заїзд, -у; *ж. Прт.* господа,

-ы (*для зупинки подорожніх*)

двірський — двірській, -ка, -кє

двісті — числ. двіста (двостох,

двостом, двостома); два сто

двічі — *присл.* двократ

двобортний — *прикм.* дворя́дний;

~ піджак — дворя́дна блюзка

двоє — числ. дває; жили собі ~

братів — жыли си дває брата

двокрапка — *грам.* двокро́пка, -ы

двомісний — двоособовий (*номер у готелі*)

дворище — двориско

дворічний — дволі́тній, -ня, -нс;

Врх. дворі́чний (кінь)

дворовий — дво́рській, -ка, -кє

дворучний — обіру́чний (*ніж*)

двостволка — *мисл.* дубельті́вка, -ы (*рушниця*)

двоюрідний — дво́рідний, стріє́ч-

ний; ~ ий брат — ку́зен; ~ на

сестра — ку́зенка, -ы

двоязикий — двоязы́кій, -ка, -кє

двоязыкий — двоякі́й, -ка, -кє

де? — де-м (я)? де-с, де-єс(ти)? де-

зме (ми)? де-сте (ви)? де́ сте

были вчєра, як я приходив? ~ ти

захова́в годинник? — де-с схова́в

дзига́рок?

дебелий — гру́бий, засади́стий;

пол. тєньгі́й, -га, -гє; ~ ла лю-

дина — засади́стий члове́к

дебош — *див.* скандал

Дебре́цин — Добро́чын, -у (*місто в Угорщині*)

дебют — *фр.* початок, -тку (*перший виступ*)

девіз — *с.* гасло; *ж. фр.* деві́за, -ы

дев'яносто — числ. девятдєсьят,

-тьох; *тж.* дев'ятдеся́т

дев'яносто один — числ. девят-

дєсьят єден; єден девятдєсьят

дев'яносторіччя — дев'яно́столі́тя

дев'ятий — *мн.* дев'яти (дев'я́тых,

дев'я́тым, дев'я́тыма)

дев'ятнадцятий — дев'ятна́стий,

дев'ятна́дцетий

дев'ятнадцятка — дев'ятна́стка, -ы

дев'ятнадцять — дев'ятна́дцет

дев'ятсот — дев'ятсот; дев'ят сто

дев'ять — дев'ят, -тьох; ~ на два не

ді́литься — дев'ят на два ся не

ді́лит (*без остачі*)

дегенерат — *выро́док*, -дка
 деградація — *ч. зане́пад*, -у; *дегра-*
дація, -иі
 дегустація — *про́ба*, -ы; *густа́ція*,
 -иі; ~ *страви* — *про́ба даня*
 дегустувати — *пробува́ти*, -ую,
 -уєш; *ка́ждий на́пій ма́ме*
пробува́ти
 дезертир — *війс. вті́кач*
 декада — *с. де́сят*
 декаданс — *мист. зане́пад*, -у
 декілька, кілька — *числ. па́ру* (два
 або більше)
 декламувати — *деклямува́ти*, *ре-*
цитува́ти, -ую, -уєш
 декларація — *проголоше́ння*; *дек-*
лярація, -иі
 деколи — *присл. да́зраз*, *дако́ли*,
де-не́-где; *ко́ли-не-ко́ли*, *часа́-*
ми; *Ртр. даке́ды*, *дако́ды*; *тж.*
коли-небудь, *подеколи*, *часом*;
да́зраз при́дте до нас!
 декор — *мист. прикра́са*, -ы
 (будівлі, виробу)
 декоратор — *мист. аранже́р*, -я
 декотрий — *дако́трый* (*дако́тра*,
дако́тре); *Ртр. денекот́рый*
 декотрі — *присл. дако́тры*, *дая́кы*;
поє́дны; *Врх. да-ко́трі*
 декрет — *ука́з*, -у; *тж. постано́ва*
 декуди — *присл. да(е)ка́ди*; *тж.*
подекуди
 делегат — *делсга́т*; *посла́нець*, -нця
 делегація — *делсгация*, -иі; *прий-*
мати ~ *ію* — *принимати деле-*
гацию
 делікатний — *пол. субте́льний*
 демобілізація — *війс. демобілі-*
зація, -иі

демократія — *політ. демокра́ція*,
 -иі; *с. народовла́дя*
 демонстрація — 1. *пара́да*, *демон-*
стра́ція, -иі; *дефіля́да*, -ы; *ч.*
похі́д, -хо́ду (*політична*); 2. *по́-*
каз, -у (*моделей*)
 демонструвати — *презентува́ти*,
 -ую, -уєш (*щось комусь*)
 демонтувати — *розобрати* (*роз-*
бе́рам, *розбе́раш*, *розбере́*);
 ~ *пам'ятник* — *розобрати*
по́мник
 Дем'ян — *Да́мян*, *Де́мко*; *книж.*
Дамі́ан
 де небудь — *присл. бу́д-де*, *хо́ц-де*;
рідк. до парала́
 де-не-де — *присл. да́де*, *да́где*; *на*
по́лях да́де і́щы ле́жав сьні́г
 день — 1. *заг. ден*, *род. дня*; *мн.*
дны; *ср./хр. дан*; 2. *добрий* ~ !
добри́ден! (*вітання*); 3. *мн. іме́-*
нини ~ *Ангела*; 4. *мн. уроди́ни*
 ~ *народження*; *засьпи́вай*,
когу́тку, *бо ю́ж ден* (*ніс.*)
 день-у-день — *присл. ден-в-де́н*;
ден-за-дньо́м; ~ *плє дощ* — *ден-*
в-де́н ліє до́йч
 департамент — *выді́л*, -у
 депортація — *с. выселі́ня*; *депор-*
та́ція, -иі
 депутат — 1. *посо́(е)л*, -сла (*парла-*
менту); 2. *радний* (*міськoї*
ради); *буд посло́м, а не о́слом!*
(прик.)
 депутатський — *посо́льскій*, -ка,
 -кє; ~ *кі фракці́* — *посо́льски*
фракці́
 дерева кусок — 1. *ж. коби́ця*, -і
 (*для рубання дров*); 2. *с. дрово́но*,

дрéвко; кльоц, сяг; Ртр. шаховина, шайга; БГ. ковбан (обрізок довж. 1 м); в калиновим лéсe вода дрéвко нéсе (піс.)

деревини річний шар — ж. пáсмо (міра)

деревій — бот. крáвник

дерево — 1. дрéво; ж. голо́вня, -і;

2. мн. Врх. опалы́нky; с. опалю́ша (обгоріле); 3. ж. дичка, -ы (ди́ке, плодове); 4. ч. дупля́к (дуплисте); 5. рідк. караку́ля, кумбук (криве); 6. ж. ко́кора, -ы (викорчуване з коренем); 7. ч.

корч, корчы́к (сучкуватий обрубок); 8. ч. рідк. ло́гин; Врх. вы́крот, зорви́ско (повалене бурєю); 9. Врх. ово́цове ~, ч.

стро́м; слов. Ртр. стрі́м, трі(о)м (фруктове); ви́штыкы стра́мы обыда́йте, лем тот е́ден не руша́йте (піс.); 10. Врх. підга́ли(у)сте ~ (високе, з тонким стовбуром); 11. поро́хняве ~ (гниле); 12. Врх. ж. суши́ця;

су́шко; Ртр. посу́ш, су́хар, сушы́ся (засохле)

деревце — дрéвко; ЛШМ. стро́мик; я до лéса не пі́ду, дрéвко ру́баць не бу́ду (піс.)

дерев'яний — деревля́ний; ~на хата — деревля́на хыжа

дерен — дерн; с. дерно́, -ня (земля з травою)

деренчати — дырча́ти, дзеленьча́ти; жеренча́ти, -чу, -чыш

держава — с. пол. мо́царство, па́нство

державний — пол. па́нство́вий;

~ на устано́ва — па́нство́вий у́ряд

держак — 1. с. бы(и)чы́ско (для бато́га); 2. граб (для то́нт); 3. с. кі́ся, -я́ти (для ко́си); 4. с.

топорі́ско (для со́кири); 5. Прт. о́щеп (для гра́блів); 6. ж. ціпи́льня, -і (для ці́па); тж. ручка

деркач — зоол. Врх. дерга́ч; ко́сак, ко́сец; скрі́(і)пак, трі́тко

дерматин — штучна ско́ра, -ной ...ры

деруни — кул. мн. тертя́нікы, тертю́хы, деру́ны, галаго́ны, -ів; те́рты паля́та, -ых ...ят;

рідк. кейзли́кы, -ів; Врх. груля́ник; угор. Ртр. л(в)а́нгош, ба́ла, пагач; ч.одн. Прт. жы́галь, -ля (з терто́ї картоплі)

десерт — ж. кул. ле́гомі́на, -ы (соло́дка стра́ва)

десять — числ. де́сят (де́сятъох, де́сятъом, де́сятъо́ма); одна ~ та прибу́тку — е́дна де́сятя прибу́тку

десять гра́мів — с. де́ка(о) (оди́ниця ви́міру)

десь — присл. да́де, да́где, де́си, де́сик, де́інде; дака́ди, ка́ди-інде, ка́диси; Врх. да-де́-кой, да-де́-ко́ли; ЗП. дись; коро́ва на ви́гоні де́си ся стра́ті́ла

десь-ко́лись — присл. де́си-ко́лиси; Врх. де-с-ко́лис

деталь — ча́стка, -ы

детектив — див. нишпо́рка

детектор — рад. открыва́ч

дефект — див. недо́лік

дефіні́ція — ви́знача́(е)́ня

дефіс — грам. злу́чок, -чка; кри́с-

ка, -**ы**
 дефіцит — див. нестача
 деформація — **выкривліня**
 дехто — займ. ч. да́хто (дако́го, дако́му, да́кым); по́єден; Врх. да-кто
 деше́вити, деше́вшати — ту(а)ні́ти; **продукты на ры́нку поча́ли туні́ти**
 дешевий — ту́(а)ні́й, -ня, -не
 деше́во — присл. ту́(а)ньо́; **доро́ге не мо́же бы́ти туне́** (прик.)
 дешевший — ту́ньший
 дешо — займ. да́што (дачо́го, дачо́му, да́чим); Врх. де-не́што, што́си-к; Ртр. да́шчо, што́си, шчо́сь; **гнескы мо́жеме си да́што по́вісти**
 дея́ка — да́ка (дако́й, да́кій, да́ку, да́ком); да́йка
 дея́ке — да́ке, да́йке
 дея́кий — да́кій (дако́го, дако́му, да́кым); да́йкій; Прт. да́сден
 дея́кі — мн. да́кы (да́кых, да́кым, да́кыма); да́йкы; ЗП. по́дако́т-рі; ~ люди знають — да́йкы лю́де знають
 джем — с. кул. ва́рення; ж. нім. **конфі́тура, -ы** (консервовані **фрукти**)
 джемпер — див. светр
 джерело — 1. же́рело, же́рло; **рі́дк. ч(ц)урка́ло; ж. студенка, студенка́, -ы; пол. жрудло; Стб. жрі́(о)дло (води); 2. Врх. криничы́ско, криничы́ще (район джерел)**
 джинси — розм. **англ. текса́сы, -ів**
 джмі́ль — зоол. **ч(ж)мі́ль, -ме́ля; Врх. ч(ш)мель**

дзві́н, дзві́нок — 1. заг. дзвóнок, род. дзві́нка; Врх. спі́жак (мал.); 2. ж. Прт. си́гна́рка, -ы (на дзві́нниці); 3. теле́пкач; Ртр. Прт. теле́пак(ч) (саморобний, у корови, кози)
 дзві́нкий — звучний (голос, сміх, звук)
 дзві́ночки — мн. бот. ді́кы сьві́чкы, -кых ...чок; БГ. крагу́льці; Врх. пука́лки
 дзвона́р — церк. звóнар, -я; мн. звона́ре
 дзвонити — телсфонува́ти, -у́ю, -у́єш (по телефону)
 дзеленчати — дзеленька́ти, -нчу, -нчеш; чеберча́ти, книж. зерца́ло черча́ти, -чу, -чыш; ЗП. цорконі́ти; **як таля́ры черча́ли, то мня ра́до стрі́чали** (піс.)
 дзенькати — див. брязкати
 дзерка́ло, дзерка́льце — лю́стро, лю́стерко; зерка́ло; книж. зерца́ло; пол. сьві́рчадо; Врх. прозира́ло; Прт. дзерка́йло, -а; ЗП. дьзи́рькало, зи́рькало; **ой венге́рко, венге́рко, по́жыч же мі лю́стерко** (піс.)
 дзига — ч. бонк; с. **фурка́ло; фурка́льце, -ця** (дит. іграшка)
 дзижчати — див. гудіти
 дзюркотати, дзюрчати — цю́рко-ті́ти, -чу, -чеш; цю́рк(ч)а́ти, -ам, -аш (текти стру́икою)
 дзявкання — див. гавкання
 дзьоб, дзьобик — дзю́б, дзю́бик; вел. ко́са, -ы; Врх. дзю́бак, дзю́ба, дзю́бачок; Врх. Хри́ц клюва́к
 дзьобати — дзюба́ти, зоба́ти,

клява́ти, -ам, -аш; *Прт.* бат-
ка́ти, -кам, -каш; *жовна* клю́є
дзю́бом до дере́ва

дибом — *присл.* стерч, сторчкы
дивак — чу́дак; *мн.* чу́дак(у)и;
розм. пол. бзы́к; *Прт.* чу́дар, -я
диван — ч. ба(о)мбе́тель, -тля; *ж.*
нім. кана́па, со́фа, шляба́нка,
-ы; *БГ.* шлюба́нк

дивина — дива́ція, -ні; *Прт.*
диво́та, -ы; це не ~ то не
дива́ція

дивися! — *нак.* смóтр-ся! смóт-ле!
позéрай! *мн.* смóтте; *рідк.* аді!
(*вигук*); *скор.* *Врх.* ба́ле-ба,
смóт-ле-ген! *Прт.* со́ле-ся!

дивитися — 1. позера́ти, призе-
ра́ти, взера́ти, -ам, -аш; смо-
три(і)ти, -рю, -риш *чес.*
патрити, патрува́ти, -ую, -уєш
(*на когось, на щось*); *ЗП.*
глипа́ти; 2. пильнува́ти, при-
пильнува́ти, -ую, -уєш (*за*
собою); *тж.* спостерігати; ~
один на одного — смотри́ти-ся
єден на друго́го; *оженів-єм* ся,
не при́зрив-єм ся, *же́на* ми́ ся не
здає (*ніс.*)

дивний — чу́дний, дивакува́тий,
заскакую́чий; *пол.* бзы́кува-
тий; *Врх.* чу́да(е)рний; *чу́дне*
єст то́то — до́ма

дивно — *присл.* дивні(о), чу́дні(о)
диво — *Врх.* здиво́, чу́да(е)ра; *то*
здиво́, як ся уда́в яре́ц

дивуватися — чудува́ти-ся; подив-
ляти-ся; *Врх.* чудова́ти ся;
чуду́ють-ся лю́де, де-м я́ ся

напи́ла (*ніс.*)

дизенте́рія — *див.* понос

дикий — ди́кій, -ка, -ке; ~ ка
тварина — ди́кій зьві́р

дикун — ди́кар, -я (*дика* людина)

дикунський — ди́кунський, -ка, -ке
дикці́я — вы́мова, -ы; *с.* вы́мов-
ли́ня

дилетант — *нім.* ама́тор, -я; *пол.*
нефа́ховец, -вця

дим — дым, -у; *дым* ся ку́рит з
коми́на хы́жы

димар — *нім.* ко́мин; ды́мник; *ж.*
Врх. ви́жниця; *ЛШМ.* цы́вка;
тж. димохі́д

диміти — ку́рити-ся; ды́міти; *в*
пе́цу-м запали́ла, *юж* ся ды́рва
ку́рят (*ніс.*)

димно — ку́рно

димохі́д — *ж.* *рідк.* цы́вка, -ы;
нім. лю́фт, -у; *Прт.* озни́ця, -і (*в*
курній хати́)

динамі́зм — рухли́віст, -вóсти

диня — *бот.* ды́ня, -і

дипло́м — дипльом, -у; ~ інжене́ра
— дипльом і́ндзы́нєра

дипломат — *спец.* дипльомата́, -ы

директор — деректор, -я; ~ музею́
— деректор музе́ум

директорський — деректо́рській,
-ка, -ке

дискутува́ти — розправля́ти, -ям,
-яш

дислока́ція — *с.* премі́шчы́ня

диста́нція — *нім.* ди́станц(с), -у

дисци́пліна — *див.* порядок

дитина, дитя — 1. *заг. ж.* діти́на, *с.*
діти́ньча, -ы; ді́тя, дітя́тко;
пест. ля́ля, -і; *рідк.* пахо́ля,
-яти; *книж. с.* отроча́, отро-

ч^атко; *груб.* голоп^уцьок, -цка;
 мн. ді^ти, ді^тиска; *пол. с.* дзе^цко;
Стб. ді^тіна; *Прт.* дзе^цяк; ді^тя
 ти пла^че, пла^че ти ді^тя, ді^тя
 ти пла^че – не чу^єш! (*ніс.*); вона
 сама ви^ховує ~ она са^ма хов^ат
 ді^тину; 2. *див.* ба^йстри^юк (*не-*
шлюбна); 3. *ч. іст.* ба^хур (*євр.*
походження); 4. *ч. груб.* гі^вня^р,
 ш^краб (*погана*); 5. *ч. Рг.*
 ді^твак (*чужа*); 6. *БГ.* ка^туля
 (*товста*); 7. *с.* лем^чатко
 (*лемківського походження*); 8. *ч.*
 ми^цьо, -ця; *Прт.* бо^бас, -а
 (*товстоцока*); 9. *ч.* опе^цьок, -
 ц^ька (*вайлувата, незграбна*);
 10. *ч.* пе^сьц(ю)ьо^х (*розпещена*);
 11. *Врх.* поте(и)р^ча (*що померла*
нехрещеною, викидень); 12. *син*
 – хов^анец, -нця; доч^ка –
 хов^ани^ця, -і (*прийомні*); 13. *ч.*
груб. Прт. ш^краб, -а (*карапуз*)

дитинство – дітин^ьство

дитячий – діто^чий, дітинячий;
 з^ишов на дітинячий ро^зум
 (*прик.*)

диференціація – одмін^ніст, -но^сти

дитфтерія – *мед.* блони^ця, -і
 (*хвороба*); *тж.* круп

дихальний – оддыховий

дихання – *ч.* ды^х, -у; ды^ханя;
 оддых, -у; важке ~ тяжкій
 оддых

дихати – ды^хати, -ам, -аш; *Врх.*
 ды^хтыти (*важко*); *пес* вывали^в
 язы^к і за^чав ды^хтіти

дичина – дич, -ы (*дикі тварини і*
птахи)

дишель, дишло – 1. *заг.* ды^шел,
 -шля; 2. *с.* в^йя; *Рг.* в^йце (*до*

плуга); 3. *угор.* руд, р^уда(о) (*в*
саях для дров)

диявол – дябел, -бла; анцихрист;
 куситель, -я; луципе(і)р, люци-
 фер, -я; дідко; *ж.* ма^ра; *Врх.*
 дябол, марник; *див.* чорт; *в*
тихім болоті дябли ся водят
(прик.); ма^ра бы тя взяла!
(прик.)

диявольський – *прикм.* дябел^ь-
 ский, -ка, -ке; холерний

диякон – *церк.* дякон; *див.* дяк
 діабет цукровий – *ж. мед.* цук-
 ри^ця, -і

діаграма – *ч.* вы^крес, -у; *тж.*
 графік

діалект – *ж.* бес^ьіда, гва^ра, мо^ва,
 -ы; *нім.* діялект, -у; *тж.*
 наріччя, говірка

діалектологія – діялектольо^гія,
 -ні

діалог – діяльог, -у; *ж.* премова,
 -ы (*розмова двох або кількох*
осіб)

діаметр – попере^чник (кола)

діаспора – *с.* розсы^ваня

діафрагма – *спец.* присл^онка, -ы

діброва – дубро^ва, -ы

дівочий – дівоц^кій, -ка, -ке; ~ ча

доля – дівоц^кій льос

дівочість зберегти – *Врх.* додів-
 чыти

дівчина, дівчинка – 1. *заг.* діво^ч-
 ка, -ы; *с.* дів^ча, -ты; *с.* дівчат^к-
 ко, дівчатиско; дівчы^нка,
 панна, -ы; *зменш.* панночка,
 панянка, -ы; пану^ня, панну^ся,
 -і; *поет.* діво^йка, -ы; *рідк.*
 дз(ю)ьо^ба, -ы; *книж.* діва, -ы;
слов. дзевче; *Врх.* дзьопа;

2. дівка, -ы; ЗП. відданиця (на виданні); 3. нім. парадни́ця, -і (гарно вдягнута); 4. прави́(і)чка, -ы (незаймана); 5. Врх. тлу́ка (вульгарна); 6. Врх. фли́нта (легковажна); 7. нім. фрас(і)рка, фрайі́рка, фрайі́рочка, -ы (незалежна, з гонором); як-же́ было́ не люби́ти, кеды́ дывка́ гарда́ (ніс.); было́ мя втовды́ браць, кед-ем панны́м была́ (ніс.); не бер парадни́цю, най ся выстарі́е (ніс.); жебы́-с была́ не кумочка́, была́-с моя́ фрайі́рочка (ніс.)

дівувати – дівчы́ти, -чу, -чыш (не виходити заміж)

дігтяр – дехтя́р, ма́зяр

ді́д – ді́до, дзя́дзьо, -зя; мн. ді́дове; ста́рий, -ро́го; пол. дзя́д; груб. Прт. дзя́дига, -ы; тж. ді́дусь; дзя́д, але́ гоноро́ви (прик.)

ді́дусів – ді́довий; ~ сева́ внучка – ді́дова ону́ка

ді́жка дер. – 1. заг. ді́ж, -ы; ЗП. гелет́ка; 2. балі́я, -іі (низька і широка); 3. бербени́ця, -і (для молочних продуктів); 4. ді́жечка, -ы; хлі́бівча, -ати́ (мал. для тіста); 5. вел. каді́(о)б, -у; ка́дов (для зерна); 6. нім. ша́фель, -фля́; ша́флик (з ручками, для води або січки); 7. Ргр. пу́ти́ра, пуці́ра, пу́ты́рка (для бриндзі); 8. Прт. фаска́, -ы (місткістю 25 л.)

дізна́ватися, дізна́тися – узнáти (узна́м, узна́ш, узнáт; узнáме,

узнáте, узнáют); познáти, -ам, -аш; тж. до́відатися

діепри́кметник – грам. часопри́да́вник

діепри́слівник – грам. часопри́сло́вник

ді́єслово – грам. часосло́во

ді́йка – ді́(о)йка, ци́цка, -ы (сосок у корови, вівці, кози)

ді́йниця – ч. дини́к, ді́йняк; БГ. Хрщ. ді́(и)йник (відро для до́йння корів)

ді́йняти – дошкулі́ти, -лям, -ляш; тж. допекти

ді́йсний – правді́вий, чы́нний

ді́сно – присл. допра́вды; Врх. і́сты, спра́вди

ді́лення – ді́ліня

ді́лити – кавальцюва́ти, -ю́ю, -ю́єш; Прт. талюва́ти, -ю́ю, -ю́єш; ді́ти поталюва́ли по́ле ме́дже со́бом

ді́лянка земельна – 1. заг. ч. на́діл, пля́ц, -у; за́гін, -го́ну; парце́ля, -і; пол. дзя́лка, -ы; 2. с. выпале́ниско (ви́палена у лісі); 3. ж. за́горі́дка, -ы; ч. о́город, -у (біля хати); 4. с. ка́рчовиско; Ргр. корчу́нок (викорчована від лісу); 5. Врх. ч. переру́б; Ргр. переру́ба, переру́бка (для випасу в лісі); 6. с. стерні́ско (після́ жита, пше́ниці)

ді́м – див. буди́нок

Діо́нісій – Діо́ні(і)зі́й, -ія; Врх.

Дині́с, Дони́зий

ді́ра, ді́рка, ді́рочка – 1. заг. ді́(ю)ра, -ы; шпа́ра, шпа́рка, -ы; пол. дзю́ра, дзю́рка, дзю́рочка, -ы (отвір, заглиби-

на); 2. *Прт.* остро́кы, стро́кы (у взутті); *перен.* глу́ха місце-вість; *лишка* сьди́ла в дзю́рі
дірявий — дзю́равий; *мам* ста́ры
дзю́равы кёрні́

дірявити — дзю́равити, -влю, -виш
дістати, діставати — 1. *выдобы́ти*,
-бу́ду, -бу́деш; *добыва́ти*, -ам,
-аш (*корисні копалини*);
2. *ди(і)ста́ти*, *доста́ти*, *доста-вати*, -аю, -аєш; *доста́ла-бым*
ся мла́дому (*ніс.*)

дітвора — *мн.* дітис́ка, -со́к; діткы,
-то́к (*малі*); *не́с* спа́су од тых
дітисо́к!

діючий — чы́нний
дія — *ч.* чы́н, -у; *нім.* акт, -у;
аќция, -и́; *тж.* *поступок*
дія́льність — дія́льни́ст, чы́нни́ст,
-но́сти

діяти — *див.* робити
діятися — *Прт.* *води́ти* ся; *што* ся
те́раз *води́т* на сьві́ті?

діяч суспі́льний — *Прт.* дія́тель,
-ля

для — *спол.* за́для, *для*, *про*; *все*
моє ~ *тебе* — *вшы́тко* *моє* — *про*
ти

для краси — за́для *пара́ды*, на
пара́ду; *го́рі* *се́лом*, *дали* *се́лом*,
на *пара́ду* *но́шу* (*ніс.*)

для чо́го — *див.* наві́що
Дмитро — Ми́тро, Ми́трик
дму́хати = *фукати*, *хухати*, -ам,
-аш

до — *прийм.* *г*, *гу*; *к*, *ку*; *до*; *Врх.*
ід; *же́на* *взя́ла* *діти́ну* *гу* *со́бі*;
дро́вно *приста́ло* *к* *берего́ви*
добре — *присл.* *до́брі*, *фа́йні(о)*;
пора́дні; *гей!* *Хри́щ. фа́й* (*дуже*);

до́брі *то́му* *ко́са* *ко́сит*, *што* *му*
мила *і́сти* *но́сит* (*ніс.*)

добрий — *прикм.* *гі́дний*, *до́брый*,
пу́тний; *книж.* *бла́гий*

добрий ве́чір! — *добриве́чер!* (*ві-тання*)

добрий де́нь! — *добри́ден!* (*вітан-ня*)

добрий *дуже* — *барз* *до́брый*, *пре-добрий*

добробу́т — *добро́быт*, -у; *ЗП.*
гора́зд, -у; *до* *добро́быту* *нам*
і́шчы *да́леко*

доброво́лець — *охот́ник*; *фр.*
волон́тер, -я; *Врх.* *вербу́ванец*
добро — *ч.* *ма́сток*, -тку; *книж.*
бла́го, *да́ня*

доброді́й — *Врх.* *бла́годар*; *о*, *мій*
лю́бий *господа́рю*, *слухай*,
слухай, *благодáрю* (*ніс.*)

доброді́йний — *прикм.* *добро-чы́нний*; ~ *ий* *внесок* — *добро-чы́нний* *вклад*

доброду́шний — *згі́дливий*; *пол.*
по́цтивий; *Врх.* *згодлі́вий*

доброчи́ливий — *жычлі́вий*,
прихы́льний, *прия́зний*; ~ *ва*
людина — *жычлі́вий* *чло́век*
доброчи́ливість — *жычлі́віст*,
-во́сти

доброчи́ливо — *присл.* *жычлі́-во(і)*, *прихы́льно(і)*

добро́ї *ночі!* — *скор.* *добра́нич!*
надобра́нич!

доброчи́нец — *да́вця*, -і
доброя́кісний — *люксусо́вий*; ~ *на*
ткани́на — *люксусо́ва* *ма́терія*
добу́вати — *добыва́ти*, -ам, -аш
добу́тий — *добы́тий*

довбання — длуба́ня; *Прт.* доба́ня
 довбати — жоба́ти, длуба́ти, доба́-
 ти, -ам, -аш
 довбня — ч. та́ран, -у (*дер. для оліярні*); *БГ.* кьян
 довгий дуже — довж, довжа́стий, довжеле́зний; *предовгий*
 довго — *присл.* мі́цно, ста́ло, трва́ло
 довголіття — довголі́тя
 довгоніс — *зоол.* чупка́р, -я; *тж.* дубо́ніс
 довгоносик коморний — *зоол.* вовчо́к, -чка; *рум.* га(є)ргели́ця -і
 довжина — довж, довжи́на, -ы; *Прт.* довжы́зна, -ы
 довести — допрова́дити, припрова́дити, -джу, -диш (*на місце*)
 довідатися, довідува́тися — по́знати, розозна́ти, узнати, -ам, -аш; *розозна́ли-зме, же ма́те дівку на вида́нню*
 довідка — 1. посьві́дка, спра́вка, -ы; 2. інфо́рмація, -ії
 довідник — *спец.* пора́дник, спра́вник
 довірливий — *пол.* підуфа́лий, -лого
 довір'я — *пол.* зауфа́ня; втрати́ти ~ (до когось) — страти́ти зауфа́ня (до когоси)
 довічний — доживо́тний; *ста́тус учасни́ка во́йни єст дожы-вотний*
 довічно — *присл.* доживо́тні(о)
 довкола — *присл.* наоко́ло, око́ло
 доводити — доказува́ти, -ую, -уєш (*задачу*)
 доволі! — *нак.* бу́де! до́сталь! бу́де,

не лі́йте ве́ще!

до вподоби — *присл.* до дя́кы
 догадка — здога́дка, -ы
 догадливий — *БГ.* змы́сний
 догана — о́суд, -ы; *Прт.* нага́на, нагонка, -ы
 догляд — *ж.* опі́ка, -ы; ~ за батька-ми — опі́ка за родича́ми
 доглядати, догляну́ти — ди(і)з-ри́ти, дозерати́, -рю, -риш; обходи́ти, -джу, -диш; припи́льнува́ти, -ую, -уєш (*когось*); *БГ.* пантрува́ти; ~ за шкіро́ю — дозерати́ за ско́ром
 доглянь! — *нак.* дізрі́й!
 договір — *ж.* уго́да, умо́ва, -ы; *нім.* контра́кт, -у; тимчасовий ~ хви́льова уго́да
 домовитися, домовору́ватися — догварити́-ся, догваря́ти-ся
 догори — го́рі (*проти течі́ї ріки*); *пішов єм го́рі се́лом*
 додавати, додати — добавля́ти, долуча́(ы)ти, дочыня́ти, -ям, -яш (*щось до чогось*); *в знач.* збільшувати; я хоті́в би ще ~ хті́в бы-м і́щы добави́ти
 додаток — с. доповні́ня; *ж.* доба́вка, -ы (*до чогось*); с. *БГ.* причанда́ля
 додолу — *присл.* до́лом; *тж.* низом
 додому — *невідм.* до́мів; *Хри́.* до́мю; *коли́си ся верне́ме до́мів!*
 додуматися — домысли́ти-ся; *до того́ тре́ба бы́ло ся домысли́ти*
 доза — порці́я, -ії; *мал.* порційка, -ы
 до завтра! — до за́рани!

дозвіл — с. **позво́ління**; отримати ~
получи́ти позво́ління
 дозволений — **позво́лений**
 дозволити, дозволяти — **позво-
 лити, позволяти, -лю, -лиш;**
*верта́ти-ся наза́д ле́мкам не
 позволя́ли*
 дозрівати, дозріти — **достига́ти,
 спіти, стигну́ти; Врх. приста-
 вати, приста́нути, приста́ти,
 пристига́ти; яре́ц приста́в: час
 го коси́ти**
 доєднати, доєднувати — **долуча́ти,
 -ам, -аш; долучува́ти, -ую,
 -уєш**
 доїжджати — **доїзди́ти, -джу, -диш**
 доїння — **дої́ня; ~ корів — дої́ня
 ко́ров**
 доїти — **до́йти (до́ю, до́иш, до́йт;
 до́їме, до́їте, до́ят) (корову)**
 доки — **присл. до́ка(ы)ль, до́кале,
 до́кля, до́коли, док, по́каль,
 по́кля; Прт. до́кы, по́ка(є)ль,
 по́кы; ЗП. до́кіт(д)ь; тж. до-
 по́ки; не бу́деме і́сти, не бу́деме
 пи́ти, по́каль нам не да́те (ніс.)**
 докидати, докинути — **дошма-
 рити, дошма́ряти, -рю, -риш**
 докінчити — **докіньчи́ти, -чу,
 -чыш**
 докопатися — **доходи́ти, -джу,
 -диш; Прт. догребати́ ся; в
 знач. дійти правди**
 докоряти, дорікати — **выпоми-
 нати, выпомну́ти, -ну, -неш;
 ~ куском хлі́ба — выпомина́ти
 кавальце́м хлі́ба**
 до країв — **присл. доповна́**
 докторський — **докто́рскій, -ка,**

-ке

докупи — **присл. зає́дно, до́купы**
 докучати — **донима́ти, додіва́ти,
 -ам, -аш; до́яти; Врх. внува́ти,
 кучы́ги; тж. набрида́ти; што-
 што, а блы́ха кучы́т члове́ку**
 докучливий = **до́ятий, кучли́вий;
 Врх. скру́тний**
 до ладу — **присл. до пу́тя**
 долар — **англ. до́ляр; мн. до́ляры;
 іст. нім. та́ляр; ой, ма́мцю моя,
 при́шли ми та́ляра (ніс.)**
 долина — **1. заг. ч. ді́л, до́лу; БГ.
 до́лом (долино́ю); 2. запла́ва,
 запла́вина, -ы (рі́чкова, що
 затоплю́ється під час повені)**
 до лица — **присл. до тва́ри**
 долілиць — **присл. Врх. до́лы́знач;
 в знач. донизу животом**
 долоня — **анат. до́лон, длон, -и;
 лі́нія життя на ~ ле́нія жы́ття на
 длони́**
 долото — **стол. длото́**
 доля — **ч. нім. льос, -у; ж.
 плане́та, пла(е)ни́да, -ы; Прт.
 сарі́нча, -ы; Бо́же, Бо́же, з
 та́ким льосом, взяв є́м же́ну з
 кривим но́сом (ніс.)**
 домагатися, домогтися — **доби-
 вати-ся, до́бити-ся; ~ визна́ння
 — до́бити-ся визна́ння**
 до мене — **до́ мня; гу́ мі, го́ мні;
 гвече́р при́шов, ра́но-с пи́шов,
 лі́гав є́с го́ мі (ніс.)**
 домисел — **домы́сел, -слу**
 домовина — **див. труна**
 домовитися, домовлятися — **догва-
 ря́ти-ся; мы́ ся так не
 догва́ряли!**
 домовлення — **ч. вару́нок, -нка;**

ж. умовина, -и

донесення — донесы́ня; ч. нім.

мельдунок, -нка; пол.

справозданя

Донецьк — Донецьк

донецький — донецкій, -ка, -ке;

~ ке вугілля — донецкій угель

донині — присл. до гнеска(и);

Прт. по гнес ден; тж. понині

донощик — наклепник; Прт.

скаржыпыта, -и

до останку — присл. дошченту

допит — юр. допыт, -у; с. преслу-
хання

до побачення! — до спотканя!

дит. па-па!

доповідати — нім. мельдувати,

-ую, -уєш (робити доповідь);

тж. доносити

доповідь — ч. отчит, -у; нім. ре-

ферат, -у

доповнення — доповніня

допомагати, допомогти — 1. пома-

гати, -ам, -аш; помочы, -о́жу,

-о́жеш (комусь); заратувати,

поратувати, -ую, -уєш (когось);

пол. плявдувати, плягувати

(йти на користь); 2. Ртр.

підберати; ба́бы підбирали

жы́то зо серпом

допоміжний — помічний

допомога — поміч, -мочы; помо́га,

посо́ба, -и; Прт. споміч,

-мочы; швидка ~ на́гла поміч;

за ~ гою — при помочы

до пуття — присл. до путя

до ранку — присл. до ра́на; з

вечора ~ од ве́чера до ра́на

доречний — слухний, путній

доріжка — 1. заг. пугик; 2. ч. пол.

дептак, -у (паркова, в центрі

курорту); 3. ленійка, -и (між

полями); Ники́фор малював в

Крини́ци на депта́ку

дорікання — жуграня

дорікати — вигваряти, -ям, -яш;

ганити, -ню, -ниш; БГ. жуг-

рати, цюкати; Прт. выгаду-

вати, -ую, -уєш; вріти, -ію,

-ієш; тж. корити; діти не

ма́ють жу́грати до родичів

доробити, доробляти — доконати,

доконувати, -ую, -уєш

доробитися — доробити-ся, дора-

бяти-ся; доробив-ем ся на́реш-

ті ста́тків

дорога — 1. заг. доро́га, дро́(а)га,

-и; ч. гостинец, -нця; шляк, -у;

Врх. Ртр. дрі́(а)га, дри́га,

дра́жка; 2. БГ. верте́на, -и

(гірська, лісова); 3. ч. вигін,

-гону (для худоби); 4. пут, -и

(польова, проїзна); 5. Прт.

сани́ця, -і (на снігу); 6. тор, -у

(залізнична); 7. «цисарка», -и

(державна); бути в ~ озі — бы́ти

в дро́зі; іде́ме, іде́ме, дра́жки

не зна́єме (піс.)

дорогий — прикм. коштовний;

~ ка́мінь — коштовний ка́мін

дорогоцінності — мн. коштов-

ності; кле́йно́ты; пол. біжу́те-

рія, -ні

дорожнеча — дорожа́ва, -и; Прт.

доро́жызна, -и

дорожний — доро́говий

дорожчати — дорожа́ти; в знач.

зростати в ціні

дорослий – доросну́тий
доросліти – дораста́ти, -ам, -аш
доручення – канц. доруче́ння; ж.
рекоме́ндация, -іі
досвід – досьві́д, -у; ж. нім.
практы́ка, -ы; життєвий ~
жытёва практы́ка
досвідчений – досьві́дчений,
обізнаний; Врх. пробантний
(людина)
до себе – до́ ся
досить – присл. вы́старчыт; нак.
дост! доста! ста́рчыт, хватит;
бі́льше, ніж ~ ве́ще, як дост
досі – присл. дота(и)́ль, до́тля,
по́тля, допо́тля; рідк. по́сель;
Врх. допо́тиль; Прт. доте́раз;
тж. досі́ль, до цього часу
дослі́дження – бада́ня, досьлі́д-
жы́ня; ж. про́ба, -ы (чо́гось);
тж. вивче́ння
дослі́дити – бада́ти, збада́ти, -ам,
-аш (щось нове)
дослі́дник – бада́ч, досьлі́дник
доставка – доста́ва, -ы
достаток – ста́ток, -тка; мн.
ста́тки; тж. доходи, майно
достатньо – присл. доста́, доповна
достига́ти – зрі́ти, приста́ти,
пристава́ти; Врх. запалити ся
(зерно, фрукти); я́бка-папіру́в-
кы пристаю́т ю́ж в лі́пцю
достові́рний – і́стний
досяга́ти, досягну́ти – досьі́гати,
сы́гати, -ам, -аш; сягну́ти, -ну,
-неш; Хриц. заста́ти; Прт.
достичы, -игну, -гнеш; він
~ гну́в успіху – йо́му ся до́брі
поводи́т; я́лиці в Карпа́тах

сы́гали 40 ме́трив вы́соко́сти
досягнення – ч. доробок, -бка;
ося́гнення
до сьогодні – присл. до гне́ска(ы);
Врх. до гне́с дня
до тебе – до́ тя; я ~ прийду –
при́ду до́ тя
дотеп – до́вт(ц)і́п, -у
дотепний – Прт. до́вці́пний
доти – присл. по́ка(ы)́ль, за́кля,
за́к, за́ним; Прт. за́тля; ЗП.
до́тит(д)ь, до́ты; тж. до́тіль;
по́каль не обле́тит листо́чок
зо са́ду (ніс.)
дотичний – сти́чний
до того – присл. ку то́му
доторкнутися – дитхну́ти-ся;
ды́тхну́ти-ся; ЗП. доту́лити ся
дото́чити, дото́чувати – Прт.
дошту́кувати, надшту́кувува́-
ти, -ую, -уєш
дохля́тина – здохли́на, падли́на,
-ы
дохну́ти – зды́хати
доці́льно = ва́ртат
до цього – присл. до то́го, пе́ред
тым; ~ ми не зустрі́чалися –
пе́ред тым мы ся не споты́-
кали
до цього часу – присл. до́тьхчас
дочека́тися – ді(о)жда́ти-ся
дочка – 1. заг. дівка, до́чер, -ы;
пест. до́ця, -і; книж. дце́ра, -ы;
2. брата́ва дівка, -вой ...ы
(брат); 3. цюте́чна се́стра,
-ной ...ы (мамино́го брата і
се́стри)
дошка – 1. заг. до́шчка, -ы; мал.
дошче́чка; мн. до́шкы; нім.

плáнка, -ы; та́фля, -і; 2. го-
ловач (для притримування в
стілці); 3. нім. дели́на, -ы;
ди(е)ль, -і (для підлоги); 4. ч.
дов(л)жык (для закриття
отвору у вулику); 5. ч. ли́жник
(з дірками, для ложок);
6. поденок, -нка (на дні воза);
7. сто́льниця, -і; Ртр. ба́йта,
та́бля (кухонна); 8. та́блиця, -і
(шкільна); 9. ца́лівка, -ы (товщ.
1 дюйм); 10. ч. ца́пок, -пка (яку
стругають на стільці); 11. БГ.
шалі́вка (для шалювання стін);
од со́ньця і до́йчу до́шчка ся
скривіла

дошки у возі — 1. Врх. спі́днярка,
шпідля́рка (нижня); Ртр. спі́д-
ни́ця; Хрш. спі́длярка; 2. мн.
гні́йниці (бокові, для переве-
зення гною)

дошкі́льний — предшкі́льний;
~ базар — предшкі́льний ярмак
дошканди́бати — Прт. дошкын-
та́ти, -нчу, -нчеш; *яко́си дош-
кынта́ла-м до скле́пу*

дошкуля́ти — докуча́ти, -ам, -аш;
долі(я)га́ти, -ам, -аш; Прт.
дошкверя́ти, -ям, -яш; *га́ряч мі
дошкверя́ла коло пе́ца*

дош, дощик — 1. заг. до́йч, до́йдж,
-у; мал. до́йджык; Певн. до́ждж;
2. ж. лі́я; Врх. про́льй (залив-
ний); 3. ж. мжи́ця, -і; мжи́чка,
-ы (дрібний); 4. ж. сика́виця, -і;
БГ. мо́ква (зі снігом); 5. Врх.
фа́ля (з вітром); до́йч лі́є, як з
ві́дра (прик.); не лі́й, до́йджык,
не лі́й, бо ти не ка́зали (піс.)

дошовик ї́стивний — бот.

порха́вка, курня́вка, -ы; Врх.
фошка́вка (гриб)

до якого часу — див. доки
дояр, доярка — до́яч; до́ячка, -ы
драбини — мн. 1. лі́торкы, -рок;
драби́нка, -ы (у возі, для
кормлення худоби); 2. я́сла, род.
я́сел (у хліві, для мал. тварин)
драговина — Ртр. Хрш. солотвина
(з виступами солі або нафти);
тж. мочар

драже — мн. бонбо́ны, -ів; нім.
бон-бон

дражнити — дзюга́ти, -гну, -гнеш;
дразни́ти, -ню, -ниш; Прт.
дранчы́ти-ся (шпигати слова-
ми)

дражнитися — выдрижні́ти-ся,
дрочы́ти-ся
дракон — міф. нім. с(ц)мок; рідк.
ЛШМ. шаркан; в знач. змій-
велетень; груб. перен. ты,
цмо́ку!

дрантя — мн. шма́тя, -тів; пол.
рапу́тя, рупе́тя; ч. Врх. дра́нт,
ка́нд(ц)ур, ка́нур (старі течі);
тж. лахмі́ття

дрань дер. — мн. 1. го́нты, -ів; Врх.
го́нот; Ртр. шы́нгель (для
покриття даху); 2. мн. дра́нky
(для плоту)

драпі́ровка — ж. нім. драпе́рі(і)я,
-ні

дратва — шевс. дра́тов, -тви (про-
молена або навощена нитка)

древесни́ця — зоол. Врх. кре́(я)ка,
кре́(я)ко́тушка (жаба)

дреси́рувати — пол. тресува́ти,
-ую, -уєш; шко́лити, -лю, -лиш

дрижа́ти — дуде́ніти

дриль — техн. нім. дре́ль, -лі

(ручне свердло)
 дріб — мисл. нім. шрот, -у; ~ до рушниці — шрот для фізії
 дрібненький — зменш. дрібніць-
 кій, дрібнісьцькій; *Врх.* дрібіч-
 кий
 дрібний — *прикм.* дробний; міл-
 кій, сыпкій, -ка, -ке; *рідк.*
 пригрубий; *ніхто не хотів*
приставати на дрібни діти
 дрібниця — *малісь*; нім. багателя,
 -і; *Прт.* багателька, -ы
 дріб'язок — *ж.* дробностка, -ы;
 дробязг, -у; нім. дробязок, -зка;
Врх. дробелява; *Ртр.* дріб,
 дробізг; гади́на, гадзі́на
 дріжджі — *мн.* дрі(о)жді, дріжчы;
тж. закваска
 дрізд — *зоол.* 1. заг. дрозд;
 2. о́кі(о)с, -у; *Врх.* кі(о)с (*чор-*
ний); 3. *Врх.* квич, квічаль;
 та(и)ркач, тріску́чий ~ ; трі-
 шюк, трішч; че(и)ркач, чирч
 (омелюх); 4. *Врх.* підядлівчак
 (поповзень); ядлівчак (горобин-
 ник)
 дрімати — дримати, -млю, -млеш;
 куяти, -ям, -яш; *Пвн.* кеме-
 рити, кимарити; *дрим, ба́бо,*
дрим, на пе́цу млин (піс.)
 дрімлюга — *зоол.* *Врх.* лежак,
 лежух, нічновид, сліпух; *див.*
кажан
 дрімота — дрі́ма, дрі́мка, -ы; на
 мене напала ~ яла-ся мя дрі́мка
 дрова — *мн.* 1. заг. ды́рва, дров;
Стб. дре(и)ва, дерва; *ЗП.*
 дры́ва; 2. округля́ки (неколо-
 ті); 3. с(ш)тосы, ся́гы (довж.
 1 м); 4. *ж.* розпалка, -ы (для

розпалу); 5. *Ртр.* шпля́хы
 (довж. 3 м); *як ды́рва в пе́цу*
трі́шат — буде мо́роз (прик.)
 дроворуб — рубай, -я; рубак(ч);
 ся́гар, -я
 дрові́тня — древі́тня, дро(и)ва́рня,
 -і; *Ртр.* древу́тня, дырвутня
 (приміщення для дров); *тж.*
 місце для рубання дров
 дросель — нім. техн. кла́пан, -у
 дротарський — дротя́рскій, -ка,
 -ке
 друг, подруга — прия́тель, -ля,
 прия́телька, -ы
 другий — другі́й, -га, -ге; *мн.*
 дру́гы (дру́гих, дру́гим,
 дру́гими); *в знач. інші*
 дружина — 1. заг. жена, -ы; *розм.*
 ста́ра, -рой (шлюбна жі́нка);
 2. за́лога, -ы (гру́па, коман́да);
 3. брата́ва, -вой (бра-
 та); 4. лемкі́ня, -і (лемка);
 5. сино́ва, -вой; неві́стка, -ы
 (сина); 6. стры́на, стрийна,
 стрия́нка, -ы (ба́тькового бра-
 та); 7. тест(ц)о́ва, -вой (чоло-
 вікового ба́тька); 8. вуйна,
 вуйчы́на, уйчы́на, -ы (мамино-
 го брата); *зробили-зме з ді́вки*
жэ́ну (піс.)
 дружний — добра́ний, прия́зний;
 ~ ня компанія — добра́не
 товари́ство
 друзі — *мн.* прия́телі, -ів; у мене
 немає ~ ів — не мам прия́телів
 друк — друк. друко(у)ва́ня
 друшляк — *ж.* одцы́джав(ч)ка,
 -ы; цы́ділко; нім. ду́ршля́г;
 пол. дзюра́вка; *Ртр.* оці́дзачка,

ціджачка, цідич, дірявка (для молока)
 дрюк, дрючок — 1. заг. друк, дрючок, -чка; *Ртр.* дранг; *Прт.* гнип; 2. *мн. Врх.* розпінки (для розтягування шкіри); 3. *БГ.* цапина (із мет гаком, для перекочування колод)
 дряпати — драпати, -плю, -плеш; *Прт.* пажерити, -рю, -риш
 драпатися — драпати-ся (кігтями)
 дубасити — гаратати, -рачу, -рачеш; *в знач.* сильно бити
 дублікат — повтор, -у; *Прт.* дуплет, -а
 дублювати — дубельтувати, -ую, -уєш; подвоювати, -юю, -юєш
 дубляж — с. подвоїня
 дубльований — дубельтовий, подвійний; ~ не дно — дубельтове дно
 дуга — ч. *Врх.* облук
 дуель — ч. двобій, -бою
 дуже — заг. присл. барз; *нім.* фест; *книж.* вельми; *карпелі на смак були барз добры*
 дужки — *мн. грам.* дужкы, скобкы
 дужче — *див.* більше
 дуло — *ж. нім.* люфа, -ы; ~ гвинтівки — люфа гвєра
 дуля — *пол.* фіга, -ы; *маш фігу з маком! (прик.)*
 думати — 1. думати (думам, думаш, думат; дума́ме, дума́те, дума́ють); *мысльіти*, -лю, -лиш; *мудрувати*, -ую, -уєш; 2. *БГ.* рахувати; *я мысльіла, я дума́ла, же-с ты жартував (ніс.); рахую, же-м зробив добрі*

думка — гадка, -ы; *мысль*, *мысль*, -сли; ч. *помысел*; *помысл*, -у; *рідк.* розтулок, -лка; *пол.* *опінія*; *тж.* ідея, намір; *мысли* *мої, мысли, пошто сте мі пришли (ніс.); хнав на помысл (прик.)*
 дуплистий — дудлистий; *Врх.* жол(в)обчастий (дерево)
 дупло — дудло; ч. борт
 дурень — бортак; ідійота, бамбула, -ы; бєвзень, -зня; бейдак, бєльба(е)с, бєць, -я; блазен, -зня; бовдур, больван, глуптак(с), гавган, дулеба, йоло(у)п, тумак(н); *рум.* гогоман; *ср/хр.* лупан; *пол.* матолок, -лка; *Врх.* бєлей, дурнас, штурпак; кыртавец, кыртавий; *Хрш.* гуптак, гында; *Прт.* балван, балваніско, -а; глуптачок, -чка; сафандула, -ы (розумово недорозвинута людина); *бортакови закони не сут писани (прик.); ты, Янічку, не буд блазен (ніс.)*
 дурисвітський — дурисьвітскій, -ка, -кє
 дурити — циганіти, -ню, -ниш; *махлювати*, -юю, -юєш; *дурити*, -рю, -риш; *обманювати*, -юю, -юєш (когось); *же мня здурит дівка чорноброва (ніс.)*
 дуріти — *див.* психувати
 дурман звичайний — *бот. Врх.* колю(я)к, колюка, колю(я)чник; *тж.* осот польовий
 дурний — присл. бортакуватий, глупий; *Прт.* глупавий; *Пвн.*

гу́ний; ску́ний – не глу́ний
(прик.)

дурниця – бзду́ра, глупо́та, -и;
глупство; *мн. Врх.* тел(р)е-
фенькы; *Прт.* телефе́нька, -и;
в знач. небилиця; не́ плет
бзду́ры! (прик.)

дурнішати – барані́ти, збарані́ти,
-ію, -ієш; *Прт.* глупі́ти, -ію,
-ієш (втрачати розум)

дути – 1. заг. дмухати, -ам, -аш,
фукати, хухати, -ам, -аш (на
щось); 2. поривисто ~ пурхати
(про вітер); 3. с(ш)маркати-ся
(носом)

дутися – пучы́ти-ся; до́вго-м ся
пучы́в, а нич з того не ви́шло

дутиш – зоол. га́рлач

дуття – дутя

дух – 1. нім. біс (злий); 2. ж. ма-
му́на, -и (в образі жінки);
3. чугайсте(и)р, -тря (веселий)

духи – *мн. фр.* парфуми, -ів

духівник – церк. духовник

духм'яний – пахнячий; *тж.*
ароматний

духовка – нім. братру́ра, -и; *Ртр.*
бадру́ра, ру́ра, сушня (піч для
смаження); налисні́кы ся пе́че
в братру́рі

духота – заду́ха, -и

душ – на́триск, -у; приймати ~
брати на́триск

душити – дуси́ти; барз мня ду́сит
кашель

душно – присл. па́рно, спа́рно;
тж. жарко

дюбель – шып, -у (для шурупів)

дюйм – нім. цаль, -ля (2,539 см,
міра довжини)

дядько – 1. стрійко, стрык;
стрий, -я (по батькові); 2. уйко,
вуй, вуйко (по матері) ~ кова
спадщина – стрыків спадок
дяк – церк. жак, дияк; дячок,
-чка; *Ртр.* дзі(и)як; *Стб.* дак,
зы́як; а я собі ды́вка жако́ва
(піс.)

дяківка – *госп.* жаківка, -и;
дяківня, -і

дякувати Богу! – хвала Бо́гу!
хвали́ти Бо́га!

дякуємо – дяку́єме (дяку́єте,
дяку́ють)

дятел – зоол. 1. заг. ж. жо́вна, -и;
до́вбак(р), до́вбаль; *рідк.*
жо́нва, -и; 2. *Врх.* дзьобак,
дзьогладок, дзьо(є)глик; гльо-
гач, ковтани́ця, к(т)овтач,
колотач; підялі́вчак, чмовх
(строкатий)

дячиха – жако́ва, дяко́ва, -ой
дьоготь – нім. шмі́р, -у; *с. Прт.*
смаровидло

Е

егої́зм – самолю́бство; *пол.* соб-
ко́вство

егої́ст, егої́стка – самолю́б; *нім.*
егої́ста, егої́стка, -и

едельвейс – *с. бот.* шаро́тка, -и

Едем – *рел.* зе́мний Рай, -ного
...ю

екві́валент – одпові́дник, рівно-
ва́жник

екер – спец. куто́мір

екзамен – 1. заг. іспит, ег(к)за́мін,
-у; 2. ж. австр. мату́ра, -и (на
атестат зрілості); 3. *рідк.*

австр. рігороса, -и (на ступінь доктора)

екзаменувати — випробувати,

егзамінувати, -ую, -уєш

екзекуція — юр. виконання

екземпляр — примірник

екіпаж — ж. обсада, -и; пол.

залюга -и; тж. команда;

~ корабля — залюга окренту

економ — дворник; управитель, -ля (маєтку, двору)

економити — шчадити, -джу,

-диш; ~ електроенергію — шча-

дити сьвітло

економний — ошчадливий; живе-

мо доволі ~ но — жыєме дост

ошчадливо

екран — ж. заслона, -и; тж. шир-

ма

екскурсія — пол. выщечка, -и

екслібрис — мист. книжковий

знак, -вого ...ку

експедиція — виправа, -и; архео-

логічна ~ археологічна вып-

рава

експерт — спец. Врх. пробант

(досвідчена людина)

експлікація — пояснення; нім.

експлікация, -иі

експлуатація — с. використання;

дим зданий для використаня

експонувати — виставляти, -ям,

-яш; показувати, -ую, -уєш

експорт — торг. англ. вывиз, -возу

експресія — виразність, -ності

екстра — ліпший (сорт товару)

екстракт — мед. вытяжка, -и

екстремальний — крайній, -ня,

-не; ~ випадок — крайній при-

падок

елегантний — елсганцкй, -ка, -ке;

пол. зграбний; нім. шыковний;

Прт. стройний, -на, -не; тж.

вишуканий; ~ на жінка —

елсганцка жена

електрика — електрыка, -и

електоробритва — ел. машынка до

гоління (машинка для гоління)

электролампочка — ел. жарівка,

-и

електростанція — електровня, -і;

тж. гідростанція

Еллада — іст. Геллада, -и (Греція)

еллінізм — іст. геллінізм, -у

елліністичний — іст. геллінський,

-ка, -ке; ~ ка культура і

мистецтво — геллінська культу-

ра а штука

емаль — полива, глейта, -и;

слиця, -і; пол. люкер, -у; нім.

шмельц, -у; Врх. глейт; Хриц.

глет; Прт. гліта, глязура, -и

емальований — пол. люкро(у)ва-

ний

ембарго — ж. заборона, -и

ембріон — анат. зародок, -дка

Емілія — Мелані(и)я, -иі; Мелька,

-и; Міля, -і

еміграція — выгнаня; нім. емігра-

ция, -иі; екзил, -у; жити в ~ ції

— жыти на выгнаню

емігрувати — выхати, -ам, -аш;

преселити-ся

емісар — посланец, -нця

енергійний — енергічний

ентузіазм — запал, -у; с. піднесеня,

піднесіння

енциклопедія — енцикльопедія,

-иі

епіграф — *літ.* на́пис, -у
 епіде́мія — *мор.* -у
 епізо́д — *літ.* вставка, -и
 епіле́сія — *мед.* пада́чка, -и; *чор-*
на хоро́ба, -ной ...бы; *рідк.*
*наш*ы́бка, -и (*надуча* хвороба)
 епо́ха — до́ба, епо́ка, -и
 еруди́т — *вче́ний*, -но́го; *зна́вец*,
 -вця; *нім.* еруди́та, -и
 еска́дрон — *війс.нім.* шва́дрон, -у
 ескі́з — 1. *літ.* на́рис, -у; 2. *мист.*
нім. шкі́ц, -у; *тж.* етюд
 ескі́зний — *мист.* шкі́цовий;
 ~ *варіант* картини — *шкі́цова*
про́ба образу
 естафе́та — *спорт. нім.* штафе́та,
 -и
 естафетний — штафе́тний
 естра́дний — *муз.* естрадо́вий
 етажерка — *по́лиця*, -і (*для кни-*
жок)
 ета́п — *тур.* -у; *пе́рший тур*
проле́тів барз *ско́ро*,
 етике́т — *ж. фр.* етике́та, -и (*пра-*
вила поведінки)
 етикетка — *налі́пка*, -и (*на*
товарах)
 етно́графія — *с.* людозна́вство
 ефе́с — *держак*; *ж.* ру́чка, -и
 (*шаблі*)
 Ефіо́пія — Етіо́пія, -и
 ефі́р — *ж. мед. хім.* е́тер, -у; *розм.*
кро́пка, -и
 ехо — *ч.* го́лос, -у
 ешафо́т — *помі́ст*, -мо́сту (*для*
стра́ти засудже́них)
 еше́лон — *зал.* еша́льон, *тран-*
шпорт; *скор.* ша́лон, -у

Є

є — 3-я особа одн. від дієсл. *бу́ти*
 (*він, она, оно*); *спол.* є, ест;
займ. єм, єс, єсь; *з(с)ме*, *сте*,
сут; *ср/хр.* су; *слов.* су́ть; *лучка*
не зеле́на, бо є *выкоше́на* (*піс.*);
наш Анто́нич єст *зна́ным*
по́стом; *на свѣті* *суть* *рі́знені*
лю́де (*прик.*)
 Єва — *Є́ва*, *Є́вка*, -и; *Є́вця*, -і
 Євангелі́є — Євангелі́(і)я, -и
 євангелі́ст — *рел.* євангелі́(і)ста,
 -и; *розм.* ангелі́(і)ст
 євангелі́ський — єванге́льській,
 -ка, -ке
 Євген — *Евге́ній*, -ия; *Ге́ньо*, -ия
 Євге́нія — *Ге́нія*, -и; *Ге́ня*, -і
 євре́й, євре́йка — *Жы́д*; *Жыді́вка*,
 -и; *мал.* жыде́ня, жыді́вча;
тж. іуде́й; *стали* *Жыдо́ве*
радо́йку *раді́ти*, *што ма́ют*
робі́ти (*піс.*)
 євре́йство — *заг.* жыді́(и)вство
 євре́йський — жыді́(и)вскі́й, -ка,
 -ке
 Євро́па — *Евро́па*, -и
 євро — *євро* (*грошова одини́ця*)
 європе́єць, європе́йка — *Европе́й-*
чык; *Европе́йка*, -и
 європе́йський — європе́йскі́й, -ка,
 -ке
 Євста́хій — *Евста́хій*, *Ста́хій*, -ия;
Ста́хо
 Євфроси́нія — *Евфро́з(с)ка*, *Фро́-*
з(с)ка, -и; *Врх.* *Фро́зіна*, *Прозя*
егер — *див.* *мисливець*
 Єгипет — *Егі́пт*, -у
 єгипетський — егі́птскі́й, -ка, -ке

єднатися — лучы́ти-ся; *тж.*
з'єднува́тися; ~ разом — лу-
чы́ти-ся докупы

єдність — єднота, спі́льнота, -ы;
лучы́ня; уні(и)я, -ні; *ідеме до*
європе́йской спі́льноты

єзуїт, єзуїтка — *рел.* єзуї́та, єзуї́тка,
-ы

ємкість — *див.* вміст

єпархіальний — *церк.* єпархіа́ль-
ний

єпархія — *церк.* єпа́рхі(и)я, -ні

єпископ — *церк. нім.* бі́(и)скуп;
влади́ка, -ы

єретик — *церк.* віроотсту́пник,
геретик

Ж

жаба, жабка — *зоол.* 1. *Врх.* ска-
ківка, скаку́ля, скаку́нка (*зеле-*
на); 2. рапа́вка, -ы; *Врх.*
по(у)рхавка, поро́хнав(л)ка;
3П. коропа́та (*вел. ропуха*)

жабрій — *бот.* зю(я)брі́й, -ня

жабу́риння — *зоол. мн.* жабу́рқы;
Врх. жабе́ровины, жаби́рини,
жаби́ни, жабы́ коралі, жабы́
льжкы, жабы́ пацю́рқы, жабы́
очы; *циганьски* ры́би (*ікра*
жаби)

жаб'ячий — *прикм.* жабы́й, -бя, -бе
жага — *див.* пристрасть

жаді́бний — ла́комий, захла́нний,
хти́вий (*до чогось*); *тж.* ла-
сий; ~ до грошей — ла́комий до
пінязы́в

жаді́бність — захла́нність, -ності;
Прт. запопа́дливі́ст, -вості (*до*
чогось)

жаді́бно — *присл.* ла́комо; ~ їсти —

ла́комо ї́сти

жадоба — *с.* жада́ня (*сильне ба-*
жання)

жайворо́нок польовий — *зоол. ч.*

1. ва(е)рхо́ляк; *пол.* сковро́нок,
-нка; *Врх.* джяворо́нок, джя-
воро́к; трепету́ха, трепешу́к;
шкаворо́нок, шкавро́нок, шка-
рво́нок; *Ртр.* шкавра́нок, джа-
ворончо́к, шковра́нок; *Стб.*
жаворо́нок, жавро́нок; 2. бар-
бачі́я; *ж.* *Врх.* кова́нька, ко-
чуба́рка, посмі́тюха, посмі́тю-
шок, смі́тюх (*чубатий*); 3. *Врх.*
корибі(о)г, набога́стій

жакет жі́н. — *фр.* жа́кет; *ж.* ба́ска,
-ы (*в талію*); *нім.* брушля́к

жалі́ти, жалкува́ти — жалува́ти,
-у́ю, -у́єш (*когось*); *БГ.*
банува́ти, -у́ю, -у́єш; кая́ти-ся;
тж. шкодува́ти; *будеш ме́не,*
будеш, ма́мцю, жалувати
(ніс.); ба́нуй, дівча, ба́нуй, ма́ш
чо́го банова́ц (ніс.)

жалі́тися — нарі́(и)ка́ти, -і́чу,
-і́чеш; 3П. бі́дка́тися (*мати на*
когось жаль); *чом ты пла́чеш,*
чом нарі́чеш, чо́го то́бі жаль?
(ніс.)

жа́ль — *ж.* шко́да, -ы; жа́ліст,
-ло́сти; *Врх.* кая́нка; *тж.*
жалко; *шко́да тя, дівча́тко,*
шко́да тя для не́го (ніс.); з
велико́й любос́ти впа́ду до
жа́лоси (ніс.)

жандарм — *війс.* угор. ша́ндар, -я;
Прт. шайда́р, -я; *мам шты́ри*
таля́ры, што ми́ дали ша́ндары
(ніс.)

жандармерія — війс. шандарме-
рія, -ні

жандармський — шандарскій, -ка,
-кє

жанр — мист. рід, род. роду; тж.
вид

жар — пол. шквар, -у; тж. спека

жарений — печений

жарке — кул. печеня, -і; печене
м'ясо, ~ного ...са; смаження,
-и

жарти — мн. геци; Прт. кпінны

жартівник — див. витівник

жартома — присл. на жарт; Врх.
з-іграчки

жартувати — рідк. Врх. люшти-
кувати; Прт. фіглювати, -юю,
-юєш

жасмін — бот. без, -у

жати — 1. госп. косити (кошу,
косиш, косит; косиме, косите,
косят); 2. тиснути (про взуття)

жаття — жатя

жахливий — окропний, пол.
окрутний; дуже окрутчний,
преокрутний; ~ випадок —
окрутний трафунок

жахливо — присл. окропні,
окрутні

жбан — дзбанок, збанок, -нка; вел.
дзбан, збан; мал. збаночок; до
часу збанок воду носить (прик.);
а я за дзбан — коня дам (піс.)

жбурнути — див. кинути

жвавий — живий, рухливий, ско-
рий

жваво — присл. живо, скоро

же — част. ле; под ле до мня!
тж. но

же ти — же-с; — повідають, же-с
купив байсигель?

жебрак — дід; пол. дзяд; перен.
лазар; торба(е)й, -я (з торбою)

желатин — кул. ж. фр. желатина,
-и

желе — кул. нім.пол. галярета,
галяретка, -и (із фруктів)

женитися — побрати-ся; в знач.
вступити в шлюб; побрали-зме
ся по жнивах

жених — млодий, молодий, наре-
чений

женіння — женьїня

жердина — дер. 1. тычка, -и
(довга палка); 2. ч. Ртр. бант (в
курнику); 3. жорост, жорст, -у
(для одягу); 4. клюк(ч)а, -и (зі
сучком-гаком); 5. с. вориня, -і;
Прт. остырва, -и; ЗП. ворина
(для плоту); тж. жердка

жереб — див. доля

жереб кидати — льосувати, -ую,
-уєш

жеребкування — льосування; все
вирішило ~ вшытко рішыло
льосування

жеребець — гачур; огер, -я; Ртр.
гачатко, гачурик, гачурка;
кобылка; Стб. жереб, жеребя,
жеребля, жырибля (мол. кінь до
3 р.)

жерстяник — бляхар, -я

жерсть — нім. бляха, -и

жертва — даток, -тка; пол. офіра,
-и; тж. пожертва; ~ помилки —
офіра омылки

жертводавець — офіродавець, -вця

жертвувати — офірувати, -ую,
-уєш

жест — фр. гест, -у (рух рукою)

жестикулювати — махати (махам,

ма́хаш, ма́хат) рука́ми; *Прт.* гестикулювати, -юю, -юєш; в знач. показувати на мігах
 жетон — значок, -чка
 живе створіння — *ж.* живина, -ы
 живець — жывец, -вця
 живий — жывий; ~ свідок переселення — жывий сьвідок пресеління
 живиця — жывиця, -і
 живіт — *анат.* бри(і)х; *мал.* бри(і)-шок, -шка; *груб. вел.* бебех, бендюг(х), бришыско, черево; *слухай ухом, а не бріхом!* (*прик.*)
 живність — жывніст, -ності
 живо — *присл.* живо; *тж.* жваво
 живокіст лікарський — *бот.* *Врх.* кос(ш)тівал
 живопис — *с. мист.* малярство
 живописець — маляр; *пол.* артиста-маляр; кімнатний ~ покойовий маляр
 живописний — мальовничий (*що милує око*)
 живопліт — живо́пліт, -лѳту
 животіння — бідування, животы́ня
 животіти — *див.* бідувати
 живцем — *присл.* живцѳом; *розм.* заживо, наживо; зловити ~ зы́мати живцѳом
 жила — *анат.* жыла, -ы
 жилет — *жін.* ч. горсет, -у; *чол. ж.* камизелька, -ы; *Врх.* вестка; ла(е)йбик; *Ртр.* лайбича, лайбрик; дужка; *Прт.* ци́бик, -а; *тж.* безрукавка; хлопы носили камизельку під блюзком, а під сы́раком — лейбик

жир — *кул.* 1. ли(і)й, лою (*овечий*); 2. нім. тран, -у (*риб'ячий*); 3. *ж.* маст, ома́ста, -ы; тлушч, -у; сма́лец, -льцю (*тваринний*)
 жирний — ма́сний, спасе́ний, тлу́стий; *тж.* гладкий; *капу́ста* — *не тлу́ста, са́ма іде в уста* (*прик.*)
 житель — 1. заг. мешка́нець, -нця; обыва́тель, -ля; *Прт.* жы́тец, -тця; 2. заміша́нець, -нця (*який живе не там, де народився*)
 жити — 1. заг. жы́ти (жыю, жыєш, жыє; жыєме, жыєте, жыют); жы́вти; 2. *БГ.* згаджувати ся (*в згоді*); 3. мешка́ти, -ам, -аш; 4. розкошувати, -ую, -уєш (*в розкоші*); ~ без шлюбу — жы́ти на віру; *ка́ждий жыє, як ся му удає* (*прик.*); *жыют, як пєс з ко́том* (*прик.*); *повіда́ють лю́де, же я розкошу́ю* (*піс.*)
 житло — *див.* квартира
 житловий — мешка́льний; ~ будинок — мешка́льний дім
 житній — жы́тняний, разо́вий; *те́раз ча́сто спомина́ме о разо́вым хлі́бі*
 жито — *бот.* жы́то
 Житомир — Жы́томир, -я
 житомирський — жы́томирскі́й, -ка, -кє
 життєвий — жы́тьѳвий
 життя — жы́тя; *книж.* жы́вот; *Врх.* бы́вання, бы́тя; *за рідний край — жы́тя одда́й!* (*прик.*)
 жінка — 1. заг. же́(о)на, ба́ба, -ы; па́ні; *мн.* же́ны, ба́бы; *пол.* ко́біта, -ы; *книж.* неві́ста, -ы;

2. матро́на, -и (мати родини);
 3. бабру́ля, брудну́ля, брыду́ля, -і; нехлю́йка, -и; ЗП. пелехана́, -і; груб. фльо́ндра, -и; Хриц. шльо́мпа (неохайна); 3. бейду́ля, борту́ля, -і (дурна); 4. пол. гадра́, -и; БГ. паплю́га (сварлива); 5. клуба́та (з широкими стегна-ми); 6. коме(о)ни́ця, -і (безплідна); 7. Ргр. лапотлива ба́ба (пліткарка); 8. рідк. Врх. маля́га; Прт. масе́са, -и (безпомічна); 9. неві́ста, -и; видана́; Стб. же(і)́нка (заміжня); 10. неодда́на, са́ма; Ргр. неодата́ (незаміжня); 11. Ргр. відбера́чка, одбера́чка, збера́чка (помічниця на жнивах); 12. пия́чка, -и (яка п'є); 13. Ргр. пу́тя; Прт. ду́ца, ку́фа, -и (товста, огрядна); 14. розвідни́ця, -і (розведена); 15. Врх. розварня́, роздво́ра, розво́ра (лінива, нероба); 16. Врх. роскішниця́ (хтивва); 17. груб. стару́ля, -і (дуже стара); 18. Врх. су́ля, су́лька (наклепниця, «сучка»); 19. Прт. утрима́нка, -и (яку утримує коханець); 20. цига́нка, -и (яка обманює); 21. рідк. шу́дра, -и (незаконна); з же́ны дівка юж не бу́де (піс.); жы́ли собі хлоп зо ба́бом і сыном

жіноцтво – бабство

жіночий – бабскій, женьскій, -ка, -кє (робота, справа)

жмені – мн. пригоршчы; ж. горшча́, -и; Врх. пригырши́

(повні); набрав е́м му́ки до при́гориц

жмут, жмуток – с. па́смо; Врх. косми́к, косми́на (волосся, вовни)

жнець, жни́ця – жач; жа́чка, -и; же́нник; жнец, род. же́нця; жни́вар, -я; жни́варка, -и; Врх. же́ньчар, же́ньчарка; же́нькы́ня

жни́ва – мн. Врх. Стб. зерня́ны робо́ты; Ргр. жни́во, у́жын; Хриц. жни́ва; ч. Прт. у́жен, -а

жни́варка – госп. ко́сарка, -и; Ргр. жа́рка, жы́вкы́ня

жовте́нь – жовте́н, -тня; пол. пазде́рник, пазде́рник (місяць) жовте́нький – жовт(ц)и́цькій; Врх. по́жовтя́вий; ~ колі́р – жо́вти́цькій ко́льор

жовте́ць ї́дкий – бот. Врх. і́ско́рник, ко́зелец; мн. кізлі́кы; тж. соки́рки по́льові

жовтозі́лля – бот. Врх. ста́рец, ста́рник; тж. хресто́вниця

жовто́к яє́чний – жо́вткови́на, -и; Врх. жо́вчок

жовтопу́зик – зоол. пада́лец, -льця жо́вту́ха – мед. жо́втя́чка, -и жо́вчний – злосы́тний

жо́ден – займ. жа́ден (жа́дна, жа́дне, жа́дно); мн. жа́дны; нижа́ден; жа́дным спосо́бом то́то не мож зро́бити

жо́дний – займ. жа́дний; нижа́дний; це не має ~ ного значення – то не ма жа́дного значы́ня

жо́лоб – 1. ж.мал. нім. па́ха, фу́га,

-ы; *Врх.* па́га (на тонтах);
 2. буд. нім. ры́нва, -ы; 3. мн.
 я́сла, род. я́сел (для худоби)
 жолудь — бот. жо́луд, -и; мн.
 жо́лудя; *Стб.* жо(а)лут
 жонатий — женатий; *женатий*
хлоп *мысли*т по-і́ншо́му
 жонглер — мист. штука́р, -я
 (а́ртист цирку)
 жоржина — бот. нім. георгі́(и)на,
 -ы; георгі́нія, герго́нія, -ні
 жорна ручні — ч. млі́нец, -нця;
 млі́нок, -нка; *Стб.* жо(е)рно,
 жа(о)рна; *ЛШМ.* млі́нчі́вка
 (для зерна); *я* *тот* *овес* *зобра́ла*,
на *млиночку* *го* *змоло́ла* (піс.)
 жорсткий — рапа́вий
 жорстокий — лю́тий; о́кру́тний;
Врх. жесто́кий; ~ ка лю́дина —
 лю́тий чо́ловек
 жості́р, ламкий — бот. *Врх.*
 ні́ми(і)на; *тж.* воро́няче око
 жрець — рел. жре́ц, жерц, -я
 жування — пол. жу́т(ц)я
 жувати — 1. дзв’я́кати, -я́чу,
 -я́чеш; джва́кати, -ва́чу, -ва́чеш
 (жу́йку); 2. румега́ти; *Врх.*
 ме́ріндзати; *Ртр.* ме́риндзати,
 ме́ридзати, баго́лити (про коро́-
 ву)
 жужелиця — ч. зоол. шчы́пак;
 шчы́павка, -ы
 жук — зоол. 1. *Врх.* бли́ска́вец,
 огня́ниця, сьвя́тоянчы́к (сві́т-
 ляк); 2. ч. ба́брун; *ж.* жубе́лиця,
 -і; рійка, -ы; *Врх.* гів(м)ня́к,
 гівня́р, лайню́г (гно́йовик
 зви́чайний); 3. *Врх.* кова́ль,
 ковали́к; рога́й, рога́ль, рога́ч;

тур (жу́к-оле́нь); 4. *Врх.* кра́вец,
 кра́вчы́к (чо́рний, голо́ватий)
 журавель — бо́цяи; бу́зьок, -зька;
 рі́дк. бу́чак; жу́рав, *ж.* жу́-
 ра́вка, -ы; *Врх.* жу́равец; *Ртр.*
 бу́зько, ча́пля; *Прт.* жабо́ід;
тж. леле́ка, бусол, чо́рногуз;
бу́зьки прилі́тають 19 ма́рця
 журба — грызо́та, згрызо́та, -ы; ч.
 сму́ток, -тка; с. пере́жы́тця,
 стра́пі́ня; с. пол. зма́ртві́ня;
Хри́. згры́за; фрасу́нок; *ЗП.*
 жу́ра
 журитися — гры́зти-ся; пол.
 ма́ртвѣ́ти-ся; ма́ємо чо́го ~
 ма́ме чо́го гры́зти-ся
 журнал — літ. часо́пис, -у
 журналі́ст — літ. денни́кар, -я;
 журналі́ста, -ы; нові́нар, -я;
 часо́писец, -сця

3

3, із, зі — при́йм. 3, зо, од; зі мною —
 зо мно́м; з ранку до вечора — од
 ра́на до ве́чєра; *поло́тно пере-
 ва́жні* *робі́ли* *з ле́ну*
 за — при́йм. за, про (кого́сь, що́сь);
за до́мом се́рце *ся* *крає* (при́к.);
 ~ тебе — про тя
 заарештований — за́га́рештува́ний
 заба́ва — ч. ба́ль, с. бавлі́ня; ко-
 машня, -і (пе́ред св. Андрі́єм —
 13 гру́дня); *Врх.* ба́лух, ба́луша;
мн. *ЗП.* в(ф)аша́нки
 забави продовження — мн. попра-
 вѣ́ни
 забавка — див. ігра́шка
 забавля́тися — бави́ти-ся, ба́лю-
 ва́ти, гуля́ти, -ям, -яш; пол.

люштыкувати, -ую, -уєш;
 сину, не бав ся довго!
 забаганка — ч. **выбаг**, -у; **выбаганка**, -ы; *пол.* захцянка, -ы
 забажалось — **забагло-ся**
 забезпечити — *див.* гарантувати
 за безцінь — *присл.* за безцінь; за дармо
 забивати — **в(г)бивати**, -ам, -аш (*цвях у дошку*)
 забирайся геть! — **заберай-ся** геть!
 забілювати — *Прт.* **забіляти**, -ям, -яш; *заправляти* молоком каву
 забіяка — *див.* галабурда
 заборгований — *Прт.* довжний; *в знач.* винен
 заборгованість — *с.* задовжнія; *Прт.* **заборгуваність**, -ності
 заборгувати — **задовжти**, -жу, -жыш; *хоц я ся напию, хоц я ся задовжу (ніс.)*
 заборона — ч. **заказ**, -у
 заборонений — **заказаний**; палити ~ но! — **курити** **заказано!**
 забороняти — **боронити**, -ню, -ниш; **заказувати**, -ую, -уєш; **сперати**, -ам, -аш; *книж.* **бранити**, -ню, -ниш; *я ти не сперам і не бороню!*
 забризкати — **затрискати**, **отрискати**, -ам, -аш; **захляпати**, **захлястати**, -ам, -аш; (*одяг боло-том*); *тж.* **заляпати**
 забруднений — 1. **забабраний**; **заваланий** (*одяг*); 2. **занечыщений** (*криниця, річка*); 3. **зателепаний** (*низ штанів*); 4. **мазуратий** (*лице*); **забабраний**, **як паця** (*прик.*); *студня была*

занечыщена боло-том
 забруднити — **забрудити**, -джу, -диш; **забабрати**, -ам, -аш;
 заваляти, -ям, -яш; *Врх.* **збабрати**, **обмаруцкати**, **полюштати**, **польоптати**; *Прт.* **занечыстити**, -ыщу, -ыстиш
 забруднитися, забруднюватися — **брудити-ся**; **забабрати-ся**, **заляпати-ся**; **замастити-ся**; **высмарувати-ся**; *Врх.* **змазурити-ся**
 забрьохатися — **обквацяти-ся**; ~ як свиня — **обквацяти-ся**, як паця
 забуватися — **забывати-ся**; **вылітати з голови**; *Прт.* **выпадати**, -дам, -даш
 забудькуватий — *Врх.* **забытлий(і)вий** (*про людину*)
 забути, забувати — **забыти** (**забыв**, **забыла**, **забыло**; **забыли**); **забывати**, -вам, -ваш; **запам'ятати**, — там, -таш; *мало-м не забыв о тым*
 забутий — **забытий**
 забуття — **забытя**
 завагітніти — **приспати** (*без шлюбу*); *што ся стало, дівча ся приспало, тепер мі го давають (ніс.)*
 заважати — **заваджати**, **прешкаджати**, -жам, -жаш; **міщати**, -ам, -аш; **шпетити**, -ечу, -єтиш (*комусь у чомусь*); *не заваджай мі в науці!*
 завалитися — *Ргр.* **завезти ся**, **звести ся**, **позвозити ся**, **зомкнути ся** (*про землю*)

завантажити — заладува́ти, -у́ю, -у́єш; ~ підводу — заладува́ти фу́ру

завеликий — завелькі́й, -ка, -ке
завернути, завертати — наведе́ти, -ну, -неш; *Рпр.* БГ. наведе́ти (плугом)

завершення — заверше́ння
завершити, завершувати — доко́нати, доконува́ти, -у́ю, -у́єш (щось); *наре́шті-м доконав то́ту спра́ву*

завести — запровади́ти, -джу, -ди́ш (нові порядки)

завдання — заданя́

завдати — *Врх.* 1. запроти́вити (шкоди); 2. приложы́ти (удару); *но́вий лік запроти́вив хоро́му*

завдаток — *ім. фін.* за́даток, -тка; *фр.* аванс, -у; *ж. Прт.* кавця́, -ні

завжди — *присл.* все, за́всіді, стало́; *нім.* фу́рт; *пол.* за́вше; *Врх.* за́все

завзятий — *див.* впертий

завивати — *Врх.* ги(і)вкати́; *со́ва по но́чах гівка́т*

завивка — *пол.* ондуля́ція, -ні (волосся)

завидна — *присл.* за дня́

завихрення — завыхрі́(е)ня

завищення — завыше́ння

завірюха — заверу́(ю)ха, -ы; за́выхі́ль, -лі; за́вія, -ні; за́спа, ку́рява, ку́рнява, -ы; ме́ті́ль, -телі́; сьніго́виця, -і; ша́руга, -ы; *Врх.* віхте́лиця, ду́явка, ду́явиця; зады́мка; заме́(і)т, замі́тя; *Рпр.* ку́рявиця, ме́тельни́ця, пові́териця, заме́ты; БГ.

ша́рга; *Прт.* заду́ява, заві́рюха, зады́мка, -ы; *ЗП.* фу́рканиця (*ві́тер зі сні́гом*); *тж.* заме́ті́ль

завіса — *театр.* за́по́на, за́сло́на, -ы; *театра́льна* ~ за́сло́на в теа́трі

завіяти — заду́ти; ~ сні́гом — заду́ти сьні́гом

завод — *ж.* 1. заг. фаб́рика, -ы; 2. бето́на́рня, -і (бето́нний); 3. бро́ва́рня, -і (ти́воварний); 4. ва́льце́вня, -і (прока́тний); 5. ва́пня́рня, -і; ва́пня́рка, -ы (ва́пняний); 6. ви́ноку́рня, ви́нни́ця, -і (ви́норобний); 7. гу(о)ра́льня, -і; *Врх.* па́ля́рня (го́рілчаний); 8. гу́та, -ы; ру́дник (скля́ний, металу́ргійний); 9. га́зовня, -і (га́зовий); 10. ні́м. рафіне́рія, -ні (на́фтопе́реробний); 11. ру́ровня, -і (трубопрока́тний); 12. ста́льовня, -і (ли́варний); 13. сто́чня, -і (судно́ремонтний); 14. це́ге(о)́льня, -і (це́гельний); 15. ци́ментовня, -і (це́ментний); 16. цукро́вня, -і (цукро́вий)

заводі́й — заводи́ник; *тж.* при́звідни́к

заволоді́ти — заведе́ти, -і́ю, -і́єш (чимсь); ~ територі́єю — заведе́ти те́реном

заворожити — замаму́нити, -ню, -ни́ш; поро́бити, -блю́, -би́ш; *Врх.* заба́гти (кого́сь); мене́ ~ жили́ — мі́ штоси́ поро́били
заворо́т — ме́д. скру́т, -у; *Рпр.* че́мі(е)р, че́мі́рка; кишко́к — скру́т кы́шок

завтра — за́ран, -и; *Стб.* за́рань;
БГ. в́заран; за́ран заду́рно,
 гне́ски — за гро́ши (*прик.*)

завчасно — *присл.* зав́часу

завузити — зау́зити, -у́жу, -у́зиш

заву́злений — *Прт.* за́гудзлений

зав'язати, зав'язувати — забун-
 дзи́ти, -джу, -дзиш; засили́ти,
 -лю, -лиш (*вузол*); *Врх.* за́гуд-
 зли́ти, за́гудзовати

зав'язка — *Ртр.* зв'язка, гу́жов,
 ре́мін, ре́мі(е)нец, цво́рка;
 зв'язка є́днат бы́як з держа́ком
 цы́на

зав'язок — *бот.* бобо́к, -бка (*на
 плодових деревах*)

загалом — *присл.* наза́гал

загальмувати — *Врх.* за́гамува́ти,
 по́гамува́ти; різко ~ на́глі за-
 гамувати

загар — с. опалі́ня

загартований — за́гартува́ний

загасити — заду́ти, -ую, -ує́ш
 (*свічку*)

загибель — гы́бель, згы́бель, -ли;
тж. погибель; несподі́вана ~
 тварин — неочекува́на гы́бель
 бы́длят

загиблій — поле́глий; ~ за Ба́ть-
 ківщину — поле́глий за Отчѣ́в-
 ну

загинути — згы́гну́ти, згыну́ти,
 -ну, -неш; згы́ну́в, як сьні́г на
 сонці́ (*прик.*)

загіпнотизувати — *див.* за́ворожити

заглибина — за́глуби́на, -и; *тж.*
 за́глиблення

заглиблений — за́глубле́ний; *Врх.*
 жо́лобча́стий

заглиблюватися — в́глубя́ти-ся

заглушити, заглушувати — *Прт.*
 стлуми́(я)ти, -мю, -миш

заглядати, заглядувати — зазри́ти,
 зазе́рати, -рю, -риш; ку́кати,
 -ам, -аш; засмотрю́вати-ся;
Врх. зазри́ти; *БГ.* заздрі́ти; *гей,*
не зазе́рай до нас, бо ты в
на́шым дво́ри (піс.)

загноїти — 1. загно́їти, -о́ю, -о́їш;
 2. ска́праві́ти (*про очі*)

загнуздати — за́зубели́(я)ти, -лю,
 -лиш; *Прт.* за́уздати, -дам,
 -даш

загнути — *див.* заде́рти

заговорити — забесы́дува́ти, -у́ю,
 -ує́ш; за́гварі́ти, -рю, -риш

загойдати — за́гусьта́ти, -там,
 -таш

загоїння — за́жывлі́ня

заголовний — *друк. театр.* титу-
 ло́вий; ~ на роль — титу́лова
 ро́ля

заголовок — *ж. друк.* на́зва, -и;
 титу́л, -у; на́головок (*книжки*)

загорода — 1. за́гін, -го́ну; *поет.*
 за́горідо́йка, -и (*для худо́би*);
 2. обо́ра, -и; *рум.* ку́ча, -и;
 ца́рок, -рка; *Ртр.* за́горі́дка,
 за́города, пле́тар (*для свине́й*)

загорілий — засма́глий, опале́ний

загорожа — *госп.* 1. плі́(и)т, род.
 пло́ту; 2. ко́шар, коша́ра, -и
 (*для овець*)

загортати — окру́чати, -ам, -аш; ~
 малу дитину — окру́чати ма́ле
 ді́тя

загоряти — опалу́вати-ся, опаля́-
 ти-ся (*на сонці*)

загорятися — 1. зайня́ти-ся, заня́-
 ти-ся (*запалати*); 2. *Врх.* роз-

ж'єрти ся (викликати гнів у когось)

загострений — кінча¹стий

загоюватися — заживля¹ти-ся;

Прт. заблизня¹ти ся; рана ~ юється — рана ся заживля¹т; *тж.* гоїтися

заграва — за¹ря, -і; люна, -ы

загроза — загроже¹(ы)ня

загубитися — затрати¹ти-ся; *кїпа* лемків затрати¹ли-ся ме¹дже інших наро¹дів

загублений — див. втрачений

загуркотіти — загурча¹ти (*про мотор*)

зад — *ж.* анат. ду¹па, -ы; зменш. дупця, -і; гузиця, задни¹ця, -і; риц, -и; *Хриц.* пырдель; *Прт.* дяриця, -і; *тж.* сидниця; *музыка*, як з ко¹зо¹й ду¹пы кляр-нет (*прик.*)

задаватися — гоноро¹во носи¹ти-ся;

Пвн. кокошы¹ти ся

задарма — див. безоплатно

задерти = *Врх.* закачу¹рити (*хвіст у собаки*); *пес* закачу¹рив хвіст, як обаря¹нец

задивлятися — 1. засмотрі¹ти-ся;

2. гапи¹ти-ся (*ловити гав*)

задиханий — *Прт.* ззя¹яний; *тж.*

засапаний; ся-м ззя¹яв, за¹кля-м выдра¹пав на го¹ру

задихатися — дуси¹ти-ся (*від нестачі повітря*); на вершині ~аюся — на версі ся ду¹шу

задіяти — урухоми¹ти, -млю, -миш

задкувати — цофа¹ти-ся (*назад*)

задники — *мн.* запяткы, -ток; лубы, -ів (*у взутті*); *тж.* закаб-луки

задній — тильний

задня част. — тил, -у (*туге ребро ножа, взуття, спини*); потилиця

— тил гловы

задовільно — невідм. пол. «доста-точно» (*оцінка «3» у школі*)

задовільняти = *Врх.* тякну¹ти; як жолудок здоровий, то виш¹тко му тякне

задоволений — розм. пол. контен-тний (*собою*)

задоволення — задоволі¹ня; *ж.* любота, -и; на дяку; потіха, -ы; приємніст, -ности; пол. сатис-факция, -иі; ~ вимоги — задо-волі¹ня вимоги

задом наперед — присл. за¹дгуз, взадгуз

за допомогою — присл. при по-мочы

задум — замысел, помысел, -слу; *ж.* надума, -ы; *тж.* намір

задуматися — застанови¹ти-ся, зас-тановляти-ся, замысли¹ти-ся; взяти си до голо¹вы

задушити — задуси¹ти (*задушу, задусиш, задусиме*); *тж.* зада-вити

заєць — заяц, зайц, -я; пол. зайк; ЛШМ. зац; злапала-м заяця під сосеночком (*піс.*)

зажарка — кул. запражка, -ы (*для страв*)

зажмурений — задзьму¹рений

зажмурити — задзьму¹рити, -рю, -риш; ~ очі — задзьму¹рити очы

зажурений — страплений, заста-раний; пол. змартвений

зажуритися — засмути¹ти-ся; стра-пити-ся; *цїт.* змаркотніти,

-ію, -ієш

зазделегідь — присл. наперед

заздрити — заздросити, -сшчу,

-стиш; завидіти, -джу, -диш;

завистити, -счу, -стиш;

завистувати, -ую, -уєш

заздрісний — заздросний, заз-

дростний, заздростливий; не-

прия́зний; Хри́. завистливий,

зави́стний

заздрісник — зави́стник, заздрос-

ник, заздростник; Врх. непри-

язник

заздрість — заздрі(и)ст, -рости;

неприя́зн, -и; тж. заздрощі

заземлення — ел. заземлі́ня

зазі́ватися — зага́пити, -ся; Пєн.

загу́тати ся

зазі́хати — зарити-ся; в знач. бути
пожадли́вимзазна́ватися — зада́вати-ся; тж.
чванити́сязазор — техн. нім. лю́фт, -у (між
части́нами); тж. отвір для
вентиля́ціїзазубре́ний = Врх. рамка́стий,
рамува́тийзаіржавити — зарджаві́ти (про
залізо)заіржавле́ний — зарджаві́лий, за-
рджавле́ний

заїда́ння — заїда́ня

заї́ка — ч. гыкли́вий; зати́нака,
-ы; Врх. зага(и)кли́вий, загак-
ливе́ц; Ртр. загыкли́вий,
кокта́вий; Прт. йонка́ч
(заїкува́та людина)

заї́катися — загыкува́ти-ся; Врх.

загакува́ти ся; Пєн. затина́ти
ся

зайви́й — збыто́чний, лишні́й;

пол. лю́зьний; Прт. збы́тний,
-ня, -незайменник — грам. місце́назы́в-
никзайня́ти, займа́ти — заня́ти, за́яти
(за́йму, за́ймеш, за́йме; зай-
ме́ме, займе́те, займут); то́та
спра́ва за́йме ку́пу ча́су а
выда́тківзайня́тий — заня́тий; дуже ~ робо-
то́ю — барз заня́тий пра́цьомзайня́тися, займа́тися — занима́ти-
ся; ~ спортом — занима́ти-ся
руханко́м

зайня́ття — заня́ття, за́яття

зайшли́й — за́йда, -ы; Врх. пере-
влі́канец; ЗП. прийшля́к (лю-
дина без роду)

закаблукы — див. задники

закам'я́нити — закаме́ньїти

закапати — заця́пка́ти, -ам, -аш

закарпатський — закарпа́тскій,
-ка, -ке (від Закарпаття)закваси́ти сир — за́кляга́ти (за до-
могою́ кля́гу); див. сироватказакваска — ч. розчы́н, -у; за́пара,
-ы; Ртр. за́кваска, за́квасок;
квас, ква́сок; Прт. за́кы́ска, -ы
(для хлі́ба)заквашува́ти — розчы́нити, під-
чы́нити, -ню, -ниш (тісто)закві́тчаний — зама́єсний; ~ на хата
— зама́єна хы́жазакві́тчати — зама́їти, -а́ю, -а́їш;
ЗП. за́косичи́ти; хы́жу на
Зеле́ни Сьвя́та ма́ме зама́їти
кона́рямизакида́ний — заме́таний, за́шма-
ре́ний

закида́ти, закидува́ти — 1. крав.

замітува́ти, -у́ю, -у́єш; 2. заш-
марити, зашмарювати, -рю,
-риш (*комусь провину*);
3. вы́читати, -ам, -аш; по-
пре(і)ка́ти, цю́кати, -ам, -аш
(*когось журити*); *тж.* докоряти
закінчення — закінчы́ня; *тж.*
епілог; після ~ школи — по
закінчы́ню шко́лы
закінчити — выкі́нчыти, кінча́ти,
скінчы́ти, -чу, -чыш; *рідк.* по-
кута́ти, -ам, -аш; *Ртр.* доконь-
чува́ти; *весі́ля ся кінчат, бі́да*
ся зачы́наєт (піс.); мам
выкі́нчыти то́ту спра́ву
заклад — *див.* установа
закладення — закла́діня
закладка — загы́нка, -ы (*для*
книжки)
закласти — заложы́ти, -жу, -жыш;
як на па́лец мі заложыш зо-
ло́ту обру́чку (піс.)
закластися — заложы́ти-ся, заста-
вити-ся; *в знач.* битися об зак-
лад; *заложы́ли зме ся з кумом*
заклепати, заклепувати — ню(і)ту-
ва́ти, -у́ю, -у́єш; склепа́ти,
-плю, -плеш
заклепка — *техн.* кле́пка, -ы; *ч.*
нім. ню(і)т, ню́та, -ы; *він не ма*
кле́пки в голо́ві (прик.)
заклеювати — закля́ти, -ію, -іш;
Врх. облы́піти, олы́піти
заклик — зов, при́зыв, -у; *взы-*
ваня; пол. апе́ль, -лю; *тж.*
відозва
закликати — *взыва́ти, призыва́ти,*
-ам, -аш (до чогось)
заклинити — загло́бити, -блю,
-биш
заклинювати — загло́бити, -блю,

-биш; заплі́шыти, -шу, -шыш
заклопотаний — *див.* зажурений
заклясти — закла́ти (закы́льну,
закы́льнеш, закы́льме)
закльований — задзьобаний
закований — заку́тий
заколисати — влю́ляти, -ям, яш;
тж. присипляти
заколка — *нім.* ге(а)рна́дель, -для
(*для волосся*)
заколоситися — *ЗП.* забрыні́ти;
жито ~ сілося — жы́то забры-
ні́ло
закон — *с. юр.* пра́во; *ж.* уста́ва,
ухва́ла, -ы; законопроект —
про́єкт уста́вы
законний — уставо́вий
законодавець — *юр.* правода́вець;
Прт. уставода́вця, -і
законодавство — *юр.* правода́в-
ство
законодавчий — правода́вчий
закоптитися — закурі́ти-ся
закордон — *ж.* загра́нця, -і; чу-
жы́на, -ы
закордонний — загра́нчний, чу-
жо́земний
закостенілий — за́дубі́лий
закотити, за́кочувати — за́кача́ти,
-чам, -чаш; засу́кати, -кам,
-каш; ~ти рукави — за́качати
рука́вы
закоханий — за́люблений; *Врх.*
преми́лений; сьі́дит на нім
(яво́ри) пташо́к преми́лений
(піс.)
закривавлений — за́кырва́влений
закрити, за́кривати — 1. замы́кати,
-ам, -аш; замкну́ти, -ну, -неш;
запе́рати, запе́рти, -рам, -раш;

затвори(я)ти, -рю, -риш (двері); 2. заткати, затыкати, -ам, -аш (пляшку); 3. затули(я)ти, стулити, стулювати, -лю, -лиш (очі, рота); 4. запечатати, -там, -таш (могилу); не заперай за собою, бо я їду за тобою (ніс.); люляй же мі, люляй, сивы очка стуляй (ніс.); стуль гамбу, бо ворон влітєт! (прик.)

закритий — замкнений, запертий, затворений, стулений; магазин був ~ склеп був замкнений

закрито — замкнено, заперто, затворено

закриття — закрьтє

закричати — зтеремтетати, -єчу, -ечеш; скричати, -чу, -чыш

закрійник — краяч

закріпити — замоцувати, -ую, -уєш (нитку)

закріплення — замоцуваний

закрутити, закручувати — 1. завинути, завити, -ину, -неш; 2. завернути, -ну, -неш; завертати, -ам, -аш; Врх. заковертати; не завертай мі голови!

закручений — Врх. зоключений; дзюбак в орла гаковито зоклучений

закувати — закукати; ~вала зозуля — закукала кукавка

закувати — заквичати (про свиню)

закупівля — закупка, -ы; с. купно

закусити — перекусити, -ушу, -уєш; заїсти, -ім, -іш

закуска — кул. перекуска, прекуска, -ы; мн. холодні ~ кы

— студєны перекускы
закусочна — див. буфет

закуток — закут; закамарок, -рка; закапелок, -лка; ж. закутина, -ы

закушувати — заїдати, -дам, -даш

зал — 1. ж. нім. з(с)аля, галя, -і; (актовий); 2. ж. почекальня, -і (на вокзалі)

залагодити, залагоджувати — залатвити, -влю, -виш; полагодити, -джу, -диш; рідк. приподрювати, -юю, -юєш; БГ. вкоськати

залежаний — Врх. залєглий (груші)

залити, заливати — 1. гасити, загасити (гашу, гасиш, гасиме); заляти, -лію, -лієш (вапно, вогонь водою); 2. повеніти, -ію, -ієш (землю)

залитий — залятий

залицяльник — пол. зальотник; нім. фраєр, -а; фрайір (вільний парубок); фрайіру мій любий, ты ружо польова (ніс.)

залицяння — мн. пол. зальоты, -ів

залишати, залишити — лышати, лышыти, -ам, -аш; дати спокій; zostавити, оставити, -влю, -виш; Врх. охабити, охабляти; ~ у спокої — дати си покій; зостанє ти лыжка і в поли робота (ніс.)

залишатися, залишитися — лышати-ся, лышыти-ся; остати-ся, zostати-ся; оставати-ся, zostавати-ся; розм. востати-ся, воставати-ся; Пев. позостати ся; ЗП. в(у)стати ся (десь, кимсь,

якимсь); він ~ ився моїм другом
 – він зостав-ся моїм коле́гом
 залишений – зоставле́ний
 залиши! – *нак. лыш! лыш ся то́го
 ро́ве́ра! (прик.)*

залишки – *ж. мерва, -ы; мн. Прт.*

згра́бки, -і́в (*зерна, сіна в полі*)

залишок – о́статок, -тку; *позос-
 та́ле; БГ. зарва́ток (част.)*

залі́зко – *ж. желе́зко; ч. нім. прас,
 -у; ж. пра́ска, -ы; коли́си прас
 розогрі́вали углями*

залі́зний – желе́зний

залі́зниця – *коле́я, ко́лій, -леі;
 желе́зна доро́га, -ной ...ы;
 желе́зниця, -і; трек, -у; Ргр.
 ко́лай, ко́лая*

залі́знична лі́нія – *мн. то́ры; нім.
 штре́ка, -ы*

залі́знична ста́нція – *див. вокзал*

залі́зничний – желе́зничий; *ко-
 ле́я́рській, -ка, -ке; ~ на форма –
 коле́я́рській єднострі́й*

залі́зничник – *коле́йовец, -вця;
 коле́яр*

залі́зо – *хім. ж(з)елі́зо*

зали́кувати – *заго́їти-ся*

зали́пити замазкою – *закі́тувати,
 -ую, -уєш; на зи́му мусо́во
 закі́тувати вигля́ди*

зали́сся – *зали́ся*

зало́житися – *див. закла́стися*

зало́зи – *анат. фр. gláнды (ший-
 ні)*

залп – *ж. війс. нім. са́льва, -ы*

залю́бки – *див. охоче*

зали́гло – *закла́ло; ~ в носі –
 закла́ло в носі́*

зали́гти – *зали́чы; ~ в око́пі – за-*

ли́чы в деку́нку

зали́каний – *застраше́ний*

зали́затися – *зали́зати-ся; зате-
 лепа́ти-ся*

зали́зура – *ба́бруля, -і; не́хлюй,
 -я; рі́дк. кы́дик*

зали́зати, зали́зувати – *1. заму-
 цы́(к)ати, -ам, -аш (розведе́ною
 гли́ною); 2. кі́тувати, -ую, -уєш
 (щі́лини у ві́кні)*

зали́зка – *1. ч. нім. кі́т, -у (для
 ві́кон); 2. рі́дк. липа́нда, -ы (для
 дере́в)*

зали́х – *нім. ате́нтат, -у (з політ.
 мотиві́в)*

зали́злий – *зали́знений (вода)*

зали́знути – *змерзну́ти, -ну,
 -неш; зако́цябні́ти, зако́цяб-
 ну́ти, зако́це(и)ні́ти, зако́че(а)-
 ні́ти, -ію, -ієш*

зали́сти, зали́тати – *зы́міта́ти, -ам,
 -аш; заду́вати (сні́гом)*

зали́тати, зали́тувати – *крав.
 фа́стригува́ти, -ую, -уєш*

зали́кання – *ел. спя́ти*

зали́кати – *запе́рати (за́пру, за́п-
 ре́ш, за́пре; за́преме, за́пре́те,
 за́прут); тж. за́чиняти*
 зали́слитися, зали́слюва́тися –
*розду́мати, розду́мува́ти, -ую,
 -уєш; я си о́ тым ча́сто розду-
 му́вав*

зали́ж – *присл. за́-муж*

зали́жня – *выда́на; ~ жі́нка – вы-
 да́на ба́ба*

зали́на – *ж. вы́міна; в Захі́дній
 Лемкі́вщині вы́міну
 соло́мяних да́хів на го́нтови
 зробле́но ско́рше*

зали́нник – *техн. нім. е́рзац,*

ёрзати, -у (*груба підробка*)
замісити, замішувати — мішати
(мішу, місиш, місит; місіме,
місите, місят); причинити,
розчинити, -ню, -ниш; *Врх.*
загнєсти (*тісто*)
замість — *присл.* за, замі(е)ст,
замісто, натоміст; *рідк.*
намі(е)ст; *ЗП.* вмісто; ~ мене —
за мня
замітка — *літ.* 1. нотатка, -и (*мал.*
стаття); 2. допис, -у (*в газету*)
заміщення — замішчєня; ~ поса-
ди — замішчєня становіска
замовити, замовляти — заказати,
-зую, -зуєш; заповідати, -дам,
-аш; *заказав-ем білет на поїз*
замовкати, замовкнути — втихати,
втихнути, -хну, -хнеш; затка-
ти-ся, заткнути-ся
замовлення — замовліня; товари
на ~ виробы на замовліня
замовник — заказник; *Прт.* замо-
вєц, -вця
заможний — забезпечений, обес-
печений; *Врх.* закичний, затіч-
ний
замок дверний — 1. ж. зал. колод-
ка, клодка, -и (*висячий*); 2. дер.
завій, -вою; засув; *Врх.* заве-
рйяка; слыпий замок; *Хриц.*
заверянка; *Прт.* завора,
засувка, -и
замолоду — *присл.* змолоду
заморожений = *Врх.* спорщений;
мороз воду доцяп спорщив
заморозок — приморозок, -зка
замочити — зателепати, обтелеп-
ати (*низ штанів*)

замурзаний — мазуратий, марузатий
замурований — замуруваний
замучитися — змордувати-ся,
страпити-ся
замша — скоро сёрны
занавіска — фіранка, -и; ~ на вікні
— фіранка на вигляді
занадто — *присл.* збыт, надмір,
надто (*надлишок*)
занедбанний — занеханий, запу-
щений; *Ртр.* недбанливий
занедужати — *див.* захворіти
занепад — упадок, -дку; *маме*
упадок моральний і матери-
яльний
занепасти здоров'ям — схаліти,
-ію, -ієш
занехаяти — занехати, -ам, -аш;
Врх. занайкати, заняхувати
занечистити — *груб.* запаскудити,
засвинити
заніміти — стерпнути, -ну, -неш;
Хриц. здеревяніти; *в знач.*
втратити чуття
за ніщо — занич, нанич, нич; *Врх.*
з добра дива; з добра дива він
мня хце біти
заново — *присл.* наново, однова
заноси снігові — *мн.* замєгы; *Ртр.*
заміт, заспа (*кучугура снігу*)
зануда — *Прт.* нудяр, -а (*прикра*
людина)
занурений — занюрений (*у воду*)
занурюватися — *Врх.* нурцювати;
в знач. пірнати у воду
заняття — занятя
заодно — *присл.* заєдно
заохочення — ж. заохота, -и

заочі — присл. за́очы; піду сьвіт
за́очы (прик.)

заочник — заочняк (слухач, студент)

заощадження — мн. заощаджы́ня; Прт. заощадні́ня; зас
пропа́ли на́шы заощаджы́ня
заощаджувати — заощаджувати,
ощаджа́ти, -жую, -жуєш (гроші); БГ. шпарувати

западати — западну́ти

западина — Врх. варю́га, заве́зиско (глибока яма)

запалення — мед. запалі́ня; ~ леге́нів — запалі́ня плю́ц; прос­тудив ся і до́став запалі́ня
плю́ц

запали щоки — Врх. охля́пло ли́це

запальний — нарва́ний, шале́ний; пол. ра́птус; Врх. поперхли́вий; Прт. бзы́к; в знач. гаряча голова; ~ на людина — нарва́ний
чло́век

запаморочення — див. голово­кружіння

запаморочливий — заворо́тний, карко́ломний; ~ стрибок — кар­коломний скок

запаморочуватися — БГ. заверта́ти
ся; заверну́ла мі ся голо́ва

запам'ятати, запам'ятовувати —
Врх. бра́ти сой на па́мят; БГ. запоми́нати; одчу́вам, же мі
запоми́нати тя́жко

запас — ж. війс. резер́ва, -ы

запаска — за́пинка, -ы (деталь
жі́н. одягу)

запасу солдат — війс. резерві́ста,
-ы

запах — пах, -у

запашний — див. ароматний

запаяти — заню́тува́ти, -ую, -уєш

запевнення — запе́вніня; Прт. за­ві́рія

заперечити, заперечувати — сто­порчы́ти-ся, проти́вити-ся; пе­речы́ти -чу, -чыш; Врх. за́пі­перечы́ти ся (стати упо́перек);

за́піперечы́ла ся кобы́ла

запис — впис, -у (до школи)

записати, записувати — нотува́ти,
занотува́ти, -ую, -уєш; ~ в зо­шиті — занотува́ти в зошы́ті

записка — угор. ци(е)ду́ла, циду́л­ка, -ы

запитання — зьвіда́ня, пы́тання

запитатися — зьвіда́ти-ся; зьвіду­ва́ти-ся; спы́тати-ся; не зна́ш —
зьвіда́й-ся! (прик.)

запізнення — запі́зньніня, спі́зньніня
запі́знитися, запі́знюва́тися — спі́з­ни́ти-ся, спі́зньюва́ти-ся; поїзд

~ нився — по́тяг ся спі́знив
спі́знив-ся

запічок — запе́чок, -цка; ЗП. за́піч

запланований — за́плянува́ний; ~
результат — за́плянува́ний
висьлі́д

запліснявити — заплі́сьні́ти; БГ.
стухну́ти

заплітання — запліта́ня

запліття — заплі́ття; в знач. місце за
плотом для сміття

запліччя — заплі́ччя

заплішити — заплі́шчы́ти, -чу,
чыш; Врх. загло́бити; ко́су
тре́ба мі́цно загло́бити

запломбований — за́плюмбу­ва́ний; на́глі забо́лів мня за­
плюмбува́ний зуб

заплутаний — замота́ний за́ппи-

таний (про нитки)

заплутано — присл. запл'янтано;

Прт. заґматвані

заплутати — запл'янтати-ся; *Прт.* заґматватися

заплюваний — заплюваний

запобігливий — запобігучий

заповідач — спадкодавець, -вця

заповідник — ж. геогр. резервація, -ні

заповідь — 1. заповід, -и (наказ, розпорядження); 2. оповід, -и (про наступне весілля)

заповіт — юр. нім. тестамент, -у

заповнити — виконати, заповнити, -ню, -ниш; в знач. поширитися; ~ бланк — виконати формуляр

заподіювати, заподіяти — причиняти, -ям, -яш; в знач. завдати лиха

запозичання, запозичення — запозиче(и)ня

запозичити — запозичати, -ам, -аш (щось)

запонка — запінка, запиначка, зпінка, -и; рідк. копча (для сорочки)

запопадливість — див. жадібність

запор — ж. рідк. заво́ра, -и

заправити — омастити, -счу, -стиш (кашу жиром)

заправка — кул. запражка, -и (до страви); тж. засмажка; запражка — то мука, пражена з цибульом на тлушчу

запровадження — запровадження

запросити, запрошувати — 1. запрашати, -шую, -шусь (в гості); 2. закликати, -личу, -личеш; кликати, -чу, -чеш (за

стіл)

запротопорити — спекати-ся

запрошення — запрошення (на роботу)

запрягти повторно — препрячы;

Прт. перепрячы, -чу, -чеш (коней)

запхати, запихати — вштурити,

-рям, -ряш; запхати, -ам, -аш (кудись); БГ. в(ф)пхати; *Прт.* вразити, -ажам, -ажаш; вразив

руку до кйшені

зап'ясток — анат. Врх. плесна, плюсня

заради — присл. задля, про; тж.

ради; ~ дітей — задля діти

зараження — закаження; ~ крові — закаження кйрви

зараз — присл. одразу, в(г)нет, натыхміст; пол. тераз

заразний — закажний; тж. інфекційний

зарано — див. завчасно

заректисся, зарікатися — зарече-ся, зарікати-ся; ішчы ся заречу дівчата любити (ніс.)

зарізати — 1. заг. заризати, -ижу, -ижеш; Врх. 2. забити (вола, корову); 3. заколотити (свиню); 4. зарізати (вівцю, козу); 5. зяти (куру, качку, гуску)

заробітня, плата — запла́та, -и; Ртр. плаца, платня

заробіток — зарі(о)бок, -бку

заробляти — заробляти, -блю, -биш; ко́лиси-м ве́че заробя́в, як те́раз

зародження — зародження

за розміром — Хри́. на звекш; на́ше авто на зве́ки та́кс, як і

ва́ше
 зарозумілий — мудрагель, -ля (людина)
 заразумілість — пы́ха, -ы, пыха-ти(і)ст, -то́сти
 зарослий — заросне́ний; *Врх.* обро́слий
 заростати — зараста́ти, -ам, -аш
 зарості — *ж.* гушч, гушчави́на; *хара́шча, -ы; с.* поросля, -і
 зарубати — заты́ти, -тну, -тнеш
 зарубка — *ч.* карб, -у; *рамик; рідк.* і́вер, -я (на дереві)
 зарубцюватися — *Врх.* прируби́ти ся; *БГ.* заруби́тися; *моя ра́на ся заруби́ла*
 заручений — *Врх.* зарукова́ний, зруко(у)ва́ний (з дівчиною, до війська)
 заручини — *мн.* зальо́ты, -і́в
 заручник — 1. закла́дник (у часі війни); 2. заста́вник; *Врх.* таль, тальник (весільний); *го́сьті зо Щавни́ка, при́шли мы ту по тальни́ка (піс.)*
 заряд — *війс.* набі́й, -бо́ю; ладу́нок, -нку
 зарядка — *спорт.* гімнасти́ка, -ы
 засвідчити — засьві́дчыти, осьві́дчыти, -чу, -чыш
 засвітла — *присл. розм.* зави́дна, зави́дока, за́дня, засьві́тла
 засвоєння — засво́с(і)ня
 заселений — залюдне́ний
 заселення — залюдні́ня, заселі́ня
 заселити, заселяти — залюдни́ти, залюднюва́ти (заповнити людьми)
 засидітися, засиджуватися — заси́-

діти-ся, заси́джува́ти-ся
 засилити, засилюва́ти — *Прт.* за́діти, задіва́ти, -і́ю, -і́вам (нитку в голку)
 засипати — 1. зага́рта́ти, зга́рта́ти, -ам, -аш; *ма́ме зга́рта́ти сьні́г во дво́ри; 2.* занести; *в зи́мі зане́сло сьні́гом по вигля́ди; 3.* *нім.* шутрува́ти (дорогу щебе-нем)
 засів — за́сыв, -у; засы́ва́ня
 засідання — засы́да́ня; *мн.* обра́ды; *ж.* розпра́ва, -ы; відкрити ~ одкрь́ти обра́ды
 засідати — засы́да́ти, -ам, -аш
 засік — су́сык; *част.* перя́йка, -ы; шпиклі́р, -я (для зерна); *мн.* пребі́йцы, — бо́єц
 за́склений — зашкле́ний; ~ не ві́кно — зашкле́ний вы́гляд
 за́склити — зашкле́ити, ошкле́ити, -лю, -лиш (ві́кна)
 за́скакувати, за́скочити — заста́ти, -а́ну, -а́неш; *заста́ла ня чо́рна ку́ра на дро́зѣ (піс.)*
 за́сліплений — засьлі́плений; я був ~ бы́в-єм засьлі́плений
 за́слонити — зату́лити, -лю, -лиш
 за́слонка — *ч.* *нім.* ка́гла(о), -ы; шу́бер, -бра (в печі); *тж.* за́тулка
 за́слуговувати — ва́рта́ти, -ам, -аш (на ува́гу)
 за́смаглий — засма́гнений
 за́смажити — за́пражы́ти, -жу, -жыш
 за́смиканий — засы́паний, за́тор-га́ний
 за́смічений — засьмі́чений
 засмутитися = з(с)тра́піти-ся;

Врх. закві(и)літи; оквіліти
 засмучений = з(с)траплений
 засніжений – засьніжений (*вкритий снігом*)
 засновник – заложитель, -ля;
 заснувач; *пол.* фундатор, -я
 заснувати – заложити, -жу, -жыш; ~ бібліотеку – заложити книгозбірню
 засопіти – зафучати, -чу, -чыш
 засоромитися – заганьбити-ся, застыдати-ся
 засохлий – *Хриц.* засхнений
 засохнути – схаліти
 заспаний – невыспаний, розоспаний; *тж.* сонний
 заспівати – засьпівати, -ам, -аш; запіти, -ію, -ієш; *як я си засьпівам трьома голосами (піс.)*
 заспокоєння – заспокоїня
 заспокоїтися – спам'ятати-ся, прийти до розуму
 застава – 1. *фін.* займа, -ы; кавця, -ні (*грошова*); 2. рогат(ч)ка, -ы (*міська, для збору мита*); 3. *війс.* стражниця, -і (*прикордонна*); 4. *ч. пол.* фант
 застереження – 1. *с.* застережіння; *Прт.* варунок, -нку; 2. *ж. юр. нім.* кляузеля, -і (*у договорі*)
 застерігати, застерегти – варувати, заварувати, -ую, -уєш; застеречи, остеречи, -ежу, -ежеш; *варуй-ся го, як огня (прик.)*
 застібати, застібнути – загнути, -ну, -неш; засьт(ц)ігати, -ам, -аш; *Врх.* застегнути; *Ртр.* капчати; *Пен.* запинати

застібка – 1. *заг.* запинка, -ы; *пол.* гафтка, -ы; *нім.* графка, -ы; 2. *ч.* замок, -мка (*«блискавка»*)
 застібнутий – застегнутий, загнутий
 застосувати – вжыти (*вжыю, вжыєш, вжыє; вжыєме, вжыєте, вжыют*)
 застрявати, застряти – застрягати, -ам, -аш; застрягнути, -ну, -неш; *застряг єм возом в баюрі*
 застуджений – закатарений
 застудитися – закатарити-ся; *БГ.* заохолодити ся; *каждо осын мушу ся закатарити*
 заступник – 1. *заг.* заступця, -і; замісник; 2. віце-голова, -ы (*голови*)
 засув, засувка – *нім. спец.* рыгель, -гль (*в замку*); *тж.* перекладина між кроквами
 засумувати – *див.* зажуритися
 засунути – загнути, -ам, -аш
 засуха – посуха, суш, суша, -ы; *Врх.* сухота
 зась! – *нак. Прт.* засе! засе, діти, *од електричних дротів!*
 затаїтися – затаїти-ся
 затвердження – затверджіння
 затвердіти – *див.* заохолонути
 зате – *спол.* зато, проґо
 затемнення – затемніня, затміня
 затерпнути – стерпнути (*нога*)
 затикати, заткнути – 1. заткати, -ам, -аш (*пляшку*); 2. *Врх.* замшыти, омшыти (*мохом*); *мохом замшывають шпарты медже бельками в хыжи*
 затирка – *кул.* сте(и)ранка, -ы; *пол.* зацёрка; *Врх.* зацюрка,

старанка; *Прт.* затёрка, -ы
 затискач — *техн.* 1. заг. стискач;
 стяжка, -ы; 2. ел. клёма, -ы;
 3. *англ.* ніпель, -ля (для кріплення труб і спиць)
 затичка дер. — ч. чо(і)п; чопок, -пка; *Ртр.* дугов, шпунт, штом-пук, штоперик
 затінок — затін, -у; *ж.* *Врх.* хы(а)морода (*тінисте місце*)
 затісувати — затесувати, -ую, -уєш
 затока — *геогр.* залив, -у
 затор — *Врх.* спір; *мн.* спори (*криги*)
 затримка — *рідк.* забара, -ы
 затримати, затримувати — баритися; забавити-ся; стримати-ся
 затрубити — затрубіти, -блю, -биш (*на трубі*)
 затуманення — *Прт.* замгліня
 затуманитися — *Прт.* замглітися
 затхлий — стухлий (*яйце*)
 затиати, затиувати — завлечи, завлікати, -лечу, -лечеш; *Прт.* вовлечи, вовлікати
 затиатий — упорчівий; ~ характер — упорчыва натура
 затиати — зацьмити; хмара ~ ила сонце — хмура зацьмила сонце
 зауваження — с. зауважіння; *Прт.* упоміння; *тж.* заувага
 зауважити — заобсервувати, -ую, -уєш (*щось*)
 заупокійний — *рел.* задушний (*дні*)
 захворіти — заслабнути, -ну, -неш; зле(я)чы, злягти (*зляжу, зляжеш, зляже, зляжемо, зля-*

жук, зляжете); *Врх.* поке(и)ла-вти (*стати кволим*); *Прт.* здутися (*про худобу, на здуття*)
 захисник — обронец, -нця; *тж.* оборонець; правозахисник — обронец прав човека
 захист — *ж.* оброна, ослона, -ы; *тж.* прикриття
 захистити — вступити-ся; обстати, -аю, -аєш; ~ товарища — обстати за колегу
 захитатися — захвіяти-ся
 захищати — бороніти, оброніти, -ню, -ниш; ~ землю — бороніти край
 захищений — забезпечений
 захід — *ж.* мист. імпреза, -ы; мистецький ~ мыстецка імпреза
 захлинутися — *БГ.* захывснутися (*водою*)
 захмаритися — захмарити-ся; *рідк.* забандурити-ся; *Врх.* похмурити ся; зрана похму-рало-ся на дворі
 заховати — *див.* всунути
 заходи — *мн.* старання
 захолювати — остудити; *Врх.* стугнути
 захожий — *див.* зайшлий
 захопити — *див.* заволодіти
 захоплення — ч. захвит, подив, -у; *тж.* захват
 захотіти — 1. захтіти, -хцу, -хцеш; забажнути, -ну, -неш; забажнуло-ся мі піти на ярмак; 2. кортіти, скортіти (*дуже*); барз мня кортит піти на рибу
 зацвісти, зацвітати — зацвісти, зацвітати; зацвіло квітя на страмах

зацікавлений – заінтересований
 зацікавлення – інтерес, -у; заінтересування; *мам інтерес до науки і штуки*
 зацукрований – зцукрений
 зачарований – пороблений, заклятий; *Прт. зачаруваний, очаруваний, -на, -не*
 зачарувати – закласти, -яну, -янеш; поробити; *мусьла-с мі, мила, штоси поробити (ніс.)*
 зачаття – мед. зачаття
 зачекай! – *нак, зажди! пі(о)жди! почкай! стримай-ся!*
 зачекати – почекаати, почкати, -ам, -аш
 зачепити – 1. завадити, -джу, диш; загачити, -чу, чыш; задіти, -іну, -інеш (щось); *в знач. закріпити*; 2. тручнути, -ну, -неш (випадково когось)
 зачервоніти – зачервеніти, -ію, -ієш
 зачіпатися – зачепляти-ся; *БГ. зарывати ся; бабо, гамбу тримай, мене не зарывай (ніс.)*
 зачіпка – заче(ы)пка, -ы; *Прт. причыпка, -ы; почалося із ~ ки – зачало-ся от зачепкы*
 зачіска – 1. заг. нім. фризюра, -ы; 2. «на проділ» (з поділом волосся); 3. рідк. хімля, -і; *ЛШМ. гирка (у заміжніх жінок)*
 зачісувати – зачесувати, -ую, -уєш
 зашарпаний – див. засмиканий
 зашкарублий – закорублий, зако-рузлий, заскарублений, заско-рузлий; *Прт. заскорупений,*

-на, -не; *в знач. твердий*
 зашкодити – *Прт. запротивити; тот лік тобі не запротивит*
 заштоханий – *Прт. заштурканий, -на, -не*
 заштопати – *крав. зацирувати, -ую, -уєш*
 зашіпка – засівка, скіп(б)ка, -ы; *БГ. клямпка (для вікон, дверей)*
 за що – *спол. за што, з якого поводу; за што ся возме – то зробит (прик.)*
 заява – с. канц. засвідч(е)ня, освідч(е)ня, подання; *в уряді склав-єм подання*
 заявити, заявляти – засвідч(а)-ти, освідч(а)ти, -чу, -чыш; ~ про себе – засвідчати о ся
 збентеження – помішання
 збентежитися – *пол. спешити-ся; тж. засоромитися*
 збрати, зібрати – зобрати (зберам, збераш, зберат; збераме, зберате, зберают)
 зберегти, зберігати – 1. заг. заховати, -вую, -вуєш (щось); ~ на пам'ять – заховати на пам'ятку; *лёмкы заховали давны обычаї а традиції*; 2. додівч(и)ти, -чу, -чыш (цнотливість)
 збереження – збережіння, схороніння
 збивати, збити – стівкти, стівчы, -вчу, -вчеш; *стівчы на квасне ябко (прик.)*
 збивачка дер. – колотов, -тви; копістка, колоті(о)вка, -ы; *рідк. баталев; Врх. колотовця;*

ко́лотви тре́ба для товчи́ня
компе́рів і розмішува́ня квас-
ного мо́лока

збирання — збе́раня (підписів,
податків, зернових культур)

збирати — 1. збе́рати, -ам, -аш
(урожа́й у полі); 2. зга́няти,
-ям, -яш (овець на пасовище);

3. пакува́ти, -ую, -уєш (валізу)
збиратися — збе́ратися (в дорогу)

збиральник — збе́рач (сіна); Прт.

ч. гра́бар, -я; гра́бач; ж. гра-
ба́р(ч)ка, -ы

збитково — присл. збы́тково,
накладно

збиток — див. видаток

збиточник — збы́точник; га́вган;
у́рвісь, -ся; урвіте́ль, -ля; фі́г-
ля́р; Врх. збы́тний

збіговисько — ройови́ско; тж.
збігови́ще

збіднілий — підупа́лий

збідніти — зыйти на́ нич; підупа́-
ласти, -аду, -адеш; євр. скапця-
ніти, -ію, -ієш; в знач. розо-
ритися

збіжжя — рідк. помі́ть, -ме́ті; в
знач. покошене, але не зв'язане

збільшення — збі́льшє́ня, побі́ль-
шє́ня; Прт. зве́кшє́ня,
пове́кшє́ня

збільшити, збільшувати — побі́ль-
шє́ти, побі́льшувати, -ую,
-уєш; Прт. пове́кшє́ти, пове́к-
шувати, -шую, -шуєш; Хри́.
зве́кшє́ти; то́го ро́ку садовини
ма́ся зве́кшє́ти

збільшувач — техн. побі́льшувач,
пове́кшальник

збі́рник ко́лядок — ж. пол.

канти́чка, -ы

збожеволіти — зваріюва́ти, -іюю,
-іюєш; зглу́піти, -плю, -пиш;
ошале́ти, -ію, -ієш

збоку — присл. на убо́чы(у),
о́бі(о)ч; узабо́ч; Прт. во́біч

збори — с. полі́т, зі(о)бра́ня; ч.
схі́д, род. сходу; ж. пол.
згрома́джє́ня; тж. зібра́ння

зборка — зморш́чка, -ы (в одязі)

збочення — збочи́ня, одхылі́ня

збродити — столочы́ти, -чу, -чыш
(траву)

зброя — війс. пол. бронь, -ні;
взя́тися за ~ ою — я́ти-ся за
бронь

збувати, збути — дієс. 1. збыва́ти,
-ам, -аш; збы́ти (якусь річ);
2. зга́яти, -ям, -єш (час)

збудити — зга́няти, -ям, -яш;
зогна́ти (зо́жену, зо́женеш,
зо́жене)

збут — ім. збы́т, -у; збу́ток, -тку;
~ проду́кції — збы́т вы́робів

збутися — збы́тися; 1. позбу́тися
чо́гось; 2. стати дійсністью

звабник, звабни́ця — ва́бник;
ваби́телька, -ы; Прт. мамі-
те́ль, -я; маміте́лька, -ы

звалище — мн. грузы, -ів; звало-
ви́ско

звання — ч. сту́пін, -пе́ня; титу́л,
-у; нім. ж. ра́нга, -ы; вчене ~
науко́вий титу́л

зварений — зоба́ряний, -на, -не
(карто́пля у лу́шпинні); зоба́ря-
ны́ компе́ри су́т по́жыточ-
ны́шы, як скре́паны́

зварити — зготува́ти, -ую, -уєш;

зварити, -рю, -риш; *ма́ма*
зго́товили на о́бід помі́дорову
зу́пу

звернення – одо́зва, -и (дія)

звертання – грам. зверта́ня

звертатися на «ви» – дво́їти
(дво́ю, дво́їш, дво́їт; дво́їме,
дво́їте, дво́ят)

звертати ува́гу – позорува́ти, -у́ю,
-у́єш

зверх – присл. над, на́дто, по́верх;
пол. пови́ж; тж. ви́ще

з верхом – присл. око́писто; *Прт.*
чу́баго

зверху – присл. зго́ры, пове́рха;
Врх. зверху́; Прт. звонка́;
~ вниз – зго́ры до до́лу; *на́ше*
ма бы́ти зго́ры (прик.)

звечора – присл. звече́ра, зно́чы;
Врх. с(ш)че́ра

звиватися – *Пен. клюба́чѣти ся*
(про черв'я́ка)

з виду – див. на ви́гляд

звикнути – при́звичаї́ти-ся

звинуватити, звинува́чувати –
оскаржѣ́ти, оскаржува́ти, -у́ю,
-у́єш

звинувачення – юр. о́скарже́(и)ня

звироднілий – по́ган, пога́нин
(про лю́дину)

звисока – присл. звы́сока, зго́ры;
дивитися ~ смо́трити-ся зго́ры

звити – закачу́рити; в знач. со-
ба́ка – кильце́м хвоста́

звихнути – вы́тхну́ти, -ну, -неш

звичай – обы́чай, -аю; *мн.*
обы́чаї; ка́ждий край ма́ свій
обы́чай (прик.)

звичайний – пресе́чний; *Врх.*

звы́клий, звы́чний (до робо-
ти); *тж. звичний*

звичайнісі́нький – звы́чайні́ць-
кій, -ка, -ке

звичайно – присл. звы́кло(і), заз-
вы́чай, очеви́сні

звичка – звы́чка, -и; ч. на́вык,
-у; слов. ч. звык; с. при́звы-
чаї́ня; *ЗП. придо́башка, со́хта*
(до́бра, ста́ра)

звично – присл. зда́тні(о)

звідки – присл. одка́ль, одка́ле;
Врх. одкельска́, одника́ль; Ргр.
ска́ді; ЗП. ві́дки; одка́ль сте
при́шли до нас?

звідкі́лясь – присл. ода́каль,
отда́каль, одка́лиси; *Прт.*
одка́лєси

звідси, звідсі́ля – присл. одса́ле,
одса́ль; *Врх. ге́(а)нде; скор.*
зе(ц)і́ль; ЗП. ві́дці

звідти – присл. одта́ле, одн(т)а́ль,
одта́маль; *пол. ску́д; Врх. ві́дти,*
зті́ль; од(т)тама́ле, одта́мта(и)-
ле, отта́мту́ль; ста́ди, студ; Ргр.
ви́дти, зви́дти; ви́дтам, зви́д-
там; ста́ді, ста́мтаді; отта́маль,
одта́мталь; Прт. отта́ль, ста́-
маль; як пі́ду одта́ле, як бы́м
ту не бы́ла (піс.); да́леко:
одса́ле до та́ле (прик.)

звідусі́ль – присл. одовсе́ди, зов-
се́ди; *скор. зу́сіль*

звільнення – звільні́ня

звільнитися – див. позбу́тися

зві́р – зьві́р, -я; ж. зьві́рина, зьві́-
рота, -и

зві́ринець – зьві́ринец, -нця;
зьві́рівник, зьві́рятник; *Прт.*

звірник, -а

звірити, звіряти — справдіти,

справджати, -джу, -диш

звіробій звичайний — бот.

журавец, -вця; зеновід, -вода;

здоровник, кирвавник, крвав-

ник, кри(о)вавник, кровавец;

тисячolistник; ж. кри(о)вця,

-і; Врх. стокрівця; Ртр. ріпник

звірячий — зьвірській, бести-

ян(л)ьській, -ка, -ке

звіт — бух. невідм. пол. справоз-

даня; Прт. выказ, -у

звітний — справозда́вчий

зводити — 1. валькувати, -ую,

-уєш (стіну з вальків глини);

2. Врх. огваряти (наклеп)

звозити — звозжувати, -ую, -уєш;

~ багаж — звозжувати ладунок

зволікати = розм. мудохати-ся

зворотний — 1. грам. Хриц. верта́-

ний; ~ займенник — вертаний

місценазівник; 2. зворотній,

-ня, -не; поворотний,

протівний, тільний; ~ бік —

протівна сторона

зворот одягу — с. рубы, нарубы;

одів єм кошелю нарубы

звукити — зузити (зужу, зузиш,

зузит; зузіме, зузіте, зузіят)

(щось); треба мі зузити сподні

звук — див. гул

звукозапис — с. награния

зв'язати, зв'язувати — 1. угор.

скапчати; ЗП. змережыти;

2. спутати, -ам, -аш (ноги коневі)

згадати, згадувати — припоми-

нати, споминати, -ам, -аш;

припомнути, спомнути, -ну,

-неш; Врх. здогадати; спомнеши
моє слово! (прик.); не годен єм
здогадати-ся прудко

згадка — ч. спомин, -у; пам'ят, -ы;

на ~ ку — на пам'ят

згадування — припоми́нання

зганьбити — потупити, -плю,

-пиш; Пев. г(к)абзувати; ЗП.

ганьбу́ найти

згинати — загинати, -ам, -аш

згинути — згинути, скапнути,

-ну, -неш (померти); скапнула

нам на́злі коро́ва

згага — фізіол. жага, -ы; тж.
печія

згарище — палени́ско; Прт. по-

горели́ско, -а; тж. попелище

згасати, згаснути — загаснути,

змеркати-ся, меркнути; вогонь

~ ув — о́ген загас

згідно — прийм. по; виконано ~

проекту — зробле́но по проєкті

згідливий — згодливий

зговоритися — збесы́дувати-ся

згода — порозу́мня; Врх. пого́да;

дійти до ~ ди — прийти до поро-

зумі́ня

згори — присл. зго́ры; ~ вниз —

зго́ры надоліну

згортати — згартати, -там, -таш;

Врх. возгартати (гній з-під

корови)

згортатися — клубачы́ти-ся; Врх.

звіти́ ся; клубени́ти, клубету-

вати (в клубок); ба́бин пес ся

склубетува́в

згорток — звиток, -тка

зготовити, зготувати — зладити,

-джу, -диш; зрыхтувати, при-

рыхтува́ти, -у́ю, -у́єш

згряя — стая, -аі (ряд кіп, полу-
кіпків на полі); тж. стадо,
стійло

згріба́ти — див. згортати

згромаджен́ня — згромаджі́ня

згуби́ти — страти́ти, трати́ти,
-а́чу, -а́тиш; Врх. зрони́ти,
потрати́ти, рони́ти; як єс
стра́тив ко́ня, то не плач за
бичом (прик.); ой, лі́се, лісо́нку,
зро́нив єс красо́нку (піс.)

згубни́й — нім. фата́льний;
~ кі́нець — фата́льний ко́нець

здавна́ — присл. одда́вна; книж.
одві́чно(і); тж. здавен, спокон-
віку

здає́ться — выда́є-ся, ся ви́дит, ся
зда́є; ~ мені — мі ся выда́є

зда́лека — присл. зда́ле́кы, одда-
ле́ка(ы), опода́лік; Прт.
одда́ля; тж. зда́ля

здати́, здавати́ — 1. Прт. выдер-
жави́(я)ти, -вям, -вяш (в
оренду); 2. скла́дати, -ам, -аш
(іспити)

здатися́, здаватися́ — підда́ти-ся,
піддава́ти-ся (кому́сь)

здатни́й — ва́ртий, го́ден, зда́лий,
спосі́бний; ЗП. вда́тний, трі́б-
ний; див. зді́бний

здатні́сть — здатни́ст, спосі́бніст,
-но́сти

зда́ча — бухг. Прт. выда́ча, -ы

зде́більшого — присл. найве́ще;
Врх. понайбі́льше, понайве́ще,
понайве́кше

здерти́, здирати́ — одде́рти (одо́-
рю, одо́дреш, одо́дреме); Ргр.
лупи́ти, олупи́ти, одлупи́ти,

злупи́ти; чысти́ти

здешеві́ти, здешевлюва́ти — зту-
ні́ти, туні́ти

здешевлен́ня — зтуні́ня

здивува́тися — груб. збара́ніти,
-і́ю, -і́єш

здичаві́ти — здичі́ти, -і́ю, -і́єш;
одо́планий не́с чы́сто здичі́в

зді́бний — спосі́(о)бний; пол. здо́-
льний; ЗП. валові́ш(ч)ний;
~ уче́нь — здо́льний уче́ник

здійня́ти триво́гу — аля́рмува́ти,
зааля́рмува́ти, -у́ю, -у́єш

здійснен́ня — сповні́ня; Прт.
справджі́ня

здійснитися́ — див. справдитися́
здобува́ння, здобуття́ — выдо-
бы́тя, добы́тя, набы́тя, зыс-
ка́ня

здобу́ти, здобувати́ — выдо́бы́ти,
добы́ти, добы́ти (здобу́ду, здо-
буде́ш, здобуде́ме); ді(о)ста́ти
(доста́ну, доста́неш, доста́не-
ме); зыска́ти, зыскува́ти, -у́ю,
-у́єш; ~ осві́ту — добы́ти осьві́ту
здобу́ток — добы́ток, добы́ток,
набы́ток, -тка; ж. до́бич, здо́ба,
-ы; тж. здобич

здорови́й — здра́вий; ЗП. го́дний;
бувайте здорові́! — бу́дте здра-
вы́!

здорови́ло — цмок (про вел. люди-
ну)

здоров'я́ — Ргр. Хри́ст. здоро́вля,
здравя́, здравля́; змени́. Прт.
здраві́чко, -а; дай, Бо́же, здра́в-
ля́! (приві́тання)

здружитися́ — ско́легува́ти-ся;
Врх. сприятелюва́ти ся

здурі́ти — зборта́чы́ти-ся; БГ.

ошаліти; *Прт.* зглупіти, зцапіти, -ію, -ієш; *Пен.* оцапіти (від чогось)

здуття – здуття

зелений – 1. заг. зелений, дзелений; *рідк.* желений; 2. зеленкуватий; *Врх.* мало ~ призелений; 3. дуже ~ зелін, дзелін; *за горами, за лісами лучка зелена (піс.)*

зелень – *бот.* зеленина, дзеленина, -ы; *што робиш, Катерина? Наша то є зеленина (піс.)*

зельц – *кул.* ковбаль, ковбик; *нім.* сальцесон, -у (вид ковбаси; начинений свинячий шлунок)

землекоп – копач

землемір – межівник, мірник

землерийка – *зоол.* пискі(о)р, рецок, -цка; *Врх.* дзюрдз, дзідник, жджок, зджьок, рджок; мідик, мідка, мідлиця, мідяниця, мышурко; *тж.* бурозубка

землероб – рі(о)льник

землеробство – рільництво

землетрус – с. трус землі; *трясіння землі*

земля – 1. *астр.* зemsка куля, -кой ...лі; 2. *Врх.* кретівка (вирина, кротом); 3. *Врх.* леповатиця (липка); 4. *Врх.* мокрина, мокравина (мокра); 5. *оранина, -ы (зорана); 6. Врх.* спудзянка (пухка); 7. ч. *геогр.* терен, -у (територія)

земляк – крайнин, родак; *ми з ним ~ ки – мы зме родакы*

земний – земскій, -ка, -ке; сьвітовий

зернистий – *Врх.* крупнистий

зерно – 1. *мн. заг.* збіжя; *рідк. ж.* *Врх.* чыстіна; *Прт.* звiзды; 2. *оркіс(ш), -у (гібрид жита і пшениці); 3. сьніте(без зародків); 4. ж.* пашниця, -ці (на стеблі)

зерня, зернятко – *бот.* 1. зеренце, -я; зернівце (злаків); 2. ж зернятко; пестка, -ы; ядро; ядерце, -рця; *Врх.* зерничка (фруктів); *тобі дам лупочку, сама зым ядерце (піс.)*

з'єднаний – зважений, злучений, сполучений, стыкуваний

з'єднання – єднаня; злучєня; ж. злучка, -ы; ч. стык, -у; *Хриц.* лучєня

з'єднати, з'єднувати – єдинити, єднати, -ню, -ниш; зважувати, -ую, -уєш; звадити, -джу, -диш; злучати, злучыти, лучыти, -чу, -чыш; споїти, -ою, -оїш; сполучати, сполучыти, -чам, -чаш; штукувати, -ую, -уєш; *Врх.* звадити (ланцюх); *зматлаштити (збити докупти); сьіни лучыли ізбу зо стайньом і боіском*

з-за – *прийм.* із-за, зо-за, з-над, з-понад, з-поза; *газда вьішов зо-за хьжи*

ззаду – *присл.* зозаду, з-тілу, назаді, позад; *зозаду нич см не видів*

зигзаг – *нім.* зиг(к)зак

зигзагоподібний – зигзакуватий

зимівля – с. зимовисько (приміщення)

зичливий – жычливий
 зі – прийм. зо; зі мною (собою) –
 зо мною (собом)
 зібраний – зобраний; ~ урожай –
 зобраний урожай
 зібрати – зобрати (зберу, збереш,
 збере); *Врх.* опорядити (біб)
 зів'ялий – зы(о)вялий; ~ ла квітка
 – зывялий цвіток
 зігнати – *БГ.* зогнати; *в знач.*
 злість на когось
 зігнати – зогнати; *ЗП.* ізогнути
 зігнутий – коцюбатий (як коцю-
 ба)
 зігнутися – зогнути-ся, зкулити-
 ся
 зіграти – оде(о)грати, -ам, -аш
 (роль)
 зі задоволенням – *Врх.* вдячні
 зі звороту – *присл.* нарубы;
 ~ одягу – нарубы одєжи
 зізнаватися – зознавати-ся, приз-
 навати-ся
 зізнання – зознання
 зійти – 1. зварювати, -юю, -юєш
 (з розуму); 2. зыйти (зыйду,
 зыйдеш, зыйде); сходити, -джу,
 -диш; *в знач.* рости; 3. зыйти
 (вниз); *зелене-м посьйав, зе-
 лене мі зышло (піс.);* ми спу-
 стилися з гір – зышли зме з
 верхів
 зійти на ніщо – скапцяніти, -ію,
 -ієш
 зійтися – зыйти-ся; сходити-ся
 (разом); *два потоки зышли-ся
 в ріку*
 зілля – 1. заг. мн. зыля (лікарська
 трава); 2. ч. шувар, -у (*тата-
 рське*); *ой, зелене зыля, коло*

зеленого (піс.)
 зімліти – зомліти, -ію, -ієш
 зім'яти – зужвати, -ам, -аш; згур-
 бити, -блю, -биш; *Прт.* згарма-
 сити, -ашу, -асиш; *стламсати,*
 -ам, -аш; *Пєн.* згужвати
 зім'ятий – зужваний; ~ одяг –
 зужвана одєжа
 зіниця – *ж. анат.* зениця, -і;
 зынка, -ы; *Врх.* зрілко, зрін-
 ка(о); *здрінка (в оці)*
 зіпсований – зопсугий, попсугий;
 засьнітий, сьнітий (*горіх, ко-
 лос*); *Врх.* покыртавілий, спар-
 каньїлий; *Прт.* надпсугий;
кашу маслом не зопсуєш
(прик.); капуста на городі
зачала кыртавіти
 зіпсувати, зіпсути – 1. заг. скапа-
 рити, -рю, -риш; зопсути,
 попсути, -ую, -уєш; *ЗП.* іспо-
 ганити; 2. *Врх.* спарканьїти,
 спаршывіти; *Прт.* збаршніти
 (продукти)
 зіпсутися, зіпсуватися – попсути-
 ся, попсувати-ся; *Пєн.* заслоти-
 тися (*погода*)
 зір – *рідк. пол.* зрок, -у
 зірвати, зривати – зорвати, -ву,
 -веш; зривати, -ам, -аш;
 ~ яблуко – зорвати ябко
 зірка, зірочка – заг. зьвізда,
 зьвіздка, зьвіздочка, -ы; зоря,
 -і; *поет.* зьвіздойка, -ы; *над*
Вертепом зьвізда ясна свїту
засьйала (колядка)
 зірка вечірня – *Врх.* вечерниця,
 згірниця, зірниця; *Ртр.* зорни-
 ця, зорничка

зірковий – зьвіздовий
 Зіслання Св. Духа – *див.* Трійця
 зісподу – *присл.* зоспо́ду, одспо́ду
 зістарітися – *выстарити-ся; юж*
ем ся выста́рив, а тако́го-м не
видів (прик.)

зістругати – *Прт.* згоблюва́ти,
 -юю, -юєш (*рубанком дошку*)

зіткнення – *спец. угор.* кара́м-
 боль, -лі

зітхати, зітхнути – *зб(д)ыхну́ти*,
 -ам, -аш; *Врх.* здыха́ти; *Прт.*
взды́хати, взды́хнути, – ну, –
неш; взды́хнув си неба́рак і
пішов гет

зішкрябати – *одшкряба́ти, -ам,*
 -аш

зіщулитися – *кули́ти-ся, скули́-*
ти-ся (від холоду, страху)

зі'їжитися, наїжитися – *зіжы́ти-ся;*
Врх. постави́ти на собі серст
(про тварин)

зі'їсти – *зы́сти (зы́м, зы́ш, зы́ст;*
зы́ме, зы́сте, зы́дят), по́їсти;
груб. Пен. зожер́ти; *він зубы*
зы́в на то́му (прик.)

зі'їхати з глузду – *див.* збожеволіти
 злагода – *зго́да, -ы; Врх.* полагóда
 зламати – *ЗП.* в(з)ломити, -млю,
 -миш

зле – *присл.* зьлі́, жлі́; *тж.* погано
 злегенька – *присл.* злегі́цька;
Прт. полегой́ки

злива – *лі(є)я, -і; плóва, -ы; Врх.*
залива; Ртр. злива, про́лій;
Прт. лит, -ы; *іде вель́ка лія;*
ішчы повіда́ли: «урва́ла-ся
хма́ра»!

зlidні – *ж.* бі́да, -ы; *пол.* нeндза,
 нeнза, -ы; *нeнза бы тя зы́ла!*

(*прик.*)

злий дух – *ж. міф.* маму́на, -ы
 злити зля́ти (*зо́лю, зо́льєш,*
зо́льє) (воду)

злитися злості́ти-ся; *ча́сом*
зло́щу-ся сам на се́бе

з лишком – *присл.* рідк. з чо́хом
 злісний – злостний, напастли́вий
(про людину)

злісно – *присл.* злі́сно

злість – *злі(и)ст, род.* зло́сти; *тж.*
 лю́ть

зліт – злет, -у

зловживання – надужы́тя

зловити – *зыма́ти, пойма́ти, -ам,*
 -аш (*кого́сь*); *Врх.* глапи́ти,
 прицаба́нити, прица́пнути;
зы́мав бы́ка за ро́гы (прик.)

злодій – *рідк. угор.* то́вгай

злочин – *с.* преступ́ство; *австр.*
 кримі́нал

злочинець – 1. заг. преступ́ник;
 преступ́ця, -і; 2. *австр.* крими́-
 нальник (*карний*)

злочинний – преступ́ний; ~ світ –
 преступ́ний сьвіт

зляканий – престраше́ний

злягти – *злечы (про вагі́тну*
жінку)

злякати – *престрашы́ти, -шу,*
 -шыш; ~ собаки – *престра-*
шы́ти-ся пса

змагання – *ч.* змаг, -у; змага́ня;
 спортивні ~ спортовы зма́гы

змагатися – *пол.* мо́цувати -ся;
Прт. гарна́ситися, -а́шуся,
 -а́сишся; *хлопчы́ска гарна́сили-*
ся на пасови́ску

змазка – *ч. техн.* сма́р, -у;
 с(ш)марови́ло; с(ш)марови́дло;

нім. шмір, -у
змазувати, змашувати — нім. сма-
рувати, -ую, -єш; *запригай*
коні, смаруй віз (ніс.)
змалку — присл. од мала, од
малого, од малости; *тж.*
змальства
змарнілий — з(с)халілий, мізер-
ний, планний
змарніти — з(с)халіти, -ію, -ієш;
змізерніти, -нію, -нієш; *пода-ти-*
ся (занепасти здоров'ям); за
зиму він чысто зхалів
змарнований — здармуваний,
змарнуваний
змарнувати — здармувати, -ую,
-уєш; *Врх.* змитряжыти; *в знач.*
згаяти час
змастити йодом — *Прт.* йоди-
нувати, -ую, -уєш
змах — *спорт.* вымах, -у
зменшення — змаліня, зменшыня
зменшити, зменшувати — збавити,
-влю, -виш; змаліти, -лю,
-лиш; *меньшати, -ам, -аш;*
спляснути, -ну, -неш; восени
дни ся меньшеат
змерзнути — задубіти, -ію, -ієш;
розм. замюрз, змюрз; *Врх.*
стугнути; Прт. зкоченіти, -ію,
-ієш; *на гнешнім морозі барз*
замюрз-ем
змилений — змыдлений
змити, змивати — сполокати, спо-
ліскувати, -ую, -уєш
зміна — розрывка, прерывка, -ы
змінити, змінювати — премі-
ни(я)ти, -ню, -ниш (щось);
Прт. інакшыги, -шу, -шыш;
~ кольори — премінити барвы

змінитися, змінюватися — міни(я)-
ти-ся (про обличчя)
зміст — змисл, -у (слова)
змітати — зьмітати, -тую, -іташ;
кырышыни зо стола зьмітают
помытком
зміцнення — зміцніня; ~ відносин
— зміцніня стосунків
зміцнювати — кріпити, -плю,
-пиш; *маме кріпیتی нашы*
стосункы зо сусыдамы
змішувати = борикати, -ам, -аш
зміщати, зміщувати — зрушати,
зрушувати, -ую, -уєш; *двоє*
хлопів зрушыли камін з місьця
змій — зоол. змій, -я
змовитися — *Врх.* навести ся; *хло-*
пы ся навели медже собом
змогти — змочы, потрафіти,
-флю, -фиш; *тж.* зуміти
змогтися — спромогти-ся (на
щось)
змокнути — премокнути, -ну,
-неш
змолоду — присл. замолоду, од
молодых літ
зморшка — зморшчка, моршчка,
-ы; *тж.* складка
зморшок справжній — *бот.* сморг,
сморж(ч), сморж(ч)ок, смор-
шчок; *Врх.* с(ш)ушерепка
(гриб)
зморщитися — 1. збабчыти-ся (про
лице); 2. зморшчыти-ся; *Прт.*
згурбитися (про одяг)
змотлошити — *груб.* згаратати,
-рачу, -рачеш
змочити — схлястати, -ам, -аш;
схлястав-ем сподні блотом
змучений — страплений; *бодай бы*
были страплени, як то тепер я
(ніс.)

змучитися — замучы́ти-ся, зду-
шы́ти-ся; *Врх.* страпи́ти ся
змушувати — силува́ти, приси-
лува́ти, -ую, -уєш
знавець — знавець, -вця
знадобитися — здати́-ся, прида́ти-
ся; *в знач. стати у пригоді*
знайомий, знайома — знако́мий,
знако́ма; ~ мелодія — знако́ма
мельодія
знайоме мені — знако́ме мі; *БГ.*
зна́не мі
знайомитися — запозна́ти-ся;
запознава́ти, -вам, -ваш
знайомство — запозна́ння, знако́м-
ство
знайти — най́ти (найду, найдеш,
найде; найде́ме, найде́те, най-
дуть); добы́ти, -буду, -будеш; *не
найду друго́й тако́й зе́млі!*
знаменитий — сла́вний; *пол.*
знако́митий; ~ співа́к — сла́в-
ний сьпіва́к
знання — зна́ня
знаряддя — на́рядя; ~ пра́ці —
на́рядя до робо́ты
знати — зна́ти (знам, знаш, зна;
зна́ме, зна́те, зна́ють); віда́ти,
позна́ти; *як не знам гри́ба, то
го не беру́ (прик.); знаш — по-
віда́й, не знаш — по́мовч (прик.)*
знаття — знатя
значення — значы́(і)ня; *це не має
~ то не ма значі́ня*
значок — ж. одзна́ка, -ы
знахар — *Ртр.* білі́нкар (*який лікує
травами*)
знахідка — *невідм.* найдене́; на-
ходка, -ы

знахідний — *грам.* видя́чий (*відмі-
нок*)
знаходження — находжы́ня
знаходити недоліки — ганчува́ти,
-ую, -уєш
зневажати — помітува́ти, -ую,
-уєш
зненацька — *див.* раптово
знеособлений — одособле́ний
знеохочувати — *див.* відговорю-
вати
знепритомніти — зомлі́ти, -ію,
-ієш; *бы́ти без пам'яті; стра-
тити пам'ят*
знервований — зденервува́ний
(*про людину*)
знервувати — зденервува́ти, -ую,
-уєш; *непроше́ны го́ські мня
барз зденервува́ли*
знесення — знесе́(ь)ня
знесилити — званто́лити, -лю,
-лиш (*когось*)
знесилитися, знесилюватися — *вы-
силити-ся, высилювати-ся*
знецінений — знецы́нений
знецінення — знецы́ніня
знижка — обни́жка, -ы; *фін. пол.*
опуст, -у; *тж.* зниження
знизу — *присл.* зоспо́ду, сподо́м,
здо́лу; *Прт.* одсподу
зникати, зникнути — шчеза́ти,
шчезну́ти, -ну, -неш; *пропа́сти,
пропада́ти, -аду, -адеш; рідк.*
потава́ти, -ам, -аш; *ЗП.* зныді́-
ти; *тж.* щезати
знищений — *Врх.* розтрепа́ний
знищення — знишчы́ня
знищити — зрунтува́ти, -ую, -уєш;
розтрепа́ти, -плю, -плеш; *Врх.*

выплініти; *Прт.* здевасти́вати, -ую, -уєш

знівечити – *Врх.* нывіверити
зніжений – *див.* облесний

знімати, зняти – 1. знімати, -ам, -аш; зді(и)йняти; здіти (здойму, здоймеш, здойме); *БГ.* здоймити; *Прт.* здоймати, -ам, -аш; 2. скорувати, -ую, -уєш (*кору з дерева*); 3. білувати, -ую, -уєш (*шкіру із забитої тварини*); 4. фільмувати, -ую, -уєш (*кінокамерою*); 5. шумувати, -ую, -уєш (*пінку*); ~ трубку – здоймити слухавку;

здойми-ле тот горнец з пєца!

зняковіти – *див.* збентежитися

знову – *присл.* зас, наново, одно́ва, повто́рно(і); *пол.* ср/хр. поновно(і); *Врх.* зновусь, пак; *рідк. Прт.* зийс; *ЗП.* зась; подай мі ручку, подай зас (*піс.*)

зносити, зношувати – *Врх.* зношати; *водь зношають ка́міня здале́ка*

знущання – збыткува́ня

знущатися – збыткува́ти-ся; *БГ.*

зъдзіва́ти ся

зняти – зді(о)йми́ти, -млю, -миш; ~ рибу з гачка – здойми́ти рибу з кру́чка

зоб – *с. мед.* во́ле(о), -ля

зобов'язання – зобовяза́ня, ч. обов'язок

зовні – *присл.* знадво́ру; *Хриц. Прт.* вонка

зовсім – *присл.* гет, до́цяп, нич, сповна, цы́лковито, цы́лком, чы́сто; *пол.* до шчен́ту; *нім.*

ганц; *Врх.* до шпє́нту, до шпенє́ту; *Прт.* до́чна, крє́тєс; *тж.* ці́лком; до́йдж до́цяп мня змо́чыє; *худоба зы́ла па́шу до шпє́нту*

зозулин цвіт – *бот.* о́гник; *тж.* татарське мило

зозуля – *зоол.* за(у)зу́ля, -і; зозу́лиця, -і; зозу́лька, -ы; *поет.* зозу́лейка, зозу́линька, кукуле́чка, -ы; *рідк.* каву́ля, -і; *слов.* кука́(о)чка, -ы; *Врх.* ко(у)ка́вка, коку́лка, ко(у)ку́чка; *повіч же* мі, кукуле́чко, де мій мили́й но́чує? (*піс.*)

зойк – йойк, -у; *с.* йойка́ня

зойкати – йойка́ти, -ам, -аш

зокрема – *присл.* з о́сібна; *Врх.* о́крем

золотар – злòтник, золòтник; *Прт.* брю́мер, -а (*майстер із позолоти*)

золотий ринський – *іст.* фін. злòтий ринській, -то́го ...кого (*грошова одиниця*)

золотити – злòтити, -òчу, -òтиш

золото – злò(а)то, зол(в)òто; *Врх.* позлòтка, позлòтец (*імітація*)

золототисячник звичайний – *бот.* золòтник, серде́чник, серду́шник; цента́(у)рія, -ні; *земляна трава*, -ной ... ы; *Врх.* дзендзельі́я, мі́чне зы́ля

золотошукач – злòтоглядач

золотуха – *мед. Ргр.* шкροφλί

золочення – злòчы(і)ня

зомліти – зомлі́ти, -ію, -ієш

зоолог – зобльòг

зоологія – зобльòгія, -ні

зотліти — стлі́ти; *Хриц. Прт.*

збу́тв(н)і́ти

з-перед — *прийм.* з-пред (кого, чого)

з полудня — *ім.* од полудня

з-поміж — *прийм.* з-поме́же,

з-посе́ред; *Врх.* зме́дже; *Прт.*

з-поме́дже; з-поме́же *верхів*
выті́кат по́тік

зошит — *канц.* зош́ит; зш́йток,
-тка; *самозш́йток (саморобний)*

зрада — здра́да, -ы; зраде́цтво

зраджувати — зраджати́, -жам,
-жаш

зрадник — здра́дник; зра́дця, -і;

Прт. запрода́нець, -нця

зрази — *мн. кул.* зра́зы, -ів

зразковий — взоро́вий; ~ оркестр —
взоро́ва орке́стра

зразок — взоре́ц, -рця; *с.* лека́ло;
нім. шаблон, -у

зразу — *присл.* одразу́, враз

зранку — *див.* вдосві́та

зректис́я, зрі́катис́я, — зрече́-ся;

зрі́кати-ся, *выре́кти-ся, выре́-*

чы-ся; ді́до зрю́к-ся свого
ма́стку

зрече́ння — зрече́ння

зрешто́ю — *присл.* зре́штом;

~ роби́, як хочеш — зрешто́м
ро́б, як хце́ш; *тж.* накі́нець

зрівня́ти — *вырі́вняти, -ям, -яш;*

~ рахуно́к — *вырі́вняти лі́чбу*

зрі́зати, зрі́зувати — *сти́нати, стя́-*
ти (стну́, стнеш, стне́) (дере́во);

стя́ли бучка́, стя́ли, іно́ пня́чок
зоста́в (ніс.)

зрі́зна — *присл.* одрі́жна

зрі́лий — *приста́лий, дій́шлий;*

Ртр. приста́тий; *піду́ я до га́ю*
зелено́го, назбе́рам си́ хме́лю
приста́лого (ніс.)

зривати — *торга́ти, -ам, -аш; те́р-*
ки торго́ють разом з ко́нарями
зроби́! — *нак.* зроби́!

зробити — 1. *вышку́лити, -лю,*
-лиш (збитки); 2. *Ртр.* она́чы́ти,
выона́чыти, заона́чыти, при-
она́чыти (щось за́думати);
3. *Ртр.* *выпасі́чыти, спасі́чыти*
(зруб); 4. *БГ.* *стохма́ти (як-*
небу́дь)

зрозумі́лий — *выра́зний, пойня́-*
тий

зрозумі́ння — *розумі́ня*

зрозумі́ти — *пойня́ти, поня́ти,*
поя́ти (пойму́, поймеш, пойме);
тж. збагну́ти

зростатис́я — *Хриц.* зра́стати́ ся

зроше́ння — зроше́(ы)ня

зруб — *Ртр.* *выру́б, зрубани́ско,*
зрубань, рубани́ско, рубань;
пасі́ка, стру́б, шлог (у лісі)

зруйно́ваний — збу́рений, зрунту́-

ваний, порунта́ний

зруйнува́ти — збу́рити, побу́рити,
-рю́, -риш; зрунтува́ти, -ую́,
-уєш; *нашу́ хы́жу в 1947 ро́ці*
збу́рили

зручний — *див.* вигі́дний

зручно — *див.* вигі́дно

зруше́ння — ч. *здви́г, -у; зру-*
ше́(ы)ня; вели́ке ~ велькі́й
здви́г

зруши́ти, зрушува́ти — зруша́ти,
зрушы́ти, порунта́ти, -ам, -аш
(з місця)

зсі́датися, зсі́стися — зсы́дати-ся,
зсы́сти-ся

зсув — с. геол. осувіско; *Ргр.* завезліско, завезловіско, завезля, звезліско; осува; *БГ.* завалиско (місце, де осунулася земля); тж. оповзень

зсувати — згартати, -ам, -аш

зуб — 1. *Врх.* клак, клєвак (ікло);

2. кутняк (кутний); 3. телячий

зуб, -чого ...а (молочний);

4. черенний зуб, -ного ...а (корінний, задній)

зубець — зубец, -бця; ~ часнику — зубец честку; тж. зубок

зуби — мн. анат. зуби, -ів; *груб.* зубіска, -сок

зубило — ч. австр. майзель, -зля

зубний лікар — *фр.* да(е)нтиста, -ы

зубожіти — *Врх.* схудобніти

зубочистка — *пол.* выкалчка, -ы

зубр — *зоол.* з(ж)убер, -бра

зубрівка — *бот.* турівка, -ы; тж. напиток

зубці — мн. техн. 1. заг. зубці, зубя, -ів; 2. зебры, -ів; зябра, -бер (на багрі)

зубчатий — техн. трибівий

зуміти — потрафіти, -флю, -фиш; тж. спромогтися

зупинити, зупиняти — 1. заг. стримаги, -ую, -уєш; 2. тамувати,

затамувати, -ую, -уєш (подих);

3. *БГ.* вгатити (кров); 4. *Прт.*

заставати, -ам, -аш; не заставай, не заставай по дорозі нікому (ніс.)

зупинка — ч. пристанок, -нка; *ЗП.* пристановка (авто, поїзда); ~ за вимогою — пристанок на вимогу

зустріти, зустрічати — зійти-ся; спі(о)ткати, спотыкати, -ам, -аш; стріти, стрінуги, -ну, -неш; стрічати; *Врх.* надыбати; *Ргр.* здыбати; *Пвн.* напоткати; *споткав я там молоду дівчину; надыбав см шварне дівча, што пололо лен (ніс.)*

зустріч — с. спо(і)тканя; стріча, сходка, -ы; ~ на вокзалі — спотканя на стаці

зухвалець — зухалець, -льця; ожгар, -я; *пол.* зух; *Врх.* лобоз, лобур

зухвалий — зухалий; *пол.* бесчельний (про людину)

зухвалість — с. зухальство

зцідити, зціджувати — зцідити, -джу, -диш; зціджувати, -жу, -жуєш (свіже молоко)

зціпити — стуліти, -лю, -лиш (рот); *груб.* стуль пыск!

зчесати, зчісувати — щчесати, -єшу, -єш; щчесувати, -ую, -уєш

зчищений — зчыщений

зчіпатися — щчепити-ся; *БГ.* зваджувати (в бійці)

зшивач — зшывач (для паперу)

зшити, зшивати — *крав.* зошыти, -ью, -ыеш; зоштукувати, штукувати, -кую, -куєш (з частин)

зяблик — *зоол.* конопляник; зямба, -ы; *Врх.* дзябка, пенка, пінька, шпінкало

зябра — мн. жабры, -ів; *Врх.* заушниці (у риби)

з'явитися — появи́ти-ся; явити-ся; *Врх.* обявити ся

з'явлення — явління

І

і – а, і, та, тай (спол.); *єднаково: і в нас, і в вас; ішчы на верхах лёжав сын і, а воды юж шуміли*
 Іван – Ва́ньо, -ня; Ва́нцо, -ця; мал. Іва́нко; рідк. Їван
 Івана-Купала свято – міф. собі́т-
 кы, -ток; ішли дівкы на собі́тку (піс.)
 Іванна – Іва́нка, Юга́ска, Я́нка, -ы
 івасі – мн. Прт. «моска́ли́кы», -ів (мал. оселедці)
 Ігнатій – Гнат, Гнатко
 іго – я́рмо; був бы карк, я́рмо ся найде (прик.)
 іграшка – дит.заг. 1. забавка, ця́цька, -ы; с. чачко, чачо; 2. с. Прт. черка́вко, -а (брыз-
 кальце); дывча́тко, дывча́тко, зро́блю я ти чачко́ (піс.)
 ігри – мн. спорт. ігри́ска, -сок
 іде – дієс. пада́т, паде́; сьогодні ~ дощ – гнеска пада́т дойч
 ідеалізований – ідеалізува́ний
 ідеаліст, ідеалістка – ідеалі́ста, ідеалі́стка, -ы
 ідейний – ідейо́вий
 ідейність – ідейні́ст, -ності
 ідеологічний – ідео́льоґі́чний
 ідеологія – політ. ідео́льоґі́я, -ні
 ідея – і́деа, -еі
 іди! – нак. 1. і́д! і́дий! іди геть! – і́д гет! 2. і́д до мня! і́д-ле гев! гыбай гев! по́д гев! хо́д гев! по́д! по́д – ле! хо́д – ле! (стара форма); скор. Врх. ге-ле-ге! ге-по-ле! по-ле-гев! по́д ко́ мні!

хо-ле-хо! (до мене! сюди!); Прт. га́(о)-ле! ЗП. по́д, по́й; іди зі мною! – по́д зо́ мною!
 ідіот, ідіотка – і́дийо́та, і́дийо́тка, -ы; тж. дурень
 ідіотський – і́дийо́тскі́й, -ка, -кє
 ідол – іст. бо́жок, -жка; пол. ба́льван; чес. угор. бо́льван; в знач. вел. ка́мінь, поганська статуя
 ієроґліф – гієро́ґліф
 із, з – прийм. зо; ви́шли зме зо се́ла
 із задоволенням – присл. Прт. з охото́м, охотні́
 ізоляція – ел. ізоля́ція, -ні
 ізольований – ізолюва́ний
 Ізраїль – Ізра́ель
 ізраїльський – ізра́ельскі́й, -ка, -кє
 із себе – Хри́щ. зо́ ся, зо́ се́бе
 ізюм – мн. пол. родзи́нкы, -нок (сушений виногра́д)
 ікавка – чка́вка, -ы
 ікати – чка́ти (чка́м, чка́ш, чка́т); чка́є ся мі, чка́є, хтоси́ мя спо́мина́т (піс.)
 ікло – ч. анат. Врх. кел, кельца; кланці́; клі́(е)вак, кло, кло́-ва(о)к (вел. зуби тварин)
 ікона, іконка – ч. о́браз, во́браз -у; мал. о́бразок, -зка; та́кі́й шу́вний – га́рдий, як в ко́стелі о́браз (піс.)
 іконописець – мист. ма́ляр-іко́н-ник
 ікота – гыка́вка, -ы; с. шчыка́ня
 ікра – 1. анат. ли́тка, -ы; Врх. лы́ста, лы́стка; 2. мн. кру́пы; нім. кавт (осетрових риб);

3. *Врх.* нѣрес, нѣрест (*жаб'яча*)
 Ілля – І́лько, І́ляш; Гіля́рий, -ня;
книж. І́лія, -іі
 ілюзіоніст – ілюзйоніста, -ы
 іменник – *грам.* назывник; *рідк.*
 су́щник
 імітація – наслідува́ня, підро-
 блі́ня
 імла – *ж.* гмла, мгла, мря́ка, -ы;
Врх. гмли́ско (*вел.*)
 імператор – ці́сар, -я
 імперія – імпе́ри(і)я, -іі; *с.* ца́р-
 тво, циса́рство
 імперський – імпе́рській, -ка, -ке
 імпозантний – *див.* поважний
 імпорт – вві́з, *род.* вво́зу
 імпотент – безси́лий; *тж.* слаб-
 кий
 імпульс – по́штовх, -у
 імунітет – *мед.юр.* одпо́рност,
 -но́сти
 ім'я – іме́но, -и; і́мня, ме́ня, -і;
 назви́ско; *БГ.* Прт. ме́но, -а;
жа́дна річ не мо́же бы́ти без
іме́на
 інакше – по-іншо́му; *Врх.* і́нак,
 іна́ко, іна́чай, іна́че; *ЗП.* і́ншак;
 все трапилося ~ вшы́тко ся
 ста́ло по-іншо́му
 інвазія – *с.* вторгнення
 інвалід – *ч.* інвалі́да, -ы; ~ війни –
 інвалі́да во́йны
 інвентар – реме́анент, -у
 інверсія – преста́новка, -ы
 індекс – пока́жчык; *тж.* перелі́к,
 список
 індик – *зоол.* гіндик; гинди́чка,
 -ы; *ж.* пу́лька, -ы; *слов.* пу́ляк;
рідк. га́лган, тру́хан; *Врх.* Ртр.

індо(ю)р, і́ндюк; пу́ляш,
 пу́льош; *ж.* Прт. панта́рка,
 -ы; *надув-ся, як пу́лька на*
базари (прик.)
 індикатор – *спец.* пока́жчык,
 показник
 індичата – *мн.* гиндя́та; *одн. с.*
 гинди́ча, -ти; *Врх.* пуля́та,
 пульча́та
 індічий – гинди́чий; *Врх.* пуля-
 ко́вий
 індієць – Гіндус, Гіндія́нин
 інді́йський – гінди́йській, -ка, -ке
 Індія – Гінди(і)я, -іі
 інженер – *фр.* і́ндзь(ж)і́нер, інже-
 ні́р, -я
 інженерний – і́ндзь(ж)і́нерській,
 -ка, -ке; ~ на поса́да – і́ндзи-
 не́рське стано́ви́ско
 інжир – *ж. бот. пол.* фі́га, -ы;
тж. смоковниця
 ін'єкція – *мед.* за́стрик; *БГ.*
 за́щчык; *в знач.* укол
 інертний – мля́вий, генгля́вий
 іній – і́ни(е)й, -ию; моро́зець, -зця;
 намерз, ожеле́д, -ы; *нім.* райфа,
 рихва; *Врх.* морозок, окид(т)ь,
 оша́да, ошади(і)на, оше́дина;
 шаде́лина, ше́ди(і)на; *Ртр.* йі́нь,
 йі́ний, і́н, о́кіст, о́шад, о́паст;
Стб. срі́сь, стрі́сь (*на деревах*)
 ініціали – *мн.* іні́цыялы, -ів
 ініціатива – почи́н, -у
 ініціатор – про́могор, -я; *тж.*
 натхненник
 інколи – *присл.* ча́сом, дако́ли,
 дадеко́ли, ко́ли-неко́ли, неко́-
 ли; *тж.* іноді́, зрі́дка; ко́ли-
 неко́ли зме́ ся спотика́ли

іноземець – чужы́нец, -нця
 інспектор – дозе́рач, нагле́дач;
 візита́тор, -я; нім. іншпéктор,
 -я
 інспекція – ч. о́гляд, -у; візита́-
 ция, -ні; *біскуп провóдив візи-
 тацію пара́фій*
 інстинкт – потяг, -у; тваринний ~
 живóтний потяг
 інструкція – ж. настано́ва, уста-
 новка, -ы
 інструмент – с. мн. знаряддя; скор.
 струмент, -у
 інтеграція – с. одновле́(і)ня
 інтелігент – нім. інтелі́гент
 інтелігенція – нім. інтелі́генция,
 -ні
 інтервенція – с. втруча́ня
 інтернат – гуртожы́ток, -тка; ж.
іст. бурса, -ы
 інтернаціональний – медженаро-
 довий
 інтерпретація – тлумаче́(ы)ня
 інтимний – близькі́й, -ка, -ке
 інтонація – вы́мова, -ы; *вы́мова
 лемківска одмі́нна од україн-
 ской*
 інтрига – підюджувáня
 інтуїція – с. чу́тя; *тж. здогад*
 інфаркт – мед. а́так серця, -ку
 ...я; *пол. за́вал; нім. шляг(к)
 (серцевий удар); бо́дай тя шляк
 я́сний тра́фив! (лайка)*
 інфекційний – мед. зака́жний
 інфекція – с. зараже́(ы)ня
 інформація – с. повідомле́(і)ня
 інцидент – випадок, -дку
 інша – і́нча, іна́кша; друга; *ком-
 пєри, ка́пуста, карпелі а́ інча*

яри́на
 інше – іна́кше, і́нче; дру́ге; *розм.
 гіна́кше, гі́нче*
 інший – іна́кший, іна́кій, і́ний,
 і́нчий; дру́гій; *розм. гіна́кший,
 гі́нчий; Врх. інша́кий; она́кий*
 іншим разом – дру́гим разо́м;
Стб. другі́раз
 інші – і́нчы, іна́кшы; дру́гы
 іподром – высьцьо́вий пляц,
 -вого ...цу; *нім. гіппо́дром, -у*
 іпотека – заста́ва, -ы
 іпотечний – фін. закла́дний, гіпо-
 те́чний
 ір, іра – *рідк. назва букви «Ь»*
 іржа – 1. рджа, ржа, ржаві́на, –
 ы; *Ртр. арджа (зал.); 2. Врх.
 руда (злаків)*
 іржавий – ржавий; ~ ве залізо –
 ржаве желе́зо
 іржати – ржати; *Пвн. гіготати
 (про коней)*
 іригація – с. зрошы́ня, обводні́ня,
 -нь
 ірис – мн. бот. когути́кы, -ів
 Ірландія – Ірля́нди(і)я, -ні
 іслам – рел. ісля́м
 ісламський – рел. ісля́мскій, -ка,
 -ке
 існування – істні́ня
 існувати – істні́ти, -ію, -ієш; *рідк.
 ЗП. екзистовати; в го́рах
 істні́ють вели́кы простóры лісі́в*
 існуючий – істні́ючий
 іспанець, іспанка – Гішпа́нец,
 Еспа́нец, -нця; Гішпа́нка,
 Еспа́нка, -ы;
 Іспанія – Гішпа́нія, Еспа́нія, -нії
 іспанський – гішпа́ньскій, -ка, -ке

істинний – правді́вий
істерія – гістері́(і)я, -ні
історик – гісто́рик
історичний – гісто́ричний
історія – гісто́ри(і)я, -ні; ~ мис-
тецтва – гісто́рія шту́ки
істотний – книж. су́щий; тж.
сутте́вий
істукан – див. ідол
італієць, італі́йка – Іта́льянин,
Та́льян; Та́льянка, -ы; іст.
Влох; Вло́шка, -ы
італійський – вло́скій, талья́нь-
скій, -ка, -ке
Італія – Гіта́ли(і)я, -ні; іст.
Вло́хы, -ів
іти кроком – 1. Врх. дріндом (про
ко́ня); 2. перти (пру, преш, пре;
преме, прете, прут) (швидко
біга́ти); 3. поставкува́ти, -ую,
-уєш (часто зупиняю́чись);
4. Пвн. рукува́ти (до війська)
Іуда – рел. Ю́да, -ы; Ю́даш
іудейський – юде́йскій, -ка, -ке
(від Іуде́я)

І

ї – і, йі
їда, їжа – 1. заг. ї́да, -ы; с. ї́дло;
їджы́ня; ч. віхт, -у, на́док,
-дка; дит. па́па, -ы; 2. рум.
мериндя, -ді; Врх. мариндя,
мерендя (настухі́в, подорожні́х;
торба́ з харча́ми); 3. па́ша,
парени́на, -ы; жертя́; Ргр.
обрі́(о)к (для худо́би); тж.
харчі; до робо́ты йой, а до ї́дла
– гой; ни кашы́, ни пашы́
(прик.)

їдальня – їда́йня, -і
їдкий – ї́дкій, -ка, -ке; пірня́чий
їжак, їжачиха – зоол. їж, їжак;
їжачы́ха, -ы; мал. їжа́чок
їждження – ї́джє(ы)ня; в знач.
їздити
їжитися – їжы́ти-ся
їзда – ї́зда, с. ї́джы́ня, возы́ня;
пол. я́зда, -ы
їздець – ї́дец, -дця; мн. ї́дцы;
тж. ї́зовий
їздецький – ї́децькій, -ка, -ке
їздити – ї́здити, -джу, -диш; вози́-
ти-ся
її – займ. ей, їй, не́й, ній, ню,
ньо́м, ньо́й; слов. ю; ты до не́й
не́ ход!

їй Богу! – Бі́гме! ве́ра Бо́же!
прися́сто Бо́же! (клятва)

їсти – 1. заг. ї́сти (ім, іш, їст; їме,
їсте, ї́дят); 2. рідк. гателі́ти,
-лю, -лиш; Пвн. вантолі́ти (ба-
гато і жади́бно); 3. дит.
гамати́, папати́; ням-ням,
папу-папу; 4. мамля́ти, -ям,
-яш (без апетиту); до́брі то́му
ко́са ко́сит, ко́му ми́ла ї́сти
но́сит (ніс.); я ва́ше не ім: ви
мі не да́сте (ніс.)

їх, їхній – займ. їх, їхній; див.
вони

їхати – 1. заг. ї́хати (їха́м, їха́ш,
їха́т; їха́ме, їха́те, їха́ють); везти́-
ся (возом, маши́ною); 2. Врх.
нести́ся; ~ верхи на коні – не́с-
ти-ся на коні

Й

й – див. і
ймення – див. ім'я

його — *займ.* го, ёго, його, него, нього (йому, му, ним); ми ~ не знаємо! — *мы* го не знаме!

йод — *ж. мед. нім.* йодина, -и

йолоп — *див.* бовдур

Йордан — *рел. рідк.* А(О)рдан; *див.* Богоявлення Господнє

йорж — *зоол.* голова́ч; *Врх.* слина́вець (риба)

Йосафат — А(О)са́фат, Са́фат; *книж.* Йоса́фат

Йосип — Йо́сиф, О́сиф

йти — їти (іду, ідеш, іде; іде́ме, іде́те, іду́т); іде́ме, іде́ме, доро́ги не зна́ємо (*ніс.*); *нак.* іди до мене! — і́д до мня! (і́д гу ми!)

йти повільно — чалапати, -пам, -паш

К

кабан — *дик;* ве́пр, -я; *мал.* ве́прик; *Врх.* ве́пер; *кєрніз,* *кнора(е)з,* *кнороз(с),* *кєндій;* *мал.* *кєндюк,* *кєрна(о)з;* *Ртр.* *кєрноз,* *кнур;* *розпарі́нец* (*доглянутий кабанчик*); *перен.* хлопець, який ганяє за дівчатами

кабаре — *див.* шинок

кабіна — *бўдка, -и* (*телефонна*)

кабінет — *габі́нет, -у*

каблук — *шевс.* за́пяток, -тка; *нім.* *обц(ч)ас, -у;* *тж.* підбор; *високий ~* *высокій обцас*

каблучка — *обру́чка, -и;* *ч.* *пе́рстень, -ня*

кавалер — *парі́бок, -бка;* *італ.*

кавалє(і)р; *нім.* *фрає(і)р, -я* (*неодружений молодик*); *дывча́тко* — *лелія, де-с поды́ла*

фраі́ря? (ніс.)

кавалерист — *війс.іст.* *кінник;* *нім.* *ре́йтар, -я;* *пол.* *у́лан;* *угор.*

гу́зар, -я

кавалерія — *війс.* *кінни́ця, -і;* *нім.*

кавалє́рі(і)я, -ні

кавалерський — *кавалє́рскій, -ка, -кє;* ~ *жест* — *кавалє́рскій жест*

кавкати — *Врх.* *кіявкати, ки(і)явча́ти* (*звуконаслідувальна форма*)

каганець — *ля́мпаш, -а;* *ж.* *ля́мпка, -и;* *с.* *свьі́телко*

кагат — *див.* бурт

кадастр — *о́пис, -у;* *іст. фр.* *када́стер, реє́стр, -тру* (*опис осіб і майна для оподаткування*)

кадіб — *див.* діжка

кайло — *ч. австр.* *кра́(о)мпач;*

Прт. *че́(і)кан, -а;* *тж.* *кирка*

кажан — *зоол.* *пе́ргач, ли́лик;*

га́цок, -цка; *Врх.* *га́цик, ко́р-*

жен, лелі́як, леля́к, літо́пир,

мыш-пы́ргач, недо́пирок, не-

дохпі́р, нетопир, ні́чвид;

перо́гач, пі́ргаль; *Ртр.* *га́цок,*

мышпе́ргач; *Стб.* *пі́ргач,*

че(и)пі́ргач, чо́пы́ргач; ува́жа

-но, же мыш-пе́ргач єст наді-

лєни чара́ми

кажи! — нак. гвар! Врх. рци!

кажуть — повіда́ють; Врх. гудка́ють;

люди ~ лю́де повіда́ють

казан, казанок — 1. *ба́няк, же-*

лі́зьняк (*чавунний*); 2. *війс. Врх.*

кы́шлик; 3. *рідк. са́ган* (*вел.*

гори́чик); тж. котел

казання — *церк. ка́заня*

казарма — *війс. коша́ра, -и;* *ч. нім.*

ба́рак; каса́рня, -і; чо́го ж мі,
моя ми́ла, до каса́рні при́шла?
(*піс.*)

казати — 1. заг. гва́рити (гва́рю,
гва́риш, гва́рит; гварі́ме,
гварі́те, гва́рят); ре́чы (ре́чу,
рюк, ре́кла, ре́кло; рекли,
ре́чут); пові́дати (пові́дам,
пові́даш, пові́дат; пові́даме,
пові́дають, пові́дате); *рідк.* гу-
тарити, -рю, -риш; 2. вы́кати,
-ам, -аш (*на «ви»*); 3. БГ.
лябзда́ти (*недоречно*); пові́дав
сс, же мня возме́ш (*піс.*); моя
ми́ла ни́ч не ре́че (*піс.*); гва́рят
лю́де, гва́рят, же єм побі́ліла
(*піс.*); не дво́й, ді́вча, не дво́й,
пари́бкови не дво́й (*піс.*); *чесно*
кажучи — по пра́вді пові́сти

казино — *нім.* каси́(і)но (*офіцерсь-
кий клуб*); *тж.* клуб

казка — ба́йка, буйда, -ы; ~ для
дітей — ба́йка про діти

казковий — ба́счний

казус — выпáдок, -дку

кайдани — *мн. рідк.* веры́ги

каламутний — му́тний

калач — кул. ба́лец, -льця (*весіль-
ний*); ко́лач; коро́вай, -ю;
сті́льник; *Врх.* кукéлка; БГ.
куті́вка (*плетена булка з білої
муки*); *принесли-зме з весі́лля
фалаток ко́лача*

календар — калéндар, -я

калим — *рідк.* вы́куп, -у (*наре-
ченої*)

калина звичайна — *бот. Врх.* сві́ба

калі́ка — калі́ка, -ы

келих — по́гар, -я; ~ шампанського

— по́гар шампа́на

калі́бр — *війс. нім.* калі́бер, -бру

калі́йний — *хім.* калі́йовий (*доб-
рива*)

калі́цтво — калі́чыня; окалі́чыня;
тж. калі́чення

кало́рія — калё́ри(і)я, -ні (*оди-
ниця тепла*)

кало́ші — *мн.* г(к)альо́шы, -ів (*вид
взуття*)

калю́жа — баю́ра, баню́ра, жо́мба,
мла́ка, -ы; *рідк.* бадéня, -і (*на
дорозі*); *серед села* мла́чка,
сы́дит на ні́ ка́чка (*піс.*); *ти-
сячы Лёмків-емігрантів* і́хали
през Вели́ку Мла́ку

калю́жниця боло́тна — *бот.* ба́бік;
Врх. ло́тай(ш); *Ртр.* жо́вти
кві́тки, -тих ...ток

ка́лька — *спец.* ко́пія, -ні

ка́льсони — *мн.* га́чы; га́цы; *фр.*

калісо́ны; *ЛШМ.* га́ші

ка́льцій — *хім.* ва́пно

камбу́з — *ж.* ку́хня, -і (*на судні*)

камво́льний — *текст.* *чесанковий*

камедь — ч. глей, -ю (*з кори дерев*)

камено́ломня — ска́льня, -і; *фр.*

карі́єр; *тж.* кар'є́р; *праця в
ска́льнях бы́ла барз тя́жка*

каме́ра — 1. де́нтка, -ы (*велоси-
педна*); 2. бага́жня, -і; комо́ра,
-ы (*приміщення*)

каме́рний — *пол.* каме́ральний;
~ оркестр — каме́ральна оркест-
ра

камі́нь, камі́нець — 1. заг. ка́мін,
-ме́ня; ка́ме́нец, *род.* ка́міньця;
мал. ка́меник; *вел.* ка́мениско;
Врх. ка́мі́нец, ка́мі́нник; 2. *ж.*
бры́ла, -ы (*плоский*); 3. оселка

(для гостріння коси); 4. *Врх.* лобак (круглий); 5. межак (на межі); 6. *Врх.* солотрук (для товчення солі); вода камін точитьт (прик.)

кам'яний – камінний; ~ на стіна – камінний мур

кам'янистий – каменістий
кам'янка звичайна – зоол. *Врх.*

купей, купни(я)к

канава – нім. фоса, -ы; придорожня ~ фоса при дорозі

канадієць, канадійка – Канадійчик; Канадійка, -ы

канадський – канадійскій, -ка, -ке (від Канада)

канал – канава, -ы; яр, род. ярку

каналізація – каналізація, -ії

канапа – ч. нім. 1. бомбегель, -тля (розкладна); 2. шлю(я)банк (дер. зі спинкою і ручками)

канарка – ч. зоол. нім. канар, -у; канарок, -рка

канат – техн. лінва, -ы; трос, -у;

Ртр. лінва, штранг

канвас – техн. канафас, -у

канделябр – сьвітильник

канитель – ж. морока, -ы

канительник – розм. маруда, -ы

канібал – людоджер

канікули – мн. австр. вакації, -ий (шкільні); ч. рідк. векешын

канон – ж. нім. норма, -ы; тж. правило

канонізація – церк. канонізація, -ії

канцелярія – рідк. справниця, -і; с. нім. бюро, бюрко; тж. контора

канцелярський – бюрковий
канцер – мед. рак, -у

канюк – зоол. мышак; *Врх.* мышпак

канючити – розм. *Прт.* гнувати, -ую, -уєш

капати, капнути – цяпати, цяпати, -ам, -аш; цяпнути, киднути, -ну, -неш; цв(е)р-кати; цяпнийте мі кус до келішка! коро́ва ледво цв(е)ркат моло́ко

капелла – муз. капеля, -і

капелюх – 1. капелюш (фетровий); 2. кри́сання, -і; ж. ми́чка, -ы; *Хриц.* кри́сак; 3. угор. калап, -у; мал. кала́пик; клебан (з низьким верхом і широкими полями); 4. *Прт.* мельо́ник, -а (чорний); то́бі квітне за кала́пом з ру́жы квіт (ніс.); капелю́ша не мам, а́ни при нім перка (ніс.)

капітальний – головний, міцний; тж. кардинальний

капкан – хап, -у; ж. ла́пка, -ы; БГ. паст

капля – кро́пля, -і; мал. кро́пелька, -ы; ~ води – кро́пля во́ды

капосний – пакосний

капость – пакост (злі витівки)

капрал – війс. фр. капраль, -ля; в знач. унтер-офіцер

каприз – пол. захцянка, -ы; тж. примха

капсуль – нім. ка́бзель, -зля

капусняк – кул. капусьняк; *Ртр.*

Хриц. варянка

капуста – бот. 1. ч. кул. пол.

біго(у)с, -у (смажена з ковбасою); 2. ч. вар, -у (варений квас); 3. австр. каляфйора, ка-
рафйола, -ы (цвітна); 4. ж. крижалка, крижівка, -ы (ква-
шена головка); 5. Врх. оливник, тучне зыля (заяча); 6. Прт. розкваса, -ы (свіжо-квашена);
7. ч. Прт. шемут, -а (листя)
капустяний — капусьцяний;
~ квас — капусьцяний вар,
капці шкіряні — мн. пол. кєрпці,
-пец; шляпы, род. шляп
капшук — див. кисет
капюшон — фр. каптур; кап-
туро(и)к, -рка; БГ. кондя
кара — покута, -ы; тж. покаєння;
за гріхы мусіме покутувати
карабін — війс. карабін, гвер, кріс
(коротка гвинтівка)
карамель — кармель, -лі
карапуз — опецьок, -цька (мал.
дитина)
карбований — битий (про моне-
ти)
карбункул — мед. Врх. пырш
моровий (гнийний налив)
каре — війс. квадрат, -у
каре́та — ч. повіз, -возу; австр.
фіякер, -кра; молоды іхали до
шлюбу на фіякрі
каретка — мн. техн. гнаткы
кар'єр — ж. ко́ння, -і
каркати — кривчати; Врх. крум-
к(ч)ати (звуконаслідувальна
форма); вороны кривчат на
слоту
карлик — краснолюдок, -дка;
курдик, ліліпут; Врх. ковтюх;

Прт. карел, -рла; тж. пігмей
карніз — буд. нім. варцаб, гзимс, -у
Карпати — Карпаты
карпатський — карпате(ц)кій, -ка,
-ке
карта — нім. геогр. мапа, -ы
картатий — див. строкатий
картина, картинка — мист. ч.
образ, -у; образок, -зка; видок,
-у; с. мальовидло
картон — нім. папендекель, -кля
картоплечистка — шкрябачка, -ы
картоплиння — бадилля; ж. гыка,
нати́на, комперя́нка, груля́н-
ка, мандибу́ринка, -ы; Врх.
бандурча́нка, банду́рянка; Ртр.
банду́риско, банду́рчання, бан-
дурчы́на, быля́нка, грулі́ско,
компері́ско, кромпеля́нка; на-
тиня́нка, нать; Прт. бы́ля,
быля́нка, -ы (стебло картоп-
лі); тж. гичка, листя коре-
неплодів
картопля — 1. мн. балабу́рки, ба-
рабо́(у)лі, банду́ры, бан(й)ду́р-
кы; бу́льбы, бу́лі, бу́ре(и)-
шкы, бу́рки, гамерика́нкы,
гурдзо́лы, компе́ри, кром-
пел(р)і, ма́гдебу́рки, манде(и)-
бу́рки; пол. грулі́, зыма́ки,
зымня́ки; слов. зе́мяки, тром-
па́ки; нім. карто́фель; угор.
кро́(у)мплі; пол. Врх. дзе(и)-
мя́кы, зе́млякы, зи(і)мя́кы,
мандибу́ренка, ме́риканка;
Стб. зье́мякы, зымо́кі; ЛШМ.
тромпа́ки; 2. обаря́на ~ (варена
з лушпинням); 3. ч. окравок,
-вка (відрізок для садіння)
картопляники — див. дереуни

картуз — ж. ша́пка, -ы
 карусель — нім. карузе́ля, -і;
 дитяча ~ діто́ча карузеля
 касир, касирка — нім. касі́р;
 касі́рка, -ы
 каска — війс. нім. х(г)елм, -у
 кастратор — мі(и)шка́р, -я
 кастрований — очищений, вала-
 шаний; Врх. споряджений
 каструвати — мі(и)шкува́ти, -у́ю,
 -ує́ш; Врх. мишковати, скопи-
 ти; Ртр. виріза́ти
 кастрюля — ч. нім. ро́ндель, -для
 каталог — спис, катальо́г, -у; спис
 ста́рых лемкі́вських церко́в
 кататися — вози́ти-ся (на ковзанах,
 санках)
 категорично — присл. ру́ба; він, як
 гва́рив, то ру́ба
 категорія — категори́(і)я, -ні
 Катерина — Ка́ся, -і; Ка́ська, Кат-
 ре́на, -ы
 катеринка — див. шарманка
 каток — с. ледови́ско (на льоду);
 тж. ковзанка
 католицький — рел. католицькі́й,
 -ка, -ке
 каторга — Прт. мордо́вня, -і; не
 робо́та, а мордо́вня (прик.)
 катушка — техн. шпу́лька, -ы
 каучук — хім. кавчу́к; нім. кавт-
 шук
 кафе — ж. кавя́рня, -і; кавя́рні
 бы́ли зна́ны поме́жмолоде́жы
 кафедра — нім. кате́дра, -ы
 кафетерій — ж. нім. кафете́ри(і)я,
 -ні
 кахель — нім. ка́фель, -фля
 кахельний — кафльо́вий; ~ на піч
 — кафльо́вий пец

качалка — 1. ка(о)ту́лька, -ы; Ртр.
 качальни́ця, розва́лька, ва́лок
 (для тіста); 2. ч. ра́мач; нім.
 ма́гель, -ля; магельни́ця, -і (для
 білизни); 3. ч. ле́жак (складане
 крісло)
 качан — ко́чан; пол. Врх. гламб
 (капусти, кукурудзи)
 качати — 1. помпува́ти, -у́ю, -у́сш
 (воду насосом); 2. Врх. тача́ти
 (білизну, тісто)
 качка, качур — зоол. ка́ча, -ы;
 кача́тко; ка́че(о)р, -я; дит.
 ка́ця, -і; рідк. мн. кака́ше
 каша — кул. 1. замі́шка, -ы
 (життя, ячмінна); 2. Врх. тен-
 дерни́ця (кукурудзяна); 3. ч. пол.
 пенца́к (ячмінна); 4. пол. Врх.
 Хри́щ. я́глы (просяна)
 каше́мір — текст. нім. ка́шмір, -у
 кашке́т — див. картуз
 кашне — ж. нім. шаль, -ля; ч.
 ша́лик
 каяння, кая́ття — кая́ння, кая́ття (за
 заподія́не)
 квадратний — квадрато́вий
 квакати — кру́мк(ч)а́ти (звуконас-
 лідува́льна форма); Врх. ра́п-
 к(ч)а́ти, ра́потати, ро́хкати;
 Ртр. рехотати, рі́вкати, ри́гати
 (про жа́б); тж. кректати
 квалі́фікація — див. професія
 квалі́фікований — див. навчений
 кварта — чве́ртка, -ы
 квартал — ж. буд. ді́льніця, -і
 квартира — 1. заг. квати́ра, -ы; с.
 мешка́ня, помешка́ня; ч. пол.
 льока́ль, -лю; Врх. і́зба; ЗП
 кварта́ль; 2. кавале́рка, -ы
 (холостя́цька); ~ з двох кі́мнат —
 мешка́ня ... два по́кої

квартирант — **комі́рник**; **льока́тор, -я**; *Прт.* **кватерант, -а**
квартирний — **кватерунко́вий, комі́рний**

квасоле́вий — **фасоля́ний, фасольовий**; ~ суп — **фасоля́на зу́па**
квасоля́ — *бот. австр.* **фасоля́, фізо́ла(я), -і**; *угор.* **пасо́(у)ля, -і**;
Врх. **піхота (піхотна); висо́кий як топо́ля, а ду́рний як фасо́ля (прик.)**

кватирка — *ч. нім.* **о́берліхт, -у; лю́фтик (у ві́кні)**

кваше́ння — **квашы́ня (капусти)**

квитанці́я — *ч.* **кві́т, -у; посьві́дка, -ы**

квитко́вий — **бі́лето́вий (каса)**

квито́к — 1. *заг. австр.* **бі́лет; бльо́чок, -чка; ж. нім. ка́ртка, -ы (вхі́дний, прої́зний)**; 2. *ж. нім.* **шыф-ка́рта, -ы (ка́рта-ві́за на паропла́ві)**

кві́кати, кві́кнути — **квичати́, рохкати́**; *Врх.* **сквичати́ (про свине́й)**

квіте́нь — **к(ц)ві́тен, -тня (мі́сяць)**

кві́тка — *ч.* **к(ц)ві́т, -у; к(ц)ві́ток, -тка; мн. кві́тя, кві́тки; пол. квя́тек; ЗП. чі́чка; кві́ток, дівча́, кві́ток, за́кля не ма́ш ді́ток (піс.)**

Кві́тна неді́ля — *церк.* **Цвѣ́тна Недѣ́ля, -ой ...і**; *Врх.* **Кві́тниця (за тижде́нь до Велико́дня)**

кві́тник — **кві́тник, цвѣ́тник,**

кві́тнути — **цвѣ́(и)сти, зацвѣ́істи**;
Ртр. **кві́тну́ти, за́кві́тну́ти; я́блін цвѣ́іте в ма́ю**

кві́тучий — **кві́ту́чий, цвѣ́ту́чий**

кві́тчастий — **кві́тка́стий, цвѣ́т-**

ка́стий

квокта́ти — **квока́ти**; квочка ~ кче — **кво́ка кво́кат**

кво́лий — *розм.* **хырля́вий**; *Ртр. БГ.* **генгля́вий**; *Прт.* **здо́хляк, ху-де́рляк, -а (про лю́дину)**

квота́ — *фін. нім. ч.* **континге́нт, -у; ра́га, ча́стка, -ы**

квочка́ — *зоол.* **кво́ка, -ы; рідк.**

кло́ка, кло́чка, -ы

ке́лих, кели́шок — *пол.* **ке́лі(ю)х;**

ке́лі(и)шок, -шка; по́гар, -я;

пога́рик; пога́ричок, -чка; *Врх.*

порці́я, порці́йка; *Ртр.*

ке́люшок; да́йте нам выпі́ти

хо́ц по два ке́лішкы (піс.)

ке́пкування́ — *див.* **глум**

ке́пський — **ке́пскі́й, -ка, -ке; ~ ка**

справа — ке́пске ді́ло

ке́псько — *присл.* **ке́пско**

ке́рівник, ке́рівничка — **ке́ровник;**

ке́ровни́чка, -ы; зве́рхник;

англ. **ше́ф; ше́фова, -вой;**

тж. **дружина ке́рівника**

ке́рівництво — **ке́ровни́цтво; ору́-**

да, -ы; управни́цтво; розумне ~

му́дре ке́ровни́цтво; оркѣ́стра

высту́пала під ору́дом дири-

ге́нта

ке́рмо — *ж. техн.* **ке́ровни́ця, -і**

кероси́н — *див.* **гас**

керува́ти — 1. **управля́ти, -ям,**

-яш (ки́мсь, чимсь); 2. **уряду-**

вати, -ую, -уєш; ряди́ти, -джу,

-диш (державо́ю)

ке́тяг — *бот.* **гро́зно, гро́но (виног-**

раду)

ке́фір — *ж.* **квасне мо́локо, -но́го**

...ка

кива́ти — **кыва́ти, маха́ти, -ам,**

а́ш; ~ головою — кыва́ти го-
лово́м

кидай! — *нак. меч!*

кидати, кинути — метати (мечу,
мечеш, мече; мечеме, мечут,
мечете); ~ жребій — метати
льо́с; шмарити, шпурити, -рю,
-риш; шмаряти, шпуряти, -ям,
-яш; *груб.* шурнути, -ну, -неш;
Врх. цыснути, шмігнути; *ЗП.*
верч(т)ы; *волося чеше, до
дунаю мече (піс.); в білий папір
повила, до дунаю шмаріла
(піс.)*

кидатися, кинутися — метати-ся;
шмарити-ся; шастати, -там,
-таш (*у різні боки*); *Врх.*
мыкати ся; ~ на м'яч — шма-
рити-ся на ба́льон; *так ся
мыкат, як веретільник*

кизил справжній — *бот. дерень,*
-ня; *мн. кыцки, -цок; Врх. свиб*

Київ — Кы́їв, *род. Кы́єва*

київський — кы́ївскій, -ка, -ке;

~ *ке метро* — кы́ївска підземка

килим — диван, -у

килимок — *ж. макатка, -ы (на
стіну)*

ким — *присл. кым; не знатя кым
было повіджєно*

кимсь, кимось — *займ. кымси,
дакымси*

кинджал — с(ш)ті́лет

кинений, кинутий — шмарений;

~ *камінь* — шмарений ка́мін
кинь! — *нак. шар!*

кипіти — кыпіти; *Врх. бульк(ч)а-
ти (про воду)*

кип'ятити — выварювати, -юю,

-юєш (*білизну*)

кип'яток — крі(и)п, *род. кро́пу;*

ж. кыпляча вода, -чой ...ды;

Ртр. кыпьяк; тж. окріп

Кирило — Кы́(і)рей

кисет — дуга́ньчак; *Врх. дуга́н-
чак; Ртр. моше́нька, капчук(х),
капшуг, міхери́на, міхир,
міхирик, міхирча (мішечок для
тютюну)*

кисіль — *кул. кы́се(ы)ль, -лю
(страва і компот)*

кислий — *заг. квасний, кы́слий;
збрє́схле (молоко); збитий на
квасне я́бло (прик.)*

кислота — *ч. квас, -у; лимонна ~
цитриновий квас*

кислуватий — *винний, кваску-
ватий, квасьнявий (малокис-
лий); люблю́ ви́нни я́бло ве́це, як
соло́дки*

кислятина — *квасьо́та, -ы; с.
квась; ч. кы́сляк; Хриц. квасо́-
та, квасю́г(р)а, (дуже кислий)*

киснути — 1. кы́снути (*тісто*);
2. брезкну́ти, збрє́схнути (*моло-
ко*); *Ртр. гурди́ти-ся, згурди́ти
ся, зурди́ти ся, загурда́ти ся;
згурдже́не моло́ко єст ве́це
квасне, як збрє́схле*

кисть — *анат. п'яст, -ы (руки)*

китаєць, китаянка — Хі́ньчык;
Хі́нка, -ы

Китай — Хі́ны, *род. Хін*

китайський — хі́ньскій, -ка, -ке

китиця — 1. ба́вда, -ы (*кілька
стручків квасолі*); 2. *Врх. кы́та,
кы́гай, кы́тайка; ЗП. бовти́ця;
3. трє́пачка, -ы (на кінці бато-*

га); 4. ч. кутас; мал. кутасик (прикраса в одязі)

киця, кицька — с. котя, котятко

кишеня — кышін, кышеня, -ни;

ЗП. жеб, же(и)бня

кишка — анат. 1. Врх. дорота, -ы (свиняча товста); 2. кобас-

ниця, -і (для ковбас); 3. сьлспа

кышка, -пой ...кы (сліпа);

4. мн. Врх. струнниці (свинячі тонкі); 5. флякы, -ів (нутроці тварин)

киянка = ч. прайник, пральник (для прання)

кібчик — 1. зоол. кі(о)бец, -бця;

Врх. кобчык, якубец (яструб-гороб'ятник); 2. буд. околинк,

-нка; пол. крогулец, -льця

кіл, кілок — 1. паль, палик; БГ.

копач; 2. Прт. глоби(о)к (для коси)

кілки дер. — мн. тіблі

кілограм — с. фр. кільо, -ля (1 000 грамів)

кілометр — кильометер, -тра (1 000 метрів)

кілька — числ. кільки, пару; Врх.

кельо, кельоро, келя; кільки, кіль-кись

кільканадцять — числ. парканад-цет, -тьох; Прт. кільканадцет, -тьох

кількасот — числ. парусот

кількісний — кількі(о)стний

кількість — кількіст, -кості

кільце — 1. заг. колі(е)чко; Ртр.

катулко, качалко, качало,

качілько; 2. каріка, -ы (зал., для ланцюга в стайні); 3. Ртр.

збушча, катулька, качілько,

навершник, навешнічок, під-вершок, правда (кільце для маслоробки)

кімната — 1. заг. сьвітлиця,

сиклиця, -і; вел. покій, -кою;

мал. покоїк; Врх. гаргара,

куната; Прт. мал. іздебка,

станційка, -ы; 2. одпочываль-

ня, -і (для відпочинку); 3. с.

помешканя (житлова); в моім

дворі штыри покої, а пятая

сьвітличенька для нас обоіх (піс.)

кімнатний — покойовий, сьвіт-личний

Кіндрат — Кондрат, Кондратик

кінець — 1. конец, род. кінця;

край, -аю (чогось); рідк. фр.

конт; 2. ж. мета, -ы (далека);

3. євр. шабаш! італ. ба́ста!

(роботі); до ~ нця світу — до

кінця сьвіту

кінець товстіший — Врх. гузыр (колоди, снопа)

кіннота — див. кавалерія

кіновар — мін. цинобар (фарба)

кінський — кінський, -ка, -ке; ~ ке

сідло — кінське сьідало

кінський часник — бот. дурна

коприва, -ной ...вы

кінцевий — конечний, концевий;

~ зупинка — конечний прис-

танок

кінцівка — кінцівка, -ы

кінчати, кінчити — кінчати, -ам,

-аш; кінчыти, -чу, -чыш

кінь — 1. заг. кінь, род. коня; груб.

конина, -ы; 2. Ртр. валах

(кастрований); 3. нютер, -тра;

Ртр. внютер, нутер (кастро-

ваний наполовину); 4. *огер*, род. *огра*; *Ртр.* *вайчак*, *вір* (некастрований, огир); 5. *Врх.* *гн(і)ба* (худий, шкапа); 6. розм. *румак* (скакун)
 кіоск — нім. *кйоск*, -у; *тж.* *павільйон*
 кіоскер — нім. *кйоскер*
 кіот — мист. *скринька*, -и (для *ікон*)
 кіптява — *кі(о)поть*, -ти
 кір — *ж. мед.* *осыпка*, -и
 кістка — *анат.* 1. заг. *кі(о)ст*, род. *кості*; 2. *пушка*, -и (на нозі); 3. *остка*, -и (*риб'яча*)
 кісточка фруктова — *с.* *ядро*, *ядерко*; *кі(о)стка*, -и; *пол.* *пестка*
 кістяк — *анат.* *кі(о)стяк*; *тж.* *скелет*
 кіт — *кіт*, род. *кота*; *коцур*, *котиско* (*самець*); *кітка*, *кыцька*, -и; *котиця*, -і (*самка*); *мал.* *котя*, *котятко*; *Ртр.* *Прт.* *мача*, *мачак*, *мачатко*, *мачка*; *ЗП.* *мацур*; *тж.* *кішка*; *жыют*, як *пес з котом* (*прик.*)
 кітель — *див.* *мундир*
 кладка — *лава*, *лавка*, -и (через *потік*)
 кладова — *див.* *приміщення*
 кладовище — *див.* *цвинтар*
 клапан — 1. *техн.* *заслонка*, -и; *нім.* *вентиль*, -тля; 2. *ж.* *крав.* *кляпа*, *кляпка*, *патка*, -и (*кишені*)
 клаптик = *ж.* *стрямба*, -и (*тканини*)
 кларнет — *муз.* *клярнет*, *клярнет*, -у
 клас — *ж.* *нім.* *кляса*, -и; 1. *шкільна кімната*; 2. *група людей за соціальним станом*;

шкільний ~ *шкільна кляса*
 класифікація — *клясифікаци(і)я*, -ні
 класичний — *іст.* *кляси́чний*; ~ на *філологія* — *кляси́чна фільольогія*
 класово — *присл.* *клясо́во*
 клацати, клацнути — *пстикати*, *пстикнути*, -ну, -неш; *Врх.* *клапкати*; *тж.* *давати щигля*; *боцяи клапкат дзьобом*
 клеїти — *клиіти* (*клию*, *клиіш*, *клиіт*); *ліпити*, -плю, -пиш
 клей — 1. заг. *клий*, -ю; 2. *глей*, -ю (*вишневого дерева*); 3. *нім.* *гумеляйз*, -у (*гумовий*); 4. *нім.* *клейстер*, -тру (*із муки*); 5. *карук* (*столярний, рибний*)
 клейка — *с.* *клиіня*
 клейкий — *ле(и)пкій*
 клейонка — *італ.* *цера́та*, -и
 клейонковий — *церато́вий*; ~ *плащ* — *церато́вий дойджі́вник*
 клейстер — *нім.* *кляйстер*; *кляйстер з кіста* *ужывали до клиіня*
 клекотати, клекотіти — *клокота́(і)ти* (*звуконаслідувальна форма*)
 клен польовий — *бот.* *явір*, род. *явору*; *Врх.* *сукліть*
 клепа́ння — *клепа́ня*
 кликати тварин — 1. заг. *гукати*, -ам, аш; 2. *вівцю базь-базь!* *Врх.* *базю-бе!* *десь -на!* 3. *вола бицю*, *гей!* 4. *козу кедз-кедз!* 5. *курку тю-тю!* 6. *свиню гудзю-на!* *кут(ц)ю-кут(ц)ю!* *Врх.* *гакс!* *цюку-цюку-на!* 7. *гуску гусю-гусю!* *Врх.* *сав-сав!* 8. *кота кі(и)ць-кі(и)ць!* 9. *свиню кую-кую!*

куцю! 10. голуба лю-лю! дусь-дусь! 11. козу, корову, маню-маню! 12. індика пуль-пуль! *Врх.* пульч! 13. качку тась-тась! 14. коня тось-тось; 15. курчатко цып-цып! 16. корову ц(т)ы́зю-ц(т)ы́зю! (*вигук*)

Климент – Клим, Климко

клин дер. – клин; мал. клінец, -нця; клин кліном выбивають (*прик.*)

клинці – *мн.* крав. 1. кляпы, кляпаны, кляпцы, -ів (*півкруглі, в торсеті*); 2. ільтиці, ластки, ластовиці, -ів; *Ргр.* паха, підпашка (*у сорочці, під пахвами*)

клишоногий = *Врх.* шантавий, шанталавий

клізма – с. промывання; пол. леватива, -ы; зробити ~ му – поставити левативу

кліпати – мругати, -ам, -аш; *Пвн.* мигати; ~ очима – мругати очима

клітка – ч. 1. кляпец, -пця (*для ловіння птахів*); 2. коє(і)ц; царок, -рка (*для курей*)

клітчастий – гратчастий, карта-тий

кліше – друк. одбиток, -тка

кліщ овечий – зоол. клішч; *Врх.* ка(е)пуша, капуш

кліщі – *мн.* клышчы; нім. обце-ньгы, цангы, -ів

клоп – ж. зоол. блошчыця, -і; плюшча, -ы; *Врх.* плоска, площыця (*постільний*)

клопіт – ж. заголоба, заморока,

патороч, -ы; *Врх.* суєта; БГ. старунок; *тж.* морока

клопотання – старання

клопотатися = старати-ся; моро-чыти, -чу, -чыш (*голову*)

клоун – див. блазень

ключця – *мн.* клакы, -ів; ~ льону – клакы лєну

клуб – нім. клуб, -у; *мн.* клубы

клубок – клубик (*вовни, льону*)

клумба – ч. квітник

клунок – тлума́к, клума(о)к; мал. тлумачок, -чка; в знач. торба, мішок

клу́ня – сто́дола; шо́па, шо́пка, -ы; не піду я, Га́нцю, на шо́печку ва́шу (*піс.*)

клюв – дзьоб; БГ. дзюбак

кловати – 1. дзьобати (*про пта-хів*); 2. клюкати, ключыти-ся (*пускати пагони*)

клюква – бот. журавина, -ы

ключик – ключык; *мн.* ключыкы

ключиця – анат. ж. ключыця, -і; ч. Прт. обойчык, -а

ключка – клюка, -ы (*дер. або зал.*)

клясти – кляти (кы́льну, кы́ль-неш, кы́льне; кы́льнеме, кы́льнете, кы́льнут); шельму-вати, -ую, -уєш; *тж.* проклина-ти; а ты, стара мати, перес-тан нас кляти (*піс.*)

клятва – с. клятя; *тж.* присяга
кмин звичайний – бот. тмин,
кме(і)н, -у; кме(і)нок, -нку; ж.

Прт. чернушка, -ы

кмітливий – кметливий

книгарський – книгарскій, -ка, -ке

кнопка — 1. за́триск, -у (на одязі);

2. канц. піне́стка, припи́начка, -и

князі́вський — князі́вській, -ка, -ке

коалі́ція — коалі́ція, -иі; спі́лка, -и; с. об'єднаня

кобза́рський — кобза́рській, -ка, -ке

коби́ла — 1. заг. кобы́ла, -и; Стб. кобу́ла; 2. сівко; Врх. сіме́рас-тий (сивий); 3. Врх. хан́дра (худа)

кова́делко — ж. ба́бка, -и (для кле-пання коси)

кова́лик — зоол. Врх. е́ва, е́вка, е́ви(о)ла; тж. іво́лга

кований — ку́тий (залізо)

ковба́са — кул. 1. заг. коба́са, -и; ср./хр. коба́сиця; 2. паште́т-ка, -и (ліверна); ве́ще днів, як ко́бас (прик.)

ковба́сний цех — ж. маса́рня, -і

ковба́сник — див. мя́сник

ковдра — ч. ко́ц; мал. ко́чик; рідк. ко́дра, -и; ЗП. вере́га, -и (вовняне покривало для ліжка); на́критися ~ рою — на́крыти-ся ко́цом

кови́ла волоси́ста — бот. ку́стри-ця, -і; осьтя́нка, -и; рідк. Врх. ти́рса

ковза́ни — мн. спорт. льо́жвы; ЛШМ. бру́сли, корчу́ли; тж. ко́ньки; ковза́тися на ~ на́х — сли́згати-ся на льо́жвах

ковза́нка — ковза́лка, сли́згавка, -и; дитяча ~ діто́ча сли́згавка

ковза́няр — спорт. льо́жвар

ковза́нярський — льо́жварській,

-ка, -ке

ковза́тися — сли́згати-ся, ховза́ти-ся; Врх. сли́зкати ся, ховзка́ти ся (по льоду)

ковзько — присл. сли́зко, ховзко

ковпа́чок — техн. накру́тка, -и (від тью́бика)

ковта́ти, ковту́ти — гывта́ти, гывту́ти, -ну, -неш; лы́г(к)а́-ти, лы́г(к)ну́ти, -ну, -неш; Врх. ковка́ти, ковкну́ти; ЗП. про́мыкати; гывта́т, як гус бо́бальки (прик.)

ковто́к — Врх. гывт; лем на е́ден гывт

коде́кс — ж. кні́га, -и

кожна́, ко́жне — до́єдна; ка́жда (ка́ждой, ка́ждий, ка́жду, ка́ж-дом); ка́жде

ко́жний — до́сден, ка́ждий (ка́ждо-го, ка́ждому, ка́ждым); ка́жен, ка́жний; ка́ждий чо́ловек сво́е зна́ (прик.); бере́гти ~ ну хви́лину — бере́чы ка́жду ми-ну́ту

ко́жні — мн. до́сдны; ка́жды (ка́ж-дых, ка́ждым, ка́ждыма)

ко́жух, ко́жушок — 1. ж. БГ. ба́раниця, -і (довгий); 2. ж. угор. бу́нда, -и (суконна або хутря́на куртка); 3. ке́птар, -я; ке́птарик; ж. ко́жуша́нка, ко́жушы́на, -и; ко́жушок, -шка; Врх. бру́шляк (короткий, без рука́вів); ко́жушы́на — по ко́ліна, по за́ду теле́нче (пс.)

ко́за — зоол. Врх. 1. санко́ра, санко́рога (криворо́га); 2. си-ве́та (сива)

козацький — козацький, -ка, -кє
козельці лугові — бот. мн. ба-
ранчы́кы; *Врх.* пра́жец,
праживник

козирна карта — ко́зир, -я; козі́р-
ка, -ы (*масть гральних карт*)

козирьок — да́шок, -шка
козли для різання дров — мн. нім.
шра́гы; *Ртр.* кросенка, шара́гы;
Прт. шара́глі

козлятник лікарський — ж. бот.
ди́ка вы́ка, -кой ...ы; ру́та,
рута́вка, -ы

козуля — зоол. се́рна, -ы; ди́ка
коза, -кой ...ы

козячий — кі(о)зый, ко́зья, ко́зьє;
~ ча вовна — ко́зья серст

кокарда — кыта́йка, -ы (*для шап-
ки*)

коклюш — ж. мед. *Врх.* ды́хавиця
кокон — зоол. с. клу́бя (*шовкопря-
да*)

колгосп — іст. скор. колг(х)оз, -у
(*колективне господарство*)
колгоспник, колгоспниця — іст.

колго́зник; колго́зниця, -і
колектив — колеќтив, -у
колективний — громадський, -ка,
-кє; спі́льний

колекціонер — збе́рач, -а
колекція — с. зі(о)бра́ня; колес́-
ция, -іі

коленкор — пе́ркаль, -лю (*ткани-
на*)

колесник — коло́дій, -дия; *Врх.* ко́-
ляр; *Ртр.* колесар, -я; штель-
мах (*дер. колес*)

колесо, коліщатко — 1. заг. мал.
колі́чко, колі́сча; дит. ко́ть-
ко; 2. ЛШМ. ба́гро (*овальна
част.*); 3. техн. зубчак, зубчат-

ка, -ы (*зубчасте*); 4. *Ртр.*
колесо, коло (*у возі*); 5. обві́д,
обі(о)д (*зовнішня част.*)

коли — кєд, як; пол. кєди; *Врх.*
Ртр. код, ко́ди(і), кой; див.
якщо; кєд буду́ мав час, то
зайду́ до вас

коливатися — хві́яти-ся (хвію́-ся,
хвіє́ш-ся, хвіє́-ся)

коли-небудь — присл. хо́цко́ли;
при́дте до нас хо́цко́ли!

колисати дитину — лю́ляти, -ям,
-яш; гу́сytати, гу́цyти, хыбо́-
тати, -ам, -аш; *Врх.* гы́цкати-
ся; го́пкати; *Ртр.* гуйча́ти; *Хриц.*
бавця́ти; *Пвн.* виха́ти; лю́ляй
мі, лю́ляй, сы́ну мій мо́лодий
(*піс.*)

коліска — 1. ко́лыска, -ы (*дер., у
хаті*); 2. *Ртр.* ко́лысанка, по́лів-
ка (*з полотна, у полі*)

колись — присл. да́коли, ко́лиси,
пе́рше, да́вніше; *Хриц.* да́зраз;
да́зраз при́ха́ме до вас

колишній — бу́вший, да́вній, ста́-
рий; мо́ї ~ ні учні — мо́ї бу́вшы
учени́кы

коліандр — ж. бот. ко́лендра, -ы
(*приправа*)
колі́нна чашечка — анат. *Врх.*
ка́гнец

колі́р — 1. заг. ж. ба́рва, -ы;
ко́льор, -у; нім. фа́рба, -ы;
2. це́ра, -ы (*шкіри обличчя*); ма
це́ру, як кров з мо́локом (*прик.*)

коліщатко — ко́лі(е)чко; ко́ліш-
ча́тко; ж. ко́лешня, -і; *Ртр.*
кача́ло, качі́лко, кату́лько (*у
плузі*); збе́рай, ми́ла, ко́ліче́чка,

будеш моя фраїречка (ніс.)

колія — див. залізниця

коловодник — зоол. *Врх.* боло-
теник, коловодиця, повідник;
тж. улїт

колода — 1. заг. ч. нім. кльоц,
кльоцок, -цка; *Врх.* клец;
2. рідк. бабчар, -я (під ковадло);
3. катулька, -ы (для прасування
білизни); 4. кобиця, ковбиця,
-і; *Ртр.* клат, клат(ц)ік (для
рубання дров); 5. ч. ковбан;
протіс (половина); 6. ч. округ-
ляк (нетесана); 7. охаба, -бы
(гнила); 8. розсоха, -ы (з вилопо-
дібним кінцем, розвилка); 9. с.
бервено; *Врх.* трі(о)м (без
гілля); 10. нім. шваля, -і (розрі-
зана вздовж); 11. нім. штабель,
-я (дощок, ящиків)

колодка дер. — с. копыто (для
взуття)

колодязь — див. криниця

колона — арх. колюмна, -ы

колонізація — кольтонізація, -ні

колоніст — осадник; поселенец,
-нця

колонія — кольтонія, -ні

колонка — друк. нім. шпальта, -ы

колотит — мист. кольторит, -у;

холодний ~ зимний кольторит

колосіння — колосіня

колоти — 1. жогати, -ам, -аш
(гострим предметом); 2. с(ш)три-
кати (у вусі)

колотий — лупаний; ~ камінь —
лупаний камін

колотити — кул. калапуцяти, -ям,
-яш (невміло готувати страву)

колотівка — див. збивачка

колотнеча — броварі(і)я, -ні; бу-

ча, -ы; *фр.* карамболь, -лі; *Врх.*

бреверия; *Прт.* биятика, -ы

колотушка — трепачка, -ы

колупати — шпортати, длубати,
добати, -ам, -аш; *тж.* копир-
сати

колючий — кольтчастий; ~ ча про-
волока — кольтчастий дріт

колючка = ч. бодак; колька, -ы;
Врх. лога, логыня (про куц)

колядник — коля(а)дник, полаз-
ник, шчедрак; *Ртр.* коладнича;

БГ. зьвіздар

коляска — ч. возок, род. візка
(дит., мотоцикла)

кольнути — дзюгнути, дюгнути,
-ну, -неш; в знач. дорікати;
жсена дзюгала хлопа, жсє
приходить домів пияний

кольоровий — барвний

кольрабі — *жс.* бот. калярєпа, -ы
(вид капусти)

кома — ч. грам. протінок, -нка

команда — 1. спорт. дружына, -ы;
2. війс. наказ, -у; футбольна ~
копанкова дружына

командир — війс. нім. команде(і)р;
пол. доводця, -і

комар, звичайний — зоол. *Врх.*
комарик, кумар, кумарка (ко-
маха)

комаха «сонечко» — зоол. «божа
коровка», -жой ...кы; *БГ.*

бобрунка

комбінація — с. поєднання

комедіант — комедиянт; *Хриц.*

комендиянт

комедія — літ. комедія, -ні; *Хриц.*

комендия

комендант — війс. нім. командант

комендатура — *пол.* постерунок,
-нка; військова ~ війсковий
постерунок

комерсант — торговець, -вця
комір, комірець — *крав.* 1. заг.
ков(м)нір; *мал.* ковнірець, -рця;
Врх. конір; *Ртр.* обшывка,
обшывочка, обшывчата;
2. гальон, -у (*високий*); 3.
кримка, -ы (*кримської вівці*); 4.
фр. горжетка, -ы (*окремий*
хутряний)

комірник — *нім.* магазинер
комісаріат — *війс.* комисаріят, -у
комісія — *торг.* комісі(і)я, -ні; ~
ійне доручення — комісійне
поручення

комод — *ж.* *нім.* комода, -ы
(*різновид меблів*)

комора — 1. заг.ч. закамарок,
закоморок, -рка; 2. с. боіско,
боіще (*для знарядь*); 3. ч. *Ртр.*
причолок (*для сноів зерна або*
сіна); 4. ч. сыпанец, -нця; кліт,
-ы; *нім.* шпих(к)лір, -а (*для*
зерна); 5. *пол.* с(ш)піжарка, -ы;
спіжарня, -і (*для продуктів*)

компанія — с. товариство

комплект — набір, -бору; *нім.* *пол.*
комплет, -у

компот — *ж.* 1. заг. юха, -ы (*зі*
сухофруктів); 2. *Врх.* грушчан-
ка (*із груш*); 3. ябчанка, -ы (*із*
яблук)

компроментация — с. знеславлення

компроміс — *ж.* згода, -ы; знайти
~ дійти до згоди

комусь — *займ.* кому́си, дакому;
ке́бы сам про себе, ке́бы не

дакому (*ніс.*)

комутатор — *ж.* централька, -ы
комфорт — *ж.* вигода, -ы; люк-
сус, -у; *купіли-зме вілю з*
выгодам для родичів

конверт — *ж.* копёрта, -ы; *на*
копёрті не было докладной
адресы

конвульсія — *мн. мед.* корчы, -ів

кондитор — цукерник

кондиторська — цукерня, -і

кондуктор — *австр.* білетер, -я

коник — *зоол.* цввіркун, фірчак;
Ртр. сашка

конкурс — *ж.* змагання

коновка — ч. черпак

конопля — ч. бот. плоскін, -кони;
мн. Стб. кроплі; *ЗП.* колопні

коноплянка — ч. *зоол.* конопляник,
-нky; конопка, маковій, мако-
пійка, -ы; *пол.* макольонгва,
макольондра (*птахи*)

консерви — *мн. кул.* конзервы, -ів

консолідація — с. зміцнення

констатувати — твердити, -джу,
-диш; *дакто твердит, же*
Лемкы — не Руси́ни

конструкція — побудова, -ы

консул — *нім.* конзул, -я

консульство — ч. *нім.* конзуля́т, -у

консультація — 1. порада, -ы; лі-
карська ~ докторська порада;
2. пора́дня, -і (*заклад*)

контракт — *ж.* сты́чність, -ності

контактувати — стыкува́ти-ся,
тж. з'єднувати

контора — канцеля́рі(і)я, -ні;
у́ряд, -у; *нім.* бю́ро; *тж.* офіс

контрабанда — с. пачка́рство; ч.
нім. шму́гель, -гль
контрабандист — пачка́р, -я; нім.
шму́глер, -я
контрабас — *мн.* муз. ба́сы, -сів;
басо́ль, -ля
контраст — *ж.* проти́вага, -ы; с.
проти́ставлі́ня
контролер — контро́лер, прові́р-
ник
контроль — *ж.* контро́ля, -і; про-
ві́рка, -ы; громадський ~ гро-
мадска контро́ля
контур — о́брис, -у; *тж.* силует
конфедератка — *іст.* пол. рога-
ті́вка, -ы (*війс.* шапка з 4-кут-
ним верхом)
конфесія — *див.* віросповідання
конфіскація — конфі́ската, -ы
конфлікт — *ж.* клот́ня, -і; зва́да, -
ы
конфорка — с. кача́ло; *Ртр.* колéч-
ко (*у печі*)
конюх — коня́р; нім. фо́рналь, -я
конюшина гірська — *бот.* 1. ч. ко-
нич, -у; *ж.* коничы́на, коман-
ка, -ы; *рідк.* нім. кле́вер; дят-
лина, дятловина; *Врх.* дикий
ко́нич; комані́на, комани́чы-
на, комані́чка, комони́ця,
кумани́ця, кумани́ч; *Ртр.* ко-
ма(и)ни́ця; 2. *Ртр.* тре́бич (*із*
червоними квітами); 3. живо-
кіст, -ко́сти (*блідо-жовта*); *она*
(ко́са) ко́сит, бо му́сит кони-
чы́ну дробну (*піс.*)
конюшня — коня́рня, машта́льня,
-ні; ста́йня, -і; *вышла мила до*
машта́льні, ой, Бо́же, мій

Бо́же (*піс.*)

конятина — кони́на, -ы (*кінське*
м'ясо)
коньяк — коня́к, -у
копальня соляна — *рідк.* жу́па, -ы
копання — *госп. ж.* копанка, -кы;
копа́ня; ~ городу — копа́нка
огоро́ду
копати — бра́ти (*бе́ру, бе́реш,*
бе́ре; бере́ме, бере́те, бе́рут);
выбра́ти, -ам, -аш; *Ртр.* копати,
выкопа́ти, рылюва́ти, ры́ти
(*яму*); *до Покро́вы маме выб-*
рати компе́ри
копатися — бабрати́-ся, длуба́ти-
ся, ры́ти-ся; ~ в смі́тті — ры́ти-
ся в сьмі́ті
копитняк європейський — *бот.*
копы́тник; *мн.* копы́ткы, -ів
копито — 1. копы́то (*у коня*); 2. *ж.*
рати́ця, -ці (*у корови*)
копиця — 1. ко́па, -ы; ко́пняк;
Врх. Ртр. кі(о)пка (*сіна або*
соломи); 2. *рідк.* ч. ракаж (*з 22*
снопів жита або пшениці)
копійка — ч. фі́н. грі(о)ш; пі́нязь,
-зя; *слов. Врх.* ту́рак
копія — ч. одпис, -у; зняти ~ ію —
здойми́ти одпис
копильня — вуджа́рня, -і
коптити — *див.* вудити
копчення — *див.* вудженина
кора — луб(п)а, -ы; *Врх. Ртр.* ко-
ри́на; луб, лубок, лубя; ско́ра
(*деревна*)
корабель — *пол.* окре́нт, -у; ста́тек,
-тка; *ж. нім.* шы́фа, -ы
коренастий — присади́стий; *тж.*
кремезний
кордон — *ж. нім.* гра́ниця, -і;

границя була замкнена для Лемків

кореспонденція — с. листування

корж, коржик — кул. 1. заг. пляцок, -цка; мн. пляцкы;

2. жыляник (життій прісний);

3. капустацяник (печений, з капустою); 4. медівник (медовий); 5. Врх. ріпенік (з ріпи і кукурудзяного борошна)

корзина — ч. кош, кошык (плетена з лози)

коридор — коритар, колідор, -я

корисний — корыстний, пожиточний, помічний, хосенний; Врх. ужитний (продукти, предмети)

корисно — присл. корысно(і), пожиточно(і)

користати — хіснувати, -ую, -уєш; Прт. зыскувати, -ую, -уєш

користування — корыстування; правила ~ преписы корыстування

користуватися — послуговати-ся

користь — ж. корыст, -и; ужиток, -тку; хосен, род. хісна; пол. зиск, -у; дуже бесыди, а мало хісна (прик.)

корито, коритце — 1. ж. вальбія; корыто; рум. Врх. альбія, вальбійка, лайбія; Прт. гальбія, жлаб, жолоб; корыгя, корыгча, корыгце (дер. для свиней); 2. Врх. Прт. ч. вел. ваган; корыгятко, корыгечко; мал. хлібівча (для тіста); 3. мн. нецкы (для купання дітей)

кориця — ч. бот. цинамон, -у
коричневий — бронзовий; брунатний, брунявий, бурий, барна(я)стий, гнідий; угор. барна, -ы (колір); ~ вої масті вил — барна

коріандр — ж. бот. кул. колé(я)ндра, -ы

корівник — ж. госп. стайня, -і; пол. оборо, -ы

коріння — мн. корі(і)ня, корені; камін росне без коріня (пс.)

корінь — корі(і)н, -рення; мн. кори(і)ня

корм для худоби — 1. заг. с. груб. жертя; книж. оброк, -у; фр. фураж, -у; 2. ж. паша, -ы (свіжа трава); 3. ж. паренина, -ы (запарена січка); 4. ж. сычка, -ы (посічена трава); ани кашы, ани пашы (прик.)

кормити груддю — плекати, -ам, -аш; цыцяти, -ям, -яш; Прт. одплекати, підплекати, плекати ся, ссати, цицати, цицкати; матір плекат дітину

кормитися — жывити-ся; ~ рибою — жывити-ся рыбом

кормлення — кормління

кормовий — пашовий

коробка — 1. заг. пачка, -ы; с. пуделко, пудло; ~ сірників — пуделко, патычків; 2. Врх. карабой(ль)ка (з лубу, для тютюну); 3. Прт. яшчык, точанка, творильча (дер., для масла)

корова — 1. заг. коров, коро́ва, крова, -ы; мал. коровка, -ы;

дит. *міння*, -і; 2. *барна(и)ста*, *барно́ля*; *Врх.* *Ртр.* *барну́ля*, *барньо́ха* (темно-брунатної масті); 3. *Врх.* *ревтаня*; *рідк.* *Ртр.* *бреза́ва*, *брезайка* (світло-червоної масті); 4. *брику́ля*, -і (бриклива); 5. *Врх.* *кавка*, *мургу́ца* (чорна; *тж.* *вівця*); 6. *Врх.* *кля́па* (стара); 7. *Врх.* *кози́нця* (із загнутими назад рогами); 8. *Врх.* *перво́ха*, *перво́шка* (первістка); 9. *Врх.* *пері́ня* (строката); 10. *пол.* *поло́ва*, -вой; *Врх.* *пли(о)ва́я* (світло-жовтої масті; *тж.* *віл*); 11. *Врх.* *рожа́на*, *рожку́ля* (з вел. рогами; *тж.* *віл*); 12. *Врх.* *смо́лій*, *смо́лійка* (смаглява; *тж.* *віл*); *на зе́леній лу́ці на́сла Га́ньця кро́вы* (ніс.)

коровай — *кул.* *балец*, -льця;

стільник; *тж.* *весільна хустина*

короїд — *зоол.* *черв'як*

корок — *чоп*; ~ від пляшки — *чоп*

од фляшки

королівський — *кролі́вскій*, -ка,

-ке; ~ подарунок — *кролі́вскій дар*

король, королева — *іст.* *кро́ль*,

-ля; *кро́льова*, -ы; *пол.* *кру́ль*,

кру́льова, -вой; *тж.* *цар*, *цісар*

корона — *іст.* *кро(у)на*, -ы (*грошовий знак*)

короп звичайний — *зоол.* *ка́рп*;

Врх. *ма(е)ресни́ця*, *мере́нька*

блища́ча, *мере́сник*, *мере́ст*;

нересни́ца(я), *череванька*, *че-*

реву́га, *череву́шка* (риба); *тж.*

голья́н

короста — *мед.* *БГ.* *свербля́чка*;

Ртр. *свербля́чка*

коротенький — *короті́цкій*, -ка, -ке

короткий — *ку́ций*, *сти́слий*; *угор.*

ку́ртий; *Врх.* *краткий*; *kozy*

мають курты огоны

коротко — *присл.* *по́кус*, *сти́сло*;

сказати ~ *пові́сти* *сти́сло*

корсет — *нім.* *го́рсет*, -у; *мал.*

горсе́тик, *бру́слик*, *ла(е)йбик*

(*жін.* *безрукавка*); *на тій*

дівчи́ні — *красний горсе́тик...*

(*ніс.*)

кортеж — *рідк.* *о́ршак*; *тж.* *почет*

кортик — *італ.* *ни(і)ж*, *род.* *но́жа*

(*офіце́рський*)

корчити, корчувати — *корчы́ти*,

-чу́ю, -чу́єш; ~ *кущі* — *корчы́ти*

кря́кы

корчма — *див.* *шинок*

коса діво́ча — *ч.* *Врх.* *во(а)ркоч*;

Ртр. *кі(о)ска*; *БГ.* *ва́ркач*; *пол.*

варко́ш (*волосся*); *ой, вла́сы.*

мої, вла́сы — *варко́шы* (*ніс.*)

косар — *жнів'яр*, -я; *Врх.* *ко́сец*,

ко́сяр; *ча́пак* (*старший*); *Ртр.*

кіся́р, *ко́сач*; *ко́сит ко́сец на*

лу́ці (*ніс.*)

косарка — *кося́рка*, -ы

косий — *ві́рий*, *ско́сий*, *скоси́стий*,

с(у)ко́сьний; *Хри́.* *склеси́стий*

косинець — *техн.* *ку́тник*; *нім.*

ві́нкель, -кля

косіння — *ко́сьня*, *ко́сьня*

косо — *присл.* *уко́сьно*; *тж.*

похи́ло

косови́ця — *кі(о)шня*, -і

костилі — *мн.* *куля́гы*

костистий — *остистий* (*про рибу*)

костогриз звичайний — *зоол.* *Врх.*

тра(о)скотій, чункар
 костриця — 1. бот. кустриця, кустерія, -і; 2. с. пазьдзіря, термітя (з льону, конопель)
 костюм — с. убр'яня (одяг)
 костяний — косяцяний
 Костянтин — Константин;
 Кост(ц)ьо, Кость, -т(ц)я;
 Костик
 костьол — костел, -у (римо-католицька церква)
 костьольний — рел. костельний, косьтільний; пол. косьцельний
 косуля — зоол. серна, -ы; Ргр. серня(ю)к, сюрень
 косяк — 1. багор, -гра (част. колеса); 2. мн. Хриц. футрини (дверей, вікон)
 котедж — див. вілла
 котики — мн. Врх. багнітки, бази, базьки, баранчыки, бирки, бички; гурманча, гусята, гусятка; Ргр. багнята, бобальки; рідк. брос (верба з розпуценими «сережками»)
 котити — 1. катуляти, -ям, -яш; в знач. перекочувати; 2. техн. нім. вальцювати, -юю, -юєш; хлопчыска катуляли колічка по стэжцы
 котлета — кул. 1. мн. австр. карб(м)онадлі; ч. нім. котлет, -ы; шнігцель, -ця (відбивна)
 котлован — выкоп, -у
 котрийсь — присл. котриси, -са, -се; даякій, -ка, -ке
 котушка — ч. ролик; нім. шпұлька, -ы; текст. цыв
 кофемолка — ел. машынка до кавы (машинка для кави)

кофта — жін. нім. блюза, блюзка, -ы
 кохана дівчина — вылюблене дівча, -ного ...чати; любця, -і
 коханець, коханка — ч. любас, любасок, -ска; любко; любцьо, -я; ж. любка, любаска, -ы; любця, -і; нім. фрає(i)р, фрає(i)рка, -ы; Врх. кохан; бо я добрі знам, же фраіра не мам (ніс.); тот кохан ся зьвідував о тя
 кохання — невідм. кохання; ж. пасія, -ні; кохання, кохання, з вечери до раня (ніс.)
 кохати — милувати, -ую, -уєш; Врх. любовати (когось)
 кохля — кофля, -і (вел. ложка); Стб. че(и)рпак
 кочегар — опалювач; пол. паляч
 кочерга зал. — ч. погри(i)бач; порывач; мал. ко(у)цюба, -ы; Ргр. кутач; ЗП. ожіг; тж. рогац
 кошення — кошыня, косьіня; ~ сіна — кошыня сына
 кошик — ж. кошіль, коша; кошалка, кошівка, -ы; вел. кош; рідк. вентіж; чес. ж. опалка, опалачка, -ы; обрішниця, -і (для очистки зерна); Врх. ЛШМ. кобеля, кобрик (плетений з лози)
 кошлатий — кос(ш)матий; кострубач (про людину)
 кошлатитися — клачыти-ся; тж. куйовдитися
 кошмар — жах, -у
 коштовний — вартий, вартісний; пол. вальорний
 коштовність — див. скарб

коштувати – вартати; *рідк.* сто-
яти; *ніхто не зна, не буде знав,*
кілько ви в нас вартате (піс.)

кравець, кравчиня – кравець, -вця;
кравчиня, -і; *зменш.* кравчык;
Рпр. крайчір, крайчірка, швач-
ка, ш(е)ывкыня; *тжс.* кравчиха

кравецький – кравецкій, -ка, -ке

крадіжка – краде(і)ж, -ы

крадькома – *присл.* по-крыйому,
вкрадці, скрьпо, тайно; *тжс.*
потай

краєвид – видок, -у; гарний ~ гар-
дий видок

край – 1. *заг. нім.* кант, -у; кут,
кутик; пруг; 2. *нім.* борт, -у;
Рпр. кляпок (в одязі); 3. *нім.*
рант(д) (у взутті); 4. кінець,
род. кінця; край, -ю
(територія); *тжс.* бік, кант,
ребро

крайній – конечний, скрайній,
-ня, -не; ~ ня потреба – конечна
знадоба

крайовий – краєвий; ~ ве прав-
ління – краєва управа

краї відігнуті – *мн.* крисы (капе-
люха); *тжс.* поля

країна – *геогр.* держава, сторо́на,
-ы; край, -аю; земля, -і

крамар – склепар, -я; *тжс.* про-
давець

крамниця, крамничка – 1. *ч. заг.*
склеп, -у; скле́пик; коопера-
тива, -ы; *ЗП.* бовт; 2. *мня-*
сарня, -і (м'ясна); 3. *Прт.*
графіка, -ы (тютюнова); ятка,
-ы; *тжс.* магазин; *гнеска в*
скле́ні ви́шитко мож купити

кран – *ж.* 1. сика́вка, -ы (по-

жежний); 2. *техн.* підойма, -ы;
3. *Прт.* пі́па, -ы (бочковий)

крапати – кропити (*про дощ*);
цяпкати; *з ра́ны поча́ла цяп-*
кати кров

крапка – 1. *грам.* кро́пка, дзьо́п-
ка, -ы, (*графічний знак*);

2. кро́плина, -ы (*мал. пляма*)

крапка з комою – *грам.* кро́пка з
проти́нком

крапля, крапелька – кро́пля, -і;
кро́пелька, -ы; *Рпр.* ка́пка,
капля; *в маю не впало а́ни*
кро́плі до́йджу

краса – *одн.* 1. вро́да, -ы (*людини*);
2. красо́та, -ы (*природи*); *Врх.*
по́цят

красень, красуня – краса́вец; *ж.*
краса́виця, -і; *жі́нка ~ у́ня –*
же́на-краса́виця

краще – га́ршче, лі́пше, лу́чче,
лу́чше; *лу́чче бу́ло, лу́чче бу́ло*
не люби́ти (піс.)

кращий – кра́сший, лі́пший; *за*
найлі́пших гуда́ків ува́жали
Цыга́нів

краянин – кра́ян, ро́дак

кредит – *фін.* позы́ка, пожа́чка,
-ы

крейда – *мін. нім.* кре́да, кри́йда,
-ы; *ЛШМ.* гре́йда

крейдяний – кредо́вий; ~ шар –
кредо́ва ве́рства

крейцер – *іст. нім.* гра́(е)йца́р,
кре́йца́р (*розмі́нна моне́та в*
Німе́ччині та Австро-Уго́ри́ні
до 1918 р.)

кректати – *Врх.* кромка́ти (*про*
ко́рів)

крем — 1. ж. маст, -и (для лица, рук); 2. гльобін, -у; ж. паста, -и; ~ для взуття — гльобін про обутя

кремезний — крижа́стий; *Врх.* крижни́стий (людина міцної статури)

Кременець — Кремя́нец, -нця (*Тернопільська обл.*)

кремінь — мін. кре́мін, -ме́ня; тж. силікат

крендель — кул. обаря́нец, оплі-танец, -нця

кресало — техн. огни́в(л)о (в замку кременної рушниці)

кресати — черкати, -ам, -аш (каміння)

кресляр — рисо́вник

кретин — див. ідіот

кречет — зоол. кренч

кривавий — кы(е)рва́вий; *все кривавий меч принесе (піс.)*

кривавити — кырва́вити

крива лінія — криву́ля, -і; криву́лька, -и

кривати — куля́ти, -ям, -яш; шку́ньгати, -ам, -аш; *Врх.* нахрамува́ти; штильга́ти, штильготати, штигу́лькати (*припадатти на ногу*)

кривда — ч. рідк. о́скорб, -у

кривий — вірий, -ра, -ре; мн. віри; звіре́ний; розм. крі́вий; *Врх.* ве́рий, уверий (*дошка*); перен. людина

кривлятися — выдрі́зь(ж)ня́ти-ся; драз(ж)ни́ти-ся

криво — присл. накриво́; *Врх.* спо́лохом (*покласти каміння*); тж. косо

крига — див. лід

криза — фін. нім. кри́зис, -у; переживаемо ~ пережива́ме кри́зис кризовий — кризисо́вий

крик — 1. заг. вря́вк, -у; гу́каня, гуля́каня; *Врх.* вря́ва; 2. квик(ч)а́ня (*поросяти*); тж. галас

крикливий — пыскати́й, пы́скач (людина); тж. крикун

криниця, криничка — ж. ке́рниця, -і; студня́, -і; студенка, -и; *Врх.* кирниця́, кирничка́, студник; *Пр.* студе́нько; жрі(а)дло; *в грудні ме́рзне вода в студні (прик.)*

криничний — ке(и)рні́чний

крислатий — росохати́й (*дерево*)

кристал — мін. пол. кришта́ль, -лю

кристале́вий — кришта́льовий

критиканський — критика́нський, -ка, -ке

критикувати — гані́ти (ганю́, га́ниш, га́нит; га́нимо, га́нят, га́нимо); ганчува́ти, -ую, -уєш; га́нити — не цига́нити (*прик.*); *Га́ню, Га́ню, ви́шитки люде га́нят, я ж тебе не га́ню (піс.)*

крихкий — кру́хий, -ха, -хе; ~ ке печиво — крухе́ цястко

крихко — присл. кру́хо

крихта — кыршы́на, оқыршы́на, -и (*хліба*); *Прт.* ка́пка, оку́ршы́на, -и; ч. о́крух, -у; *повіда́ють, же гри́бы выросли з оку́ршыно́к хліба*

кричати — 1. в(г)ря́вчати, -чу, -чы́ш; гуля́кати, в(г)і́вкати, воля́ти, ря́вкати, -ам, -аш;

теремтати, -тэчу, -тэчеш; дер-
ти-ся (голосно); дзявкати, -вчу,
-вчеш (пискливо); Врх. врявка-
ти, футкати; Пвн. гаврати; ЗП.
гойкати; *кой я маршерував,
отец на мя волав (пс.)*

кришити — кыршыти, -шу,
-шыш; дробити, -блю, -биш
(хліб)

кришка — 1. с. віко (скрині, діж-
ки); 2. с. денце, -я; нім. денко,
денце, -ця; зменш. денечко (для
посуди); Ртр. парак, парачок,
покрыва, покрывка, прикры-
вало, прикрывочка, (для посу-
ди); 3. ч. вершок, -шка (масло-
робки); Ртр. вершник, наверх-
ник, вежбушок, збушок; тж.
накривка

крій — крав. покрій, -рою; нім.
фасон, -у

крізь — див. через

кріль, кролиця — зоол. криль, род.
кроля; дит. трусь, -ся; Врх. мн.
трусенята; ж. трусиця; мал.
труська

крім того — присл. опрі(о)ч, поза
тым, надто, понадто, попри,
преч; пол. опруч

кріпити — 1. крав. моцувати, -ую,
-уєш; 2. павузити (сіно на возі)

кріплення — кри(і)плія, моцу-
вання

кріп пахучий — бот. кул. копер,
-прю; кріпец, -пцю; кроп,
укрі(о)п, -у; Врх. кропец, окро-
пец; *там на горі росне копер,
ой, чья-ж я буду тепер? (пс.)*

крісло — 1. заг. кресло; 2. ч. лежак

(фр. шезлонг) (розсувне); 3. ч.
угор. фотель, -ля (м'яке)

кріт — ж. зоол. кы(е)ртиця, -і;
пол. крет; Врх. Ртр. кыртина,
підтічка; Стб. ка(е)ртиця
кров — крев, род. кровы; кирва,
-ы; мн. кырви; *він попив мі
кырви (прик.)*

кровний — кривний

кровососка кінська — зоол. Врх.
повчик

кровянка — кул. кышка, -ы; угор.
гурка, -ы

крокувати — крачати, -ам, -аш;
простувати, -ую, -уєш; Врх.
крочнути

крокуй! — нак. крачай!

крона — див. верхів'я

кропива — бот. коприва, -ы; Врх.

Ртр. кропивник, покрива; ЗП.
жаліва; *як старий іде до мли-
на, то росне за ним коприва
(пс.)*

кропивник — зоол. блудик, блуд-
ник; зеличок, -чка; Врх. вітік;
дурець, дурибаба, дурильце, ду-
ри(о)сьвіт, дурич; зводителік,
зводі(і)тель, зводителічк,
зводій; копривни(я)к, ло-
ма(и)к, ломачок; оришок,
підкропивник; ріжджак, різ-
жак; стрижук, тре(і)скопліт;
тж. волове очко; зводителік —
то найменший пташок в лісі

кропивниця — мед. огниця, -і

кроплення — кроплія; ~ свяче-
ною водою — кроплія сьвяче-
ном водом

кратовина — кретівка, -ы; Врх.

кырти́на; *Рпр.* кєрти(о)човина, кєртичы́на, кырти́вка, кырти́ча купа, купинка, купа́; *Стб.* картина́ (земляний насип)
 круг — ка(о)ча́ло; *мал.* кружа́льце, -я; *нім.* ці́ркель, -кля; *тж.* диск
 круглий — окру́глий; ~ ле ві́кно — окру́глий вы́гляд
 кругляк — окру́гляк; *рідк.* *Врх.* офли(і)с (малоці́нний лісомате́ріал); *ліпши офлісы і́дут до пло́та*
 кружальця — качі́льця, -лец
 кружити — кру́жыти (кру́жлям, кру́жляш, кру́жлят; кру́жляме, кру́жляють, кру́жляме)
 кружка — с. горня́, -яти; ~ чаю́ — горня́ герба́ты
 крук — *зоол. слов.* га́вро(а)н; *Врх.* кра́(я)кун, кра́мко, кро́(у)мкач
 крупа — ч. 1. *нім.* грис, -у (*грубо змелене зерно*); 2. *угор.* грис, грисы́к, -у (*манна*); 3. *нім.* пенца́к, -у; *Врх.* панца́к (*ячмінна*); *пенцакы робі́ли з я́риу, я́кій то́вли в сту́ні*
 крутиголовка — *зоол.* *Врх.* гівга́ч, гівго́р; крути́й, си́ча(н)к
 крутий — *див.* стрі́мкий
 крутити — 1. *перен.* заверта́ти, -ам, -аш; *Пен.* баламутити (*го́лову*); 2. *мырдати (хвостом)*; *тж.* виля́ти
 крутитися — плянта́ти-ся; *не плянтай-ся ми́ під нога́ми! (прик.)*
 крути́й — кру́так(р); бала́мут; ошу́ст; *нім.* каналі́я, -ні; *слов.*

гу́нцмут, гу́нцут; *БГ.* звя́як (*пуста людина*); *тж.* брехун, ві́трогон
 крути́йство — баламу́тство; *Прт.* крута́цтво, -а
 круто зварене — *присл.* на тве́рдо (*яйце*)
 круча — шка́рпа, -ы; *Прт.* ту́рня, -і
 крученик — *кул.* завива́нець, -нця; стру́цель, -ця
 крушина ломка — *бот.* кру́шник; кро́(у)х, ско́рух, скру́х; во́вчы (пся́чы) я́годы, -чих я́гід; *Врх.* ворони́вка, ны́міна, ні́міна; соба́чына
 крячок рі́чковий — *зоол.* *Врх.* риба́вчык, ри́бак(р), рибари́вка, рибарка́, рибе́ц, рибн(ч)ик, ри́бовій, рибові́йка
 кубанський — куба́ньскі́й, -ка, -ке (*від Куба́нь*)
 кубло — гні́здо, -а
 кубок — по́гар, -я; пога́риско (*вел.*); ку́бай, -ая (*дер.*); *див.* кели́х
 кування — 1. кува́ня (*дія*); 2. *одн.* оку́тя
 кувати — 1. кова́ти, ку́ти (ку́ю, ку́єш, ку́є) (*залізо*); 2. ку́кати (*про зозу́лю*); кука́ла зазу́ля, в лі́сі на о́рісі (*піс.*)
 кувікати — *див.* ви́щати
 куди — *присл.* ка́ди, ка́дий, да́кади; *Врх.* ка́дивай, ка́дивал(н)ь; *піду же я, піду, ка́ды я ходи́ла (піс.)*
 кудись, куди-небудь — *присл.* ка́диси, бу́д-де, де́си; *Прт.* абы́кади

кудкудакати — кодкодака́ти; ЗП.
коко́тати (про курей)

кудлатий — патлатий; Ргр. кучма,
пелехатий; Прт. кудлай, -ая;
розчухра́нец, -нця (людина з
довгим, скуйовженим волос-
сям); а за на́шом хы́жом бучок
пелеха́тий (піс.)

кужіль мех. — куделя, -і; ку-
діл(в)ка, -ы; куділь, -дели;
рідк. Врх. фурка

кузен — братанец, -нця; стріс-
ний, цьотечний брат, -ного
...та; пол. кузен (син маминого
брата і сестри)

кузина — стрієчна (цьотечна)
сестра, -ной ...ры; пол. кузин-
ка, -ы; Ргр. сестра(е)ни́ця
(двоюрідна сестра)

кузня — ковальня, кузьня, -і; Пев.
ковальни́ця

Кузьма — Ку́зма, -ы; Кузь

кукає — кукат; зозу́ля кука́ла,
пра́вду повіда́ла (піс.)

кукурікати — п'яти (про півня)

кукурудза — бот. слов. куку-
ри(і)ця, -і; кокурудза, коку-
руза, -ы; тенг(д)ери́ця, -і; нім.
кукуру́з; рідк. папу́ша, -ы; Врх.
кукури́дзя, кукурудз, коко-
рудз, кокору́дка; Ргр. куку-
рудзок, кокору́ді; Прт. ке(и)н-
дери́ця, -і; тендери́цю до́жне-
ме, же́нити-ся буде́ме (піс.)

кукурудзи стебло — кукуричанка,
-ы; Ргр. тендери́чанка

кукурудзяний — кукурича́ний, ку-
кури́дзяний, т(к)ендери́ча́ний

кулак — п'ястук; Ргр. п'яст, жме́ня;

вдарити ~ ком по столу — впа-
лиги п'ясту́ком по сто́лі

кулемет — війс. кара́бин машы-
но́вий, -на ...во́го

кулик — ж. зоол. Врх. кулі(і)га;
тж. вальдшнеп, бекас

куліна́рія — куха́рство

куліси — мн. театр. лашту́нки, -ів

куліш — ж. кул. 1. ку(о)ле́ша, -ы
(з кукурудзяно́ї муки); 2. за-
мі́шка, -ы (з житньо́ї, ячмінно́ї
муки)

куля — ч. фр. ба́льон (повіт-
ряний); тж. аеростат, балон,
м'яч

кульбаба лікарська — бот. ба́бка,
ма́йка, купа́л(в)а, -ы; ч. май,
моло́ча(і)й, -аю; молочайник,
моло́чник; Врх. ба́ба-куль, ку́-
льба-ба́ба, кульба́б(в)ка, куль-
ба́бок, ма́і(й)к, помпа́ва, пупа́-
ва, пупавка

кульгавий — куля́вий, хро́мий; не
дай же́ мі, Бо́же, куляво́го
му́жа (піс.)

кульгавість — Врх. храма́чка,
хрі(о)мка

кульгати — див. кривати

кулька надувна — бу́лька, бамбу́-
лька, -ы

кульчик — кульчы́к (вушна
прикра́са)

кум, кума — Врх. проса́тар, про-
сатарка; о́ни прося́т кумі́в на
ксти́ны, го́сстві́в — на весе́лля,
знако́мых — на по́гріб

кумедний — поті́шний, сьмі́шний;
~ випадок — поті́шний трафу́-
нок

кумедно — присл. поті́шно(і),
сьмі́шно(і)

куниця — зоол. ку́на, -и; шуба з ~
ці — фу́тро з куны
купа — ч. сцюс; нім. стос, -у (дере-
ва, книг); ЗП. ворох; тж. грудя
купальний — купальо́вий; ~ ні
трусі — купальо́ви споденкы
купець — купец, -пця; торговец,
-вця; рідк. димкар, -я (мінйяло)
купецький — купецкі́й, -ка, -ке
купи! — нак. купі!; ма́мцю, мо́я
ма́мцю, куп же мі румя́нцю
(ніс.)
купина лікарська — бот. когу́тик,
когу́тник; коко́ричка, -и
купити — ску́пити-ся (все необ-
хідне)
купівля — мн. заку́пы, -пів; с. куп-
но; ч. скуп, -у
купка — горет́ка, -и; ~ горі́хів —
горет́ка ори́хів
куплений — купе́ний; ~ на ринку —
купе́ний на ры́нку
куплет — літ. БГ. зворотка
купол — арх. ба́ня, -і; ЗП. ту́рня
(на будівлі); ви́шиткы лемкі́вски
це́ркви мали по три ба́ні
курвій — груб. ку́рві-сын, ску́р-
вій-сын; Ртр. курвар, курвяш;
льо́мпяр
курець — 1. заг. ку́рец, -рця; Прт.
паляч, -а; 2. Хри́. ку́ряч
(сигарет); 3. БГ. фай́чак; Прт.
фай́чар, -я (люльки)
кур'єр — посла́нець, -нця; фр.
кури́(і)єр; тж. розси́льний
курінь пастухів — коли́ба, -и; Врх.
коли́ба (дер. хати́на на пасови-
щі)
куріпка сіра — зоол. Врх. кара-

па́тка, ку́рі(о)па́тра, куропа́т-
ла, куро́пка
курка — ку́ра, -и; Прт. коко́шка,
-и (молода); пи́ше, як ку́ра
ла́бом (прик.); пере́шла мі чо́р-
на ку́ра доро́гу (ніс.)
курок — війс. нім. цингель, -гль
курорт — здо́ро(і)й, -ю; здо́ро-
виско; відпочивати на -ті —
одпочива́ти в здо́рою
куросліп — бот Врх. дрі́нка; тж.
дерен кров'я́ний
курочка водя́на — зоол. Врх. пе-
ку́лька, пе́кур; тж. бекас
курсант — нім. ку́рсак (слухач
курсів)
курсор — спец. показник (в
комп'юте́рі)
куртка чол. — 1. ві́трі(у)в́ка, -и
(легка); 2. гу́ня, -і; гу́нька,
гу́ньча, губа́нька, -и; ч. серда́к,
сы́ра(я)к; євр. лапсе́рдак; фр.
капо́та, -и; угор. кубрак,
ку́ртак; курта́ня, -і (коро́тка);
Врх. оберак, осе́рдак (на
кожусі); Ртр. бунда, губа,
губа́ня; БГ. ко́вт; Прт. гу-
ня́нка, -и (з овечо́ї вовни); 3. ч.
дру́шляк; Врх. бру́шляк; Хри́.
бру́слик; ЛШМ. бу́нш(ч)а (без
рукаві́в); гу́нька была́ коро́тка,
бі́ла або чо́рна, зо су́кна;
(ми́лий) ма́ бі́лу коше́лю і
дру́шлячок но́сит (ніс.)
курча — ку́ря, -ти, ку́рятко, -ка;
ж. дит. тю́тя, -і, цы́пка, -и
курчата — мн. ку́рята; Врх. квоча,
квоча́та
курава — рідк. Прт. сто́хмаль, -я

(від муки)

курятина — кул. кури́на, -и

курятник — ж. клі́тка, -и; ку́р-
ник; ца́рок, -ркакусок — 1. заг. кавале́ц, -льця;
кавалок, -лка; вел. ка́вал; мал.
кава́льчик, ку́сень, ку́сник;
скы́бка, скы́бочка, -и; угор.
фа́лат, фа́латок (част. ці́лого);
2. Врх. окра́єц; Ртр. ку́сок,
кы́бка, шай́тка; Прт. пай́да,
-и (хлі́ба, си́ру); 3. плат
(тканини); за черве́не я́бло, за
фа́латок гру́шки (піс.)куська — зоол. Врх. татарчу́х; тж.
хлі́бний жу́ккут — мат. у́гол; рі́г, род. ро́га;
нім. ві́нкель, -кля; на ~ ті — на
у́глі; ~ вулиці — рі́г ули́ці;
гострий ~ о́стрый ві́нкелькутовий — 1. ку́тній (зуб); 2. на-
рі́жний (камінь)

кухарка — Ртр. сока́чка (на весі́ллі)

куховарити — ку́харити, -рю,
-риш; Врх. гото́вити, готува́тикухоль, кухлик — ку́фель, -фля;
ку́флик; нім. га́льба, -и (для
пи́ва, 1/2 л.)

куча — буд. шо́па, -и

кучері — мн. куче́ры, -ив (воло́сся)

кучерявий — качу́рявий; Врх.
куде́рявий; Ртр. качу́ристий,
кандра́тий, ка(у)ндзе́растий,
кру́ченийкучерявитися — Врх. качу́рити-ся
(про воло́сся)кучугури — мн. за́спы, заме́ты;
~ сні́гу — заме́ты сьні́гу

кушетка спальна — пол. козе́тка,

-и

кушка — козы́вка, -и (дер. для
бру́ска)кушні́р — ко́жухар, -я; ку́сьні́р,
-я; пол. га́рбар, -я; Ртр. ку́зьмі́ркуштува́ти — ко́штува́ти, пробу-
ва́ти, посма́кува́ти, -ую, -уєш;
Врх. трібува́ти (яку́сь стра́ву)кущ, ку́щик — кря́к, ко́рч;
кря́чок, -чка; книж. купина,
-и; Врх. кря́ча, кря́чи(і)на;
ха́бник; ж. Ртр. кря́чына,
хала́щына; Хри́. кы́рнак; мн.
кря́чивя; не́дале́ко кря́чок
кря́чка, не пі́ду я за гі́рня́чка
(піс.)кущистий — кря́ча(и)сти́й (покри-
тий ку́щами)

Л

лаборант, лаборантка — лябо́рант;
лябо́рантка, -и

лабораторія — лябора́торія, -ні

лава дер. — ч. 1. запе́чок, -чка; по-
ку́тник (при пе́чі); 2. ла́вка, -и;
сто́лец, сти́(і)льця (переносна);
сів на ~ ву — сьі́в на сто́лец;
тж. ослі́н

лавр — бот. бобо́к, -бка

лавровий — бот. бобко́вий; ~ лист
— бобко́ве ли́сьтялага — буд. пол. ле́(і)га́р, -я (під
дер. підлого́ю); тж. підклад під
дрова

лагідний — поту́льний

лагодити — рыхтува́ти, -ую, -уєш

лад — 1. уклад, -у; в знач. ряд,
склад; 2. полі́т. устрій, -ро́ю

ладоня — анат. до́лоня, -і

лайка – **вызывает**; *Врх.* **вызівка**
 лайно – *груб.* **гів(м)но**
 лаз – **влез, -у** (*отвір*)
 лазити рачки – **рачкувати, -ую, -уєш; дітина до року рачкує**
 лазня – **лазня, купальня, парильня, -ні; купіль, -пели; рідк. баня, -і; тж. сауна** (*фінська*)
 лак – **ляк, -у; ж. нім. політура, -ы** (*для покриття поверхні*)
 лакей – **прислужник; пол. льокай, -я**
 лакейський – **льокайскій, -ка, -ке**
 лакований – **лякуваний; ~ ні туплі – лякувані мешти**
 лакомий – *Врх.* **лакомец** (*людина*)
 лама – *зоол. Врх.* **ягниця, ягничка**
 ламкий – *див.* **крихкий**
 лампа, лампочка – *ел. 1. нім. лямпа, лямпка, -ы; чес. жарівка, -ы; 2. нім. ампель, -пля* (*висяча*); **електрична ~ ка – жарівка**
 лампас – *війс. фр.* **лямпас, -у** (*колорова нашивка вздовж штанів*)
 лантух – *ж.* **плахта, -ы**
 ланцюга ланка – *БГ.* **огниво**
 ланцюг, ланцюжок – **1. заг. угор. ланц, ланчик, ланцуг(х); ланцюшок, -шка; с. прягло** (*ланка*); **ретяз, ретязка, -ы; ретязок, -зка; рідк. верига, -ы; 2. ж. гужва, ч. гужов** (*короткий, зв'язує плуг із колесами*); **3. сьтігач** (*з'єднує хомут із дишлом*); **4. ч. припи(і)н** (*довгий*); **припином прив'язують жывину на пасвіску; на тій ліпці ретязочка, на ретязці – колыска** (*ніс.*)

лапа – *анат.* **лаба, лабка, -ы** (*у тварин*)
 лапки – *грам.* **цитувальнікы**
 лапу-цапу – *ірон.* **сяк-так**
 лапша – *кул.* **ризанка, -ы; домашня ризанка была ліпша за купчу «лапшу»**
 ласий – *див.* **жадібний**
 ласка – *зоол.* **ласиця, -ці**
 ласкавець золотистий – *бот.* **ласкавец, -вця**
 ласкавий – **притульний; слов. шварний; тж. привітний; то то дівча шварне, што ма очка чарне** (*ніс.*)
 ласо – *присл.* **лакомо; ~ їсти – лакомо їсти**
 ласолюбний – **облєсний**
 ласощі – *ж.* **лєго(у)міна, -ы; тж. солодощі**
 ластівка – *зоол.* **ластівка, ясківка, -ы; Врх. гластівка, пє(є)цух** (*берегова*)
 ластовиння – *див.* **веснянки**
 ласувати – **лакомити-ся; Ргр. шкваровати**
 ласун, ласунчик – *Ргр.* **к(ш)варник, шкварник**
 латаття біле – *ж. бот.* **водяна лелія, -ной ...ліні; бабряк; лотана, -ы; мн. збаночки, збанята; купава, купав(л)ка, -ы**
 Латвія – **Лотва, -ы**
 латинська мова – *філол.* **латіна, -ы**
 латка – **ч. пришчыпок, -пка; БГ. задлога** (*у взутті*)
 латунний – **мосяжний**
 латунь – **ч. мет. Врх. Хриц. мосяж; пол. мосьонж**

лауреат — лярв'еат; Нобелівський
 ~ лярв'еат премії Нобля
 лахміття — рубя; ж. тандита, -и
 (старий одяг)
 лацкан — крав. выло́га, кля́па, -и;
 мн. выло́гы
 лащитися — ла(е)сти́ти-ся (про ко-
 та)
 лаяти — бешта́ти, -ам, -аш; басу-
 ва́ти, -ую, -уєш (сильно)
 лебідь — зоол. ле́бід, -бе́дя; поет.
 Врх. лебю́дка
 Лев — Ле́вко, Ле́вон
 легально — присл. лега́льно; тж.
 законно
 легенда — леге́нда, буйда, -и
 легені — анат. мн. легкы; плю́ца,
 плю́ц; Врх. бі́лы печі́нky; лег-
 кой, легу́шка; Ргр. легке, плю-
 ча, бі́ле плю́ца
 легенький — легі́цькій, -ка, -кс;
 поет. ле́гойкій; Хриц. ле́гісе;
 ~ вітер — легі́цькій воздух
 легенько — присл. легі́цько; поет.
 ле́гойко
 легіон — іст. легі́йон, -у; легі́йон
 Украї́нських Сичо́вих Стрі́ль-
 ців
 легіонер — іст. легі́йоніста, -и
 легкий — латвий; тж. доступний;
 легко — присл. латво, латно;
 латві́ше брати, чым верта́ти
 (прик.)
 легковажний — БГ. легкомы́сний;
 Хриц. бла́зен; Прт. псотли́вий,
 -ва, -ве (про мол. людину)
 легковажність — легкова́жнiя
 легковажно — присл. легкомы́снi
 легше — присл. лекше

легший — лекший
 ледар — ба́(е)йдак, ба́лбес, бе́лбас,
 бе́йбус; гавган, ла́(е)хман; ле́н-
 юх, марник; пол. ба́йда, -и;
 бі́мбас, ла́йдак; легі́йда, ле́йба,
 лы́нда, ляда; неро́ба, -и; слов.
 да́реба́к, де́рба́к; Врх. ле́дач,
 ледачы́на; Прт. гуздрала, -и;
 ле́(і)нюх, -а; тж. ледацю́га, ле-
 да́що
 ледарство — леда́цтво
 ледачий — леда́щчо; Врх. пре-
 лы́ні́вий (дуже); тж. леда́що
 ледве — присл. ле́дво, до́брі; тж.
 мало не; мы ся ле́дво дочека́ли
 ве́че́ра; до́брі мя пси не поку-
 са́ли
 лежанка — див. шезлонг
 лежати — ліга́ти, -ам, -аш; лі́гам
 спа́ти на пра́вий бік
 лежачи — на лежа́чы; чыта́ня на
 лежа́чы шко́дит о́чам
 лежебока = пецух (який лежить
 на печі); тж. мерзляк
 лежень — буд. Ргр. лі́гар, підва-
 лі́на, підо́шва, про́гісь, спо́(і)-
 док
 лежи! — нак. леж!
 лезо — ж. жылі́тка, -и (для голі-
 ння)
 лейтенант — війс. підпору́чник;
 нім. ляйта́нант; поручник
 (старший)
 лектор, лекторка — лектор; лек-
 то́рка, -и
 лекційний — викладовий, лек-
 ційний; ~ зал — виклада́ва
 са́ля
 лекція — ч. вы́клад; ч. о́дчит, -у;
 леќция, -ні (публічна); тж.

урок; записати ~ ію — занотувати виклад
 лелека — див. журавель
 лелія — бот. лелія, -ні
 лемент — лямент, -у
 лементування — ляментування
 лементувати — ляментувати, -ую, -уєш; не плач, мила, не плач, ани не ляментуй (піс.)
 лемеш — леміж, -межа; Стб. по-лоз (плуга)
 лемішка — кул. замішка, кулеша, -и; кукурудзяна ~ кукуричана замішка
 лемківський — лемківській, русинській, -ка, -ке; ~ характер — лемківська натура
 Лемківщина — Лемківшчына, -и
 лемко, лемкиня — 1. заг. Лемко; зменш. Лемцю, -я; Лемкыня, -і; мн. Лемкы; с. лемчатко (жителі Північної Лемківщини); 2. Лемак, Лемчак (житель Закарпаття); 3. Лишак (житель Мармарощини); 4. крайнянин (прикордонний); Лемко я си, Лемко, з-під самого горба (піс.)
 Леонтій — Леон, Леонт
 лепеха звичайна — бот. ч. плюшчай, -аю; с. татарське з'їля, -кого ...ля; ч. шувар; пол. с'ївар; угор. ш'ївар; Врх. татарак, татарина; тж. айр леговице — див. аеродром
 лещата слюсарські — ч. техн. затискач; нім. шрубстак
 лижі — мн. спорт. нарти, лыжвы, -ів
 лижний — нартярській, лыжвярській, -ка, -ке; ~ спорт — нар-

тярська руханка
 лижник, лижниця — спорт. нартяр; нартярка, -и; лыжвяр; лещатар, -я
 лилик — див. кажан
 лимар — замшник; австр. римар, -я (який вичиняє замшу)
 лимарство — римарство
 лимон — ж. нім. цитрина, -и
 лимонад — ж. лемо(у)нада, -и; пляшка ~ ду — фляшка лемонады
 линва — див. канат
 линяти — пол. блякнути, блякувати; Врх. лінити ся
 липень — липец, -пця (місяць)
 липкий, липучий — липкачий; клиїстий
 липневий — липцьовий; ~ мед — липцьовий мюд
 лисий — ім. лысий, -сого; лисак (без волосся)
 лисичка їстівна — ліс(ш)івка, -и; мн. Врх. ли(я)шівкы; БГ. лесыівкы (гриби)
 лисіти — лысыти, -ію, -ієш; юж мі почала лысыти голова
 лис, лисиця — зоол. лишка, -и; Пвн. жлічка
 лист — с. письмо; Пвн. писмо
 листва — лиштва, -и (обшивка, планка одягу)
 листівка — 1. поштівка; нім. посткартка, -и; Прт. видоківка, -и (поштова); 2. пол. ульотка, -и (агітаційна)
 листоноша — почтар, -я; почтарка, -и
 листопад — падолист; пол. паздёрник (місяць)

лист скла — ж. пол. та́фля, -лі
 листя — 1. заг. лісьт(ц)я (дерева,
 трави); розм. лісте; 2. ж. мор-
 ковянка, -ы; Ртр. морковяни-
 ця, нати́на моркова (моркви);
 3. пол. папі́жына, -ы; рум. Врх.
 пануш, пану́ша, -ы (кукурудзя-
 ного качана); 4. рум. папу́ша,
 -ы (тютюну); 5. крижа́лки,
 -лок; крижі́вки, -вок; Врх.
 шемут (капусти)

лисячий — Врх. лишачий

летаргія — с. мед. забу́ття (хвороб-
 ливий стан людини)

литка — анат. лы́ста, -ы; мн.
 лы́сты

лити — 1. ля́ти (лію, лі́еш, лі́є;
 лі́єме, лі́єте, лі́ють) (сльози);
 2. пере́щы́ти (безперервно, дощ);
 3. шурну́ти, -ну, -неш (воду);
 4. шусну́ти, шустати (раптово,
 дощ); лі́є дойджык, лі́є, до
 листочка па́даєт (ніс.)

литий — ля́тний, ля́ний

литовець, литовка — Литвин;
 Литвинка, -ы

литовський — литовскі́й, -ка, -ке
 (від Литва)

лихач = ризикант

лихоманка — мед. австр. фе́бра, -ы

лихослів'я — кля́мство

личаки — мн. кє́рпці; Ртр. Стб.
 хо́дакы, бо́чкору (народне
 взуття зі шкіри); кє́рпці ся
 поде́рли, аж выла́зят па́льці
 (ніс.)

личинка — зоол. 1. бе́лей, -я;
 пендрак; Врх. бе́драк, бі́лий
 хробак, дюк, сале(я)ник (хру-

ща); 2. гни́да, -ы (воші); 3. пе-
 ринка, -ы (мурашки); 4. ч. Врх.
 перна́де(і)ль, перна́дель, пер-
 на́к, пє́страк (гедзя); пендра́кы
 в зе́млі підйі́дають компе́рі

личити — личы́ти, -чу, -чыш;
 пасува́ти, -ую, -уєш; в знач.
 бути до лица

лицар — іст. ри́цар, -я; рідк.
 ры́щыр

лице — ж. тва́р, -и; лице́, -я;
 поет. личе́йко; книж. лик;
 груб. леп, пы́ск, -у; зменш. Ртр.
 тва́рка, тва́рця; ЗП. подо́ба; він
 ся зми́нив на тва́ри (прик.)

лице́мір — облудник; угор. фале́ч-
 ник; Прт. фальшы́вець, -вця
 (нещира, фальшива людина); не
 звод ты́ мня, фалечни́ку, бо я
 не глу́па (ніс.)

лице́мірний — 1. обле́сний,
 облудний, обоя́кій, фальшы́-
 вий; угор. фале́чний, фалечник
 (про людину); 2. підробле́ний,
 фальшува́ний; чом зо мно́м не
 танцу́єш, фалечний Іва́ню?
 (ніс.);

лице́мірство — ж. облуда́, -ы;
 фальш, -у; тж. обман

лицьовий — 1. пара́дний;
 2. текст. права сторо́на, -вой
 ...ны (бік тканини)

лишай — мед. лы́шай, -аю

лише — лем, лиш; є́дині; рідк.
 леж; слов. лен; ~ одного немає
 — лем є́дного не́є; ви́шиткы
 ма́ють фрайро́чки, лем я ні,
 лем я ні (ніс.)

лиштва — крав. листва́, -ы (обшив-
 ка низу одягу)

ліве крило — ж. політ. ліви́ця, -ці

ліворуч — присл. наліво

лівша — лівак, -а; *Врх.* коргель, майкут; *Ртр.* корчняк, майка; *Прт.* манькут

ліга — ліга, -ы; футбольна ~ фотбальова ліга

лігво — *пол.* леговиско; в знач. місце гніздування звірів

лідер — *див.* керівник

лід — 1. *заг.* ч. ле(ю)д, льод, -у; *БГ.* люд; 2. *ж.* леді(о)вка, -ы (*намерзлий*); 3. *Врх.* стри(о)жога, стріг(ж) (*тонкий, на річці*); *бе-ся, як рыба об лед* (*прик.*)

Лідія — Ліда, -ы; Ліля, -і

ліжко — *ж.* посьтіть, постеля, -і

лізти вгору — дерти-ся (*дру-ся, дреш-ся, дреме-ся*); *кіт дре-ся на строма*

лікар, лікарка — док(х)тор, -я; док(х)торка, -ы; *ЗП.* дохтурь; *давно докторів на селі не було*

лікарня — *австр.* шпыталь, -ю; шпыталик (*дит.*); лічниця, -і; *тж.* лазарет

лікарство — ч. лік, -у; ~ від грипу — лік од грипы

лікарський — докторській, -ка, -кє, шпитальний; ~ ка допомога — докторска поміч

ліквідація — ліквідація, -ні; ~ наслідків — ліквідація вислідів

лікоть — *анат.* локот, -ктя; *Врх.* ряф (*ліктьова кістка*)

лікування — лічення

лікувати — лічыти, -чу, -чыш; *як єс хорий, то ліч-ся!* (*прик.*)

лілія — *бот.* лелі(и)я, -ні; *дівчатко* — лелія, лігай там, де і я (*піс.*)

лінивий — бездільний, ледачий; *дзюндзя, -зі, драб*; *Врх.* дуже ~ прелінивий; *ЗП.* бідка, ледабіда; *тж.* нероба

ліниво — присл. ледачо

лінійка — *канц.* ленійка, -ы

лінійний — ленійний

лінія — ленія, -ні; *през село проходила фронтова ленія*

лінуватися — лінити-ся

лінь — лін, -ы

ліміт — *див.* межа

ліпити — кітувати, -ую, -уєш; *каждую осын кітусме выгляди в домі*

ліплення — ліпління

ліпник — *нім.* с(ш)тукатур

ліс — *заг.* лі(е)с, *род.* леса; *я до леса не піду, дрєвко рубач не буду* (*піс.*) ліс (*за породами дерев*) — 1. *ж.* березина, березина, -ы; *Ртр.* берестина (*березовий*); 2. *ж.* бучина, -ы; *Ртр.* буковиця; *ЗП.* буковина (*буковий*); 3. *ж.* вербина, -ы; *Хриц.* рокытіна (*вербовий*); 4. грабіна, -ы (*грабовий*); 5. дубина, -ы; *дубовиця, -і* (*дубовий*); 6. ліщына, -ы; *Врх.* ліщаник, ліщанка (*горіховий*); 7. самбір, -бору (*листяний*); 8. смєрєчына, -ы (*смєрєковий*); 9. *ж.* сосніна, -ы; *сосняк* (*сосновий*); 10. *ж.* яличына, -ы; *БГ.* яличняк (*ялиновий*); *а я ліс-бєзіну здалєка обыйду; понижє мліна — густа вербина, треба бы єй выкопач; не рубай, не стинай*

моло́ду ліщы́ну; ты ня бі́ла
брези́ном — мене б'ю́т тер-
ни́ном (піс.)

ліс (за якісними ознаками) —

1. бі́р, род. бору́ (великий);
2. гу́щавина, -ы (густий);
3. лис'я́стий (листяний);
4. молодни́(і)к, підлі́сок (мо-
лодий); 5. с. рі́дколі́ся (рі́дкий);
6. Врх. рубани́ско (вирубаний);
7. сухолі́с, -у (висохлий); 8. ЗП.
хамник (непрохідний ялиновий);
9. рі́дк. чє́ртіж; Стб. чє́ртіш,
чиркі́ш (викорчований); 10.
шпилько́вий ~ (голко́вий)

лісничий — гайо́вий, гайто́вий;
лі́сник; рі́дк. побере́жник;

ЛШМ. бо́рар

лісозаготівля = Врх. пору́ба

лісопилка — ч. та́ртак, трач, -у;

Врх. пи́ла, тра́чник; Прт. трач-
ка, -ы; наші та́ртак сто́яв під
ро́зто́ком

лісоруб — с'яга́р, -я; рі́дк. ва́ль-
ник; Прт. деревору́бач, рубач

літак — див. аероплан

літати — літа́ти, -ам, -аш; зменш.

пірха́ти; лі́тат пта́шок по́під
да́шок

літератор — літе́рат

літературний — літе́рацкі́й, писа-
тельські́й, -ка, -ке

літературознавець — літературо-
знаве́ц, -вця

літній — 1. лі́тній, -ня, -не; під-
старкува́тий (люди́на); 2. лі-
ту́шній, -ня, -не (одя́г)

літопис — ж. нім. хро́ні́ка, -ы

літописе́ць — літописе́ц, -сця; нім.

хро́ніст

літочислення — літочыслі́ня; ма́-
ме літочыслі́ня юлія́нське і
грего́рія́нське

літр — ж. австр. лі́гер; ж. лі́тра,
-ы

ліфт — вы́тяг, -у; пол. ві́нда, -ы;
~ не працює — вы́тяг є́ст не-
чы́нний

ліфчик — ста́ник; зменш. стани́-
чок; тж. бю́стгалтер

ліхтар, ліхтари́к — 1. ж. літа́рня,
-і; ч. нім. ля́мпаш; Врх. свѣ́тич
(з ручко́ю); 2. ж. ля́мпка, -ы
(кишене́ковий)

ліцеї́ст — ліцеї́ста, -ы

ліцей — ліце́ум, -у

лічильник — лічы́льник (прила́д)

лічити — лічы́ти, -чу, -чыш; ра-
хува́ти, -ую, -уєш; чысли́ти,
-лю, -лиш; мусі́ме рахува́ти
грош до гро́ша

ліщина — бот. лішчы́на, -ы; ч.
ліско́вий орі́(и)х, -во́го ...а; Прт.
лі́ска; ЗП. ліща́нка (один ку́щ)

лє — лі́с; ~ дощ — лі́с до́йч

ля́ний — лє́няний; Стб. Прт.
і́льняний; тж. льня́ний

лобо́да бі́ла — бот. лебе́да ди́ка,
-ды ...ко́й

лобу́ряка — Пєв. о́жгар

лове́ць собак — гы́щель, -ця

лове́цький — лове́цкі́й, -ка, -ке

лови! — нак. і́май! і́май коро́ву, бо
ся гзы́т!

лови́ти — і́мати, зы́мати, -ам, -аш;
вхо́пити, -плю, -пиш; ха́пати,
-ам, -аш; гру́б. ла́пати, -ам,
-аш; кі́т і́мат мыш; як тя

зы́мам, то ся не натішу (прик.)
 ловіння — іманка, -ы
 ловити гав — гапити-ся
 логіка — льогі́ка, -ы
 логічний — льогі́чний
 ложка, ложечка — 1. заг. лы́жка, лы́жечка, -ы; в(л)жы́ця, -і; *Врх.* жы́ця, ужы́ця; *Стб.* ли(у)жка; 2. вари(е)ха, -ы (дер. вел. розливна); *дорога лы́жка до обі́ду (прик.)*
 лоза, лозина — бот. ве́рба, ве́рбина, рі́зг(к)а, -ы
 лозовий — лозино́вий
 лозунг — га́сло; за́клик, -у
 локальний — місце́вий, льока́льний
 локомотив — зал. паро́тяг, -у
 локони — *мн.* куче́ри, -ів; *нім.* льо́кы, -ів (*завитки волосся*)
 ломака — ч. па́тык; *Врх.* ле(у)пі́ж (*з обдертою корою*)
 ломачця — па́тыгча, -ы
 ломтик — *ж.* кул. плясте́рка, -ы; ~ сиру — плясте́рка сы́ру
 Лондон — Льо́ндин, -у
 лондонський — льонди́нській, -ка, -ке; ~ ка імла — льонди́нська імла
 лопата — 1. дер. *Рпр.* Хри́ц. ватра́лька, -ы (*для розгортання вугілля в печі*); 2. дер. вія́чка, -ы; *нім.* шу́фля, -і (*совкова, для зерна*); 3. зал. *Прт.* дерні́вка, -ы (*для дерну*); 4. ч. лопар, -я (*для глини*); 5. дер. лопата, -ы; *рідк.* опата (*для саджання хліба у піч*); 6. ч. зал. риска́ль, -ля; *рідк.* риде́ль, — для; *Рпр.* шти-

хі́вка, рыль (*для землі*)
 лопатка — 1. копы́стка, -ы (*дер. для тіста*); 2. ч. *техн.* *нім.* шпатель, -ля; шуфе́лька, -ы (*мет.*)
 лопотати, лапотіти — 1. трепати́ти (*крилами*); 2. *розм.* шварго́тати, -чу, -еш (*на незнайомій мові*)
 лопух справжній — бот. ле́(и)пух, ре́(и)пяк, рі́пляк, рі́пях; *рум.* бру́стур; *Врх.* опу́х, гі́ркий вопух
 лорнет — *ж.* *фр.* льорне́та, льорне́тка, -ы
 лоскіт — *мн.* ласко́тки, -ів (*відчуття*); боя́тися ~ ко́ту — боя́ти-ся ласко́тків
 лоскотати — ласко́тати, -о́чу, -о́чеш; *Врх.* леско́тати, лис(ш)-ко́тати, гедка́ти; *Прт.* гы́тка́ти, -ам, -аш; *Пвн.* китка́ти; *в знач.* бути чутливим до лоскоту
 лотерея — *нім.* льоте́рія, -ні
 лоша, лошатко — гача, гача́тко; *Врх.* стри́жак (*до 1 р.*); *молоде гача* — до́брі ска́че (*прик.*)
 лояльність — льоя́льнист, -но́сти
 Луганськ — Луга́ньск
 луганський — луга́нській, -ка, -ке
 лужок — 1. заг. лу́чка, -ы; 2. *ж.* *Прт.* покоше́нка, -ы; *хто тя, лу́чко, бу́де ко́сив? (ніс.)*
 лудити — цинува́ти, -ую, -уєш
 лука — 1. заг. лу́чка, -ы; рі́нь, -ны; *мн.* заво́ї; *пол.* блоня, -і; 2. мла́ка, -ы (*мокра*); 3. *Прт.* покоше́нка, ука, -ы (*скошена*); *тж.* луг; *лучка моя, лучка, сама комани́чка (ніс.)*

лукавий – див. лицемірний

Лук'ян – Лу́ка, -и; Лукіян, Лу́кач(ш); Лу́цьо, -ця (чол. ім'я)

луна – с. нім. *écho* (відгук, відгос)

лунатик – планетник; сновида, -и; тж. сомнамбула

лупа – 1. спец. лю́па, -и; 2. мн. пырна́длі; порплі́ці, порплі́; Врх. пе(и)рна́дель; БГ. тіме́ниці; Хриц. порплі́т (у волоссі)

луска – слов. о́стка, -и; Врх. ві́стка, лу́па, -и; (риби)

Луцьк – Луцк (Волинь)

луцький – лу́цкій, -ка, -кє

лучче – присл. лі́пше

лушпиння – 1. заг. лушпи́на, -и; лу́шпак; мн. 2. лу́пы, лушпай́кы (картонлі); 3. Хриц. пазьдзі́ря (льону); облі́тит з вас ті́ло, як з ле́ну пазьді́ря! (ніс.)

лушення – лушчы́ня, трушчы́ня

лушити – трушчы́ги, -чу, -чыш; ко́лиси трушчы́ли орі́хы, куку́рицю, фізо́лю

любий – ми́лий; дуже ~ пре́милений

любимий – любе́ний; дуже ~ пре́любений

любисток – бот. любчы́к; Врх. любчы́к; БГ. любшы́к; тж. дудник лісовий

любитель – нім. ама́тор, -я; фото ~ фотоама́тор

любительський – ама́торскій, -ка, -кє

любити – див. кохати

любов – ла́ска, -и; любі́(о)ст, -бо́сти; любов, -и; і́шчы мо́і о́чы любо́сти не зна́ють (ніс.);

тж. любі́сть

Любомир, Любомира – Лю́бо; Лю́бка, -и; пест. Лю́бцьо, -я; Лю́бця, -і

люб'язний – любля́зний, любо́сний, любо́стний; тж. прие́мний

люди – мн. лю́де; груб. люді́ска; поет. людóйкы; ви́шитки лю́де – ви́шитко зна́ють (прик.)

людина – заг. ч. члове́к, чоло́вік, -а; особа, -и; ср/хр. чо́век; Стб. чало́вік; бі́дний чо́век, што зна́ лем є́ден я́зык (прик.)

людина (з вадами) – 1. бала́нда, -и; Хриц. ока́ра; Прт. покра́ка, -и (незграбна); 2. Врх. ба́двак, патлак (замі́сть «л» вимовляє «в»); 3. БГ. байта́вий (закидає ногами вбік); 4. безклу́бий (з пошкодженими стегна́ми); 5. бе́(а)мбу́х; брі́(и)ха́тий, брі́(и)хач; кню́хатий; Врх. трембу́хатий, трембу́хач, тремба́ч; Прт. бамбу́хатий, черева́тий; Хриц. черева́ч (з вел. животом); 6. безпа́лий (без одного або кількох пальці́в); 7. ва(о)ргáтий, ва(о)ргáч (з товстими губами); 8. га́мбаль, -я (з вел. ротом); 9. голо́вач; Прт. пацалува́тий (з вел. головою); 10. гру́бас, в ті́лі (товстун); 11. Врх. Прт. гу(ы)гна́вий (говорить через ніс); 12. БГ. дры́нда (не може бі́гати і танцюва́ти); 13. дунду́к (вперта, тупа); 14. зы́зий, зызоо́кій, зы́кратий (косоокий);

15. з^убан; з^убар, -я; Хриц. з^убаль, -я; з^убач (з вел. зубами); 16. Врх. здрячкова^тий (короткозорий); 17. капловухий, кляпоухий (з вел. відстовбурченими вухами); 18. карака^тий (з вигнутими назовні ногами); 19. клиша, -ы; Врх. сьвідрова^тий; Прт. косьяв^иий (клишоногий); 20. кривас (кривий); 21. культаш (безногий); 22. курдупель, -пля; Прт. шкут, -а (малого зросту); 23. корнелапий, курлапий (з пошкодженими пальцями); 24. лабати^й (з великими стопами); 25. мацько (нерішучий); 26. мимра, німра, -ы (говорить невиразно); 27. носаль, -ля; носач (з вел. носом); 28. нюня, нюньо, -і (безхарактерна людина); 29. пердун, пердзьох (випускає газу зі шлунку); 30. пласконіс, -носа (з плоским носом); 31. подуфалий (тихатий); 32. сьліпец, -пця (сліпий); 33. слугий (без руки або не володіє рукою); 34. циба^тий (з довгими ногами); 35. розкрач^ений; розчерепа, -ы; чеперати^й; Врх. Прт. рацяк, -а; раця^тий (з кривими ногами); 36. БГ. шанта^вий (яка хитається); 37. шепеляв^иий (яка не вимовляє звук «с»); 38. шкор^тний (яка погано їсть)

людство — людніст, -ности

людський — людз(с)кій, -ка, -ке;

людяний; він був чоловіком

барз людя^ним

людяність — людскіст, -кості

люлі-люлі — невідм. дит. бай-бай

люлька — піпа, пі(и)пка, -ы; нім.

файка, файчна, -ы; вел. фая,

-і; я си файку заку^рив, пішов на

зальо-

ты (ніс.)

люпин — бот. любін, -ну; Прт.

лубинь, -ню (з родини бобових)

люстра — с. люстро; церк. паніка-

дило; ч. сьвітич (підвісний сві-

тильник)

лютеранин — рел. люте(о)р, лютр

лютий — скажений; ~ собака —

скажений пес

лютувати — див. шаленіти

лють — люти(і)ст, -тости; взяла

мене ~ обьяла мя лютист

лягти, лягати — ле(я)чы; лігати,

лягнути (ляжу, ляжеш, ляже;

ляжеме, ляжете, лягут); поло-

жыги-ся (спати); встає з кур-

ми, а лігат зо свінми (прик.)

лякатися — обавяги-ся; пужыги-ся

лялька — с. дит. ляля, -і; ляльоч-

ка, -ы; Врх. кукл(в)а, мамунка;

мал. Прт. лялюся, -і

лямка — крав. шлейка, -ы

ляпати язиком — див. базікати

ляпнути — Прт. пацнути, пра-

снути, -ну, -неш; в знач. вдари-

ти; як тя прасну кыйом!

ляскати, ляснути — сьв(м)ігати,

-ам, -аш; сьвігнути, к(х)ляс-

нути, -ну, -неш; Врх. лупкати,

пукати; пошвириги, швигати,

швигнути (батогом); лупкают

бічом, кед жєнут худобу з поля

лящ — зоол. дубовик, плішч; *Врх.* плескач, плесконька, пляскан(ч)ка, пляскання (риба); *тж.* гірчак

львівський — львівській, -ка, -ке
льодохід — *Врх.* стриждога (на річці)

льоду склад — ж. ледовня, -і

льодяний — ледовий

льон — бот. 1. заг. лен, -у; 2. *мн.* кло(а)кы, -ів (кlochчя); 3. ч. *Прт.* клубик, -а (пасмо); 4. *Врх.* скакун, скок(ц)ель, скочель (стрибунець); беру лен, беру лен, зимна роса на ним (ніс.)

льонарство — ленарство

льотчик — ав. летун, льотник

льох — див. погріб

М

мабудь — присл. певно(і), хыбаль; *тж.* напевно

мавка — міф. м'явка, русалка, -ы

магазин — 1. ж. крамниця, -і; склеп, -у; 2. війс. магазин (пристрій для патронів); продуктовый ~ споживчий склеп

магістерський — магістерській, -ка, -ке

магістр — магістер, -тра (академічний ступінь)

магніт — нім. магнес(т), -у

магнітний — магнетичний, магнесовий

магнітофон — ел. награвач

мазанина — *груб.* بازیранина, пацьканина, -ы

мазати — 1. мастити (мащу, мастиш, мастит; мастиме, масти-

те, мастят); (*хату глиною*);

2. смарувати, -ую, -уєш (*хліб маслом*)

мазун, мазунка — песьцьох; песьцьошка, -ы (*про дитину*)

мазюкати — бабрати, пацькати, -ам, -аш; *Прт.* базграти, -ам, -аш

мазь — ч. маз, коломаз, -ы; с. мазило (для коліс); ч. смар, нім. шмір, -у; *тж.* дьоготь; лижна ~ смар до нарт; *промыслом мазы для возів* *занимали-ся в Лосью коло Горлиц*

маестро — мист. научитель, -ля

маєтність — маєтніст, -ності

маєш! — *нак.* маш! *што-с хтів, то маш!* (*прик.*)

майбутнє — ж. *будучына*, -ы; *будучніст*, -ності; *пришле*; *пол.* *пришліст*, -лості; *будучніст* *нич доброго не сьвітит*

майбутній — *будучний*, *будучний*; *пол.* *пришлий*; ~ *письменник* — *будучний літерат*

майдан — див. площа

майже — присл. *праві же*; *неповна*; *Врх.* *не омаль*, *не о мале*, *праве*; *тж.* *мало не*; *добрий газда знав праві же вишиткы ремесла*

майно — ч. *добыток*, *масток*, -тка; ж. *маєтніст*, -ності; *груб. мн.* *манаткы*

майнути, промайнути — *летіти*, *пролетіти*; *Врх.* *мыкати*, *мыкнути*; *шулькнути*

майоран — бот. *Врх.* *магєра*, *маг(д)єран*, *мадяран*

майстер-виробник — 1. гребеняр (гребенів); 2. Прт. гарбар, кусьнір, -я (шкір); 3. гонтар, -я (гонтів); 4. дротяр; Ртр. дрі(о)тар, -я (з ремонту горшків); ходив дротар од хыжы до хыжы (піс.); 5. золотник (золотих виробів); 6. кафельник (кахлів); 7. кобасник (ковбас); 8. кожухар, -я (кожухів); 9. коритар, -я (корит); 10. кошыкар, -я (кошиків); 11. лыжкар, -я (ложок); 12. л(р)имар, -я (ремінної збруї); 13. лямпар, -я (ламп); 14. маляр (дбогтю); 15. миловар, -я; мыдляр (мила); 16. мискар, -я (мисок); 17. оліяр (олії); 18. оцетник, оцтар (оцту); 19. ріпник (нафти); 20. ситяр (сит); 21. студняр (колодязів); 22. нім. сягар, -я (пиляр); 23. нім. тапіцер, -я (з ремонту меблів); 24. БГ. ришар, -я (хомутів); 25. колоди(і)й, -ія (колісник, стельмах); 26. пол. фолюшник (сукна)

майстерня — 1. заг. ч. варс(ш)тат, -у; робітня, -і; ср./хр. офіціна, -ы; 2. біліленья; пол. бліховня, -і (з відбілювання полотна); 3. бляхарня, -і (бляхарська); 4. пол. гамарня, -і (металоплавильна); 5. пол. гарбарня, -і (з вичинки шкіри); 6. гончарня, -і (горщикова); 7. лякерня, -і (з виробництва лаку); 8. малярня, -і (дбогтю); 9. малярня, -і; с. ательє (живописця); 10. р(л)и-

марня, -і (замші); 11. столярка, -ы; гоблярня, -і; (столярна); 12. ткаляня, -і (ткацька); 13. фарбярня, -і (фарбувальня); 14. пол. фолюш (сукновальня)
мак дикий — Врх. маковіна, маковінец
макарони — ж. кул. рі(і)занка, -ы; Ртр. локша (довгі, ручні)
макет — фр. макета; модель, -я
маківка — арх. баня, -і (купол церкви)
маківник — кул. маковник; Ртр. маковяник
макітра — ч. горнец, -рця; Прт. дониця, -і
макогін — ж. кыянка, -ы; товчок, -чка; кыянком товкли варёны компери
маленький — маціцькій, мізерний; щчуплий; поет. малейкій, -ка, -ке; ~ хлопчик — маціцькій хлопец
малесенький — мацюнькій, мацю(ьо)пкій, мацюпенькій, мацюпон(с)ькій, мацюпусьінькій, мацюнькій, -ка, -ке; мацьопа, -ы; Врх. малюц(ч)кій, маць, пре(и)малий
малий — дрібний; дрібненькій, дрі(и)бніцькій, -ка, -ке; рідк. недовёрший
малина — бот. розм. маліна, -ы; Врх. драч
малинник — бот. малиняк; Ртр. малинничка
мало — присл. кус; безмалъ, што-найменше (дуже)
маловажний — неістотний

мало не — присл. *немаль,*

неомаль; тж. майже

маловідомий — *малознаний*

маломовний — *немовний; ~ люди-*

на — немовний чоловік

малювання — *невідм. малюваня*

малюк — *голопуп (мала дитина)*

малюнок — мист. 1. заг. *мальо-*
видло; 2. ж. макатка, -и (на
полотні)

мальований — *малюваний, рису-*
ваний; хыжи были малюваны
глином і вапном

мама — 1. заг. *мама, мамі(і)чка,*
мамка, мамонька, -и; матір,
-тери; няня, -і; ненька, ненеч-
ка, -и; ср./хр. майка; слов.
мамойка, матка, мацера, -и;
Врх. мамусь, мамця, маму-
н(с)я, мамцюсь; 2. на(о)нашка,
-и; хресна мати, -ой ...матери
(хресна); 3. тесьцьова, -вой
(дружини); воліла ты мене,
мамцю, до кляштору дац (ніс.);
де ся, Марись, збериш од своєю
матери (ніс.); отверяй, маміч-
ко, отверяй пекарню (ніс.)

мамалига — *див. куліш*

мамонт — *зоол. Прт. мамут*

мандоліна — *муз. мандоліна, -и*

мандрівка — *ж. нім. вандрівка,*
-и; мн. вандры, -ів; подорож,
-и

мандрівний — *вандрі(и)вний; бо я*
хлопець вандрівний, я вандрую
ту і там (ніс.)

мандрівник — *вандрі(и)вник; по-*
дорожній, -нього; Врх. ван-
дровкаш; Прт. вандрак, туляк

мандрувати — *нім. вандрувати,*
райзувати, -ую, -уєш; ЛШМ.

путувати; тж. подорожувати

маневри — *мн. війс. нім. манєбры,*
-ів

маневрувати — *війс. нім. манєбру-*
вати, -ую, -уєш

манера — *звичка, поведінка, -и*

манжет — *крав. зап'ястник*

манекенщиця — *моделька, -и*

манити — *вабити, -блю, -биш*

маргарин — *ж. нім. маргаріна,*
-и; сливочний ~ зливочна мар-
гаріна

маргаритка — *див. стокротка*

марена звичайна — *зоол. Врх.*

бра(я)нка, костар, мересник,
мерест, мересниця (риба)

маринований — *маринуваний*

Марія — *Маріна, -и; Марья, -и;*
змени. Марися, -і; поет. Мари-
сенька, -и; Марись мя, Марись,
што до мя не гваріш (ніс.)

марка — *ч. значок, -чка; поштова*
~ поштовий значок

маркер — *спец. значник*

мармелад — *ж. нім. фр. кул.*

марме(у)ляда, -и

мармур — *мін. мармор, мармун,*
-у; слов. марван

мармуровий — *Врх. мармуновий*

марніти — *схаліти, халіти, -ію,*
-ієш; Врх. тирхавіти; тж.
худнути; за місяць паця чысто
схаліло

марнотратний — *розтратний; Врх.*

розговядний; БГ. розговязний;

Прт. марнотравний, -на, -не

марнотратник — Прт. заглядця,

марнотравця, -і

марнувати — гайнува́ти, дармува́ти, -ую, -уєш; тратити, -чу, -тиш; *Прт.* збав'я́ти, -ям, -яш (час)

марочний — марко́вий; ~ не вино — маркове вино

марш — війс. похі́д, -ходу
марширувати, маршувати — війс.
машерува́ти, -ую, -уєш; *во́яци*
машерую́т, зе́лений му́ндур
ма́ють (піс.)

маса — *Врх.* ма́ранча, мно́ство; *в*
знач. вел. кі́лькість

маска — мас(ш)ка́ра, -ы; *Врх.* ма́муна, ма́мунка; *тж.* ля́лька, привид

маскарад — *ж.нім.* машкара́да, -ы

маслина — *бот.* оли́ва, оли́вка, -ы

маслоробка — 1. боде́нка, -ы; масни́ця, -і; масни́чка, -ы; *Врх.* боде́ньча; *Стб.* бу́денка (для виробни́цтва масла); 2. олі́йня, -і (для олі́ї)

маслоробки част. — *Врх.* пра́вда, на́вершник (*верх*); збу́ток, ко́лотушка (*ручка*)

масло рослинне — *див.* олі́я

масло тваринне — *див.* жир

маслюк — *бот.* ма́сьляк, ко́зьляк, со́сьняк, -ів; *мн. Ртр.* підсо́сьнякы, підно́сьнякы (*гриби*)

масляний — ма́сний, олі́йний

Масляниця — *мн. рел.* Ма(я)снíці;
по Масни́цях надхо́дит Ве́лькiй Піст

маслянка — 1. маш(сь)ля́нка, -ы; *Ртр.* праве́не (коло́чене) мо́локо, цьмі́р (*сироватка після збиття масла*); 2. олі́ярка, -ы

(для змазува́ння)

мастика — смо́ла, -ы (*суміш для нати́рання*)

мастило — *див.* змазка

мастити — сма́рува́ти, -ую, -уєш;
маска́ти, -ам, -аш (*мазь*)

масть — маст, -ы (*мазь, ко́лір*)

масштаб — с. міри́ло; *ж. пол.* ска́ля, -і; *тж.* шка́ла

Матвій — Ма́те(і)й, -ея; Ма́тяш, Ма́цко; *книж.* Ма́тфей

материнка звичайна — *бот.* душы́ця, ду́шниця, -і

материнський — мате́ринський, -ка, -ке; ~ ка турбота — мате́ринська о́піка

мати — *дієс.* 1. заг. ма́м (маш, ма, ма́т; ма́ме, ма́те, ма́ють); ма́ти; 2. ма́ти жаль; на́рі(и)ка́ти, -ам, -аш (*на когось*); 3. ма́ти за ни́ч (*когось ні за що*); 4. ма́ти до чыні́ня (*мати справу з кимсь*); 5. ма́ти на па́м'яті (*щось на увазі*); 6. приспа́ти (*позашлюбно дитину*); ма́м — да́м, не́ ма́м — не́ да́м (*прик.*); як ся ма́те, ци́ сте здра́вы?

мати-одиначка — *Врх.* приспа́нка

матрац — 1. заг. нім. мате́рац, ма́трас, -у; 2. соломя́ник (*зі соломою*); 3. сы́нник; *Ртр.* стру́жляк (*зі сіном*); *в знач.* підсти́лка, мішо́к для спання

матриган — *див.* беладонна

матрос — *пол.* ма́рінар, -я

матч — *спорт. англ.* ме́ч, -у; зма́гання, -нь; футбо́льний ~ пи́лка́рській ме́ч

матюкатися — кля́сти (кы́льну, кы́льнеш, кы́льне); *Врх.* прок-

линати

махати — 1. махати; *Врх.* матлюкати (*хвостом*); *Врх.* майдати (*собака, худоба*); 2. кывати (*головою*); *БГ.* мырдати; *пес* втішно майдає огоном

махорка — *бот.* маркотка, ма́чка, -и; *Врх.* капак; капак — то барз міцний мадя́рській дуган

мацати — мацяти, -ям, -яш (*курей*); *Врх.* мацкати

мачанка — *кул.* мастило

мачуха — маче(о)ха, -и (*нерідна мати*)

машина — 1. *заг. фр.* машы́на, -и; 2. машы́нка до писання (*друкарська ~*); 3. машы́на до шьтця (*швейна ~*); 4. машы́нка до мняса (~ *для м'яса, м'ясорубка*); 5. пралька, -и (*пральна ~*); 6. тягарівка, -и (*вантажна ~*)

машиніст — *нім.* машыні́ста, -и
машинний — машыно́вий; ~ зал — машыно́ва саля

машений — машче́ний

маячити — маячы́ти, -чу, -чыш

меблевий — мебля́рській, -ка, -кє (*фабрика*)

мед — мі(ю)д, *род.* ме́ду; мнюд, -ду; бджолиний ~ пчолиний мюд
медаль — *нім. пол.* медаліа, ч. менд(т)аль, -лі

медальйон — менда́лик

медальярський — менда́льєрській, -ка, -кє

медицина — с. лі́чництво

медунка лікарська — *бот.* медовичок, -чка; медуніця, -і; ч. кро́кі(о)с, -косу; ч. шафран, -у;

тж. первоцвіт весняний

межа — ме́джа, -и; грани́ця, ле́нія, -і; *на ме́джах полів зобра́ла-ся ку́па ка́міня*

межувати — граничы́ти, -чу, -чыш; *граничы́ли-зме зо Слоса́ками а Украї́ном*

ме́зга — *ліс.* мязгра, -и (*під корою дере́ва*)

мекати — бле́яти (*про ко́зу*)

Мексі́ка — Ме́хіко

мексі́канець — мекі́канец, -нця

Меланія — Мелана́, Ме́(і)лька, -и; Ме́(і)ля, -і; *Врх.* Мелі́ська, Мелі́янка, Мелі́янна

меланхолія — меля́нхоліа, -и

мелоді́йний — мельоді́йний

мелоді́йність — мельоді́йніст, -ности;

мелоді́я — *муз.* мельоди́(і)я, -и; ч. на́сьпів, -у; ~ майбутнього — мельоді́я при́шлости

мелодра́ма — ч. *літ.* мельодра́мат, -у

мельник — млі́нар, -я; мли́на́рю, мли́на́рю, зро́блю я ти шко́ду (*піс.*)

мельника́ син — мли́нарчы́к

мембра́на — *див.* перетинка

меморіа́льний — памя́ткoвий; ~ на до́шка — памя́ткoва та́блиця
мемуа́ри — *мн.* зга́дки, спо́мыны, -ів; *ма́ме лышы́ти спо́мыны о рідни́м кра́ю*

мемуа́рний — памя́ткoвий

мене — мня, мя, ня (мі, мно́м, на́мі); *ср./хр.* ме; *аж мня ру́кы свербля́т (прик.); то́го ві́нка зеле́ного, што-єс мі го взяв*

(*nis.*); *бо́лит* *ня* *голо́ва*, *бо́літ* *ня* *до́кола* (*nis.*)

менструація — *фізіол.* *місья́чка*,
-*ы*; *місья́чне*, -*ного*; *Ртр.* *свй́й*
час

ментол — *хім.* *ме́нтоль*, -*лю*

менш-більш — *присл.* *ме́нше-ве́че*

менший — *ме́нчий*, *ме́нч(ш)кий*,
ме́ньший

меншість — *присл.* *ме́ншист*, -*шос-ти*

мереживо — *ж.* *край́ка*, *шля́рка*,
-*ы*; *Ртр.* *чі(и)пка*; *БГ.* *выні́тка*
(*на манжетах жі́н. блузок*)

мерехтїти — *Врх.* *мі́готати*; *БГ.*
ми́гати; *тжс.* *блимати*, *миготіти*;
лем ся ми́гнув по́від ви́гляд

мерзенність — *пол.* *лайда́цтво*,
плю́гавство

мерзнути — *зозяба́ти*, *зя́бнути*,
коця́бнути, -*ну*, -*неш*

мерзотник — *пол.* *лайда́к*; *лаху́д-ра*, -*ы*; *Врх.* *брида́ль*, *брида́к*,
брида́с, *бриду́ля*; *БГ.* *ме́рза*;
Прт. *ж.* *шкаворо́га*, *шкара́да*,
-*ы*; *шкара́дник*

мертвий — *в(г)ме́рлий*

мерщій! — *нак.* *пру́дко!*

мета — *нім.* *ці́ль*, -*лі*; *одна* ~ *єдна*
ці́ль

металевий — *метальо́вий*; *посуд* —
метальо́ве *гратя*

металіст — *металі́ста*, -*ы*

металолом — *нім.* *шмельц*, -*у*

метальник — *спорт.* *ме́тач* (*ядра*,
молота)

метастаз — *с. мед.* *перемі́щення*

метелик — *зоол.* 1. *заг.* *мо́тыль*, -*я*;
Врх. *лы́тав(й)ка*; *мо́тылец*,

мо́тыля, *мо́тові́ляк*, *мутали́-ця*, *опари́ця*, *о́пер*, *пи(і)ри́ця*,
пири́чка; 2. *зазимча́к*; *пол.*
цьма, -*ы*; *Врх.* *масляни́ця*, *нет-лени́ця*, *не́тля*, *но́ра*, *о́па(е)р*,
о́па(е)ри́ця, *сме́ртка* (*нічний*);
3. *Врх.* *захі́т* (*молочайний*);
4. *Врх.* *крі́лик* (*косате́ць*)

метикувати — *Прт.* *мыкы́тити*,
-*ычу*, -*ыгиш*

меткий — *див.* *спритний*

метод — *ж.* *мето́да*, -*ы*; *спосі(и)б*,
-*со́бу*

метр — *нім.* *ме́тер*, -*тра*; *деци-ме́тер* (*1/10 метра*)

метр кубічний — *нім.* *фестме́тер*,
-*тра*

метро — *ж.* *підзе́мка*, -*ы*

метушитися — *кру́тити-ся* (*без-ладно рухатися*)

метушня — *с.* *заміша́ня*; *буча*, -*ы*;
ч. євр. *рейвах*, -*у*; *тжс.* *гармидер*

Мефодій — *Методи́й*, -*ия*

механізм — *ж. техн. фр.* *машы-не́ри(і)я*, -*ні*; *заводські* ~*ми*
фабри́чна *машыне́рия*

меценат — *покрови́тель*, -*ля* (*наук*
і мистецтв)

мешканець — *мешка́нец*, -*нця*

ми — *мн. займ. особовий* *мы* (*нас*,
нам, *нас*, *нами*); *мы* *ся* *трима-ме* *ку́пы*

мигалка — *мига́чка*, -*ы* (*для подан-ня сигна́лів*)

мигдалевий — *мигдальо́вий*

мигдаль карликовий — *бот.* *ба́б-чук*; *ми́гдаль*, -*лю*

мигцем — *присл.* *вочи(е)млі́ню*;

Прт. *мигцо́м*

ми є — *з(с)ме*; *мы зме* *ту!*

мийка — м'я́тка, -и; ч. помы́ток, -тка (*ганчірка для посуду*)

Микита — М(Н)ы́кита, -и; Мы́кит

Микола — М(Н)икола́й, -лая;

М(Н)ико́льцо, -ця

милий — милен'ьк'ий, -ка, -ке; премиле́ний, ростомиле́ний (*дуже*); поет. миле́йк'ий; слов. шва́рний; *сьпіват на нім (явори) пташо́к премиле́ний (піс.); аж до мо́йой ми́лой, ростомиле́ной мате́ри (піс.)*

милити — мы́длити, -лю, -лиш;

~ воло́сся — мы́длити во́лоси

мили́ці — мн. ко́стури, ку́лі, -ів

мили́сть — ла́ска, -и; ми́ліст, -ло́сти; удосто́їтися ~ лос́ті — заслу́жyti ла́ски

мили́ше — присл. ми́лішче

мило́ — мы́дло, мы́ло; мал. мы́де́лко; мити ру́ки ~ лом — мы́ти мы́длом ру́ки

миловидний — слов. шув'я́ний

милостивий — книж. бла́гий

мильни́ця — ж. ми́льниця, мы́йниця, -і; мы́йничка, -и; Прт. мы́дниця, -і; мы́дничка, мы́дельничка, -и; *в ку́тику сто́яли ми́льниця і ві́дро*

мильня́нка ліка́рська — бот. мы́для́нка, -и; ди́ке мы́дло, -ко́го ...ла; на́тяг, -у; само́киша, -и; *тж. в'язі́ль барвистий*

мимово́лі — присл. нехтя́чы; поне́винні; Прт. мимохтя́чы; *тж. мимохі́ть, нена́роком*

мимри́ти — па́пляти, -лю, -ляш; Прт. мы́мрати, -рю, -реш (*говори́ти тихо*)

минати, мину́ти — ми́няти, -ям, -яш; оми́нати, -ам, -аш; *Врх. уги́бати; тж. проми́нати; мла́ды льі́т ма́рно уги́баю́т*

мину́шина — мину́вшчы́на, -и

мину́лий — бы́лий, зы́шлий; пре́шлий; *Врх. прі́шлий*

мину́лого ро́ку — тамто́го ро́ку, тамто́трі́к

мину́лорі́чний — лі́ньск'ий, -ка, -ке; літу́шній, -ня, -не; то́го-ри́(і)чний; *пла́че дівча́, пла́че за лі́нском ро́ско́шом (піс.)*

ми́нь, ми́ньок — пол. менту́з(с); *Врх. ме́нь, ме́ньок (ри́ба)*

ми́р — ім. по́кій, спо́кій, -ко́ю; зго́да, -и; *наре́шті хце́ ся на́м спо́кою*

ми́ритися — годі́ти-ся; ~ між со́бою — годі́ти-ся ме́дже со́бом

ми́ровий — мо́ровий; ~ хлопе́ць — мо́ровий кавале́р

Ми́рослав — Ми́рон; Ми́ро́сько; Ми́ро́сьо, -ся; Сла́вко

ми́ска, ми́сочка — 1. мал. с. ми́сья, ми́сья́тко; вел. ми́са, -и; 2. ч. ні́м. ронде́ль, -для

ми́слення — мы́сльі́ня

ми́сливець — ло́вець, -вця

ми́сливство — ло́вецтво

ми́сливськ'ий — ло́вецьк'ий, мы́сливськ'ий, -ка, -ке

ми́стецтво — ж. пол. шту́ка, -и; *нау́ка — то шту́ка (прик.)*

ми́стецьк'ий — мы́стецьк'ий, -ка, -ке

мити — мы́ти (мы́ю, мы́єш, мы́є; мы́єме, мы́єте, мы́ють); *рі́дк. ми́яти; ~ ли́це — мы́ти тва́р*

митка — див. мийка

митник — мытник; фінанц; рідк.

бірчий; пол. цельник

митниця — мытниця, -і; пол.

цельниця, -і; ЗП. порта

мито — 1. заг. мыто; пол. цло;

2. копыткове ~ (зі свійських тварин)

миттю — див. мигцем

миття — мытя (підлоги, посуду)

мить, миттевість — присл. вочым-

лыню; хвиля, -і; хвилька, -ы;

нім. момент, -у; Прт. миг, -у; в

цю ~ в тот момент

Михайло — Михал, Михалко,

Місько; ЗП. Мигаль; Сьвятий

Михал на білим кони приїхал
(21 листопада; прик.)

мичка — бот. Врх. сивия, си-

вушка

миша — зоол. мыш, -ы; зменш.

мышатко; мышечка, -ы;

миша летюча — див. кажан

мишиний — мышій, мысий

мишоловка — паст, пастка, -ы

міграція — с. перемішчання; мігра-

ція, -ні

між — ме́же, ме́же, з ме́же; рідк.

проме́же; Ргр. поме́же(и);

бі́да не ходи́т лісо́м, а ме́же
лю́дми (прик.)

міжвоєнний — меджевоєнний (час
між Першою і Другою світо-

вими війнами)

міжнародний — медженародовий;

~ єдність — медженародова

спільно́та

мізинець — малий палець, -лого

...льця; мізинець, -нця

мій — займ. ч. мій, моє, моя

(мого/мійого, мому/мійому,

моє, моїм, на мому); во́змут мі
сї лю́де, моїом не бу́де (піс.)

мікстура — кул. кляг, -у (для
закваски молока)

міліграм — міліграм

міліціонер — міліціянт, полі-

ціянт

міліція — поліці(і)я, -ні

мілкий — плыткій, -ка, -ке (про
воду); тж. неглибокий, мілко-

водний; в гірській ріці вода

місьцями єст плытка

міль — зоол. Врх. кушпіль

мільйон — числ. мильйон (ми-

лійона, мильйонові, миль-

йоном)

мільйонний — мильйоновий

мільйард — числ. мильйард (ми-

ярда, мильйардові, мильяр-

дом)

мільйардний — мильйардовий

мініатюра — мініятура, -ы

міністр — нім. міністер, -тра

мінога струмкова — зоол. Врх.

ма(у)скозоб, мискозуб (риба)

мінятися — чыряти-ся; чыря́ме-

ся, чыря́ме-ся за жэны! (піс.)

міра ваги — 1. с. ві́ко (25 кг); 2. ч.

ко́рец, -рця (100 кг)

міраж — ж. омана, -ы

міра земельна — ч. нім. морґ (0,575
га)

мірило — ж. мі́ра, -ы

міркувати — див. метикувати

мірошник — див. мельник

місиво — ж. Хри́ц. бра́йда

місто — рідк. угор. ва́рош, ба́риш

місток — ж. ла́ва, ла́вка, -ы;

~ через струмочок — през

поті́чок

місцевий — нім. льокальний, ту-

тейший; *Врх.* тутеньший
місцевість — ч. край, -аю; місцевіст, -вості; терен, -у; *тж.* територія

місце в річці, — 1. духовина, -ы; теплина, -і (де не замерзає вода); 2. топе(і)ль; *Врх.* струя; *Ртр.* бад(у)ня, банюр, кадубаня, колобаня (глибоке); 3. обаранкы, -нок (де бурлить вода)

місце на полі — *Ртр.* 1. кіпнина, кіглина, копінь, плязина, прогалина, теплиця, шпляха (де розтанув сніг навесні); 2. *Ртр.* недосів, недосівок (незасіяне); 3. ч. перекоп, -у (перекопане); 4. *Ртр.* прокінча, ребро, закос (непокошене); 5. ч. мокляк, мочар (мокре, болотисте)

місце у лісі — 1. же(и)жель, -я (відкрите для сонця, вітру); 2. паленина, -ы; погориско, попелище, спалениско, спаленіще (випалене); 3. зруб, -у; черте(і)ж; *Врх.* стерлиця (вирубана, рідке); пішов мій миленькій горі чертежыком (піс.)

місяць — 1. *астр.* місяц, -ця; *Врх.Ртр.* місячок; 2. ні(и)в місяця, новик, понов (молодий, новий); 3. повня, сповня (повний); через ~ за місяц

Міська рада — *нім.* Магістрат, -у
міський — містецький, -ка, -ке; містецькій спосіб жытя одріжнят-ся од сільського

мітинг — *книж.* віче

мітити — значыти, -чу, -чыш

мітка — позначка, -ы; пам'ятна ~ памяткава позначка

мітла, — *розм.* драпак (стара); мітовка, -ы (мал.); *Ртр.*

1. драпачка, мігчыско (стара, березова); 2. помело (для вимітання з печі)

мітлиця звичайна — *бот.* метлюг; *Врх.* метлюк(х)

міф — ч. міт, -у

міфічний — мітичний

міфологія — мітольо́гія, -ні; *гнєш-*ны люде забыли словяньску мітольо́гію

міх ковальський — дмухало, духало

міцний — витривалий, гартуваний, мі(о)цний, твердий; *книж.* кріпкий; дуже міц; *нім.* фест; *Врх.* тырвал(ч)ий; *БГ.* тугий

міцність — міц, *род.* моци; міцніст, -ности; міцнота, -ы; *тж.* могутність

міцно — *присл.* тісно, туго

мічений — позначений; *Прт.* тавруваний, -на, -не

мішати, вимішувати — 1. колотити, -очу, -отиш (місто); 2. *Врх.* грузати (картоплю); *будеме* грузати бандуркы в горци

мішок — 1. *заг. вел.* міх; *мн.* міхы; *пол.* вантух; 2. *Прт.* копривняк (із грубого полотна); 3. опалка, -ы; рептюх; *Ртр.* оброчниця (для годівлі коней); 4. *нім.* сак, -у (для риби)

мішура — підробка, -ы; *Врх.* тел(р)ефенькы

міщанин, міщанка — міш(с)чанин;

міш(с)чанка, -ы; *Рпр.* мішчан, містічан

млин водяний — *нім.* пыгель, -я (для дрібного помолу)

млинарський — млинарьовий, млиновий

млинок — *мн.* 1. жорна; одн. млінець, -ця (для мелення зерна); 2. ро(у)шта (для чищення зерна)

млинци — *мн.* кул. налисники, -ків; палачінты, -тів

млосно — *присл.* млостно(і); *Прт.* мдло; ~ в роті — млостно в гамбі

млявий — охлялий; *Прт.* слямазарний

мляво — *присл.* охляло; *Прт.* слямазарні

множення — множыня

множина — *грам.* множына, -ы; множне чысло, -ного ...ла

мобільний — рухливий

мова — *грам.* бесыда, гвар, -ы; говір, *род.* говору; *пол.* язык; чужа ~ віпча бесыда; до війны лемківській язык вчыли в школах

мов би — *спол.* як бы, ні(і)бы, ні(і)быто

мова викладання — *Врх.* викладний язык

мовити — *дієс.* ректи, речы (речу, речеш, рюк, рекла, рекло; речеме, речете, речут); він не даст слова речы!

мовний — бесыдливий

мовознавець — *філол.* мовник

мовчазний — маломовний (*про людину*)

могила — ч. гріб, *род.* гробу

могорич — почес, -ы; почес-тунок, -нка; *угор.* Врх. галдамаш, одомаш; *ЛШМ.* прис-тупне

могти — мочы (можу, можеш, міг, може; можеме, можете, можуть); *невідм.* стати; ти міг сказати — міг єс повісти; я не можу — мня не стати

могутність — міц, *род.* моци; потуґа, сила, -ы

моделіст — *спец.* модельяр

модель — ч. фасон, -у (*одягу*)

модистка — моднярка, -ы; *тж.* модниця

модрина — ч. *бот.* Врх. мо(у)дренец, мо(у)дрень, модриш, мудряк, червений смєрек; чвірк, шкви(і)рк, шкви(і)р, шквірок; *Рпр.* модрина, мудер, шквірк(т); *Стб.* модрен, монджын, мудрик(н)

модриновий — модренъовий

можливість — змоґа, -ы; можливіст, -вості; можніст, -ності; не маю ~ вості — не мам змоґы

можливо — *част.* аче(ы)й, чей, чень; *тж.* може

можна — *присл.* вільно; мож; *пса і* кота забивати было не вільно

мозок — *нім.* шпиг(к), -у (*кістковий*)

мозоль — нагніток, -тка; *Врх.* выґрут, мозуль; *Рпр.* нагніт, отлак; *БГ.* натовканец (*на*

підошві ноги)

мої – мої (моїх, моїм, моїх, моїма, на моїх)

молебень – рел. молебень, -бня

молитовник – церк. молитвєник

молода – Ртр. млода, млодуха,

молодиця; пані молода; поет.

молода(е)йка, -ы; рідк. бравта;

на весілля просили дружба з

млодом і дружка з млодым

молодий – Ртр. млодий, пан

млодий, млодець; рідк. брав-

тиян, віноша, іноша

молоді – мн. ім. млода пара,

-дой ...ы; молодята, новоже-

ньці; в знач. молодожони

молодший – млодчий, -ча, -че;

мн. млодчы

молодь – млодіж, -дежи; моло-

жава, -ы; челяд, -и; Ртр. челя-

диня; по вигнаню лемківска

млодіж пішла до шкіл; бо та

челяд пышна, за нами не

вышла (піс.)

молозиво – ж. рум. курастра,

куляйстра, кула(я)стра, -ы

(молоко після теління корови)

молоко – 1. сьвіже ~; 2. збрєсхле,

ссьїле, сядєне, квасне ~, -ного

...ка; Врх. фыркєне; Ртр. над-

брєзглий, набрєсхнутий, наб-

ризгнутий; ч. Прт. фирляк

(малокисле); ЗП. молько;

3. дит. моня, -ні; моцьо, -ці;

4. невсьядєне ~ (перекисле);

5. перєгін, -гону (пропущене

через сепаратор)

молот, молоток – 1. быяк; ж.

кыянка, -ы (стол. дер.); 2. нім.

Врх. гамра, -ы (ковальський);

3. кыян (вел. зал. вагою 5-8 кг);

4. клівець, -вця; Прт. клєпач,

-а (у сукновальні); 5. нім. крын-

глем (для обробки жорен);

6. Врх. побивач, побивачка (для

набивання обручів на бочку);

тж. довбешка, товчок

молотарка – ч. нім. кє(и)рат, -у;

молотарня, -і; трибівка, -ы

(кінна механічна)

молоти грубо – зу(ю)брувати,

-ую, -уєш (на крупу)

молотьба – молотб(в)а, -ы; мо-

лоть, молочыня; Врх. моліть-

ба; тж. молочення

молочний цех – ж. молочарня, -і

молочниця – молочарка, -ы

момент – скор. мент, -у; ж.

минутка, -ы; хвиля, -і; хвиль-

ка, -ы (часу)

моментально – присл. вочым-

ліню; Врх. вочеміню; Прт.

вокамгніню

монархія – с. моцарство

монастир – манастыр, -я; пол.

кляштор, -я; ой ци в дворі, ци в

кляшторі, ци поїхав з панами

(піс.)

монах – див. чернець

монета – ч. нім. пінязь, -зя (вар-

тістю в пів крейцера)

моноліт – Врх. цьїлець (камінь)

монолог – монольог, -у

монополія – с. право; нім. моно-

поль, -лю

мопед – техн. моторовер

мораль – с. поучання

моральність – моральнист, -ності

моргати – кліпати, -ам, -аш; Ртр.

кліпкати, мругати; ~ очима –

кліпа́ти о́чами

морда — *груб.* паще́ка, -ы; *ч.* пыск, -у; *мал.* пы́шчок, -чка; (*у тварин*)

морда́тий — пыска́тий

морква — *бот.* 1. морко́в, -квы (*городня*); 2. моркви́ця, -і; *ч.* морко́вець, -вця (*дика*)

морозиво — *мн. пол.* льо́ды, -ів; шоколадне ~ чеколя́довы льо́ды

морока — морде́нга, му́ка, -ы

морський — морскі́й, -ка, -ке; *Врх.*

ни́(і)рський

морочити — заверта́ти, -ам, -аш;

не завертай мі голо́вы (прик.)

морфій — *ж. хім.* морфі́на, -ы

моряк — *див.* матрос

мотати — сукати, -ам, -аш

мотика — *див.* сапа

мотиль — *зоол.* мо́тыль; *рідк.*

мо́(у)та́ль, -ля

мотлох — *див.* дрантя

мотовило — мотови́дло

моток — *текст.* ло́кот (*із 8 ни-ток*); *Ртр.* мо́ток; *прядено,*

пряденко, прядивко; ЗП. мо́тя

моторний — прудкий; *Врх.* ве́рт-кий

моторошний — *слов.* оту́пний

моторошно — *слов.* оту́пно(і); *са-мому барз оту́пно в лі́сі*

мотоцикл — мотоци́к, мотоци́-кель, -кля; *БГ.* байсигель

мотузка — *див.* вірьовка

мох — *бот.* *Врх.* па́трохы (*для підсти́лання*)

мочарі — *див.* драговина

мочати — мачати, -ам, -аш

мочитися — фізіол. сьця́ти (сьцю, сциш, сциме); цюркати; *дит.*

піся́ти, сюся́ти, -ям, -яш; *Ртр.*

сика́ти, шча́ти, vysика́ти ся

моя — *займ. ж.* моя (мо́йой, мо́й, мо́ю, мо́йом, на мо́й)

мрець — гме́ртвець, -вця; *гмери,*

ме́рлець, -рця; ме́рляк

мружити — шчу́лити, -лю, -лиш;

~ о́чі — шчу́лити о́чы

мрячити — ситі́ти (*про дощ*)

мудрець — мудраге́ль, -ля; *Ртр.*

муде́рець, мудрі́яш (*мудра лю-дина*)

мудрий дуже — барз му́дрий, пре́-мудрий

мудрість — му́дрист, -ро́сти

мужність — мужнист, -но́сти

музеезнавство — *ж.* музеоло́гія, -ні

музей — *нім.* музе́ум, -у; *художній* ~ музе́ум шту́кы

музейний — *нім.* музеа́льний

музика — *с.* гра́ня; гу́дба, му́зыка, -ы; *ЗП.* гуда; *подме гнеска на гра́ня!*

музикант — 1. заг. гу́дак; му́зыка, -ы; *слов.* гудец; 2. бренькач

(*поганий*); гра́йте, гу́дакы, гу́дакы — *весело (ніс.); за найліп-ших гу́даків уважа́но Цига́нів*

мука — *с.* траплі́ня; *розм. пол.*

морде́нга, -ы; *Врх.* трапе́за

мукати — мы́чати (*про корову*)

мул — 1. *ж.* наму́ла, -лы; *Врх.*

гльон; 2. *Врх.* паму́ла, паму́лка (*лікува́льна грязь*); 3. *див.* осел

муліне — *текст.* круче́ний е́дваб, -но́го ...у

мундир — *війс.* єднострі́й, -ро́ю; *фр. пол.* мунд(т)ур

мундштук — губник; дз(ц)игар-
ничка, люфка, -ы (для цигарок)
мурашиний — *прикм.* мурянчий;
~ на кислота — мурянчий квас
мурашка — 1. заг. мурянка, -ы;
Врх. мурава, мурав(й)ка, му-
раль; 2. *Врх.* пікун, пікунец,
радзи(і)к, разик, редзи(і)к
(жовта); аж мі мурянкы по
скорі пішли (*прик.*); коніку
свіавий, вынес ня з муравы
(*піс.*)
мурашник — *ж.* *Врх.* мораль,
мрачка, мурагель, муранділь,
мурах, мурманька, мурявка,
муравяр; *Ртр.* копінька, купа,
купка; мурянча, муряча, му-
рянча купа, мурянкова гро-
мадка; *Прт.* кочка, -ы
муркотіти — мурчати (*про кота*)
мурмотіти — *Врх.* мамрати (*гово-
рити нерозбірливо*)
мурований — муруваний (з каме-
ню); мали зме муруваний дім
під бляхом
муха — *зоол.* 1. *Врх.* бандурка
(одноденка); 2. *Врх.* заплувиця
(м'ясна); 3. плюгавиця, -і (*гно-
йова*)
мухоловка — мухолопка, -ы (*клей-
ка стрічка*)
мухомор — *бот.* моремуха, -ы;
Врх. мори(і)муха, маримуха;
Ртр. бахамора, мара(і)муха, му-
холопка, мухотравка; червена
(шалена) губа (*гриб*)
мчатися — нести-ся (*на коні*)
мучити — долігати; *тж.* дошку-
лювати; *барз* мня долігат

хворота

мучитися — мордувати-ся, стра-
пити-ся, трапити-ся; струдити-
ся (*важкою працею*)
мучіння — мучіння
муштра — *нім.* зицьїрка, зыцьїрка,
-ы; *лем* я ся в Сяночку зицьїркы
научу (*піс.*)
муштрувати — *нім.* зицьїрувати,
-ую, -уєш
Мюнхен — Монахіюм, -у
м'явкати — мнявкати, -ам, -аш
(*про кота*)
м'ягелький — мягіцькій, мняго-
нькій, -ка, -кє м'ягелько —
присл. мягісьо, мягіцько
м'який — мнягкій, мягкій, -ка,
-кє; *Стб.* мяхкий; *тж.* пухкий
м'яко — *присл.* мнягко, мягко
м'ясистий — мнясистий
м'ясник — масар, мнясар, -я
м'ясо — *ж.* 1. заг. мнясо, мясо;
2. воловина, -ы (*волове*); 3. ду-
шенина, -ы (*тушковане*); 4. ко-
нина, -ы (*кінське*); 5. *Ртр.*
печень, печеня, печене мясо
(*тушене*); 6. пəхребтина, -ы (*із
хребта*); 7. свіжына, -ы (*сві-
же*)
мята перцева — *бот.* мнята, мнят-
ка, мнятва, -ы; *Врх.* галуш-
чанка, мята, мнятва
м'яти — 1. дзяміти, -млю, -млеш;
дусити (душу, дусиш, дусіме);
мняти (мну, мнеш, мнєме);
мняцкати, -ам, -аш; *Врх.*
гружати (*масло, картоплю*);
2. гужвати, згужвати, -ам, -аш;
Прт. зужвати, -ам, -аш (*одяг*);

3. лама́ти, -млю, -маш; трепа́ти, -плю, -плеш (льон)

м'ятися — *Пен.* гарна́сити ся

м'ятний — мня́тний; *пол.* мєн-товий; ~ на конфета — мня́тний цукро́к

м'яч, м'ячик — *ж.* спорт. *пол.* piłka, -ы; *фр.* бальон, бальо-ник; округлий, як бальон (*прик.*)

Н

набаки́р — *присл. пол.* наба́кер (*шапка набік*)

набешкетувати — набро́їти, -о́ю, -о́їш

набирати — набера́ти, -ам, -аш; *паця за літо набра́ло в ва́зи*

набити — *груб.* наклепати, -плю, -плеш; *Врх.* наклюпа́ти; наклю-пали ду́рне в голо́ву

набіг — наско́к, -у

набігатися — *Прт.* зліта́тися; *злі-тав єм ся за том коро́вом*

набір — *нім.* асенте́рунок, -нку (*військовий*)

наближення — набли́жєня

набожний — на́бі(о)жний; ~ на дитина — набо́жна діти́на

набрехати — наплéсти, наплі́тати, -ле́гу, -ле́геш

набридати, набри́днути — вку-ча(ы)ти, докуча́ти, -ам, -аш; обры́днути, -ну, -иш (*комусь чимсь*); *слов.* зуновати, -ую, -уєш; *Врх.* надойда́ти; *Пен.* омерзти ся, сприкрити ся; *тж.* надоїдати, спротивіти

набридливий — *Врх.* о́гавний

набрід — *див.* голо́та

набрякати, набряну́ти — на́піч-ніти, пі́чніти, пі́чняви(і)ти; *Прт. Пен.* набырмі́ти, пучні́ти; *от довго́го ходжє́ня набыр-міли ми но́ги*

набундю́читися — запу́льчы́ти-ся; *Прт.* заінди́чыти-ся

набути, набува́ти — на́бы́ти (набу́ду, набу́деш, набу́де; на-буде́ме, набуде́те, набуду́т);

Врх. за́жыти

набуття — на́бы́ток, на́бы́тя

набухати, набухну́ти — бряка́ти, на́брякати, на́брякну́ти; на-бубня́вити; *горох в во́ды набу́б-ня́в*

навальний — на́ре́мний

навантажити — наладува́ти, -у́ю, -у́єш; накла́сти, -аду, -а́деш;

на́те(и)рхати, -ам, -аш

на вас — *займ.* на ви́

наверх — *присл.* дого́ры, наго́ру

на весь час — *див.* на́завжди

на вид — на ви́доку (*на ви́дному місці*)

навзнак — *див.* горілиць

навиворіт — *присл.* на́рубы; *Прт.* на́спак; *ЗП.* зна́виворотку; *вдів кошелю на́рубы (прик.)*

навивати, навину́ти — *Пен.* на́вити

на ви́гляд — *присл.* на о́ко; *Врх.* на ви́док, на о́каз; поважний ~ розва́жний на о́ко

навиліт — *прис.* на ви́льот

навіжений = на́рва́ний, попы́р-таний; ша́ленец, -нця; ша́лений; *як я спа́ла на сы́ні, при́шов до мня ша́ленец* —

шалений! (ніс.)

навіженість — шалєньство

на віки вічні — присл. на ві́кы ві́ч-
ны

навіс — ж. дрові́тня, -і (для дров)

навіть — навет; Хри́. адже і; ~ не
хочу говорити! — навет не хцу
бесы́дувати!

навіщо, — присл. на́што, по́што;
Врх. зач; тж. нащо, пощо; зач
то́бі до то́го?

навіяти смуток — завда́ти жа́лю

навколо — присл. вко́ло, дооко́ла,
довко́ла (з усіх боків); Врх.
наоко́ло; бо́лит ня голова,
бо́лит ня доко́ла (ніс.)

навмання — присл. безві(о)ч,
нао́сьлеп, насъ́лепо, не знати
де; рідк. Прт. на-хы́б-траф;
тж. навздогад

навмисне — присл. зне́наро́ку,
нао́мисні, не́наро́ком; Врх.
наро́ком; Прт. назбы́ткы; тж.
зумисне; ем ся на́ро́ком звы́-
дува́в о тым

наволочка — оболо́чына, оболо-
чы́нка, всы́па, по́шва, по-
шы́(е)вка, -ы

навпаки — присл. взы́пы, взадгу́з,
задом наперед; нао́пак, нап-
ро́тив; проти́вно(і), рідк. ві́гля,
ві́нгля (наливати); навиво́ріт,
нару́бы (одягати); Врх. на
спак; БГ. одворо́тні; Прт.
вдзю́пак (в іншу сторону)

навперебій — присл. очы́млі́ню;
тж. навперейми

навпіл — присл. на пів

навпомацки — присл. напома́цкы;

Прт. наома́цкы

навпочіпки — присл. Врх. на куч-
кы

навприсядки — присл. Прт. нап-
рися́дки

напростоць — присл. на́впрост,
напро́сто, просці́цько; Врх.
прості́цько; йти ~ іти напро́сто

навпроти — присл. проти́

наврочити — вре́кти, вре́чы, нав-
ре́кти, -чу, -чеш

навскіс — присл. навско́сы, на-
ко́со, ско́сом

навстіж — присл. на́встеж, на́стеж;
наро́сьт(ц)іж; БГ. розте́жа, роз-
тіж; Прт. нао́стіж, не лышай
двері на́встеж!

навстоячки — присл. насто́яка; ~
погано їсти — насто́яка злі їсти

навтікача, навтіки — присл. вты́-
кы, навты́(о)кы

навушники — рад. слуха́вки, -вок

навхрест — присл. накрест; Ртр.
на́вкриж

навчання — вчы́ня; поуча́ня; ж.
нау́ка, -ы; мн. студі́і

навчати — навча́ти, поуча́ти, -ам,
-аш (чомусь когось); студію-
ва́ти, -юю, -юєш; шко́лити,
-лю, -лиш; нім. цвѣ́чыти, -чу,
-чыш (щось)

навчений — вышко́лений (праців-
ник)

нав'язливий — Прт. на́пастли́вий
нагадати, нагадувати — напоми-
на́ти, напо́мнути, -ну, -неш;
Врх. напо́мянути; Прт. припо-
мина́ти, -ам, -аш; припо́мнути,
-ну, -неш (комусь про щось)

нагайка — ч. бич; тж. батіг

нагально — див. терміново
 наганяти = *Врх.* накачати; *вітер*
накачат сьніг
 нагідки лікарські — *с. бот.* кален-
 дула, -и; *Врх.* пазурник, па-
 зюрки
 наглий — див. нахабний
 нагло — присл. назарі́з
 наглухо — прис. щчельно(і)
 нагляд — надзір, -зору
 наглядати — пильнувати, -ую,
 -уєш; дозерати, позерати, -ам,
 -аш; *Прт.* надзорувати, -ую,
 -уєш
 наглядач — дозерач; дозорець,
 -рця; надзерач; музейний ~
 музеальний дозерач
 наговорювати — див. пискувати
 нагода — okazия, -иі; зачипка, -и;
 випадок, -дку
 наголо — присл. до го́ла
 наголос — грам. притиск, -у; нім.
 акцент, -у (у вимові); тж. інто-
 нація
 наголошувати — наголошати, -ам,
 -аш
 нагонич — мисл. наганяч
 нагорода — одзна́ка, -и; *с.* одзна-
 че(и)ня; військова ~ воєнна
 одзна́ка
 нагородити, нагороджувати — од-
 значы(а)ти, -чу, -чыш (дати
 нагороду)
 нагострити — наострити, -рю,
 -риш
 наготовити, наготувати — нарых-
 тувати, -ую, -уєш
 награтати — нагортати, нагри-
 бати, -ам, -аш; *рідк. Врх.* на-
 в'іля, награвча; *нав'іля* — *што*
набере граблями або вилами

сьі́на на ві́з

награбувати — *Прт.* нагарба́ти,
 -ам, -аш
 нагримати — *Врх.* высы́пати ся
 (на когось); *за нич коле́та высы́-*
пав-ся на́ мня
 нагромаджувати — копи́ти, -плю,
 -пиш; скла́дати, -дам, -даш
 (щось)
 надалі — присл. на́даль, да́ле
 надання — наданя
 надаремно — присл. на́дармо, за-
 да́рмо, за́даром
 надати — *Врх.* нагали́ти; тж. нап-
 равити
 надбавка — *с.* підви́щчя; *Прт.*
 підви́жка, -и (у гро́шах)
 надбання — ч. набы́ток, -тка;
нау́ка — *то велькі́й набы́ток в*
жы́ттю
 надбати, придбати — набы́ти (на-
 бу́ду, набудеш, набуде); тж.
 нажити
 надвечір — присл. на́двечер
 надгробок — див. гробни́ця
 надзвичайний — **вы́нятко́вий**
 (стан)
 надзвичайно — присл. **окру́тно(і);**
преокру́тно(і) (дуже)
 надійний — **выпро́бува́ний, пів-**
ний
 надірватися — **надорва́ти-ся; Прт.**
подвига́тися, -амся, -ашся
 надіслати — надосла́ти, посла́ти,
 -ошлю, -ошлеш (листа, телег-
 раму)
 Надія — На́дя, На́ця, -і
 надіятися — покла́сти-ся; споді-
 вати-ся; *Врх.* споды́вати ся,
 споды́яти ся; тж. очікувати

(на щось, на когось) ~ на краще
 – *сподівати-ся на ліпше*
 надмірний – преса́дний
 надміру – присл. надмі́рно(і)
 надоїдати – докуча́ти, кучы́ти,
 -чу, -чыш; надокуча́ти, -ам,
 -аш
 надокучливий = при́крый
 надріз – за́різ, надтин, -у (надрі-
 зане місце)
 надто – част. за; ти ~ поспі-
 шаєш! – за дуже ся сьпішыш!
 надуживання – надужыва́ня, на-
 дужы́тя
 надуматися – помысли́ти си; Врх.
 здума́ти ся (іна́кше)
 надутися – напучы́ти-ся
 надушений – напаханий; ~ духа-
 ми – напаханий парфума́ми
 на забій – на за́ри(і)з (годувати
 худобу)
 назавжди – присл. на́все, наста́ло
 назад – присл. вза́д, доза́ду; нім.
 цу́рік; Хриц. вза́дгуз; ани вза́д,
 ани впе́ред (прик.)
 назва – с. назвиско; Хриц. зва́ня
 назвати, називати – іменува́ти,
 менува́ти, -ую, -уєш; клика́ти,
 -ичу, -ичеш; Прт. наре́кти,
 -е́чу, -е́чеш; ср/хв. вола́ти, -ам,
 -аш; то́ту тре́тю не меную́, бо
 є́й сам люблю́ (піс.)
 на згадку – присл. на па́мятку
 наздоганяти – здыга́нати, -ям,
 -яш; маю його ~ ма́м го зды-
 ганяти
 називний – грам. называ́ючий
 (відмінок)
 назустріч – присл. на́встрічу, нап-

ро́тив; Врх. на́встріч, на́стріг
 наїстися – наї́сти-ся (насититися
 їжею)
 найбільше – присл. найве́ще, най-
 ба́рже; Лемкы найве́ще налі́ли
 буковы́ма дырва́ми
 найбільший – найве́кший
 найвищий – найвы́шчий
 найгірший – найбри́дший, най-
 ке́пший; Врх. найпла́нший
 найглибший – найглу́бший
 найдалше – присл. найда́ле; ~ від
 кордону – найда́ле од границі
 найкраще – присл. найлі́пше
 найкращий – фр. люксусо́вий;
 найлі́пший
 наймання – ч. вербу́нок, -нка;
 тж. найом
 найменший – найме́нший
 найми – ж. найма́нка, -ы; мн.
 наймы
 наймиліший – миле́йший, найми-
 ле́йший
 наймит – слуга, -ы
 найняти – зы́днати, і́днати, на́йд-
 на́ти, -ам, -аш; наня́ти (найму,
 наймеш, найме́); Врх. нає́д-
 нати; Прт. вы́єднати, -ам, -аш;
 ЛШМ. і́ннати (запросити на
 роботу); зы́днали мя сусы́де
 до кошы́ня сы́на
 найтонший – найто́ньший
 найшвидше – присл. найско́рше;
 Прт. найско́ре
 наказ – ро́зказ, -у; віддати ~ от-
 да́ти ро́зказ
 наказати, наказувати – ро́зказа́ти,
 ро́зказува́ти, -ую, -уєш (дати
 наказ)

наказовий — *грам. розказовий*
 накачати — *напомпувати, -ую, -уєш (колесо повітрям)*
 накидати — *намітувати, -ую, -уєш (солому, сіно)*
 накидка — *наметка, -и (на голову у жінок)*
 накип — *див. піна*
 накладати — *класти, накласти, -аду, -адеши; наложити, -жу, -жеш; накласти сніго до копок*
 накладна — *див. звіт*
 наклейка — *наліпка, -и (на пляшці)*
 наклеп — *наговір, -вору; ж. обмова, огварка, клевета, -и*
 наклепник — *БГ. ляпа (про людину)*
 наковальня мал. — *бабка, -и; клепало (для клепання коси)*
 на колінах — *присл. навколінки*
 наколотити, наколювати — *Врх. набадкавати*
 накопичувати — *наскладати, -ам, -аши*
 на корачках — *присл. раком, рачки; дітишка перше ходить рачки*
 накрапати, накрапувати — *1. Верх. вицюркати, вицюркати (про дощ); 2. нацяпкати, -ам, -аши (рідина)*
 краплений — *накрапляний (в крапочках)*
 накрити, накривати — *накрыти, -ью, -иши; накривати, -ам, -аши (стіл)*
 накричати — *стеремтетати, -ам, -аши (різко)*
 накрутити — *наруг(к)увати, -ую, -уєши (волосся); в знач. зробити штучні кучері*
 налагодження — *Прт. налагоджіння*

належним чином — *прис. суцо; в знач. якісно віз був зроблений суцо*
 налив білий — *ж. бот. папірівка, -и (яблуко)*
 налигач — *нім. кабель, -ля; тж. трос*
 налити — *наляти, -ію, -иши; ~, бокал пива — наляти гальбу пива*
 на лихо — *присл. Прт. до лиха; до лиха, што ся стало?*
 налягти, налягати — *розм. наперти, наперати, -ам, -аши*
 наляканий — *престрашений; Прт. настрашений*
 намагатися — *старати-ся; ЗП. напинати ся*
 намастити — *насмарувати, -ую, -уєши; тж. намазати; намаруй ліжко лойом, най стоїт спокійом! (піс.)*
 намет — *с. шатро; фр. барак*
 наметаний — *крав. нім. фастригуваний*
 наметування — *крав. нім. фастрига, -и*
 наметувати — *крав. фастригувати, -ую, -уєши; перед шиттям матерію треба фастригувати руками*
 памилити — *Прт. намыдлиги, -лю, -лиши*
 намісто — *мн. коралі, -ів; рум. га(е)рдан; пол. пацю(ь)орки; Врх. гормуз (штучний корал); Стб. пацеріки; ЗП. монисто; дивуют-ся люде, же не мам коралів (піс.); кади-с (Марись) вішала свої пацюрочки (піс.)*

намір — **за́мір**, -у; **поми́сел**, -слу;

хпав на помысел (прик.)

намісник — *іст.* посадник

намовити, намовляти — **нагваря́ти**, -ям, -яш; **підюджувати**, -ую, -уєш

намотувати — *текст.* **БГ.** **снувати** (*пряжу*)

намочити — **змача́ти**, -ам, -аш;
~ ноги — **змача́ти но́ги**

намучитися — **натрапи́ти-ся**

нанести — 1. *Врх.* **нагорну́ти**;

2. **навле́чы**, -чу, -чеш; *Пен.*

понавлі́кати (*багато*); *вода нагорну́ла ду́же ка́міння і па́ти́ча*

нанизу — *присл.* **наспі́д, насподі́**

нанизувати, низати — **силити**, **силля́ти**, -ям, -яш (*про намисто*)

на них — **на ни**, **на ны́**

нанівець — *присл.* **на́нич**; *він доп-рова́див сво́ю газди́вку на́нич*

на ногах — *Врх.* **ходя́чы**; *на хо-дя́чы на́гло гмер* (*не хворіючи*)

на нього — *займ.* **на него́**; ~ не можна надіятися — **на него́ не мож ся покла́сти**

наодинці — *присл.* **на самоті́, са́м-на-са́м**

наосліп — *присл.* **наосьле́п**, **насьле́по**; *тж.* **всліпу**

напад — **ата́к**, -у; *Прт.* **на́льот**, -у (*раптовий*)

напасть — **напа́ст**, -ы; *рідк.* **нага́б**, -у; *тж.* **агресія**

напевно — *присл.* **певні́(о)**

напекти — *кул.* **напечы́**, -чу, -чеш

наперед — *присл.* **допоре́ду, на́пред**

напередодні — *присл.* **впере́дден**;

~ **свята** — **впередден** **свята**

наперстянка великоцвітна — *бот.*

жовты **дзвіно́чки**, -тых ...**ків**

напилок — *техн.* **пи́льник**; *нім.*

ра́шпіль, -пеля (*з грубою насі́чкою*)

написання — *ж.* *грам.* **писо́вня**, -і

напитися — *Врх.* **замочы́ти ся**, **упи́ти ся**; *Пен.* **втри́нкати ся** (*горілки, вина*)

напиток — *с.* **пи́тя**, **тру́нок**, -нку (*алкогольний*)

напівголосно — *присл.* **ти́хо**, **поті́-хы**

напівживий — **півжы́вий**

навівжирний — **півтлу́стий**

напій — 1. *груб. пол.* **лю́ра**, -ы (*поганий: вино, кава*); 2. *лимо-*

на́да, -ы (*лимонний*); 3. *фр.* **ора́нжа́да**, -ы (*апельсиновий*)

напір — **тисьні́ня** (*води*)

напічнявити — **напі́ннати**

наповнення — **наповні́ня**

напоказ — *присл.* **на пара́ду**; *Прт.* **одпара́ды**

наполегливий — **завзя́тий**, **напо-рі́стий**

наполовину — *присл.* **на́впів(л)**, **на́пів**, **вдво́є менше**

наполягати — **доказува́ти**, -ую, -уєш (*щось*)

наприкінці — *присл.* **накі́нець**; *Прт.*

накі́нци, **наоста́ток**, **насам-ко́нець**

наперекір — *присл.* **напре́кор**; *ЗП.* **навкі́ркы**

наперстянка — *ч. бот.* **напе́рсник**, **напе́рстник**

наполягати — **силува́ти**, -ую, -уєш

направити, направляти — скеру-
вати, -ую, -уєш

наприклад — *присл.* наприклад,
приміром

на продаж — *присл.* на продай;
*гніски маме на продай молоко,
масло, сыр і яйця*

напроти — *див.* навпроти

напруга — напруження, напняття;
острота, -и

напружений — напнятий, напя-
тий

напруження — напняття, нап'яття

напрямок — керунок, -нка; в
іншому ~ ку — в другому керу-
нку

напувати — поїти (пою, поїш,
поїт; поїме, поїте, поїят); *Пвн.*
напавати (*худобу*)

напхати — наладувати; напаку-
вати, -ую, -уєш

нарвати — наторгати, -ам, -аш; *ід.*
наторгай си вишен!

наречена — невіста, -и; дівка на
выдані; *тж.* молода; *наша*
млада невіста шувни скірні
принесла (ніс.)

наречений — *див.* молодий

нарешті — *присл.* нарешті, напос-
лід, напоследок

нари — *див.* тапчан

налив — *мед.* 1. боляк, желізак,
чыряк; *Врх.* вред; *Ртр.* отік, -у
(гнійна виразка); 2. БГ. выгрут
(на стопі ноги); 3. *Врх.*
загне(і)тиця, загніт (на пальці
під нігтем)

наливати — *розм.* оберати -ся;
Пвн. зберати ся, ятриги ся;
оберат ся ми на нозы

нарис — *мист.* студи(і)я, -иі; ~ си з
історії — студії з гісторії

нарівні — *присл.* єднако

наріжний — угольний, роговий; ~
камінь будівлі — угольний ка-
мін будови

нарізати — 1. накраяти, -раю, -
раєш (*хліб*); 2. *техн.* гвінту-
вати, -ую, -уєш

нарікання — наріканя

нарікати — нарікати, -ичу,
-ичеш; бідакати, -ам, -аш; *Врх.*
вайк(ч)ати, ж(дзь)вяндати, жу-
грати; маручати, мырчати;
*чом ты плачеш, чом нарічеш,
чого тобі жаль? (ніс.)*

народ — нарід, -роду; нація, -иі;
тж. населення; український ~
українській нарід

народний — людський

народжений — роджений; *книжк.*
рожденний

народження — народження, родже-
ня

народити, народжувати — 1. заг.
Врх. при(и)нести; 3П. нащаді-
ти; 2. котити-ся (*про кішок,
овець*); 3. скопылити-ся (*бай-
стрюка*); *кобыла ожеребила-ся*
і принесла гача

народитися — вродити-ся; *вродив*
єм ся на зеленій Лемківщині

нарошення — наросшення

наручники — спец. *Прт.* кай-
данкы, -ів

нарядитися — вистроїти-ся; *тж.*
причепуритися

насамкінець — *присл.* насамкінець

насамперед — *присл.* наперед, пре-

довшы́ткым; *Врх.* на са́мий
пе́ред, предв́ся, прив́ся; *тре́ба*
предовшы́ткым ма́ти на па́мя-
ти

на світанку — *БГ.* дідня; *Хриц.* до
дня, диння; *гнєскы* встав см
ді́дня

наси́льно — *присл.* гвалто́вно(і);
мусо́во, під приму́сом, сило́м;
на Схід і Захід Лємків выселя́ли
під приму́сом

наси́льство — гвалт, -у; *тж.* сва-
вілля

наси́п — 1. *насы́п, -у; ж.* нім. *бур-*
та, штрека, шкарпа, -ы; ч. вал,
-у (землі); 2. *ж.* *заспа, -ы*
(піскові дюни, снігові замети)

наси́ння — насы́ня; *Врх.* сьіме́нец;
ЗП. сі́мня (з конопель, льону);
высуше́не насы́ня бу́ка ма до́б-
рий смак

наси́чка — ч. нім. *карб, -у; ~* ки на
деревах — *карбы* на стромах

наскрі́зь — *присл.* нави́льот; *ку́ля*
пре́шла нави́льот през карк

наслі́док — ви́слід, -у (нега-
тивний); *пол.* *ску́ток, -тку; мн.*
ску́тки, -ток; ~ дки роботи —
скуткы пра́цы

наслі́дувати — *груб.* мавпу́вати,
-ую, -уєш; *Врх.* подрі́жняти ся
(кого́сь)

насморк — *мед. ж.* просту́да, -ы;
нім. *ка́тар, -у; Врх.* *рі́ма; Ртр.*
нежы́т, падха; Хриц. кыхавка;
тж. нежить; я маю ~ мам
ка́тар

насос — *ж. техн. фр.* 1. *по́мпа,*
сика́вка, -ы (пожежний);
2. *по́мпка, -ы* (велосипедний);

велосипедний ~ *по́мпка* для
рове́ра

наспра́вді — *присл.* допра́вды,
зіпра́вди, зопра́вду, попра́вді
насталити, насталу́вати — *спец.*

Врх. нана́дити; *зда́ло бы ся*
нана́дити со́кыру

насте́лити — оде(ы)люва́ти, -ую,
-юєш (підлогу)

насти́л — *мн.* нім. *ди́(е)лі; Врх.*
дылі́на (дошки для підлоги)

насти́рливий — ви́їдливий; *Врх.*
ви́їлий; він був дуже ~ він був
барз ви́їдливий

насти́рливо — ви́їдливо

насти́ж — *присл.* на́всте(і)ж

насти́й — напар, -у

настовбу́чився — на́їжыв-ся

насти́льки — *присл.* наті́лько; *Врх.*
наті́вко

насти́льний — насто́льний

насто́янка — 1. *ви́шняк, -у* (на
вишні); 2. *нім.* *ве́рмут -у* (на по-
лині); 3. *тере́нівка, -ы* (на тере-
ні); 4. *травни(я)к* (на травах)

насту́п — 1. *ж.* *війс.* *нім.* *офензива,*
-ы; 2. спорт. *атак, -у*

насту́пний — пересту́пний; *на*
дру́гий (день, тиждень, рік)

насу́питися — *Врх.* заві́ряти

насти́рати — на́терати, на́терти,
начуха́ти, -ам, -аш

насти́скати — на́перати, на́перти,
-ам, -аш

натовп — *ж.* *гу́рма, галя́йстра,*
товпа, -ы; тлум, -у (дітей);

Врх. таба́ла; *тж.* ю́рба

натомі́сть — *присл.* зато́міст

натрапити — **натрафіти**, -флю,
-фиш

натрусити — **натрясти**, -су, -сеш;
~ груш — **натрясти** грушок

натще — *присл.* **нашче, нашче-сер-**
це; *в знач. не ївши; до сповіди*
ходило-ся нашче

натура — **природа**, -ы

натураліст — **природник**

натуральний — **правдивий**; **при-**
родній, -ня, -не

натурник, натурниця — *мист.*
модель, -лі; **моделька**, -ы

натхнення — **натхне(і)ня** (*творче*
піднесення)

натюрморт — *ж. мист.* **мертва**
натура, -вой ...ры

натягувати — **наті(я)гати**, -ую,
-уєш

нафталін — *хім.* **нафталіна**, -ы

нафта-сирець — **ропа**, **кам(н)фіна**,
кыпячка, -ы; *див. солі розчин;*
жовтом глином з ропом малю-
вали зрубы хыж

нафтовий — **нафтяний**

нафтовик — **нафтяр**

нахабний — **зух**, **хам**; **зуфалій**;
пол. безчельний (про людину)

нахил — **наклі(о)н**, -у; *дівча ма*
наклін до малювання

нахилений — **скосістий**

нахилити, нахиляти — **нахыліти**,
нахыляти, -ям, -яш

нахмурений — **запохмурений**

нація — **нация**, -ії

начальник — **зверхник**

начерк — 1. *літ.* **зарис**, -у; 2. *мист.*
нім. **шкіц**

начинка — *кул.* **начынка**, -ы; *Врх.*

направа

начиняти — **направляти**, -ям,
-яш; *кышкы направляють с кру-*
пами і кырвѡм

начистити — **выпуцувати**, -цую,
-цуєш (*до блиску*)

начорно — *присл.* **набрўдно**

наш — *займ.* **наш, наше** (**нашого,**
нашому, наше, нашим); **наша**
(**нашой, нашій, нашу, нашим**);
наше ма быти зверха! (прик.)

нашатир — *хім.* **амоняк**, -у; *пол.*
сальмяк, -у

нашвидку — *присл.* **на скору руку**

нашивка — *війс. фр.* **лямпас**, -у
(*вздовж штанів*)

нашийник — **наше(и)льник**, **сьті-**
гач; *Прт.* **спірач** (*в упряжі*)

наші — *мн.* **нашы** (**наших, на-**
шым, нашыма)

нашкірний — *мед.* **наскорний**

нашкодити — **зашкодити**, **пошко-**
дити, -джу, -диш; *Прт.* **наб-**
роїти, поброїти, -ою, -оїш; *як*
не поможе, то не зашкодит
(*прик.*)

нащадок — **наслідник**, **наш-**
чадок; *мн.* **наслідники, наш-**
чадки

нащо — *присл.* **нашто, пошто**;
~ **мені велосипед? пошто мі**
ровер?

нащупувати — *див.* **намацувати**

неабияк — *присл.* **небыяк**; *Прт.* **не**
быле-як

небагато — *присл.* **мало хто** (**што**);
пол. **невельо**; ~ **людей знають**
про це — мало хто зна о тым

небажаний — **непожаданий**

не бери! — *нак. не бер!*

небилиці — *мн. телефенькы, -ів*
небіж, небога — *див. племінник,*
племінниця

небіжчик — *мрец, мёрця; Ргр.*
вмерец

небо — *рідк. Ргр. облога*

небокрай — *небо-схыл, -у*
(видимий простір)

небуття — *небыття*

неважко — *присл. нетрудно(і)*

невгамовний — *пол. безгамульний*

невдалий — *неуданий*

невдача — *неповоджыня; нім. чes.*
пех; тж. невезіння

невдовзі — *див. незабаром*

невеликий — *невелькій, -ка, -ке;*
мн. невелькы; це є ~ кі гроші —
то сут невелькы пінязі

невже — *направду, дежбы, хы-*
баль, ід же

невигідно — *присл. некорістно(і)*

невидимий — *невидочний; ~ ма*
допомога — невидочна поміч

невизначений — *невизначний,*
сырій; ниякій, -ка, -ке; тж.
блідий, нечіткий

невимушений — *вільний, прос-*
тий; тж. розкутий

невинний — *непорочний*

невистачати — *бракувати; бракує*
му пташого молока (прик.)

невихований — *непоцтивий;*
~ хлопець — непоцтивий па-
рибок

невичерпний — *невичерпаний*

невідмінюваний — *грам. несклон-*
ний

невідомий — *незнаний; у ~ мому*
напрямку — в незнаному керу-

нку

невідомо — *присл. не знатя; не*
знатя, што буде дале

невільник — *невольник*

невірний — *неправдивий, непра-*
видловий; тж. неправильний;

~ на нота — неправдива нюта

невістка — *1. братова; 2. синова,*
-вой (жінка брата, сина)

невмитий — *мазуратий; Ргр. мур-*
цатий, шпінавий (про людину)

невмілий — *бездарний, непотріб-*
ний

невміло — *присл. бездарно(і);*
Прт. нетрафні

невпевнено — *присл. нияко, не по*
собі; почуватися ~ чути-ся
нияко

невпинний — *неустанний*

неврівноважений — *див. запальний*

невтомний — *незмордуваний, рев-*
ний; Врх. началистий; нача-
листий — тот, што аж горит
до роботи

невтримний — *неповстриманий*

невчасно — *присл. неначасы; Врх.*
нечас; вшытко бы-м знав по
нечасы

невчений — *неук; в знач. невчена*
людина

негайно — *присл. пильно; Прт.*
дораз, доразіцько; ЗП. летом;
мені потрібно ~ ! мі треба пиль-
но!

негарний — *бридкий; Прт. непо-*
зірний, -на, -не

негарно — *присл. неладно(і), не-*
файно(і); усмно(і); тж. погано

негатив — *ж. кліша, -ы (фото)*

негідник — *груб. гавган; нікчем-*

ник; *пол.* лайдак, лобус; люмпак, льотер, -тра; *нім. угор.* гунцвот; шельма, -ы; *Врх.* планник; *Ртр.* гунцитиско, гунцут; *БГ.* мерза; *планник* — *чловек до ничого не суций*

негода — *псота, слота, блюхавина, хляпа, -ы; пол.* шаруга, -ы; *Врх.* лептавиця, папля, сліт, сліть; *Ртр.* нехвиля, плюта, плютавина (*затяжна дощова погода*); *на тому паплю не ху їти*

негр — Мурин; Ни(е)гер, -гра; американський ~ гамеріцкій Нйгер; Мурин *нігда не буде білым, а бортак — мудрым (прик.)*

недавній — донеда́вний, неда́вний
недавно — *присл.* недодавна, донеда́вна; *рідк. Врх.* даві; *Ртр.* гынто, аде; *любця моя старода́вня, любив-єм тя донедавна (піс.)*

недаремно — *присл.* неда́рмо; *в знач.* не без підстав

недбало — *присл.* буд-як, як-небуд (*недобросовісно*)

недбальство — нехлю́йство; *чловек те́рпит през власне нехлю́йство*

недешево — *присл.* нету́ньо; *квартира коштувала ~ помешканя вартувало нету́ньо*

Неділя Квітна — *рел.* Цві́тна Неді́ля, -ной ...лі; *Врх.* Квітні́ця, -і
недобре — *див.* негарно

недоброзичливець — злозы́чник; *Врх.* непри́язник

недоброзичливий — злозы́чний, неприхы́льний, непри́язний
недоброякісний — *Врх.* приплосы́стий; *жыто приплосы́те, ксд ду́же ма на́мелю*

недогляд — недозі́р, -зо́ру

недогризок — огры́зок, -зка; ~ олі́вця — огры́зок олу́вка

недоїдання — недоїда́ня, недожы́влі́ня

недокурок — ога́рок, -рка; *нім.* стюк, сы́цюк, -у; *Прт.* щюк, -а; *ЛШМ.* ба́гов; *поїхали на лу́кы, розторга́ли на сы́цюкы (піс.)*

недоладний — костребу́тий

недолік — *ж.* вада, -ы; *ганч.* гандж, -у; *недостаток, -тка; сказ, -у; ж.* хыба, -ы; *рідк. Прт.* фелер, -а; *тж.* огріх

недолугий — *пол.* о(у)ферма, -ы (*людина*); *тж.* тюхті́й

недолюд — *ж.* груб. *нім.* бе́сти(і)я, -иі; *пол.* бестия́льскій; *Прт.* окру́тник, -а; *окру́тниця, -і*

недопитки — *мн.* зливки, -ів (*пивні*)

недоречно — *див.* невчасно

недоросток — *груб.* корду́пель, -пля; *Прт.* шку́т, -а; *Пвн.* шпунт (*низькоросла людина*)

недосвідчений — *невправний, неску́шений; ~ ні руки — невправны́ ру́кы*

недоставати — *див.* невистачати

недостача — 1. *брак, -у (зіпсу́та продукція; відсу́тність чогось);*

2. *фін. пол.* манка, -ы (*в касі*)

недоступний — непри́ступний

недотепа — *див.* нездара

недоуздок — *ж. Врх.* гуздже́ниця,

о́глав (з *пряжі* або *шкіри*)
 недуга — *див.* хвороба
 нежданий — *див.* несподіваний
 нежилий — **незамешканий**; ~ бу-
 динок — **незамешканий** дим
 нежить — *мед. нім.* **ка́тар**, -у; схо-
 пити ~ **закатарити-ся**
 незабаром — *присл.* **в(г)нет**, **ско́ро**,
незадо́вго, **неодо́вго**, **неодо́взы**,
не так далеко; *внет* **перене́сли**
нас в інше місце
 не задумуючись — *присл.* *Прт.* **без**
намислу
 незаконно — **протипра́вно**; висе-
 лення було ~ не — **высе́ліня**
бы́ло протипра́вне
 незалежний — **непідле́глий**; ~ на
 держава — **непідле́гле па́нство**
 незаплямований — *Врх.* **незмаза́-**
ний
 незбагненний — **незбада́ний**; *тж.*
незрозга́даний; ~ на та́ємниця —
незбада́на та́іна
 незважаючи на — *присл.* **по́при**,
про́то, **ми́мо же**; **ты́м то**; *тж.*
всу́переч; *хо́ц бы-с не хті́в, про́*
то ма́ш терпі́ти (ніс.)
 незвичайний — **надосо́бний**, **нез-**
вы́клий, **необыча́йний**
 незвичайно — *присл.* **над-звы́чай**,
незвы́кло (і)
 незгасимий — **невыга́слий**, **непо-**
га́слий; *тж.* **непогасний**;
 ~ **вогонь** — **невыга́слий о́ген**
 незгідний — **незго́дний** (з *ким* —
чим)
 незгода — **зва́да**, -ы
 незграбний — **незда́рний**; *Врх.*
ога́вний; *тж.* **невпра́вний**,
недоладний

нездара = *груб.* **байта́ла**, **бете́га**
 -ы; **бетю́г**, **нутва́к** *чес.* **бамбу́ла**,
 -ы; **шту́рп(м)ак**; *БГ.* **буц**; *Прт.*
байту́ля, -і; **бенцва́л**, **бо́вван**,
 -а; **драго́н**, -а; **ока́ра**, **покра́ка**,
 -ы; (*незгра́бна, непо-*
воротка людина); *тж.* **незгра́ба**
 нездатний — **него́дний**, **несу́ций**;
ві́н несу́ций до чо́го
 нездібний — **нездо́льний** (*до чо-*
гось)
 нездоланний — **непоко́наний**
 нездоровий — **незdráвий**; *в знач.*
хворий; ~ **ва** **ціка́вість** — **нез-**
драва **цека́віст**
 незнання — **незнайо́міст** (*в чо́мусь*)
 незручний — **невыгі́дний**
 незручно — *див.* **нія́ково**
 незчислений — **незлі́чений**, **не-**
прелі́чений
 неї — *займ.* **не́й**, **ны́**, **ню**
 нейлон — *текст.* **ни́льон**, -у
 нейлоновий — **ни́льоно́вий**; ~ **ва**
блу́зка — **ни́льоно́ва** **блю́зка**
 нейтральний — **нев(у)тра́льний**
 не кращим чином — *присл.* **ненай-**
лі́пше
 нелегальний — **нелєга́льний**
 нелегально — **нелєга́льно(і)**; *в*
знач. **незаконно**; *на́шы лю́де*
жыю́т за гра́нцью́м нелєга́ль-
но
 нелегкий — **неля́твий**
 нелюдяний — *Врх.* **незлю́дний**,
невлю́дний
 не маємо — **не ма́ме**, **не ма́ме**;
рі́дк. **не ма́мы**; ~ **причини** — **не**
ма́ме приво́ду
 нема, немає — *присл.* **не́с**, **не́ сст**,
ні́т; *Врх.* **не(і)ма**, **ны́ма**, **ны́т**;

без хліба, неє обіда (прик.); ніт юж моїх родичів

неміцний – розлізлий (шнурок)

намовля – рідк. пахоля

ненавидіти – Прт. мерзити, -зію, -зієш (викликати огиду)

ненависть – ненави(і)ст

ненавмисне – присл. нехтячы; тж. ненароком; це сталося ~ то ся стало нехтячы

не найгірший – Прт. неостатній, -ня, -не; в знач. чогось вартій

ненажера – ненаситец, -тця; обжерник; Врх. пажерач(к); Ргр. жрак, жрафа, жырак; Прт. ненажертний, -та, -те; пажера, -ы (про людину); тж. обжера

ненаситний – лакомий; Врх. обжерливий; Прт. ненаядлий, -ла, -ле

ненаситно – див. ласо

необачний – пол. похопний (до чогось); тж. схильний

необачно – присл. Прт. небачно(і); тж. необережно; небачні став-єм му на ногу

необмежений – неограничений

необмежено – присл. неограничено(і)

необтесаний – Прт. неокресаний, -на, -не (необроблене дерево); перен. про людину

необхідний – конечний

необхідність – нім. мус (сувора); маме мусово тото справдити!

неоглядний – недозримий, необзорний

не один – числ. неєден (багато хто)

неодмінно – присл. конечно(і); тж. обов'язково

неодружений – неженатий; ~ хлопець – неженатий парібок

неохоче – присл. нерадо

неочікуваний – неочекуваний

непередбачений – непередвиджений; ~ на ситуація – непередвиджена окаязія

непереконливий – непереконливий

непереможний – непоконаний, непоборний; тж. незламний

непідходящий – невластивий; тж. невідповідний; ~ ша

компанія – невластиве товариство

неповний – несповний

не повністю – присл. несповна; він несповна розуму (прик.)

неповороткий – незграбний

непоганий – розм. незгірший, незлий; ~ учень у класі – незгірший ученик в класі

непогано – присл. незь(ж)лі, незгірше, ненайгірше

не погоджуватися – противитися; в знач. чинити опір

непогрішний – див. безпомилковий

непогрішно – див. безпомилково

неподалік – присл. неподалеки(о), неоподаль, оподаль; тж. поблизу; ~ вокзалу – неоподаль дворця

непоказний – неповідний (собою)

непокірний – прекорний; тж. впертий

непокоїти – муляти, -ям, -яш

непомітний – невидочний

непохитний – непохытній, -на,

-не
 неправда — *нім.* фальш, -ы
 неправильний — непоправний
 неприбутковий — *Прт.* непоплатний, -на, -не
 непривітний — *див.* похмурий
 непридатний — нездатний; *Прт.* негодний, -на, -не
 неприємний — прикрый; *пол.* отупний; *тжс.* гідкий
 неприємність — пригода, -ы
 неприємно — прикро; *пол.* отупно;
 ~ на розмова — прикра бесіда
 неприручений — *Прт.* неосвоєний, -на, -не
 непристосований — непристосований
 неприступний — нездобутий; *тжс.* недоступний
 непритомний — безпритомний
 неprobачний — невыбачальний; *тжс.* неproщенний
 неproглядний — кромешний, неproзрінний (*темрява*)
 неproханий — незваний; *тжс.* неproшений
 неproщенний — невыбачальний, неproбачальний; *тжс.* неproбачний
 нервовий — нервус (*дратівлива людина*)
 нервуватися — денервувати-ся; не хвилюйся, не ~ уйся! не пренимай-ся, не денервуй-ся!
 нерест — с. терло; БГ. мерест (*місце*)
 нерівний — *див.* шорсткий
 нерівня — не рівен; *достала-м ся старому, не рівен він личка маму (ніс.)*
 нерішучий — *див.* несміливий
 нероба — *див.* лінивий

нерозбериха — *див.* балаган
 нерозвинений — недорозвинений
 нерозмірний — непомірний (*з чим, до чого*); *тжс.* непропорційний
 нерозривно — *присл.* нерозорвано
 нерозуміння — *невідм.* не до поятя (*понятя*)
 нерозумний — малоумний; ~ на людина — малоумний человек
 не рухай! — *нак.* не руш!
 несамовитий — *див.* навіжений
 несвідомий — несвідомий (*чого*)
 несвоечасно — *присл.* не начас
 несерйозний — неповажний
 неси! — *нак.* нес!
 несказаний — невымовний, невыповіджений, невысловлений
 нескінчений — окончаний
 нескладний — незграбний
 не слід — *присл.* не варто
 несмачний — без смаку, не ма смаку; суп — ~ зупа не ма смаку
 несміливий — несмілий
 не співчувати — не мати серця
 несподіваний — наремний, неочекуваний, раптовний; ~ на буря — раптовний гурган
 несподівано — *присл.* враз, нагло(і), нараз, неочекувано(і), наремно(і); *Прт.* гвалтовні; *нараз хтоси запукав в двери; осьин того року пришила барз неочекувані; тжс. див.* раптово
 неспокій — занепокоєння; *Прт.* непокій, -кою
 несприйнятливий — одпірний
 нестерпний — докучливий, незносний; ~ на дитина — незносна дітя

нести — нести (нюс; несе́ме, несе́те, несут); ніс і недоніс — нюс і недонюс

Нестор — Не́стер, -то́ря

нестриманий — невы́триманий

нетверезий — нетере́збий, нетре́звий

нетля — зоол. цьма, -ы; *Врх.* масля́ниця, уші́ця, цма (нічний метелик); цьма лі́тат по но́чах

неточний — недокладний

нетривкий — див. неміцний

нетрі — ж. парія, -ії (лісові хаці)

нетутешній — нетуте́йший (чужий)

неф — ж. арх. на́ва, -ы

нехай — част. бо́дай, на́(я)й; див.

хай; ~ прийде — най при́де;

~ буде — менше з тым

нехотячи — див. ненавмисне

нехтувати — зневажа́ти, -ам, -аш

нецьки — ж. ба́лія, -ліі

нечепура — бру́дас; нехлю́й, -ю́я (неохайна людина)

нечесний — непоцті́вий, неучти́вий

нечистоплотний — *Прт.* сме́рдзюх, -а (людина)

нечуваний — незна́ний

нешасний — нешча́сний; *Врх.*

пренесча́сний; до чо́го ня дове́ла лю́бост пренесча́сна (ніс.)

нешастя — нешча́сьт(ц)я; ж. бі́да, на́паст, -ы

неякісний — скапа́раний

нива — 1. заг. рі́ля, -і; 2. *Прт.* орани́на, -ы (зорана)

нижній — до́лішний, спі́дній, -ня, -не; ~ ня щеле́па — до́лішня

шча́ка

нижче — кни́ж. ни́жей; *Врх.* пони́же; пони́же млі́на — гу́ста вербу́на (ніс.)

низ — спі́д, род. спо́ду (внутрішня сторона)

низенько — присл. низи́цько

низина — по́діл, подо́лу

низом — присл. до́лом, спо́дом

низ сорочки — дрі(и)к, -у

низький — низ(с)кі́й, поет. низо́йкі́й, -ка, -ке; тж. невисокий;

~ на зрі́ст — низкі́й ро́стом

низько — присл. низ(с)ко

нинішній рік — *Пр.* нате́перік,

тепе́рік; нате́разрік, те́разрік

ними — займ. нима

нині — див. сьогодні

нирки — мн. анат. по́чкы, -чок; пол. не́ркы; слов. покру́ткы

нирнути, ниряти — ско́чыти

ну́рк(ц)а, ны́(у)рцем, ны́рчака;

~ у воду — ско́чыти ну́рка (в воду)

нирок — зоол. *Врх.* но́(у)рец

нити — див. нарікати

нитки — ж. 1. дра́тва, -ы (шевські); 2. крав. фа́стрига, -ы (для наметування)

нишпорка — спец. та́йняк

нищити — нищи́ти, -щу, -щыш;

ру́нтува́ти, -ую, у́сш; гара́тати,

-ачу, -ачеш; плю́ндрова́ти,

-ую, -у́сш

ні — спол. част. а́ни, ни, не́, ня,

ні́т; те́раз не засьві́тит а́ни під

облачо́к (ніс.); ні́т то́го, што́-

м гляда́в

ніби — присл. ні́бы, ні́быто, ге́й-

бы, *яко, якобы*; ЗП. *гыбы*; *тж.* *неначе*
 нівечити — *поневіряги, -ям, -яш*;
Врх. *зніверіти, ніверити*
 нівідкіля — *присл. одникаль, ниод-*
каль; тж. *нізвідки*
 ніготь — *ніхот, ніхтя; груб. па-*
зу(ю)р, -а (у тварин); мн. пол.
пазног(х)ті; Врх. *ногот*
 ніде — *присл. нігде; Врх.* *нігде-*
раз; ~ нікого не було — нігде
нікого не было
 ні до чого — *присл. до нічого, без*
потребы
 ніж — 1. *заг. ниж, ныж, род. ножа*;
 2. *пол. г(к)нип, -у (короткий*
шевський); 3. косак, сыкач,
тесак (широкий, для капусти,
м'яса); 4. ж. Врх. Ртр. костура,
косту(ы)рка (для різання худо-
би); 5. вісник; обіручний,
обручний ~ ; струг; Прт.
осник, -а (з двома ручками, для
тесання); 6. ж. скреп'ячка, -ы
(для чищення картоплі); 7. че-
піль, -пеля (з дер. ручкою)
 ніжний — *делікатний; субтель-*
ний; тж. *тендітний*
 ніжно — *присл. делікатно(і); ЗП.*
умильно
 нізащо — *присл. заніч, низаšto*
(мати когось)
 ніздрі — *мн. анат. ні(о)згрі; Врх.*
ноздри, носавкы, носа(у)льки
 ні з того, ні з сього — *Хриц. здобра*
дива; в знач. несподівано;
здобра дива мня хтів би́ти
 нікого — *присл. нікого*
 ніколи — *присл. нігда(и), ніколи,*

одроду
 нікому — *присл. нікому*
 нікуди — *присл. нікади; не йди ~ !*
не ід нікади!
 нікчема — *мимра, -ы; Врх. бетєга,*
бетєгота; дарєбак, дрант, охаб,
планник, шкут; перен. ничгід;
Прт. ба(е)йдак, лайдак, -а;
дрань, -ня; бетєга не здатний
до нічого
 нікчемний — *ліхий; пол. ніклий;*
тж. *неважний, незначний*
 німець, німкеня — *Німак; Німец,*
-мця; Німка, -ы; Німкыня, -і;
груб. гєрман, шваб
 німецький — *німецькій, -ка, -кє*
(від Німеччина)
 німіти — *деревяніти (втрачати*
чутливість)
 нінащо — *присл. на-нич; Врх. ні-*
нач
 ні про що — *займ. ни про што*
 ніс — *анат. ни(і)с, род. носа; груб.*
нохаль, -ля; нім. шнобель, -бля
(вел.)
 ні се, ні те — *БГ. ни се, ни то*
 нітрішки — *присл. ани кус/кус-*
цьок; Прт. нікус
 ніхто — *займ. нікто (нікого, ні-*
кому, нікым, нікыма); ніхто;
рідк. Врх. ник
 нічїє — *присл. с. ничыє*
 нічїї — *мн. ничыї (ничыїх, ни-*
чыїм, ничыїма)
 нічий — *присл.ч. ничый (ничы-*
його, ничыйом, ничыє, ни-
чыїм)
 нічїя — *присл. ж. ничыя (ничы-*
йой, ничыйй, ничыю, ничы-
йом)

нічліг — н^очліг, -у
 нічний — н^очний; ~ поїзд — н^оч-
 ний потяг
 нічого — присл. нич (ни^чого,
 ни^чому, ни^чым); пол. ніц; мі
 ни^ч од неї не треба!
 нічого собі — присл. я^ко-та^ко,
 ся^ко-та^ко
 ніша — пол. фрам^уга, -ы
 ніщо — присл. ни^што
 ніяка — н^ияка (ни^якой, ни^якій,
 ни^яку, ни^яком)
 ніяке — присл. ни^яке
 ніякий — присл. ни^якій (ни^якого,
 ни^якому, ни^яким)
 ніяк, ніяко — присл. ни^як, ни^яко;
 мн. ни^якы (немає як)
 ніяковіти — Прт. пе^шыг^итися, -ш^у-
 ся, -ш^ыш^еся
 ніяково — присл. ни^яко; Прт.
 не^сво^йо
 но! — в^ио! (крик на коней); тж.
 же
 новатор — онов^итель, -ля
 новела — літ. італ. нов^еля, -і;
 тж. оповідання
 новеліст — літ. нов^еліста, -ы
 новина — нов^изна, -ы; Врх.
 нов^ота; погана ~ кепска нов^из-
 на
 новобранець — війс. вербуван^ець,
 -нця; нім. рекрут
 нововведення — ж. нов^ина, -ы;
 новаци(і)я, -иі
 новосілля — новос^ьілля
 нога — анат. но^га (но^гы, но^гом,
 на но^зы); мн. мал. но^женькы, -
 ньок; вел. но^жыска, -сок; груб.
 лаба, -ы; дит. но^зы; мн. но^гы

ножик складаний — 1. кляп,
 кляпач, кляпачык; Врх. кля-
 пачик, клаптош (без пружини);
 2. цизорик (кишеньковий);
 а за тот пітора^чыско, купи-
 ла-м си кляпач^ыско (ніс.);
 зложыв-ся, як цизорик (прик.)
 ножниці — 1. мн. заг. но^жыщ^ы,
 -ыщ; мал. но^жычкы; 2. ч. фр.
 сыкатор, -я (садові)
 номер — 1. н^умер, -я (квартири);
 2. с. чыс^ло (газети)
 номерувати — нумерувати, -ую,
 -уєш
 номінація — призна^че(ы)ня (на
 посаду)
 норвежець — Норвег (від Норвегія)
 норвезький — норв^ескій, -ка, -кє
 норма — с. правидло
 носилки — мн. но^шы, -ів
 носильник — пол. трагар
 носити — нос^ити (но^шу, но^сиш,
 нос^ит; нос^име, нос^ите, нос^ят)
 носій — нос^ец, -сця; книж. нос^и-
 тель, -ля
 носіння — нос^ьіння, но^шын^я
 носки — мн. шкарп^еткы, -ів; шер-
 стян^і ~ вовнян^ы шкарп^еткы
 носовик — ж. хустка до носа
 носок — нім. шп^иц (черевики);
 груб. як ти дам шп^ицом, то
 пол^етиш!
 нота — муз. ню(у)та, -ы; перен.
 голос; нута моя, нута, хпала-с
 мі до бута (ніс.); співала бы-м
 собі, але не мам ню^ты (ніс.)
 нотаріус — юр. нотар, -я; нота-
 ріюш; секретар, -я; Врх. но-
 таруш

нотація — с. повчання

ночви — ж. ба́лія, -ні; пол. не́цькы, -ів; ЛШМ. купі́лька
ну — част. но, ле; Врх. но-ле-но;
но, барз файні! поче́кай ле на
мня!

нудитися — Прт. зуновати́ся,
-амся, -ашся; ЗП. вновати́
нудний — занудний, кучли́вий,
нудли́вий; Прт. зуновни́й, -на,
-не

нудьга — нудьба, -ы; пол. нуда,
-ы; Врх. нудь;

нужда — ч. нестáток, -тка; пол.
не́ндза, -ы; Врх. ну́жда, не́ядза

нуль — ноль, -ля; с. зéро

номер — номер, -я

нумерація — номера́ция, -ні;
~ сторінок — номера́ция сто́рон
нумерувати — номерува́ти, -ую,
-уєш

нутро́щі тварин — кы́шкы, -шок;
груб. бебехы, бельба́хы; пол.
фля́кы, -ів; за фля́кы не спо́-
дівай-ся дя́кы (прик.)

нюх — Ртр. вонх, нюх; він ма
добрий вонх

нюхати — пахати, пахні́ти, -ам,
-аш

нявкати — мнявкати́, мнявча́ти;
Врх. ма(я)вкати́ (про ко́та);
кіт мнявчыт, бо хце мня́са

няня, нянька — опіку́нка (для
дітей); Врх. песту́нка, -ы; песту́нка — ста́ра баба, што
песту́нчыт діти

няньчити — бавити, -влю, -виш;
ховати, -ам, -аш; ~ дитину —
бавити дітину

нього — не́го, ни

Нью-Йорк — Нев Йо́рк, -у

О

об — прийм. о, по, в; вдаритися об
камінь — втя́ти-ся о ка́мін
оба́полок — Врх. о́швар, ошва́рен
(відходи́ від розпилюва́ння
дощок)

обачний — розва́жний; тж.
обережний

оббивати — обива́ти, -ам, -аш;
~ яблука з яблуні — обива́ти
я́бка з яблони

оббивка — с. обі́тя (покриття);
шкіряна ~ скоря́не обі́тя

оббирати — стереби́ти, тереби́ти,
-блю, -биш (кукурудзу, квасо-
лю); тж. очища́ти, корчува́ти

оббити стіну — 1. обвалі́ти, -лю,
-лиш; обры́пати, -ам, -аш
(пошкоди́ти); 2. шалюва́ти,
-юю, -юєш (дошками); 3. бляху-
ва́ти (жестю)

оббі́лювати — Пвн. олупі́ти (шкі-
ру)

оббрехати — див. обмовити

оббризкати — Прт. охляпа́ти,
охляста́ти, -ам, -аш (грязюкою)

обважити — обважы́ти, -жу,
-жыш (кого́сь)

обвал — зосув, зсув, -у

обвалити — зсуну́ти, -у́ну, -у́неш;
Врх. завали́ти (щось)

обведений — оточе́ний

обвинувачений — оскарже́ний

обговорення — обговорі́ня; ж.
розпра́ва, -ы; ~ ню не підлягає
— до обговорі́ня не належы́т

обговорювати — радити́-ся (про

щось)
обгорнути, обгортати — обгар-
тати, -ам, -аш; овинути, -ну,
-неш; *Прт.* отули(я)ти, -лю,
-лиш; *тжс.* оповити

обгортковий — пакувальний (*па-
пір*)

обгризти, обгризати — огрызти,
огрызати, -зу, -зеш

обгрунтований — обгрунтуваний
обдарований — даровитий, обда-
руваний; ~ природою — обдару-
ваний природою

обдерти — облупити, -плю, -пиш;
Врх. обчерсти, обчеркнути,
скорувати (*кору дерева*)

обдертий — *Врх.* отерпаний
обдумати — помисльїти, -лю,
-лиш (*щось*); потрібно ~ треба
помисльїти

обдурений — *нім.* махлюваний; *в
знач.* придбаний обманом

обдурити — *див.* обманювати

обережний — обачний, осторож-
ний, розважний

обережність — обачнист, осторож-
ніст, -ності; *Врх.* поміркованя
обережно! — *див.* увага!

оберемок — *с.* наруча, -ы; *принюс
ем на кухню наруча дров*

оберігати — боронити, -ню, -ниш;
стеречы, -сжу, -ежеш

обертатися швидко — *БГ.* фур-
чати; *веретено аж зафурчало*

об'єднання — обєднаня; союз, -у

об'єднаний — зєднаний; *Прт.*
згуртуваний, -на, -не

обжинки — *мн.* довжынкы, -ів

обзивати — *БГ.* паплюжити (*неза-
служено*)

обидва — *числ.* оба, обай, обоє

(обох, обом, обома); *скор.* ЗП.
вбоє; *тжс.* обидвое; ~ крісла —
оба кресла

обидві — обі; ~ дівчата — обі пан-
ни

обирати — оберати, -ам, -аш
(*депутатів*)

обиття — *ж.* обівка, -ы (*м'яких
меблів*)

обіг — *фін.* оброт, -у

обіговий — *фін.* оброто́вий; ~ ві-
кошти — оброто́вы кошти

обід — полуденок, -нка; ~ у полі —
полуденок в полі

обідати — полуденкувати, полуд-
нувати, -ую, -уєш

обіймати, обійняти — обнимати,
притискати, стискати, тиска-
ти, -ам, -аш; *ЗП.* обімати,
пообімати

обійми — *мн.* обьятя

обійти — 1. обыйти, -йду, -йдеш;

2. оминути, -ну, -неш; *Врх.*
обкročыти; *без мня мож ся
обыйти! дурного оми́ну
третьом дорого́м (прик.)*

обійтися — обыйти-ся; *наразы
можєме обыйти-ся без дох-
торя*

обірванець — обірвус (*про людину*)

обірвати — обторгати, -ам, -аш

обіцянка — обітниця, -і; *розм.*
цяцянка, -ы (*пусті слова*);
обіця́нка — цяця́нка, а дурно́му
— радист (*прик.*)

обкачувати — шулькати, -ам, -аш
(*тісто*)

обкидувати — *крав.* обшмарю-
вати, -ую, -юєш

обкладинка — друк. обкла́дка, **окладка**, -**ы** (книжки); тж. палітурка

обклеїти — окли́їти, -ію, -ііш; ~ кімнату — окли́їти по́кій

обкутати, обкутувати — обту́лити, обту́лювати, -лям, -ляш; тж. обгортати

обкути — оку́ти, -ую, -уєш

обкуття — одн. оку́тя

обласний — крайо́вий; ~ не правління — крайо́ва управа

область — геогр. област, окру́га, -**ы**; с. воєводство

облатка — церк. проску́рка, просфо́ра, -**ы**

облегшити — обле́гчы́ти, -чу, -чыш

облесливий, облесний — 1. обле́стний; 2. песьцо́х (дитина)

облетілий — облі́туваний (листя на деревах)

облити — обля́ти (облію, облієш, облієме); ЗП. обілля́ти

облицювання — буд. обліцо́вка, -**ы**

обличчя — див. лице

облога — війс. обса́да, оса́да, -**ы**

облямівка — крав. крайка, обля́тка, тасьма, тасе́мка, -**ы**; рідк. баса(о)н; Врх. обля́мка, обра́мка

облямувати — крав. обрубі́ти, -блю, -биш; в знач. обшити, окантувати

обмазувати — омаза́ти, -ам, аш; Врх. омазкати (глиною)

обман — с. ошуканьство, циганьство; ж. омана, -**ы**; рідк. ошук, -у

обманливий — прикм. баламу́т-

ний, нещы́рий, облудний; ошуканьський, -ка, -ке

обманути, обманювати — вы́рыхтувати, обду́рити, обдурюва́ти, оду́рити, -рю, -риш; махлюва́ти, -юю, -юєш; обрыхтува́ти, -ую, -уєш; оцигани́ти, -ню, -ниш; ошукати, -ам, -аш; ошукува́ти, -ую, -уєш (когось); Врх. окламати, хараманити; Прт. злудити, -джу, -диш; окламувати, -ую, -уєш; ЗП. з(в)чалова́ти; хто хце ошукати когоси — сам буде ошукани (прик.)

обманщик — бала́мут; ошуканец, -нця; ошуст; рідк. хараман;

Врх. окла́мник

обмацати, обмацувати — розм. груб. облапа́ти, -ам, -аш; обмаца́ти, обмацюва́ти, -цям, -цяш

обмежений — обме́жений; ~ на людина — обме́жений члове́к

обмеження — обме́чє́ння; для жы́вання неє жа́дного обме́чє́ння

обмежувати — обме́чувати, -ам, -аш (чимсь, у чомусь)

обминути — оми́нути, -нам, -наш; ~ болото — оми́нути мо́чар

обмити, обмивати — омы́ти, -ыю, -ыєш; омы́вати, -ам, -аш; ~ лице — омы́ти твар

обмін — ж. вымі́на, -**ы**; угор. чыньч, -у; ж. чырянка, -**ы**; тж. заміна; товаро ~ товарова вымі́на; оже́нив ем ся на чыря́нку

обмінний — **вими́нний**; ~ на торгівля — **вими́нний гандель**
 обміркувати — *див.* обдумати
 обмірювати, обміряти — **вими́рювати, вими́ряти, -ям, -яш** (*витрати, доходи*)
 обмова — **огва́рка, -ы** (*наклеп*)
 обмовити, обмовляти — **огва́рити, огва́ряти, -ям, -ряш; Прт. ошка́лити, ошка́лювати, -юю, -юєш; за ни́ч мня огва́рили пе́ред лю́дми**
 обнімати, обняти — **обы́яти** (*обы́йму, обы́ймеш, обы́йме; обы́ймема, обы́ймете, обы́ймут*); ~ керівництво — **обы́яти управни́цтво**
 оновлення — *ж.* об(д)но́ва, -ы; *тж.* оновлення
 обов'язково — *присл.* ко́нче, ко́нче́но(і); *тж.* незмінно; ~ маємо вчитися — **ко́нче ма́ме ся вчы́ти**
 обов'язок — **пови́нніст, -но́сти; військовий ~ войско́ва пови́нніст**
 ободок — *ж.* **обру́чка, -ы**
 обойма — *війс. нім.* магази́н, -у (*до автомата*)
 обої — *див.* шпалери
 оболонка — *див.* перетинка
 обопільний — **обу́сторонній, -ня, -не; тж.** взає́мний
 оборка — *пол.* **фальба́нка, -ы** (*на платті*)
 обороноздатність — *війс.* **обро́нніст, -но́сти**
 обороняти — **бро́нити, -ню, -ниш**
 обпалений — **опале́ний; ~ вогнем — опале́ний о́гнем**

обпалювати — **опалува́ти, -юю, -юєш**
 обпарений — **опаре́ний**
 обперти, обперати — **опе́рти, опе́рати, -ам, -аш**
 обпікатися — **попе́чы-ся, попе́ли-ти-ся**
 обплести, обплітати — **опле́сти, оплі́тати** (*опле́ту, опле́теш, опле́те*)
 обпоїти — **опо́їти, -ою, -оїш**
 обрамлення — **обрамлі́ня** (*дія*)
 оприскати, обприскувати — **обры́скати, -ам, -аш; обры́скувати, -ую, -уєш**
 ображати — **кривди́ти, -джу, -диш; Врх. поту́пляти**
 ображений — **розжа́лений; Врх. зажа́лений**
 образа — **кривда, -ы; Прт. ура́за, -ы**
 образний — *книж.* **образовий; ~ мова — образо́вий язы́к**
 обрамлення — **обрамлі́ня; ~ картини — обрамлі́ня образу́**
 обранець — **обра́нец, -нця; народний ~ обра́нец од наро́ду**
 обрахувати — **ошукати, -ам, -аш; ошу́кувати, -ую, -уєш; обмахлювати, -юю, -юєш**
 обрив гірський — *див.* урвище
 обрізати, обрізувати — **обти́нати, обтя́ти** (*обі́гну, обі́гнеш, обі́гне; обі́гнема, обі́гнете, обі́гнут*)
 обрізки — *мн.* **обти́нки; крав. пол. скравки; нім. цвй́кльі**
 обробляти — **обрабля́ти, -ям, -яш; боро́нити, -ню, -ниш** (*ріллю боро́нами*)

обрубати, обрубувати — **кромса́ти**,
-ам, -аш; **окресати́**, -ешу,
-ешеш; **окресувати́**, -ую, -уєш
(гілки від стовбура)

обуритися — **офукну́ти-ся**

обруч зал. — **ж. ра́фа**, -ы; *Ртр.*
ря(а)ф, **обклад** (на колесі воза,
бочці); *мн. БГ.* **буштри́нки**

обручка — **с. колéчко**; **ч. пер-**
ст(ц)ін, -те́ня; **колéчко злама́не**,
ручка спа́дла (піс.)

обсипатися — **ЗП.** **трясти́ся**

обслуговування — **ж. обслу́га**, -ы
(обслуговуючий персонал)

обсмажити, **обсмажувати** — **кул.**
фр. **пасерувати́**, -ую, -уєш; *тж.*
пропускати

обсохнути — **обісхну́ти**, -ну, -неш

обстеження — **с. мед. бадан́я**,
обстежы́ня; **ж. обсерваци́(і)я**,
-ні

обстукати — **мед. опука́ти**, -ам,
-аш

обтесаний — **окресаний́**; *в знач.*
необроблений; *перен. про лю-*
дину

обтесати — **див.** обрубати

обтріпаний — **потрепаний́**, **роз-**
трепаний́

обтріпувати — **див.** струшувати

обтяжений — **обтяжний́**

обтяжка — **обті́сло** (про одяг)

обцвяхований — **оцв́акуваний́**

обцілований — **обцы́люваний́**,
обцю́паний́

обчислення — **мат. обчы́слі́ня**

обчорнити — **очорни́ти**, -ню, -ниш

обшарпаний — **подéртий**; ~ **як**
жебрак — **подéртий** **яко** **дзяд**

обшивати, **обшити** — **1. крав.**
заруби́ти, -блю, -биш; **обляму-**

вати́, -ую, -уєш (*навколо*);

2. буд. **шалу́вати**, -ую, -юєш
(опалубити дошками)

обшивка — **1. крав.** **ли́ства**, **ли-**
то́вка, **ля́мівка**, **обшы́вка**, -ы;

Врх. **обра́мка** (*в одязі*); **2. буд.**

Прт. **підшибі́тка**, -ы (*даху*);
тж. **обшиття́**

обшпарювати — **опари́ти**, -рю,
-риш; **опарю́вати**, -ую, -юєш;

салату́ треба́ опари́ти кро́пом

обшук — **ж. ревізи́(і)я**, -ні; **ордер**
на ~ **право́ на реві́зію**

обшукати́, **обшуку́вати** — **ревізу-**
вати́, -ую, -уєш; *Прт.* **ревіду-**

ва́ти, **зревіду́вати**, -ую, -уєш;

полі́ція, **зревіду́вала** **наше**
помешка́ня

общипати — **оскуба́ти**, -ам, -аш;

Врх. **обшубра́ти** (*птицю*); *тж.*
обску́бати

овація — **ова́ція**, -ні

овес — **бот. 1. Врх.** **га́лак**, **га́люс**;

2. го́лец, -льця (*голозерний*);

3. обро́к (*зі січкою, для коней*)

овечий — **учий́**, **увчий́**; **з учой́**
во́вны пря́ли і тка́ли поло́тню

овечка — **ягни́ця**, -і

оволодіти — **опанува́ти**, -ую, -уєш
(щось); *тж.* **підкори́ти**

овочевий — **яри́новий**; ~ **салат** —
яри́нова шала́та

овочі — *мн.* **горо́дина**, **зеле́нина**,
садо́вина, -ы

огидний — **див.** гідкий

огірковий — **огурко́вий**

огірок — **бот. огу́рок**, -рка; **огу́-**
рец, -рця; *мал.* **огурочок**, -чка;

Врх. **огі́рок**

огляд — 1. заг. *обзі(о)р, -у; обзоріны, -ів*; 2. *прéгляд, -у (преси, війська)*

оглядати, оглянути — 1. мед. *збадати, -ам, -аш (хворого)*; лікар ~ ає *хворого — доктор бадат хорого*; 2. *обзерати, -ам, -аш; обсервувати, -ую, -уєш (місцевість)*; 3. юр. *освiдчати, -чу, -чыш (закликати в свiдки)*

оглядатися, оглянутися — *вiзрити-ся, озерати-ся, озернути-ся, пообзеряти-ся (назад)*

оглядач — *обзорец, -рця; обзі(о)рник*

оглядини — *мн. обзоріны, смотрины; рiдк. вуглины; перед весьiльом, в четвер, отец i матiр парiбка iшли до хыж молодой на смотрины*

оглядовий — *обзоровий*

оголошення — 1. *объявлiня; оголошiня; оповiщiня (в газетi)*; 2. *ж. оповiд, -ы (в церквi); свiащiчник давав шлюб по оповiди*

огорожа — 1. заг. *загорода, -ы; ч. заме(i)т, плi(и)т, род. плота; нiм. штахета, -iв (доцана)*; 2. *мн. г(к)раты, -iв (мет. на вiкнах)*; 3. *Врх. дiнниця (з поламаних дерев)*; 4. *кошара; Рiр. окiльник; Прт. острiг, -рога (для худоби i овець)*; 5. *ч. мур, -у (кам.); недалеко пiду, ой, лем без загорода (пiс.)*

огрядний — *анат. грубий, тугий (людина)*

одвіку — *присл. спокон вiку*

одвірок — *буд. одвiрок, -рка; одвiрец, -рця; пол. варцаб; мн.БГ. футрины; ЗП. вдвiрок*

одеколон — *ж. фр. кольоньска вода, -кой... -ды (вiд назви м. Кьольн)*

одержати, одержувати — *получати, получи́ти, -чу, -чыш (щось); ~ пенсiю — получи́ти ренту*

одержувач — *одборе́ц, -рця (листа)*

один — *числ. iден, єдиного; iден веде за руче́ньку, другий — за рукав (пiс.)*

одинадцатеро — *числ. єденадцетiро, єденастiро, -рьох*

одинадцятий — *єденастий; між десятою i ~ тою годиною — ме́дже десятом а єдена́стом годи́ном*

одинадцятка — *єдена́стка, -ы*

одинадцять — *єдена́дцет, -тьох; iден де́сят; Стб. єденáйцят, єденассет, єденац*

одинак, одиначка — *єди́нак, єдина́чка, -ы; маємо сина ~ ка — ма́ме сы́на єди́нака*

одинарний — *посе́динчий; тж. одиночний*

один за одним — *числ. iден за дру́гим; Врх. запо́ряд, запо́рядком*

одиниця — *числ. єди́нка, -ы; єде(и)ни́ця, -i*

одиничка — *єдно́стка, -ы (цифра)*

одинокий — *само́тний, -ня, -не; Врх. посе́ден*

одіозний — *ненави́сний*

одіяло — *див. ковдра*

одна — числ. *єдна, єдно́й*

однак — спол. *єдна́к*

однаковий — *єдна́кий, єднако́вий; воя́кы, воя́кы, ви́шиткы сте єдна́кы (піс.)*

однаково — присл. *єдна́ко, єднако́во; Прт. ви́шитко єдно́; тж. все єдно́; пе́ред Бо́гом ви́шиткы єднако́вы (прик.)*

однина — грам. *єднина́, -и; єдно́тне чы́сло, -но́го ...ла*
одні — мн. *єдны́ (єдних, єдным, єдны́ма)*

однією рукою — присл. *єднору́чно; Прт. єднору́ч*

одно — числ. *єдно́, -о́го*

однобортний — *єдноря́дний; ~ піджак — єдноря́дна блу́зка*
одноденний — *о(а)бы́ден (за де́нь);*

Прт. єднодньо́вий, -ва, -ве
однозначний — *єднозна́чний*
однокімнатний — *єднопоко́йовий; ~ на кварта́ра — єднопоко́йове мешка́ня*

одноліток — *див. ровесник*

одномісний — *єдномі́стний*

одноповерховий — *єднопове́рхий; ~ ва хата — єднопове́рха хы́жа*

одноразовий — *єдноразо́вий*

однорідний — *єднородний*

однотайно — присл. *єднотайно́(і); Прт. єднотай*

одночасний — *єдноча́сний*

одночасно — *див. водночас*

одружений — *див. жонатий*

одруження — *ж. женя́чка, -и; чес. жени́тб(в)а; Прт. ожені́ня; оже́нок, -нку*

одружитися — 1. заг. *побра́ти-ся,*

ожені́ти-ся; 2. Врх. взяти гу собі́ (молодий — багачий), при-ста́ти (молодий — бідний), спута́ти ся (обоє бідні)

одуд — зоол. *гы́пко, доди́к, ду́док, чу́бко; Врх. ву́д(т)ко, ву́дод(к), ву́ток; го́дко, гу́дик; ду́дко, ду́дило, ду́длик, дунда́ло; лу́б(п)ко, лу́бок; фу́ти(о)к, фу́т-ко, худо́к, ху́т(д)ко*

одужати — *выздорові́ти, -влю, -вієш; Врх. окрі́яти; ЗП. поздо-рові́ти; кус єм окрі́яв по хоро́бі*
одурманити, одурманювати — *оту-манити, отуманюва́ти, -ню, -ниш; тж. запаморо́чити*

одяг — 1. заг.ж. *оди́(е)ж, оде́жа, оде́жа, -и; зо́діж, -де́жы; но́ша, -и; у́бір, род. убо́ру; с. уба́рня, -нь; мн. ша́ты, ша́т; дит. уба́ранко; ж. Врх. приоды́ва; Стб. заго́ртка; с. Прт. облечы́ня; 2. заг. мн. ла́хы, -хі́в; зменш. ла́шкы, -кі́в; рідк. гу́рман; фа́нта, -и (ста́рий, поноше́ний); 3. війс. однострі́й, -ро́ю; ж. нім. уніфо́рма, -и (форме́нний); 4. стрі́й, -ро́ю (наро́дний); дівка повіда́ла, же не ма красно́го стро́ю; оді́ж в позна́нню наро́дного жы́ття зани́мат ва́жне місце; ша́ты (ді́вча) полока́ло, ручки умыва́ло (піс.);*

одягати, одягнути — *вді́ти, -і́ну, -і́неш; вдяга́ти, -ам, -аш; заго́ртати, заго́рнути, -рну, -неш; збера́ти-ся, облача́ти, обле́чы, облі́кати, -єчу, -єчеш;*

одіти, -іну, -інеш; позберати, -ам, -аш; приодіти, -іну, -інеш; убрати (уберу, убереш, убереме); ЛШМ. вболікати ся; облічу си жу́пан, ша́блю припа́шу (ніс.)

одягнений — в(о)ді́тий, обле́чений, загорне́ний, позбе́раний, уба́раний; пристро́єний (гарно)

ожеледи́ця — ожеле́д, ожеле́да, -ы; поледни́ця, слизгави́ця, -і; Врх. леді́вка, оже́лест, оже́лец, поледивка, поледі́ця; ховзка-ви́ця; Хрщ. ожеле́дець

оживати, ожити — ожива́ти, -ам, -аш; ожи́ти, -ю, -єш

оживлення — оживлі́ня

ожина сиза — бот. во́жына, -ы; ожи́на; чо́рна яго́да, -ной ...ы; чорни́ця, -і; Врх. острожи́на; Ргр. ча(е)рни́чак, чернича́нка, черни́чын(в)я

ожинник — во́жынник

озброє́ння — війс. збро́їня

озватися, озиватися — БГ. ві́звати ся

оздоровлення — оздоровлі́ня

озеро — розм. гозе́ро

озиратися — див. огляда́тися

озлоблений — заже́ртий; тж. за-пеклий, розлю́чений

окалина — Врх. підпа́ля

окатий — гру́б. банька́тий, бань-ка́ч; блюща́тий, блю́шак; о́каль, -ля (люди́на з випуклими очима)

окіт — о́кот, -у (роди в овець, кіз)

окличний — грам. 1. выкри́чник (знак); 2. кличу́чий (відмінок);

кличу́чий одмі́нок служы́т до зверні́ня ува́ги особово́го назыв-ника

око — див. мн. очі

околі́т — Врх. прико́лото́к

окоп — війс. нім. деку́нок, -нка; нім. ша́нець, -нця; БГ. фесту́нок

окописько — окопи́ско

окраєць — див. ски́бка

окре́мий — о́сі(и)бний; окре́міш-ний; Ргр. особі́тний; Прт. одді́льний, -на, -не; ~ номер журна́лу — о́сібний ну́мер часо-пису

окре́мо — присл. одді́льно(і), о́сіб-но(і)

окрі́м — див. крі́м того

округ — ж. окру́га, -ы; австр. цирку́л, -у

окулі́ст — мед. окулі́ста, -ы; о́ч-ник

окуля́ри — 1. ч. фр. льо́рнет, -у (з ручко́ю); 2. мн. наоча́ры, наоч-ники, -ів; 3. нім. цвѝ́кер, -ів

оку́нь — зоол. о́ко(у)н, -я; Врх. о́стри(і)ж, о́стряк (риба)

окупант — зага́рбник

окупа́ція — війс. окупа́ція, -ні; ми пережи́ли ~ ію — пере́жили-зме окупа́цію

оку́тувати — ога́ртати, -ам, -аш;

Прт. оту́ляти, -ям, -яш

оладки — див. корж

Олекса — Ле́шко; тж. Олексі́й

Олександр — Алексáнדר, Ксáн-дер, Сáндер, -дра; Лесь, О́лесь, -я; О́лько

оленя́тко — е́лєнец, -нця; серня́-ко

оленя́чий — е́лєний, -ня, -нс; ~ чи

роги – елень ро́гы
 олень – зоол. еле(и)н, еле(и)нь,
 -ня; *Врх.* ро́гач (самець); *Ртр.*
 елениця, елениха, ланя (сам-
 ка); *Прт.* во́лінь, -леня; олен,
 -я; не був то елень, була то
 серна (ніс.)

олівець – олу́вко; пол. олу́вок,
 -вка; нім. блейсти́рт; рідк.
ЛШМ. бла́йваз; начерк ~ вцем –
 шкіц олу́вком

олівці кольорові – див. пастель
 олійний – олія́рській, -ка, -ке; ~ не
 виробництво – олія́рській про-
 мысел

олійниця – олі́йня, олія́рня, -і
 олімпіада – мист. спорт. олім-
 піада, -ы

олімпійський – олімпі́йській, -ка,
 -ке

оліфа – ч. пол. по́кост, -у; по́ко́с-
 том розбавля́ють фарбкы

олія – 1. заг. ч. о́лій, -ію; оліва,
 -ы; *ЗП.* влі́й, о́лай; 2. рици́на,
 -ы (касторова); о́лій вироб-
 ля́ли з ле́ну і коно́пель

олово – хім. олі́во; ж. нім. ці́на,
 -ы

олов'яний – оливо́вний, цино́вий

Ольга – Оле́на, Оле́нка, О́льга,
 О́лька, -ы; О́ля, -і

омела біла – бот. аме́ла, воме́ла,
 іме́ла, -ы; с.замело́, оме́(і)ло,
 -ы; *Врх.* гамело, гемела, помело

Омелян – Ме(и)лі́ян, Мі́лько;
 Емі́лій, -ня; Емі́ль, -ля

омолодження – омолоджы́ня

Онуфрій – Ону́фер, -фря

онучі – мн. онучы, -ів; *Стб.*

опу́тя, о(у)ну́чки

онучка – БГ. гу́нянка

опалення, опалювання – огріва́ня,
 опалі́ня; тж. обі́грів, обі́грі-
 вання

опам'ятатися – *Врх.* обато(у)рі́ти
 ся; пробату́рити ся (прийти до
 пам'яті)

опара – див. закваска

опеньок осінній – бот. підпе́ньок,
 -нька (гриб)

операція – 1. війс.опера́ція, -іі;
 2. мед. пол. за́біг, -у; опера́ція
 «Вісла» ви́шитко завершы́ла
 (ніс.)

оперезатися, оперезуватися – опа-
 сати-ся, опасува́ти-ся; *ЗП.*
 впа́сяти ся

оперний театр – мист. опе́ра, -ы
 оперований – оперува́ний (люди-
 на); ~ виздоровлює – оперува́-
 ний ся поправля́т

опиратися – спе́рти-ся; БГ. сто-
 порчы́ти ся; послу́хай, до́каль
 ся бу́деш стопо́рчыв?

опівночі – присл. опі́вночы; *Врх.*
 полу́ніч, полу́нічок

опір – див. відсіч

оплакувати – *ЗП.* заводі́ти, -джу,
 -диш (голосно)

оплата – одпла́та, пла́та, -ы

оплески – с. к(п)ля́сканя; тривалі
 ~ трва́ле пля́сканя

оповідання – ж. літ. опові́д, опо-
 ві́дка, оповіда́нка, -ы; нове́ля,
 -і; розм. гісто́рійка, -ы

оповіщати – запові́дати, -дам,
 -даш; оглосі́ти, -ошу, -о́сиш

оповіщення – церк. запові́д -ы;
 опові́шчыня

ополонка – проруб'ня, -і; розруб, -у; *Врх.* прольб, проруб; *Ртр.* пролуб, преруба

ополчення – війс. рушення

ополячення – спольонізування

опора – 1. заг. с. опёртя, підпорка, -ы; *пол.* опока; *Ртр.* 2. кобыліна (над кладкою через потік); 3. люсьня, лючыка, люшенька, підкулок, підставка (у возі)

опорядження – опоряджіння

опритомніти – опам'ятати-ся; очутити-ся; прийти (приходити) до пам'яті, прийти до ся; *Врх.* обато(у)рити ся; *Прт.* охряяти, -ям, -яш; *покус єм пришов до пам'яті*

оптимальний – найліпший

оптиміст – оптиміста, -ы

опришок – *іст.* збійник

оптова база – *торг.* гуртовня, -і

опускай! – *італ.* майна! *див.* піднімай!

опустити – внурити, -рю, -риш (голову)

опухати, опухнути – набырміти, напічніти

оранжевий – помаранчовий, жовто-горячий (колір)

оранжерея – *див.* теплиця

оранка – с. невідм. ораня; *Врх.* орачка, орка (землі)

орати навесні – ярувати (ярую, яруєш, ярує; яруєме, яруєте, ярують); *ЛШМ.* ворати

оратор – мовец, *род.* мовця, -вці; промовец, -вця; *книж.* речник; барз спосібний мовец

орач – ора́тель, -ля; *ЛШМ.* плуготар

організація – організа́ция, -иі; сою́з, -у; *тж.* спілка

організаторський – організа́торський, -ка, -ке; ~ талант – організа́торський талан

організувати – зарядити, -джу, -диш; справити, -лю, -виш (якийсь захід)

органіст – муз. орга́ніста, -ы

орден – *ж.* одзна́ка, -ы; *нім.* ордер, -у

орденський – ордеро́вий; ~ ка стрічка – ордерова лента

ординарець – війс. *нім.* орді́нанц; *тж.* посильний

ординарний – звичайний

орел – зоол. *мн.* вірлы, -ів

оренда – гаренда, -ы; квартирна ~ гаренда помешканя

орендар – гарендар, -я; наймач

орендувати – винайма́ти, -му, -маш; гарендува́ти, -ую, -уєш

ореол – с. сяйво

Орест – Орко; Орцо́, -ця

оригінал – *літ.* первопис, -у

оригінальний – са́мобытний, -ня, -не; ~ мистецтво Кріту – са́мобы́тня штука Кріту

оркестр – *ж.* оркестра, -ы; капеля, -і; *угор.* банда, -ы (циганський); *буде ка́пелья гра́ла на мо́ім весьлю́ (піс.)*

орнамент – візерунок, -нка; *ж.* оздоба, -ы; ~ на сорочці – візерунок на кошелі

орний – *розм.* горний; ~ не поле – горний ґрунт

ортодоксальний – правові́рний
 ортопед – мед. костоправ
 орудний – грам. творя́чий (відмі-
 нок)
 орфографія – правопис, -у
 оса – зоол. Ргр. वोसा
 осадок – 1. мн. пол. фу́сы, -ів (від
 кави, чаю); 2. ж. Ргр. осу́га (в
 квашеній капусті)
 освідчення – осьвѣдчы́ня
 освідчитися – осьвѣдчы́ти-ся; ~ в
 коханні – осьвѣдчы́ти-ся в лю-
 бо́ви
 освіжити – оживи́ти, осьві́жyti,
 -влю, -виш (пам'ять)
 осві́та – осьві́та, -ы; ЗП. образо-
 ва́ня
 освітлення – осьві́тліня; ~ не
 дуже добре – осьві́тліня не єст
 гідне
 осві́тний – осьві́тній, -ня, -не
 осві́ченість – осьві́тченист, -но́с-
 ти; осьві́та і́щы не да́є осьві́т-
 чено́сти
 освячення – осьвячы́ня
 осел, ослиця – італ. угор. со́мар,
 -я; сомари́ця, -і; Хри́щ. она́гер;
 робит, як са́мар (прик.)
 оселедець – 1. заг. оселе́дець, -дця;
 следзь, -зя; 2. крупн(и)ак
 (самка, з ікрою); 3. млі́чак,
 млі́чняк (самець, з молочком);
 4. моска́лик (дрібний)
 оселитися, оселятися – замеш-
 ка́ти, -ам, -аш; ~ в місті –
 замешка́ти в мі́сті
 осика – бот. трепети́на, -ы; Врх.
 ЗП. трепе́(о)та
 осілість – осі́ліст, -ло́сти

осінь – о́сын, род. осе́ни; Ргр.
 е́сі(е)нь; Стб. о́сынъ; о́сын в
 горах при́ходить барз
 несподіва́ні
 оскарження – оскаржы́ня
 оскаржити – оскаржы́ти, -жу,
 -жыш; ~ судовий вирок – ос-
 каржы́ти присуд су́ду
 осколок – одламок, -мка
 осколо́чний – одламко́вий
 оскома – оско́міна, -ы; Прт.
 ску́міна, -ы; оско́мину ма́ме од
 квасных я́блок
 ослаблення – ослаблі́ня
 ослабнути – заслабну́ти, -ну,
 -неш; піднепа́сти, підупа́сти,
 -ав, -адеш (на здоро́в'я); Прт.
 облюзува́ти, -ую, -уєш; Пев.
 охля́мнути
 осліпнути – осьле́пнути, -ну,
 -неш
 основа – пол. заса́да, регу́ла, -ы;
 ~ и життя – заса́ды жы́тя
 основний – засадни́чий; тж.
 принциповий
 особа – ч. пол. розм. фа́цет (про
 людину)
 особистий – прива́тний; ~ життя
 – прива́тне жы́тя
 особливий – див. незвичайний
 особняк – див. дача
 осока гостра – ч. бот. угор. са́ша,
 -ы; слов. швар, -ы; Врх. рі́зак,
 різовати́ця, різо́ха, різу́ля
 осот – бот. 1. заг. осет; 2. Врх.
 зні́т, зні́тий(ль)ник (городни́й);
 3. Врх. ма́гоч, сві́нак (польо-
 вий); 4. Врх. осе́ти(і)й (сі́рий);
 тж. осокі́р
 оспівати – осьпи́вати. -ям, -аш; ~

рідні гори — осьпівати рідні гори
останній — остатній, послідній, -ня, -не; ~ ні копійки — остатні гроши
остерігати — варувати, -ую, -уєш; *варуй-ся облесного чоловіка (прик.)*
остерігатися — варувати-ся
остигати, остигнути — выстынути (*про гарячу страву*)
остов ялини — *Врх. роґарь; роґарь — чеперата ялиця, на яку кладут сьїно або конич*
осторога — ч. острах, -у; *пол. обава, -ы*
осторонь — *присл. на боцї, на сторонї; ~ від політики — на боцї од політики*
острів — *ж. геогр. остров; пол. wyspa, -ы*
ость, остюк — *бот. ост, -ы; слов. остка, -ы; Врх. вістка; вістка може стати попере́к ґарла*
осудження — осуд, -у; *Прт. ганїня*
осуджувати — засуджувати, -ую, -уєш
осунутися — *див. завалитися*
осягнення — осягніня
осягнути — обьяги (обьяму, обьямеш, обьяме) (*взяти в свої руки*)
ось — *част. от, ото, озде; тж. оце; ~ що маємо зробити! — от што маме робити!*
ось що — *от што; ~ я сказав — от што повів-см*
отакісінький — *отакїцькій, -ка, -кє*
отам — *присл. он де; он де мій*

льос!
отара — *див. стадо*
отвір — *ж. 1. Прт. вокоронка, -ы (на горищі); 2. воронка, -ы (у бочці); 3. вижниця, возниця, -ї; Врх. озниця (у стелі курної хати); 4. ямка, -ы; Рґр. дапка, долинка, дуджайка (у жорнах, для зерна)*
отже — *част. аже, за тым, ото́ж, отжень; Врх. отже(и)к*
отелення — отелїня (*у корів*)
отеплення — отепліня
отець — *рел. отец, род. ві́ця; пол. ксьондз*
оточення — оточїня; *для вихо́ваня діти ва́жне єст оточїня*
оточити, оточувати — обско́чыти, -чу, -чыш; обставити, -влю, -виш; *тж. обступити*
отримати, отримувати — *1. заг. по́лучати, по́лучыти, -чу, -чыш; 2. ді(о)стати, -ну, -неш (листа); 3. зафасува́ти, фасува́ти, -ую, -уєш (за рознарядкою); 4. Пєн. одідичы́ти (в спадщину)*
отримувач — одбе́рач; *тж. адре́сат; ~ листа — одбе́рач пи́сьма*
отрок — *с. книж. пахо́ля, -ти (хлопчик-підліток)*
отруєний — затру́тий, стру́тий
отруєння — затру́тя, о(с)тру́тя; *Прт. отроїня*
отруїти, отруювати — затру́ти, стру́ти, труїти
отруйний — і(я)до́вийтий; *Врх. йідо́вийтий, отро́вний, утри́йний*
отрута — *тру́й(т)ка, тру́та, тру́тизна, -ы; Врх.Рґр. йід, отрова;*

БГ. отра́ва
 офіс — конто́ра, -и; в конто́ри-м
 не за́став дере́ктора
 офіце́р — війс. старшы́на, -и
 офіце́рський — старшы́ньський,
 -ка, -кє; ~ клуб — старшы́нь-
 ский клуб
 офіціа́нт, офіціа́нтка — послуга́ч;
 послуга́чка, -и; нім. кельне́р;
 кельне́рка, -и
 офіці́йно — присл. урядо́во (в
 службовому порядку)
 оформле́ння — оформлі́ня; деко-
 ра́ція, -иі; ~ фестива́лю —
 оформлі́ня фе́стин
 оформля́ти — аранжува́ти, деко-
 рува́ти, -ую, -уєш
 офта́льмолог — мед. окулі́ста, -и
 охля́нути — охляб(п)ну́ти, охря-
 ну́ти, -ну, -неш (ослабнути,
 стомитися)
 охолоди́ти, охолоджува́ти — осту-
 ди́ти, остуджа́ти, -джам, -жаш
 охоло́нути — осты́ти, -ыну,
 -ынеш; зу́па ю́ж не сма́кує, ке́д
 осты́не
 охо́пити, охо́плюва́ти — обни́мати,
 обня́ти (обы́йму, обы́ймеш,
 обы́йме; обы́йме́ме, обы́йме́те,
 обы́ймут)
 охоро́на — нім. ва́рта, -и; стра́жа,
 -и; ~ повинна бути — ва́рта ма
 бы́ти
 охоро́на поже́жна — страж по-
 жа́рна, -и ...ной
 охоро́нець — ва́ртовий
 охоро́нити, охоро́няти — ва́ртува́-
 ти, пильнува́ти, -ую, -уєш;
 тж. стере́гти

охо́та — ч. за́пал, -у; БГ. дя́ка;
 тж. бажа́ння; ма́м на тя дя́ку
 охо́че — присл. охо́тно(і), з охо́том,
 ра́до; Прт. похопні́; ~ зустрі-
 нуся з тобою — ра́до спотка́м-ся
 з то́бом
 охре́щений — оксче́ний; ~ на
 дитина — оксче́на діти́на
 о́цет — о́цет, род. ві́шту
 оці́нений — оша́цуваний; зе́мля
 була ~ гру́нт був оша́цуваний
 оці́нити, оці́нюва́ти — 1. тракту-
 ва́ти, -ую, -уєш (люди́ну);
 2. таксува́ти, ша́цува́ти, -ую,
 -уєш (това́р)
 оці́нка — юр. нім. такса́ці(і)я, -иі;
 ч. ша́цунок, -нка (лісі́в і земе́ль)
 оче́видно — присл. видо́чно(і);
 ЛШМ. очыві́сьні; ~ він забу́в —
 видо́чні він запам'я́тав
 очере́т звича́йний — бот. ко́миш;
 с(ш)а́ш, са́ша, са́шы́на, са-
 шови́на, -и; Врх. га́нка, ка́мка,
 па́лочник; тж. осо́ка
 очисна споруда — очы́шча́льня, -і
 очисти́ти, очы́щати — 1. обчы́с-
 тити, обчы́щати, -ам, -аш;
 Врх. одско́рува́ти, оско́рува́ти
 (обди́рати ко́ру з дере́в);
 2. Прт. шля́мува́ти, -ую, -уєш
 (від жи́ру і бру́ду ки́шки для
 ковба́с); 3. опала́ти, -ам, -аш;
 шчы́няти, -ям, -яш (зерно на
 реше́ті)
 очи́щений — очы́шче́ний
 очи́щення — очы́шче́(ы)ня
 очі́, очки́ — мн. анат. 1. заг. о́чы;
 вочка́, -чок; одн. ві́чко (мал.);
 поет. йо́чка; Врх. оча́га; одн.

во́ко; 2. *груб.* блю́щы, ба́нькы;
очы́ска, -сок; очы́щы, сьле-
па́кы, -ів; (*вишуклі, злі*); голубі ~
небе́скы очы

очікувати — очекува́ти, -ую, -уєш
(*когось, щось*); *тж.* споді́ватися

очіпок — че́пец, -пця (*жін. голов-
ний убір*)

очко — *одн.* оченя, -няти

очманіти — збара́ніти, -ію, -ієш;
оца́піти, -ію, -ієш (*завмерти з
переляку*); *тж.* остовні́ти;
*Вайно гет збара́нів на улици
велько́го мі́ста*

ошатний — пара́дний, сьвято́ч-
ний; ~ одяг — пара́дна оде́жа

ошийок — *с. анат.* підга́рля

ощадження — ошча́джыня

ощадний — шча́дливий; *БГ.* шпа-
рі́вний

ощадність — ошча́дност, -ності

П

пава, павич — *зоол. ч.* па́вун;
паво́нька, -ы (*зменш.*); *Врх.* па-
ви́ха, пави́ця, пави́чка, паву́р,
паву́рка, павури́ця, пау́н (*птах
родини фазанових*)

павиний — па́вій

паві́льйон — *ж. пол.* пия́льня, -і;
~ міне́ральних вод — пия́льня
шча́вы

Павло — Па́вел, Па́вльо, -вля;
Па́влик; Па́влюньо, -я; *Врх.*
Па́велько, Па́вко

павук — *зоол.* па́ук; *рідк.* драп

павутина — паучы́на, -ы; *розм.*
паучі́на; *Врх.* паучи́ня

пагін — *ж. бот.* 1. клю́ка, клю́ч-

ка, -ы; *Врх.* брост, літорі́здя,
ку́ля; *Прт.* паго́нец, -нця (*у
рослини*); 2. кі́льчык (*у насін-
ні*); *тж.* паросток

пагорбок — пагі́(о)рок, -рка

падати — 1. валити́-ся (*з рук, з
ніг*); 2. ку́рити (*про сніг*);
валити́ (*сильно*); 3. ля́ти (*про
дощ*); 4. сити́ти (*дрібний дощ*);
БГ. дзя́бре; 5. спада́ти (*листя з
дерев*); 6. хляпа́ти (*сніг із
дощем*); 7. цупка́ти (*груші з
дерева*); *гніска од ра́на хля́пат;
як гмла приля́же, то дойч
сити́т*

падлина — *Хри.* здохли́на; *тж.*
падло

пажитниця п'янка — *бот.* ду́рец,
-рця; *Врх.* ду́рійка, ду́риця

паз — *ч. спец.* рідк. у́тора, -ы

пайок — приді́л, -у

пакува́льник, пакува́льниця — па-
кува́ч; пакува́чка, -ы

пакунок — *ж.* па́чка, -ы

паламар — *церк.* поно́мар, -я; *Врх.*
паля́мар (*помічник священика*);
див. дяк

палатка — *ч.* на́мет, -у; *с.* ша́тро

палахкоті́ти — па́вхати; сарах-
коті́ти, сарахті́ти (*про вогонь*)
оген в пе́цу барз па́вхав

палац — дво́рец, *род.* дві́рця; *ж.*
Хри. пала́та

палення — пали́ня

палеолі́т — *іст.* палео́літ, -у

палеолог — палео́лог

палець — *анат.* 1. па́лец, -льця;
мал. па́льчык; *книж.* перст;

мн. *рідк.* Пвн. батаньці; 2. вел. палюх; Ргр. шчук; Прт. кцюк, -а (на руці, на нозі); палец об палец не вдарит (прик.)

паливний — опаловий; ~ склад — опаловий магазин

паливо — ч. опал, -у (дрова, вугілля); маме заготовити опал на зиму

палиця пастуха — 1. заг. палиця, кривуля, -і; басалига, -ы; вел. палига, -гы; Ргр. бакуля, кульмага; ЗП. бигарь, -я; копач; 2. ч. Прт. бучак, -а (букова); 3. ге(ы)рлига, -ы; БГ. кульбака (вел. загнута); 4. Врх. рапак (кострубата)

палій — підпалюч

палісадник — городец, -дця; тж. палісада

палка — 1. заг.ч. кый, род. кыя; бук, патык; мал. патычок, -чка; ліска, -ы (з ліщини); 2. ч. Врх. кырм(н)ак, кирначчя, паровина; Прт. гнип; кыйом того, хто не шанує свого (прик.)

палкий — Врх. началистий (до роботи)

паломник — церк. книж. прочанин

паляниця — 1. заг. с. паля, -яти, палягко; ч. пляцок, -чка; ошчіпок, -пка (тонка); 2. адзімка, -ы (Різдв'яна, опріснок); 3. ч. БГ. книш (зі сиром зверху); 4. ч. малей, -ю (печена); 5. Врх. палянка (вівсяна)

пальто зимове — ж. угор. чуга, -ы;

чуганя, -ні; *рідк.* чапів(й), чуйка, -ы; чуя; ч. нім. мантиль; Врх. опінка; чугу шьли зо сукна, довгу, з пелерином і френдзлями на раменах
пальців фаланги — мн. анат. челенкы, -ів

пампушок — кул. пампух; фучка, -ы (пухке печиво)

пам'ятати — памнятати, -ам, -аш; Ргр. тямити; я добре ~ таю — добрі памнятам

пам'ятка — ч. забыток, -тка

пам'ятник — мист. помник; тж. монумент

пам'ять — памят, памнят, -ы; Врх. тямка; Хриц. тяма; за мойой памяти такой спекоты не было

панахида — ч. церк. парастас, -у; відправа, одправа, -ы; с. набоженьство; Врх. подушеньство (Богослужіння за померлих)

панель — див. тротуар

пандус — ж. нім. рампа, -ы (похилий в'їзд, спуск)

панотець — церк. єгомосць, -ця

панський — панський, -ка, -ке

панталони жін. — мн. майткы, -ток; *рідк.* цыжемкы

панти = Врх. сьвата оліва (з оленячих рогів)

панування — пановання; то было за часив пановання цисаря Франца Йозефа

панувати — ЛШМ. владнути

панщина — іст. панщызна, -ы; панищызна была скасувана за Австрії в 1848 роцы

панькатися – вози́ти-ся; БГ. коро-
води́ти ся

паперова фабрика – папи́рня, -і

паперовий – папи́рний

папір, папірець – 1. папе́(і)р, -я;
мал. папери(о)к; папірець, -рця;
2. ж. бібула, бібу́лка, -ы (ци-
гарковий); 3. нім. гля́нц-папір,
-пе́ря; БГ. шмі́ргель; Прт.
наждак, -у; шкляк, -а (наждач-
ний); 4. ж. макатка, -ы (промо-
кальний)

пали́роси – мн. дз(ц)ига́ры; палити
~ ку́рити дзи́гары

папка – канц. те́чка, -ы

паплюжити – она́чыги, -чу, -чыш

папороть – бот. папорти́на,
папо́рот, папоро́та, папорот-
и́на, папора, -ы; папоротни́ця,
-і; папорти́няк; Врх. тищи́ця;
Ртр. гаджипи́рка; Хриц. солоди-
ця лісо́ва; тж. щитник

пар – госп. перелі́г, -логу; Ртр.
перелог, верни́ця, перни́ця;
Хриц. тлі(о)к, толо́ка (незоране
поле)

парад – ж. дефіля́да; фр. пара́да,
-ы; тж. огля́д; військовий ~
військо́ва пара́да

паралелепі́д – мат. шести́о-
гранник

паралелограм – мат. шты́рику́г-
ник

паралельний – рівноле́глий; ~ на
лі́нія – рівноле́гла ле́нія

паралізований – безвлади́ний,
слу́гий, спаралі́жуваний (лю-
дина)

паралізувати – обезвлади́нити, па-

ралі́жувати, спаралі́жувати

паралі́ч – мед. паралі́(ю)ж, -у;

слу́та, -ы; БГ. го́стець

парапет – див. підвіконня

Парасковія – Пара́ска, -ы; Па-
ра́ся, -і

парасолька – розчепі́рка, -ы; ч.

фр. парасо́ль, -лі

парафіа́льний – церк. парафі-
я́льний; пол. фа́рний

парафі́н – ж. парафі́на, -ы

парашут – ав. спадо́хрон, -у;

розкрити ~ отвори́ти спадо́хрон

парашути́ст – ав. спадо́хроня́р

парикма́хер – див. перука́р

парламент – англ. парла́мент, -у

паровоз – зал. парові́з, -возу;

паро́тяг, -у; ж. нім. льоко-
моти́ва, -ы

пароль – с. війс. гасло́

пароплав – див. корабель

парохія – церк. пара́фія

парта шкільна – ла́ва, ла́вка, -ы

партизан – фр. партиза́нт; бути

~ ном – бы́ти партиза́нтом

партизанщина – партиза́нка, -ы

парті́йний – політ. парті́йний

парті́йність – парті́йни́ст, -но́сти

партія – політ. нім. партия́, -ні

парубкува́ння – невідм. парі́бко-
ва́ня, парі́бчы́ня; ж. кавале́р-
ка, фра́єрка, -ы; Врх. парі́б-
щы́ня

парубкувати – парі́бчы́ти, -чу,

-чы́ш; парі́бкува́ти, кавале́-

рува́ти, -у́ю, -у́єш

парубок – парі́(о)бок, -бка; па-

рі́бчак; мн. парі́(о)бкы, па-

рі́(и)бцы; парубя́; слов. шу́гай,

-я; *Врх.* л'єгін; *парі́бци* ся
жсєнят, бо ся *войни* боят (*ніс.*);
татарка – не *овес*, *паробок* –
не *вдовец* (*ніс.*); *выбрала-м* до
краю, *воз мене*, *шугаю!* (*ніс.*);
тж. хлопець

парубоцький – *парі́бскій*, -ка, -кє;
~ кє *життя* – *парі́бскє жы́тя*

паруватися – *гукати-ся*, *гуртити-ся*,
марцювати-ся (*у часі злучки тварин*)

парцеляція – *пол.* *парцеля́ция*, -ні
(*поділ земельних угідь*)

паршивий – *пархатий*; *Врх.* *ры-
нявий*

паршивіти – *спаршыві́ти*; *Врх.*
спаркані́ти

пасажир – *подоро́жній* (*людина*)

пасинок – *пасерб*, *приведник*

пасіка – *пчельня*, *пчолярня*, -і

пасічник – *пчоляр*; *Ртр.* *пчоль-
ник*, *пшчеляр*; *Хриц.* *бортник*,
пщоляр

паска – *рел.* *св'ячени́на*, -ы (*освя-
чена в кошику*)

паскуда – *Врх.* *Прт.* *говєда*, *шка-
ворога*, -ы

паскудний – *Врх.* *пацку́дний*,
шкаредний; *Стб.* *паску́нний*

паскудство – *свиньство*; *Врх.*
паскуди́ще, *паскудь*

пасмо – 1. *Ртр.* *пові́смо* (*льону*,
вовни); 2. *ч.* *БГ.* *ко́смик* (*во-
лося*)

пасовище – 1. *заг.* *ч.* *вы́гін*, -го́ну;
пасвиско, *пасовиско* (*поблизу*
села); *ж.* *толока*; *Ртр.* *пасєнь-
ка*, *паствиско*; *Стб.ч.* *тлок*,
толок; 2. *Прт.* *гала*, -ы (*гір-*

ське); *ч.* *Пвн.* *пашняк*; 3. *ж.*
поплава, -ы (*болотисте*); *на*
пасви́ску *было чу́ти сьнів*
пастухів

паспорт – *фр.* *пашпорт*, -у; *лєгі-
тима́ция*, -ні; *нім.* *пас*; *пол.*
до́від особі́стий, -во́ду ...то́го;
тж. *посвідче́ння*

пастель – *мн.* *мист.* *кредкы*, -ів

пастка – *див.* *капкан*

пастух, пастушка – 1. *мн.* *пасту-
хо́ве*, *пастушко́ве*; *Ртр.* *бара́-
няр* (*баранів*); 2. *воля́р*; *Ртр.*
во́лар, *воло́вар* (*волів*); 3. *Прт.*
гу́сяр, *гу́сяч* (*гусей*); 4. *козя́р*
(*кіз*); 5. *ко́няр* (*коней*); 6. *коро-
вя́р*; *рі́дк.* *вака́р*, -я (*корів*);
7. *рел.* *па́стир*, -я; *пасты́рка*,
-ы; *воля́ре*, *воля́ре*, *де сте во́лы*
пасли? *козя́ре*, *козя́ре*, *де сте*
ко́зы пасли? *ко́няре*, *ко́няре*, *де*
сте ко́ні пасли (*ніс.*)

пастуший – *книж.* *пасте́рскій*,
-ка, -кє

патока – *спец.* *меля́са*, -ы

патолог – *мед.* *пато́лог*

патрати – 1. *дерти* (*дру*, *дреш*,
дре; *дреме*, *дрете*, *друг*) (*пір'я*);
2. *пол.* *патроха́ти*, -ам, -аш;
патрошы́ти, -шу, -шыш (*нут-
році тварин, птиці*)

патріарх – *церк.* *патріа́рх*

патріархальність – *патріа́рхаль-
нист*, -ності

патріот, патріотка – *фр.* *пат-
рійо́та*, *патрійо́тка*, -ы

патрон – *мн.* *війс.* *набо́ї*, -ів; *ч.*
сьлі́пак (*холостий*); *ч.* *Прт.*
ладу́нок, -нка; *підносити* ~ *ни* –
подава́ти набо́ї

патронтаж — *ж. війс. ладовни́ця, -і*
патрубок — *техн. нім. шту́цер, -я*
(для з'єднання труб)

патрулювати — патрулюва́ти,
-ую, -уєш

патруль — *війс. нім. па́троль; ж.*
па́троля, -і

патрульний — *війс. па́трольовий*
па́тьок — за́тьок, -у (підмочене місце)

пауза — па́вза, -и

пахва — 1. *анат. пазу́ха, -и; ч.*
пах; па́ха, пахви́на, -и (крайня част. черева); 2. *крав. про́йма, -и*

пахта — *див. сколотини*

пахучий — пахня́чий

пацюк — *зоол. щу́р; Врх. па́ц-*
ка(у)н; *Ртр. па́ткань*

паша — па́шча, -и; *груб. па́шче́ка*
(у звірів)

пашекувати — *груб. пыскува́ти,*
-ую, -уєш; *фафра́ти, -рю, -реш*
(на когось); *до родичів не вільно пыскува́ти*

паяти — *цинува́ти, лютува́ти,*
-ую, -уєш; *Прт. швайсува́ти,*
-ую, -уєш

педа́ль — *ч. рідк. сту́пир, -я*

пейзаж — *мист. вид, ви́док,*
краєви́д, -у

пекти — *печы, спечы, -чу, -чеш*
(картоплю, м'ясо); *на ва́трі*
буде́ме печы ко́мпері

пеку́чий — *кул. пірня́чий*

Пелаге́я — Пелагі́(ї)я, -иі; Па́йзя,
Па́зя, -зі; *Врх. Па́за, Па́зьга,*
Па́йза

пелюстка — *бот. лепі́сток, пе-*

лю́сти(о)к (з квітки)

пелюшки — *мн. пелёны, пелёнки,*
-нок; *сонце буде грі́ти, пелёнки*
суши́ти (піс.)

пензель — *мист. 1. заг. нім. пі́н-*
зель, -зля; 2. *ма́зак (малярний)*

пенсіонер, пенсіонерка — *пол. еме-*
ри́т; *емери́тка, -и; нім. рен-*
тиста, ренти́стка, -и;

пенсія — *пол. емериту́ра, -и; нім.*
рента, -и; *ЛШМ. дохо́док*

пенсне — *мн. біно́клі, -ів (окуляри)*

пень, пеньок — 1. *заг. пня́к; пня-*
чок, -чка; 2. *Врх. ко́рна(я)к,*
ко́рна(я)га, коверня́г(к)а (*суку-*
ватий); *палу́ба, палу́бки (дуп-*
листий); *на горі — кряк, під*
горо́м — пня́к (піс.)

пера півня — *мн. БГ. кошы́ці (на*
хвості)

первісток — *ж. Ртр. перві́стка,*
перю́шча, первю́ска (*вівця або*
корова, яка родила вперше)

первоцвіт весняний — *бот. ряст,*
-у; *мн. бара́нці, бара́нчыкы;*
ме́дяник; *ж. приму́ла, -и*

пергамент — *спец. нім. перга́мін, -у*

перебіг — *хід, род. ходу; ~ хвороби*
— *хід хвороти*

перебіжки — *присл. пребі́гом*

перебільшення — *преса́да, -и;*
пребі́льшя́

перебрати — *пребра́ти, -беру,*
-береш

перебування — *ч. побы́т, -у; Врх.*
быва́ня (*місце прожива́ння*)

перебувати — *пребыва́ти, -ам,*
-аш; *хтів бы-м пребы́ти до́ма*
якнайдо́вше

перебудова — **пребудова**, -и
 переважити — **преважыти**, -ажу, -ажыш
 переважно — *присл. переважно(і); в горах переважно коротке літо*
 перевал — *рідк. просмык (гірський)*
 перевантажити — **преладувати**, -ую, -уєш
 переварити, **переварювати** — *фізіол. претравляти, претравлювати*, -юю, -юєш
 перевдягнутися — **преоблєчы-ся**, **преодіти-ся**
 перевезення — **превожыня**
 перевезти, перевозити — **превєзти**, **превозити**, -вожу, -озиш; *сьіно і снопы превозили на драбняку*
 перевернути, перевертати — 1. **превернути**, **превертати**; **прекарбуляти**, -ям, -аш; ~ сіно — **превернути** *сьіно*; 2. **прекыцнути**, -ну, -неш; ~ через голову — **прекыцнути-ся** *през голову*
 перевесло — **поверєсло**, **поровє(і)сло**; *Ртр. поревєсло; повєреслами вязали снопы зерна на поли*
 перевидання — *друк. прєдрук*, -у
 перевидати — **предрукувати**, -ую, -уєш; ~ довідник — **предрукувати** *порадник*
 перевізник — **перевозец**, -зця
 перевірити, перевіряти — **превірити**, -рю, -риш; **проконтролювати**, -юю, -юєш; **справдіти**, -джу, -диш; **справджати**, -ам, -аш; **спрактикувати**, -ую,

-уєш (*на практиці*)
 перевірка — **контроля**, -і; **пре(о)вірка**, -и; *церк. візитаці(і)я*, -ні; *нім. проба*, -и
 переворот — **преврот**, -у; ~ у науці — **преврот** *в науки*
 перевтілення — **превтіліня**
 превтома — **премучы(е)ня**
 превтомитися — **премучыти-ся**
 превтомлений — **премучений**
 перев'язаний — *Врх. прєсливуватий; в знач. зав'язувати вузол*
 перев'язувати — *див. бинтувати*
 перегинати, **перегнути** — **прегынати**, **прегнути**, -гну, -гнеш; *розм. ~ палку — прегынати кыя*
 перегляд — **прегляд**
 перегони — *спорт. заводы, пол. высцыгы*, -ів; *тж. змагання, гонки; вело ~ колярски высцыгы*
 перегородити — 1. **заставити**, -влю, -виш (*поле*); 2. **прегородити**, -джу, -диш (*воду*)
 перегородка — **перяйка**, **прегородка**, **пребірка**, **пребоіна**, -и (*в скрині*); *Врх. прегорода; наробили зме дост тых перяйок*
 перегрітися — **прегріти-ся**; *Врх. здушыти ся (зопріти); коні ся мі здушили*
 переглядати, **переглянути** — **презерати**, -ам, -аш; **прєсмотри(я)ти**, -рю, -риш
 переглянутися — **презирнути-ся**; ~ між собою — **презирнути-ся** *межде собом*
 перед — *грам. прийм. пред; Врх. опєред; пред ночом приіхали-зме домів*

передавач — *рад.* на́дайник
 передати — *преказати* (*прекажу, прекажеш, прекаже; прекаже-ме, прекажете, прекажуть*)
 передача — *ч. спорт.* пас, -у; ~ м'яча — пас пилком
 передбачений — *предвиджений*
 передбачення — *предвидже(ы)ня*;
 це можна було ~ чити — *того було до предвидження*
 передбачити — *предвидіти, -джу, -диш; ~ розвиток події — предвидіти розвитку справи*
 передбачуваний — *припушчальний*
 передвиборний — *предвыборчий*
 передихнути — *див. віддихнути*
 передновок — *Врх. доновинки*
 передня част. — *ч. перед, -у*
 передостанній — *предостатній, -ня, -нс*
 передплата — *предплата, -ы; ~ на газети, і журнали — предплата на газети а часописи*
 передплатник — *пол. пренумератор, -я (періодичних видань)*
 передплачувати — *предплатити, -ачу, -атиш; пренумерувати, -ую, -уєш (газети, журнали); тж. підписатися*
 передпокій — *предпокій, -кою; в передпокою зоблікали верхню одіж*
 передразнюватися — *див. кривлятися*
 передусім — *див. насамперед*
 передчасний — *предчасний, недоносний; ~ смерть — предчасна смерт*
 передчасно — *див. завчасно*
 передчуття — *предчуття; тж. підозра; маю погане ~ мам*

недобре предчуття
 пережити, переживати — *грызти-ся, трапити-ся; переживати, -ам, -аш; рідк. пациги, -цам, -цаш; пол. мартвити-ся*
 пережиток — *прежыток, -тка*
 пережиття — *згрызота, -ы; прежыття; тж. переживання*
 перезвук — *презвук, -у*
 перезрілий — *присталий; ~ лежито — пристале жыго*
 переймання — *перейма, прейма, -ы*
 переймати, перейняти — *преймувати, -ую, -уєш; переяти (щось у когось)*
 перейти — *прейти (прейду, прейдеш, прейде; преїдеме, преїдете, преїдут); преїдеме на другу сторону улицы*
 переказати, переказувати — *преповісти, -ім, -іш; преповідати, -ам, -аш (почуте, прочитане)*
 переказитися — *преказити-ся; Прт. вышалітисся, -іюся, -ієся*
 перекидатися, перекотитися — *превертати-ся; преқыцнути-ся; Врх. перебздыкнути; кыцкати-ся; Прт. бздыкатися, -амся, -ашся; лем ся кыцнув, як ем му в(г)ліпив; зяяц нараз перебздыкнув-ся*
 перекинути — *прешмарити, -рю, -риш*
 переклад — *с. претлумачыня, тлумачыня; вільний ~ свободне тлумачыня*
 перекладаний — *прекладаний, предложений*
 перекладати, перекласти — *тлума-*

чы́ги, претлума́чыги, -чу,
-чыш

перекладач — *лит.* тлу́мач; *рідк.*
тов(л)мач

перекладина дер. — 1. *нім.* банта,
-ы (*що скріплює крокви в даху*);

2. перебо́ина, пребо́ина, -ы (*по-
перечна, в хрестовині*); 3. тре-
пак (*для вибивання тилу*); *тж.*
поперечка

перекличка — *див.* заклик

переконання — преко́нання, пре-
свѣдчы́ня; політичні ~ полі-
ти́чні преко́нання

переконатися, переконуватися —
пресвѣдчы́ти-ся, пресвѣдчу-
вати-ся

переконливо — *присл.* тве́рдо

переконувати — преко́нувати,
-ую, -уєш (*когось*)

перекоситися — *БГ.* зві́рити ся;
двѣри гет ся зві́рили

перекотиполе — *бот.* покоті́лю

перекосений — зві́рений; *БГ.* зве-
ри́стий

перекрутити — *див.* переробити

перекручений — попы́ртаний

перелаз, проліт — *Ріг.* лі́са, лі́ска;
остро́га, пра́смо, пля́йстер (*у
паркані*)

перележати — прележа́ти, -жу,
-жыш; *Врх.* облежа́ти

перелетіти, перелітати — преліта́-
ти, -лѣчу, -лѣтиш; препорхну́-
ти, -ну, -неш

переливатися, перелитися —

1. зьбі́гти (*молоко, через край*);

2. претече́ы (*з одного місця до
іншого*)

перелити — преля́ти, -лью, -льш

перелицьовувати — *крав.* ніцува́-

ти, -ую, -уєш

переліг — облі́г, -ло́гу; *угор.* -у,
угоріско; *рідк.* дерні́на, -ы
(*поле необроблене*)

перелік — спис, -у; списо́к, -ска

переліт — прелі́т, -льо́ту; ~ пта-
хів — прелі́т пта́ства

переловиги — прелапа́ти, -ам, -аш

перелом — с. злама́ня; ~ руки —
злама́ня ру́кы

перелюб — прелю́б, прелю́бец,
-бця; прелю́бник; *тж.* перелю-
бець

переляк — зля́к, прѣстра́х, -у;
с. прѣстра́шныя

переляканий — прѣстра́шений;
~ як заєць — прѣстра́шений яко
за́яц

перелякатися — прѣстра́шыти-ся

перемагати, перемогти — звы́-
тяжы́ти, -жу, -жыш; поконати́,
премогати́, -ам, -аш; премочы́,
-о́жу, -о́жеш; ~ страх — поко-
нати ля́к

перманент — *див.* завивка

перемичка — *ч.нім.* шу́бер, -бра (*в
димоході*)

переміна — змі́на, одмі́на, -ы;
споді́ваємося на ~ ни —

споді́ваме-ся на змі́ны

перемішувати — *див.* мішати

переміщення — премі́шчы́ня

перемога — звы́тяга, -ы; військо́ва
~ войско́ва звы́тяга

перемогти — поконати́, -ам, -аш

переможений — поконаний

переможець — звы́тяжець, -жця

перенесення — преносы́ня; ~ з
хати до хати — преносы́ня зо
хы́жы до хы́ж

переночувати — преночувати,
-ую, -уєш; *на верху преночу-
вали-зме в колибі*

перевдягнути — преоблєчы, -чу,
-чыш; *предіти, -ію, -ієш (пе-
ремінити білизну)*

перепекти — препєчы, -чу, -чєш

перепиляний — преризаний

перепиляти, перепилювати — пре-
ризати, преризувати, -ижу,
-ижєш (*дерево*)

перепис — прєпис, -у; ~ населення
— прєпис люди

переписування — прєписування;
~ завдання — прєписування
завдання

перепитати, перепитувати — пре-
пытати, препытувати, -ую,
-уєш

перепитування — препытування

перепідготовка — прєшколіня

перепілка — *зоол. Врх. каспер,
куцкурудз, перепєла, перпели-
ця, підколоть, підпалайка, під-
палак, підполотя, підсколоцка,
подполоть; рапак, скріпак,
трепі(ю)лка; Рпр. прєпілка,
прєпелиця; Стб. перепелиця;
тж. деркач; як підпалок сьні-
ват — буде новий хлїб (прик.)*

перепічка = с. кул. паля, -ти;
палягко; Рпр. 1. підпалок, під-
пальча (*зі сиром, капустою*),
палачынка; 2. осуг (*з картоплі*)

переполох — поплох, -у; *тж.*
паніка

переплисти, перепливти — пре-
плысти, прєплыти, -ву, -вєш
переплутаний — поплянтаний, по-

пытаний

переплутати — поплянтати, -ам,
-аш; *поплянтав-єм годи́ну спо-
тканя*

переполошити — преполошыти,
-шу, -шыш; ~ *звірів у лісі —
преполошыти зьвірину в лісі*

перепона — прєпона, -ы

перепочити — препочыти, -ыну,
-ынеш; Рпр. *вытхнути, одотх-
нути, -ну, -неш; мусіме кус
вытхнути по роботі*

переправа — прєправа, -ы (*пере-
хід*)

перепробувати — прєпрібувати,
-ую, -уєш (*щось*)

перепродаж — одпродаж, -у; пре-
купка, -ы

перепродати — одпродати, пре-
продати, -ам, -аш; *одпродав єм
убраня сусьдів*

перепросити, перепрошувати —
прєпросити, -ошу, -оєш; *пре-
прос мя, милєнька, бо-с мя
розгнівила (піс.)*

перепрошення — прєпрошєня

перепустка — прєпустка -ы

перепуття — прєпутя; *стоїмо на ~
ті — стоїме на прєпуті*

перерва — нїм. павза, прєрва, -ы;
*тж. зупинка, пауза; ~ на пере-
кур — дзигарьова прєрва; нїм.
розм. фасрант*

перервати, переривати — прєр-
вати, -ву, -вєш; прєривати,
-ам, -аш; ~ доповід — прєрвати
отчит

перереєстрація — прєрєгістрація,
-ні

перереєструвати — пререгіструва-
ти, -ую, -уєш

переріз — преріз, -у; в знач.
перерізування

переробити, переробляти — прео-
начыти, преоначувати, -ую,
-уєш; *Врх.* переоначыти; *аду-*
кат преоначыв справу по свому

переробка — преробка, -ы

перероблення — преробліня

переростати — преростати, -ам,
-аш

пересаджування — пресаджыня

пересадити, пересаджувати — пре-
шчыніти, прещепляти, -плю,
-пиш

пересадка — пресядка, ы (*дія*)

пересвідчення — пресьвідчыня

пересвідчитися — пресьвідчыти-
ся

переселенець — 1. заг. преселенец,
-нця; 2. *іст.* західняк; *западе-*
нец, -нця (із Заходу); Лёмків до
гнєска называють «західняка-
ми»

переселення — переселіня; *пере-*
селіня Лёмків на Схід і Захід не
было добровільним

пересидіти — пресьідіти, -джу,
-диш

пересипати — пресыпати, -ам,
-аш

пересідати, пересісти — пресьі-
дати -ам, -аш; пресьісти, -сяду,
-сядеш; ~ з поїзда на поїзд —
пресьісти з потягу на потяг

перескочити — прескочыти, -чу,
-чыш; ~ через канаву — преско-
чыти през фосу

пересолений — пресолений; ~ на
страва — пресолене ідло

пересохлий — прёсхлий (*білизна*)

переспати — преспати, -плю,
-пиш

переспів — пресьпів, -у (*вільний*
переклад)

перестанова — престанова, -ы

перестань! — *нак.* прэстан! *прошу,*
прэстан блянда́ти глу́пства!

перестібати — препинати, -ам,
-аш

пересторога — с. остережыня;
престро́га, -ы

переступати, переступити — пре-
крачати, прекрочыти, -ам,
-аш; ~ правила — прекрочыти
преписы

пересувати — пресувати, човгати,
шурати, шургати, -ам, -аш

перетворення — преображыня

перетекти, перетікати — претёчы,
претікати (*про воду*)

перетинка — *анат. слов.чес.* блона,
-ы; *Врх.* оболона; *тжс.* плівка

перетрушувати — пре(о)трясти,
-су, -сеш (*сіно*)

перехилений — прехылений;
~ тин — прехылений пліт

перехитрити — прехытрити, -рю,
-риш

перехід — 1. с. прейсьтя; прехід,
-ходу; 2. *війс.* премарш, -у

переховання — прехованя

переходити — преходіти, -джу,
-диш; ~ вулицю — преходіти
улицю

перехресний — розстайний

перехреститися — прекстіти-ся;
іде́ш ко́ло це́ркви — пре́ксти-ся!
(*прик.*)

перехресток — ж. розто́ка, -ы;

невідм. **розстань** (двох доріг); с. **пол. скрижування**; ж. **Прт. крижівка, -и**; тж. **роздоріжжя**
перехрестя — ж. **пребоїна, -и**
перехрещуватися — **прекрещувати-ся** (*перетинатися навхрест*)
перецінити — **прецініти, -ню, -ниш**
перець — 1. ж. **бот. угор. паприка, -и**; **Врх. поприга** (червоний, стручковий); 2. **попер, -прю**; **Врх. поперь** (чорний)
перечитати — **пречитати, -ам, -аш**; ~ **листа** — **пречитати письмо**
перечниця — **попернічка, -и**; **Врх. поперник, поперниця** (для перцю)
перешити, перешивати — **крав. лицювати, прелицювати, -юю, -юєш**
перешкода — **завада, препінка, препона, прешкода, -и**; ч. **пребой, -ю**
перешкодити, перешкоджати — **помішати, -ам, -аш; прешкаджати, -ам, -аш; стати на заваді; Прт. зошпетити, -єчу, -єчеш**
перешукати — **преглядати, -ам, -аш; Прт. прешперати, -ам, -аш**
перила — **див. поручні**
периметр — **мат. обвід, -воду** (довжина кола)
перина — **ЗП. паперіна**
період — **заг. вік, час, -у**; **пол. окрес, -у**
період правління — ж. **каденція, -иі**; ~ **закінчується** — **каденція**

ся кінчат
періодично — **присл. час од часу; час од часу колєта давав-ся чути**
періщити — **плюшчыти; рум. репігати, репіжыти** (про дощ)
перламутр — **нім. перлямүтер, -тру**
перлина — **мін. Хриц. перелка**
перо павине — **пі(ю)рко** (для капелюха)
персидський — **перскій, -ка, -ке**; ~ **килим** — **перскій диван**
персик — ж. **брє(о)сква, пол. бросквіна, брослива, -и**; ж. **Прт. смоквина, -и**
персона — **особа, -и**
персональний — **особовий**; ~ **справа** — **особове діло**
перстень — 1. **заг. персьті(е)н, -тєня; мал. перстєник; Стб. перстєнец, персьтін, пє(и)рсьцін, пырсьцін**; 2. ж. **обручка, -и** (шлюбна); 3. **сигнет** (з печаткою)
перукар — **голяр; нім. фризїєр, -я; БГ. стрїжїй**
перукарня — **голярня, фризїєрня, -ї**
перукарський — **фризїєрскій, -ка, -ке**
перчений — **попрений**
перчити — **поприти, -рю, -риш**
перше — **присл. скорше**; ~ **було краще** — **скорше было ліпше** (прик.)
перший — **рідк. первий**
перші — **мн. першы** (першых, першым, першыма)

першість — с. першёнство
 перш за все — БГ. передовшыгко,
 передовшыгкым
 перш ніж — присл. занім, ним;
 занім щтоси повісти — маи
 помисъліти! (прик.)
 першокласник — розм. першак
 пестити — гласкати, -кам, -каш;
 не гласкай пса протів серсти!
 (прик.)
 петля, петелька — 1. заг. клюка,
 ключка, завіса, -ы; 2. Врх.
 вроза, -ы; (прив'язує бич до
 держака); 3. Ртр. пантлічка,
 пантліка; тж. зашморг
 печатка — печат, -ы
 печера — книж. ч. вертеп, -у;
 яскиня, -і
 печериця — бот. печарка, псярка,
 -ы; Врх. стернівка (гриб); тж.
 шампінйон
 печиво — кул. цястко, цястечко;
 мн. цястка, -ток; Прт. бұхта,
 -ы (біле)
 печінка — печи(і)нка, -ы; пол.
 вонтроба; Врх. печеня, печень,
 -і; Ртр. тяжке плюца
 печія — фізіол. жага, ы
 пивзавод — нім. бровар, -у; ж.
 броварня, -і
 пивна — пивярня, -і (пивний
 заклад)
 пивовар — броварник
 пижмо звичайне — бот. ч. ка-
 нупер, криворот, -у; ж. ма-
 ри(у)нька, -ы; Врх. калупір,
 кориворот, марімята; пеле-
 вонь (бальзамічне)
 пил — порошок, -у; ж. курява, -ы

Пилип — Філип; Філь, Фільо, -ля
 Пилипівка — рел. Федоровиця, -і;
 Филипівка, -і (ніст 28.11. —
 6.01.)
 пилок квітковий — бот. ж. перга,
 -ы (для бджіл)
 пилорама — див. лісопилка
 пиросос — техн. пилотяг, -у
 пиляр — трач
 пиляти — 1. пилювати, -ую, -уш
 (мет.); 2. ри(і)зати (рижу, ри-
 жеш, риже; рижеме, рижете,
 рижут) (дер.)
 пиріг — кул. 1. заг. колач; періг,
 -рога; мн. пе(и)рогы, -ів; рідк.
 бульванок, -нка; 2. сырник (зі
 сиром); 3. завиванец, -нця; пол.
 струдель, -для (з маком і яблу-
 ками)
 пирій повзучий — бот. пыр, -у;
 перій, пырей, -рію; ж. перий-
 ка, -ы; БГ. перниця (бур'ян)
 пирхати — див. фиркати
 писати погано — як кура лабом;
 БГ. базьграти
 писулька — ірон. цидулька, -ы
 письменник, письменниця — пи-
 сар, -я; писарка, -ы; писатель,
 -ля; писателька, -ы; нім. літе-
 рат; літератка, -ы
 письменність — філол. писемніст,
 -ности; писемство, письменс-
 тво
 письмо — грам. писмо; лемківске
 писмо неє барз тяжке
 письмовий — писемний; ~ ва
 відповідь — писемна одповід
 письмово — присл. писемно(і)
 питальний — грам. зьвідальний
 (знак)

питання — з'я́дана, пита́ня; це ~ життя — то пита́ня жы́тя

пити — 1. пия́ти (пия́м/пью́, пия́ш/пьє́ш, пия́(я)ме) (часто); 2. гру́б. льонда́ти, -джу́, -даш; хлє́пати, -чу́, -чє́ш (воду)

пити жаді́бно — хлє́пати, -пчу́, -пчє́ш; хлє́че, як коро́ва во́ду

питльований — петлю́ваний (хлі́б)

пиха́тий — гонорі́стий

пиша́тися собою́ = Пвн. кє́пє-шы́ти ся

пи́шний — бу́чний, пы́шний; Ртр. парадни́й

пи́щати — 1. ви́щати, ви́скати, -щу́, -щы́ш (про лю́дину); 2. пи́(і)ска́ти, -счу́, -счы́ш (на со́пілці); 3. пі́кати, -ам, -аш; Врх. пия́вчати, півори́ти, піко́тити (про пта́хів); 4. цы́пчати (курча́та); писка́й же мі́, писка́вко дубо́ва (піс.)

пи́щу́ха зви́чайна — зоол. Врх. ко́валик, кова́льчык

пия́тика — пия́ва, -ы; пия́цтво

піа́ніно — муз. італ. піа́но (неві́дм.)

піа́ніст, піа́ністка — піа́ніста, піа́ністка, -ы

півда́рма — присл. Прт. на́пів-да́рмо

півде́нний — геогр. полудно́вий; ~ на Аме́рика — Полудно́ва Га́мерика

півде́нь — ж. геогр. полудне́, -я; тж. час. дня

піве́нь, півни́к — зоол. ко́гут, ко́гутик; с. ко́гутя; пол. кур; Врх. пі́гель, сы́пвак; се́ред но́чы,

опівно́чы ко́гуты за́пи́ли (піс.); без ко́гута — хы́жа шу́та (прик.)

півни́ки садо́ві — бот. Врх. ко́са-ри́ки; тж. соки́рки по́льові

півня́чий — ко́гутій, ко́гутя́чий

півоні́я ліка́рська — бот. піво́ня, -і; Врх. поло́нія (кві́тка)

півтора́ — числ. пі́тора, -ы; Ртр. півдру́га; півтре́тя (два з поло́виною), півче́тверта (три з полови́ною)

півтора́к — пі́тора́к

під — по(і)́д; ~ ка́менем — под ка́меню́м

підбе́резник — бот. ко́зак; ко́зар, -я; ба́бка те́мна; гри́бик; пол. ко́зляк; тж. підосичник (гри́б)

підби́рати — Прт. до́бера́ти, -ам, -аш; до́бера́в є́м до́вго сво́ю же́ну

підбі́л зви́чайний — бот. бі́локо-пы́тник; с. кінське ко́пы́то, -кого ... а; підбі́ль, -лю; Врх. бі́л(в)пу́х, бі́впу́шок, опу́ша; тж. дере́вій, мати́-й-мачу́ха

підбо́р — див. ка́блук

підбу́рювати — підю́джувати, -жа́м, -жа́ш

підбу́рювач — БГ. звади́тель (який підмо́вляє до сва́рки, бі́йки)

підва́жити — підва́жы́ти, -жу́, -жы́ш

підва́л — буд. ж. пи́(е)вни́ця, -і; мн. фр. суте́рини (під ха́тою); тж. підзе́мелля, по́гри́б

підва́лини — мн.буд. спі́дки, -і́в; спі́дки кла́ли на ка́мє́нях без у́жы́тя ци́ме́нту

підвечі́рок — підвечы́рок, -рка;

рідк. Ргр. оловрант; Стб. оловранок; підвечірок ся їло в полю

підвищення — підвищіяня

підвіконня — ч. буд. нім. варцаб, -у (віконна поличка)

підганяти — 1. понагляти, -ам, -аш; в знач. поспішати; 2. понукати, -ам, -аш (коней)

підглянути — підзе(и)рнути, -ну, -неш; Прт. підсмотрити, -рю, -риш

підгорля — анат. волю; Врх. підга(о)рлина; Ргр. підга(о)рля, підгорлиця (передня част. шиї у коров)

підгортати — огартати, -ам, -аш; ~ картоплю — огартати компери

підготовка — ч. вышкіл, -колу; с. вышколіня, школіня

підготовлений — пол.чес. школений (про фахівця)

підготовлювати — див. готувати

піддашся — ч. під, род. поду

піджак чол. — ж. блюза, блюзка, -ы; нім. гёрок, -рка; обёра(о)к; пол. ж. маринарка, -ы; Хриц. загортка; Пен. візітка; ЗП. рек(х)лик

піджарка — кул. засмажка, -ы; засмажка — то мука, підсмажена на смальці; тж. присмажка

підзаголовок — літ. підтігул, -у

підзорна труба — спец. льорнета, льорнетка, -ы

піді! — нак. ід! пі(о)д!

підігнати — доробити (дораблям, дорабляш, дорабляме); припа-

сувати, -ую, -уєш (щось)

підігнути — підкотити, -очу, -отиш; Врх. підкасати; дівча

підкасало фартушок руком

підігнутий — підогнутий

підігрівати, підігріти — вігріти, вігривати, -ам, -аш; молоко вігривають, жебы зробити з нього сыр

підійди! — скор. нак. под-ле!

підійти — підийти, -йду, -йдеш

підірваний — підорваний

підісланий — підосланий

під'їзд — доїзд, -у (шлях); Врх. подворец (до будинку)

під'їхати — підїхати, -ам, -аш

підказати, підказувати — нараїти, -аю, -аїш

підкладка — крав. підшывка, -ы (тканина)

під конвоєм — присл. нім. цюпа-сом, чупасом

підкреслення — підкресліня

підкувати — підкути, -ую, -уєш (коня)

підкупити — підплатити, -ачу, -атиш (дати хабаря)

підлабузний — облесний; тж. запобігливий

підлеглий — підвладний, підданий

підлесник — Врх. підхльїбни(і)к

підлещуватися — підхльїбн(л)яти-ся; догоджати, -ам, -аш

підлива — кул. ж. підливка, ма-чанка, мачка, -ы (із муки і молока)

підлий — пол. лайдацькій, -ка, -ке
підлісник європейський — бот.

куря́чы ла́пки, -чих ...пок
 підлісся – підлі́ся
 підлість – *пол.* лайда́цтво; най-
 більша ~ найве́кше лайда́цтво
 підліток – *груб. нім.* бенка́рт
 підлога дер. – *мн.* деліны; *Ртр.*
 ді(ы)лина, помі(о)ст; *нім.* дылі
 (в стайні)
 підмайстер – челя́дник
 підмаренник чіпкий – *бот.* леп-
 чык, ліпе́ц, ліпняк, ліпчак;
ж. липчы́ця, -і; *Врх.* липник
 підметки – *мн.* шевс. зо́лі, -ів;
 зо́лівкы, -вок; поставити ~
 приби́ти зо́лівкы
 підмивати – *Прт.* підбе́рати; *быс-*
тра во́да по́дбе́рала бе́регы
 підмовляти – нама́вляти, нама-
 вяти, -ям, -яш; підби́вати, -ам,
 -аш; підю́джувати, -ую, -уєш
 підмога – помі́ч, -мочы; чекаємо
 на ~ гу – чека́ме на помі́ч
 підморгнути, підморгувати – мру-
 гати, -ам, -аш; мру́гнути, -ну,
 -неш; *ЗП.* джмуркнути, мурга-
 ти
 підморожений – *Прт.* надморо-
 жений, -на, -не
 підмостки дер. – *ч.* *Ртр.* бліх (для
 білі́ння полотна)
 піднебіння – *анат.* піднебі́ня;
Врх. поні́бля; *Ртр.* підні́бля, пі-
 димня
 піднести – *див.* подати
 піднімай! – *нак. італ.* ві́ра!
 піднімати, підіймати – 1. дви́гати,
 дви́гнути, -ну, -неш; пучы́ти-
 ся (~ важке); 2. здо́мати, -му,
 -меш (*руки вгору*); ~ вантаж –
 дви́гати тяга́ры; ко́ло це́ркви

належа́ло-ся здо́мати капе́-
 люш
 підні́матися – спи́нати-ся (*тягну-*
тися до чогось)
 піднос – підні́с, -но́са; *ж.* *пол.*
 та́ца(я), -ці
 підоді́яльник – на́пі(е)рник; *ж.*
 копе́рта, пі(о)шва, -ы; *Ртр.*
 всып, заго́ловчы́на, периня́-
 ка, пы́рниця, пересы́па,
 пресы́па, повло́ка (для ковдри,
 перини)
 підозрі́лий – підзі́(о)рний, підо-
 зре́ний, підозрюва́ний
 підосичник – *бот.* ко́зак, під-
 осы́нник, черве́няк; *Прт.* тре-
 পে́тяк, -а (*гриб*)
 підперезатися – опа́сати-ся
 підпи́лий – *розм.* підпи́тий; *тж.*
 на́підпитку
 підписа́тися – пренуме́рувати,
 -ую, -уєш; ~ на жу́рнал – пре-
 нуме́рувати часо́пис
 підписа́ка – предпла́та, -ы
 підпі́льний – підзе́мний; в ча́сы
 окупа́нці дія́ли підзе́мны ви́зво-
 льны ру́хы
 підпі́чок – *Прт.* підпе́чок, -цка
 (ні́ша під пі́ччю)
 підпорки – *мн.* *Прт.* клані́ці; *одн.*
Ртр. підку́лок, люше́нька, лу-
 чы́ка, підпі́рка, підста́вка,
 ручы́ця; *пол.* люсьня́ (*драбин у*
во́зі)
 під ранок – *присл.* над ра́ном
 підрахува́ти – облі́чати, -ам,
 -аш; облі́чыти, -чу, -чыш;
 порахува́ти, -ую, -уєш; немож-
 ливо ~ не мож облі́чыти

підрахунок — ж. облі́чення, по-
рахунок (дія)

підривник — війс. запальник (де-
тонатор)

підрізати — підтя́гти (підотну, пі-
дотнеш, підотне; підотне́ме,
підотнете, підотну́т); ~ гілку —
підтя́гти галу́з

підробка — нім фальсифі́кат, -у
підроблений — див. штучний

підроблювання — підроблі́ня

підряд — присл. гет-чы́сто; за-
рядом; Ртр. за по́ряд; ЗП. за
шо́ром

підсадити — ЗП. высади́ти

підсвинок — с. паця́тко; Врх.
підро́стяк

підскакувати — гонка́ти, -ам, -аш;
Прт. гыцка́ти, -ам, -аш; заяц
гыцка́т-ся по поли́

підсмажити, підсмажувати — при-
пече́, -чу, -чеш; припі́кати,
-ам, -аш

підсніжник звичайний — бот. кло-
к(п)о́цей, -я; ж. пролі́ска, -ы;
Врх. просе́ред, -у; скорозрі́ст,
-росту; Врх. козодри́ск(т); ж.
Прт. кунупе́вка, -ы

підстерігати — чатува́ти, -ую,
-уєш; чыга́ти, -ам, -аш (на
кого́сь)

підстилка — Врх. мн. тара́хы, -ів
(сухе листя, соснові гілки)

підстібка — підпінка, -ы (прис-
ті́бна утеплююча підкладка)

підступний — злохы́трий

підсувати — підкача́ти, -чам,
-чаш (рукави)

підтримати, підтримувати — поне-
рати, обставати, -ам, -аш

підтримка — опора, пі(о)пора,

-ы; помі́ч, -мо́чы; с. пол. по-
пертя́

підтяжки — мн. шле́йки (для
штани́в)

підуст звичайний — зоол. Врх
сья́нка, сья́нька (риба)

підфарбований — підфарбува́ний

підходити — 1. пасува́ти (одяг по
фі́єурі). 2. илявдува́ти, -ую,
-уєш (страва, напито́к); тото
убри́ня мі барз пасу́є

підшити — крав. заруби́ти, підру-
біти, -блю, -биш; ~ штани —
підрубі́ти спо́дні

підшкірний — мед. підско́рний;
~ укол — підско́рний за́шчык

підштанці — мн. пол. га́цьці; га́чы
(нижні штани); кошуле́ньку,
то́нкы га́цьці, фа́лат дре́вка
ялово́го (піс.)

пізнавати, пізнати — позна́ти,
познава́ти, спозна́ти, -ам, -аш
(кого́сь); позна́м тя, миле́нькій,
як пі́деш верха́ми (піс.); спозна́в
тя, мила́, спозна́в єм по хо́ді
(піс.)

пізнання — позна́ня

пізніше — присл. пі́знійше, пі́зніш-
че; пак; пі́знійше при́хав до
нас стри́ко з родино́м

пізньоцвіт осінній — бот. шаф́ран,
-у; зимовник

піймати — зыма́ти, -ам, аш; хва-
ти́ти, -там, -аш; в(г)лапи́ти,
-плю, -пиш; злапа́ти, -плю,
-плеш; Ртр. іма́ти, поіма́ти;
сло́во, як пташо́к — выле́тит,
не зы́маш (прик.)

пік — ч. геогр. чім. шпі́ш

піка — спец. вино (в картах)
 піклуватися — див. турбуватися
 пілот — ав. фр. пільт; тж. льотчик
 пілюля — мед. пігулка, фр. таблетка, -ы
 піна — пінка, скірка, шума, шумовина, -ы; Ртр. кожух, кожушок; скоро, скорка (в борщі, капусті, молоці); перен. покидьки суспільства
 пінцет — мед. стискач, шчипчик
 піонер, піонерка — іст. піонер; піонерка, -ы
 піонерський — піонерській, -ка, -ке
 піпетка — мед. краплячка, -ы; тж. капельница
 пір — ж. бот. нім. Врх. піра; пірей
 піраміда — ч. остростіп
 пірат — іст. корсар, -я
 пірнати, пірнути — ныряти, -ям, -яш; Прт. нуркувати, -ую, -уєш; нурцювати, -уюю, -юєш (плавати під водою)
 пірце — пе(ю)рко; Врх. перечко; тж. пірко, пір'ячко; што то за паробок, што не ма перечка (піс.)
 пісенний — пісньярській, -ка, -ке
 пісенник — сьпіваник; лемківський ~ лемківській сьпіваник (збірник пісень)
 піскур — зоол. Врх. пєс(ц)кар, піскір, піс(ш)кар; піскозоба, піскозуб, цьпкор (риба); тж. пічкур, щипівка звичайна
 після — присл. далє, затим, згодя, напо́ти(і)м, пере́го́дом, по, по́ти(і)м, по тому; Врх. пого́дівшы; Ртр. пак; Прт. по

неча́сі; тж. згодом; ~ цього ми попроща́лися — по то́му зме́ся пожегна́ли; по ксти́нах кум де́си про́нав
 післявчора — присл. позавчєра
 післязавтра — присл. позарани; Врх. дозарани; Ртр. на́заран, на́позаран, на́позарани, на́позавт́рю, позавт́рім, позавт́рю
 після неділі — БГ. з неділі
 післяобідний — пообідній, -ня, -не; пополудньовий; ~ відпочинок — пообідній одпочы́нок
 пісня, пісенька — пісьня, -і; сьпіванка, сьпіваночка, -ы; сьпіваночкы мої любы, де я вас поды́ю? (піс.)
 пісня модна — ч. нім. шля́гер
 пістолет — війс. фр. пісто́лет; пісто́ля, -і; пісто́ль, -ля
 пістон — див. капсуль
 піст перед Успінням Прєсв. Богородиці — Матко-Біжаний піст, -ного ...посту
 пісуар — ж. раковина, -ы (для сечі)
 піти в прийми — пристати, -аю, -аєш
 пітьма — с. тє́мно; ч. Врх. неві́док
 піхва — анат. розм. пича, пичка, -ы; по́тя, -і; по́т(ць)ка, -ы; мізерни́ця, -і (жін. статевий орган)
 піхви — мн. війс. по́хвы (для шаблї)
 піч — 1. вапня́рка, -ы (для випалювання вапна); 2. ч. Врх. пеко́вий пєц (хлібопекарська); 3. ч. пе(є)ц, мал. пє́чик (кухонна); в

пéку на́лю, тíсто мíшу, дíтя плаче — я ко́лышу (ніс.)
 пічкур — зоол. ко́блик; *Врх.* го́вб-ник, пé(i)скар, піско́зуб (риба)
 пічник — му́ляр
 пішки — присл. напíшо, пі́ше(о), пі́шы, пі́шкы; *Прт.* напíхогу; на́зад верта́ли зме напíшо
 пішохід — піхо́тник, пішохо́дець, -дя
 піщина — пішчы́на, -ы
 плавальний — плава́цькій, -ка, -ке
 плавати — плава́ти, -ам, -аш; пла́всти, пла́сти, -ву, -веш; *плыва́ло дiвча́тко по тíхiм дуна́ю (ніс.)*
 плавання — спорт. плава́ння, плава́цтво; *ж.* пла́мба, -ы
 плавець, плавчиха — пла́вак(ч); пла́вець, -вця; плава́чка, -ы
 плавлений — топлéний; ~ сир — топлéний сыр
 плавлення рештки — ч. *тех.* нім. шмельц, -у; в знач. металобрухт
 плавний — плы́нний
 плавник — зоол. *Врх.* венгрі́на, -ы (у риби)
 плагіат — плягі́ят, -у
 плазувати — *Врх.* рыпи́гати
 плакати — єнкати, єнчати, -чу, -чыш; *дит.* пла(я)ца́ти; *груб.* реві́ти (голосно); *Врх.* йой-к(ч)а́ти, фыка́ти, финка́ти; *БГ.* заводити; *Прт.* вайча́ти, -чу, -чыш; чом так дiтíна йой-чыт?
 плаксивий — пляксі́вий; *Врх.* мазгли́вий; в знач. плаксі́й; ~ ва дiвчина — мазгли́ве дiвча

плаксі́й — *дит.* бéкса, пля́кса, -ы
 план — нім. плян, -у; ~ забудови — плян забудовы
 планер — ав. пля́нер
 планета — астр. пляне́та, -ы
 плановий — пляно́вий; ~ розвиток — пляно́вий розві́й
 планово — присл. пляно́во
 планування — плянува́ння
 планувати — плянува́ти, -ую, -уєш (щось); *влопи пляну́сме поiха́ти на «Ва́тру»*
 планшет — ма́пник; *ж. фр.* плян-ше́та, -ы
 пласт — *ж.* ве́рства, -ы
 пластика — мист. плясти́ка, -ы
 пластилін — *ж.* плястелі́на, -ы
 пластина мет. — ч. бля́т, -у
 пластир — мед. нім. пляй́стер, пля́стер, -тра
 пластичний — плясти́чний
 пластмаса — ч. нім. плястик
 пластмасовий — плясти́ковий; ~ ва чашка — плясти́кове горня́тко
 плата — *фін.* 1. запла́та, -ы; пла́т-ня, -і; пенсия, -ні; *Стб.* пла́ца (заробі́тня); 2. мі́рка, -ы (мірошнику, за мелення муки); 3. пол. налі́зне (за знахі́дку); 4. пляцо́ве, -во́го (за місце на базарі); 5. нім. ра́та, -ы (частинами); 6. *Ргр.* сы́пка (вівчареві, вівсом або ячменём); 7. *Прт.* спашне, -но́го (за пасови́сько); 8. стипендия, -і́ (студентам і аспірантам); 9. австр. чынш, -у (оренда, квартирна); *тж.* винагорода; подвійна ~ дубельтова пла́тня

платина — мет. **п'я́тина**, -и
 платівка патефонна — **пльга**, -и
 плаття — ж. **сукня**, -ні; вихідне ~
святкова сукня

плато — *геогр.* **п'я́то**

платформа — *фр.* **п'я́тформа**, -и
 (1. виборча; 2. залізнична)

плаун булавовидний — *бот.* **ба-
 ранец**, -нця; *Врх.* **колотник**;
пелех, **пелешатник**, **пелешник**
 плахта — 1. заг. ч. **плат**; 2. *Врх.*
тороканя (з 4-ма **тороками**);
 3. **трав'янка**; *нім.* **граса**, -и
 (для *трави*)

плачевний — **оплаканий**; *тж.*
жалісний

плащ — 1. *пол. ж.* **пелєрина**, -и;
нім. **мантиль**; *тж.* **шинель**; *Врх.*
дожджівник, **дойджівник** (*від*
дощу); 2. *рідк. Ртр.* **сукман** (з
 чорного *сукна*); 3. *жін. Ртр.*
мента, -и (зі *синього сукна*, з
фалдами); 4. **порохівник** (*лег-*
кий); 5. *пол.* **сак** (*жін.*); 6. *англ.*
макінтош, **реглян**, -у (*окреми*
фасон); на ньому був ~ *мав на*
собі порошок

племінник, племінниця — **ку-
 зе(и)н**; **кузе(и)нка**, -и; **братан-**
ник(ч), **братанок**, -нка; **братанец**,
 -нця; **братів сын** (*син*
брата); **братаниця**, -і; **сестри-**
нец, **сестры сын** (*син сестри*);
Прт. **сестрінок**, -нка; **сестрі-**
ниця, -і

плентатися — **п'янтати-ся**; **шкын-**
тати, -нчу, -нчеш; *пол.* **беле-**
мбати-ся; *в знач.* *іти повільно*; з
весьля ледво-м ся прип'янтав
домів

плескати — 1. **ляпкати**, -пчу,
 -пчеш; **пляскати**, -ам, -аш (*в*
долоні); 2. *Врх.* **кляскати** (*язи-*
ком)

плескатися — **п'яскати-ся**; **теле-**
п'ати-ся; *Врх.* **п'ясати** (*у воді*)

плескіт — *Прт.* **п'яск**, -у; **п'яскіт**,
 -коту (*води*)

плести — *див.* **пр'ясти**

плетінка — *кул.* **кукелка**, -и (*хліб*)

плетіння — ж. **оплєта**, **оплє(і)тка**,
 -и

плечистий — **плечатий** (*людина*)

плечі — *мн. анат.* **рамена**, **плєчы**,
гиргы; *с.* **рамя**; *пол.* **баркы**
(верхня част. хребта); *дзяд*
завісив торбу на рамено

плиска біла — *зоол.* **пліс(ш)ка**,
 -и; *Врх.* **лисківка**, **масленка**,
перебігулька; *тж.* **трясогузка**

плита — 1. **бляха**, -и; *австр.*
шп'аргет, -у (*кухонна*); 2. ч. *нім.*
блят, -у (*плоска част.*); 3. *Врх.*
пола, -и (*вел. кам.*); *пал'ята*
пєкли на блясы; на шп'аргєты
варіли їдо

плівка поверхнева — *БГ.* **осуга** (*у*
бочці з капустою, огірками)

плід — **овоч**; **кісточковий** ~ **пест-**
ковий **овоч**

плісирований = *Врх.* **зап(б)оріс-**
тий (*спідниця*)

пліснява — **плісен**, -и; **цвви(і)ль**,
 -лі

пліт — **плит**, *род.* **плота**; *Врх.*
острі(о)г (*з дер. дранок*)

плітка — 1. *філол.* **ля(ьо)па**, **обгва-**
ра, **пльотка**, -и; *мн.* *Врх.* **ляп-**
кы; *Ртр.* **байі**, **плєткы**; 2. *зоол.*
облиця, -і; *пол.* **плотка**, -и; *Врх.*

дунка (риба); тж. плотиця, червоноперка

пліткар — плёткар, -я; Врх. байчар; сільський ~ сільській плёткар

пліткувати — ляпати, -ам, -аш; плести, -ту, -теш; телепати, -пчу, -пчеш (язиком); байчарка плете бздур

плішка — заглибка, -ы; БГ. загбівка

плоди фруктові — ж. садовина, овочына, -ы; мн. овочы, -ів плодовый — овочовий; ~ сік — овочовий сок

плодовитий — плодистий

плодоніжка — Врх. шпєник, шпінка

пломба — нім. пльомба, -ы; поставити ~ бу — накласти пльомбу пломбований — пльомбуваний (зуб)

пломбувати — пльомбувати, -ую, -уєш (зуби)

плоскогубці — техн. мн. клішчы, -ів; мал. клішчыкы; Прт. щыпчыкы, -ів

плоский — плаский, пляскавий, пле(я)скакий; Врх. пологий, положыистий; тж. плескакий

плоскінь — ж. бот. замашка, -ы; мн. пол. плоскункы; Врх. розклінки; самец, самиця (з конопель)

площа — 1. заг. ч. нім. пляц, -у; 2. с. боїско (спортивна); 3. ч. рынок, -нку; торговиця, -і (торгова); 4. ЛШМ. цвіччак (навчальна); на рыно́вим

пляцу сто́яв ра́туш

плуга деталі — 1. ч. Хриц. гужов (зал. ланцюг для коліс); 2. ж. заноза, -ы (паличка-зв'язка); 3. мн. колісниця, колічка (дер. колішня); 4. леміш, род. лемеша (зал. лемеш); 5. ч. полоз; 6. реділь, -я (гряділь); 7. мн. нім. ряфкы (зал. обручі); 8. ч. Стб. стопок (поперечка); 9. мн. че́пігы (ручки); 10. чересло (передній ніж); 11. с. цапок, -пка

плугатар — орач; плугатар, -я

плутаний — поплонтаний

плутанина — мішанина, плянтанина, -ы; Прт. гматванина, -ы плутати — плянтати, плонтати, -нчу, -нчеш; не плянтай-ся мі під но́гами!

плюскіт — плеск, -у; Прт. хлюст, -у

плюш — оксамит, -у; БГ. баршан, -у (тканина з м'яким ворсом)

плющ — бот. п(б)лющ

пляж — ж. пляжа, -ы; піщаний ~ піщана пляжа

пляма — фізіол. 1. нім. клякса, -ы (на папері); 2. остуда, -ы (на тілі); 3. Врх. шплях, шпляха; на ли́цы лиша́ють-ся шпля́хы од ві́спы

плямистий — Врх. платочистий, прекладаний; Прт. бре(ы)зястий, -та, -те

плямкати — цямкати, -ам, -мчеш; Врх. пляцати, пляцкати; ~ ротом — цямкати гамбом

пляшка, пляшечка — 1. заг. буте(и)лька; вел. буте(и)ль, -тля; нім. фля́га, фля́шка,

фляшечка, -и; *тж.* плящина;
2. *пол.* балцянка, -и; *Ртр.*
плетянка (обплетена); на за-
льоты приносили зо собом
фляшку палюнки

пляшковий – буте(и)льковий
побажання – жыче(ы)ня, -нь;
найкращі ~ найліпшы жычення
побажати здоров'я – поздоров-
кати-ся; *рідк.* рачыги, -чу,
-чыш

по-батькові – імено вігця; Ігор
Микитович – Ігор Дуда, сын
Мыкити (*запис у документах*)

побачення – зобаче(ы)ня, спот-
каня; *ж. пол.* ранд(т)ка, -и
(зустріч закоханих)

побачити – вздріти, -ію, -ієш;
призріти, узрити, -рю, -риш;
звидіти, навидіти, одвидіти,
-джу, -диш; зобачыги, -чу,
-чыш; узріти, -рю, -риш; *Врх.*
повидыти; *оженив єм ся, не*
призрив єм ся (ніс.); пришли
зме єй (ляльку) навидіти (ніс.)

побережжя – побрежя

побитий – збитий (*про людину*)

побитися – 1. заставити-ся (*об*
заклад); 2. потовчы-ся; *ябка*
при перевозжыню потовкли-ся

побігало – *розм.* попыхадло
(людина, якою попихають); *тж.*
попихач

побігти – полетіти (полечу, по-
летиш, полетит; полетіме, по-
летите, полетят); пігнати;
Прт. подырдати, -ам, -аш
(підтюпцем); *полетів, аж заку-*
рило-ся за ним (прик.)

побілений – вибілений; ~ стіна –

выбілена сьціна
побільшення – *див.* збільшення
поблизу – *присл.* коло, обі(о)к;
тж. біля, поряд
побожний – набобі(і)жний
побоїще – побойовиско, побойо-
вище

побороти – пребороти, -рю, -реш;

Прт. поконати, -ам, -аш

побоювання – *чес.* обава, -и

по-братерському – по-братерски,
по-братски; шануймося ~ !
– шануйме-ся по-братски!

побризкати – поцяпати, похля-
пати, -плю, -плеш

побут – быт, -у; спосиб жытя,
-собу ...тя; домашній ~ домо-
вий быт

побути – побыти (побуду, побу-
деш, побуде; побуде́ме, побуде-
те, побудут)

повага – поважання; пошанівка,
-и; пошанування; *нім.* автори-
та(е)т, -у; *пол.* шацунок, -нка;
див. пошана; не маєш ~ ги! – не
маш авторитету!

повадка – вдача, -и

поважний – гоноровий, розваж-
ний, статечний; *люблят мене*
хлопці – самы гоноровы (ніс.)

поважно – *присл.* гонорово, роз-
важно(і), статечно(і)

поведінка – с. заховання, повед-
жыня, справування; погана ~
кєпске заховання

повернення – вертання, воро́тя;
Хриц. верніня

повернути, повертати – вертати,
навертати, -ам, -аш; вернути,

оберну́ти, оберта́ти, наве́рну, -ну, -неш

повернутися — цофну́ти-ся (пода-ти назад); в 1936 році зо шкiл вицофа́но нау́ку лемківско́го язы́ка

поверх — 1. с. пол. плéнтро, плёнтр, -а; Врх. пля́нтро; Стб. плё́нтро; ЗП. вирьх (у будин-ку); 2. нім. па́ртер, -у (перший, цокольний)

повеселитися — выгуля́ти-ся (до краю); тж. натанцюва́тися

повз — присл. ко́ло, ми́мо, по́при

повзати — човга́ти, -ам, -аш

повздовж — присл. на́пiдовж (чо-гось)

повзик європейський — зоол. Врх. підядлі́вчак, прилі́пка

повинність — повинні́ст, -но́сти; ч. нім. фо́ршпан, -у; БГ. шар-ва́рок (примусова, трудова)

повинно — присл. дов(л)жно

повидло — див. мармелад

повитиця — бот. 1. Врх. казі́ло (льонова); 2. пра(и)вити́ця, шчыри́ця, череви́ця, -і; Врх. бура́чка, сплыта́чка, червена нитка (європейська)

повід — ж. узда, -ы; мн. Врх. по-ві́дки (для коня)

повідомити, повідомляти — да́ти зна́ти; зголо́сити-ся, зголо́шу-ва́ти-ся; нім. мельдува́ти, -ую, -уєш; коли повернешся — пові́дом! кед ся ве́рнеш — дай зна́ти!

повідомлення — опові́шчы́ня; ч. фр. кому́нікат (урядовий); нім.

мельду́нок, -нка; реля́ция, -ні
пові́й звичайний — бот. Врх. плóтник, поплоти́на
пові́к — присл. до кі́нця жы́тя;
~ буду пам'ятати! запам'ята́м до кі́нця жы́тя!

пові́ки — мн. анат. ві́кы, кліпа́в-кы; Врх. ві́скы; пао(у)ча́йкы, по(а)ві́кы; Ргр. павуча́йкы

пові́льно — присл. пово́ли, по-ма́лы, помасы́сі(я); ві́льно; тж. пово́лі

пові́нь — по́він, род. пове́ни; с. пово́дя; ве́лька во́да, -кой ...ды; с. Прт. наводні́ня; по́від, -во́ди

пові́р'я — ві́рува́ня; ка́ждий на́рі́д ма свої́ ві́рува́ня

пові́сити, повисну́ти — дзы́ргну́ти; обві́сити-ся; Прт. звисну́ти, -ну, -неш

пові́стка — юр. заві́домлі́ня, по́зов (до суду)

пові́сть — літ. по́віст, -и; ілюстро-вана ~ по́віст з обра́зками

пові́тка — шо́па, -ы

пові́тря — ч. 1. заг. во́здух, -у; 2. нім. лю́фт, -у (вільний дос-туп)

пові́я — груб. ку́рва, не́шта, шльо́ндра, шма́та, -ы; рідк. фре́йда, -ы; Врх. ля́рва (роз-пусна жі́нка)

повні́й — окопи́стий; по́вен (з верхом); Врх. зупо́вний

повнісі́нький — повні́сьщкiй, повні́цькiй, -ка, -ке

повні́стю — до́цяп; ва́тра без мня до́цяп зга́сла

повно — присл. окопи́сто(і), пов-

НІЦЬКО

повноважний — уповажнєний

повнолиций — папулятий, папуляч; *Прт.* пуцуватий, -та, -те (людина з вел. щоками)

повноліття — повноліття

повнота — повнява, -ы; *Стб.* повня

поводження — див. поведінка

поводитися — 1. заг. заховуватися; обходити-ся, справуватися; *Врх.* водити ся; справити ся; справовати ся (пристойно); 2. здичавіти, -ію, -ієш (непристойно); як ся ти водит? на забаві треба ся заховувати гідні

поволокти — повлєчы, -чу, -чеш; він ся повлюк за ньом

поворот крутий — заворі(о)т, -роту; закрут, -у; ж. кєра, -ы; скрут, -у (дороги, річки); тж. вигин

поворухити — порушати; ~ головою — порушати головою

повстанець — повстанец, -нця

повстанський — повстанський, -ка, -кє; повстанський; ~ ка армія —

Повстаньче войско

повість — нім. фільц, -у; тж. фетр

повсякденний — книж. насушний; хліб наш насушний... (молитва)

повторення — повторі(і)ня; ж.

Прт. репєга, -ы

повторити — повтаряти, -ям, -аш

повторно — див. знову

повчання — поучання

пов'язання рушниками — *Врх.*

повязини

пов'язка — 1. ч. мед. бандаж, -у (з бинта і вати); 2. опаска, -ы; ч. *Врх.* галунок (на голову);

пов'язувати — 1. мед. бандажувати, -ую, -уєш (бинтом); 2. завивати, -ам, -аш; завити, -вию, -висш (хустку, рану)

поганий — брьдкий, кєпскій, -ка, -кє; ліхий, марний, підлий, планний, худий; чес. шпетний; *Врх.* шкаредний; *Прт.* ніклий; *ЛШМ.* пудлий; ~ ні справи — кєпскы справы; підлий кін до нічого не суций (прик.)

поганин — іст. поган

погано — зьлі, брьдко, кєпско, паскудно(і), планно, слабо, худо; *Хриц.* зле, жлі; ой зьлі, недобрі — женити-ся треба (ніс.); гнєска маме кєпску погоду; корова добла-ся планнопоганяти — *Врх.* згацькати, здіганняти (коней)погань — брыть, дрань; с. паскудство; *Врх.* брьд, брьдь; *Хриц.* брьдота, брынь (дуже поганий)

погибель — пропасть, -ы

погіршитися — рідк. пониячыти-ся

погладити — погласкати, -ам, -аш (себе, когось)

погляд — позір, -зору; с. пол. здання; *Прт.* зырк, -у; *Хриц.* взгляд; бути уважним — давати позір; не мам позору, лем на тоту гору (ніс.)

поглядати, поглянути — зазрити, візрити, піздрити, пізрити,

-рю, -риш; *слов.* позорувати, -ую, -уєш; *попатріти, попатривати, -ую, -юєш; пізрий, дівко, в густий ліс (ніс.); як на ню попатрю, так мі серце болит (ніс.)*

поговір — *ж.* пліотка, -и; пускати ~ розпушчати пліотки (слухи)

погода — 1. *рідк. Прт.* планета, -и; 2. *папля, -і (мокра); 3. хвиля, -і; Ргр.* хвилюнька, погода, почас (сонячна); *зіран ма быти файна хвиля*

погодитися, погоджуватися — 1. *згодити-ся, згаджати -ся (з кимсь); 2. пристати, приставати, -аю, -аєш (з іншою думкою); Врх.* погаджати ся; на тому ми ~ на тым зме ся згодили

поголос — розголос, -у

погонич — поганяч; *угор.* бойтар, -я (*помічник вівчара*); *воловец, -вця (волів)*

погорілець — погорілець, -льця; *Врх.* погорінец

погриб — 1. *ж.* ледовня, -і (*для льоду*); 2. *ж.* пи(е)вниця, -і; *слов.* гриба, гробка, -и (*для картоплі*)

подавець — продавець, -вця; датель, -ля

подання — подання, представління; ~ до нагороди — представління для одзначення

подарованний — подаруваний

подарувати — дарувати, презентувати, -ую, -уєш (*комусь щось*)

подарунок — дар, дарунок, -у;

подарок, -рка; *мн.* дары, -ів; *фр.* презент, -у; *Врх.* на родові (на хрестинах куми дарують дитині); ~ до дня народження — презент на уродины

податківець — *фін.* фінанс

податок — *іст.* рум. бір, род. бору; *би(і)рче (подушний); нім.* контингент, -у

подавати, подати — 1. *завдати, -ам, -аш (вантаж на плечі); 2. позвати, -ву, -веш (до суду); 3. представити, представляти, -ям, -яш (до нагороди)*

подавець — давач; давець, -вця

податися назад — цофнути-ся

подвиг — чин, -у

подвійний — дwoякій, двоїстий; задвоятий; *нім.* дубельтовий; *астрабы сут задвојкы: ма́ты і великы*

подвійно — дwoяко, два́крат; *нім.* дубельтово; *га́ньба мі дwoяка, же люблю вояка! (ніс.)*

подвір'я — ч. двір, -у; во (на) двори(і); *Ргр.* подвіря, обора, рынок; ч. *Прт.* подворець, -рия

подвоєння — здво́єння

подекуди — *присл.* де-ка́ди, інде; *Прт.* інде-ка́ди, подекади; в знач. в іншому місці

подешевіти — *стуняти; паця́та на ярмаку дост стуня́ли*

подивися! — *нак.* за́зри! зиркни! по́смот! по́смотр! по́смот, Га́ньцю, по́смот на то́ты доли́ны (ніс.)

подивитися — зазріти, -рю, -риш; *рідк.* патріти, -рю, -риш; по́смотріти-я; при́зриги-ся;

ЗП. позрі́ти, поника́ти; як на
ню попа́тру, так мі́ се́рце
бо́лит (ніс.)

подих — подых, -у

подихати — похухати, -ам, -аш
(гріти диханням); ~ на замерзлі
руки — похухати на замерзнені
ру́ки

подібний — поди́бний; ~ ні між
собою — поди́бны ме́дже со́бом
поди́бність — див. схожість
поди́бно — присл. рідк. нім. на
кшта́т

поділ — с. ділі́ня

подільський — поди́льскій, -ка, -ке
(від Поді́лля)

подобатися — люби́ти-ся, подаба-
ти-ся; Врх. злюби́ти; мені́ це не
~ ається — мі́ ся то́го не
пода́бат; як хто злюби́т гварі́-
ти: «два сто» або «дві́ста»

подовгувастий — довгавий, по-
довгастий

подовжити — подовжы́ти, -жу,
-жыш (щось)

подолати — див. побороти

подорож — див. мандри

подорожник ланцетолистий —
бот. ж. ба́бка, -ы; го́йник, до-
ро́жник, напу́тник, попу́тник,
припу́тник, ранник; трипу́тен;
Врх. го́йове листя, райник

подорожчати — здорожі́ти, подо-
рожі́ти

подрібнений — подрі́(о)бле́ний;
Прт. подро́бений, -на, -не
подрі́бнити, подро́бнювати — под-
роби́ти, -блю, -биш; Врх. под-
руцка́ти

подруга — колсжа́нка, приятель-
ка, -ы

подружжя молоде — див. молоді
подружитися — 1. поколе́гувати
(стати товаришами); 2. побра́-
ти-ся (одружитися)

по-дружньому — присл. по-коле-
жаньски; радити ~ раі́ти по-
коле́жаньски

подряпати — подрапа́ти, -ам, -аш;
Врх. подрашпати

подряпина — с. Прт. заде́ртя

подумати — застанови́ти-ся; по-
мысли́ти; Врх. намысли́ти ся

подуріти — зглу́піти; Врх. оглу-
пі(и)ти; Прт. поглу́піти, -ію,
-ієш (пошитися в дурні)

по-дурному — присл. по-борта́чки

подушка, подушечка — 1. ч. за-
голо́вок, наголо́вок, -вка; пол.
ясьок, род. яська; Врх. за-
гла́вок, заголо́вчок; 2. опу́шка,
-ы; ч. пу́шок, -шка (пальця);
тж. подушина; ка́ждий ся
вы́спит на заголо́вку, а я
небора́чок — під ла́вком (ніс.)

подяка — дяка, -ы; с. подякува́ня;
скла́дам серде́чне подякува́ня
роди́ны

поезія — літ. пое́(є)зия, -іі

поет, поетка — ч. літ. пое́(є)та,
пое́(є)тка, -ы

поетичний — поети́цкій, -ка, -ке

пожарище — спалени́ско; тж.
згарище

пожежа — ч. по́жар, -у; ~ у лісі —
по́жар в лісі

пожежний — пожарний; пол.
стража́цкій, -ка, -ке, ~ на
команда — пожа́рна стража

пожежник — пожа́рник; пол.

стражак

пожертва — *церк.* офіра, -ы
пожертвувати — офірува́ти, -ую,
-уєш

поживний — *пожыто́чний, по-
жы́тний; ужыва́льний, ужы-
то́чний; тж.* корисний

пожитки — *мн. груб.* мана́тки,
-ок; збирати ~ пакувати мана́-
кы

поза — 1. *ім.* поста́ва, -ы; *в знач.*
вигляд; 2. поза́уш, -ы; *в знач.*
поза вуха

позавчора — *присл.* предвче́ра,
позавче́ра; *третього дня; Врх.*
ген-то; оногдивай; *Ртр.* позав-
шче́ра, позавче́ром, перед-
вче́ром, предвче́ром, завче́ром
позавчорашній — предвчера́шній,
-ня, -нє; *Врх.* позасні́чний

позаду — *присл.* зоза́ду, з ті́лу,
поза́д

позаочі — *присл.* позао́чы; обмови-
ти ~ огварити позао́чы

позбавити, позбавляти — збави́ти,
знебави́ти, -влю, -виш; *Прт.*
обезвладни́(я)ти, -ню, -нини
(влади, сили)

позбираний — позбе́раний

позбутися — збы́ти-ся, позбы́ти-
ся, спекти-ся (*когось, чогось*)

поздоровлення — *поздравлі́ня,
жыче́ (ы)ня*

поздоровляти — *див.* вітати

позивати — *позыва́ти, -ам, -аш*

позика — *фін.* *пожы́чка, -ы; тж.*
позичка

позиковий — *пожы́чкóвий*

позичати, позичити — *заня́ти (зай-*

*му, займеш, займе́); выпожи́-
чати, выпожи́чыти, *пожыча́-
ти, *пожычы́ти, -чу, -чыш
(щось комусь); до́брый зви́чай —
не *пожы́чай (прик.)****

позичений, позичаний — *пожы-
че́(а)ний*

позіхання — *зыва́ня; Прт.* зя́ня

позіхати — *зыва́ти, -ам, -аш; Врх.*

зя́ти; *Прт.* зя́яти, -ям, -яш

позмінно — *присл.* *Прт.* напере-
міну

познайомитися — *запозна́ти-ся,
позна́ти-ся, *розі(о)зна́ти-ся;
Врх.* розпозна́ти ся*

позначати, позначувати — 1. *паль-
кува́ти, -ую, -уєш; Прт.* *выты-
ча(ы)ти, -чу, -чыш (кілками
поле); 2. Врх.* *штахова́ти (кар-
бами дерево)*

позначка — *ч.* *знак, -у; *зна́чка,
озна́ка, -ы; с.* *озна́че(ы)ня;
Прт.* *зана́чка, -ы**

позолота — *позло́та, -ы; Стб.*
позлі́(о)тка

позолотити — *озлоти́ти, -о́чу,
-о́тиш (когось, щось)*

позумент — *га́льон, галюно́к, -нка*

поїзд — 1. *зал.* *по́тяг, -у; 2. пан-
це́рний ~ (бронепоїзд); 3. осо-
бо́вий ~ (пасажи́рський); 4. то-
ва́рняк; *тягари́вий ~ (това́р-
ний); ~ вже прибув — юж маме
по́тяг**

поїздка — *подоро́ж, -ы; пол.* *вы-
це́чка, -ы*

поїхати — *поіха́ти, -ам, -аш*

покажи! — *нак.* *вка́ж-но! пока́ж!
скор. Врх.* *вка́-ле*

показати — вказати (вказу, вказеш, вказе́ме); *вказав см ван-ровнику доро́гу през го́ри*
показатися, показуватися — вказати-ся, вказувати-ся; *БГ. обявити ся; заказувати ся; Пен. зноровити ся*

показник — мі́рник, пока́жчык

показовий — взоро́вий

показувати — *див. проектувати*

покалічений — скалі́чений; скалі́чавлений ~ на війні — скалі́чений на війні

покалічити — скалі́чити, -чу, -чыш; *Прт. запажерити, -рю, -риш; запажерив см барз ногу*

покарай! — *нак. скарай! скор. скар! ска́рай мня, Бо́же! (клятва)*

покараний — кара́ний

покарання — *ж. кара, -ы*

покарати — скарати́, -ам, -аш; ~ на смерть — скарати́ на сме́рт

покаяння — *ж. поку́та, -ы*

покидьки — *мн. одпа́дки, -ів*

покинути — лишы́ти, -шу, -шыш; *пonexати, -ам, -аш; Врх. зоха́бити; Ртр. охабити, пооха́бити; а юж мене, моя́ мша́, зоха́бля, зоха́бля (ніс.)*

поки, поки що — *присл. аж, до́кля, зак, зака́ль, за́кы, за́кыль, за́кым, за́кля, зани(і)м; на́разі, ни(і)м; д(п)о́кля; Врх. зата́ль, за́тля, ны́ж; Ртр. до́каль, до́кы, до́по́кы, пока(є)́ль, по́кы; тж. тимчасом; за́кля жы́ти бу́ду, то́го не забу́ду (прик.); по́кля на персте́ник пальчы́ки не зло-*

жы́в (ніс.)

покі́йник, покі́йниця — не́бі(о)ж-чык; не́бі(о)жка, -ы; *гме́рлец, -рця; мрец, род. ме́рця*

покі́рний — поту́льний; ~ за характером — поту́льний по на-ту́рі

покі́рно — *присл. поту́льно(і)*

поклажа — *рідк. Врх. терки́ла; в знач. домашні́ речі, мішо́к з одягом*

покласти — *Ртр. чу́лити ся, зчу́лити уха; в знач. ~ вуха на себе (про ко́ня, ко́та, соба́ку)*

поклик — *див. за́клик*

покликати — *позва́ти, -ву, -веш; спрова́дити, -джу, -диш; тж. виклика́ти, приве́сти; ~ ліка́ря до́дому — спрова́дити до́хто́ря до́мів*

по-козацькому — *присл. по-коза́ц-кы*

поко́ління — *поколі́ня; мо́лоде ~ мло́де поколі́ня*

поколювати — *стрика́ти; стрі́кат мня в бо́ці*

покороблений — *звіре́ний; БГ. ві́рий*

по́коси — *мн. ва́лки, -ів; ч. по́ліг, -у; (скоше́на тра́ва); одн. Врх. ва́лок, по́сті́вка*

по́котитися — *пока́туля́ти-ся*

по́кохати — *заци́лува́ти, -ую, -уєш; Врх. вы́любити (кого́сь)*

по́кращати — *по́ліпша́ти, -шу, -шыш*

по́кращення — *по́ліпшы́ня; ж. попра́ва, попра́вка, -ы*

наки́дати — *намі́тува́ти, -ую, -уєш; намі́ту́сє сы́но на ві́з*

покривало — *ж. вере́га, -ы; пол.*

капа, -и (на ліжко); див. попона

покритка — при(е)спа́нка, переспа́нка, -и; Ртр. копы́лка, копиля́шниця, копырда́я, пре(и)спани́ця (дівчина, яка має нешлюбну дитину)

покриття — покрýття; ~ витрат — покрýття ви́датків

покришка — с. де́нце, -нця; покρύ́вка, -и; Стб. наве́ршник; Прт. одкрывка, -и (для посуду)

покрівельник — го́нтар, даха́р, -я; Прт. де́кар, -я (покриття дахів)

покрівля — див. дах

покрій — крав. крй́й, род. кро́ю; фа́сон, -у

покровительство — ж. протекци́(і)я, -иі; в знач. сприяння

покупець — поку́пец, -пця; поку́пач, поку́пник; нім. кліє́нт

покропити — див. побризгати

покупка — мн. заку́пи, -ів; с. купно́; ч. Прт. набы́ток, -тка; ходив-ем на ри́нок робити заку́пи

покуштувати — див. спробувати

пола — пі́лка, -и (край поли одягу)

поламати — Прт. згармаси́ти, -а́шу, -а́сиш

полатати — заци́рувати, -у́ю, -у́єш; Врх. заплата́ти

поле — 1. безна́, -и (запущене);

2. пол. спорт. бо́іско (футбольне); 3. Ртр. бурачы́ско, румп-ли́ско, рункли́ско (бурякове);

4. Хриц. вівси́ско; Ртр. вівсья́нсько, вівсья́ниця (вівсьяне);

5. ж. го́лиця; Врх. голобі́ря, -і

(очищене від дерев); 6. ч. Прт. ді́л, род. до́лу (межа між селами на вершині гір); 7. ч. загі́н, род. заго́ну (смуга); 8. ж. загоро́да, -и (засадибою); 9. ж. Хриц. заку́тина (в закутку); 10. ж. зорани́на, -и; Ртр. у́гі(о)р; ЗП. орани́ця (зоране); 11. Ртр. капусти́ско (капустяне); 12. карпели́ско (після ріпи); 13. бараболи́ско, грули́ско, компериско́ (картопляне); 14. Ртр. конопли́ско (конопляне); 15. Врх. крячы́сте ~ (заросле кущами); 16. ж. Врх. палени́ця (палене); 17. піско́віско (піщане); 18. полечко́ (поет); 19. Врх. планни́ця (неродюче, необроблене); 20. ж. Ртр. попівшчы́на (священика); 21. Ртр. пшеничы́ско, пшени́чнсько (пшеничне); 22. ж. стерня́нка, -и (після збору злаків); 23. ж. Врх. царина́ (загороджене); пасла-м ко́ні на ви́гоні і на капусти́ску (піс.); посьі́яв мій мийи́й два заго́ны ле́ну (піс.)

полегкість — полегкі́ст, -ко́сти; відчувати ~ одчувати полегкі́ст
полегшати, полегшити — одлегну́ти, одлігну́ти; Врх. зільжы́ти; тж. полегшувати; юж мі одле́гло в грудях

полегшення — полегшы́ня; ж. полегота́, -и; ~ після лікарства — полегота́ по лі́ку

полива — ема́ль, -лі; ч. нім. глейт, -у

поливальниця — полива́чка, лі́й-

ка, -ы

полин гіркий — бот. по́лон, -у;
Врх. по́лонь; *выпив бы-м с
по́лином згорілки*

полисіти — по́лысьти, -ію, -ієш
по́лиця, по́личка дер. — 1. ч. бант
(для курей); 2. мн. рідк. гряды,
грядкы, кривулі (для дров, біля
печі); 3. ч. мисник; рідк. по-
дишір; БГ. вжычник; Прт.
лыжник, -а (для тарілок)

поліно — 1. заг. дровно; ч. кльоц;
кльоцок, -цка; Ргр. клацік,
клатик; 2. мн. смолівкы, -вок
(соснові)

поліпшення — ж. попра́ва, -ы;
здоров'я пішло на ~ здра́вля іде
на попра́ву

політ — лет, льот, -у; випробу-
вальний ~ пробний льот
політехнічний інститут — Політех-
ніка, -ы; Львівський ~ Львів-
ска Політехніка

політика — політы́ка, -ы; ней-
тральна ~ не́втральна політы́ка

політиканство — політиканьство
політиканський — політикань-
скій, -ка, -ке

поліцай — іст. поліці́янт; гайдук
(за Австро-Угорщини); Врх. по-
лиці́(і)ян

полова — Стб. плава́йка, пла́(о)-
вая, плóвий

половина — пів; нім. га́льба, -ы
(1/2 літра пива); мам спотка́ня
о пів на шéсту

пологий — по́ложы́стий, спади́с-
тий; Врх. походи́стий, спусти́с-
тий, схыльни́стий (гора); тж.
спадистий

пологовий — поро́довий; тж.
родильний; ~ будинок — поро-
дова лічниця

положення — 1. ч. пре́пис, -у; тж.
правило; 2. ч. ста́н, -у

полон — ж. нево́ля, -і; потрапити
в ~ попа́сти до нево́лі

полонений, полонена — бра́нец,
-нця; бранка, -ы; зайтий

полонити — зневолити, -лю, лиш;
Врх. плы́нити (людину)

полоскати — выполокати, поло-
кати, -ам, -аш (водою); *лен ся
полока́ло в пото́цьі*

полотна сувій — Врх. порт; Ргр.
круг, кру́жок, кату́ля; гу́ля,
гулька

полотно — 1. заг. плóтно, полóт-
но; скру́шка, -ы; 2. Стб. ж.
верхі́вка; с. верхі́вне, вирхі́в-
ни́чне ~ (різновид); 3. с. Хриц.
вето́хне ~ (м'яке, делікатне);
4. ж. Ргр. грудза́нка (для
овечого сира); 5. ч. пол. дре́лих
(льняне, смугасте, тік);
6. зрі́бне ~ (грубе, з конопель);
7. слов. кана́фас, -у (для перин);
8. ж. кри́жма(о), -ы (для обряду
хрещення дитини); 9. ж. купча
матерія, -чой ...ри́ (фабричне);
10. Врх. плóскінь, плóскінка,
плóскури (з конопель); 11. по-
ві́смо (тонке, якісне); 12. поло-
те́нко; полоте́нце, -нця (для
сита); 13. Ргр. ситко, ситце;
ці́джка (для ці́дження молока);
14. пачі́сняне ~; Стб. пачі́сне;
паче́(у)сне (льняне, домоткан-
не); 15. ж. фарба́нка, -ы (фар-

боване); з *начісного* *поло́тна*
швы́ли *мішки* і *плахты*

полотняний — *пол.* парцяний;
тж. рядняний

полохати — *полошы́ти*, -шу,
-шы́ш; *тж.* лякати

полуденний, полудневий — *полуд-
ньо́вий*

полуденок — *підвечы́рок* (*іда під
вечір*)

полудень — *полудне́*

полудрабок — *с.* *біло*; *мн.* *Врх.*
літоркы, -рок; *в знач.* верхня
бокова перекладина воза; *лі-
торкы* — *то* *малы драбінкы на
возы*

полукіпок — *сті(и)жок*, -жка; *Врх.*
колупі́в(т)ок; *мн.* *БГ.* *менді* (*із
12 сно́ів*)

полумисок — *Прт.* *півмісок*, *по-
ломисок*, -ска

полум'я — *ч.* *плóмін*, *полóмін*,
-мени; *скор.* *полом*

полуниці — *мн.* *бот.* *труска́вки*
полуни́чний — *трускавко́вий*;
~ *сік* — *трускавко́вий сок*

полустанок — *зал.* *стаці́йка*, -ы
(*мал. станці́я*)

полювання — *полюва́ння*; *мн.*
ловы, -ів; *ж.* *охо́та*, -ы; ~ *на
лисиць* — *ловы лишок*

по-людському — *присл.* *по-люд-
скы*

поляк, полька — *По́ляк*, *Поля́чка*,
-ы; *іст.* *Лях*, *Ля́шка*, -ы; *Врх.*
Ляшо́та

поляна у лісі — *ч.* *че́ртіж*, -те́жа;
Прт. *л(в)аз*; *іде* *дойджык*, *іде*,
юж є на черте́жы (*ніс.*);

польовий — *польний*; ~ *ва* *дорога*
— *польна* *пут*

польський — *по́льскій*, *лядскій*,
ляцкій, -ка, -кє

Польша — *По́льска*, -кой

помада *губна* — *воргі́вка* -ы; *нім.*
шмі́нка, -ы

помазок — *ма́зак*; *пензель*, -зля
(*для гоління*)

помалесеньку — *присл.* *помалу́т-
кы*, *помалу́цькы*, *помаці́ць-
кы*; *розві́вай-ся*, *бучку*, *з до́лу*
помалу́цьку (*ніс.*)

помалу — *присл.* *пово́ли*; *пома́лы*;
Врх. *помале́нькы*, *пома́льше*
помастити — *посмарува́ти*, -ую,
-у́єш; *прі́нюс він їй дубово́го*
са́ла, як посмару́вав, то скоро
одста́ла (*ніс.*)

поменшати — *поменьша́ти*, -ам,
-аш

померлий — *в(г)ме́рлий*; *книж.*
усопши́й

померти — *в(г)ме́рти* (*вмру*,
вмреш, *вмре*); *одда́ти* *ду́ха*;
сконати, -нам, -наш; *Врх.* *ска-
па́ти*, *скапну́ти* (*хворіючи*); *Пен.*
згігну́ти; *одда́ти Бо́гу ду́ха*
(*прик.*)

помешкання — *невідм.* *мешка́ня*

помі́ї — *мн.* *зли́вки*, -вок; *по́мы*,
-ый

помилитися, *помиля́тися* — *зблу-
ди́ти*, -джу, -диш; *змыли́ти-ся*,
мыли́ти-ся; *Врх.* *примыли́ти*
ся; *неочекува́ні змы́лив єм ся в*
доро́зі

помилка — *ч.* *блуд*, -у; *омы́лка*,
помы́лка, *хы́ба*, -ы; *велика* ~
ве́лькій блуд

помилковий — *мы́льний*, *невда́-*

ний; омыльний

поминки — річниця, -ці (через рік)

помідор — див. томат

поміж — присл. ме́дже, поме́дже, поме́жы (кого, що); поме́дже дере́в росли кря́кы

поміняти — почи́рати, -ям, яш;

Врх. пере́чырати

поміст — помост, -у (дер.)

помітити, помічати — заува́жыти, -жу, -жыш; підзи(о)ря́ти, підзи(о)ри́ти, -рям, -ряш; покмі́чувати, -ую, -уєш

поміщик, помыщиця — іст. ді́дич, ді́дичка, -ы; пан, пані

по-моєму — займ. по-мо́му, як на мене

поможи, Боже! — скор. по́м(н)ай-Бі!

помолодіти — одмолоді́ти, -ію, -ієш (стати молодшим)

поморщений — зморшче́ний; *Врх.* збабче́ний (горох); перен. люди́на

помпон — ж. кыта́йка, -ы

помста — пі́мста, розпла́та, -ы (відплата за зло)

помститися — пі́мстити-ся

помчати — погна́ти (поже́ну, поже́неш, поже́не; поже́неме, поже́неге, поже́нут); полети́ти, -ечу, -єтиш (куди́сь); полети́в-бым на край сві́та (ніс.)

пом'якшити, пом'якшувати — змякшы́ти, -шу, -шыш; *Прт.* змякчы́ти, змякчува́ти, -чу, -чыш

пом'ятий — зужва́ний; *Прт.* згамажля́ний, -на, -не

понад — див. зверху

понева́ритися — тура́ти-ся; *Врх.*

Прт. тыра́ти ся, туля́ти ся

понеділок — поне́ділок, -лка; ой, мину́в-ся поне́ділок, мину́в-ся ві́торок (ніс.)

поновлення — поновлі́ня

понос — с. мед. розві́льня; ж. черві́(ю)нка, біга́чка, біга́(у)нка, дриск(т)а́чка, дрисля́вка, -ы; ж. *Врх.* рі́завка; ж. *Прт.* гна́чка, ляксівка, сра́чка; ж.

Прт. зелю́нка, черю́нка, -ы

поносити — ляксува́ти; зы́в єм зеле́не я́бло і за́чав ляксува́ти

поночі — присл. на те́мно

поодинокий — єдно́стко́вий, поєди́ньчий; ~ випадок — поєди́ньчий трафу́нок

пооди́нці — присл. поєди́ньчо, по є́дному; поверта́тися ~ верта́ти по є́дному

попадатися — трафля́ти-ся

попелиця — зоол. *Врх.* муша́рка

попелище — попели́ско (пі́сля вогню)

попелюшка — *Врх.* киди́к (мал. людина)

попервах — див. спочатку

попередження — престо́рга, -ы
попе́редити, попе́реджати — осте́речы, -єжу, -єжеш; осте́рігати, -ам, -аш (кого́сь)

попередник — книж. предте́ча, -ы

попередній — при́йде́шній, -ня, -не; пол. прові́зоричний; *Врх.* пре(и)де́шній

попередньо — присл. нагру́бо, прові́зорично

попереду — присл. напопéред, пе-
редом, попере(і)д; *Врх.* напред;
Прт. напереді; він стояв
напопéред коня

поперек — 1. *мн. анат.* кри́жы;
2. присл. на́вкір, на́півперек,
на́піперек, пі́перек

поперечка — півперéчка, поп-
речка, -ы

поперечний — півперéчний, піпе-
речний

попіл — по́пел, -у; *ж.* рідк. спу́за,
-ы

попілиця капусти́яна — зоол. *Врх.*
попели́ця, попіля́нка, попіль-
ни́ця, попільню́ха, поплю́ха;
тж. тля

попільничка — попельни́чка, -ы

поплавок — пла́ви(о)к, плы́вок,
-в́ка (*вудки*)

поплін — *ж.* текст. нім. попе-
лі́на, -ы

попона — де́рка, нім. ка́па, -ы;
Ртр. дека, покрове́ц (*на ліжко,
на коней*)

поправити, поправляти — напра-
вити, -влю, -виш; *Прт.* репе-
рувати, зреперувати, -ую, -уєш

попробувати — посмакува́ти,
потре́бува́ти, -ую, -уєш; *Врх.* по-
бабрати, побабляти, помамля-
ти (*якусь страву і залишити*)

по правді — присл. напра́вду

поправлятися — *Врх.* підобрати́ ся;
ке́д ся бы́цьок підобере́, то го
продáme

попродати — спродати́, -ам, -аш;
~ майно — спродати́ ма́сток

попросту — присл. просто́

попрощатися — пожегна́ти-ся,

одкланя́ти-ся, розста́ти-ся (*з
кимсь*)

популяризувати — пошы́рюва́ти,
-ую, -уєш; шы́рити, -рю,
-риш; *тж.* пропагувати

попускати — попушча́ти, -ам,
-аш; *Прт.* злю́зьнити, -ню,
-ниш

по-п'яному — присл. по-пияно́му

пора — ч. час; час до́дому час, не
тре́ба ту нас (*ніс.*)

порада — ра́да, -ы; *книж.* со́віт;
Прт. поту́ха, -ы

порадити — пора́їти, -а́ю, -а́їш;
заради́ти, -джу, -диш

порадник, поради́ця — дора́дец,
-дці; дора́дця, поради́ця, -і

поражати — *див.* вражати

поранений — ране́ний

поранити — рани́ти

поранитися — покалічы́ти-ся

порвати — поде́рти, розде́рти,
-дру, -дреш; поторга́ти, урва́-
ти, -ам, -аш

порівняти, порівнювати — зоста-
вити, зоставля́ти, -влю, -виш;
прирівня́ти, -ям, -яш; прирів-
нюва́ти, -ую, -уєш; ~ одне з
другим — зоставити́ є́дно з
другим

поріг — пори(о)г; *скор.* праг; *мн.*
поро́гы

порізати — потя́ти, -тну, -тнеш
(*тканину, папір*)

порізатися — пориза́ти-ся

по-різному — присл. рі́жно, роз-
ма́їто, по-всьяко́му; *тж.* всіляко́

поріст — зарист, *род.* зарос́ти
(*росли́нність на тілі*)

порічки — *бот. мн.* пожа́чки, -ів

порода — *ра́са*, -и; ч. *гатунок*, -нку

породистий — *расо́вий*; в знач. чистокровний

порожній — *пу́стий*

поросся — *див.* свиня

поросятко — *паця́тко*; ч. *ці́цак* (який ще ссе)

порох — *пил*, -у; ж. *пилю́(я)ка*, -и

порпатися = *бабрати́ся*

портрет — *мист.* *по́трет*, -у; чоло- вічий ~ *мужескі́й по́трет*

портретний — *потрето́вий*

портсигар — ж. *ц(дз)и́гарни́чка*, -и

портфель — ж. *те́чка*, *вел.* *те́ка*, -и; *тж.* сумка

поручні — *мн.* *пору́ча*, *пору́чата*; *пол.* *баля́са*, *баляси́на*, -и;

поренча; *тж.* *парапет*, *перила*
порушити, порушувати — *нару- шати*, -ам, -аш

порхавка — *бот.* *курни́вка*, *ку- ря́вка*, -и; *Врх.* *курп(ч)авка*, *порохав(л)ка* (*гриб*)

порція — *нім.* *порция́*, -іі; *мал.* *порційка*, -и; ~ *горілки* — *пор- ция палю́нки*

поряд — *присл.* *о́бок*; один ~ з другим — *єден о́бок друго́го*

порядний — *поцті́вий*, *присто́й- ний* (*про людину*)

порядність — *поцті́віст*, -во́сти; *де уро́да ла́дна, там поцті́віст мала* (*ніс.*)

порядно — *присл.* *слу́шно(і)*, *поц- тиво(і)*

порядок — *лад*, -у; *чысто́та*, -и; *нім.* *морес*, -у; *БГ.* *ряд*; в *на́шій*

хы́жи неє ря́ду,

порятунок — *рату́нок*, *порату́нок*, -нку; *спас*, -у; *неє спа́су од тых кома́риє*

посаг — с. *віно*; *рідк.* *Врх.* *дзя́й- стра*

посада — с. *стано́віско*; ч. *фр.* *пост*, -у

посадити — *сади́ти*, *саджа́ти*, -жу, -жаш

посадка — с. *насаджы́ня*

посадовець — *рідк.* *достой́ник* (*особа, яка займає високу посаду*)

посваритися — *повади́ти-ся*; *жін- ки* ~ *илися* — *жэны повади́ли-ся*

посві́дка, *посві́чення* — *пось- ві́дка*, -и; с. *посьві́дчы́ня*, *сьві- до́цтво*; *юрид.* *легі́тимация*, -ні (*особи*)

посві́дити — *посьві́дчы́ти*, -чу, -чыш

по-сво́єму — *присл.* *по-сво́му*; *ма́- ме робі́ти по-сво́му*

посвя́чення — *посьвя́чы́ня*

поселе́нець — *див.* *колоні́ст*

поселе́ння — *поселі́ня*; *пол.* *чес.* *оса́да*, -и (*колонія*)

поси́віти — *Прт.* *ошади́ти*, -ію, -ієш

посила́ння — *посыла́ня* (*на когось, на щось*)

посила́ти — *сла́ти* (*шлю́, шлеш, шле́; шле́ме, шле́те, шлю́т*)

посилка — *пресы́лка*, -и

посильний — *посла́нець*, -нця

посипа́ти — 1. *порошы́ти*, -шу, -шыш (*землю піско́м*); 2. *Прт.* *жві́рува́ти*, -ую, -уєш (*дорогу граві́єм*)

посі́бник — *запомо́га*, -и; *тж.*

підручник

посів — засів, -у; сів, -у; весняний ~ весняний засів

посідати, посісти — посідати, -ам, -аш; посісти, -сяду, -сядеш

посіяти — посіяти (посію, посієш, посієме; посієте, посієме, посіють); на грядці посієме цвickових бураків; посіяла руту-мяту ме́жме берегами (піс.)

посковзнутися — послизну́ти-ся, сховзну́ти-ся; помалюськы, моя мила, же́бы-с ся не сховзла (піс.)

послабити — попустити, -ушчу, -устиш (контроль)

послаблення — Прт. ослаблѣня

посланник — vysлaнник

послід — мн. 1. бі́бки, -бок; бі́бчкы, -чок; Прт. бубѣчкы (овечий); 2. гусячкы, -чок (гусячий); 3. кобылі́нці, -нец (конячий); 4. козячкы, -чок (козячий); 5. коровячкы, быдлячкы, -ів; с. лайно; рум. балѣга, -ы; (коров'ячий); 6. курячкы, -чок (курячий); 7. псячкы, -чок (собачий)

послуга — услу́га, -ы

послужливий — Врх. vysлужний

послушний — Врх. слухняний; наші діти сук неслухняны

послушниця — церк. нови́ця, -і (молода монашка)

послухати — рідк. Врх. услухну́ти

помагай, Боже! — скор. понайбі! (привітання)

посмажити — спѣкти (спѣчу, спѣчеш, спѣче; спѣ́ме, спѣ́те, спѣчут)

посміховисько — посміхови́ско; бути ~ ом — бы́ти посміхови́ском

посмішка — ч. усьміх, -у; усьмішка, -ы

посол — спец. амбаса́дор, -я; посел

посольство — ж. амбаса́да, -ы

посольський — посольскі́й, -ка, -ке

поспіхом — присл. поспі́шно, на гва́лт (дуже швидко)

поспішати — понагляти-ся; Врх. спонагляти ся, шатувати; тж. квапититися; понагляй-ся, але помали (прик.)

пост — війс. пол. постеру́нок, -нка

поставити — покла́сти, -ду, -деш; позначы́ти, -чу, -чыш (позначку)

поставка — доста́вка, -ы; ~ товарів — доста́вка кра́му

постанова — ухва́ла, -ы; розпо́ряджѣня

постаратися — прикла́сти-ся (до чогось)

постаріти — зостарі́ти-ся; Врх. выстарі́(и)ти ся, спреходити ся; Прт. здзяді́ти, -джу, -диш (стати старим); юж єм ся зостарив, а такого-м не видів; юж ся спреходили парадны діво́чкы (піс.)

постать — 1. заг. фігу́ра, -ы; 2. міф. Хри́. біхреса (лісова); така мамуна, што по лісы

віска́т, лу́кати, ну́кати

постачати — достарчы́ти, старчы́ти, постарча́ти, -ам, -аш; доставля́ти, поставля́ти, -ям, -яш
постійний — ста́лий, ві́чний; *Врх.* вічы́стий; ~ йне проживання — ста́ле замешка́ня

постійно — *присл.* ста́ло, ві́чно; *нім.* фу́рт; *покус, але фу́рт!* (*прик.*)

постілка — ч. хі́дник

пості́ль — по́сьт(ц)і́ль, по́стель, -е́лі(и); змінити ~ преміні́ти
по́сціль

постовий — *війс.* постеру́нко́вий

посто́ли шкіря́ні — *мн.* кє́рпці, хо́дакы, -ів; *мал.* хо́дача́та; *ЗП.* змі́ткы; *рідк.* ЛШМ. бо́чкору́; *хода́чкы ся пото́пи́ли, ону́чкы ся потрати́ли* (*ніс.*)

постри́гти — оstriчы́, постри́чы (*волосся*)

пострі́л — стрі́л, -у; пролу́нав ~ по́чув-ся стрі́л

посту́кати — 1. запу́кати (*в двері*); 2. почерка́ти, -ам, -аш (*по голо́ві*); *а в Кракові-Мазурові за́дурка́ють дзеци моє* (*ніс.*)

посу́да кухонна — с. гратя́ (*од. грат*); на́чы́ня, -нь; *Ріг.* са́ган, са́ганек; *рідк.* суди́на (*мет. або керамі́чна*); *мій миле́нький при́шов няне́нький, побив на́чы́ня* (*ніс.*)

посу́дина — 1. гуся́тниця́, -ы (*для гусей*); 2. ч. БГ. ка́діб (*дер., для збері́гання зерна*); 3. *Ріг.* ма́ківниця́, маку́шниця́, мако́р-тет, те́рло (*для тертя маку*);

4. БГ. ма́зярка́ (*для дьогтю*); 5. плюва́чка, -ы (*для спльовування*); 6. ра́фка, -ы (*для мас-ла*); 7. *Врх.* товпу́га (*для солі*)

по сухо́му — *присл.* насу́хо
поталанити = *Врх.* здари́ти ся
по-твоє́му — *присл.* по-тво́му; *най бу́де по-тво́му!*

потво́рний — облуд́ний; *чес.* шка́редний́ (*бри́дкий*)

поте́пліти — степлі́ти; сьо́годні ~ло — гне́ска степлі́ло

поти́лиця — ч. *анат.* карк, -у

поти́личний — тиль́ний

потихе́ньку, потихесе́ньку — *присл.*

потихі́цькы; *тжс.* стиха́

потиху́ — *присл.* поті́хы

поті́к гірський — *Врх.* ди́кий по́ті́к; *ЗП.* зві́р, звори́на; *мал.*

пото́чина; *вел.* пото́чище

поті́м — *див.* пі́сля

поті́шати — *див.* розра́джувати

пото́вкти — пото́вчы, прето́вчы, -чу, -чеш; ~ карто́плю — пото́в-чы компе́ри

потону́ти — вто́пити-ся, пі́ти на дно́; *він пі́шов на дно́, як ка́мін*

пото́птати — здо́птати, -ам, -аш (*нога́ми*)

пото́ргувати́ся — по́купчы́ти-ся

пото́рапити, пото́рапляти — по́пасти, -аду́, -адеш; тра́фити, пото́ра-фі́ти, -флю́, -фи́ш; тра́фля́ти, -лю́, -и́ш; *Врх.* пошля́кувати́ (*на слі́д*)

потре́ба — знадо́ба, -ы; *Прт.* по́трі́б, -ре́бы

потре́бно — *присл.* тре́ба, ва́ртат; *скор.* тра́; на́лежы́т-ся; *тжс.* необхі́дно; ~ допо́могти — на-

лежыт-ся помочы
 потрійний — троякій, троїстий;
 ~ вузол — троякій у́зел
 потрісканий — поры́тий; *Врх.* паз-
 деристий, спаздерений; *мам*
спаздерены ру́кы
 потріскати — попу́кати; порыпа́-
 ти; *од те́пла нец ся поры́нав*
 потроху — *присл.* по́кус, да́кус;
мал. покусі́цька, покусні́цька,
 покусцо́к (*у певній мірі*); всьо-
 го ~ *вшыткого* по́кус
 потрухи — *мн. анат. розм.* ба(е)-
 бехы, -ів
 потрясі́ння нерво́ве — струс, -у;
нім. шо́к, -у
 потрясти — поте(ы)рмоси́ти, -о́шу,
 -оси́ш; *Врх.* поды́рбати, по-
 те(ы)рпа́ти
 по-украї́нському — *присл.* по-
 украї́нськи
 пофлі́ртувати — поромансува́ти,
 -ую, -уєш
 поха́пцем — *див.* нашви́дку
 похва́льний — хва́льний (*грамо-
 та, лист*)
 похи́лий — 1. заг. похы́лий,
 похы́лений, похы́льний (*дере-
 во*); 2. *Врх.* ско́систи́й, спади́с-
 тий; *Прт.* схы́льни́стий, -та, -те
 (*берег*); 3. скло́нений (*паркан*)
 похмі́лля — похмі́ля
 похму́рий — пону́рий; *змениш.* по-
 ну́рува́тий (*стан людини*); *Врх.*
 хню́ра, -ы; *Ртр.* мозу́р, пону́-
 ра(я)к, хму́равец (*людина*); *чом*
ходи́ш та́кій пону́рий?
 походже́ння — походже(ы)́ня, ро́-
 дом (*зі села*); *молоды юж за-*

бы́ли сво́е походжы́ня
 походу́ початок — *війс.* *Прт.*
 вы́марш, -у
 похоро́н — погреб(і)́б, -у
 похоро́нити — поховати́, -ам, -аш;
Прт. погребати́, -ам, -аш; *лем*
при во́йску похова́ют цыса́рськы
во́якы (ніс.)
 похоро́нний — погребови́й
 похресник, похресни́ця — хресня́к,
 хресня́чка, -ы
 похрестити — поксти́ти, -кшчу́,
 -ксти́ш; *Врх.* омоло́твати (*ди-
 тину*)
 поці́лювати — поці́люва́ти, -ю́ю,
 -ю́єш; поцю́пати, -ам, -аш; *раз*
мня поці́люва́в — полéтів до
дя́бла (ніс.)
 поці́лунок — поці́люно́к, -нка;
дит. цьо́м! ~ на проща́ння —
 поці́люно́к на пожегна́ння
 поцу́пити, цупи́ти — *груб.* сти-
 рити, тирити, -рю́, -ри́ш; *тж.*
 тя́гти, тринька́ти
 почати́, почина́ти — зача́ти, -чну́,
 -чнеш; зачы́нати, -ам, -аш;
 я́ти-ся (*щось, з чого́сь*); *в шчес-
 ли́ву годи́ну весы́ля зача́ти*
(ніс.)
 початко́ва — пі(о)дста́во́ва (*школа*)
 почека́й! — *нак.* по́(і)жди́! по́чкай!
 хви́лька! по́чкай на мня і я

при́ду!
 почека́ти — діжда́ти-ся; підож-
 дати́, -ду́, -деш; почка́ти, -ам,
 -аш; пого́діти, -ію́, -іє́ш; *Врх.*
 подіжда́ти
 почервоні́ти — розчервені́ти-ся;
 ЗП. зачерлені́ти

по черзі — по-колёйці; *Врх.* зарядом, запоряд; *Прт.* напереміну; *ден по дню* — *маме зарядом*

почесний — гонорівий; достойний; ~ караул — гонорова варта
починання — зачынання, почи-
няня; добре ~ файне зачынання
почистити — вычисти́ти, -ы́шчу,
-ы́стиш; выпу́чувати, -у́ю,
-у́єш (*до блиску*); *выпу́чував*
скі́рні, аж ся сві́тят (*прик.*)

почищений — почищений

почути нюхом — зачу́ти, -у́ю,
-у́єш; *Прт.* занюхати, -ам, -аш;
ЗП. в(у)чу́ти; *перен.* вивідати
таємницю

почуття — одчу́тя, почу́тя, чу́тя;
~ відповіда́льності — почу́тя
одповіда́льності

пошана — с. визна́ння; го́нор, -у;
чест, ша́на, ы; ч. пол. ша́цунок,
-нка; ~ від ді́тей — ша́на од ді́ти
пошесть — епіде́мія, -іі; зара́за,
-ы; па́діж, -де́жы

поширений — ужива́ний

поширення — шы́рення, ужива́ння

пошиття — пошы́ття (*одягу*)

пошкодження — пошкоджы́ня

пошкодити — *Врх.* потерманити
ся, потрепати ся; *БГ.* в(г)рази́-
тися; *колёса ся потермани́ли:*
тре́ба їх одмі́нити

пошкодувати — пожа́літи, -і́ю,
-і́єш

пошматувати — *рідк.* обчімха́ти,
-ам, -аш

пошта — нім. почта, -ы

поштовий — почто́вий; ~ конверт
— почтова копе́рта

поштар, поштарка — почта́р, -я;
почта́рка, -ы

пошук — с. гляда́ння

пошукати — погляда́ти, -ам, -аш;
тако́го борта́ка ї́щы тре́ба
погляда́ти (*прик.*)

пощастити — пощасті́ти

по ширості — *присл.* по шчы-
ро́сті; скажу ~ пові́м по шчы-
ро́сті

пощупати — пома́цяти, -ям, -яш

поява, появлення — с. появлі́ння

пояс, поясок — 1. заг. па́сок, -ска;

2. ж. кра́йка, -ы (*тканий, ко-
льоровий*); *Врх.* парті́ця; *Ртр.*
опа́сок; 3. па́с (*привідний*
ремінь); 4. че́рес; *угор.* ю́гас
(*широкий, шкіряний*); *тж.*
ремінь; рятува́льний ~ рату́н-
ко́вий па́с

пояснення — поясня́ння

поясниця — *мн. анат.* кри́жы, -ів

прабатько — прао́тец, -тця; пра-
родите́ль, -ля

правда — *Прт.* яв; *вы́шло на яв,*
же він був невинний

правдивий — вла́стивий

правдивість — правдиві́ст, -во́сті

праве крило — ж. полі́т. прави́ця,
-і

правило — ж. заса́да, -ы; пра-
ви́дло; ч. пре́пис, -у; ж. нім.
ре́гула, -ы; ~ ла дорожнього ру-
ху — *преписы* дро́гового ру́ху

правильний — слу́шний; *форем-
ний* (*гарний за формою*)

правити — *фурманити*, -ню, -ниш
(*кіньми*)

правління – правління; *жс.* управа, -и

правовірний – *книж.* благовірний

правопис – *грам.* писовня, -і

праворуч – *див.* вправо

правота – *юр.* раци(і)я, -ні; *рідк.* нім. рехт, -у; *знач.* правда, істина; ти був ~ вий – мав-єс рацию

прагнення – жадання; потяг, -у

прагнути – жадати, -ам, -аш; рвати-ся (*до когось, чогось*)

праник – прайник, пральник; нім. магельниця, -і (*дощечка з ручкою для прання білизни*)

прання – прання

прапор – 1. *заг. с.* знамено; нім. *жс.* фана, -и; ч. штандарт, -у; *жс. рел.* хоругва, коругов, -гвы; 2. трико́льор, -у (*триколірний*); підняти ~! двигнути фану!

прапорщик – *війс.* хорунжий, -жого; *тжс.* молодший лейтенант

праска – *див.* залізко

прати – 1. жмы́кати, -ам, -аш (*руками*); 2. райба́ти, -ам, -еш (*на пральній дошці*); а я шати райба́ла, о тобі-м думала (*ніс.*)

прачка – ра(е)ба́чка, -и (*пральна дошка*)

працювати – 1. *заг.* робіти (ро́блю, ро́биш, робіт; робіме, робіте, ро́блят); 2. байдикувати, -ую, -уєш (*погано*); в *знач.* бити байдики; 3. *пол.* гарувати, -ую, -руєш; *Врх.* струдити ся (*тяжко*); 4. мамрати, -ам, -аш (*мляво*); 5. фурманити, -ню, -ниш (*візником*); ~ вчителем –

робіти на́учыте́льом; на́шы лю́де тяжко́ гарува́ли в Га́ме-ри́цы

праця – 1. *заг.* заняття, -ть; пра́ця, -цы (*вільна*); *чес.* робо́та, -и (*підневільна*); 2. ч. нім. фо́рш-пан, -у (*примусова з кіньми*); 3. *Прт.* майстерка, -и (*ремісника*); мені близько до ~ ці – мам близько до пра́ці

працьовитий – працьо(і)вний, робітний, роботя́щчий, тру́дячий; на́ша Ма́рися ро́бітна бы́ла (*ніс.*)

пребагато – *присл.* барз дуже

предісторія – предгі́сторія, -ні

предметний – предмето́вий; *тжс.* діловий, практичний

презерватив – нім. го́ндон, ко́н-дом, -у

президія – ч. прези́ди(і)ум, -у

прекрасний – барз гардий, крас, першо́рядний, премиле́ний, розкі́шний; *чес.* шва́рний; то́то дівча шва́рне, што ма о́чка га́рде (*ніс.*)

прем'єр-міністр – пре́мєр-мініс-тер, -єр - ...тра

прем'єрський – пре́мєрській, -ка, -кє

премія – вынагоро́да, -и

премудрість – премудри(і)ст, -рости

преподобний – *рел.* велеле́бний

престиж – *жс.* пова́га, -и

престол – трон, -у

претензія – претен́сія, -и; я не маю до тебе ~ зії – не мам до тя претен́сні

прецінь – *присл.* прина́ймі

при — *прийм.* за; ~ денному світлі
— за дня

прибивачка — с. *бёрдо* (у ткацькому верстаті)

прибиральниця — *прятáчка*, *порядни́чка*, -и

прибирання — *приберáня*, *прятáня*; *Прт.* *прятани́на*, -и

прибирати, прибрати — 1. *прибе́рати*, *прятáти*, -ам, -аш; *поряди́ти*, *порядкува́ти*, -ую, -у́єш; в знач. наводити порядок; 2. *зама́гти*, -аю, -а́юш (зеленими гілками ворота)

приблизно — *присл.* на *о́ко*, *ме́нше-вече́*

приборкати — *прикрути́ти*, *приручы́ти*, -учу, -у́тиш; *Прт.* *оховста́ти*, -ам, -аш; *оховстав-см на́ко́нець сво́ього ко́ня*

прибувати, прибути — 1. *Врх.* *горну́ти* (про воду); 2. *прибыва́ти*, -ам, -аш; *прибы́ти* (*прибу́ду*, *прибу́деш*, *прибу́де*; *прибу́деме*, *прибу́дете*, *прибу́дут*) (*приходить, приїздити*); *потяг прибыва́т на ста́цію о шéстій годи́ні*

прибудова — *куча*, -и (до стайні)

прибулець — *прибы́лец*, -льця

прибутковий — *оплача́льний*, *попла́тний*; в знач. рентабельний

прибуток — *ж.* *зиск*, -у; *до́хід*, *род. дохо́ду*; *прибы́ток*, -тка; *тж.* *користь*; *чистий* ~ *чы́стый зиск*

прибуття — *прибы́ття*; *книж.* *прише́стья*; *тж.* *прихі́д*

привабливий — *зва́бний*, *пова́б-*

ний; *Врх.* *надо́бний*

приваблювати — *зва́бити*, *зваблюва́ти*, -блю, -биш

привести — 1. *опам'я́тати*, -ам, -аш; *БГ.* *очути́ти* (до пам'яті);

2. *припровади́ти*, -джу, -диш (*наречену додому*)

прививка — с. *шчыпи́ня*, *шчы(е)п-лі́ня*, *шкипи́ня*

привид — *ж.* *ма́р(н)а*, *ж.* *зья́ва*; с. *видмо*, -и; *Прт.* *змо́ра*, -и; *тж.* *примара*

привід — *пóвод*, -у; *я не да́вав жадно́го пово́ду*

привіт! — *як ся ма́ш?* *угор.* *сёрвус!* *чес.* *чест!* (*вітання*)

привітати — *привита́ти*, -ам, -аш; ~ з *днем наро́дження* — *привита́ти з уро́динами*

приволокти — *привле́чы*, -чу, -чеш

приворотень — *бот.* *Врх.* *наврат-л(н)ик*

прив'язати, прив'язувати — *привади́ти*, -джу, -диш; *припинáти*, *припиня́ти*, *прип'яти*, -пну, -пнеш; *присили́ти*, -лю, -лиш; *в выго́ні, на припо́ні припина́ла Теклюсь ко́ні (ніс.)*

прив'язь — ч. *припі(о)н*, *припо́на*; в знач. *ланцюг*, *вірьовка*

пригадати, пригадувати — *нагада́ти*, *припомина́ти*, *спомина́ти*, -ам, -аш; *припомну́ти*, *спомну́ти*, -ну, -неш; *Врх.* *припомяну́ти*; *Прт.* *здогада́ти*, -ам, -аш

пригладити — *пригласка́ти*, -ам, -аш

приглушати, приглушити — *з(с)тиша́ти*, *з(с)тишы́ти*, -шу, -шыш

(голос, звук)

приглядатися — призерати-ся;
присмотрити-ся; присмотрю-
вати-ся; *Врх.* припатряти ся;
тж. придивлятися

пригнічений — прибитий, при-
гноблений (*стан людини*)

пригода — ч. припадок, -дка;
причка, -ы (*погана*); *оказия,*
-ні; гістория, -ні; тж. подія

пригодитися — придати-ся, здати-
ся; *як ся на осын выдаст, то*
ся кожушок придаст (піс.)

пригорілий — припалений; ~ лі
оладки — припалены пляцкы

пригород — предмістя

пригорща — жменя, -і; горстка,
-ы; *Прт.* горща, -і; *Хриц.* жмінка

пригостити — зафундувати, -ую,
-уєш

приготовити, приготувати — на-
рыхтува-ти, пришыкувати,
-ую, -уєш; *Врх.* пристроїти

приготовлення — приготівління;
приготування; *приготівління до*
весілья тривало місяц часу

пригощати — ча(е)стувати, трак-
тувати, *пол.* фундувати, -ую,
-уєш; *куплю ти згорілки, буду*
тя частовац (піс.)

придане — віно; ч. посаг, -у; *Врх.*
дзяйстра; Ріг. залюга, невіс-
тина; *выбава (крім землі); ксд*
паробок брав дівку до себе, то
ся пытав о ей віно

придатний — здатний, придатний,
сущий (*для чогось*); *Врх.* ва-
лушний; ~ до вживання —
придатний для зужьтця

придбання — набыток, -тка
придбати — здобути; набути (*на-*
буду, набудеш, набудеме); *зис-*
кати, -ам, -аш; Врх. надобути,
приобріти; *БГ.* справити

придворний — надворний
придержати, придержувати —
притримати, -ам, -аш; притри-
мувати, -ую, -уєш

придорожний — придорожний, -ня,
-не; ~ ня статуя — придорожня
фігура

придуманий — вымыс(ш)лений

придумати — выдумати, -ам, -аш;
маємо щось ~ маме штось
выдумати

придуркуватий — бортакуватий,
тумануватий

приєднання — приєднання (*до ко-*
гось, до чогось)

приєднатися, приєднуватися — до-
лучати-ся, прилучити-ся; *Врх.*
обсербувати ся, присербити ся;
тж. пристати

приємний — милий; *слов.* швар-
ний; ~ ні спогади — милы спо-
мины

приємно — *присл.* любо, міло,
приємні(о); *слов.* шварно

приз — *ж.* нагорода, -ы
призбирати — призберати, -ам,
-аш

призвичаїти — призвычаїти, -аю,
-аїш

приземкуватий — приземистий;
Врх. засаднистий

призначення — ч. приділ, -у; *приз-*
начыня, вымінування (на поса-
ду)

призначити — **в**имінува́ти, -у́ю, -у́єш (*когось*)

призов — **с.** покликáння (*на війс. службу*)

призовний — *війс. наборовий*

призовник — *див. новобранець*

призьба — *Рпр. загáта, заспа, за-сы́па, засы́пок; насы́пок, під-сті́на, при́зна*

приїхати — **приї**хати; *Врх. при-везти́ ся (конём, пої́здом); са́ма привезла́ся свої́м пово́зом*

прийди! — *нак. при́д! при́д, бра́те, до нас в неді́лю!*

приймак — *годованец, -нця; БГ. приста́ш (при́ємна дитина)*

приймакувати — **при**ста́ти, **при**ста́вати, -а́ю, -а́єш (*іти в прий-ми*)

приймальня — *почека́льня, -і (в установі, на вокзалі)*

приймати, прийняти — **1.** **при**ни́мати, -ам, -аш (*когось*); **при**ня́ти, **при**яти (*при́йму, при́ймеш, при́йме*) (*на кварти́ру*); **2.** **за**жыва́ти, **за**жы́ти, -ы́ю, -ы́єш (*ліки*)

прийматися — **при**жыва́ти-ся (*про рослини*)

прийменник — *грам. прина́зýv-ник*

прийом — **с.** **при**йня́ття, **при**ня́ття; *тж. прийня́ття*

прийти — **при**ти (*при́ду, при́деш, при́де; при́деме, при́дете, при́дут*); *пришли́-зме ту, шче́дру-вати, шче́стьом хы́жу поси́пати (щедрі́вка)*

приказка — **прим**овка, **при**по-ві́дка, -ы; *Врх. пригвар, при-*

гва́рка; приповіда́нка; ЛШМ. уті́шки; тж. прислів'я

приказувати — **при**гваря́ти, -рю́ю, -рю́єш; **при**повіда́ти, -ам, -аш; *та́то люби́ли си пригварю́вати*

прикарпатський — *підкарпа́тскій, -ка, -ке (від Прикарпаття)*

прикидатися — **уда**вати, -вам, -ваш (*зі себе*)

приклад — **1.** *мат. при́мір, -у; 2. ж. війс. нім. ко́льба, -ы (гвин-тівки, рушниці)*

приклеєний — **при**кли́єний

приклеїти, приклеювати — **при**кли́ти, **при**клию́вати, -и́ю, -и́їш

прикмета — *озна́ка, -ы; рідк. по́кміт*

прикметник — *грам. при́да́вник; в речы́ню при́да́вник высту́пат як при́да́ток*

приколоти, приколювати — **при**шпи́лити, **при**шпилю́вати, -лю́, -лиш

прикордонний — *пограниц́ний; Прт. приграни́чний*

прикордонник — *війс. пограниц́-ник; грани́чар, -я*

прикраса — **1.** *заг. окра́са, оздо́ба, -ы; 2. рідк. угор. дзюндзя, -і (вися́ча); ялинкова ~ яличкова оздо́ба*

прикрасити, прикрашати — **маї**ти (*ма́ю, ма́їш, ма́їт; ма́їме, ма́їте, ма́ят*); **при**оздобі́ти, -бл́ю, -би́ш; *рідк. клеча́ти, -ам, -аш; Врх. приздобі́ти; Прт. гаї́ти, га́ю, га́їш (хату, ворота зеле-ними гілка́ми)*

прикріпити, прикріплювати — **1.** **прим**оцу́вати, **при**пасу́вати,

-ую, -уєш (щось до чогось);

2. припинати, -ам, -аш; припняти, -ну, -неш; на вигоні, на припони, припинала Марин коні (пiс.)

прилавок — ж. ляда, -ы; ~ у магазині — ляда в склепі

приладнати, приладнувати — припасувати, припасовувати, -ую, -уєш; тж. прилаштовувати

прилив — геогр. приплив, -у;

~ крові — приплив кърви
прилігати, прилягати — облі(я)гати; кабат барз облыгат дівку

прилучення — прилучыня
приманити, приманювати — примантити, -нчу, -тиш

примара — с. видмо; ~ смерті — видмо смерті

примирення — поєднання; тж. згода

примітка — див. позначка

приміщення — 1. боіско; ЗП. бойіще (для молотби); 2. ж. возівня, -і; Ргр. возарня, колешня (для возів); 3. ж. індічня, -і (для індіків); 4. ж. куча, -ы; ч. царок, -рка (для ягнят, телят, кур); 5. ж. БГ. лищарня (для листя); 6. ч. половник; Хриц. пелёвен, пелёвник; ж. БГ. пелевня (для полови); 7. ч. сыпанец, -нця; сусык; шпиклір, -я (для зерна, засік)

примус — мус, -у; тж. примушення

примусити, примушувати — заставити, -влю, -виш; змусити, -ушу, -уєш; присилувати, -ую, -уєш

примусово — див. насильно

примха — див. забаганка

примхливо — присл. гримасьно(і)

принада — 1. зваба, приваба, -ы; 2. нажывка, -ы (для ловлі риб, птахів)

принадити, принаджувати — звабити, -лю, -биш; прилуча(и)ти, -чу, -чыш; = Врх. прицабанити (звернути на себе увагу)

принизити — див. зганьбити

принишкнути — затаїти-ся (не рухатися)

принциповий — засадничий; ~ питання — засадниче питання

приодягнутися — приоблечы-ся, приоблікати-ся; приодіти-ся (придбати одяг)

припекти, припикати — припалити, -лю, -лиш; припечы, -чу, -чеш; Врх. присмагнути ся; прихмелити ся

припечений — припалений, присмагнений (хліб)

припічок — пре(и)піч (перед отвором печі); Ргр. припецок; газда сьїдит на припецку, ногы обуват (пiс.)

приплід — прирі(о)ст, -росту; приросток, -тка

припой — ж. пол. ціна, -ы

припущення — припушчыня; тж. здогадка

приробити — приштукувати, -ую, -уєш

природжений — вроджений, рождений; ~ музикант — вроджений гудак

природно — присл. природньо

присадкуватий — присадистий; ~ та людина — присадистий

ч^ол^ов^ек

присвоєння – присвоє́ння

присвята – присьва́(я)та, -и

присвятити, присвячува́ти – присьва(я)ти́ти, присьва(я)чува́ти, -ую, -уєш

присипка – присы́пка, -и (дія)

присідати, присісти – куча́ти, -ам, -аш; прику́чнути, -ну, -неш; БГ. кучка́ти

присікти, присікати – присы́чы, присы́кати, -ічу, -ічеш; *тото паску́дство му́шу присы́чы*прискакати, прискакува́ти – пригальопува́ти, -ую, -уєш (*примчатися галопом*)

прискати – див. бризгати

прискіпатися, прискіпуватися = ЗП. доганя́ти

прислівник – грам. присло́вник

прислуга – челя́д, -и

присмак – рідк. росма́к, -у

присмерк, присмерком – зме́рк, зме́рком

присоромити – зганьби́ти, -блю, -биш

приспів – присьпів, -у; присьпівок, -вку (*у пісні*)приставити,ставля́ти – приты́кати, приткну́ти, -ткну, -ткнеш; *тж.* притулити; ~ па-

алець до губ – приткну́ти па́лец до у́ст

присосований – приспособлений, пристосува́ний

присосовувати, пристосовува́ти – приспособи́ти, приспособлюва́ти, -блю, -бит; *тж.* прилаштувати

пристрасний – запалений; ~ гра-

вець – запале́ний грач

пристрасть – запал, -у; пол. па́сия, -и́ (*пристрасне захоплення*)пристрій – 1. брус (*для гостріння ножів, сокир*); 2. мн. гра́бки, -бок (*дер. для косіння зерна*);3. дурба́к (*зал. для клепання коси*);4. ж. кату́лька, -и; гладже́ння, -і; угор. рама́к(ч) (*дер. для прасування білизни*); 5. ж. ко-лотов, -твы; колотовця, -і (*для розмішування і товчення картоплі*); 6. ж. ламани́ця, терлиця, -і (*для ламання льону*);7. ч. млинок, -нка (*для мелення кави, перцю*); 8. ж. пралька, -и (*дер. або зал. для прання білизни*); 9. ж. снувальни́ця, -і (*для натягування ниток основи*); 10. ж. сту́па, -и; фо́люш (*для виготовлення сукна*); 11. ч.шпуля́р (*для намотування ниток*); *тупий, як дурба́к (прик.)*пристріт – мн. вро́кы, -ів (*уроки*)

присягати, присягнути – божи́тися, за́присяга́ти-ся, кля́сти-ся; присы́гати, -ам, -аш; Врх. верабожжа́ти ся;

присягаю! – скор. Бі́г-ме! в знач. Бог знає (йме)! присяй-Богу! – скор. ве́ра – Бо́же! присья́сто – Бо́же! (*клятва*)

притвор – див. бабинець

притворюватися – маркерува́ти, -ую, -уєш; *тж.* хитрувати; з поводжы́ня ві́дно было, же чло́век маркеру́єпритиснути – придуси́ти, -у́шу, -у́сиш; рідк. прицабани́ти, -ню, -ниш (*когось, щось*)притиснутися – дотулити-ся; *тж.*

притулитися

притримувати — тримати, -ам, -аш; стримувати, -ую, -уєш
притягнути, притягувати — привлечы, -чу, -чеш; *мусиме привлечы го до відповідальности*

прихилитися — горнути-ся, пригорнути-ся; ~ люся до тебе — пригорну-ся до тя

прихильний — жычливий, потульний; *він був чоловіком барз потульним*

прихильність — жычливіст, потульність, -ності; ч. *Прт.* згляд, -у

причепити — *Врх.* привадити

причина — ч. *привід*, -воду; причына, -ы; *рація*, -ці
причинити, причиняти — причынити, -ню, -ниш; причыняти, -ям, -яш

причеплений — приваджений

пришити — *пришыти*, -ью, -ыєш;

~ гудзика — *пришыти гузык*

пришпилити — *див.* прикріпити

прищ, прищик — *мед.* пыршч, пыршчык; *на лицьы выдув-ся мі пыршч*

прищатий — пыршчатий ~ те

обличчя — пыршчате лице

прищепити, прищеплювати — *прищчипити*, -плю, -пиш; *прищчипляти*, -ям, -яш

прізвисько — назвіско, прозвіско; *ж. Врх.* прозыівка

прізвище — *ж.* фамі(е)лія, -ні; *рідк.* порекло

прірва — *див.* безодня

причіп — *ж. техн.* причепа, -ы; авто ~ самоходова причепа

про — *спол.* о, про; про це я не знав — о тым не знав-см
пробачати, пробачити — *пребачати*, *пребачыти*, -чу, -чыш;
прошчати, -ам, -аш; *ЗП.* миловати

пробачення — *прошче(ы)ня*
пробачте! — *див.* вибачте!

пробій, — *техн.* скобель, -бля

пробійник — *техн.* пробоец, *пробойця*

пробка — ч. *корок*, -рка; *чіп*, *род.* чопа

проблема — ч. *нім.* *проблем*, -у

проблемний — *проблемовий*

пробоїна — *пребоїна*, -ы

пробувати — 1. *коштувати*, *покоштувати*, -ую, -уєш; *Прт.* *густувати*, *прібувати*, -ую, -уєш (*їжу на смак*); 2. *мацяти*, -ям, -яш; *обзе(ы)рати*, -ям, -яш (*товар на якість*); *Єва ябка скоштувала, Адамови в рай подала (ніс.)*

пробудження — *ж.* *пробудка*, -ы

пробути — *пробыти*; *ЗП.* *выбыти*
провалля — *див.* безодня

провідати, провідувати — *звидіти*,

звиджуваги, -джу, -диш; *одвидіти*, *одвиджати*, -ам, -аш;

~ батьків — *звидіти родичив*

провізія — *жывні(і)ст*, -ності

провізор — *нім.* куратор, -я

провістити, провіщати — *звістити*;
сповішчати, -ішчу, -істиш

провіяти — *Прт.* *премлинувати*, -ую, -уєш (*на віяльці*)

проводи — *ж.* *одпроваджыня*; ~ в

армію — одпроваджыня до войска
 проволока — ч. дри(і)т, дроту; *Ргр.*
 дрісік
 провулок — ж. бічна ули́чка, -ной
 ...кы; заулок, -лка
 прогавити — нім. прошыляпіти,
 -ив, -иш; в знач. розм. дати
 маху
 проглядати — прозе(н)ра́ти, проз-
 ріва́ти, прозрі́ти, -ам, -аш
 прогноз — с. предвидження (*погоди*)
 прогнозувати — предви́жати,
 -ам, -аш
 програма — ч. про́грам, -у; *тж.*
 передача; широка ~ шыро́кій
 програм
 програмний — приписо́вий, прог-
 рамо́вий
 програти — прегра́ти, -ам, -аш;
 ~ матч — прегра́ти меч
 прогрес — по́ступ, -у; посту́пу-
 вання; маємо ~ у науці — ма́ме
 по́ступ в нау́ці
 прогулюватися — с(ш)па́церува́-
 ти, -ую, -уєш; *стары вояцы лем*
си спа́церуют (ніс.)
 прогулянка — ч. нім. с(ш)па́цер,
 -у; вийти на ~ ку — піти на спа-
 цер
 прогулянковий — спа́церо́вий;
 ~ ва хода — спа́церо́вий крок
 прогуляти — зга́йнувати, прога́й-
 нувати, -ую, -уєш; *Прт.* про-
 шастати, -ам, -аш; *тж.* розтра-
 тити
 продавати, продати — гандлю-
 вати, -ую, -юєш; *Врх.* купчы́ти
 (бути купцем)

продавець продавщи́ця — 1. заг.
 кра́мар, скле́пар, -я; крама́рка,
 склепарка, -ы; спродавець,
 -вця; 2. дуга́няр, (*тютюну*);
 3. ма́зяр, колома́зяр (*мазі*);
 4. ма́сьляр (*масла*); 5. мы́дляр
 (*мила*)
 продаж — с, прода́ня; ро́зкуп, -у;
Врх. про́дай; *тж.* збут; *што*
ма́те на про́дай?
 продимлений — осмудже́ний
 продовження — продо́вжыня;
 ~ розмови — продо́вжыня бесы́-
 ды
 продовжувати — *розм. пол.* конти-
 нува́ти, -ую, -уєш
 продовжуватися — тягну́ти-ся;
 = *Врх.* зане́сти; *штыри дни*
занесе нас весьо́ля
 продовольство — ж. жы́вніст,
 -но́сти; ч. провіа́нт, -у
 продукт — *див.* вирі́б
 продуктивний — *ек.* продукці́й-
 ний
 продукти посвячені — ж. сьвя́че-
 ни́на, -ы; сьвя́чене в Велико́д-
 ним кошы́ку, зва́ли «сьвя́чени́-
 ном»
 продукто́вий — спо́жывчы́й; ~ ко-
 шик — спо́жывчы́й коші́ль
 проект — нім. про́ект, -у; *тж.*
 план
 проектувати — высьві́тляти, -ям,
 -яш (*кіно*)
 проїдати — пре́істи, -ім, -іш (*вит-
 рачати на їду*)
 проїжджати — проі́хати, -ам, -аш
 прожектор — *техн.* рефлектор, -я
 проживання — замешка́ня
 проживати — мешка́ти, -ам, -аш;
 ми ~ аємо на другому поверсі —

мешка́ме на дру́гім плі́нтри
прожити лі́то — лі́тува́ти, -ую,
-уєш; *лі́тува́ти було́ легше, як
зимува́ти*

прожиття́ — ч. прожы́ток, -тка;
прожы́тця; заробля́ти на ~ зароб-
ля́ти на прожы́тця

прозивати́ — розм. вызыва́ти,
обзыва́ти, прозыва́ти, -ам, -аш
прозорий́ — чы́стий, я́сний;
прозі(о)рли́вий, прозі(о)рний,
прозі(о)рча́стий; *чес. прозра́ч-
ний; Врх. прозрачы́стий,
прозри́стий; Прт. презро-
чы́стий, -та, -те; ~ ре скло —
чы́сте шкло*

пройдисві́т — *ср/хр. бара́ба, -ы;
пол. цваня́к; тж. пройдо́ха;
цваня́к — то барз хы́трий чло-
век*

прокат — *ж. выпо́жычальня, -і
(пункт прокату)*

прокида́тися, прокину́тися — обу-
ди́ти-ся, обуджува́ти-ся, очну-
ти-ся; *примі́тувати-ся; БГ. оба-
тури́ти ся; в знач. прийти до
пам'яті*

прокисати́ — скы́сну́ти, сквась-
ні́ти

прокислий́ — скы́слий; *Прт. збре́-
склий, збрескне́ний, -на, -не*

Прокі́п — Проко́п; Про́ць, -ця
проклада́ти — *торува́ти, -ую, -уєш*
прокладки́ — *мн. шевс. бранзо́лі*
проклинати́ — *див. кля́сти*

прокля́ття — *закля́тя, прокля́тя,
прокльо́ны; Врх. за́пір, клень-
ба, кля́тба, кля́ня, на́кля́тя;
доста́в єм кля́ня од ня́ня (прик.)*

прокурор — *юр. прокура́тор, -я*
пролетарський́ — *іст. пролета-
рія́цкій, -ка, -ке*

пролог — *літ. предмо́ва, -ы; ~ до
книжки — предмо́ва до кни́жки*

пролом — *вы́лом, -у*

прома́йнути — *пролеті́ти; Прт.*

*преми́гнути; ~ уло багато років
— пролеті́ли купа лі́т*

прома́рнувати — *Врх. прога́йну-
ва́ти, прогыба́ти; він про́пив і
прога́йнува́в ма́єток*

прома́х — *блуд, -у; ж. помы́лка,
-ы*

промину́ти — *дія́ти-ся; = Врх. сты-
рва́ти; то́то сты́рва́ло зо три
ты́жні*

промисловець — *промы́словец, -ця*

промислові́сть — ч. промы́сел,
промы́сл, -сла; *тж. вироб-
ництво*

промі́жок — *див. відста́нь*

промі́яти — *Врх. про́чі(ы)ря́ти*

промі́нь — *промі́н, -меня; мал.*

промі́ньчык; Ртр. проми́чок;

Прт. пра́мено, -а

промо́ва — *вы́ступ, -у*

промо́вець — *див. ора́тор*

пропа́дати, пропа́сти — *гину́ти,*

згы́бнути, -ну, -неш; запропа́-

да́ти, запропа́сти, марнува́ти,

неста́ти, поді́ти-ся; скапарі́ти,

щезну́ти; де ся попо́діли рых-

ва́льдски ді́вча́та? (ніс.)

пропа́жа — *згу́ба, стра́та, -ы*

пропа́сниця — *мед. нім. фе́бра, -ы;*

фе́бер; тж. гаря́чка

пропа́щий — *згыну́лий*

пропелер — *ж. ав. нім. шмі́га, -ы;*

~ у лі́таку — шмі́га в європля́ні

прописати — замельдувати, -ую, -уєш (когось)

пропихати — препыхати, -ам, -аш (щось)

проповідь — с. церк. казаня; на горбочку в церкві, ксьондз казаня каже (ніс.)

пропозиція — нім. оферта, -ы

прополоскати — прополокати, -ам, -аш; ~ горло — прополокати гарло

пропорція — пропóрция, -ні

пропуск — 1. ж. текст. блі(і)зна, -ы (пропущена нитка основи при тканні); 2. препу́стка, -ы (документ)

пропускати, пропустити — опу́стити (опу́шчам, опу́шчаш, опу́шчат); пропу́щати (когось, щось)

прорив — вы́лам, -у; ж. вы́рва, -ы

проріз — 1. буд. пол. фрамуга, -ы (віконний отвір); 2. крав. нім. шліц, -у (в одязі)

пророк — вішчун; рел. прáрок

проростати, прорости — зыйти; зубити-ся (злаки, овочі); зелене-м посьіав, зелене мі зышло (ніс.)

пророцький — проро́цкій, -ка, -кє; книж. вішчий

просапувати — окопувати, -ую, -уєш (картоплю)

просвіт — пресьвіт, -у

просвітити, просвічувати — прось-ві́тити, -ічу, -ітиш; просьвіт-ляти, -ям, -яш (рентгеном)

проси! — нак. прос!

просити — мо́лити, -лю, -лиш (ду-же); ~ шматок хліба — мо́лити о

скы́бку хліба

проскурка — церк. до́ра, -ы; ч.

оплаток, -тка (у римо-католи-ків); проску́бок, -бка; тж. оплата

прославлений — выславлéний
прослуховування — юр. Прт. пре-слуха́ня (в суді)

просо — бот. Врх. а́глы

просочуватися — Врх. сячы́ти ся

проспати — заспати, -плю, -пиш; в знач. вчасно не встати

простак — неокресаний; Хри́ст. ч. бе́йдак, бейду́ля; Прт. гбу́р (не-культурна, невихована людина)

простацький — проста́цкій, -ка, -кє

простелити, простеляти — при(о)-сте́рти, розпри(о)сте́рти, -рам, -раш (простинь)

простиня — пла́хта, -ы; мал. пла-хі́тка, -ы; с. простира́ло; с. пол. простирадло ЗП. ве(и)лах; тж. рядно; двигни на мня пла́хту тра́вы!

простит — мн. мед. в(у)ро́кы, -ів; коро́ва од вро́ків могла стра-ти́ти мо́локо

простісінько — присл. прости́цько, прости́сьцько

просто — присл. по-про́сту, по-про́стому; говорити ~ бесы́ду-вати по-про́сту

просторий — прости́(о)рний, роз-ле́глий; шыро́кій, -ка, -кє

простудитися — захо́лодити-ся; восе́ни мож ле́гко захо́лодити-ся

простьобати, простьобувати — крав. пі́кувати, -ую, -уєш

проте — *спол.* **про́то, пре́цїнь;**
Врх. **пре́ці, пре́дсі;** *Прт.* **пре́го**
 протез — 1. *заг. ж. мед.* **протеза, -и;** 2. *мн. Врх.* **ку́лі, куля́гы**
(дер., що заміняють ногу)
 протекція — **протеќция, -ні**
 проти — *присл.* **проти(і)в;** *проти́в ві́ку неє́ лі́ку (прик.)*
 противний = **грижа́вий; лагі́дне те́ля дві́ корови́ ссе́, а грижа́ве — ани́ є́дну**
 противник — *див.* **ворог**
 противно — *присл.* **шпе́тно(і); БГ. шка́редно**
 протигаз — *війс. нім.* **газ-ма́ска, -и**
 протидія — *ч.* **отпо́р, -у**
 протизаконно — *див.* **незаконно**
 протикати — **пропы́хати, пропха́ти, шты́хати, -ам, -аш;** ~ **дірку шилом — пропы́хати дзю́рку шы́лом**
 протилежний — **проти́вний, проти́леглий;** *пол.* **одврто́ний;** ~ **бік — проти́вна стро́на**
 протиотрута — *мед.* **одтру́тка, -и**
 протокол — *канц.* **протоку́л, -кола**
 протоколіст — **протоколі́ста, -и**
 протрава — *хім. нім.* **бе(а)йц, -у**
(розчин, «міцна горілка»)
 протравлювати — *хім.* **бе(а)йцу́вати, -ую, -уєш**
 протратити — *БГ.* **розгайда́ти**
 протяг — *нім.* **цуг(к), -у** *(тяга повітря); тж.* **тяга**
 протягом — *присл.* **за, на протя́зї, упо́довж; она́ за жы́ття не прочы́тала жса́дної кни́жки**
 професійний — **фахо́вий, заводо́вий;** ~ **художник — фахо́вий ма́ляр**

професіонал — **фахо́вець, заводо́вець, -вця; ма́йстер, -тра; тж.** **фахівець**
 професія — *ч.* **фах, -у;** *пол.* **за́вод, -у;** **вона не має ~ сії — она́ не ма́ фаху**
 профільний — **профі́льовий**
 проходження — **проходжы́ня**
 прохолодний — **зимний;** *рідк. Врх.* **пристуде́ний**
 прохолодно — *присл.* **зі́мно, зим-ня́во**
 про це — *спол.* **о́ тым**
 процедурний — **маніпуля́ційний;** ~ **кабі́нет — маніпуля́ційний га́бінет**
 процент — **одсо́ток, -тка; тж.** **відсо́ток; вели́кий ~ молоді́ — ве́лькїй одсо́ток младе́жы**
 процесія — **проце́сія, -ні**
 прочитати — **одчы́тати, -ам, -аш;** ~ **на лиці́ — одчы́тати на тва́ри**
 почищати, почищувати — **пре-чы́шчати, пречы́шчувати, -ую, -уєш**
 прошити тканину — *крав. Прт.* **фа́стригува́ти, -ую, -уєш** *(вел. стібками)*
 прощальний — **пожегна́льний**
 прощання — **жегна́ня, проща́ня, розста́ня**
 прощатися — **жегна́ти-ся; там я́ ся́ жегна́ла з брата́ми, сес-тра́ми (ніс.)**
 прощення — *див.* **пробаче́ння**
 про що — *спол.* **о́ чым, о́ што, про́ што; о́ што вам хо́дить?**
 прояснитися, прояснятися — **вы-погоди́ти-ся, выпого́джувати-ся** *(про погоду)*

пружина — *техн.* **спружы́на**, -ы;
 пружинний — **спружыно́вий**
 пруський — *іст.* **пру́скій**, -ка, -ке
 (від Прусія)
 прут — 1. **патык**, прут (*різка*);
 2. *ж.* **нім.** **шта́ба**, -ы (*зал.*)
 прутень — *ж.* **анат.** **розм.** **пу́ца**,
пу́чка, **пі(у)цюри́на**, -ы; *дит.*
піся, -і; **піська**, -ы; **потак**; *с.*
пу́го (*вел.*); *Врх.* **гу́цьок**, **гу́чок**;
мудо, **мудька** (*чол.* **статевий**
орган); *тж.* **пеніс**
 прядильниця — **круже́(і)ль**, -лі;
кужі́л(в)ка, -ы; *Ртр.* **ві́зок**,
коловратка, **прядка**, **шпуляк**
 прядіння — **пряджы́ня**
 пряжа — *текст.* 1. **заг.** *с.* **пряди́ло**;
пряджа, -ы; *Ртр.* **пряде́но**, **пряде́нко**, **прядивко**; 2. *іст.* **жыч-ка**, -ы (*червона вовняна*);
 3. *ч.* **кло́чок**, -чка (*з клоччя*);
 4. *ч.* **ло́кот** (*моток*)
 пряжка — **бря́чка**, -ы; *Прт.* **агра́ф-ка**, -ы
 пряма — *грам.* **безпосре́дня**;
 ~ мова — **безпосре́дня бесы́да**
 прямий — **про́стий**, **рі́вний**; ~ ма
лінія — **проста** **ленія**
 прямісінький — **прости́цькій**
 прямо — *присл.* **просто**, **прости́с(ц)ько**, **на́прост**, **рі́вно**; *Прт.*
впрост; ~ **кажучи** — **повісти**
на́прост
 прямокутний — **простоку́тний**
 прямолінійний — **простоли́нійний**
 прямуювання — **простува́ня**
 прямувати — **простува́ти**, -у́ю,
 -у́єш
 праний — *Врх.* **пы́рний**, **пыр-**

ня́чий; *цебу́ля ест барз пыр-ня́ча*

прянощі — *мн.* **кул.** **нім.** **спе́ці**,
-ий; *тж.* **приправа**

прести — *Врх.* **снути**, **сновати**

псалом — *церк.* **псалѣм**, -у

псалтир — *розм.* *церк.* **савтир**, -я

псарня — **пся́рня**, -ні; *тж.* **собача**
будка

псевдонім — *с.* **псе́вдо**; *ж.* **клі́чка**,
-ы; *псе́вда ма́ють лі́тера́ты*,
арти́сты, **маля́ре**, **полі́ти́кы**

психіатрія — **психіа́три(і)я**, -ні
 психічно хворий — **бзы́к**; *Ртр.*
бе́йдак; *тж.* **дивак**

психологія — **психольо́гія**, -ні

психувати — **бзы́кува́ти**, -у́ю,
-у́єш; **для чого ~ ? по́што бзы́-**
кува́ти?

псування — **псу́тя**

псувати — **псу́ти** (**псу́ю**, **псу́єш**,
псу́є; **псу́єме**, **псу́єте**, **псу́ють**)

псячий — **псы́(о)й**, **пся**, **псе**;
песы́й; *не слуха́ш ві́тця-ма-*
те́ри, послу́ха́ш псы́ой ско́ры
(прик.)

птах — *мн.* **пта́с(ц)тво**; *Врх.* **пта-**
ші́вя

пташиний — **пта́скій**, -ка, -ке;
птахо́вий

пташка, пташеня — *ч.* **пта́шок**,
-шка; *с.* **пта́ша**, **-шати**; *рідк.*
ка́ня, -і; *мн.* **потя́га**, -ы *слов.*
фташы́на, -ы, **фта́шок**, -шка;
Врх. **пті́чко**; *Ртр.* **втах**,
в(п)та́шок, **птах(к)**; *мал.* *ЗП.*
потя́тко; *ЛШМ.* **по́тя**, -і;
слуха́й, дівча, як тот пта́шок
сьпі́ват (піс.)

птиця — *Врх.* дріб, дрібля (*свійська*)

публіка — публі(і)ка, -и (*люди*)

публіцист — публіциста, -и

пугач лісовий — *зоол.* пугало, страшак; *Врх.* гук, пугарец, пугур, пугуриза

пуголовок — *зоол.* головоач; гловачок, -чка; *рідк.* ментул; *Врх.* плюгавка, пугалатиця, пугалка, пуголовач, пуголовиця, пуголовка, пуголок (*жаби*)

пудинг — *ж. кул.* запіканка, -и

пудра — *ч. нім.* пудер, -дры

пузир — *анат.* міх(у)р, піхур, -я (*сечовий*); *тж.* пухир

пульверизатор — *техн.* розпыляч; *тж.* розпилювач

пункт прокату — *ж.* випожичальня, -і (*для тимчасового користування*)

пунктуально — *присл.* акуратно(і)

пуп — *анат.* пупец, -пця; *Врх.* пупок

пуповина — *анат.* пупковина, -и

пурпуровий — багрий, *розм.* бурачковий, буро-червений (*колір*)

пурхати, пурхнути — пе(і)рхати, пе(і)рхнути, порхати; *Врх.* выфы(у)ркнути, фуркнути; *в знач. птах* — у повітря

пускати — відпушчати, пушчати, -ам, -аш; ~ коріння — пушчати коріння; *ты єс добрий учар, не пушчай на мочар (піс.)*

пусти! — *нак.* пуст! ~ мене — пустмня!

пустиня — пустеля, -і; *слов.* пустатина(я), -і

пустопорожній — *БГ.* сьнітий (*зерно, горіх*)

пустота — пуста, -и; *тж.* порожнеча (*пустинне місце*)

пустувати — броїти (брою, броїш, броїт; броїме, броїте, броят)

пустунчик — збыточник (*про дитину*)

путь — 1. *ж. заг.* пут, -и; *мал.* пүтик; 2. *ч.* гостинец, -нця; *угор.* оршак (*шосейна*); 3. *ж.* колєя, -і (*зал.*); *тж.* шлях; *мы пішли іншом пүтьом*

пухівка — *мн. бот.* *Врх.* котики, кітки

пухлий — пухнастий

пухлина — 1. *заг. мед.* гырча, -и; *Ргр.* спухленийна, спухниина; *Прт.* спухліна, -и; 2. *мн. Врх.* оглаблі, оглони (*на яснах у коней*)

пучка, пучок = пушка, -и; *рідк.* жма(и)к, -у (*волосся, сіна, трави*)

пуща — пушча, -и (*дрімучий ліс*)

Пущення — *мн. рел.* Пушаня, Запусты (*неділя перед Вел. Постом*); *тж.* Заговини, Заговіння

пхати — перти (пру, преш, пре; премє, прєте, прут); *пре, як ні мий до суду (прик.)*

пчихати — *див.* чхати

пшениця — 1. *заг. пол.* самопша, -и; *Стб.* пшиниця; 2. *гол.* голка, -и (*безоста*); 3. *ч. Прт.* оркіш, -у (*двозерна*)

пшоно — *див.* просо

пюпітр — *муз. ж.* підставка, -и; *нім.* пульт, -у (*для нот*)

пюре — *ж. рідк.* мяківка, -и

п'явка — *зоол.* пиявка, -и; *Врх.*

п'ялка
п'ядак, бузковий — зоол. *Врх.*
віщиця, іщиця (нічний мете-
лик)
п'ядич, звичайний — бот. *Врх.*
опоясник, поясник
п'яний — пияний, веселий; спий-
тий (дуже)
п'яниця, п'яничка — пияк, пия-
чок; *рідк.* лотер, лотрош; пияк
— страчений чоловік (прик.)
п'янюжка — *Ртр.* пиячуско,
пиячина
п'ятдесят — числ. п'ятдєсьят, -тьох
50 кілограм — *ж.* мірка; *Ртр.*
півкірця, півфаски (міра ваги)
п'ятдесятиріччя — п'ятдєсьятлітя
п'ятдесят один — п'ятдєсьят єден;
єден п'ятдєсьят
п'яти — *мн.* п'яты (п'ятых, п'ятым,
п'ятыма)
п'ятидесятий — п'ятдєсьятий
п'тирічний — п'ятилітній, -ня,
-нс; ~ коньяк — п'ятилітній
коньяк
п'ятірка — числ. п'ятка, -ы; *тж.*
банкнот
15 хвилин — *пол.* квадранс; ~ по
першій — квадранс другої
п'ятсот — п'ятсот; п'ятсто
п'ятнадцятий — п'ятнастий, п'ят-
надцетий
п'ятнадцятка — п'ятнастка, -ы
п'ятнадцять — п'ятнадцет, -тьох;
п'ятнастка, -ы
п'ятсот — п'ятсто (п'ятстох, п'ят-
стом, п'ятстома)
п'ять — числ. п'ят (п'ятьох, п'ятьом,
п'ятьома); *рідк.* пент; до кінця
мечу лишыло-ся п'ят минут

Р

рабський — невольничий; раб-
ській, -ка, -кє; ~ ка праця —
невольничя робота
равлик виноградний — зоол. вин-
ничук
рада — *поет.* радонька, -ы
радий — рад, рад бы; рад бы в
лыжцы воды втопннн (прик.)
раднті — раїти (раю, раїш, раїт;
раїме, раят, раїте); нараїти,
-аю, -аїш; *Врх.* райцувати
радіо — ради(і)йо, -ня; ч.
голосник, радийовий апарат,
-вого ...у
радіостанція — радийова ста-
ци(і)я, -вой ...ні; *пол.* розглось-
ня, -і
радісний — втішний, радостний
радість — раді(и)ст, -достн; *тж.*
приємність; нова радіст стала,
яка не бывала (колядка)
радіти — радувати-ся, тішын-ся
радник — *нім. пол.* радний, -ного;
радця, -і
радянський — *іст.* совєц(тс)кій,
-ка, -кє
райдуга — дуга, -ы; *Врх.* смуга;
Ртр. радуга, коркобиц, кор-
ковец; повідають, же дуга воду
нєс
райдужна оболонка — *с. анат.* *Ртр.*
зрінко, лялько
район — реїон, повіт, -у; *ж.* гмі-
на, -ы
районний — реїоновий
райський — *рел.* райській, -ка, -кє;
~ кє яблуко — райскє ябко
разом — *присл.* враз, воєдно, заєд-

но, вкúпí, докúпí; *рідк.* поспó-
лом; *тж.* гуртом, спільно

раз-у-раз — *присл.* раз-по-разу

рак — *ж.* зоол. рачыця, -і (самка);
мн. раки

ракета — *війс.* ракéта, -ы

раковина — мушля, -і

рама, рамка — 1. *заг.* ра́мця, -ів;
мн. ра́мці; 2. *пол.* футрина, -

ы; *Врх.* ру́мы (для вікон, дверей)

рана, ранка — *мед.* 1. *заг.* с. окалі-
чыня; 2. *дит.* буба, вава, вав-
ка, -ы (боляче); 3. *ч.* струп
(пригоєна)

ранг — *див.* звання

раненько — *зменш. присл.* ра́ні-
цько

ранець — плéчняк; *пол.* плéцак;
нім. рúкзак; *Прт.* наплéчник,
-а (заплічний мішок)

ранісінько — *присл.* ра́нісьи́цько

раніше — *присл.* ко́лиси, пе́рше,
попередньо, пред́тым, скорше;
юж. мі так не буде, як мі було
пе́рше (*піс.*)

ранній — вчасний; ~ ні яблука —
вчасны́ я́бка

ранок — *с.* ра́но; *хто ра́но встас,*
тому Бог дає

рапорт — *війс.* звіт, -у; *нім.* мель-
дунок, -нка

рапортувати — звітува́ти, -у́ю,
-у́єш; *нім.* мельдува́ти, -ую,
-у́єш

раптовий — на́глий, на́ремний,
неочекуваний; ~ ва смерть —
на́гла смерт

раптом — *присл.* враз, на́раз,
нагло(і), на́ремно(і), рапто́в-
но(і); *тж.* зненацька, неспо-

дівано; ~ випав сніг — рапто́вні
хпав сьні́г

раса — ря́са, -ы; чистокровна ~
чы́ста ря́са

ратуша — *нім.* ра́туш, -ы (будинок
Міської ради)

рахований — рахува́ний

рахунок — лі́чба, -ы; *с.* *фін.* *нім.*
конто; *Врх.* порахунок; *БГ.*
раху́ба; відкрити ~ одкрь́ти
конто

раціон — *ж.* порци(і)я, -ні; *мал.*
порци́йка, -ы; щоденний ~
штоде́нна пор́ция

рація — ра́ция, -ні; 1. обгрунту-
вання чо́гось; 2. радіостанці́я;
ти маєш ~ ію — ма́ш ра́цію

рачки — *присл.* *мн.* ра́чки

рвати — 1. то(а)ргати́, -ам, -аш;
Врх. те(ы)рпати́ (*фрукти*);
2. де́рти (дру, дреш, дру; дре́ме,
дрете, друг) (*пір'я, одяг*);
буде́ме торго́вати, буде́ме
лама́ти з ко́нарями, з
ко́нарями (*піс.*); ту́ны ла́хы
ско́ро ся дру́т

реалізація — *с.* викона́ня; реалі-
за́ция, -ні

реальний — правди́вий, існую́чий

ребро — *анат.* *пол.* *Врх.* зьобро

ребус — *ж.* зага́дка, -ы

рев — рык, -у

реванш — *ж.* одплата́, -ы

ревізія — *фін.* переви́рка, -ы; реві-
зи́я, -ні

ревізор — візитато́р, -я; *пол.* реві-
дент

ревізувати — *див.* обшукати

ревінь — *бот.* *нім.* ро(у)мба́рбар,
раба́рба(е)р, реба́рбор, -у

ревіти — 1. бечати (вівця); 2. мычати (корова); 3. рычати (собака)

ревматизм — мед. ломота, лама́нка, -и; пол. гостец, -тця; нім. роматизм, -у

ревнивий — чес. жерли́вий

революція — револю́ция, -іі

револьвер — війс. нім. лсво́рвер, -я (зброя)

регент — правите́ль, -ля

регит — хехіт, род. хехоту; сьміх, -у

регламент — нім. регля́мент, -у;

Прт. регуля́мін, -у

реглан — англ. регля́н, -у (фасон одягу)

реготати — Пвн. хіхотати

регрес — с. назадництво; регрес, -у

редакція — редаќция, -іі

редька — бот. редь́ква, -и; Ргр.

редков, редков́ка

режим — лад, ре́жим, -у; радян-

ський ~ совсц(тс)кій лад

резервуар — фр. бак; ж.

місти́лище; ~ для бензину — бак

для на́фты

резонанс — ж. лу́на, -и; одзвук, -у

результативний — плідний; ~ не

набуття — плідний набы́ток

реєстр — канц. о́пис, -у; о́пис по-

нище́них це́рков на Лемків-
шчы́ні

реєстратура — нім. регістра́тура, -и

рейд — війс. на́пад, -у

рейки — мн. 1. шы́ны (на заліз-

ниці); 2. Ргр. наса́ды (в санях)

реклама — рекля́ма, -и; торгова ~

гандльова рекля́ма

рекламувати — рекля́мувати, -ую,

-у́єш

рекомендувати — див. радити

реконструктивний — пребудов-

ний, реконструкційний

реконструкція — див. відновлення

релігійність — релі́гійніст, -ності

рельєф — ж. мист. пласкорі́зба, -и (на дереві)

ременя шкіря́не кільце — ж. нім.

шлю́вка, -и; Прт. шльо́фка

ремесло — рідк. рукоме́сло

ремигати — рум. румега́ти; Врх.

меріндза́ти (про худобу); в знач.

пережовувати жуйку

ремізки — мн. текст. ничельні́ці

ремінь, ре́мінець — 1. заг. па́сок,

-ска; ре́мін, -меня; ре́мінец,

-нця; 2. базок, -зка (для муз.

інструмента); 3. Врх. ре́менник

(для штанів); 4. Врх. строка́-

нец; мн. строча́нки, наволо́кы

(для взуття)

ремісник-надомник — пол. халу́п-
ник

ремонт — ж. напра́ва, -и; Прт.

репера́ция, -іі (чого́сь); віддати

в ~ оддати до напра́вы

ремонтувати — направити, нап-

равля́ти, -влю, -виш; зладити,

-джу, -диш; пол. реперува́ти,

-ую, -у́єш; чым по́псу́єш, тым

напра́виш (прик.)

ремствувати = пол. габзува́ти,

-ую, -у́єш; Врх. кавзува́ти; тж.

сваритися

рентген — с. мед. пресьві́тлі́ня;

хо́див-см на пресьві́тлі́ня плю́ц

репатріація — див. повернення

репетиція — про́ба, -и; генеральна

~ ге́неральна про́ба

репетувати — *крявчати, рапчати, -чу, -чыш; крявчым, як жаба*
 репрезентабельний — *показний, ставний; ~ на людина — ставний чоловік*

репресії — *мн. утиски, -ів; сталінські ~ сталіновски утиски*

репродуктор — *рад. голосник*

республіка — *республіка, республіка, -и*

республіканський — *республіканський, -ка, -ке*

реставрація — *див. відновлення*

ресторан — *ж. пол. ресторація, -ії; нім. льокаль, -лю*

ретельний — *див. старанний*

реферат — *див. доповідь*

референт — *доповідач*

рефлекс — *пол. одрух, -у*

рефлектор — *техн. отбивач; тж. відбивач*

рефрен — *муз. приспів, -у*

рецепт — *мед. нім. рецепис, -у; ж. рецепта, -и*

речення — *грам. рече(и)ня, -чень*

речі дрібні — *ч. дробязок, -зка; Врх. дробелява*

решето — *1. ч. претак (для зерна, муки); 2. ж. Прт. ряфа, -и (у віялі); тж. сито*

решітка — *мн. 1. пол. г(к)раты, -ів (на вікнах); Ргр. мережі; 2. нім. ру(о)шт, рушта (колосникова, в пічці)*

рештки — *мн. остат(н)ки; ч. нім. шмельц, -у*

ржа — *див. іржа*

риба — *1. заг. рыба, -и; мн. рыбы; 2. буджена ~ (холодного чи гарячого копчення); 3. Врх. скрачка, икрєнка (з ікрою)*

рибалка — *рыба(я)р; мн. рыбаці; пол. венткар, -я; ішли рыба́ре на рыбы аж до глибокой долины (піс.)*

рибальство — *рыбарство*

рибальський — *рыбацкій, рыба́рський, -ка, -ке; ~ човен — рыба́цка лодка*

рибний — *рыбі́й, -бя, -бе; ~ суп (юшка) — рыба́ зупа*

ригати — *груб. розм. бекати (бечу, бечыш, бече); рыга́ти, -ам, -аш*

ридати — *йойчати, -чу, -чыш; Врх. хыка́ти (дитина)*

рижий — *рудас, рудий, рижий; Врх. руживий (людина з рижим волоссям)*

рижик — *бот. ры́джык; Стб. ры́жікы, рызы́кы; тж. хрящ-молочник; як неє ліпшых гри́бів, то і ры́джы́ки до́бры (прик.)*

рило — *анат. ры́ло; рый, -я; ч. Врх. ры́як, рыячок; Ргр. ры́ляк; кұса, пыск; свиняче ~ паця́че ры́ло*

римський — *римський, -ка, -ке*

ринка — *див. сковорода*

ринок — *1. ры́нок, -нку (міська площа); 2. ба́зар, -у (критий); 3. ж. торгови́ця, -і; торгови́ско (худоби)*

ринь — *Врх. рін*

рис — *бот. нім. ры́ж, -у*

риса — *пол. цеха, -и; тж. властивість; характерна ~ характеристична цеха*

риск — *нім. ризы́к, -у*

риска — *криска, -и; мал. крисо́чка*

рискований — *ризикований, ризи-*

ковий

рискувати — ризыкувати, -ую, -уєш; ~ життям — ризыкувати жытьом

рисовий — рыжовий; ~ суп — рыжова зупа

риссю — присл. цвалом, дры(и)ндом

рисувальник — мист. рисо́вник

рити — рыти (рыю, рыєш, рыє; рысьме, рысьте, рыють); Врх. выторочыги; порпати (в землі); кыртыця выторочыла зёмлю на городы

рів — ж. нім. ф́оса, -ы; ~ біля дороги — ф́оса при пути

рівень — пол. позьом, -у; життєвий ~ позьом жытя

рівнесенький — рівніцькій, рівнісьцькій, -ка, -кє; тж. рівнісінський

рівнесенько — присл. рівніцько

рівний — ри(і)вний; рідк. Стб. рімний

рівнина — геогр. ри(о)внина, -ы; полонина, -ы; ч. плай, -ю (гірська, без лісу); Врх. ровень; Ргр. ровина

рівнобедрений — мат. рівнора́мний

рівновеликий — мат. рівнова́жний

рівносторонній — мат. рівнобі́чний; ~ паралелограм — рівнобі́чний штырику́тник

рівня — ч. Врх. ровен; тж. пара; я не твоя ровен, ани-с мя не го́ден (ніс.)

рівняти — просту́вати, -ую, -уєш;

рівняти, -ам, -аш

рівчак — ярок, род. ярка; Ргр.

шанц, шанец (водовідвідний)

рідина — 1. ч. заг. пол. плин, -у;

2. мн. зливкы, -вок (злита з кількох посудин); 3. ч. БГ.

оті(и)к (гнійна, на рані)

рідкий — 1. плинний; рідкій, -ка,

-кє (рідина); 2. обрідлий; Врх.

обрідний (волосся, ліс); тж. плавний

рідколісся — ридколі́ся

ріднесенький — змени. рідні́цькій, -ка, -кє

рідшати — рі(и)дну́ти, рідча́ти

рідше — присл. рі(и)дче

ріж! — нак. край! ри(і)ж! сыч!

тни! край, старо́сто, ба́лец, лем си не вріж па́лец (ніс.)

ріжки маточні — бот. ч. ма́ток,

-тка; му́чар, -я; му́чник; ж.

сьні́га, -ы; Врх. ма́мка, ма́тиця,

ма́тичка, ма́тка жы́тня; на́ме-

лец, на́мель, на́мелюх; прис-

пір, спір, спі́рій, спі́рок (на житі)

різати — 1. кра́яти (кра́ю, кра́єш,

кра́є; кра́єме, кра́єте, кра́ют)

(хліб); 2. кавальцу(ю)ва́ти, -ую,

-уєш (на куски); 3. стина́ти,

-ам, -аш (дерева); 4. сы́чы, -чу,

-чеш; шаткува́ти, -ую, -уєш

(капусту); 5. тну́ти, тя́ти (тну,

тнеш, тне; тне́ме, тне́те, тнут)

(ножем); 6. цвика́ти, -ам, -аш

(ножницями)

Різдво Пресв. Богородиці — рел.

Дру́га Ма́тка Бі(о)жа (21 верес-

ня)

Різдво Христове — рел. Рі(і)ство,

Рождество (25 грудня; 7 січня)

різець — *техн.* різак; різец, -зя;
нім. штіхель, -хля
 різко — *присл.* остро; ~ відповісти
 — остро одказати
 різний — рі(у)жний; всьліякій,
 вшеліякій, -ка, -ке; *мн.* рі(у)ж-
 ны; *плоты были різной фор-*
мы, але деревяны; посыіла моя
мила вшеліякы цвѣты (піс.); в
саді росли різны овочы
 різник — *див.* м'ясник
 різнитися — ружнити-ся; *лемків-*
ска бесьіда ружнит-ся од ін-
ных словянських мов
 різниця — рі(у)жниця, -і; *у знач.*
 відмінність; велика ~ велька
 різниця
 різно — *присл.* різно(і), ружни;
 ~ ні випадки — ружни трафун-
 кы
 різнобарвний — кольоритний; ~ ні
 квіти — кольоритне квітя
 різноманітний — розмаїтий, ріж-
 нородний; *пол.* ріжноракый;
Врх. одмінний сьпіват собі
(пташок) розмаїтий (піс.)
 різноманітно — *присл.* розмаїто(і)
 різня — бойня, -і; масакра, -ы
(масова)
 різь — *фізіол.* різ, різавка, -ы
(різачка у шлунку)
 різьба — 1. *техн.* ч. гвінт; 2. *мист.*
 різба, -ы
 різбар — різбяр; *нім.* шнітцер,
 снице(а)р, -я; *Ртр.* бланар *(по*
дереву)
 різбарство — різбярство, сницер-
 ство
 різько — *присл.* остро, нагло(і)
 рік — ри(і)к, *род.* року; *мн.* роки;

рідк. год, -у; 3П. гі(у)д
 ріка, річка — ри(і)ка, -ы; *ч. перен.*
дунай, -ю; в знач. вода, повінь,
 розлив; *ч. мал.* Врх. мутник; *ой*
насла-м я при дунаю гуси (піс.)
 рілля — ро(і)ля, -і; *в Маластові*
чорна рая, я єй орав не буду
(піс.)
 рінник — *зоол.* Врх. нурец, но(у)р-
 ко, пнорунок, прон(р)урок;
тж. нирок
 ріпа, ріпка — *ч.* карпіль, -пеля;
тж. бруква; *а понижє села*
там карпелі сьіют (піс.)
 річниця — *ч.* річник; *Пен.* речы-
 неч
 рішення — *канц.* постановління,
 рішыня
 робити — 1. *заг.* працу(ю)вати,
 -ую, -уєш; *оначыти (оначу,*
оначыш, оначыме); *роби(і)ти,*
-блю, -биш; чынити, -ню,
-ниш; 2. бабрати, баброшыти,
капарити, -рю, -риш (абияк);
 3. *вырабяти, вырабляти, -ям,*
-яш (якусь продукцію); 4. зби-
вати, -ам, -аш; колотити (ко-
лочу, колотиш, колотит; коло-
тїме, колотїте, колотят); *пра-*
вити, -влю, -виш; Хриц. гру-
жати (масло); 5. зубк(ц)увати,
-ую, -уєш (зубці по краях);
 6. *Ртр.* спушчати; 3П. *біти*
(олію); 7. груб. фуярити (дурни-
ці); дома масло правили в
боденці
 роби як вважаєш! — *Хриц. роб як*
знаш!
 робітник, робітниця — 1. *заг. пра-*
цївник, працївниця, -і;

2. *чес.* **ба́раб, бара́ба, -ы** (*шляховий*); 3. **винокур, винник** (*гуральні*); 4. *Ртр.* **мло́чко, млочок** (*найнятий для молотби*); 5. **рі́пник** (*на видобутку нафти*); 6. **смоля́к** (*працює зі смолою*)

ровесник – *єднолі́ток, -тка; Врх.* **ве́рствак**

рову похилий бік – *жс.* **шка́рпа, -ы**
рогатка – *про́ца, шпро́ца, -ы* (*для кидання камінців*)

рогіз – *бот. Врх.* 1. **княх(к), кобели́на, лапуши́нє** (*широколистий*); 2. **логожи́на** (*вузьколистий*)

родимка – *ч. пол.* **пе́прик; Прт.** **пу́пирь, -ря** (*родима пляма*)

родинний – **крєвний**

родити – 1. **котити, окотити-ся** (*про овець, кіз*); 2. **приспати, скопи́лити-ся** (*позашлюбну дитину*); **ста́ло ся, ста́ло, дівча ся приспа́ло, те́раз ми го да́вають** (*піс.*)

родич, родичка – **крєвний, -но́го; крєвна, -ной; крєвняк; крєвня́чка, -ы**

родовий – *грам.* **рождаю́чий** (*відмінок*)

рожа тюрінгська – *бот. Врх.* **сле(и)з, слези́н; тж.** **калацики лісові**

рожевий – 1. **ружо́вий** (*фарба*); 2. **рум'яний** (*колір лиця*); *пони́же Тильо́ви* – **квітчо́к ружо́вий** (*піс.*)

рожево – *присл.* **ружо́во**

розбавляти – **розводити, -джу, -диш; ~ водою** – **розводити**

водом

розбагатілий – *Прт.* **збога́чений, -на, -не**

розбещений – **зопсу́тий; груб.** **скурвлє́ний; Врх.** **розви́лий, розвлє́чений**

розбещуватися – *груб.* **скурви́ти-ся**

розбивати, розбити – **розвали́ти, розвалю́вати, -лю, -лиш; розтрепа́ти, -плю, -плєш; тж.** **розтовкти, розтро́чити**

розбирати – **розберати́, -ам, -аш; Врх.** **чесати́, чухрати́** (*вовну овець*)

розбиратися – *див.* **розумі́тися**

розбитися – **забити-ся; ~ на смерть** – **забити-ся на сме́рт**

розбишака = **бе(а)тяр, -я; нім.** **га́в(л)ган; жы́ван; урвісь, -я; Врх.** **гусове́ц, ожга́р; ЗП.** **би(і)-танга, лы́нгарь; ЛШМ.** **бі́ган-гош; я́кий я си гусове́ц на цьо́лий Липове́ц** (*піс.*); **ты, о́жга́рю!** (*лайка*)

розбігатися, розбі́гтися – **розле́тїти-ся, розлі́тати-ся; розле́тїли зме ся по цьо́лим сьві́ті**

розбіжність – **розходжы́ня**

розбійник – **збійник, рабі́вник; банди́га, бара́ба, -ы; опри́шок, -шка; пол.** **збу́й, -у́я**

розбрат – *жс.* **распра́(я), -і; сму́та, -ы; тж.** **чвари, сварки**

розбудити – **збудити; Врх.** **зогнати́, обудити́; за́ран ра́но же́бы-сте мя нача́с збуді́ли**

розвага – **розрыва́ка, заба́ва, -ы; Врх.** **люштик** (*розважальний захід*)

розважальний - розривко́вий;
~ на му́зика - розривко́ва
гу́дба

розважатися - див. забавлятися

розважливо - присл. розсу́дно(і);

*Прт. натре́зво; розсу́дме то́ту
спра́ву натре́зво*

розважний - розсудли́вий

розвалити - див. зруйнувати

розвантажений - выладува́ний,
розладува́ний

розвантаження - выладува́ня,
розладува́ня; ч. выладу́нок,
-нка (*вагонів*)

розвантажити, розвантажувати -
выладува́ти, выладовува́ти,
-ую, -уєш; розладува́ти, розла-
довува́ти, -ую, -уєш; *найпе́рше
бу́ли выладува́ни з потя́гу ко́ні
і худо́ба*

розварений - розкыплéний; ~ ні
макарони - розкыплéна ризан-
ка

розварити - *Врх. розготови́ти
(картоплу)*

розведення - розплоджы́ня (*тва-
рин, птиці*)

розвиднятися - шарі́ти-ся (*світа-
ти*)

розвинений - розвину́тий

розвиток - розви́тя; розви́й, -вою

розвідка - війс. сте́жа, -ы

розводити - госп. хова́ти, -ам,
-аш; ~ свиней - хова́ти па́цяга

розворушити, розворушувати -
ро́зруша́(и)ти, -ам, -аш; в знач.
привести в рух

розв'язний - бесче́льний, зухва́-
лий, зухва́лий

розгалужений - чепера́тий; *Врх.
конари́стий, росохати́й (про*

дерево)

розганяти, розігнати - *Врх. роз-
полошы́ти; бе́тяр розпо́шыв
па́ры голу́бів*

розглядати, розглянутися - роз-
зе́рати, -ам, -аш; *Пвн. розоз-
рити́ся; ~ себе у дзе́ркалі -*

роззе́рати-ся в люсте́рку

розгнузданий - розпаса́ний

розгнуздатися - розпаса́ти-ся

розголосити - выляпа́ти, -ам,
-аш; ~ таємницю - выляпа́ти
се́крет

розгорнений - отворе́ний (*книж-
ка*)

розгорнути, розгортати - розгра-
ба́ти, -блю, -блеш (*сіно*); = *Врх.
розточи́ти; Ртр. підгартати́;
підгартáme у́гел в пе́цу*

розгром - погром, -у

розгубитися = не дава́ти си ра́ды

роздвоєння - роздво́їня

роздивитися, роздивлятися - роз-
зе́рати-ся, розозри́ти-ся; ~ на
всі бо́ки - розозри́ти-ся на
вшы́ткы сторо́ны

роздільний - осі́бний, одді́льний

роздоріжжя - неві́дм. розпу́тя; ч.
ро́зті́к; ж. розто́ка, -ы (*мі́сце
поді́лу доро́ги*); на розто́ці, на
пото́ці два голу́бы во́ду пю́т
(*піс.*)

роздратований - див. знервований

роздум - ж. задума́, -ы; замысь-
лі́ня

роздумати, роздумувати - роз-
мысльи́ти, -лю, -лиш; роз-
мысльюва́ти, -юю, -юєш

роздуття - взду́тя

роздушити - роздуси́ти, -у́шу,
-у́сиш; розмня́цькати, -ам,

-аш; *Врх. БГ.* розпучѣти, -чу, -чыш

роздягатися, роздягнутися – зоблечы-ся, зоблікати-ся; розберати-ся, розоблікати-ся, розобрати-ся, розгорнути-ся

роздягнений – зоблечений, роззобраний

роз'єднати, роз'єднувати – розоначыти, -чу, -чыш; *Прт.* розвадити, -джу, -диш; розваджувати, -ую, -уєш; *треба розвадити ланицух*

роззброєння – роззброєння

роззв'язати – *Врх.* роз(с)паузити
роззуватися, роззутися – *Пвн.* розбути ся (*взуття*)

роззява – *розм.* гапа, гава, -ы;
австр. о(у)ферма, -ы

розібрати – *БГ.* розбури́ти

розігнути – вирівняти, -ям, -яш;
розогнути, -ну, -неш

розізнитися – роззлостити-ся;
тж. розсердитися

розійтися – розыйти-ся

розіп'ятий – розопня́тий; *Хрис-тос був розопня́тий на хресь-ті*

розірваний – подёртий, розорва́ний

розірвати – подёрти, -дру, -дреш;
порвати, розорвати, -ву, -веш;
поторгати, розторгати, -ам, -аш; *БГ.* гурвати, урвати; *казав (він) розстриляти, кінми розторгати (піс.)*

розпитувати – зьвідувати-ся

розповідати – оповідати, -ам, -аш

розквітати – розквитати, розквитнути, -ам, -аш; розцвісти

розкиданий – *пол.* розтрепа́ний;
тж. легковажний

розкидати, розкинути – розме́тати, розмітувати, -ую, -уєш;
порозшмаряти, розшмарити, розшмаряти, -ям, -аш; *рідк.* розфуряти, -рю, -риш; *Прт.* шастати, шастнути, -там, -теш; *Лёмкы сут розметаны по цѣлим сьвіті; шастав пінязми на вишы́ткы стороны*

розкіш – *ч. фр.* люксус, -у; роскіш, -кошу

розкішний – люксусовий, роскішний; *пол.* сьлічний; *тж.* пишний

розкладний – розклада́ний; ~ не ліжко – розклада́на по́сьті́ль

розклеїти – розкли́ти, -ію, -ієш

розкол – розлам, розчах, -у (*на стволі дерева*)

розколотися – розчахну́ти-ся (*про дерево*)

розкопки – *мн.* выкопали́ска (*археологічні*)

розкотити, розкочувати – 1. качати, розкачати, -ам, -аш (*колоди*); 2. валькувати, -ую, -уєш; розваляти, -ям, -аш; розвалькати, -кам, -каш (*землю, тісто*)

розкрити, розкривати – 1. отворити, отверяти, розтверяти, -ям, -аш (*конверт*); 2. розтулити, -лю, -лиш; розтворити, -рю, -риш (*рот*)

розкритий – розтулений; ~ рот – розтулена гамба

розкрійник – *крав.* края́льник

розкласти – розпри(і)сте́рти, -рам, -раш; *тж.* розпростерти

розладнати – підорва́ти, -ву, -веш; ~ здоров'я – підорва́ти здра́вля

розливати – розліва́ти, -ам, -аш; ~ в пляшки – розліва́ти до фла́шок

розлітатися – *Врх.* пырскати (на всі боки); град пырскат на ви́шиткы сторо́ны

розлогий – розкла́дний, розкла́дистий

розлука – с. роз(с)тава́ня, розста́ня

розлучатися – розводи́ти-ся, роз(с)тава́ти-ся, розтря́вати-ся

розлучення – ч. розві́д, -воду

розлючений – *Прт.* розже́ртний, -та, -те

розмазати, розмазувати – розква́цяти, -ям, -яш; *Прт.* розпа́л(р)ати, -ам, -аш

розмаїтий – розмаї́тий; *ЗП.* розма́йний; *квітки в горах сун розмаї́ты*

розмаїття – розмаї́ст, -то́сти

розмарин – ж. бот. розма́рія, -ні; *ЗП.* розма́рівка

розмастити – розма́цькати, -ам, -аш; *Прт.* розпа́пляти, -ям, -яш
розмежувати, розмежовувати – розграницы́ти, розграницува́ти, -чам, -чаш (*сфери впливу*)

розмір – ви́мір, -у; ~ у санти́метрах – ви́мір в центи́метрах

розмішувати – ко́лотити, -о́чу, -о́тиш; розрабля́ти, -ям, -яш

розміщення – розмішчу́ння

розмова – 1. заг. бесы́да, -ы; *Врх.* гуторка; 2. *Врх.* ля́пка (*невиму-*

шена); 3. *мн.* ля́сы, -ів; *Врх.* теле́пка (*пуста, теревені*)

розмовляти – бесы́дувати, -у́ю, -у́єш; *рідк. Врх.* гутори́ти, тара́кати; *мы ішли селом, бесы́дуючы*

рознімати – розборони́ти, -ню, -ниш

рознощик – розноси́тель, -ля; *розно́шчык*

розпалити, розпалювати – кла́сти (кла́ду, кла́деш, кла́деме); *Ртр.* запалити; накла́сти, напали́ти, пали́ти, розпалі́ти (*вогонь*)

розпекти, розпікати – розпе́чы, -чу, -чеш; *Прт.* розкалюва́ти, -юю, -юєш (*залізо до білого*)

розперезати, розперізувати – розпа́сати, -ую, -уєш

розпещений – розпеще́ний; ~ на дитина – розпеще́на діти́на

розпізнавальний – розпозна́вчий (*знак, гасло*)

розпізнавання – розпозна́ня

розплавлений – стопле́ний; ~ жир – стопле́ний сма́лец

розплата – 1. поку́га, -ы (*кара*); 2. *фін.* пораху́нок, -нка; *тж.* розрахунок

розплескати, розплескувати – розля́пкати, розля́пкувати, -ам, -аш; *Пвн.* розва́лькати (*місто*); *мама розля́пкували тьісто ру́ками*

розплід – розро́д, -у

розплітати – розплета́ти, -ам, -аш (*косу*)

розплутати, розплутувати – розпу́тати, розпля́нтати, -ам, -аш; розпу́тувати, розпля́нтувати,

-аш; *Врх. БГ.* розпучѣти, -чу, -чыш
 роздягатися, роздягнутися — зоблечы-ся, зоблікати-ся; розберати-ся, розоблікати-ся, розобрати-ся, розгорнути-ся
 роздягнений — зоблечений, роззобраний
 роз'єднати, роз'єднувати — розоначыти, -чу, -чыш; *Прт.* розвадити, -джу, -диш; розваджувати, -ую, -уєш; *треба розвадити ланцух*
 роззброєння — роззброєння
 роззв'язати — *Врх.* роз(с)паузити
 роззуватися, роззутися — *Пен.* розбути ся (*взуття*)
 роззява — *розм.* гапа, гава, -ы; *австр.* о(у)ферма, -ы
 розібрати — *БГ.* розбурити
 розігнути — вирівняти, -ям, -яш; розогнути, -ну, -неш
 розізнитися — роззлостити-ся; *тж.* розсердитися
 розійтися — розыйти-ся
 розіп'ятий — розопнятий; *Христос був розопнятий на хресті*
 розірваний — подертый, розорваний
 розірвати — подерти, -дру, -дреш; порвати, розорвати, -ву, -веш; поторгати, розторгати, -ам, -аш; *БГ.* гурвати, урвати; *казав (він) розстриляти, кінми розторгати (ніс.)*
 розпитувати — зьвідувати-ся
 розповідати — оповідати, -ам, -аш
 розквітати — розквітати, розквітнути, -ам, -аш; розцвісти

розкиданий — *пол.* розтрепаний; *тж.* легковажний
 розкидати, розкинути — розметати, розмітувати, -ую, -уєш; порозшмаряти, розшмарити, розшмаряти, -ям, -аш; *рідк.* розфуригати, -рю, -риш; *Прт.* шастати, шастнути, -там, -теш; *Лемки* сут розметаны по цѣлим сьвіті; *шастав пінязми на вишиткы сторони*
 розкіш — *ч. фр.* люкеус, -у; роскіш, -кошу
 розкішний — люкесувний, роскішний; *пол.* сьлічний; *тж.* пишний
 розкладний — розкладаний; ~ не ліжко — розкладана посьтіль
 розклеїти — розклиїти, -ію, -ієш
 розкол — розлам, розчах, -у (*на стволі дерева*)
 розколотися — розчахнути-ся (*про дерево*)
 розкопки — *мн.* выкопалиска (*археологічні*)
 розкотити, розкочувати — 1. качати, розкачати, -ам, -аш (*колоди*); 2. валькувати, -ую, -уєш; розваляти, -ям, -аш; розвалькати, -кам, -каш (*землю, тісто*)
 розкрити, розкривати — 1. отворити, отверяти, розтверяти, -ям, -аш (*конверт*); 2. розтулити, -лю, -лиш; розтворити, -рю, -риш (*рот*)
 розкритий — розтулений; ~ рот — розтулена гамба
 розкрійник — *крав.* крайльник
 розкласти — розпри(і)стерти, -рам, -раш; *тж.* розпростерти

розладнати — підорва́ти, -ву, -веш; ~ здоров'я — підорва́ти здра́вля

розливати — розліва́ти, -ам, -аш; ~ в пляшки — розліва́ти до фла́шок

розлітатися — *Врх.* пы́рска́ти (*на всі боки*); *град пы́рскає на ви́шитки сторо́ны*

розлогий — розкла́дний, розкла́дистий

розлука — с. роз(с)тава́ня, розста́ня

розлучатися — розводи́ти-ся, роз(с)тава́ти-ся, розтрява́ти-ся

розлучення — ч. розві́д, -воду

розлючений — *Прт.* розже́ртний, -та, -те

розмазати, розмазувати — розква́цяти, -ям, -яш; *Прт.* розпа́л(р)а́ти, -ам, -аш

розмаїтий — розмаї́тий; *ЗП.* розма́йний; *кві́тки в го́рах су́т розма́йты*

розмаїття — розмаї́гист, -то́сти

розмарин — *ж. бот.* розма́рія, -ні; *ЗП.* розма́рівка

розмастити — розма́цька́ти, -ам, -аш; *Прт.* розпа́пля́ти, -ям, -яш
розмежувати, розмежовувати — розграницы́ти, розграницува́ти, -чам, -чаш (*сфе́ри впли́ву*)

розмір — ви́мір, -у; ~ у санти́метрах — ви́мір в центи́метрах

розмішувати — ко́лотити, -о́чу, -о́тиш; розрабля́ти, -ям, -яш

розміщення — розмі́шчу́ня

розмова — 1. заг. бесы́да, -ы; *Врх.* гуто́рка; 2. *Врх.* ля́пка (*невиму-*

шена); 3. *мн.* ля́сы, -і́в; *Врх.* теле́пка (*пуста, тере́вені*)

розмовляти — бесы́дува́ти, -у́ю, -у́єш; *рідк.* *Врх.* гу́торити, тара́кати; *мы ішли́ селом, бесы́ду́ючы*

рознімати — розборони́ти, -ню, -ни́ш

рознощик — розноси́тель, -ля; *розно́шчык*

розпалити, розпалювати — кла́сти (*кла́ду, кла́деш, кла́деме*); *Ртр.* запалити; накла́сти, напали́ти, пали́ти, розпалити (*вогонь*)

розпекти, розпікати — розпечы́, -чу, -чеш; *Прт.* розкалюва́ти, -ю́ю, -ю́єш (*залі́зо до бі́лого*)

розперезати, розперізувати — розпа́сати, -у́ю, -у́єш

розпещений — розпешче́ний; ~ на дитина — розпешче́на ді́тина

розпізнавальний — розпо́знавчий (*знак, гасло*)

розпізнавання — розпо́зна́ня

розплавлений — сто́плений; ~ жир — сто́плений сма́лец

розплата — 1. поку́га, -ы (*кара*); 2. *фін.* пораху́нок, -нка; *тж.* розрахунок

розплескати, розплескувати — розля́пка́ти, розля́пкува́ти, -ам, -аш; *Пвн.* розва́лька́ти (*мі́сто*); *ма́ма розля́кува́ли тьмі́сто ру́ками*

розплід — ро́зрод, -у

розплітати — розплета́ти, -ам, -аш (*косу́*)

розплутати, розплутувати — розпу́тати, розпля́нтати, -ам, -аш; розпу́тувати, розпля́нтувати,

-ую, -уєш; *Прт.* розгматва́ти, -ам, -аш
розплющити, розплющувати –
1. *открыти, -ью, -уєш; открывати, -ам, -аш; ~ очі – открыти очы;* 2. *розпляскати, -ам, -аш; розпляскувати, -ую, -уєш (глину)*
розповідальний – *грам. розпо-відний; ~ не речення – розпо-відне рече́(ы)ня*
розповідач – *оповідач; цікавий ~ цікавий оповідач*
розповідь – *оповід, оповідання, оповіданка, -ы*
розповісти, розповідати – *опові-дати, -ам, -аш; повісти (пові-дам, повідаш, повідат; пові-даме, повідаєте, повідають); ангели співали, нам опові-дали (ніс.)*
розподіл – *іст. приділ, наділ, -у; фр. парцеля́ци(і)я, -ні (землі, кварти)*
розпорошення – *розпорошє́ня*
розпорошитися – *розпырсну́ти-ся*
розпорядження – *розпоряджє́ня*
розпорядитися – *розказати, -ажу, -ажеш; в знач. дати доручення*
розпорядок – *мн. розкла́ды, -ив*
розприскувач – *техн. пры́скач*
розпродаж – *торг. розпро́дай; гнє́ска був ярмак-розпро́дай*
розпрягати – *выпря́чы; вывади́ти, вываджа́ти, -жам, -жаш (коней)*
розпукуватися – *Врх. пукати (про бруньки)*
розпускатися – *розпушча́ти-ся (квіти); тж. плавитися*

розпусник, розпусниця – *ч. кур-вій, -ія; ж. курва, -ы; ха́баль, -я; рум. гайта, -ы*
розпуста – *с. розм. ку́ре́вство; книж. содом-і-гомора*
розпушувати – *розпушы́ти, -ам, -аш; Врх. пушы́ти*
розпущений – *рідк. прокура́тний*
розрада – *див. втіха*
розрадити, розраджувати – *вті-шати, втішити, -шу, -шиш; Прт. розгварі́ти, -рю, -риш; розгварі́ти, -ям, -яш*
розрадник – *утішы́тель, -ля*
розрахунковий – *обрахуно́вий*
розрив-трава звичайна – *бот. не до́тык, не до́туль мя; Врх. не́ руш, ч. слабі́вник, сла́бник*
розріз – 1. *заг. пре́крі(о)й, -о́ю; 2. ж. крав. пазушы́на, -ни (у сорочки); 3. ж. крав. розпо́рка, -ы; нім. шлі́ца, -ы (у пальто, плаці); тж. розтин*
розрізняти – *ріжні́ти, -ню, -ниш; розлі́чати, -ам, -аш*
розробка – *опрацюва́ня*
розростатися – *Врх. хопі́ти ся (пишно буюти)*
розруха – *див. безладдя*
розряд – *нім. гату́нок, -нку; ж. категори́(і)я, -ні; ж. кля́са, -ы*
розсада – *госп. роса́да, -ы; Ртр. саджени́ця*
розсильний – *послане́ц, -нця; Врх. ві́щук, ві́стник*
розсипати – *розсыпа́ти, -ам, -аш*
розсікати – *розсы́кати, -ам, -аш (щось)*
розсіл капустяний – *кул. вар, -у; квасьі́вка, -ы; Врх. варя́нка;*

Прт. капусцянка, -ы (з квашеної капусти); компери з варом – то было добре хлопське їдло

розсольник – кул. огуркова зупа, -вой ...ы

розсортувати – посортувати, -ую, -уєш; ~ фрукти – посортувати опочы

розставання – роставання, ростання
розставити – розчепе(і)рити-ся, розкарячыти-ся (розвести ноги широко)

розстеляти, розстелювати – про(і)-стерти, про(і)стерати, -ам, -аш; простерли зме обрус на столі

розстібати – розсьтібати, розшчи(і)пати, -ам, -аш (одяг)

розстріляти – розстріляти, -ам, -аш

розсудливий – розважний, розторопний

розтельбушений – *Врх.* розтрепиханий; *тж.* розкуйовджений

розтертий – душений; *душены і омащены бандуркы сут барз добры*

розтинати = *Врх.* прітяти; *жовна прітне дзюбаком дерево*

розтирати – дусити (душу, дусиш, дусит; дусиме, дусите, дусят) (*картоплю*)

розтирач – спец. розтерач
розтринькати – див. прогуляти

розтріпати – розоначыти, -чу, -чыш

розтріснутися – розпукну́ти-ся

розтрошити – розтовчы, -чу, -чыш; розмяскати, -ам, -аш

розуміння – понятя, поятя, ро-

зуміня; *БГ.* зданя; *ма́м на то зданя*

розуміти – тяміти, -млю, -миш;
Пвн. знатися (у чомусь)

розумний – цваний; ~ хлопець – цваний хлопчыско

розхитаний – розхвіяний, розхыботаний

розхитати, розхитувати – розхыботати, -очу, -очеш; розхолітати, -ічу, -ічеш; *в знач.* зрушити з місця

розхристаний – *рідк.* розшынканий; *євр.* лейба, -ы (людина)

розхристати – *рідк.* *Врх.* розбахати

розцвітати – див. розквітати
розчепити, розчіплювати – *Врх.*

роз(с)шкєпиги

розчервонітися – розчервеніти-ся

розчин – 1. *хім.* бе(а)йц, -у (для травлення шкіри, тканини, дерева); 2. *ж.* буд.нім. мальта, -ы (вапняковий); 3. *ж.* ропа, -ы; розсіл, -солу (солі: для м'яса, солонини, сиру)

розчинний – *хім.* розпушчальний; ~ не кофе – розпушчальна кава

розчинник – *хім.* розпушчальник
розчиняти, розчинити – 1. розпушчати, -ам, -аш; розрабяти, -ям, -яш; розробити, -блю, -биш (*фарбу*); 2. розчыняти, -ям, -яш (*глину, тісто*)

розчищати – розчышчати, -ам, -аш

розшивати – *крав.* розшывати, -ам, -аш; ~ край – розшывати кант

розширення – 1. *заг.* розшыри(і)-

ня; 2. *мн. мед.* жыля́кы, -і́в (вен); ~ професійної діяльності – розшырина фахово́й чы́нності
розщедритися – розщедри́ти-ся
роз'яснення – розясьні́ня
роїння бджі́л – *Ртр.* рийка
роїтися – *Врх.* шемты́ти, шемра́ти; *мурия́кы шемраю́т в купі́*
рокита – *бот. Врх.* багниця, смо́лоза
роль – *фр. нім.* ро́ля, -лі; *кара́бин-пісто́ля, то єст моя́ ро́ля (піс.)*
ром – *англ.* рум, -му (*напій*)
Роман – Ромко; Ромцо́, -ця (*ім'я*)
роман – *ж. літ.* повіст, -ы
роман польовий – *бот. пол.* ру́мер; *тж.* дереви́й
романс – *муз. нім.* ро́манц, -у
романський – рома́нський, -ка, -ке; ~ кі мови – рома́нски язы́кы
ромашка лікарська – *бот. рома́нція, -і; ч. ро́мен, -у; с. ру́мено; ч. ру́мянец, -нця; ру́мянок, -нка; Врх. Ртр. ру́менок, ру́мєнец; рідк. ЗП. коро́лька*
ромашковий – ру́мянковий
ропу́ха звичайна – *зоол. Врх.* рапа́в(н)ка, рапу́ля, рапу́ха, раца́вка, ре(я)пу́ха
росі́йський – моска́льській, росі́йській, -ка, -ке
Росі́я – *іст. Моско́вія, Ро́сія, -ні*
росіянин, росія́нка – *іст. Моска́ль, -ля; Москви́н; Моска́лька, Москви́нка, -ы; Ру́ській, -кого; ЗП. ма́цкаль*
рости – росну́ти (росну, роснеш,

росне; росне́ме, росне́те, роснут)
росток – 1. *ж.* клю́ка, клю́чка, -ы; *Ртр.* кло, ку́лька (*у картоплі*); 2. *Врх.* степі́ря (*в цибулі*)
рося́нка – *бот. росі́чка, -ы*
рот – *ж. анат.* га(е)мба, -ы; *груб.* леп; пыск, пы́сок, -ска; ры́лю; *Пвн.* патера́к; *тж.* обли́ччя, уста; *стуль га́мбу, бо воро́на влє́тит! (прик.); ходив до нас цы́ле лі́то, да́ла ем му ге́мбы за то (піс.)*
рота – *ч. війс.* рій, *род. ро́ю (підрозділ)*
рота́ція – *с. оберта́ня*
ротик – *ж. дит.* бу́зья, га́мця, папу́ля, -і; *Врх.* гамбу́ся; *Ртр.* гамбі́чка; ма́ленький ~ ма́цьця́ бу́зя
рохкати – *Врх.* круча́ти, рьохка́ти (*про свиню*)
роя́ль – *див. фортепіано*
ртуть – *с. мет.* «жы́ве срі(и)бло»
рубанок – *стол. стру́г; вел. бара́нок, -нка; нім.* ге́мбель, ге(о)-бель, -бля; *розм.* гы́бе(і)ль; *БГ.* спуст (*довгий*)
рубати – 1. *стинати, тя́ти (тну, тнеш, тне; тне́ме, тне́те, тнут); слов.* ру́бац (*ліс*); 2. *Врх.* кльонца́ти, кресати, цю́пка́ти (*гілки на кусочки*); 3. *шчы́пати, -ам, -аш (дро́ва на трі́ски); ~ ку́щі – стинати кря́кы; не ру́бай, не сти́най мо́лоду лі́щыну (піс.);*
рубель *дер. – ж.* завоі́на, -ы; па́вуз; *нім.* ма́гель; *Врх.* па́лус, па́уз, рога́ль; *паву́з втриму́є*

сьїно на возї

рубероїд – ж. буд. нім. папа, -ы;
англ. руберойд, -у (покрівельний
та ізоляційний матеріал)

рубець – руб, -рубець, -бця; нім.
шрам, -у; ж. Ргр. близна; тж.

шов; мам шрам на цїле жытя
рубїж – див. кордон

рубрика – ч. друк. заголовок, -вка

рубці – мн. кул. пол. флячки, -їв
рудбекія роздільнолиста – бот.

Врх. світлиця

рудник – ж. копальня, -ї

руїна – ч. груз; мн. грузы, ів; нім.
угор. румовіско, румовіще;
тж. звалище, сміття

руйнівник – буритель, нишчы-
тель, -я

руйнувати – бурити, -рю, -риш;
нишчыти, -чу, -чыш; нім.
плюндро(у)вати, рунтувати,
-ую, -уєш; тж. валити, скидати,
спустошувати; рунтувати – не
будувати! (прик.)

рука – анат. рука (руки, руком,
на руці); поет. ручейка, -ы;
мн. руки

рукоятка – с. Врх. руковіще; див.
ручка

рулет – кул. 1. рулет, -у (страва з
тіста і м'яса); 2. нім. струцель,
-ця (пиріг із маку і повидла)

рулон – згорток, -тка; фр. ру-
льон, -у

руль – див. кермо

рульовий – ім. стерник

румун, румунка – Волох, Воло-
шын; Волошка, -ы; Ром; Ро-
мунка, -ы

Румунія – Волошчына, -ы

(від Румунія)

рум'яна – ч. рум'янец, -нця; рум'я-
нок, -нка (косметична фарба)

рум'яний – Врх. рум'яний

русалка лісова – міф. мавка, -ы

русизм – філ. русицизм, -у

русин, русинка – іст. Русин; Ру-
синка, -ы (самоназва лемків);
мн.слов. Руснакы; ср/хр. Рус-
наци; нім. Рутени; кади гляну,
Боже мій, всяди Русин, всяди
свій (піс.)

русинський – русинський, -ка, -ке
русифікувати – змоскалити, змо-
скалювати

русофільський – русофільській,
-ка, -ке

русло – жорло (річки)

руський – рускій, -ка, -ке

рух – дриг; пол. пенд, -у (стрім-
кий)

рухайся! – нак. рушай-ся! рушай
собом! звивай-ся! тж. ворух-
шись! дівча, дівча, рушай
собом! (піс.)

рухати – рушати (рушам, ру-
шаш, рушат; рушаме, рушате,
рушають); Врх. двигтыти; не
твоє – не рушай! (прик.)

рухливий – літавий; Врх. ручний,
рушний; Прт. зарадний, -на,
-не; наше телятко барз літаве

ручатися – гварантувати, -ую,
-уєш; ~ аюся за нього – гва-
рантую за него

ручка – 1. мн. грабліска, -сок
(для граблів); 2. ч. держак; с.
древко (для інструментів);
3. клямка, клямбка, -ы; Ргр.

клінка (дверна); 4. техн. нім. корба, корбка, -ы (пускова, коловорот); 5. млинчарка, -ы; Врх. млинчівка; Ртр. же(о)рнівка, млинчарка; палиця, паличка, млинцьова паличка (у жорнах); 6. Врх. осада (у пили); 7. ч. Прт. ошеп, -а (у граблів); 8. с. Врх. робів(л)ко; Ртр. колоті(о)вча, колотов, колочай; збушник, збушок; топа(в)ка (для маслоробки); 9. с. Ртр. топориско, соқыриско (для сокири); 10. цыпильня, -і (держак ціпа)

ручки — мн. 1. быльця, -ців (для меблів)

рушник — ручник; рідк. Врх. в(у)тирало; БГ. в(ф)терало; весільний ~ весільний ручник

рушниця — мисл. фузія, -ні; дубельтівка, стрільба, -ы; ЗП. ЛШМ. пушка

рюкзак — див. ранець

рюмка — ч. келі(ю)шок, погарик, погарічок, -чка; Ртр. погарок; порція, порційка; ~ горілки — келішок палюнки

рюмсати — пхикати, -ам, -аш (про дитину); тж. схлипувати

рябий — красний, таркастий; мн. красы, таркасты; ~ ба корова — краса крова

ряд, рядок — нім. шерег, -у; шор, -у; шорик; ~ будинків — шерег домів; на улиці росли два шори дерев

рядно — ж. плахта, верета, -ы; Ртр. плат

ряжанка — кул. колотуха, -ы
ряса — церк. реверенда, -ы
рясний — навальний (дощ, снігопад); тж. сильний; ~ дощ — навальний дощ

рятівник — рато(і)вник
рятувальний — ратунковий; ~ на станція — ратункова станція
рятувати — ратувати, -ую, -уєш; спасати, -ам, -аш; ратуй мя, козаче, ратуй мя молоду (ніс.)

С

Сава — Савко(а)

Саваоф — євр. Саваот (одна із назв біблійно-християнського Бога); в знач. Св(ятий) От(ець)

саджанка — сажанка, -ы; сажениця, -і (посаджена рослина)

садиба — 1. заг. ч. двір, род. двору; с. обійсьт(ц)я; обора, -ы; ч. пол. фі(о)льварок; іде мі робота, як єм на фольварку (ніс.); 2. церк. п(к)лебанія; Ртр. попівство, фара

садівник — овочар, -я; садівник
садівництво — овочарство
садівничий — овочарській, -ка, -ке; ~ кооператив — овочарська кооператива

садіння — саджіння
садочок — ж. загорі(н)дка, -ы
сажа — саджа, -ы; рідк. Ртр. спудза, шквара (осад від диму)

сажень — сяг; род. сяга; мн. сягы (2.13 м; міра довжини дров)
сажка — ч. бот. сьніт, -у (грибковий паразит, хвороба злаків)

сажотрус — коминяр; коминярчик (помічник)

сазан — зоол. ме(и)нтус, митус, -ы (риба); тж. дикий короп

саквояж — ж. дорожня валізка, -ньюй ...ы

сакральний — сьва(я)шченний

саламандра — зоол. ч. сьлєспий яшчур, -пого ...а; Врх. Хриц. слыпа яшурка

саламаха — ч. кул. чыр, -у (рідка страва з кукурудзяної або вівсяної муки)

салат — 1. ж. заг. кул. ш(с)алата, -ы; 2. пол. мізерня, -ні (із огірків); мізерію заправляли оцтом або зметанком

салатниця — пол. саятєрка, -ы (миска для салату)

сало — 1. ч. лій, род. лою (бараняче); 2. ж. солонина, -ы (свинне); 3. ж. Прт. шпырка, -ы (підсмажений шматок); не буде конїна солонїном (прик.)

салон — див. вітальня

салют — ж. сальва, -ы

сальтисон — див. зельц

сам, сама, саме — займ. ч. сам, с. саме (самого, самому, самым); сама (самої, самій, саму, самом); сам си виїен (прик.)

саме — присл. праві, праві же; власні, акурат; тж. власне

самець, самка — самец, -мця; самця, -і

самі — мн.займ. самы (самых, самым, самыма); залишилися ~ слова — zostалися самы слова

самісінький — саміцькій, -ка, -кє; мн. саміцькы

самітно — присл. сзмотньо(і)

самовизначення — самовизначини

самовіддано = присл. ревно(і); будеме ревно ся молити (колядка)

самогон — пол. бїмбер, -у

самодопомога — самопоміч, -мочы

самозабуття — самозабьгтя

самокат — ж. гуляй-нога, -ы

самолюб — див. егоїст

самолюбство — ч. гонор, -у; ж. амбіция, -ні; гонор дорожчий, як пінязї (прик.)

самообман — с. самоошуканя; Прт. самоодурїня

самоочищення — самоочышчїня

самопочуття — почутя, самочутя; в знач. стан здоров'я; як ваше ~ ? як ся почувате (чуєте)?

самородний — Врх. самородливий

самосвідомість — с. самоусьвідомлїня

сани, санки — мн. 1. заг. сані, -нє; 2. санкы, -нок; мн. санчата (для дітей); 3. ЛШМ. влакы (короткі); 4. залубицьї, залубницьї, залубны ~ (з кузовом); 5. Врх. саницьї; Ргр. смыкы, копаниці (для перевезення дров); 6. Пєн. плашанкы (дер. саморобні)

санітар — послугач; послугачка, -ы; нїм. санїта(е)т, санїтетка (у лікарні)

санками їхати — возити-ся на санках; Ргр. санкати ся

санкція — юр. постанова, -ы; ~ на арешт — постанова на гарешт

саночник — розм. Стб. саночнік

сантиметр — нїм. центимєтер, -тра (1/100 част. метра)

сапа — мотыка, пол. граса, -ы

(овальної форми); вел. Ртр. лапішка; найліпшы мотыкы робіли ковале-цигане

сапати – копати, -ам, -аш; огартати, -ам, -аш; окопувати, -ую, -уєш; Врх. одзьобувати; ~ картоплю – окопувати бандуркы
сарай – ж. 1. возарня, возівня, -і (для возів); 2. госп. ж. куча, -ы; нім. шопа, шопка, -ы; тж. повітка, хлів

сарана – зоол. с(ш)араньча, -ы
саркома – мед. пухлина, -ы
сатана – див. диявол
сатин – угор. кльот, -у; ж. нім. сатина, -ы (тканина)

сахарин – ж. сахарина, -ы
сваволя – самоволя, -і
сваритися – вадити-ся; звадити-ся; вызивати, -ам, -аш; жертися, правдатися; слов. спрічати ся; Врх. жгрынджати ся, клопити ся; надерати ся; ЗП. сважати ся; газда повадив-ся зо сусьїдом о меджу

сварка – бревєрія, броварія, -ні; буча, предирка, свар, -ы; БГ. звада; тж. суперечка; шукати ~ глядати звады

сварливий – пыскатий; Хриц. жугравий; Прт. ч. секутник, -а; ж. секутниця, -і

сватання – мн. зальоты, огляды, сватанины; с. старошчыня; рідк. іноше, руковины; бо я піду на зальоты, шукац дзєвче до роботы (піс.)

свати – мн. зальотники, сватове; рідк. юношы; Ртр. бояры;

пришли зальотники, стали на горбочку (піс.)

свашкувати – свашчыги, -чу, -чыш (бути свахою)

свекор, свекруха – тесць, -я; тесцьова, -ой (батько і мати чоловіка)

свербіти – сьваліти, свербіти; далон сьвалит – на грошы (прик.)

свердління – борування, сверд(б)ліня

сверлити – 1. борувати, -ую, -уєш; ~ зуби – борувати зуби; 2. вертіти, -чу, тиш; ~ дірку – вертіти дзюрку

сверло – техн. сверд(б)ло; ч. сверд(б)ель, -для; сьвідер, -я; бурав; нім. бор, -у; пол. дріль; мал. сверблик, сьвідерок

светр – нім. свед(т)ер, -тра (в'язана блузка); тж. пуловер
свидина червона – бот. Врх. свиб(д), свиба; тж. дерен червоний

свинарник – ж. куча, мал. кучка, -ы; Врх. кут, кутец; Ртр. кучык, хлівок; газда кормив дві свини в кутци

свинець – с. мет. олово; рідк. свинец, -нця

свинина – пацятіна, -ы

свинка морська – зоол. Врх. нірський кріль (паця)

свиноматка – див. свиня

свинопас – рідк. Врх. кондаш

свинство – свиньство

свинський – свиньскій, -ка, -кє; мн. свиньски; пацячий

свинцевий – олов'яний; ~ солда-

тик — олов'яний воячок
 свиня — 1. заг. с. па́ця, -я́ти; дит. ку́ця, -і; ч. груб. хрунь, -я; пол. сьві́ня, -і; Врх. герля, саму́ра; Ртр. прася; 2. ч. кнур (самець); 3. льо́ха, ро́ха, -ы (самка); газда про́дав па́ця, яке не хті́ло їсти
 свист — пол., чес. гві́зд, -у
 свистати, свистіти — гві́здати, -ам, -иш; фірча́ти, -чу, -чыш; Врх. фырка́ти; ЗП. фітька́ти; ЛШМ. піска́ти
 свисток — пи́шчок, -чка; ж. пи́шчавка, -ы; свистіти у ~ гві́здати пи́шчком
 свідок — юр. сьві́док, -дка; мн. сьві́дкы; сьві́дка бють, як ді́дка (прик.)
 свідомий — сьвідо́мий
 свідомість — сьвідо́міст, -мо́сти
 свідомо — присл. сьвідо́мо
 свідоцтво про народження — ж. пол. метрика; рідк. ментрика, -ы
 свідчення — юр. сьві́дчы́ня
 свідчити — див. давати (показання)
 свіженький, свіжесенький — сьві́жицькій, -ка, -ке
 свіжий — сьві́жий; нім. фрі́(и)ш-ний
 свій, своє — займ. сві́й, сво́є (сво́го, сво́його, сво́му, сво́йому; сво́ім, сво́іма); сві́й сво́го тягне (прик.)
 світ — сьві́т; сторони ~ стрóны сьві́ту; же не буду ви́дів за ньо́м сьві́та (піс.)
 світанок — світ, -у; розсві́т, -у; ви́дно-ся; с. Врх. розвидня́ня; Прт. бреск, -у; тж. ранок;

зра́на юж ся бы́ло ви́дно
 світати — розвидні́(я)ти-ся; Прт. бреска́ти, -ат
 світильник — 1. кага́нец, -нця (ручний); 2. фр. то́ршер, -я (на підлозі)
 світити — сьві́тити (сьві́чу, сьві́тиш, сьві́тит; сьві́тíme, сьві́ти-те, сьві́тят); гне́ски сонéчко га́рді сьві́тит
 світі́ння — сьві́ті́ня
 сві́тлий — я́сний; там на го́рі хма́рно, на до́лині — я́сно (піс.)
 сві́тло — сьві́тло; погасити ~ за́гаси́ти сьві́тло
 сві́тлогасник — Врх. га́сник (сві́чок у церкві)
 сві́тло-коричневий — неві́дм. беж; беже́вий (колір)
 сві́тляк звичайний — зоол. Врх. попе́нька, святоя́нський хроба́чок; тж. жук-сві́тлячок
 сві́тський — сьві́тскі́й, -ка, -ке
 сві́чка — сьві́чка, сьві́ча, мал. сьві́чечка, -ы
 сві́чник — підсьві́чник
 своєчасно — на́час, вча́с, вче́сні; ка́жде за́да́ня тре́ба ро́бити на́час
 волок — буд. нім. тра́гар, -я; Ртр. гряда, міштгере́да; ЛШМ. гра́да (поперечна балка на сте́лі)
 своя — займ. сво́я (сво́йой, сво́ій, сво́йом, на сво́ім)
 святий — рел. сьва́(я)тий
 Святий Вечір — рел. Ве́лія, -ні; Сьва́(а)тий Ве́чер, -то́го ...а (24 грудня, 6 січня); на Сьвя́тий

Вечер вари́ли 12 страв

святилище – ж. рел. сьва(я)ті́ня, -і
святити – сьва(я)ті́ти (сьва́чу,
сьва́тиш, сьва́тит; сьва́тимо,
сьва́тите, сьва́тять)

святковий – празнико́вий, сьва(я)-
то́чний; ~ вечі́р – сьва́точна за-
ба́ва

святкувати – празни́кувати,
сьва(я)ткува́ти, -ую, -у́єш

свято – 1. ч. заг. празник, пражд-
ник; сьва(я)то; Стб. сьято;
2. ч. нім. Кє́рмеш, -у (парафі-
альне); 3. ч. Отпуст, -у (прес-
тольне); *гнєска маме пражник в
сєлі; в Га́нчові Кє́рмеш обхо-
дили 14 жов́тня, на Покро́вы*

святотатство – рел. сьва(я)токра́дство

священик – церк. є́гомосьць, -ця;
па́рох, пробо́шч, сьва(я)шче́-
ник; отец, род. отця; рідк. ба-
тю́шка, -ы (православний);
книж. душпа́стир, -я; пол.
ксьондз; Ртр. пан, пі(о)п,
попо́нько, фарар; є́гомосьць –
грі́шний, як і ми ви́шитки
(прик.)

священникова дружина – і́мостьць,
-і; рідк. Ртр. попада́

себе – займ. сє́бе, ся; со́бі, си; со́й,
со́бом(в)

секретар – пи́сар, -я

селезінка – анат. селезýшка, -ы;
Врх. селє́джін, селезін; Ртр.
селезінка, селезінь, слези́на,
слези́нка

селекція – ч. бот. ви́бір, -бо́ру
селище міського типу – містечко;

скор. смт

село, сільце – селє́чко; пол. весь,
род. всьі; угор. готар, -я; рідк.
Ртр. ЛШМ. валал; як я си
засьпíвам на валаві вночы́ (піс.)

селянин – хлоп, рі(о)льник; Ртр.
бірош, валавчан

селянський – сє́льскій, хло́пскій,
-ка, -кє; на хло́пскій розум
(прик.)

сельдерей – ж. бот. сє(а)лє́ра, -ы
Семен – Сє́ман, Сє́мко; книж.

Симе́он, Сі́мон; там на го́рі
Сє́ман ва́лы па́се (піс.)

семінарист – жак

семирічка – семи́лїтка, -ы (шко-
ла)

семінарія – семи(і)на́рія, -і;
вчительська ~ на́учытельська
семина́рія

семінарський – семи(і)на́рскій,
-ка, -кє

сенсация – 1. с. сільне одчу́тя;
2. с. повідо́мліня (що справляє
сильне вра́ження)

сепаратизм – див. відокремлення

сепсис – с. мед. зара́ження кы́рви

сербський – сє́рбскій, -ка, -кє (від
Сєрбі́я)

сервант кухонний – нім. кре-
де́нц(с), -у

сервіс – ж. служба, -ы (надання
послуг)

сердега – бідачы́ско

серденько – поет. серду́шко

сердечний – милосє́рдний, чу́-
лий; ~ людина – чу́лий члове́к

сердечно – присл. милосє́рдно(і),
сердє́чні

сердитися – злостити-ся; встє́чы-
ся

серед – присл. *пόμεж, сред; тж. посеред; шугай ко́ня по́йт сред ду́ная* (пс.)

среда – среда, -ы (третій день тижня)

середовище – *средовіско*; виходити зі ~ ща – *походить зо средовіска*

середуший – *середу́сший, среду́шчий*; ~ син – *середу́шний сын*

сережки – 1. *мн. когуткы, -ів; ч. Врх. кокотик, кокоцы, кокоцьки; кучмарики, мицки* (у верби, берези); *тж. котики*; 2. *мн. пол. кульчы́кы, -ів; Ртр. заушні́чки* (жін. *прикраса*)

сержант – *війс. фр. капраль, -я; підофіцер*

серйозний – *пова́жний*; ~ вираз обличчя – *пова́жна мі́на тва́ри*

серб – *рідк. коса́чок, -чка* (мал.)

сербень – *сэрпен, -ння* (місяць)

серце – *анат. сер́дце, -я*; ~ щемить – *сер́дце болит*

сесія – *с. засьі́дання*

сестра – 1. *швагѐрка, -ы; ЗП. зо́виця* (чоловіка); 2. *посестра, -ы* (подруга, названа ~); 3. *швагрі́на, -ы* (дружини)

сестри чоловік – *нім. швагѐр, -гра*
сеча, сеч – *хім. мі́ч, род. мочі; мн. сі́кы, -ів; Ртр. мочо́вка, сиклі́нны*

сечовий – *мочо́вий*

сечовід – *анат. мочо́від, -вода*

Сибір – *Сибѐрн(і)я, -ні*

сивий – *сівак* (людина); *а ты, ста́рий сиваку́, вы́жен ко́ня на млаку́* (пс.)

сиворакша – *зоол. Врх. мандельник*

сивуватий – *сива́вий; Врх. сива́вистий, сива́стий*

сигарета – ч. 1. *дз(ц)и́гар, -я* (фабрична); 2. *рідк. круче́няк* (зі скручених листків тютюну)

сигарниця – *дз(ц)игарни́чка, -ы*

сигнал – *знак, -у*; ~ тривоги – *знак аля́рму*

сиди! – *нак. сьі́д! сяд! сьі́д каменю́м і мовч!* (прик.)

сидіння – *сьі́джы́ня, сьі́дли́ско; Ртр. сіді́ско, сідлі́ско*

Сидір – *Сидор, -я; Сидо́рко*

сидіти – 1. *заг. сьі́дити, -джу, -диш*; 2. *дієс. куча́ти, -ам, -аш* (навпочі́пки); 3. *присл. на сьі́дячы* (сидячи); 4. *дит. сюпа́ти, -ам, -аш; сьі́дит мі́ в печі́нках* (прик.)

сила – *мі(о)ц, -ы; сна́га, -ы*; ~ силенна – *тьма-тьму́ша*; ~ характеру – *мі́ц нату́ры*

силач – *Ртр. сі́(і)лак*

силоміць – *див. насильно*

силует – *обрис, -у; ж. фр. си́луєта, -ы*

Сильвестр – *Сивѐстер, -тра; Сі́вер*

сильний – *мі́цний, дуже мі́ц; мн. сі́льны; Врх. ту́гий*

сильно – *присл. барз дуже, мі́цно, ту́го; нім. фест; БГ. окру́тні, окропні; преокру́тні* (дуже); *преокру́тні бою́-ся злых язы́ків*

сильце – *ж. Ртр. сі́лка, засі́вка; Прт. засив(л)ка, -ы* (на птахів, звірів)

симбіоз – *с. сьпівжы́тя*

симпатія — прихильність, -ності;
тж. приятнь

симптом — ж. ознака, -и

симулювати — нім. маркє(і)рува-
ти, -ую, -уєш; тж. придурюва-
тися

симулянт — нім. маркє(і)рант

симуляція — с. удавання; нім. мар-
кє(і)рування

син — 1. заг. сын; поет. синойко;
2. братанец, -нця; братняк;
братів сын; синовец, -вця
(батькового брата); 3. войто-
вич (війта); 4. ковалин, ко-
вальчык (коваля); 5. крав-
чык(н) (кравця); 6. сестри(і)нец,
-нця (сестри); 7. скурвій ~
(розпнутої жінки); сын —
потіха для віт, дівка — для
матєри (прик.)

синагога — бо(у)жниця, -і; Ргр.
бужня (свр. будинок молитви)

синенький — синіцькій, -ка, -кє
(колір)

синець — мед. сінняк; Ргр. баса-
муга

синиця — зоол. сы́ко́ра, -и; розм.
сениця, -і; Врх. си(і)кор, синик,
синича

синівський — синівській, -ка, -кє

синій темний — гранатовий; тем-
но- ~ колір — гранатовий ко-
льор

синонім — грам. єдноі́менний

синька — син, синка, -и; ч. синец,
-нця; пол. фарбка, -и

сипати — всипати, сыпати, -плю,
-плєш; зерно ся сыпало в сы-
панец

сипкий — сыпкій, -ка, -кє; ~ сніг —
сыпкій сьніг

сир — 1. заг. сыр, -у; 2. ж. рум.
брындзя, бринза, -і; будз; Ргр.
бундз, гіркий сыр, грудка
(овечий солоний); 3. ж. го-
мїл(в)ка, -и (грудка, з картоп-
лею і м'ятою); 4. ж. мачанка,
-и (зі сметаною); 5. к(г)ляг-
ний сыр, -ного ...у (плавлений);
6. ж. кляганец, -нця (свіжий,
овечий); 7. пле(я)сканка, -и
(пресований, плоский, коров'я-
чий); 8. Ргр. подой (свіжий,
коров'ячий); сыр і брындзю вы-
рабляли з учого молока; одкла-
даний лем сыр добрий (прик.)

сирець — сырец, -рця

сирий — 1. суровий; Врх. соро-
вий; ~ ре м'ясо — сурове м'ясо;
2. вільгітний (вологий)

сирість — вільгіт, -готи

сирітський — сирітській, -ка, -кє

сирник — кул. сыряник

сироватка — 1. бурда, -и; рум.
жентія, -і; ЗП. срелязівка (з
молока вівці); 2. пол. люра, -и;
Ргр. серватка (з молока корови);
3. ч. рум. к(г)ляг, кляк, -у
(сичуговий фермент для заквас-
ки молока); жебы-м не ходила
до тя по жентіцію (піс.)

сировина — ч. сирівец, суровец,
-вця

сироїжка — бот. голубінка, -и;
сінняк (гриб)

система — ч. нім. систем, -у; пол.
уклад, -у (політичний)

ситець — текст. перкаль, -лю
(тканина)

ситцевий — перкальовий
 ситий — сытий; *сытий голодному не вірит (прик.)*
 ситний — сытний; *тж. поживний*
 ситник — бот. ліджа, -і
 сито — ч. друшляк; ж. оди́д-
 жавка, -ы (для проціджування)
 ситро — ж. пол., чes. оранжада, -ы
 (апельсиновий напитек)
 сівалка — сыячка, -ы
 сівба — див. посів
 сідай! — *нак. дит. сюпай!*
 сідати — сыдати, -ам, -аш (*про туман, тил*)
 сідач конопляний — бот. Врх. ошадець
 сидло — сы́дло, сы́дало; *рідк. тар-
 ниця, -і; Стб. сьо(ю)дло*
 сік — 1. заг. сок, -у; 2. ж. березови́ця, -і (березовий); 3. вар, -у (кислої капусти); 4. Прт. капуста́сьцянка, -ы (капустяний); лимонний ~ цитриновий сок
 сікти — сы́чы (сы́чу, сы́чеш, сы́че; сы́чеме, сы́чут, сы́чете) (*капусту*)
 сіль — 1. си(і)ль, род. со́ли; 2. Врх. крухова сіль (*грубого помолу, кам'яна*)
 сільничка — си(о)льни́чка, -ы; Врх. сілви́ця, соля́нка; Хриц. соля́ничка
 сільський — сел́ській, -ка, -кє; *мн. сел́ски*
 сільце — *поет. селёчко*
 сім — числ. сым (се́мох, се́мом, се́мерим, се́мыма)
 сімдесят — сымдес́ьят, -тьох; *йо-
 му незабаром ~ (років) — йому*

внет сымдес́ьят (літ)
 сімдесят один — сымдес́ьят еден;
 еден сымдес́ьят
 сімейний — родинний; ~ не вог-
 нище — родинне огниско
 сімка — сымка, -ы
 сімнадцятий — сымна́стий, сым-
 на́дцетий
 сімнадцятка — сымна́стка, -ы
 сімнадцять — сымна́дцет, -тьох
 сімсот — сымсто
 сім'я — ро́дина, -ы; *нім. фа-
 мі(е)лия, -ні*
 сіна і соломи суміш — БГ. стря́ска
 сіно — 1. заг. сы́но; 2. Врх. згра́б-
 кы; БГ. на́грабкы (*зграблене*);
 3. Прт. ота́ва (з другого покосу);
а я сы́но граба́ла, граба́ла (піс.)
 сінокіс — покіс, род. покосу; Врх. ла́зы (*в гірських лісах*)
 сіпати — сы́рпати, шарпа́ти, -ам, -аш
 сірий — попеля́стий, сы́рий, си́-
 вий; *пол. ша́рий; Врх. сірка-
 нистий; я гусочку шару, до пе́ца саджа́ла (піс.)*
 сірники — *мн. паты́чкы, -чок; нім. швабли́кы, -ів*
 сіро — *присл. сы́ро; пол. ша́ро*
 сіромаха — сарака, -ы (*нещаслива людина*)
 сісти навпочіпки — *пол. прику-
 нути, -ну, -неш; Врх. причу-
 пкувати*
 сітка — 1. сы́тка, *рідк. пере-
 ставка, -ы (для перепелів); 2. ч. ры́бник, черпак; нім. сак, -у; ж. фатка, -ы; Стб. во́лок (для риби)*

Січ — *іст.* Сьіч, -ы; Карпатська ~
 Карпатська Сьіч
 січень — стічен, -чня (місяць)
 січка — сьічка, різка, -ы (рублена
 солома)
 січневий — стичньовий
 січовик — *іст.* сьічовик
 скавучати — *Врх.* скі(о)мліти (*про*
тварин); *тж.* нити
 скажений — встеклий, встечений;
встеклого пса треба ся бояти
 скаженіти — всьт(ц)ікати-ся; ка-
 зити-ся (*впадати у лют*)
 скажи! — *нак.* повіч(дж)! *повідж*
правду, де-с був?
 сказ — *ж.* *пол.* встеклізна, -ы
 (*інфекційна хвороба собак,*
котів)
 сказати — повісти (повім, повіш,
 повіст; повіме, повісте, пові-
 дят); речы (речу, речеш, рюк,
 рекла, рекло; рекли, рече́ме,
 речут); *повісти легше, як*
зробити (прик.); а што-ж мі,
голубко моя мила, рече (піс.)
 сказитися — встекти-ся, встечи-
 ся (*про тварин; перен. про*
людину)
 скакалка — скаканка, -ы (*дит.*
гра)
 скакати — *Прт.* гыцкати-ся; *ді-*
тина ся гыцкат на постели
 скаламутити — *Прт.* сколому-
 тити, -учу, -утиш
 скала — 1. *мн.* скаля, -і (*уламки*);
 2. *Врх.* леть, улеть (*стрімка*)
 скалити — шкірити, -рю, -риш;
 ~ зуби — шкірити зуби
 скалка — задра, -ы; *Врх.* задера,
 задерка; *тж.* колючка

скандал — *ж.* броварія, -ні; *ж.*
 авантюра, -ы; *пол.* гранда, -ы;
нім. с(ш)кандаль, -лю; *тж.*
 авантюра; улаштувати ~ вчы-
 нити броварію
 скандальний — скандалічний
 скарб — *нім.* клейнод, -у
 скарга — *юр.* жалоба, -ы; *с.* зажа-
 ліня; реклямаці(і)я, -ні
 скаржитися — жалити-ся; скар-
 жьги-ся; *він ся дармо скар-*
жыт на мня
 скаржник — *юр.* *Прт.* жалобник,
 -а; скаржытель, -я
 скарлатина — *мед.* кір; *род.* ко́ра,
 -у; красну́ха, -ы; *Врх.* Хриц. гузя
 (*дит. заразна хвороба*); *при*
гузы в гыртани дусит
 скарлючений — *Врх.* киртавий
 (людина)
 скатертина — ч. обрус, -у; *рідк.* ч.
 портяк; *Ртр.* хлібі́вка; *а́ни ти*
не буде (столи́чок) обрусом
накры́тий (піс.)
 скачати — *Прт.* змаглюва́ти, -юю,
 -юєш (*білизну рублем*)
 скачки — *мн.* спорт. перего́ны,
 прего́ны, -ів; *пол.* высцьі́гы,
 -гів; кінні ~ кінскы прегоны
 скелет — *анат.* шкелет, -у
 скеля — тесьівни́ця, -і (*гладка*)
 скельце — *зменш.* шкелко
 скерувати — скєрува́ти, -ую, -уєш;
 ЗП. повернути (*у протилежну*
сторону)
 скиба — ськы́ба, -ы (*землі*)
 скибка — ч. шляйстик (*хліба*);
 розм. пайда, -ы
 скиглити — БГ. вайча́ти

скиглій — *Прт.* квенка́ла, -ы
(людина, яка стогне)

скидати, скинути — 1. зва́лити,
-лю, -лиш; *Врх.* зошма́рити;
БГ. валя́ти (сіно, дрова з воза);
2. *Прт.* зметати́ (народити
передчасно; про корів, овець)

скипидар — *ж.* хі́м. терпентина,
терпети́на, -ы; *рідк.* шпини́-
гінар, -я

скирта — *госп.* сты́рта, -ы
скиснути — збре́зхнути, згурди́ти-
ся, зсы́дати-ся; сквасьни́ти
(молоко)

скільки — кі́лько, кі́льо, ківко,
скі́лько; *рідк.* коли́ко; *Врх.* келя́,
кельо́, кельоро́, кількоро́; *Прт.*
почы́м; кі́лько тот кра́м ва́р-
та́т?

скільки-небудь — *присл.* буд-кі́ль-
ко; *Прт.* кі́льо-буд

скіпка — *див.* скалка

скісний — скле́сний

скіфи — *мн. іст.* скі́ти, -ів (*предки*
руси́нів)

склад — *нім. госп.* ма́газин, -у

складка — зморш́чка, -ы; *нім.*
кан́тка, фалд, -ы; фалди́к;
рідк. бри́жі (в одязі); полама́ли-
ся ми́ на каба́ті фал-
ды́ (*ніс.*)

складати, скласти — зложы́ти, -жу,
-жыш (на купу); ма́ме зложы́-
ти ды́рва в сто́сы

складений — зложенний

склепіння кам. — *арх.* *Ртр.* скле-
пі́ня, кле́мба (у підвалі)

скликати — зозва́ти, -ву, -веш

склити — шкли́ти, -лю, -лиш

скло — 1. заг. ш(с)кло; 2. *нім.*

та́фля, -і (плита скла); 3. шы́ба,
-ы; *Ртр.* Хри́ц. бла́на (віконне);
4. шкелко́ (для лампи); 5. *ж.*
шкля́ничы́на, -ы; *Врх.* скля́-
ничы́на (бите)

склоподібний — шкли́стий (повер-
хня)

склянка — ш(с)кля́нка, -ы; *рідк.*
Врх. скля́ниця; ~ компоту —
шкля́нка ю́хы

скляр — шкляр; *Врх.* *Ртр.* бла́нар,
бваня́р; оболоня́р; *Хри́ц.* ві́княр
скля́рський — шкля́рській, -ка, -ке
скна́ра — *Врх.* збыва́ч; збыва́ч —
чло́век, што скла́да́т пі́нязы́

скоба зал. — *нім.* кля́мбра, кля́м-
ра, кля́мба, -ы (для дер. дета-
лей); кля́мбру заби́вали до сы́гів
скоблити — шкряба́ти, -блю,
-блеш

сковорода — пате́льня, -і; ры́нка,
-ы; ч. *нім.* ронде́ль, -для; *слов.*
шерпи́чка, -ы; *мал.* *Врх.* пано́в-
ка; *Прт.* бры́тванка, панев,
-ы; ~ для яє́шні — пате́льня для
яши́нцы

сколіоз — *ж. мед.* вы́кривлі́ня
хырбе́та

сколотини — *див.* масля́нка

скоморох — бла́зен, -зня

скон — ды́х, -у; *Прт.* зды́х, -у
(останній подих)

скорий — *нім.* фрі́(и)шний (охо-
чий); ко́бы я так бы́ла до
ро́боты фрі́шна (*ніс.*)

скористати — зхі́снувати, -ую,
-уєш

скоро — в(г)не́т; *нім.* фрі́(и)шно;
вне́т буде́ме ма́ти пра́зник

скороспілка — *рідк.* скоро́здра, -и;
Врх. скорозрі́лка; *овес-скороз-*
рі́лка пристає скорше, як другій
скорочення — скорочы́ня; скрут,
-ту

скотарство — пасты́рство

скочити — пырсу́ти, шугну́ти,
-ну, -неш; *ска́че, як те́ля на*
моту́зку (прик.)

скребло — *ж.* греблі́ця, -ці;
згребло

скребок — *ж. госп.* струга́чка, -и
скре́бти — *див.* скоблити

скреготати — скерго́тати; Врх.

шкы́рготати (*сорока*)

скривджений — *див.* ображений

скривлений — звіре́ний; ~ на дош-
ка — зві́рена дош́чка

скрикнути — зви́шчати, -чу, чиш;
БГ. звискну́ти (*з болю, переля-*
ку)

скриня дер. — 1. па́ка, -и нім. ко-
мо́да, -и (*для білизни*); 2. ч. нім.
ку́фер, -фра; ля(а)да, -и; Ргр.
каста́ (*для одягу*); 3. Ргр. пай-
стру́на (*для муки*); 4. ч. сы́па-
не́ц, -нця; су́сы́к, су́сы́чок;
слов. сы́пка, сыпа́рня; нім.
шафа́рня, -і; нім. шпи́(і)хлі́р,
-я; Ргр. каста́ (*засік для зерна*);
5. книж. ковче́г, -у; гей, до
пе́ри́ны сы́на, до ля́ды — ка́мі́ня
(*піс.*); не пі́ду за во́івця, хо́ч ма
су́сы́к ві́вса (*піс.*)

скринька — 1. англ. ба́кса, -и
(*пошто́ва*); 2. нім. касе́тка, -и
(*мал.*)

скрип — *ж. бот.* Прт. гы́ркы́ня,
-і (*гриб*)

скрипаль, скрипалька — гу́дак;
гуда́чка, -и; мал. гуда́чок,
-чка; гу́ш(сь)ля́р, -я; слов.
гу́дець; *гра́й, гуда́чку, гра́й, на*
по́личку по́зерай (піс.)

скрипка — *мн.* гу́сь(ш)лі́; Врх.
гу́слі, гу́селькы́, гусли́чкы;
загра́йте мі, гу́сьлі, загра́йте
мі, ба́сы (піс.)

скритно — *присл.* та́йно(і); по
кры́йому; *рідк.* вездобачкы́
скрізь — *присл.* вся́ди; Прт. вся-
ди́ль; *вся́ди до́бри, де нас не́с*
(*прик.*)

скріпити, скріплювати — Прт.
здрітува́ти, -у́ю, -у́єш (*стяг-*
нути д्रो́том го́рищик)

скріпка — ч. канц. спи́нач

скріплювати — 1. дрі(о)тува́ти,
-у́ю, -у́єш (*дро́том*); 2. крав.
замо́цувати, -у́ю, -у́єш (*нитку*);
пішо́в мій миле́нький го́рці
дрі́тувати (піс.)

скроня — с. анат. Ргр. мя́гке міс-
це, сла́бе місце; пу́лсо, слухы́

скрутити, скручувати — зсу́кати,
-ам, -аш (*шну́рок із пря́жі*)

скубати — 1. дерти (*дру, дреш,*
дре); поро́ти, -рю, -реш (*пір'я*);
2. скубети, чубати, -ам, -аш (*за*
воло́сся); Прт. по́цубрати, -ам,
-аш; 3. шчы́пати, -ам, -аш
(*траву*)

скульптор — зтрепі́ханий;
Прт. згы́рений, -на, -не

скульптор — мист. рі́(и)збар, -я;
п'я́стик

скульптура — мист. рі́(и)зба (*в*
дере́ві); п'я́стика, -и

скупердяй – скупар, -я; *Ртр.* скупач, скупняк, скупіндош; шкроб; *Прт.* кутва, -ы (*скупа людина*)
 скупка – ч. скуп, -у; ~ ний пункт – місце скупу
 скучати – цнути-ся, нудити-ся; *рідк.* внувати; *цне* мі ся за тобом, мій Лемківській краю! (*піс.*)
 скучний – *див.* нудний
 слабенький – слабіцькій, -ка, -ке
 слабість – слабіст, -бости; слабостка, -ы (*риса характеру*)
 слабкий – *угор.* генглявий; *тж.* в'ялий
 слава – хвала, -ы; ~ героям! – слава звытяжцям!
 славка – *зоол.* *Врх.* вітік, фітчик; коперняк, копривин(я)к
 слива садова – *бот.* 1. заг. сливка, -ы; 2. багрівка, -ы; багруля, -і (*темно-червона*); 3. білю(ьо)шка, більоха, білян(ч)ка; дрислі(я)вка, -ы; дрисн(т)уля, -і; *Врх.* білушка, дуранка, ляпа, сралька; *мн.* пампухы, скакулі (*біла кругла*); 4. венгсрка, -ы; *Хриц.* *Прт.* быстриця, -і (*подовгуваста*); 5. пол. дамазина, дамастина, -ы (*дамаська*); 6. круглянка, -ы; *Врх.* круг(х)иня, кулявка, струпехы; те(а)рнавка, тернявка; *БГ.* *Хриц.* округлянка (*тернослива, кругла*); 7. *Врх.* дымк(н)а, дымениця; *Ртр.* христавка (*маленька кругла*); 8. *фр.* мірабель, -лі (*жовта*)
 слив'янка – сливовиця, -і (*горілка*

зі слив)
 слизький – слиз(с)кій, хлє(н)зкій, -ка, -ке; *Врх.* гєлзкій; ~ лід – слизкій лед
 слизько – *присл.* слиз(с)ко; *Хриц.* ховзко
 слимак – *зоол.* *Врх.* напрудник
 слід – 1. *присл.* треба; 2. *ім.* сьлід, -у (*на снігу*); 3. *ім.* сказ, -у (*на тілі*); не ~ про це думати – не треба о тым мыслити
 слідкувати – *див.* наглядати
 слідство – *юр.* сьлєдство; *Прт.* доходжыня
 слізливий – *Ртр.* каправий; *Прт.* каправец, -вця (*людина зі сльозоточивими очима*)
 сліпий – сьлєпий, сьлєпак; *тж.* незрячий; *робит*, як сьлєпий кін (*прик.*)
 сліпнути – сьлєпнути, -ну, -неш; *під старіст* чловеk зачынат сьлєпнути
 сліпота – сьлєпота, -ы
 сліпучість – сьлєпучист, -чости
 слобожанський – слобожанській, -ка, -ке
 Слобожанщина – Слобожаньшчына, -ы
 словацький – словацкій, -ка, -ке
 Словаччина – *мн.* Словакы, -ів; Словаци(і)я, -ні
 словник, словничок – словар, -я; словарик
 слово вразливе – *ж.* *Прт.* до-тінка, -ы
 слово чести! – *невідм.* сумліні! (*клятва*)
 слов'янин, слов'янка – слав, славін; славінка, -ы
 слов'янський – славянській, -ка,

-КЄ

слон — слонь, -ня; йому слонь на
ухо наступив (прик.)

слуга, служанка — служба, -ы;
служниця, -і; пол. льокай, -я;
льокайка, -ы; ч. цюра, -ы (офі-
цера); тж. лакей

служба — війс. 1. розм. воєнка, -ы;
але на воєнці веселости мало
(пис.); 2. безпека, -ы (~ безпеки)

службовець — урядник

службовий — служебний

служити — служыти, -жу, -жыш;
служыла-м три роки на кабат
широкій (пис.)

слуква лісова — зоол. Врх. сломец,
слон, слонка, слонька; слук;
тж. вальдшнеп

слухай! — нак. чуй!

слухати — слухати (слухам, слухаш,
слухат; слухаме, слухате,
слухають); чути (чуємо, чуєте,
чують); слухай, што люде пові-
дають! (прик.)

слюсар — нім. ш(сь)люсар, -я

сльоза — сыза, слеза, -ы; мн. Ргр.
сылзы; Стб. слызы, сылозы;
падають мі сызы, як трава на
косу (пис.)

сльота — див. негода

смажений — печений, пражений;
~ на ковбаска — печена кобаска

смажити — 1. пекти (печу, печеш,
пече; печеме, печете, печут);

2. пражыти, -жу, -жыш; ~ в
печі — пражыти на пецу

смак — вкус, густ, -у; він не ма
густу (прик.)

смакота — див. ласощі

смакування — предсмак, -у (чо-

гось)

смалення — смаліня

смалець — кул. нім. с(ш)малец,
-льця; Врх. шкваренина (топ-
лене сало)

смарагд — мін. ізумруд

смачний — вкусний

смачно — присл. ласо

смердіти — заносити; Врх. тру-
тити; вода чомси трутить
гноюм

смердюх — груб. бздо, бздун,
бздюх; пердзюх (людина)

смерека — бот. смерек, -ы; пол.
сьверк; Врх. с(ш)квірк; зо
шквірка опадує чатина на зиму

смереки гілля — ж. смеречына, -ы

смеркання — змерканя; зранку до
~ зрана до змерканя

смеркатися, смеркнути — змер-
кати-ся, змеркнути-ся; Врх.
примёркат ся; Стб. сме(и)ркат
ся

смерть — смерт, -и; рідк. ма́ра,
-ы; ч. книж. скон, -у; ма́ра бы
тя взяла! (лайка)

сметана — кул. зметана, зметанка,
-ы; Ргр. с(ц)метана, цметанка;
Врх. верхнина, верхнинка;
моло́ко і зметанку люде
здавали до молочарні

смикати — сыпати, т(ш)арпати,
торгати, -ам, -аш; Врх. те(и)р-
пати, цямбати; кус поця́мбам
тя за волосы

смирний — див. лагідний

смысл — пол. сенс, -у; немає ~ не́с
сенсу

смичок — муз. смык; смычок,
-чка

сміливець – *Прт.* сьмі́лец, -льця
 сміливий – *одважний, сьмі́лий;*
 ~ солдат – *одважний вояк*
 сміливість – *одвага, -и; ч. Прт.*
 ку́раж, -у
 сміло – сьмі́ло
 смітити – *свинити, -ню, -ниш;*
 сьмі́тити, -чу, -тиш
 смітник – сьмі́тник; *с. сьміт-*
 ніско
 сміття – сьмі́ття; *ч. буд. груз, -у;*
ж. румовина, -и; ЗП. помети-
ня
 сміх – сьмі́х, -у; *гріх – грі́хом, а*
сьмі́х – сьмі́хом (прик.)
 сміховисько – сьмі́ховиско
 смішити – сьмі́шити, -шу, -шыш
 смішки – *мн. сьмі́шки, -шок*
 сміятися – сьмі́яти-ся (*з когось, з*
чогось); *тж. насміхатися;*
сьмі́є-ся той, хто ся сьмі́є
остатній (прик.)
 смоктати – *сисати, -ам, -аш;*
 ці́яти, -ям, -аш
 смола – *жyви́ця, -і; ч. пек, -у;*
Врх. липанда (з ялини, сосни)
 смолоскип – *ж. факля, -і; нім.*
 факсл, -у
 сморід – *смрі(и)д, род. сморо́ду;*
Прт. сопух, -а
 смородина – *мн. бот. пожы́чки,*
порич́ки, -чок; Врх. вінні́чки
 смуга – *1. с. пасмо; стре́фа, -и; ч.*
пруг, пас, -у; мал. пружок,
-жка; 2. нім. траса, -и (лі́нія,
дорога, слід)
 смугастий – *пася́стий, прутка́с-*
тий
 смуглий – *засма́глий; ч. сму́гльк;*

ж. смугля́вка, -и (людина зі
смуглявою шкірою)
 смужка полотняна – *стря́мба, -и*
 смуток – *ж. згри́з, згрызо́та, -и;*
тж. сум; згрызо́та спати не
да́є (прик.)
 снайпер – *війс. стрі́лец, -льця*
 снаряд гімнастичний – *спорт. фр.*
 турнік
 сніг, сніжок – *1. заг. сьні́г, -у*
(сьні́гом, на сьні́зі); сьні́жок,
-жка; мн. сьні́гы, -ів; 2. кур-
ня́ва, -и; Ртр. куря́виця, ме-
тельни́ця, повітери́ця; заме́-
ты (із ві́тром); 3. = нім. падати
пляйстра́ми (лапата́й); 4. хля́-
па, хля́павка, -и; сьні́гови́ця,
-і; нім. п(ф)лю́та; Врх. сьні́г-
ни́ця (з дощем і ві́тром); зима
зо сьні́гови́цьом – лі́то з па-
ляни́цьом (прик.)
 снігова баба – *ч. бо́льван; Прт.*
 бо́ван, -а
 снігопад – *куря́ва, -и (вел.); Врх.*
 зава́ла
 снігур – *зоол. Врх. гиль*
 сніданок – *1. заг. с. сьніда́ня; тж.*
сніда́ння; пер́ший ~ перше
сьніда́ня
 сніданок другий – *Врх. підпо-*
луденча; Ртр. Прт. підполу-
денок, -нка; підполуде́нок ся
іло в по́лю
 снідати – сьніда́ти, -ам, -аш
 сніжинка – *Врх. пляй́стер; мо́к-*
рий сьні́г пада́т пляйстра́ми
 сніп – *1. заг. сні(о)п; 2. ж.*
взя́нка, -и; Ртр. око́лот, око́-
ло́ток (обмолоченого жита чи

ячменю); 3. БГ. опальшок, опашок (жита, обмолочений частково); 4. пласкур, -я (зв'язаний з боку кінців соломи)

сніпок соломи – ж. кычка, -ы; рідк. ЛШМ. жу́па (для покриття даху)

снувати – текст. Врх. наснова́ти, сновати; нау́чыну сну́с нау́к

собака – ч. 1. заг. пес, род. пса; дит. ку́ця, -і; мал. псик; груб. псиско; 2. Прт. дві́рняк, -а (дворовий); 3. гончак, гондон (мисливський)

собачий – псый, -ся, -се; пся́чий; пол. пся́ крев! (лайка); ~ ча шкі́ра – пся́ ско́ра

собачник – гы́цель, -цля; пся́р собі – займ. сн, сой; як я си́ засьпи́вам, да́леко ня чу́ти (піс.)

собор – кате́дра, -ы

собою – займ. со́бом, за(о) со́бом; візьме́мо його́ із ~ возме́ме го́ зо со́бом

сова сі́ра – ч. зоол. Врх. ку́гик, -гая, леле(і)т, пи́га(у)ч, пи́гич; тж. сич

совати, сунути – 1. сува́ти, -ам, -аш (меблі); 2. с(ч)овга́ти, -ам, -аш (ногами по кімнаті)

совість – сумлі́ня; рідк. сумі́ня

совок – ж. шуфе́лька, -ы

сода – ч. хі́м. ні́м. поташ, -у; тж. калі́й

соєвий – сойо́вий

сойка – зоол. зго́я, -і; сыйка, -ы; Врх. вереща́йка, сійка; ЗП. соя; тж. дятел чорний

сойм – політ. сейм, -у (парламент у Польщі, Литві, Латвії, Фінляндії); тж. з'їзд, конгрес

соки́ра, соки́рка – 1. заг. с(е)о-

кы́ра, -ы; слов. с(ц)апі́на, -ы; Врх. во́кша; 2. те́сак; Ргр.

ЛШМ. ч. креса́ч, креса́чка, ч. пля́нкач, рубани́ця, во́кша;

ЗП. фій́са; (вел. те́слярська);

3. ч. то́пір, род. топо́ра; мал. то́пі(о)рец, топо́рик (з довгим держа́ком); 4. Ргр. вала́шка,

пали́чка (дер., весі́льна); 5. со-кы́рка, -ы; поет. Врх. се́кы-ре́чка, -ы (мал., з короткою ручко́ю)

сокирки польові – бот. Врх. ма́ндрієц, со́рокола́б

сокови́жималка – ч. со́ковыті́с-кач; Хри́ц. со́кач

соковитий – Врх. мязгря́(а)тий (м'ясо)

солевар – со́ляр

солеварня – со́лярня, копа́льня, -і; слов. ба́ня, -і

солдат – див. во́їн

солдатський – війс. воя́цкій, жо́вніре́скій, -ка, -ке

солдатчина – воя́цтво; пол. жо́в-ні́рка, -ы (війс. служба)

солі – 1. Ргр. коно́вка, сто́пка, сто́пок (голова́); 2. хі́м. ро́па, -ы (розчин)

соліда́рність – соліда́рніст, -но́сти

солідний – пова́жний, пока́зний, ста́те́чний; ~ на лю́дина – ста-те́чний чо́ловек

соліст – мист. со́ліста, -ы (арти́ст-ви́ко́навець)

соло – невідм. мист. італ. со́льо

соловей – зоол. со́лові́й, -ія; ср./хр. сла́вуй; чес. сла́вік; пол. сло́вік; Врх. Прт. лози́няк; Ргр.

сло́вяк; соло́вій, сьні́ват най-
га́рдіше сред пта́шків

солод — кул. соло́дич, -у; Прт.
ростник, -а

солоде́нький — солоди́цькій, -ка,
-ке; тж. солоди́сінький

соло́дкий — соло́дкій, -ка, -ке;
цукре́ний; поет. солодо́йкій;
Хриц. солоджа́ва (дуже)

солодо́щі — одн. слоди́ч; тж.
ласо́щі

солома — 1. заг. сло́ма, -и;
2. вівся́нка, -и; Ргр. овся́нка
(вівся́на); 3. Врх. гарна́ся (різа-
на); 4. горохл(в)я́нка, горохо-
вина, -и (горохо́ва); 5. жит-
ня́нка, житя́нка, -и; Ргр.
житни́ця (житня́); 6. кы́чка,
-и (в'язка); 7. Прт. любя́нка, -
и (люти́нова); 8. мерва́, -и;
мерви́ця, -і (м'яті залишки ~);
9. пшени́чняка, -и (пшени́ч-
на); 10. Врх. упаль (гнила);
11. ярча́нка, -и (ячмі́нна);
кы́чки для покрýтя да́хів
робили зо жы́тньою соло́мою

солом'я́ний — сломя́ний; ~ капе-
люх — сломя́ний капе́люш

солоний — соле́ний; со́лін (дуже)
сольний — мист. сольовий;

~ виступ — сольове виступлі́ня
сом — зоол. Врх. сі(у)м (риба)

сонечко, семикра́пкове — зоол.
за(о)зу́лька, -и; Врх. баба́рун-
ка, бобру́нка; зазу́ля, зазу́лей-
ка; паворо́ж, паворо́жка,
папа́ружка; Ргр. воро́жка, во-
ро́жкы́ня, воро́жыла, вра́ж-
кы́ня; тж. бедрик, «божа ко-
рівка»

сонли́вість — дри(і)мо́та, -и; ся
мня вче́нила дримо́та

сонце — со́нще, -я; поет. со́ней-
ко; пол. Врх. слонко; сьві́тило
бы сло́нко — про хма́ры не
мо́же (ніс.)

сонце́віт — бот. Врх. жовті́ло,
жовтух

сона́чний — со́нечний (схил гори)

сона́шник — бот. со́нечник, со-
не́чык; Врх. насоне́шні(я)к,
посона́шник, просо́нцвіт, со-
я́шник; Ргр. слоне́чник; Стб
со́нечнік, соно́чник; Прт. соло-
не́чник, -а

сона́шниковий — со́нечниковий;
~ ва олі́я — со́нечниковий олі́й

сопі́лка — муз. ду́да, ду́дка,
пишча́в(л)ка, -и; рідк. гайда́,
-и; угор. флю́ра, фу́яра, фу́яр-
ка, -и; ср/хр. фру́ла; Врх
писка́лка, писка́лечка; ду́ду
же мі, ду́ду, ку́пив мі пан шу́бу
(ніс.); пишча́вочка мо́я, о
десятьох дзю́рках (ніс.)

сопі́лкар — дудар, -я; дудник;
угор. фу́ярош

сопі́ти — фуча́ти, -чу, -чыш;
фу́чыт, як кова́льській міх
(прик.)

сопли́вий — с(ш)ма́ркатий

соплі́ — мн. фізіол. с(ш)ма́рклі,
нім. цомплі́, -ів; ішчы му
цомплі́ під носом не высо́хли
(прик.)

сопля́к — с(ш)ма́ркач (дитина,
підлі́ток)

соро́к — числ. чоты́рдеся́т, шты́р-
деся́т, -тьох

сорока — зоол. с^орка, -ы; *Стб.*
се(і)ро^ка

сороковий — числ. чоты^рдеся^тий,
шты^рдеся^тий

сорок один — чоты^рдеся^т е^ден;
е^ден чоты^рдеся^т

сорокопуд сі^рий — зоол. *Врх.*

гі(е)б, терні^вка, терня^к, шика^ч

сором — всты^д, срам, -у; *жс.*

ганьба, -ы; не ма^ш всты^ду,

а^{ни} че^сти! (*прик.*)

соромити — псьо^чти, публі^чти

ти, -чу, -чыш; ма^нір ви^псьо

чыла лі^ниво^го с^ына

соромитися — ганьби^ти-ся, всты

дати-ся, кремпу^вати-ся; = *Врх.*

вни^мати ся

соромливий — всты^дли^вий; ~ ва

ді^вчина — всты^длива ді^вочка

соромно — присл. сты^дно; ~ зга

дувати — сты^дно спо^минати

сорочка — 1. *жін.* блю^зка, -ы;

опл^ече, оплі^ча, -ти; *нижн.* ~

спід^ник; *Ргр.* подол^ок; 2. *ЗП.*

довг^аня (для ді^тей); 3. *дит.*

льо^ля, -і; 4. *чол.* коше^ля, -і;

пол. кошу^ля, кошу^лечка; *нижн.*

~ ма^йка, -ы; *Ргр.* сор^очка;

коше^ля то^ніцька, шы^ла є^й

ми^ліцька (*піс.*)

сорочки — 1. др^і(и)к, -у (*низ*);

2. при^ділок, -лка (*пола*)

сорт — *пол.* гату^нок, -нку; рід,

роду (*різновид чо^гось*)

сортувати — *фр.* тасу^вати, -у^ю,

-уєш

сосиски — *мн. кул. Врх.* стру^нінки

соска — *дит.* пипка, -ы (*на пляш^{ці}*

з молоком)

сосна лі^сова — *бот.* сме^рек, сме^ре^ка, -ы; *Врх.* лут^иця

сосок — *Прт.* с^утка, -ы (*молочної залози*)

сосулька льодяна — *нім.* цомпель,

сопель, -пля; *Врх.* сом^цель;

Ргр. сьвічка; змерз, як цомпель

(*прик.*)

сотий — числ. со^тний

сотня — числ. со^тка, стівка, -ы

(100 злотих, гривень, доларів)

соус — *кул.* підлива, -ы; *пол.* угор.

сос, -у

соха — *госп. мн.* со^хы; *ч. Врх. Ргр.*

ро^галь, ро^гарь; остерба,

остырва, остырга; *Хриц. Прт.*

ро^гар (*жердина з ялини або*

смереки для сушіння сіна)

сохнути — высх^нути, сх^нути, -ну,

-неш

сочевниця звичайна — *бот.* сьіко-

ви^ця, -і; *Врх.* сешеви^це, січо-

ви^це, сік(ч)ави^ця, сікови^ця,

сос(ш)ови^ця; *Ргр.* чечеви^ця,

чічірка (*з родини бобових*)

союзка — *шевс.* пришва, -ы

спадщина — 1. заг. *ч.* ма^сток, -тку;

ч. спа^док, -дку; діди^зна, -ы;

Врх. вітчына, спадчына; *с.*

Прт. ділицтво, -а; 2. бабизна,

-ы (*від баби*)

спалахнути — заня^ти-ся (*про во-*

гонь); *Врх.* фарк^нути

спам'ятатися — очу^тити-ся; *Пвн.*

зчу^тити ся

спання — сп^аня; не маю ~ не мам

сп^аня

спаржа дика — *бот.* шпарага

спаржевий — шпараго^вий

спартакіада — *спорт.* спартакіяда,

-и

спасенний — книж. збавлений

Спаситель — рел. Збавитель, -ля;

Месія, -иі; Спас

спасіння — спас, -у; спасіння; нес
на то спасу! (прик.)спасти — в(х)пасти; ~ на думку —
впасти на помыселспека — спекота, с(ш)квар,
с(ш)квара, парнота, -и; Врх.
спар, спрагота; Ргр. палава;
тж. духотаспекулянт — груб. торг. пол.
паскар, -я; шпекулянт; рідк.
Прт. барига, -и; гешефтьяр, -аспекулянтський — паскарській,
-ка, -кеспекуляція — с. паскарство;
с(ш)пекуляція, -иі; євр.
гешефт, -успереду — присл. одпереду; Прт.
з-попереду

сперечатися — див. сваритися

спершу — присл. найперше, напо-
чаток, перше; Ргр. наперше;
тж. спочатку; юж. мі так не
буде, як мі було перше (ніс.)

спеціалізація — спеціалізація, -иі

спеціаліст — спеціаліста, -и

спеціаліст-оцінювач — БГ. так-
сатор (визначає розмір заподі-
яної шкоди)

спеціальний — спеціальний

спеціальність — спеціальність,
-ності

спеції — мн. кул. спеці

спина — анат. мн. плечы, крижы,
-ів; ч. хырбет

спинка — с. стол. опертя (крісла)

спиняти, спинити — тамувати,

-ую, -уєш (кров): рідк. потано-
вити, -влю, -вишспирт — хім. сь(ш)пірітус,
шпи(і)рт, -у; тж. алкогольспиртовий — сь(ш)піритусовий,
алькогольнийспис — с. війс. копіє, -ія; ж.нім.
піка, -исписок — ж. канц. листа, -и; опис,
-у; пол. выказ, -у; тж. перелік,
реєстрспитати — з'ясувати, -ую, -уєш;
спытати, -ам, -аш (щось); не
знаш — з'ясувай-ся! (прик.)спитатися — з'ясуватися-ся, спы-
тати-ся (в когось)спиця — 1. іглиця, -і; ч. дротик
(для в'язання); 2. нім. шпрыха,
-и; шпиця, -і (велосипедна)

спів — спів, -у; с. співання

співак, співачка — пісьняр; пісь-
нярка, -и; співак; співачка,
-и; співець, -вця; мн. співа-
ки, співакиспівати — 1. піяти (пію, пієш, піє);
співати (співам, співаш,
співат; співаємо, співаєте,
співають); Ргр. піти; серед
ночі, опівночі, ще кури не
піли (ніс.) 2. Врх. гарликати
(погано)співацький — співацькій, -ка, -ке;
~ ке товариство — співацька
громадаспіввідношення — ч. стосуюнок,
-нка; тж. відношення

співвітчизник — див. краєнин

співдружність — спільнота, -и

співробітник, співробітниця —

1. заг. ко́лета, колежа́нка, -и;

2. науко́вець, -вця (науковий)

співрозмовник – сьпівбесѣ́дник;
цікавий ~ цека́вий сьпівбе-
сѣ́дник

співчу́ття – сьпівчу́тя

спідни́ця – 1. заг. ч. каба́т, -у;

каба́тик; *мн. с. каба́тя (довга);*

Ргг. баткани́ця, кідла, клаче-

ни́ця; Прт. ра́па, -и; 2. димка,

-и (гладка, з конопель);

3. кльо́ш (широка); 4. ма-

льо(ю)ва́нка, -и; *Врх. друк-*

вани́ця (з квітами); 5. ч. спід-

ник; ч. подо́лок, -лку; спод-

ни́чка, -и; пол. га́лька, -и

(нижня); 6. сукня́, -і; рідк.

ка́ртан; Ргг. сукні́чка (святко-

ва); 7. фарба́нка, -и; фарба́ня,

-ні (з вовняної тканини); о,

ми́лий, мій ми́лий, мам я каба́т

бі́лий (ніс.)

спідоме́тр – *спец. лічы́льник*

спійма́ти – *див. зловити*

спі́лий – зрі́лий; ~ лі́ фрукти –

зрі́лы овочы́

спі́лка – ч. сою́з, -у; грома́да, -и

спі́льність – *див. єдність*

спі́льно – *присл. на-спі́лку*

спі́ткнутися, спотика́тися –

шпо́ртати-ся; зашпо́ртати-ся;

зашпо́ртав єм ся на рівні́й

доро́зі

спі́тнілий – споче́ний (*просякле*

потом тіло); тж. зіпрі́лий

спі́тніти – споті́ти, -ію, -ієш; *Врх.*

здушы́ги-ся, зопрі́ги; здушы́в я

ся, здушы́в, хто же ня пов-

тера́т (ніс.)

спі́шити – пона́гляти-ся (*кудись*);

на субо́ту гвече́р до нас ся

пона́гляй! (ніс.)

спі́шно – *присл. пона́глі; што*

пона́глі, то по дя́блі (прик.)

спла́вляння – *ж. сплавб(к)а, -и;*

~ лісу – спла́вба лісу

сплу́таний – попы́ртаний, спута́-

ний; Прт. зви́кланий, -на, -не

сплу́тати – спута́ти, -ам, -аш;

Врх. змота́ти ся

сплю́х – дрі́мак, дрі́млюх;

сьплю́х; тж. соня́, сонько

сплю́щений – пляска́тий

сповива́ти – пелена́ти, -ам, -аш

(дитину в пелюшки)

спові́дь – *церк. спові́д, -и; пред*

Велико́дньом ходи́ло-ся до

спові́ди

спові́стити – да́ти зна́ти

спога́д – спо́мин, -у; *тж. зга́дка*

спога́нити – *Врх. здурни́ти*

спогля́дати – обсервува́ти, -ую,

-уєш; спозе(и)рати́, спозорити́,

-ам, -аш

споді́вання – очекува́ня

споді́ватися – очекува́ти, -ую,

-уєш

сподоба́тися – сподаба́ти-ся; *Пен.*

злю́бити

спожива́ння – спо́житкува́ня,

хісну(о)ва́ня

спожива́ти – кельтува́ти, хісну-

ва́ти, -ую, -уєш (щось)

спожива́ч – спо́жывате́ль, -ля

спожит́тя – спо́жы́гтя

спо́кій – *Врх. по́кій; про́шу, да́йте*

мі по́кій!

спо́кійний – лагі́дний, покі́рний;

лагі́дне те́ля дві коро́ви ссе, а

грыжа́ве – *а́ни ё́дну* (прик.)

спокійнісінький – спокійнісьи́ць-
кій, -ка, -ке

спокійнісінько – присл. спокійні-
сьи́цько

спокійно! – *нак. скор. Врх. но-ле-
но!*

спокуса – поку́са, -ы

спокусити, спокушати – куси́ти
(кушу, кусиш, кусит); скусити

спокуситися – закомити-ся

спокусник, спокусниця – куси́-
тель, -ля; кусителька, -ы;
зводник; БГ. скуситель

сполучений – зедна́ний, спо́сний;
~ ні Штати Америки – Зедна́ни
Стейти Гамерики (ЗСГ)

сполучення – злучи́ня; полу-
чы́ня; залізни́чне ~ коле́йове
получи́ня

сполучити – злучи́ти, получи́ти,
-чу, -чыш; споюва́ти, -юю,
-юш

сполучник – грам. злу́чник

спориш звичайний – бот. ку́ряча
тра́ва, -чой ...ы; Врх. ку-
рят(ч)ник, ку́рячка; спорис(ч),
шпорис; тж. гірчак

споріднений – кривний

спорожніти – спусті́ти; Врх. вы-
пус́тіти

спорт – ж. руха́нка, -ы

спортивний – руханко́вий, спор-
товий

спортсмен – спорто́вець, -вця;
змагу́н; чес. заводник

споряджувати, спорядити – уряд-
жати, уряджувати, урядити,
-джу, -диш

спосіб – по́быт, спо́сіб, триб, -у;
~ життя – триб жы́тя

спостереження – обсервува́ня;
обсерва́ція, -ні

спостережний – обсерваці́йний
(пункт)

спостерігати – пол. обсервува́ти,
-ую, -уєш (щось); стежы́ти,
-жу, -жыш (за кимсь, за чимсь)

спостерігач – обсерва́тор, -я

спотворювати – Прт. шпеті́ти,
-єчу, -єтиш, -єгит

спотикатися, спотикнутися – по-
тикну́ти-ся; зашпорта́ти-ся

спочатку – присл. напоча́ток; Прт.
напе́ред, на́пред; напе́ред ся
ла́мало ле́н на лама́ниці

спочивати, спочити – одпочыва́-
ти, одпочы́ти, -ью, -ыєш

справа – спец. с. діло́; ч. інте́рес,
-у; в знач. бізнес

справдитися, справджуватися –
зісти́ти-ся; сповни́ти-ся; выіс-
ти́ти-ся; Врх. выдари́ти ся,
здарі́ти ся (виявитися правиль-
ним)

справді – присл. допра́вды, на-
пра́вду, попра́вді, спра́вды;
пол. да́лебо(і); Врх. слу́шно(і);
Прт. ве́ра; трясе́ ся мі о́чко,
ве́ра, трясу́т-ся мі о́ба (ніс.)

справжній – і́стий, і́стиний; прав-
дивний; нім. автенти́чний; див.
дійсний

справжнісінький – справжнісьи́-
цькій, -ка, -ке

справно – присл. попра́вно(і)

спрага – зага, зга́га, зга́га, -ы;
на́ль, -лі; Прт. жа́га, -ы; спра-
го́та, -ы (у спеку)

спраглий — спрагнений (хто відчуває спрагу)

спрацьований — згаруваний (про людину)

спритний — зграбний; моровий, розтронний, скорий; хуткій, -ка, -кє; пол. цваний; Врх. спрыхний

спритник, спритниця — спрытьяр, спрытьярка, -ы; міглянц, цваняк; рідк. дойда, дока, -ы
спритність — ч. спрыт, -у; спрытніст, -ності

спроба — проба, -ы; проба — не стрільба, грошы не коштів (прик.)

спробувати — покоштувати, помакувати, -ую, -уєш; ЗП. спробайловати

спромагатися, спромогтися — спомочы-ся, спромочы-ся; одважыти-ся; спромогли зме ся на купно помешканя

спрямувати, спрямовувати — навести, -еду, -деш; наводити, -джу, -диш; ~ на добру дорогу — навести на добрий пут

спускати — спущати, -ам, -аш; ~ собаку — спущати пса

спуск — Прт. спуст, -у (дерево із гори)

спустошений — знищений, сплюдруваний (місто, село)

спустошувати — плюндрувати, -ую, -уєш

срібло — срібло, сребро; рідк. стрібло

срібний — срибляний, сре(і)бряний; Врх. сріберний, срібнястий, срібяний; тж. сріблястий;

~ насіння — сріберне насіння

сSAVEць — зоол. сісак, цицак; Хриц. сысак

ссати — цыцати, -ям, -яш; Врх. сысати; дітя цыцят маму, а теля — корову

ставати на коліна — клікати, -ам, -аш; клінча(ы)ти, -чу, -чыш; колінча(ы)ти, -чу, -чыш; Врх. кляк(ч)ати, клякнути

ставити — 1. дієс. нім. кантувати, -ую, -уєш (на ребро); 2. присл. с(ш)торца; БГ. сторцьом, сторц (вертикально)

ставитися з погордою — гардіти, -ію, -ієш; кузен нігда не гурдів мною

ставлення — одношыня, ставління (до когось); в знач. характер поведження
ставний — див. стрункий

стадіон — с. спорт. боїско; стадійон, -у

стадо — ж. гурма, кошара, -ы; ч. Ргр. кырдель, кошар; Прт. кердель, -ля (овець, корів)

стаж — досвід, -у; ~ роботи — досвід праці

стайня — 1. заг. госп. буда, -ы (літня); маштарня, стайня, стайниця, -і; мал. стас(я)нка, -ы; 2. вівчарня, -і; Ргр. учарня (для овець); 3. козярня, -і (для кіз); 4. конярня, -і; Врх. БГ. конярка (для коней); 5. Врх. коровярка; коровярня (для коров); 6. Врх. куча, свинярня; Прт. кутец, -тця (для свиней); тж. хлів; ід же, Ганцю, до

стайниці (пiс.)

сталевар – сталю́вник

сталевий – сталю́вний

сталість – ста́ліст, -ло́сти

стамеска – с. стол. до́лото

становище – станови́ско; він за-
ни́має висо́ке станови́ско

станок – 1. заг. ва́рс(ш)тат, -у;

2. ж. гладжени́ця, -і (для оброб-
ки льону); 3. мн. кро́сна, -сен
(дер., тка́цький); 4. Прт.

паже́льни́ця, -і (для виготов-
лення тонти́в); 5. ж. сі́чка́рня, -і
(для різання сі́чки); 6. снови-
льни́ця, -і; Ртр. снови́дниця;
Прт. снови́дниця, -і (для пря-
ді́ння); 7. ж. т(д)ерли́ця, -ці
(для товчення коно́плі)

станція – 1. ста́ци(і)я, -ні (за-
лі́знична, авто́бусна); 2. елек-
тро́вня, -і (еле́ктрична); 3. пом-
повня, -і (на́сосна) 4. цен-
тра́ля, -і (телефо́нна)

старанний – горли́вий, пи́льний;
Врх. вы́служни́й (на службі,
роботі); тж. сумлі́нний

старання – стара́ня; ч. стару́нок,
-нка; даремні твої ~ марні твої
стара́ня

старезний – барз ста́рий, прес-
та́рий; тж. старенний; ~ дід –
барз ста́рий дідо

старий чоловік – старе́ц, -рця;
Врх. кала́бай, калапі́шник;
тж. старе́ць

старість – ста́ри(і)ст, -ро́сти; Ртр.
старо́ба; ста́ріст – не ра́діст
(прик.)

старовина – давни́на, -ы; Врх.
стари́на, стари́зна, стари́цизна

стародавній – старожы́тний, -ня,
-не; старосьві́тській, -ка, -ке;
забы́тковий; книж. предві́ч-
ний, старозаві́тний; ~ ні часи –
старожы́тні ча́сы; Бог пред-
ві́чний наро́див-ся (коля́дка)
старослов'я́нський – старосла-
вя́нській, -ка, -ке; ~ алфаві́т –
старосла́вянська абе́тка

староста – 1. марша́лок, -лка (ве-
сі́льний); мн. Прт. іноші́; 2. ку-
ра́тор, -я (церковний); 3. угор.
бі́ров; нім. ш(с)о́лтис, рі́хте(а)р
(сі́льський); Ртр. рыхта́р; ЗП.
бі́рів; тж. ві́йт; лю́бив ме́не
шо́лтис, хо́ч я не бога́чка (пiс.)

старости дочка – рыхта́рова,
-вой; га́рда рыхта́рова так си
засьпі́вала (пiс.)

старостиха весі́льна – сва́шка,
старосьці́на, -ы

старостою бути – старости́ти,
-о́щу, -о́стиш (на весі́ллі)

стартер – техн. розру́шник

старший – рідк. бі́льшак (за
ві́ком)

старшина – війс. старшы́на, -ы;
~ запасу – старшы́на ре́зервы

старшинський – старшы́нський,
-ка, -ке; ~ ке звання – стар-
шы́нська ранга

стати – 1. Врх. вы́гладити́ ся
(гладким, жирним); 2. выста-
ри́(і)ти-ся (старим); 3. Врх. зос-
трі́ти (суворі́шим); 4. кля́кнути,
-ну, -неш; кля́чати, -чну,
-чнеш (на ко́ліна); 5. Врх.
наго́дити́ ся (в наго́ді); 6. спо-
ва́жніти́ (пова́жнішим); выста́-

рив єм ся, але тако́го-м не ви́дів
(прик.); зима́ того́ ро́ку зос-
тρίла

статися — Врх. здари́ти ся; Пвн.
зоста́ти

стаття — ч. 1. нім. арти́кул, -у;
тжс. параграф; літ. 2. допис, -у
статус — див. становище

статут — жс. регу́ла, уста́ва, -ы;
тжс. регламент

статуя — мист. фігу́ра, -ы
ствол — див. дуло

стебло — 1. заг. бадилля; жс. бадил-
ля́нка, -ы; 2. жс. грохováнка,
-ы (гороху); 3. жс. гы́ка, -ы
(грубе); 4. маковиня, -і (маку);
5. мн. ци́бки, -ок (цибулі)

стегна — мн. анат. клубы́, -ів; жс.
Врх. ляж(ш)ка́, сулі́га; Хрщ.
вы́да; с. Прт. удо́, -а

стежити — пильнувати, -ую́,
-уєш; сьліди́ти, -джу́, -диш;
чатува́ти, -ую́, -уєш (за кимсь)
стежка — ч. плай, -ю́ (лісова,
гірська); поет. стеже́йка, -ы;
книж. стезя́, -і; Врх. пе(и)рть,
пу́тик; Ргр. дра́жка, пі́шник,
хі(о)дник; ЖП. про́гін

стеля — 1. заг. жс. пова́ла, -ы
(дер.); ч. пол. со́(у)фі́т, -у; нім.
стеля́, -і; 2. Врх. поденок (в
стайні); е́ден (кый) на пе́ц,
дру́гий — за пе́ц, тре́тій — під
пова́лу (ніс.)

стельмах — нім. ште́льмах; Ргр.
колеса́р, колоді́й, коля́р (май-
стер коліс)

Степан — С(Ш)те́фан, С(Ш)те́фко
Степанія — Стефа́нія, -ні; Стефа́,

С(Ш)те́фка, -ы
стержень — 1. техн. нім. шпін, -я;
штифт, -у; 2. риси́к (вугільний)
стерегти — стеречи́, -ежу́, -ежеш;
пази́ти (па́ку, па́жыш, па́жыт;
па́жыме, па́жыге, па́жыт);
пильнува́ти, -ую́, -уєш; Врх.
спильнова́ти

стерегтися — варува́ти-ся; ва́руй-
ся го́, як о́гня! (прик.)

стерлядь — зоол. угор. Врх. кече́га,
кочи́га, -ы; кече́к (риба)
стерновий — див. рульовий

стерня — с. стерни́ско; Ргр.
сте́рен, стерня́нка

стерпний — зно́сний; ~ умови —
зно́си вару́нки

стиглий — приста́лий; ~ ле жито —
приста́ле жы́то

стигнути — сты́ги; страва ~ не —
і́дло сты́не

стидатися — див. соромитися
стипендіальний — стипендія́тскій,
-ка, -ке

стипендіат, стипендіатка — сти-
пенди́ст; стипенди́стка, -ы

стипендія — ч. стипенді́ум, -у

стирчати — стопорчы́ги-ся; з во́за
на бо́кы стопорчы́ли-ся кона́ры
стиснути — див. зці́пити

стиха — присл. по тихы́

стіг, стіжок — 1. жс. ко́па, -ы (60
сно́ів зерна); 2. жс. копи́ця, -і;
кі(о)пка́, -ы Прт. во́бриг, -а (сі-
на або соломи); 3. Ргр. мандель;
півмандля́ (16 сно́ів зерна)
сті́й! — нак. гов! (команда коневі)

сті́йкий — одпо́рний; тжс.
витрива́лий; ~ до хвороби —
одпо́рний до хоро́бы

стійкість — одпорніст, -ності (до чогось)

стік — сплив, сток, -у; ~ води — сплив води

стіл — 1. заг. сти(і)л, род. сто́ла; мал. сто́лик; 2. пол. бю́рко (письмовий); 3. столи́на, -и (зі скриней)

стілець — 1. заг. сто́лец, род сти(і)льця; мал. сти(і)льчик; с. креселко; 2. кобылиця, -і (для обробки дерева)

стільки — присл. стільки, на-тільки, ти(і)лько, тільо, тівко; Врх. тільо; Прт. натівко, те(і)льо

стільний бджолиний — Врх. кри́жка, кри(я)г, пляйстер (з медом)

стільність — стольниця, -і (для качання тіста)

стіна — сьці́на, -и; ч. мур, -у; Стб. ст(ц)і́на; голово́м сьці́ну не про́беш (прик.)

стінка — 1. мн. де́мки, -ів (бокові — дивана); 2. за́гата, -и (між зрубом і дахом); 3. Врх. пеле́вен, пеле́вня (для утеплення)

стовбур дерева — Врх. платва, платов; Ртр. осередок, середок, середина, серце

стовбурчитися — див. з'їжитися

стовп, стовпчик — стоп, стопчик; пол. слуп; мал. слупчик; мн. стопки; Врх. сто́пок, -пка; Ртр. ко́лік, ко́пач; з то́бом, Я́нчик, з то́бом, там під дзелі́ним сто́пом (піс.)

стогін — єнк, -у

стогнати — стукати, -ам, -аш;

сича́(и)ти, -чу, -чыш; Прт. квенкати, -ам, -аш; Пвн. гинча́ти (про корову); в знач. голосно зітхати

стодола — госп. 1. Врх. пеле́вня; ч.

Стб. пеле́вен, пле́вен (для зберігання полови, соломи, сіна);

2. с. бо́іско; мн. Прт. бо́щы, -ів (для обмолоту зерна); тж. тік, хліє; гу́ляй, гу́ляй по бо́іску в обтарга́ним фартушы́ску (піс.)

Стожари — астр. Плєяди, -ів

стойка — буд. сто́як

стоколос житній — бот. 1. жы́тец, -тцю; ж. за́глушка, осі́га, -и; (бу́р'ян у житі); 2. Врх. шы́ыр (вівсюнець); 3. кустери́ця, ку(о)стри́ця, -і; ду́же шы́уру ро́сло в ві́всыі

стокротка багаторічна — бот. быс-три́чка; ч. сто́крот, -и; Врх. ма́стка, сто́крастка; тж. мар-гаритка

століття — столі́ття; ч. ві́к, -у; масмо 21-е ~ ма́ме 21-е столі́ття

столочити — Врх. збро́дити; ху-до́ба збро́дила тра́ву на лу́ці

столяр — нім. гобля́р

столярський — гобля́рскі́й, сто-ля́рскі́й, -ка, -ке; ~ верстат — гобля́рскі́й ва́рштат

стоматолог — мед. де(а)нти́ста, -и

стомитися — змучы́ти-ся; Пвн. зморити́ся

стомлений — змуче́ний; я почу-ваюся ~ чу́ю-ся змуче́ний

стонога, стінна — зоол. Врх. костоно́га, мохна́лька, мухав-ка, плісня́вка; скор. сто́гна; тж. мокри́ця

стопа – *груб. лаба, -ы*
 стоптати, стоптувати – *здопта́ти, -пчу, -пчеш*
 сторінка – *друк. сторо́на, стро́на, -ы (книжки)*
 сторож – *стражак, стражник*
 сторожа – *варта -ы; ч. страж, -ы; рідк. бе́рда, -ы*
 сторожити – *вартува́ти, пильнувати, -ую, -уєш; стеречи́, -ежу, -ежеш*
 сторожка – *див. будка*
 сторона – *ч. бік, род. бо́ку; стро́(а)на, -ы; БГ. о́крес; не з єдиного бо́ку, але з кожної стра́ны! (ніс.)*
 сторонитися – *обмина́ти, омина́ти, -ам, -аш*
 сторонній – *ві́п(б)чий, -ча, -че; мн. ві́пчы*
 сторчма – *присл. дуба, с(ш)то́рца; рідк. по́тич; Врх. сторц; Прт. нашторц, сторцен (гострим кінцем уверх, догори ногами); тж. торчком*
 стос – *сьт(и)юс, -у (дров, сно́ів); тж. зв'язка, штабель*
 стояки бічні – *мн. клани́цьі, -ниці (у возі)*
 стоянка – *ч. війс. по́стій, -то́ю; тж. привал*
 стояти – *1. нак. тпру! (команда коневі); 2. ца́пки (на задніх ногах)*
 стоячи – *присл. на стоя́ка, стоя́чы*
 страва – *1. заг. с. кул. да́ня, -нь; варени́на, -ы; с. вари(е)во, і́дло; Врх. потра́ва; БГ. варя́нка (варена з капусти); 2. ч. угор. ба́нуш (з кукурудзяної муки зі сметаною); 3. мн. зубці́, зуб-*

чы́кы, -і́в (ячмінна каша на конопляній олії); 4. с. ля́не т(к)і́сто (на молоці); 5. с. мас-ті́лю (яйце і мука на молоці); 6. мача́нка, -ы (сир зі смета-ною); 7. муча́нка, -ы (зі сира і муки); 8. Врх. лехво́ра(я), не́к(т)вар (несмачна); 9. сте(и)-ра́нка, -ы (мучна варена, за-ті́рка); 10. ч. нім. фо́ршмак, -у
 стравохід – *анат. прелы́к, -у*
 ставитися = БГ. сто́яти; *я о́тя не сто́ю, ма́мы ся не бо́ю (ніс.)*
 ставлення – *ставлі́ня*
 стаціонарний – *ста́лий; ~ на ліка́рня – ста́лий шпы́таль*
 страйк – *нім. штра́(е)йк, -у; Прт. бо́йкот, -у*
 страйкар – *нім. штра́(е)йкар, -я; Прт. бойко́тиста, -ы*
 страйковий – *нім. штра́(е)йко́вий*
 страйкувати – *італ. бастува́ти, -ую, -уєш*
 страта прилюдна – *нім. екзе-ку́ци(і)я, -и́*
 стратег – *війс. полково́дець, -дця*
 страх – *ляк; пуд, -у*
 страхіття – *потороча́(я); ж. пома́на, -ы; ч. рідк. гурбо́ш (у вигляді кота); тж. привид, мара*
 страховий – *нім. асекура́ційний*
 страховище – *машкара, -ы; стра-хови́ско*
 страхопуд – *с. пол. страшы́дло, страшы́ло, чупіра́дло; ж. пол. почва́ра, -ы; Прт. стра́шак, -а; ЗП. ополо́х; тж. опудало, потвора*
 страхування – *забезпечу́ня; нім.*

асекураці(і)я, -ні; *тж.* страховка

страшити – страши́ти, -шу, -шиш
страшний – окро́пний; ~ дракон
– окро́пний змій

страшно – *присл.* окро́пні, окру́тні(о); *Пвн.* отупно; *єст отупно*
єдному в лісьї

стрелити, стрельнути – пальну́ти, -ну, -неш; стрі(і)літи, -лю, -лиш

стрес – *ж.* напру́га, -и (*емоційне переживання*)

стрибати, стрибнути – 1. дыр-
дати, -джу, -джеш (*швидко*);
2. ска́кати (ска́чу, ска́чеш, ска́че);
ско́чяти, -чу, -чыш;
шугну́ти, -ну, -неш (*у воду*); ~ з
парашутом – ско́чяти зо спадо-
хроном

стрибок – *спорт.* ско́к, -у; ~ у
довжину – ско́к вдовж

стригти – стрі́чы, -ижу, -ижеш
(*волосся*)

стрі́й – *політ.* строй, у́стрій, -ро́ю

стрілець – *війс.* 1. заг. стрілець,
-льця; 2. си́човик (*січовий*);
мн. си́чови́кы; січові ~ льці –
си́чови стрі́льці

стрілецький – *війс.* стріле́цькій,
-ка, -ке

стрілка – 1. вказі́вка, -и (*пока-
зувач*); 2. кан́тка, -и (*складка
штанів*); годинникова ~ вказі́в-
ка дзигарка

стримати, стримувати – спёрти
(спру, спреш, спре; спре́ме,
спре́те, спрут); *Пвн.* зоперти

стрімкий – стромий, прикрій;
рідк. облаз, -у; ~ ка гора –

стро́мий верх

стрімко – *присл.* стро́мо

Стрітення Господнє – *мн. церк.*

Гривниці

стрічка – 1. басану́нка, кра́йка,
лента; *пол.* гарасивка, гара(у)с;
рум. бає(ю)р; *Врх.* басамо́(у)н-
ка, стре́фа, парті́чка; *Ртр.*
басал(м)у́нка, сту́жка (*кольо-
рова*); 2. тасьма, -и (*декора-
тивна, ізоляційна*); 3. нім.
шта́ба, -и (*мет.*); *тж.* зливок;
сподабала ми ся на дівчатку
сту́жка (піс.)

стрічковий – тасьмо́вий

строї́тися – *війс.* шыкува́ти-ся (*в
ряд*)

строк – *рідк.* рече́нец, -нця; *нім.*
те́рмін, -у; *те́рмін нау́ки на
ремісника був два ро́кы*

строкатий – кра́сий, пістря́вий;
угор. тарка́стий (*корова, ві́вця*);
Врх. пера́стий, піструли́стий;
сро́катий, соро́катий; *Ртр.* тар-
ката, тарча́ста, тарчу́ля;
ке́ча́ста, шпля́хата; *Прт.*
кра́ця́стий; *тж.* ря́бий; бі́ло-
чо́рну або чо́рно-бі́лу у́цю
называли «тарка́стом»

строчений – *крав.* прошы́тий
(*нитками на машинці*)

струганок – *стол.* нім. ско́бель, -ля

стругати – *стол.* гоблюва́ти, гем-
блюва́ти, -юю, -юєш (*дошку
рубанком*)

стружка – *Врх.* стругани́ця

структура – будова, -и (*внут-
рішня*)

струм електричний – *ел.* пронт, -у

струменем іти – *присл.* цюрком; з

ры́нви цю́рком ішла во́да
струменіти = цы́рчати; *Врх.*
цви(е)рка́ти, церка́ти (молоко
при до́йні корови)
струмковий – я́рковий (про воду)
струмок – поті́(о)чок, -чка; я́рок,
я́рка; *Хриц.* му́тник; на́ша па́ні
мло́да, як на я́рку во́да (піс.)
струмоприйма́ч – ел. одбе́рач
стрункий – згра́бний, форе́мний;
пол. сьмі́глий; *Врх.* шмы́глий
(парубок); ~ на дівчина –
згра́бне дівча
струсу́ти, струсу́вати – 1. стре́-
пати, отре́пати, -плю, -плеш
(сніг з одягу); 2. звалити, -лю,
-лиш; *Прт.* обали́(я)ти, -лю,
-лиш; обваля́ти, -ям, -яш
(скинути); обва́ляв -ем ві́дро
я́блок
струхня́віти – збарсьні́ти (про
дерево)
стрію́чок – бот. стру́чок, -чка;
вел. стру́к; рідк. *Врх.* па́стая
(квасолі, гороху)
студе́нт ву́зу – 1. заг. акаде́мік;
розм. студа́нт; 2. меди́к (меди-
цини)
студе́нтський – студе́нтській, -ка,
-ке; ~ гуртожиток – студе́нтській
інте́рнат
студі́я – с. ате́лье (фото)
стукати, стукну́ти – 1. пукати,
дуркати, дуркну́ти, -ам, -аш;
Врх. ковта́ти, рупота́ти (в две-
рі); 2. черк(ч)ати, -ам, -аш;
3. цупка́ти (вівці ногами); не
пу́кай, не ду́ркай, бо ти не
отво́рю (піс.); а на них (ко-

ни́чках) черка́ють зо́лоты під-
ко́вы (піс.)
стукі́т – д(г)у́ркіт, -ко́ту; ~ у хаті
– ду́ркіт в хы́жні
ступати – крача́ти, кро́чыти, -чу,
-чыш (ногами)
ступі́нь – сте́пе(і)н, -ни; вчена ~
нау́чна сте́пін
стусан – гру́б. ко́пняк; *Врх.* па́-
рун; тж. штовха́н; як ти да́м
ко́пняка, то поле́тиш!
стухати, стухну́ти – фізіол. спляс-
ну́ти (про опух); тж. спасти,
опасті
стягати, стя́гти – звле́чы, -чу,
-чеш; звлі́кати, -ам, -аш;
сьті́гати, -ам, -аш
стьоба́ний – пікува́ний
субо́та – собо́та, -ы; од собо́ты до
собо́ты – по́вно робо́ты (прик.)
субсиді́я = фін. помі́ч, -мочы;
тж. дота́ція, субвен́ція
суве́нір – ж. памя́тка, -ы; подару-
вати ~ зпре́зентувати на памя́т-
ку
суві́й – 1. кни́ж. зві́ток, -тку;
зві́й, род. зво́ю (папе́ру); 2. ж.
кату́ля, -і; *Ртр.* гу́ла, гу́лка;
кату́ла, круг, кру́жок (полот-
на)
суво́рий – зі́мний, о́стрый; ~ день
– о́стрый ден
суво́рість – о́строга, -ы
сугло́б – анат. став, -у; *Прт.*
згы́б, -а; ма́ма ма́ли запалі́ня
ста́вів
суда́к – зоол. *Врх.* са́ндак(ч)
(риба)
суддя́ – юр. суди́(і)я, -иі; пол.
сендзя́; асесо́р, -я (молодший);

угор. біров, (сільський); Хриц. судя; Пен. судец; судия розказав дати злодійови штыри двадцет буків

судноплавний – сплавний; ~ на річка – сплавна рика

судом – мед. ч. корч, -у; спазма, -ы; тж. судорога; ~ схопила ноги – корч звів ноги

суєта – марнота, метанина, -ы

сук – ж. Врх. гургула, горгола(я); Хриц. гургуля

сука – груб. Врх. суля, сулька

сукно – Ргр. постав (вовняна тканина); холошні сук шити зо сукна

сулія – див. бутель

Суми – Сумы, род. Сум (місто)

суміжний – поміжний

суміш – 1. мішанка, -ы (різних трав); 2. Прт. стряска, -ы (сіно зі соломою)

сумка, сумочка – 1. ч. нім. сак, підсак (рибальська); 2. мн. саквы; тайстра, торба, -ы; Ргр. т(ц)аністра (полотняна, з поясом через плече); 3. торебка, -ы (жін. мал.)

сумний – смутний; пол. змартвлений; тж. тужливий

сумно – присл. смутно(і); в листопаді – смутно в саді (прик.); чом ты си, моя мила, не весела, але смутна (піс.)

сумувати – банувати, -ую, -уєш; рідк. маркотніти, -ію, -ієш

сум'яття – див. метушня

суниці – мн. бот. 1. трускавки, -вок (городні); 2. ягоди, род.

ягід; рідк. базійки, -нок; пол. позьомкы, -мок (лісові); тж. полуниці; не зберайте квітки, бо то не ягоди (піс.)

суп – кул. 1. заг. ж. зупа, поливка, юха, -ы (рідка страва); 2. ж. горохівка, -ы (гороховий); 3. капусьняк (з капусти); 4. ж. ки(е)селиця, -і; пол. жур, -у (із вівсяної муки і хлібного квасу); 5. ж. Ргр. сливчанка; Хриц. сливянка (зі сливок); 6. ч. чыр, -у (мука на воді); наварила-м киселиці – внав до неї кіт з полиці (піс.)

суперечка – див. сварка

суперечливий – поперечний (хтось); тж. непослідовний

суперник – противник; пол. рываль, -ля

сургуч – див. лак

сурма – муз. ріг, род. рогу; ріжок, род. рожка; труба, -ы

сурогат – див. замітник

сусід, сусідка – сусід, сусіда; сусідка, -ы; ой, сусідко, сусідко, пожыч ты мі решітку (піс.)

сусідський – сусідській, -ка, -кє; сусідовий

сутана – церк. реверенда, -ы

сутеніти – змеркати-ся, цмїти-ся; Ргр. мрачыти ся, прицьмивати ся; вернув єм домів, як ся змеркло

сутичка – стичка, -ы; спец.нім. карамболь, -лю

сутінки – ч. змерк, -у; с. змерканя; потемки; ж. пол. шарівка; Ргр. мрак, мрака, мра-

кота, памро́ка

суфікс — *грам. приросток, -тка*

сухар, сухарик — *Прт. осу́х, -а; осушок, -шка (хліб)*

сухенький — *змени. сухі́цькій, -ка, -ке; ~ ке сіно — сухі́цьке сы́но*

сухий — *худий; Ртр. сухе́ряк*

сухі́ше — *присл. сук(х)ше*

сухожилля — *анат. жы́льник*

сухоцві́т болотяний — *бот. суше́нниця, -і*

суцві́ття — 1. *ж. Прт. кыти́ця, -і (ві́вса, про́са); 2. ч. Врх. котю(я)х (верби)*

сучий — *песый, пся, псе; ~ ча кров! — пся крєв! (пол. лайка)*

сучасний — *новожы́тний; пол. новочес́ний; ~ будинок — новочес́ний дим*

сучки — *с. невідм. суча́*

сучкува́тий — *сукатий; Врх. горго́лястий; наши́ сосны́ были́ кырта́вы і сука́ты*

сушарка — *Прт. су́шня, -і (для фрукті́в)*

сушіння — *сушы́ня*

схамену́тися — *обачы́ти-ся, опам'ятати-ся; вчасно ~ увся — на́час обачыв-ся*

схвильований = *розчу́лений; всі люди́ були ~ ні — вшы́ткы люде́ были́ розчу́лены*

схема — *ч. нім. схе́мат, -у*

схизма — *ч. церк. розкол, -у*

схизматик — *церк. розко́льник*

схил — *збіч, род. збо́чы; мн. з(у)бо́чя; ж. шка́рпа, -ы (скат пагорба́)*

схили́стий — *збо́чы́стий*

схилити, схиляти — *схыли́ти, схыля́ти, -лю, -лиш; ~ голову — схыли́ти глову́*

схильні́сть — *схыльні́ст, -ності; ч. хыст, -у; пол. дри́г (до чо́гось); він ма́ дри́г! (прик.)*

схі́дний — *всхі́дний*

схований — *скры́тий; тж. захо́ваний; ~ на думка — скры́тий помы́сел*

схованка — 1. *кри́вка, хова́нка, -ы; Прт. укры́вка, -ы; 2. мн. хова́нки (дит. гра)*

сховати — *поп'рята́ти, сп'рята́ти, -ам, -аш; рідк. Ртр. тохматі́*

сховатися — *скры́ти-ся; Врх. пок'ры́ти ся; ~ у ку́щах — скры́ти-ся в кря́ках*

схови́ще — *ч. нім. бу́нкєр, -кра (бето́новане); рідк. ж. хамо́рода, -ы*

сходи — *мн. схо́ды, мал. східці́, -ів; металеві ~ металю́вы сходи́*

сходити — *збро́дити, -джу, -диш (залиши́ти сліди́)*

сходка — *ч. збі́р, род. збо́ру*

схожі́сть — *поди́бні́ст, -ності (зовні́шня)*

схопити — *див. піймати́*

схрестити, схрещувати — *скрес'тити, -счу, -стиш; скрижува́ти, -у́ю, -у́єш*

схрещений — *скрестче́ний*

схуднути — *подати-ся; сплясну́ти, -ну, -неш*

сюди — *присл. ту, гєв, ова́ди, она́ди, сяди́; Врх. са́ди; Прт. гєва́ди; про́шу тя, под гєв!*

сюди-туди — *присл. сю́дри-ту́дри;*

а я собі сю́дри-ту́дри, помедже
гора́ми (піс.)

сягати – сы́гати, -ам, -аш; захі́д-
на гра́нця Лемківшчы́ни
сы́гат рі́кы По́прад

сйа́во – Врх. за́ря; за́ря – проме́ни
од со́нця або лу́на з пожа́ру

сякати – сма́ркати-ся (носа)

сякий-такий – сякі́й-такі́й, -ка, -ке

сяк-так – присл. ся́ко-та́ко

сяяти – промені́ти

сьогодні – гне́ска(и); г(д)нес;

книж. днесь, несь; Врх. днески,

дне́ська(и); Рпр. днеска, не́(и)с-

ка; Стб. г(г)несь, гнусь; ЗП.

днись, ны́ні; я юж ся до тебе

гне́скы не рыхту́ю (піс.); вче́ра-

м пря́ла пачесо́нькы, а днес

пря́ду кло́ча (піс.)

сьогодні́шній – гнешні́й, -ня, -не;

Прт. днешні́й; ~ день – гнеш-

ні́й ден

сьомий – числ. се́мий, -мо́го

сьомі – мн. числ. се́мы

сьорбати, сьорбну́ти – хлипа́ти,

-ам, -аш; хли́пнути, -ну, -неш;

Прт. ЗП. се́рбати, -ам, -аш; ~

суп – хлипати зупу

Т

та – займ. то́та (той, тий, то́ту,
том), но́на, се́са; див. ця

табі́р – нім. ля́гер, -гра; пол. обо́з,
-у; вязня́ми ля́гру Яво́жно бы́ли

3 853 о́со́бы

таборовий – ля́ге́рний, обо́зовий;

~ номер – ля́ге́рний ну́мер

таблетка – див. пі́люля

таблиця – див. виві́ска

табло – ч. шчы́т (рекламний,
спортивний)

табуретка – ч. фр. табо́(у)рет, -у

таємниця – ч. нім. секрет, -у;

таі́(й)на, -ы

таємно – присл. та́йно(і), по-кри-
йому́; Прт. шы́го-кры́го; тж.

тайкома

таз, тазик – див. мильниця

та́ти – та́ти (та́ю, та́ш, та́г;

та́ме, та́те, та́ят)

тайм – спорт. час, -у

тайм-аут – 1. спорт. по́за гром;

2. ж. перен. нім. пав́за, -ы

тайник – схрон, -у; с. схроні́ско

так – присл. гей, є, но

таки, все таки – спол. та́ко, та́кой

такий – та́кій, -ка, -ке (тако́го);

та́ковий; хто це ~? што то за

е́ден?

таким чином – та́кто

такі – мн. та́кы, та́ких, та́кыма

такісі́нький – такісі́цькій, -ка,
-ке

також – спол. тиж, тіж, ті́жек;

та́кой, то́же; пол. о́раз

такса – ж. фін. о́цы́нка, -ы

таксі – ж. таксі́вка, -ы

так собі – див. ні́чого собі

такт – с. одчу́тя (почу́ття мі́ри)

талановитий – пол. здо́льний

талант – ж. до́ля, -і; та́лан, -у;

неві́дм. шче́сьтя; нім. та́лент,

-у; тж. хист

талія – ч. одн. анат. пас, стан, -у;

тонка ~ то́нькій стан

талон – ЛШМ. лі́сток

там – присл. ге́(ы)н; та́ди, та́мади,

та́мале, та́маль; Врх. га́нде,

нү́ди. нү́лий. та́ма(о)к та́мусь.

Прт. тамось; *ЗП.* онде, тамкы;
нішов ген, на край села
 тамтой — тамтот, тамта, тамто;
 тамтого; *мн.* тамты, тамтых
 танець — 1. заг. нім. тан, -у; танец,
 -нью; танок, -нку; *мн.* таньці;
рідк. пляс, -у; *розм.* гоцкы;
 2. жыдек (з поклонами);
 3. обертан, обертак(с); оберта-
 ний, потрясаний, -ного; *Врх.*
 выводжений; потряска, -ы (в
 колі); 4. *Врх.* оберок, -рка (у
 протилежному напрямку)
 танк — війс. нім. панцерник; *пол.*
 човг, -у; важкий ~ тяжкій човг
 танути, розтавати — таяти, одта-
 вати (про сніг); *тж.* розтопи-
 тися
 танцювальний — танечний
 танцювати — гуляти, -ям, -яш;
 балювати, -юю, -юєш; таньчы-
 ти, -чу, -чыш; плясати, -яшу,
 -яшеш; *старий хце спати, а*
молодий — гуляти (прик.)
 танцюрист, танцюристка — та-
 нечник; танечниця, -і; нім.
 танцер, -я; танцерка, -ы; *Врх.*
 таньцовидло; *Ртр.* таньцух,
 таньцушка
 тапочки — *мн.* *пол.* капці; нім.
 пантофлі, -ів; *угор.* папуці,
 папучы (*хатні туфлі*)
 тапчан — *с.* *угор.* прі(и)ча, -ы; *Ртр.*
 вырок, прыча, прычка, пос-
 тылка (*дер. поміст*)
 тарган чорний — *зоол.* жыдик; *пол.*
 каралюх; *Врх.* кабаля, ковшак,
 коза(я)к, козачок, кракоч,
 мандж(з)ак, мончур, пла(е)-

шак, попик, сука; *тж.* лис-
 тоїд, прусак
 тариф — *ж. фр. фін.* — ставка, -ы
 (*розмір оплати*)
 тарілка — миска, -ы, ч. тарє(і)ль,
 -я; тарєлик; нім. талір; *угор.*
 танір, танірик; нім. рондель,
 -для; сподок (*підставка*); *мал.*
Врх. міся, мисятко; *вел.* *Прт.*
 помисок, -ска; мілка ~ плиткій
 таріль; тарєлик зо сден, а
 мисочки зо два (*піс.*)
 тарілка-рефлектор — *пол.* умбра,
 -ы (*на лампі*)
 татарин, татарка — Татар, -я;
 Татаринка, -ы
 татарський — татарскій, -ка, -кє;
 ~ полон — татарска неволя
 татусьо — *зменш.* нянюсьо, -ся
 тахта — *див.* диван
 тачка — ч. возо(и)к, -зка; *мн.*
 тачкы, -чок; *угор.* теліга, -ы;
 возок тягли руками
 тварина — живина, зьвірина,
 німіна, -ы; быдля, -ти; а
 живина дама рычим (*піс.*);
 бідна німіна не повіст (*прик.*)
 тваринний — животний, былл-
 ячий, зьвіринний
 твердження — тверджыня
 твердий — коравий; *пол.* штів-
 ний; нім. фест; тукший
 (більш); потвердий (дуже)
 твердісінський — *зменш.* твер-
 дисьіцькій, -ка, -кє
 твердуватий — твердавий
 тверезий — терезбий, розсудний;
 што в терезбого в голові, в
 пияного — на языці (*прик.*)

тверезо — присл. *терезбо*, по-
терезбому; *Прт.* натрезво;
розсудіме то́то по-терезбо́му
твій — займ. твій (твого/твого,
твойому/твому, твоє, твоїм, на
твоїм)

творець — творец, -рця

творити біду — *Пен.* куяргіти

творіння — створі(и)ня, творіня;
кін був уважа́ни за му́дре
створі́ня

творчість — творчі(і)ст, -чости

театр — нім. *театер*, -тру; оперний

~ *театер оперы*

теж — див. також

тезко — тезник; *Врх.* едноіменник

текти — течы, цюрити, цюр-
ч(к)ати (*рідина*)

телебачення — ж. *телєвізи(і)я*, -ні

телеграма — депеша, -ы; ч. нім.

телєграм, -ы; послати ~ му —
надати депешу

телеграф — нім. *телєграф*, -у

телепень — див. дурень

телефон — нім. *телєфон*, -у

телефоніст — нім. *телєфоніста*, -ы

телефонний — *телєфонічний*; ~ на

розмова — *телєфонічна бесьіда*

телиця, теличка — *ялівка*, -ы;

ялівча, -ати

теліпатися — *бомбати-ся*; *тж.*
гойдатися

теля — ж. *дит.* *міння*, -і; *ЗП.* *тіля*

тема — ч. нім. *те́мат*, -у; ~ лекції —

те́мат отчы́гу

темнісінький — *зменш.* *темні-*

сьи́цькій, -ка, -ке

темніти — див. сутеніти

темносиній — *гранатовий*; ~ *кос-*

тюм — *гранатове убрання*

темп — *італ.нім.* *темпо*; *тж.* час

температура — 1. *мед.* *горячка*,
-ы; 2. *спец.* *теплота*, -ы; він має
високу ~ ру — *ма висо́ку горя́ч-*
ку

температурити — *мед.* *горячку-*
вати, -ую, -уєш

темрява — *т(ц)ьма*, -ы; *Ртр.*
цмо́га, *тма*, *но́ра*; *на дво́ри ся*
зроби́ла цьма

тенор — нім. *тенори́ста*, -ы (*спі-*
вак)

теологія — *теоло́гія*, -ні

тепер — присл. *те́раз*; *пол.* *до-*
піро(у); *Врх.* *Ртр.* *те́разки*,
тепе́рки; *я го те́раз не хи́у*,
во́зму со́бі, де хи́у (ніс.)

теперісінько — присл. *тепери́(і)-*
цько

теперішній — *гнє́шній*, -ня, -не;
грам. *Хри́.* *тера́жній*; *тж.*
нині́шній

теплий — *лі́тній*, -ня, -не (*вода*)

теплиця — *пари́ло*, *парник*; *теп-*
ля́рня, -і (*заскле́не примі́щення*)

теплісінький — *теплісьи́цькій*, -ка,
-ке

терези — див. ваги

терен колючий — *бот. мн.* *те́рки*,
-рок; *терн*, -у; ж. *терні́на*, -ы;
с. *терня*, -і; *Врх.* *дерен*, *тер-*
ня́вка; *Ртр.* *дера́чы́на*, *те́рен*,
те́рник, *те́рня*, *те́рняк*; *зроди-*
ли-ся те́рки за гора́ми (ніс.)

територія — ч. *те́рен*, -у; *земля*, -і

терликати — *пілікати*, -ам, -аш; *в*
знач. *погано грати*

терлиця — *гладни́ця*, *ламани́ця*,
мядли́ця, -і; *Врх.* *гладже́нця*,

терлиця; БГ. важельниця (для обробки конопель і льону)
 терміновий — сьпішний, неодкладний; *тж.* негайний
 терміново — *присл.* вочымліню: *Прт.* напочеканю; потрібно відповісти ~ треба одповісти вочымліню
 термінологія — *спец.* термінологія, -ні
 термометр — *див.* градусник
 термосити — тырмосити, -ошу, -осиш
 терпимий — зно́сний; *тж.* стерпний; ~ мі умови — зно́сны ва-ру́нки
 терпіння — 1. терпі́ня; *ж.* терпелі́вист, -вості; *нім.* толера́нція, -ні; *ч.* терпе́ц, -пця; *Врх.* потерплы́ня; 2. не тер́пит ся; *тж.* терпе́ць; закінчи́лося моє ~ ! ся у́рвав мій терпе́ць!
 терпіти — *рідк.* па́цити, -цям, -цаш; толє́рувати, -ую, -уєш
 терпкий — терпкі́й, -ка, -ке; *мн.* терпкы
 терпкуватий — терпка́вий (на смак)
 терпнути — *див.* німіти
 терпуг — *див.* напилек
 терти — гла́дити, -джу, -диш; чу́хати, -ам, -аш (*картоплю, льон*); *галушкы ва́рят з чуха́них компе́рів*
 тертка — *госп.* те́рка; *нім.* райба́чка, -ы; *с. Врх.* Рґр. терло, терлечко
 тесак — сы́кач
 тесляр — те́сля, -і
 теслярський — тесля́рській, -ка, -ке
 тесць — тес(т)ць, -ця (*батько*

дружини)
 тетерев звичайний — зоол. го́тур, -я; го́тиш; *Врх.* мартівник, мартівничка; *тж.* глухар
 техник — *нім.* техні́кер, -я
 течія — 1. *ч.* заг. плын, ток, -у; 2. *Прт.* быстри́на, -ы (*швидка*); ~ річки — ток рі́кы
 теща — тест(у)во́ва, -вой (*мати дружини*)
 ти — займ. ты́ (ты пі́деш?); ти (я ти дам!); те́бе/тя, то́бі/ти, то́бом(в), на то́бі; єс; *трима́йся, дівча́тко, по́кля тя не спро́сят (ніс.);* ти вже прийшов? - *юж єс при́шов?*
 тигр — тиге́р, -гра; тигри́с
 тиждень — ты́жден, -жня; *ж.* неді́ля, -і; зустрінемо́ся наступного ~ жня — стрі́неме-ся на дру́гий ты́жден
 тижневий — ты́жньовий
 тик — *нім.* текст. дре́лих, -у (*тканина*)
 тикати — ци́кати, -ам, -аш
 тими — ты́ма, тамты́ма, тоты́ма; сима́
 Тимофій — Тимо́тей, -ея; Ти́ма, -ы; Ти́(о)мко
 тимчасовий — хви́льовий; *пол.* прові́зоричний
 тимчасово — *присл.* в тот мо́мент, хви́льово, часо́во; магази́н, ~ закритий — скле́п єст хви́льово замкне́ний
 тин — *див.* пліт
 тинівка бура — зоол. бу́ріник, покро́пивник; *Врх.* ві́тик, копе́рняк, копрі́(і)вник; *рідк.*

півч^ортяк; *тж.* вільшанка
 тинятися — лянда^ти-ся, по^неві-
 ря^ти-ся, сло^ня^ти-ся, тура^ти-ся
 тираж — *друж.* на^клад, -у (*видання книжки*)
 тире — *грам.* пав^за, -зы
 тирса — тра^човина, рі^зовина, -ы;
мн. Врх. пи^ловины, рі^з-
 ви^и(і)ны; рі^зови^ня, трот^овина;
Ртр. пи^ловина(я), трот^ы; *мн.*
Прт. оп^ил^кы, -лок; тра^чы^ня;
 ЗП. пи^лник, терп^уга
 тирчати — Врх. дыр^чати (*про птахів*)
 тис — *ж.бот.* Врх. тис^ина
 тиски слюсарні — *ч.* *техн.* ні^м.
 ш(сь)рюб^стак
 тиснений — дав^лений; ~ сік — дав-
 лений сок (*малины*)
 тиснути — дав^ити, -влю, -виш;
 стис^кати, -ам, -аш; дус^ити
 (ду^шу, ду^сиш, ду^сит; ду^симе,
 ду^сите, ду^сят); *Прт.* тло^чы^ти,
 -чу, -чыш; *тж.* гно^бити; він мя
 ст^искав і прит^искав до се^бе
 (*ніс.*)
 тисяча — числ. тис^ьяча, -ы
 тисячний — тис^ьячний
 Тит — Ті^т, Ті^тко
 титар — *церк.* церк^овний ста-
 роста, -ного ...ты
 титр — на^пис, -у (*в кіно, теле-
фільмі*)
 тиф — *мед.* ти^фус, -у; Врх. ві^трова
 глу^шка (*легкий*)
 тихенько — присл. тих^іщ(с)ько
 тихесенький — зменш. тих^іщ(с)ь-
 кій, *поет.* тих^ойкій, -ка, -кє;
тж. тихісінький
 тихий — тих^ій, -ха, -хе; *мн.* тих^ы;

~ вечір — тих^ій веч^ер
 Тихий океан — Па^цифік, -у
 тихіше — присл. тик(х)ше; кажи ~
 пові^дай тикше
 тихо — присл. пот^ихы; *пол.* цы^хо
 тичка — *ч.* па^тык; ти(ы)ка, -ы
 (*для гороху, квасолі*)
 ті — *мн.* то^ты (тых, тым, тыма);
 там^ты, ты^і, но^ны; хо^ч бы
 то^ты го^ры спа^дали (*ніс.*)
 тік — *с.* бо^іско
 тікати — 1. бі^гати (*про тварин*);
 2. в(ф)ті^кати, -ам, -аш (*від
когось*); як ко^рова бі^гат, то єй
 тре^ба ве^сти до бу^яка
 тіло — *ж.* *книж.* пл^оть, -ти
 тільки — лем; тіль^ко, тіль^о;
 зменш. ти^цьо, ти^цько; Врх. і^но,
 й^но; *тж.* лише
 тільки що — до^піру(о), до^пер^ва(о);
 Врх. до^пір; до^піро-м *ту*
 при^шла, до^піро-м си сы^ла (*ніс.*)
 тільна — т(і)ю^вна (*корова*)
 тім'я — *ж.* *анат.* *ж.* те^мени^ця,
 ті^мяни^ця, -і; Врх. пот^ымя; *Ртр.*
 кі^мя, кі^мня; зменш. ті^мятко
 тін^ь — тін, -ы; ті^нок, -нка; він ся
 бо^іт вл^асно^й ті^ни (*прик.*)
 тіпати — гл(в)ад^ити, -джу, -диш;
 ~ льон — глад^ити лен
 тісно — присл. к(т)існо; ~ пригор-
 нутися — кісно приту^лити-ся
 тіснота — тис^ьнява, -ы; жити в ~ ті
 — жы^ти в тис^ьняві
 тіста залишок — БГ. квас (*з якого
пекли хліб*)
 тістечко — *див.* печиво
 тісто — *заг. кул.* к(т)істо
 тітка — 1. те^та, -ы; *пол.* цы^отка,

цьоця; *Врх.* тютка; *Стб.* ту(о)тка (*сестра матері*); 2. стріянка, уйчына, -ы (*сестра батька*)

тітчин – тєтін

тічка – *біол.* гі(о)н; *мн.* гоны; гонити-ся; *Рпр.* гнати ся, мурліти ся, сьцігати ся, цапити ся, одгонити ся (*вівця, коза*)

тішитися – радувати-ся; т(ц)ішыти-ся; *тішу-ся, же зме вільны*

тканина – 1. *заг. текст.* матерія, -ні; 2. альпаг(к)а, -ы; ба(о)стон, -у (*вовняна, якісна*); 3. ч. баре(и)ж (*тонка вовняна*); 4. баркан (*товста вовняна*); 5. *нім.* баті(ы)ст, -у (*шовкова*); 6. выбиванка, выбійка, -ы (*з набивним візерунком*); 7. гунянка, -ы (*сукно для гуні*); 8. *нім.* дреліх(к), -у (*груба бавовняна*); 9. *фр.* зефір, -у (*тонка бавовняна*); 10. ч. канафас, -у (*для перин*); 11. картата ~ (*«в клітинку»*); 12. ч. мадрас, попелін, -у (*напівшовкова*); 13. маркізета, -ы (*тонка шовкова*); 14. *фр.* перкаль, -я (*тонка бавовняна*); 15. серпанка, -ы (*легка прозора*); 16. ч. *нім.* цайг(к), -у (*бавовняна*)

ткацький – ткацькій, -ка, -ке

тобі – *займ.* ти, тобі; *я ти дам!*

товар дрібний – виріб, -робу; *нім.*

крам, -у; продуктови ~ споживчы виробы; *якій пан, такий крам (прик.)*

товариство – 1. паньство, панцтво; 2. *торг.* спілка, -ы; *нім.*

компанія, -ні

товариш, товаришка – *пол.* колеґа, колежанка, -ы; *угор.* пайташ, пайташка, цымбор, цымбора; *тж.* приятель; *колеты познають ся в біді (прик.); ой, цымборе, цымборіку, ци маєш сорочку? (піс.)*

товарний – товаровий; ~ на станція – товарова станція

товкти – бухати, -ам, -аш; товчы, потовчы, стовчы, -чу, -чеш; лупа(и)ти, -плю, -пиш; гаратати, -чу, -чеш (*дуже*); *згара- тав- ем го на квасне ябко*

товстенний – груб, грубезний, товстезний (*дуже*)

товстий, товстун – грубас, грубий, випасений, спасений, тугий; *пол.* тенгій, -га, -ге; тлустий; *Рпр.* тучний (*про людину*); *дуже ~ чоловік – барз спасений хлоп*

товстіти – грубнути, -ну, -неш

товсто – *присл.* грубо; хліб, нарізаний ~ тими скибками – грубо накраяний хліб

товчок – *ж. госп.* кыянка, -ы (*дер.*); *мет. Рпр.* ступір, товк, таран (*для маку, олії у ступі*)

товщина – грубість, -бости

тоді – *присл.* в(х)товды, те(о)ды; тов(г)ды; в тог час, тым часом; *Прт.* на тогчас; *тж.* отоді; *втовды было не так, як тепраз*

тодішній – товдышній, -ня, -не; *мн.* товдышні; з товдышніх

меши́каньці́в не лишы́ло-ся ни-
кого́

той — займ. тот (то́го, то́му, то́т,
тым, на то́му); нон; мн. то́ты;
пол. тен; тж. отой, цей; але
тот горбо́чок — гамува́ти мушу
(ніс.)

толерантний — терпимий (до
чужих думок і вірувань)

толерантність — нім. толсран-
ци(і)я, -ні (терпимість)

толк — див. смисл

толока — 1. ч. заг. Врх. тлі(о)к;
обліг, переліг; 2. ч. Хриц. Прт.
одо́маш, -у (з частуванням)

толо́чіння — толо́чыня

толь — див. рубероїд

томат — бот. помі́дор, -я; ж. рідк.
угор. параді́чка; ~ ний сік —
помі́доровий сок

тому що — спол. бо (бо-с, бо́єс; бо́-
зме, бо́сте); же (же-с, же́єс; же́-
зме, же́сте); для того же; зато,
прото, то́го што, што́; пол.
пре́цьж; чес. Врх. понева́ж(ч)

тоненький — то́ніцький; то́нісьий,
-ся, -се; поет. то́нейкій, -ка,
-ке; тж. то́несенький; вгы́най
древко́, за́к то́ніцьке́ — вчий
діти́ну, за́к ма́цьцьке́ (прик.)

тоненько — присл. то́ніцько,
то́нісьо

тонкий — то́нькій, -ка, -ке; мн.
то́ньки; ~ ка талія — то́нькій
ста́н

тонше — присл. то́ньше

топірець, весільний — топо́рик; ж.
нім. ба́рта, ба́ртка, -ы; цюпа́га,
-ы; Ргр. чекани́к

тополя — бот. 1. нім. Врх. па́пля

(крисла́та); 2. Врх. сипі́ка,
телі́пан (біла)

топорище — топо́риско; ~ для
сокири — топо́риско до се́кыри
топтати — 1. допта́ти, -пчу,
-пчеш; талува́ти, -ую, -уєш
(ногами); 2. толочы́ти, -чу,
-чыш (траву, посіви)

торба — 1. мн. бе(и)са́гы (пере-
кидна); 2. Прт. дзю́бінка, -ы
(зі шкіри); 3. рум. та́йстра, -ы;
ЛШМ. хлі́бник (для харчі́в)

торець — італ. то́рец, -рця
(поперечна гра́нь предме́та)

торгівець, торго́вка — 1. заг. нім.
га́ндля́р; кра́мар, -я; га́ндля́р-
ка, крама́рка, -ы; 2. ово́чар, -я
(фрукта́ми); 3. скупя́р (який
скуповує); 4. со́ляр (сіллю); на
ярма́ку найбі́льшы хо́сен ма́ли
га́ндля́ре

торгі́вля — 1. ч. нім. га́(е)нде́ль,
-длю; 2. пропі́на́ція, -ні (спирт-
ними напо́ями)

торгове́льний — га́ндлю́вий;
~ техніку́м — га́ндлю́вий ко́ледж
торгува́ти — га́ндлюва́ти, -юю,
-юєш

торгува́тися = Врх. поку́пчы́ти ся
торі́к — в(г)ло́ни

торі́шній — то́горі́чний; Врх. лі́нс-
кий; Прт. в(л)і́ньський, -ка,
-ке; тамто́рі́чний, -на, -не;
шукає ~ нього́ сні́гу — гляда́т
лі́ньско́го сьні́гу

торкати, торкну́ти — ді(о)тхну́ти,
-ну, -неш; Врх. ты́ркну́ти,
тру́тити; ЗП. доты́кати ся (до
чо́гось)

тормозити – гамувати, -ую, -уєш
 торохтіти – тыркотіти, -очу,
 -очеш; тырчати, -чу, -чыш;
Врх. тыркати, торкотати (*говори-
 ти пуста*); баба тырчыт,
 сама не зна о чым

торочки – *мн.* стрямбы, цундры,
 -ів (*у лахмітті*); *тж.* бахрома

торфовище – *Прт.* торфовіско,
 -а

тост – *ж. англ.* здравіця, -і

точило – *ч.* БГ. брус (*кам.*)

точити – точыти, выточыти, -чу,
 -чыш (*про дерево*)

точний – докладний, пунктуаль-
 ний, справний; ~ на організація
 – справна організація

точність – докладність, справність,
 -ності

точно – *присл.* докладно(і), пунк-
 туально(і)

трава – 1. заг. паша, -ы (*на пасо-
 виську*); 2. зыля (*лікарська*);
 3. БГ. команиця (*багаторічна*);
 4. бот. кустриця, -і (*гірська*);
 5. БГ. мурава (*над річкою*);
 6. отава, -ы (*другий покос*);
 7. паренина, -ы (*січена, полита
 окропом, для свиней*); 8. *Врх.*
 травіще (*стара некошена*); і я
 піду за ва́ми, нако́шу вам
 ота́вы (*піс.*)

травень – май, -я; *рідк.* мур
 (місяць)

травлення – травління

травма – мед. рана, -ы

травневий – майовий

трагедія – с. нещес'я; траге-
 ді(і)я, -ні

традиція – ч. звичай, -ю; *мн.* звы-

чаі

трактор – *техн.* тягач

трамбувати – *Врх.* натрепати;
натрепали зме сы́на до бо́ска

трамвай – *техн.* транвай, -аю

трамплін – *ж. спорт.* пол. скочня,
 -і; лижний ~ на́ртярска скоч-
 ня

трансляція – *рад.* переда́ча, -ы; с.
 преда́ня

транспорт – траншпорт, -у

транспортир – *спец.* кутомір, -у

трапитися, траплятися – стати-ся,
 трафити-ся; трафляти-ся; *Прт.*
 выдаритися, выдарятися, -тся;
вы́дарив ся ми́ сден трафу́нок

тратити – марнувати, змарну-
 вати, -ую, -уєш; *в ча́сы жи́в
 не мож бы́ло марнува́ти
 жадно́го дня*

траур – *ж.* жалоба, скорбота, -ы
 траурний – жалобний; ~ на про-
 цесія – жалобний похід

трафарет – *спец.* взорник

треба – *скор. невідм.* тра(е); *не
 тре бы́ло мо́є дзе́вча, ой, ру-
 шати (піс.)*

трембіта – *муз.* труба, -ы; *Ртр.*
 тромба (*з кори вільхи*)

тремтіння – *пол.* дрешч, -у; *тж.*
 дрож

тремтіти – *Врх.* трепати ся, тре-
 потати; шляпити, шлятати; *на
 оси́цы лі́стя ся тре́плют*

ренований – битий, цв'ічений;
він ма́ бите́ око! (прик.)

тренування – 1. *війс.* груб. муш-
 тра, -ы; 2. *нім.* цв'ічыня; що-
 денне ~ цв'ічыня про штоден

тренуватися — *див.* вправлятися

трефа — *ч.* **жыр, -у** (*в картах*)

три — *числ. книж.* **три(о)є** (*триох, триом, триома*); *триє* **царі, де ідеме?** (*колядка*)

трибунал — *юр. іст.* **суд, -у**

тривалий — **трєвалій**; *Врх.* **тыр-вал(ч)ий**; *Стб.* **трвалий**

тривалість — **трєваліст, -лості**

тривати — **трєвати**; *в знач. продовжувати*

тривкий — *див.* **міцний**

тривога — *ч. нім.* **алярм, -у**; *неспокій*; *Прт.* **тревога, -ы**; *пожежна ~* **пожарний алярм**

тривожний — *нім.* **алярмовий**

тридцятий — *числ.* **тридцетий**

тридцятиріччя — **тридцетолітя**

тридцятка — **тридцетка, -ы**

тридцять — **тридцет, трицет, -тьох**; **три дес'ят**; **півкопы** (*міра*); *~* **снопів, яєць** — **півкопы**

тридцять один — **тридцет єден, єден тридцет**

три крапки — *грам.* **вельокропкы**

трикутник — **кутник**; *нім.* **він-кель, -кля**; *тж.* **косинець**

тримайся! — *нак.* **май-ся!** (*побажання*)

тринадцятка — *числ.* **тринастка, -ы**

тринадцятий — **тринастий, трина-дцетий**

тринадцять — *числ.* **тринадцет, -тьох**; *повідом.* **же тринад-цет** — *нещасливе число*

тринога зал. — *рідк.* **динарка, -ы** (*для вогнища*)

трисвічник — *Врх.* **поставник, ставник**

триста — *числ.* **триста**; **три сто**

тритон — *зоол.* *Врх.* **студеньчык**

Трійця — *мн. рел.* **Зелєни Сьв'ята, -них ...вят**; **Рус'яля**; (*весняне дохристиянське свято*); *тж.* **П'ятидесятниця, Тріада**

тріпати — **трєпати, -плю, -плєш** (*килим*)

тріпачка — **трєп'ачка, -ы** (*для вибивання пилу*)

тріппер — *мед.* **збур, -ру**

тріск — *Врх.* **праск**; *в знач. лякання* **батоном**

тріска — *мн.* **смолівкы, смоля-кы**; *одн.* **трі(и)ска, шчамба, -ы**; **шчыпа, шчыпка, -пок**; *рідк.* **шчамбара, шчамбарка**; *Врх.* **скалка, скаля**; **шки(є)пы, шам-ба(я)**; *Ртр.* **скіпа, скіпка** (*сухі, з ялин, смерек*); *шчыпы ся скла-дало під припецьком*

тріскати, тріснути — **1. заг.** **пен-кати, пенкнути; пукати, пук-нути**; **2. Врх.** **пырскати, пыр-снути** (*про зерно*); *бо мі серце моє з жалю пукне (піс.)*

тріскачка — **калаталка, клєпачка, тарахкавка, -ы** (*дит. забавка*); *ч.* *Врх.* **дадакач**; *с.* *Прт.* **раб-кайло, -а**; *тж.* **деренчало; кала-талкы робили майстры з Кунковой**

тріснутий — **пенкнений, пукне-ний**; *~* **горщик** — **пенкнений горнец**

тріщати — *Врх.* **лабкати, праскати** (*про лелеку*)

тріщина — **плєна, пропукліна, пукліна, -ы**; *Врх.* **скаб'орща, шкаб'ора**; *тж.* **щілина**

тромб — мед. згусток, -тка;
 кровяний ~ згусток кърви
 тростина — див. очерет
 тротуар — хі(о)дник; слов. піш-
 ничок; Врх. пішник
 трохи — присл. кус, дакус, покус;
 Врх. да-кус, капку, троха; бабы
 сьїли дакус побесїдувати
 трошечки — присл. кусьїцьок;
 Врх. кусьцїцьок, кусьцїцька,
 покусьїцька
 трошки — присл. кусцьок, кусїсы;
 Прт. дрібок, -бка; тж. трїшки
 троянда — бот. ружа, рож(з)а, -ы;
 ружа, дївча, ружа, покля не
 маш мужа (пїс.). тж. роза
 труба, трубка — 1. заг. техн. нїм.
 рура, рурка, -ы; провід, -воду;
 Пвн. дуда; ЗП. цївка; 2. нїм.
 рынва, -ы, рынов (водостїчна);
 3. слухавка, -ы (телефонна);
 4. тутка, -ы (цигаркова); 5. ч.
 цїбух (від люльки); 6. ч. нїм.
 штуцер (коротка, з різьбою);
 вихлопна ~ выдыхова рура
 трубити — трубїти, -блю, -биш
 (грати на трубї)
 трубопровід — техн. руротяг, -у;
 газовий ~ руротяг плинну
 трудівник — трудар, -я
 трудність — трудніст, -ности; тж.
 труднощі
 труїти — трути (трую, труїш,
 труїт; труїме, труїте, труят)
 (мишей)
 труна — трумна(о), трунва, -ы;
 книж. гроб, -у; тж. домовина;
 за роботу трумны ся не
 плативо

трупа — мист. група, -ы (теат-
 ральна)
 труси жін. — мн. будїгове, будїкы
 (довгї)
 труси чол. — мн. плавки, -їв;
 сподєнки, -нок
 трусити — трясти, -су, -сеш;
 ~ яблука — трясти ябка
 трут — ж. вакєлія, -її (висушене
 дерево)
 трутень — зоол. трут; Врх. бинч,
 тринд, труд(ц); перен. ледар
 трухлявий — збаршнїт(л)ий, збут-
 в(н)їлий, порохна(я)вий, спо-
 рохнявїлий, трухлявий; Врх.
 жаравий (дерево)
 трясовина — див. болото
 трясогузка — зоол. кивайло; кы-
 вай-дуна, -ы; Врх. пастырка,
 пастушка, плискавка; тряс-
 дупка, трясїдуна; тж. плиска
 трясти — те(ы)рмосити, -ошу,
 -осиш; дыргати (під час їзди);
 Врх. рапотати, стрепотати;
 Прт. дрындати, -ам, -аш; довго
 тырмосив го, жєбы ся обудив
 туалет — выходок, -дка (у дворї);
 ж. тоалєта, -ы; нїм. кльозет, -у;
 Ргр. правєт, срач, тразет; Хриц.
 заходок; ЗП. заход; чоловічий ~
 мужєскїй выходок
 туберкульоз — мн. сухоты, -їв; ж.
 Врх. су́ха хворїст; мн. Ргр.
 сухотины, тубєра
 туберкульозник — сухотник; Ргр.
 тубєрак
 тубус — спец. трубка, -ы
 туга — с. цїнїя, бануваня; ч. туск,
 -у
 тугий — штивний (що не гнеться)

тугіший – тугший, штивніший

туго – присл. штивно(і)

туди – присл. тади, тамади, тамтади, тамадий; пол. гайнок; Врх. гевади, гынади; нуди, онуди; тадывай, тадываль, тамтуды; Хриц. гевсади; тж. отам; не ход тади, а лем сяди, бо тамади неє кади (прик.)

туди-сюди – присл. тади-сяди, тынди-рынди

тужити – цнути-ся; банувати, банігувати, -ую, -уєш (за ким, за чим); ср/хр. туговати; Врх. тоскнути ся; Прт. внувати, -ам, -аш; цне мі ся за тобом, мій Лемківській краю! (піс.)

тужіння – цніня

туз – фр. ас (карта)

тулуб – анат. 1. нім. торсо; корпус, -у; пол. Стб. кадлуб, каді(о)б, кадобец (людини); 2. ж. туша, тушка, -ы (тварини)

туман – див. імла

тумбочка – ч. нім. накаслик, нахткаслик; Хриц. каслик (нічний столик біля ліжка)

тупати, тупотіти – дупкати, тіпати, -ам, -аш; БГ. цупкати; ЗП. дубоніти (ногами); я мовила, же мій милий чоботами цупкат (піс.)

тупиця – груб. больван, лобас; розм. те(у)пак, пол. туман; Хриц. тумак (тупоголова людина)

тупіт – тупог, -у (ніг)

тур – ж. нім. рунда, -ы

турбота – опіка, -ы; с. страпліня, старання; пол. троска, фатыга, -ы; ЗП. закрута

турбувати – банту(о)вати, -ую, -уєш; пол. фатигувати, -ую, -уєш (когось); пребаchte, же вас фатигую!

турбуватися – опікувати-ся, старати-ся, трапиги-ся; троскати-ся, трошчыги-ся; Врх. суятити ся; тж. непокоїтися

турецький – турецкій, -ка, -ке

Туреччина – Турция, -ні

туризм – ж. туристика, -ы

турист – фр. туриста, -ы

туристський – туристскій, -ка, -ке

турок, турчанка – Турчын; Турке(ы)ня, -і

тут – присл. ту (до тварин); гев (до людини); рідк. туй; Врх. тука, тукай, туткаль, туток; Хриц. аде, ат де є; ЗП. оде; тж. отут; ти тут? ту-с? ту мня болит, ту мня коле, ту мня не рушайте (прик.)

тутешній – тутейший

турнір – спорт. нім. турней; ~ з баскетболу – кошыкарскій турней

турун – див. жужелиця

турухтан – зоол. Врх. мо́кляк

туфлі – мн. 1. капці; фр. пантофлі; угор. папучы; Врх. папуцьи; ЗП. топанькы; (кімнатні, тапочки); 2. лякеры (лаковані); 3. нім. мешты (літні); вона була взута в ~ мала на ногах лякеры
тухлий – затухлий (яйце)

гуча — «чорна хмара»; *Врх.* чор-
нява

тюбик — *ж.* туба, -ы

тюльпан — *бот.* туліпан, -у;
рожевий ~ ружовий туліпан
тюрма — *див.* в'язниця

тютюн — 1. *заг. угор.* дуган, -у;
дуганец, -нця; *нім.* табак, -ы;
рідк. тыгонь, фабрика, -ы; *Ртр.*
тютюн, тігін; 2. *угор.* бага,
багов; *пол.* примка, -ы (для
жування); 3. *нім.* бак(г)ун, -у;
баловец, -вця (*низької якості*);
4. *пол.* табака, -ы (*нюхальний*)

тяга — *с. техн.* тягло; гальмівна ~
гамульове тягло

тяганина — торганина, -ы; одна ~
єдна торганина

тягар — 1. *ж.* терг(х)оба, тягоба,
-ы (*дуже важкий*); 2. *ЗП.*
тяжарик (*невеликий*)

тягач — *техн.* тягник

тягнути, тягти — 1. тягати, -гну,
-гнеш (*щось*); 2. шпанувати,
-ую, -уєш; *тж.* волокни

тяговий — *мех.* тягловий

тьмянний — *Врх.* тмосивий, темно-
сивий; *перен.* безбарвний

У

у — *прийм.* в; *рідк.* г, гво, во, х;
зустріч у селі — спотканя в
селях; в рибі ся находило
двоєкій інтерес; в(з) лісі легко
ся дихало

убивство — заби(о)йство; *ч. нім.*
морд, -у; мордерство

убивця — забійник; *нім.* мордер-
ця, -і

убитий — забитий, замордуваний;
~ солдат — забитий вояк

убір головний жін. — *ж.* хомелка,
-ы

убогий — худобний; *ім.* бідак (*про*
людину)

убогість — *див.* злидні, нужда

убой — зариз, -у (*худоби*)

уборна — *див.* туалет

увага! — *слов.* позі(и)р! *Врх.* позір-
ка! в знач. будь уважний! *ни*
ярмаку — давай позір! (прик.)

уважний — пильний, позірний;
пол. бачний

увесь — *займ.* вшыток, вшытко
(вшытка, вшытке, вшыткого,
вшыткыма)

увечері — *присл.* вечером, вечер-
ком, гвече(ы)р

увійти — гво(и)йти (гвৌду, гвৌ-
деш, гвৌде; гвৌдеме, гвৌ-
дете, гвৌдут), ввойти; всту-
пити, -плю, -пиш; вкročыти,
-чу, -чыш; *Врх.* зыйти; *молоды*
гвошли до покою

увіпхати, увіпхнути — вопхати,
-ам, -аш; вопхнути, -ну, -неш;
вштурити, -рю, -риш

увірвати — урвати (урву, урвеш,
урве; урвеме, урвете, урвут)
(*щось у когось*)

увічі — *присл.* в-очы; поглянути ~
зазрити в-очы

угледіти — узрити, -рю, -риш

углиб — *присл.* вглуб; *Врх.* взглуб,
внука

угорець, угорка — Мадяр, Венгр;
Мадярка, Венгерка, -ы

угорський — мадярській, унгар-
ській, -ка, -ке; *подме же мы,*

подме, з мадярського краю (ніс.)

Угорщина — Мадяршчына, -ы;

Венгры, -ив; Гунґари(і)я, -ні;

Уґры

удар — нім. 1. мед. шляг(к) (сердечний, параліч); тж. громом, струмом; 2. спорт. нім. к'орнер, -у (кутовий, у футболі); шляг бы тя трафив! (прокльон)

удача — с. поводжыня

узбіччя — присл. уб'очы, на об'очы

узгір'я кам'янисте — б'ердо(а); тж. скеля

узлісся — с. залісок, заліся

удвох — водвох; рідк. Ртр. само-дво́мі

удень — присл. вден; розм. гден; не так вден, як вночы

узда — ч. Ртр. Хриц. кантар (част. упряжі); лем бы си коничкы за кантар водила (ніс.)

уздовж — присл. долом; ~ річки — долом рі́кы

узор — див. взірець

укіс — ж. пол. шка́рпа, -ы

укол — 1. див. ін'єкція; 2. крав. нім. штых (у тканину)

уколотити — крав. штыхну́ти, -ну, -неш; штыха́ют і́глом мате́рію

Україна — Україна, -ы

українець, українка — Украї́нец, -ця; Украї́нка, -ы

українство — украї́нство

український — украї́нській, -ка, -ке

у крайньому випадку — присл.

Прт. одбі́ды

укриття — укриття

укріпити, укріплювати — пол.

обварувати, -ую, -уєш; тж. обнести, обносити

уламок — одла́мок, -мка; тж. осколок, уривок

улесливий — облесний; Врх. підхльі́бний

уловина — котли́на, -ы

улюблений — облю́блений, премиле́ний; ~ картина — преми́лений о́браз

Уляна — У́лька, -ы

умова — див. застереження

уніатський — рел. іст. уніа́тській, -ка, -ке

унікальний — ри(і)дкі́сний

уніформа — див. мундир

унтер-офіцер — війс. іст. підстаршы́на, -ы

упертюх — упорчы́вий; Врх. ув'є́ра (людина)

у пітьмі — присл. напот'є́мкы; Прт. пот'є́мкы

уповноважений — повномо́чний; тж. повноважний

уповноважити — уповнова́жнити, -ую, -уєш

упоперек — присл. напопе́рек; Прт. півпе́рек

упорядкувати — вно́рмувати, -ую, -уєш; тж. врегулювати

упріти — див. спітніти

упряж — с. ярмо (для бика або корови)

упустити — зроні́ти, -ню, -ниш (щось)

ура! — виг. сла́ва! рідк. гу́рра! а́нгєлы сьпіва́ють, «Сла́ва!» — восклика́ють (колядка)

ураган — ж. бу́ря, -і; гура́ган, -у

урвище — ч. бески́д, -у; ж. вы́рва, -ы; урви́ще (схил, борт)

тж. круча

уришок – одтінок, -нка; ~ з листа
– одтінок з писма

уризоманітити – врозмаїтити,
-ічу, -ітиш

уродженець – ім. роджений

урожай – уроджай, -аю; *рідк.*
політок, -тка; *Врх.* урод; *уро́ды*
того літа маме ладны

урок – *ж.* пед. лекці(і)я, -ні; на ~
оці історії – на лекції гісторії

уряд – *ж.* влада, -ы

урядовець – урядник

урядовий – владний

усач чорний – зоол. *Врх.* козуля,
козулька (*жук-гноймовик*)

усвідомлення – усвідомління

усі – займ. *мн.* вшыткы; *вшыткы*
люде – вшытко знають (прик.)

усміх, усмішка – усьміх, -у; усь-
мішка, -ы

усміхатися широко – *груб.* *Прт.*

выщырити, выщыряти -рю,
-риш (*зуби*); *што-с так*
выщыри́в зубы?

усний – устний, ~ экзамен – уст-
ний екзамін

Успіння Пресв. Богородиці – *церк.*

Пёрша Мятка Бі(о)жа, -ой -кы
...ы (*28 серпня*)

успіх – усьпіх, -у; досягати ~ ху –
сьігати усьпіху

уста – *анат. дит. ж.* бу́зя, -і; *Пен.*
лямба

устав – *див.* статут

установа – ч. заклад, уряд, -у;
інституці(і)я, -ні; с. *Прт.*

заведіня; *в тим заведіню*
жыють діти, якы не посьідають

родичів

установлення – тверджіня; *тж.*
утвердження

устілки – *мн. шевс. нім.* бранзолі;
пол. высцы́лки (*внутрішня*
підоща взуття)

устрій – уклад, -у

утікач – *рідк.* бігун

утікти – втечы, -чу, -чеш; *од себе*
не вте́чеш! (прик.)

утішати, утішити – потіша́ти, по-
тішы́ти, -ам, -аш; *тж.* розрад-
жувати; ~ один одного –
потіша́ти е́ден друго́го

утнути – *див.* відколоти

утопленик – *Ргр.* втопéлец, то́пец;
Прт. топéлец, -льця

утримання – утрима́ня; ~ сім'ї –
утрима́ня родини

утиг – *див.* залізко

ухвалити – ряди́ти, уряди́ти,
-джу, -диш; *громада села так*
уряди́ла

ухилитися – збочы́ти-ся

учасник – уча́тник; ~ війни –
уча́тник війны

участь – ч. уді́л, -у; уча́ст, -ы
(*брати участь*)

учень – 1. заг. учен, род. учня;
ученик; розм. учняк; 2. термі-
на́тор (*в майстра*); здібний ~
спосі́бний ученик

учинити опір – постави́ти-ся;
тж. не погодитися

учителювати – нау́чителюва́ти,
-юю, -юєш; *нау́чителю́вав-ем в*
промысло́вій шко́лі

учитель, учителька – нау́читель,
-ля; нау́чителька, -ы

учительський – нау́чительскі́й,

-ка, -ке

учити – научати, -ам, -аш (когось щось)

учора – присл. вчѐра

у ширину – присл. вшыр

ущелина – парія, -іі; пропа́ст, яру́га, -ы; Ргр. де́бря; то́ту парію́ тяжко пере́йти

уява – с. выо́бразыня, подуманя; у неї відсутня ~ она не ма выо́бразыня

уявити – выо́бразити, -а́жу, -а́зиш; та́ке не мож си выо́бразити

уявний – выо́бразе́ний, непозі́рний

Ф

фабрика – 1. маса́рня, -і (м'я́сних ви́робів); 2. папі́рня, -і (папе́рова)

фабричний – купчий, купува́ний; рідк. кра́мскій, -ка, -ке; те́раз убра́ня і обу́тя носиме купче

фаворит – коха́нець, -нця

фаза місяця – ч. Прт. нів, но́вя

фазан – зоол. пол. ба́ж(з)ан, ба́жант

фактор – чы́нник; важливий ~ ва́жний чы́нник

факультетський – факультетскі́й, -ка, -ке; ~ ка кафед́ра – факультетска кате́дра

фаланга – 1. ч. заг. ряд, -у (ше́ренга); 2. анат. мн. Врх. ставцы́, челе́нки; Стб. членкы́; рідк. кыча́льни́кы (па́льців)

фалд – ж. скла́дка, -ы; ~ на спі́дниці – скла́дка в каба́ті

фальшивка – нім. підробка́, -ы

фальшиво – присл. фальшы́во(і)

фамілія – фамелія́, -іі

фамільний – фамелі́йний; тж. сіме́йний

фамільярність – с. панібра́тство

фанера – нім. ды́кта, -ы (дер.)

фантазія – выга́дка, -ы

фарба – 1. заг. ба́рва, кра́ска, -ы; нім. фа́рбка, -ы; ЗП. ма́ль; 2. нім. туш, -ы (чорна)

фарбований – барвлéний, фарблéний; ~ на тканина – фарблена ма́терія

фарбувальник – нім. фа́рбя(е)р

фарбування – красы́ня, фарбл́ня

фарбувати – краси́ти (кра́шу, краси́ш, краси́т; краси́ме, краси́те, краси́ят); фарби́ти, -блю, -би́ш; Прт. барви́ти, -влю, -ви́ш

фарисей – рел. фари́зей, -ея (лице́мір); ты, фари́зею! (ла́йка)

фартух – 1. ж. за́паска, за́пинка, опі́нка, пла́хта, -ы; ЗП. ка́тран (жін.); 2. пере́дник, фа́ртук(х); фа́ртушок, -шка (кухонний); 3. нім. шу́рц, -у (робочий); загра́й ми́ потре́ску, стра́ти́ла-м за́паску (піс.)

фарфор – ж. італ. порце́ляна, -ы

фарфоровий – порце́ляно́вий;

~ ва тарі́лка – порце́ляно́вий та́нір

фарш – див. начинка

фарши́рувати – Прт. фа́шеру-вати, -у́ю, -у́єш

фасад будинку – нім. фронт, -у

фасон – див. крій

фата – ч. ве́льон, -у (голо́вний убі́р)

нареченої); *тж.* вуаль
 фатальний — згубний; ~ на помилка — згубна оmyлка
 фашистський — *іст.* фашыстовскій, -ка, -кє
 федерація — федерація, -ні; *Світова Федерація Лемків створена 1971 року*
 Федір — Теодор, Тодор, -я; Дорко; Фецьо, -ця; Фецько
 фельдшер — *мед.* війс. нім. фельчер, -я
 фельдшерський — *мед.* фельчерський, -ка, -кє
 феодальний — *іст.* нім. февдальний
 Феодора — Теодора, Дорка, -и (*жін. ім'я*)
 Феодосій — Теодозій, -ня; Тевдос, Тодос
 Феодосія — Теодозія, -ні; Тевдоска, Тодоска, -и; Тодося, Феся, -і (*жін. ім'я*)
 ферма — *госп. англ.* фарма, -и
 фермер — *англ.* фармер; американський ~ гамерницькій фармер
 ферзь — *ж. фр.* дама, -и (*в шахах*); *тж.* королева
 фестиваль — *мн.* нім. фестіни, -ин; *лемківски фестіни провадїме кожного літа од 1998 року*
 фетр — *ж. текст.* повст, -и; нім. фільц
 фея — *міф.* мавка, -и
 фиркати — форкати, фукати, -ам, -аш; *Врх.* сарапати, сарк(ч)ати; *Пвн.* фоскати (*про худобу*)
 фіакр — повіз, -возу; *австр.* фіякер, -кра; *розм.* дрында, -и;

ж. Врх. возы(я)рка, возівня; *тж.* екіпаж
 фіалка — *бот.* 1. *мн.* братки, дзвіночки, зозульки; 4. заморник, зозулинець, -нця; підлісок, -ку; *Врх.* фіялка (*лісова*); 2. *Врх.* порушка, порушник (*триколірна*)
 фігура — постава, -и; *спортовец* мав файну поставу
 фіглі-міглі — нім. фокус-мокус, гокус-покус
 фізкультура — *спорт.* руханка, -и; *на руханці маме рушати собом*
 філе м'ясне — *ж. кул.* полядвіця, -і (*з хребта свині*)
 філін — *див.* пугач
 філолог — *літ.* мовознавець, -вця; *книж.* фільольог
 філософ — мудрагель, -я; *книж.* фільзоф, любомудр
 філософія — фільзофія, -ні
 фільварок — нім. фольварок, -рка (*вел. садиба*)
 фільтр — *с.* цыділо; нім. фільтер, -тру
 фінал, фініш — *див.* кінець
 фінляндець, фінляндка — Фін; Фінка, -и
 фінляндський — фіньській, -ка, -кє (*від Фінляндія*)
 фіолетовий — фільстовий (*колір*)
 фіра — фура, -и
 фірман — *див.* візник
 флакон — *ж.* фляшечка, -и; ~ для духів — фляшечка про парфуми
 фламінго — *зоол.* червєнак; флямінго
 фланг — *с.* крыло; нім. флянґ

фланель — *текст.* бая, -і; *нім.*
 фляне́ля, -і
 флегма — *фізіол.* слиз, -и
 фліртува́ти — романс(ц)ува́ти,
 -ую, -уєш
 флокси — *мн., бот.* фльо́ксы
 флот — *ж. фр.* фльо́та, -и; *пол.*
 марина́рка, -и; *нім.* арма́да, -и
 (морський)
 флюорогра́фія — *див.* рентген
 флюс — *мед.* опух
 фокус — *ж.* шту́ка, -и; *нім.*
 фіге́ль, -гля
 фольклор — фо́לקльор, -у
 фон — *с.* тло; *в портреті тлом*
послугував видок
 фонарик — *див.* ліхтарик
 фонд — *фін.* фу́ндуш, -у; *благодій-*
ний ~ добротинний фу́ндуш
 фонтан — водо́триск, -у; *тж.*
 водогра́й
 фора — прева́га, -и
 форель струмкова — *зоол.* пеструг,
 стру́г; *Врх.* лакс (*риба*); *тж.*
 лосось; *королівски пеструги*
потребують чистий води
 форма — *див.* виливниця
 формат — ро́змір, -у
 формувати — опал(в)а́ти, -ам, -аш
 (*хліб перед випіканням*)
 форсувати — підганя́ти, -ям, -яш
 (*події*); *тж.* прискорюва́ти
 фортепіано — *муз.* форте́пян; *тж.*
 піаніно
 фортеця — замо́к, -мка; *вел.* зам-
 чыско; *твердиня, -ні*
 фотограф-художник — фотогра́фік
 фотографі́я — знімка, світли́на,
 фотокартка, -и; *розм.* фотка,
 -и
 фотографувати — знимкува́ти,

-ую, -уєш
 фракція — *політ.* фракція, -ні
 франкмасон — *політ.* фарма́зин
 франт, франти́ха — парадник; па-
 радни́ця, -і; *пол.* фі́рчик; фі́р-
 ци́чка, -и
 франціскане́ць — *рел.* франці-
 с(ш)ка́нец, -ни́я
 францісканський — *рел.* франці-
 с(ш)ка́нській, -ка, -ке
 Франція — Фран́ція, -ні
 французький — францу́зській, -ка,
 -ке
 френзлі — *мн.* торо́кы, тори́(о)ч-
 кы; *Ртр.* тра́кы, тра́(о)чкы,
 ро́йткы; пануці́кы (*у фартуха*)
 фронтальний — передні́й, -ня, -не
 фрукти — 1. *заг. мн.* ово́чы, -ів; *ж.*
 садо́вина, -и; *Стб.* ово́ц,
 ово́ціна; 2. *м.* пся́ркы, -рок
 (*дикі*); 3. *с.* суше́ня, су́шня
 (*сушені*); свіжі ~ сьві́жы ово́чы
 фруктовий — ово́човий
 фуганок — *див.* рубанок
 фундамент — буд. підму́ріво́к,
 -вка; *мн.* сутері́ни; *Пен.* підму́-
 рок
 фундація — фунда́ція, -іі; *Фун-*
да́ція Дослідже́ння Лемків-
щини во Львові
 фураж — БГ. о́брік; *Прт.* во́брік,
 -ро́ку (*для коней*)
 фурор — *с.* шале́нство
 фурунку́л — *див.* чиряк
 футбол — *ж. спорт.* копа́нка, -и;
пол. пилка́рство; *англ.* фотба́ль,
 -ля
 футболіст — пилка́р, -я
 футбольний — пилка́рській, -ка,
 -ке; фотба́льовий

футляр — 1. корóбка, -и; 2. ж. ку́жл(в)ка, козівка, -и; Ргр. ку́жка (для го́стріння коси)

фуфайка — куфа́йка, -и (куртка на ваті)

Х

хабар — ж. пол. лапу́(і)вка, -и; нім. тринкаль, -ля; тж. мого-рич

хай — част. най; рідк. няй; книж. да; тж. нехай; *най сой по-таньцюю, бо ве́ще не бу́ду! (піс.)*

хай живе! — най жыє! віват! (заздравний вигук)

халтура — парта́цтво, танди́та, -и (неякісний вирі́б)

халтурити — парта́чыти, -чу, -чыш (погано пра́цювати)

халтурний — парта́цкій, -ка, -ке

халтурник — розм. пол. парта́ч; патала́ха, -и; Прт. фу́шер, -а (люди́на)

халява — холя́ва, холя́вка, -вок; мн. холя́вы; Прт. холе́ва, -и; *видно па́на по холя́вах (прик.)*

халяви, шкіряні — мн. Ргр. лапса́ры (окре́мі від взуття)

хам — с. груб. хамло; ч. хамник; Прт. мурга, -и (люди́на груба, невихована)

хамський — брута́льний; хамскі́й, -ка, -ке

хапати — Врх. хапка́ти, хы́тити; тж. ловити

характер — див. вда́ча

характерний — характе́ристичний

хари́ус — зоол. Врх. пе́рій, пі́рьок, пі́р (дрі́бна риба)

харкати — хракати, -ам, -аш

харчі — ч. віх(к)т; ж. жы́вніст,

-но́сти; с. поживлі́ня; пол. по́карм, -у; корисні ~ по́жыто́чний ві́хт

харчування — вы́живлі́ня, од-живлі́ня; за́жыв, -у; Прт. жы́влє́ня; оджы́влє́ня — то гру́нт для здра́вля

харчуватися — ві́хтува́ти-ся; вы́жывля́ти-ся; оджы́вля́ти-ся; столува́ти-ся (в їда́льні)

хата, хатка — 1. заг. хы́жа, хы́жка, хы́жечка, -и; і́зба, -и; груб. вел. хы́жиско (хати́ще); пол. халу́па, -и; 2. лі́пянка, -и (мазанка); 3. рідк. ужни́ця, -і; Врх. ды́мна хы́жа; Ргр. курна хы́жа; ср/хр. ку́ча, -и; 4. БГ. делюва́на ~ (з підлогою); 5. завалю́ха, -и (ста́ра); 6. коли́ба, -и (гірська, для ві́вчарів); 7. Врх. сру́б (без даху); 8. Прт. чво́рак, -а (з 4-ма кі́мнатами); за на́шою хы́жю — лу́чка шы́рочка (піс.)

хатній — домовий

хаші — див. зарості

хвалько — задава́ка, -и; само́хвал; Ргр. хвали́бзда, хвалиду́па, хвали́пича, хвалипу́ца, хва́льош, хва́стош (люди́на)

хвилеподібний — пофа́льований (про по́верхню)

хвилина — нім. мину́та, -и; *ма́ме два́дцет ми́нут по тре́тій*

хвилівник звичайний — бот. ж. росторо́пша, -и; ч. смо́льник, хвали́льник

хвилюватися — перенима́ти-ся; *ві́н ся тым барз перени́мат*

хвиля — пол. фа́ля, -і (на во́ді); ч.

Врх. вал, -у; *вода по морю іде фалями*

хвильовий – фали(я)стий, фальовий (*рух*)

хвіртка – бра́мка, фі́ртка, – *ы*; *Ртр.* дверці, вратка, дверечка, капурка

хвіст, хвостик – *пол.* ogi(o)n, -у; *огоник, піндик; фіст, фостик; рідк.* семердало; *Врх.* Хриц. сомырдач, сомырдало (*у тварин*); *млодо́му ко́тови обти́нали ко́нец о́гона*

хвойний – ялицьовий, шпильковий; ~ ліс – ялицьовий ліс

хворий – 1. заг. сла́бий, хо́рий; *Врх.* підв(л)ий; 2. *Врх.* волюватий (*на зоб*); 3. *рыня́вец (коростою)*; 4. *сухотник (на туберкульоз)*; *моя ми́ла ле́жыт хо́ра (ніс.)*

хворіти – слабува́ти, хорува́ти, -ую, -уєш

хвороба – 1. заг. хоро́ба, хворо́та, -ы; бо́ліст, слабі́ст, -бо́сти; *Врх.* хоро́та; 2. *мн.* вро́кы, пороблі́ня (*через погани́й погляд*); 3. *ч.* за́вал (*залоз на ши́й*); 4. *франца, -ы; мн.* пранцы (*венерична, сифіліс*); 5. *хрі(о)мка, -ы (копит у коня)*; *учар у́цьи насе, хоро́ба ним тря́се (ніс.)*; *бо́ліст перебу́ду – лю́бов не забу́ду (ніс.)*

хворобливий – хырля́вий; *рідк.* хори́кова́стий; ~ від народження – хырля́вий од роду

хворост сухий – *мн.* пати́кы, -і́в;

с. рі́шча; рі́(и)жджа; *с.* *Врх.* рі́ждя, рі́жджа; *БГ.* рі́зьдзя; *Хриц.* паты́ча; *тжс.* хмиз

хвостатий – огоно́вий

хвостовертка – зоол. щчипа́вка, -ы

хво́щ польовий – *ж. бот.* сосе́(о)нка, яли́чка, -ы; *і́лец, і́льця, Врх.* ню́нка, ню́лька, ню́ня; *скорпій, скри́пе(і)й, скри́пец; тжс.* коми́ш лісовий

хиба – *див.* недо́лік

хибний – *див.* помилковий

хи́жак – драпі́жник

хи́жо = *присл.* ди́ко

хи́мерити – *Прт.* здива́чати, -ам, -аш

хирля́к – *розм.* здо́хляк

хист – *див.* схильні́сть

хитати – хы́ботати, -ам, -аш

хитатися – хві́яти-ся; хы́ботати-ся, хы́бочы́ти-ся; *фі́яти-ся; тача́ти-ся; чапа́ти-ся; ка́лі́на – ма́лі́на над во́дом ся хві́є (ніс.)*

хитрий – хы́трий; *пол.* цва́ний; *тжс.* лукавий; ~ *лис – хы́тра ли́шка*

хитрити, хитрувати – хы́три́ти, хы́трува́ти, -ую, -уєш; *Пвн.* мы́кити́ти

хитрі́сть – хы́три(і)ст, -ро́сти; *тжс.* хитро́щі

хитрун – хы́грус; *рідк.* чес. швейк

хі́ба – *присл.* хы́ба, ра́чей; *Врх.* хы́бал(н)ь; *тжс.* або, хі́ба що хы́баль бы я, кохане́чку, се́рця не ма́ла (ніс.)

хі́д – перебі́г, -у (*подій*)

хімі́к – ні́м. хе́мік

хімія — хе́ми(і)я, -ні; побутова ~
господарча хе́мія

хіхікати — *ср/хр. Пвн. ки(і)котати*
хлебтати, хлебнути — жльопа́ти,

-ам, -аш; лыкати, -ам, -аш;
хлипати, -пчу, -пчеш; хлип-
нути, -ну, -неш; в знач. жадібно
пити; *хлепче воду, як пес (прик.)*
хліб — 1. заг. хлі́б; змениш. *Врх.*

хлы́бусь; 2. *ж. рум. адзимка,*
-ы; ошчы́пок, -пка (*вівсяний*
прісний); 3. *книш (із додаван-*
ням картоплі й сиру); 4. *нім.*
комісьняк (житній, з муки
грубого помолу); 5. ма́(е)лай,
-аю (*кукурудзяний*); 6. опалок,
-лка; *Ртр. опаланок (ячмінний*
або вівсяний); 7. оркіся́ний ~
(*житньо-ячмінний*); 8. *ж. пас-*
ка, -ы (Великодній); 9. с. під-
паля; *Ртр. підпалок, підпальча*
(*вівсяний тонкий*); 10. разо́вий
~ (*житній чорний*); *Прт.*
жы́тняк, -а; свіжоспечений ~
свѣжовыпечѣ́ний хлі́б; до
бу́лки — ма́сла, а до адзимкы —
ва́ру (*прик.*)

хлібороб — *див. селянин*

хлопавка — пука́вка, -ы

хлопець — 1. заг. хло́пец, -пця;
хло́пак, хло́пчык (*мал.*); *книж.*
пахо́лок, -лка; 2. *жыван; слов.*
шугай, -ая (жвавий, мотор-
ний); 3. *фраєр, фрайір (прос-*
так); 4. *Врх. ходак*

хлопчисько — хлопчы́ско; ван-
друс (*вуличний*)

хлястик — *крав. нім. драгон (на*
пальто, куртці)

хльостати — *див. ляскати*

хмара, хмарка — хма́(у)ра,
хма́(у)рка, -ы; *мн. облячки,*
хма́ры; помоло́дки (білі); ч.
рідк. обла(о)к, оболік

хмаритися — хмури́ти-ся; *Врх.*
мрачы́ти ся; Хриц. мосури́ти
ся; мрачы́т ся по заході сонця

хмарність — с. захму́ре(и)ня

хмарно — похму́ро; *Ртр. похма-*
рено, хамародно

хмарочос — небося́г, хмаро́сяг, -у
(*високий будинок*)

Хмельницький — Хмельни́цькій,
-кого (*місто*); *тж. прізвище*

хмиз — с. рі́ждзя, рі́здя, рі́зча,
ро́ждя; *тж. галуззя; ми збирали*
~ зберали-зме рі́ждзя

хмі́ль — *бот. хмель, -ля*

хоботок — *зоол. риячок, -чка; Врх.*
рияток; ж. Ртр. чо́пка

ховати — прятати (*прячу, пря-*
чеш, пряче; пря́чеме, пря́чете,
пря́чут); схова́ти, -ам, -аш;
тж. збирати

ховрах — *зоол. Врх. сусе(о)л, сус-*
лик

ходити — 1. *розм. ході́ти, -джу,*
-диш; 2. *Врх. зарі́бкувати (на*
заробітки); ми ~ или — *ходили-*
зме

ході́мо! — *нак. подме (подте)!*
ходме (ходте)! просі́ла няню́ся:
подте на весьі́ля! (ніс.)

ходулі — *мн. куля́гы; ~ для*
клоунів — куля́гы про бла́знів

хокей — *спорт. англ. хокѣй, -єю*

хокеїст — хокѣ́ста, -ы

холера — *мед. холѣра, -ы; ЗП. ко-*
рела

холод — ж. студін, -дєни; дит.
дюдя, дзюдзя, зюзя, -і; *іде*
груден — несе студін (прик.)

холодець — ч. кул. студенина, -ы;
студенец, -нця; мн. драглі, -ів;
Врх. студелина; *Ртр.* кочанина;
студенину ся варит з м'яса і
пожок пацяти

холодильник — ж. льоді(и)вка,
-ы; хлодівня, -і

холодкуватий — холодніцькій,
-ка, -ке

холодний — зимний, студений;
Врх. пристудений, прихолод-
ний (дуже); *коли на ярочку*
зимну воду (дівча) брало (пс.)

холодніше — присл. зимніше, зим-
няво, студеніше

холодно — присл. зимно, студено,
холодні; *як студена роса на*
зеленій траві (пс.)

холодок заячий — див. спаржа дика

холонути — див. стигнути

холостий постріл — сьлєпий стріл,
-пого ...у

холостяк — неженатий; старий
кавалєр, -рого ...ра

Хома — Тома, -ы; Томаш,
Т(Х)омко

хомут — хомонт, -у; *Ртр.* хо(ы)міт;
са(е)рсан (упряж для коня)

хом'як — зоол. угор. *Врх.* гирча(и)к

хор — ж. муз. капеля, -і

хорват, хорватка — Горват; Гор-
ватка, -ы

Хорватія — Горвати(і)я, -ні

хорватський — горватскій

хоробрий — одважний; ~ воїн —
одважний вояк

хоругва — церк. коругов, -гвы;
рідк. форєнгва, -ы; *тж.* прапор

хотіння — хотіня, хтіня; ж. охота,
-ы; *без охоты — неє роботи*
(прик.)

хотіти — багнути, забагнути, -ну,
-неш; хтіти (хочу, хочеш, хоче;
хочєме, хочєте, хочут) (хцу,
хцеш, хце; хцєме, хцєте, хцут);
воліти, -лю, -лиш; мати дяку; я
не хочу цього — не хцу того;
хтів бы вишитко мати, а нич
не робити (прик.)

хоч — спол. хоц, хоцкі, хот(ц)яй;
хыбай, хыбаль; *приходи, коза-*
че, хоц я буду бити (пс.)

хоч би — спол. принаймі, хоц -бы;
хоц бы-с не хтів, прото маи
любити (пс.)

хоч-не-хоч — присл. хцєш-не-
хцєш

хоч раз — дазраз, хоц раз; *Врх.* да-
з-раз

хто знає? — хто зна?

хто-небудь — займ. дахто; дакот-
рий, -ра, -ре; мн. дакотры

хтось — займ. хтоси (когоси, ко-
муси, кымси)

хранитель музейний — консер-
ватор, -я

хребет — 1. анат. хырбет, -у; *Врх.*
похребт; *Стб.* хе(а)рбет, хрепт;
тж. спина; 2. бескыд, -у (*гір-*
ський)

хребець — анат. *Врх.* колодка
(спинний)

хрест — крест; пол. криж; *рідк.*
рама; при стєжці стояв камін-
ний крест

хреста поперечка — с. рамено

хрестини – *мн.* ксти́ны; похрес-
ти́ны; *Ртр.* керсти́ны; *Хриц.*
хрестини

хрестити – трима́ти до ксту;
~ дитину – трима́ти до ксту
діти́ну

хреститися – ксти́ти-ся; не буду́
ся мы́ти, не буду́ ся ксти́ти
(*ніс.*)

хрестоносець – *іст.* крестоно́сец,
-сця; *пол.* крижак

хрещений – креще́ний

хрещеник – *с.* *Врх.* кресня́тко

хрещення – крещчы́ня

Хрещення Господнє – *рел.* Йо́р-
дан, -у; Йо́рдань -ю; Я́рдан;
Во(ы)докшчы, -і́в

християнин *римо-католицького*
обряду – *католик*; *книж.* ла-
тинник

хрін із червоним буряком і оцтом
– *мн. кул. пол.* цвиклі, -і́в

хробак – *зоол.* г(х)ро́бак, ро́бак

хроніка – *нім.* кроні́ка, хроні́к, -ы

хронологія – хронольо́гія, -ні́

хропіти – хра́піти, -плю, -лиш;

фучы́ти, -чу, -чыш

хрущ – *зоол.* хрушч; *угор. Врх.*
богар; травневий ~ майскій
хрушч

хрюкати – *див.* квікати

хрящ – *ж. анат.* хру́(я)стка, -ы
хрящ-молочник гіркий – *бот. Врх.*

скрип, скрипак (*гриб*)

хтось, хто-небудь – хтоси́, да́хто,
бу́д -хто, хо́ц-хто; хтоси́ запу-
кав до двє́ри

худо́ба – *мн.* бы́дло(я), бы́дляр,
бы́дляр; бы́длина, жы́віна,
-ы; *ч.* стад(т)ок, -д(т)ка; *угор.*

маржа́на, -ы; *Врх.* дрі́б
(дрі́бна), ны́міна, рогати́на; *ч.*
Ртр. ста́ток, ста́тча; до́бытча;
ЗП. ЛШМ. до́быток, ма́рга;
груб. скоти́на (*вел. рогата*); не
в ца́рській пала́ті, а ме́дзю
бы́дляр (ніс.)

худо́бина – *груб. ч. слов. ср/хр.*
гове́(я)до; *Врх.* скот; *Хриц.*
скоти́на; ты, скоти́но! (*лайка*)

художник – ма́ляр, артиста-
ма́ляр; пля́стик, рисо́вник; *ж.*
малярка, -ы; ци́ тебе, дівчы́но,
ма́ляр намалю́вав? (*ніс.*)

художні́й – артисти́чний; ~ не ви-
ховання – артисти́чне выхо-
вання

худий – ма́рний, пла́нний, сухо-
ре́брий, шчу́плий; *Ртр.* сухе́р-
ляк, су́хий (*чоловік*); ~ , як
сі́рник – шчу́плий, як паты́чок

худорля́вий – худа́вий

хулі́ган – бе́(а)тяр, -я; бетяри́ско,
га́вган, гу́нцвот, гу́нцмут, збы́-
то́чник; ла́пай, -ая; урві́сь,
урви́тель, -я; *австр. фрас; пол.*
вандрус, ла́йдак, ло́бус; *Врх.*
ві́рвитель; *Прт.* га́мн, га́лга-
ниско, -а; ка́зитель, -ля; то́в-
га́й, -ая; ты, то́вгаю́, я ти
ко́сти порахую́!

хулі́ганський – хулі́ганський, -ка,
-кє; ~ кі виті́вки – хулі́ганськы
кпи́ны

хуртовина – *див.* завірю́ха

хустинка носова – хусто́чка, -ы;
поет. хусто́йка; *ЗП.* жебе-
ло́вка; мам хусто́чку, мам

єдва́бну, ко́му-ж єй да́рую?
(*ніс.*)

хустка – 1. заг. заві́йка, фу́стка, -и; ч. плат, ра́нтух; ч. рум. фа́целик, фа́целя; 3П. пла́те-ни́ця; 2. пол. дзю́па, -и (*ста-ра*); Ртр. хусти́ня, хушче́ня; 3. Прт. ша́целик, -а (*біла*); 4. тебеті́(и)вка, вовня́нка, -и (*вовняна, вел.*); та він (ми-ле́нький) мі принесе́ ху́стку тебетову́ (*ніс.*)

хуті́р – ху́тор, -я; нім. фольва́рок, -рка; угор. г(х)о́тар; як єм і́хав без то́т хотар, возок ся мі розчерко́тав (*ніс.*)

хутро – рідк. рум. блана́, -и; пол. фу́тро (*хутрянний одяг*)

Ц

царський – царськiй, -ка, -ке

цвинтар – 1. заг. цмо́(и)нтер, -я; Врх. цминта́р, цме́(о)нті́р; Ртр. ці́нтер, теметі́в; 2. євр. окоп, -у; окописко; Прт. те́мет, кірку́т, -а

цвірі́нькати – цвiрча́ти; Врх. сьві́готати, цвiрка́ти, цы́рча-ти (*горобці*)

цвірку́н польовий – зоол. ко́ник, ко́злик; цвiрчо́к, -чка; Врх. свeрда(у)н, свe(i)ршо́к, свiгу́р, свiрк, свiрко, свiрчо́к, сквер-шо́к, сквiрк, сквiро́к, фі́рча(о)к; Ртр. сьвiршчо́к, сьвiрк; сквiро́к по нoчax фі́рчыв в хы́жы

цві́т – цвiт, -у

цвях, цвяшо́к – 1. заг. цвiа(я)к,

цвiа́чок; гвiзд, гвiзди́к; 2. блатна́р, -я; Прт. батна́р, -я (*зал. вел.*); 3. ву́хналь, у́хналь, -ля; Врх. ЛШМ. кли́нец, -ни́ця; Прт. охна́ль, -ля (*для підкови*); 4. го́нталь, -ля (*зал. для тонти́в*); 5. кі́(о)лок; латни́к, лато́вец, -вця́ (*дер. для крокви́в*); не бы́ло цвiа́ка – стра́тила-ся підко́ва (*прик.*)

це – с. то, то́го (то́го, то́му, тым); се, се́се (сесо́го, сесо́му, сес, сесым); што-с хти́в, то́то маи́ш (*прик.*); я ~ добре пам'ятаю – то́то до́брі па́мятам

цебер, цебри́к – мн. не́цкы; нім. шафе́ль, шафли́к (*дер.*); в шаф-ли́ку парі́ли сьiчку́ для бы́длят цегла – 1. палі́вка, -и (*обпале-на*); 2. мн. ва́лькы (*з невипа-леної глини*); 3. пол. зендровка, -и (*дуже випалена*)

це і те – займ. то́то і се́се цей – займ. ч. сес, се́сий, сесо́го; тот, то́го; 3П. сись

цемент – нім. цимент, -у

цементува́ти – циментува́ти, -у́ю, -у́єш (*щось*)

центне́р – нім. це́тна́р, -я; со́тна́р, -я; ко́рец, -рця; ме́тер, -тра (*міра ваги, 100 кг*)

центр – 1. заг. осере́док, -дка; 2. нім. центе́р, -тру; центру́м (*міста*); 3. нім. центра́ля, -і (*комутатор*)

центрифу́га – техн. віру́вка, ы

церемо́нія – о́бряд, -у; нім. цере-моні́я, -ні́ (*урочистий порядо́к*)

церква – церков, -квы; церковка,

-и; мал. церко́вця, -і
 цесарка — зоол. пол. панта́рка, -и
 (порода кур)
 цибули́ння — ж. цибуля́нка, -и;
 мн. ци́бы, ци́бки, -ів
 цибуля́ — бот. 1. заг. це́(і)буля, -і;
 2. дымка́, -и (сіянка); 3. ч.
 зри(і)зува́нец, -нця (зелена,
 дрібнолиста); 4. зубка́, -и (з
 мал. довгастими цибулинами);
 5. Врх. мандабури́(я)нка, ман-
 дибу́ренка (солодка); 6. Врх.
 плоди́стиця, плоду́шка (труб-
 части)
 цибуля́ний — цебу́льовий
 циві́льний — нім. циві́ль, -ля; в ~
 ному одязі — по циві́льному
 цигани́ — мн. рум. цига́ны; угор.
 ола́скы
 циганський — цига́нській, -ка,
 -ке; ~ кі музиканти — цига́н-
 ски гуда́кы
 цигарки́ — див. папі́роси
 циду́лька — пису́лька, -и
 цикл — цикль, -лю (період)
 цикорі́й ди́кій — бот. баті́жник;
 мн. бато́гы, бато́жки, -ів; Врх.
 го́нько
 цику́та — бот. ві́ха, -и
 цили́ндр — нім. цили́ндер, -дра;
 ва́лець, -льця
 цинга́ — ч. мед. пол. гні́лец, -льця;
 нім. с(ш)ко́рбут
 цинк — див. олово
 цирку́ль — нім. цирке́ль, штанген-
 цирке́ль, -кля; Прт. чі́ркель,
 -кля
 цистерна́ — с. водосхо́ви́ско; тж.
 водосхо́вище
 цицьки́ — див. груди

ці́ — займ. мн. то́ты (тых, тым,
 ты́ма, на тых); сі́, се́сы, осі́,
 (се́сых, се́сым, се́сыма, на
 се́сых)
 ціди́ло — одци́джачка, -и; пол.
 дзюра́вка, -и; Врх. одци́джал-
 ка, ци́чка, ци́джка (поді́рко-
 вана дошка для відци́джування
 звареної картоплі)
 ціди́ти — про(е)ци́дити, сци́дити,
 ци́дити, -джу, -диш
 ціка́вий — інтере́сний, цека́вий;
 ~ випадок — цека́вий трафу́нок
 ціка́витися — інтесува́ти-ся, це-
 кави́ти-ся
 ціка́вість — цека́віст, -вості
 ціка́во — присл. цека́во; ЗП. ба
 цілісі́нький — ци́ліський, ци́лісь-
 цькі́й, -ка, -ке; мн. ци́ліськи
 ці́лий — ци́лий; ~ день — ци́лий
 ден
 цілі́сть — ци́ліст, -лості; скла́дати
 ~ зложы́ти ци́ліст
 ці́лком — присл. гет, ци́лком,
 ци́лкові́то
 ці́лований — ци́люва́ний, цюпа́-
 ний; ~ на ікона — ци́люва́ний
 о́браз
 ці́лувати — ци́лю(у)ва́ти, поци́-
 люва́ти, -юю, -юєш; цюпа́ти,
 -ам, -аш; дит. цюма́ти; Хри́-
 боська́ти; ЗП. цю́льовати; ба-
 бы́ся цюпа́ли в га́мбу
 ці́на — ци́на, -и; ~ золота — ци́на
 зло́та
 ці́нити — таксува́ти, -ую, -уєш;
 рі́дк. Врх. сорокува́ти (оціню-
 вати щось)
 ці́нний — див. коштовний

ціп — *мн.* цы́пы, -ів; *в давны часы*
зерно молотили цы́пами

цісар — *іст.* ци́(ы)сар, -я

цісарський — цы́сарскій, -ка, -кє

цмокати — цямкати, -ам, -аш;

~ губами — цямкати варгами

цокати — *нім.* тікати (*про годинник*)

цокнутися — черкну́ти-ся; ~ чар-

ками — черкну́ти-ся келішками

цоколь — *буд. нім.* с(ц)о́кель, -кля
(нижня част. будівлі)

цукор — *нім.* цукер, -крю; *с. дит.*

цюцьо, -цю

цукорки-карамель — *мн.* бомбо́ны

цукорниця — цукерни́чка-ы

цукровий діабет — *ж. мед.*

цукри́ця, -і

цукру головка — *ч. Рпр.* кло́бук

цупкий — *див.* твердий

ця — *займ. ж.* ся, се́са (се́сой,

се́сий, се́су, се́сом, на се́сий);

то́та (той, тий, то́ту, том, на

тий); *то́та же́на до́бра, што*

му́жа шану́є (піс.)

цямкати — дзѣва́ти, -а́чу,

-а́чеш; *Врх.* цѣвя́ти (*свиня*)

цятка — ця́пка, -ы; *Врх.* дзобка

цяця — *с. дит.* чачко

цѣві́рчати — фі́рча́ти, цѣві́рча́ти
(про коника-цѣвіркуна)

цѣво́хкати — *див.* ляскати

цѣ́ому — то́му, се́му, сѣ́ому; на ~

крапка — на то́му — дзѣ́опка

Ч

чабан — *див.* вівчар

чагарі — *мн.* кря́кы, кря́чкы, -ів;

Врх. хала́ща, хара́щ; *тж.* куці

чай — 1. *ж. пол.* ге(а)рба́та, герба́тка, -ы (*рослина і напій*);

2. *ж.* баварка, -ы (*з молоком*);

склянка міцного чаю — шкля́нка міцной герба́ты

чайка — *зоол.* рыбо́вода, -ы; *ч. Врх.*

во́дник, во́дяник; лі́бус(ц),

пигика́вка, пиги́ця, пі́гриц,

пі́грицок, підски́біця; рыба́к,

ры́бель, рыбе́ляк, рыбе́люх,

ры́бник, рыбо́вій, рыбо́війка,

рыбо́ляк, ры́бьяк, ры́бяр;

во́дний птах; *Прт.* рыбол(р)і́в-

ка, -ы

чалапати — шляпа́ти, -ам, -аш;

Прт. члапа́ти, -пам, -паш; *ЗП.*

лапкати

чан — 1. бак; *ж. пол.* ба́лія (*посуд*

для рідини); 2. *австр.* шафель,

-фля (*посуд для корму*)

чапля сі́ра — *зоол. Врх.* угор. го́вля;

тебличка

чаполо́ч запа́шна — *бот.* зубрі(о)в-

ка, -ы

чара, чарка — *див.* келих, келишок

чардаш — ча́ры-даш (*угор. та-*
нець)

чари — *с.* пора́бля́ня; *Прт.* поро-

беніско, -а

чарі́вність — *ч.* чар, -у; *с.* чу́до

чарі́вник, чарі́вниця — *див.* ворож-

ка, ворожбит

час — те́рмін, - у; ~ навча́ння —

те́рмін нау́ки

час від часу — *присл.* час од ча́су,

часник — че(о)сник, -у; *слов.* чис-

ток, -тку; чи́сник, -у; *Врх.*

че(у)сток, чю́сно́к; *куплю я ти*

кукуле́чку з чи́стком (піс.)

частина — 1. *заг.* част, -ы; 2. ра́та,

-**ы** (платежу заборгованості)
 частіше — присл. часті́йше
 частіший — часті́й(с)ший
 частка — до́ля, -і; БГ. пайка;
 ~ моєї спадщини — до́ля мо́го
 спа́дку
 частково = присл. хви́льово
 частування — ж. гості́на, -и;
 гошчы́ня, честува́ня, -нь; пол.
 почесту́нок; ч. Ртр. одомаш,
 посьвящанка
 частувати — див. пригощати
 чахнути — пропада́ти, -ам, -аш;
 мої роди́че барз пропада́ли за
 до́мом
 чаша — 1. ч. по́гар, -я (келих, ку-
 бок); 2. шалька, -и (вагіт)
 чашка, чашечка — с. горня, гор-
 ня́тко; пол. філіжа́нка, -и (для
 чаю, кави); сестра на горня́тко,
 а брат — на мися́тко (піс.)
 чвал — нім. цвал
 чвари — мн. сварки (відсутність
 згоди)
 чверть — 1. чверт, четве́рт, -и
 (4-та част.); 2. ква́дранс(ц), -у
 (години); 3. ЗП. віко; Ртр.
 чве́ртка, штве́(і)ртка (міра
 рідини), чве́ртник (25 кг)
 чебак — див. багатоустка
 чебрець боровий — бот. ж. мате-
 ринка, -и; ча́бе(у)р, че́бе(о)р,
 ч(ц)е́брик, -у; чы́бец, -бця; Врх.
 ч(ш)а́брик
 чека — ч. техн. нім. с(ш)плі́нт, -у
 чека́льня — див. приймальня
 чекан — ж. зоол. Врх. 1. білогу́зка
 (звичайний); 2. землю́н(ш)ка
 (луговий)
 чекання — очекува́ня; тж. очіку-
 вання

чекати — 1. жда́ти (жду, ждеш,
 жде; жде́ме, ждете, ждуть);
 зачека́ти, -ам, -аш; 2. чатува́-
 ти, -ую, -уєш (скритно)
 челюсть — анат. челюст, -и
 чемний — див. ввічливий
 чемодан — див. валіза
 чепець — че́пец, чи́(у)пец, -пця;
 ой, пи́ла, пи́ла, че́пец єм стра-
 ти́ла (піс.)
 чепуритися — прибра́ти-ся; Прт.
 ви́строї́тися, ви́строюва́тися,
 -ююся, -юєшся; Пев. штраму-
 ва́ти ся
 чепурний — елега́нтний; елега́нц-
 кій, -ка, -ке; пара́дний; пара́д-
 ний ты, шу́гай, пара́дны о́чы
 ма́ш (піс.)
 червень — черве́ц, -вця (місяць)
 черви — мн. анат. Врх. жы́рки
 червивий — робачли́вий, черва-
 кува́тий, хробачли́вий; БГ.
 хроба́чний; Прт. зроба́чній,
 -ла, -ле (гриб)
 червінець — фін. іст. італ. ду́кат,
 -у (грошова одиниця); не змі́нив
 бы-м вас, гей, за жа́дны дука́ты
 (піс.)
 червневий — червцо́вий; ~ ве
 сонце — червцо́ве со́нцє
 червоний — черв(л)е́ний, че́рвін
 (колір); черве́на ру́жа троя́ка
 (піс.)
 червоніти — черв(л)е́нїти, -ію,
 -ієш
 червоно-жовтий — руда́(я)вий, ру́-
 дий
 червонуватий — червє́нястий
 черв'як дощовий — зоол. черв,
 че́рвак
 черга — колі́йка, -и; ч. пол. о́го-

нок, -нка (людей); тепер моя ~
надышла моя колёйка
черговий — ди́журний; ~ по вок-
залу — ди́журний на ста́нці
чергування — ч. ди́жур, -у
чергувати — вартувати, -ую,
-уєш; ди́журити, -рю, -риш
черевань, череватий — брихач,
брихатий (людина з вел. живо-
том)
черевики — мн. 1. заг. череві́ки,
-ів; пол. буги́; 2. угор. рум.
бог(к)а́ньчы, боканчы, бука́нь-
че (війс. черевики); Врх.
ба(о)га́нчі (робочі); 3. буца́ки,
-ів (шкіряні); 4. деревя́нці, -ів;
Врх. хода́льниці (з дер. підош-
вою); 5. ч. Прт. ка́маш, -а (зі
сукняною халявою); 6. коза́чки,
-ів; руму́нки, -нок (жін.); ба́бы
череві́ки носі́ли лем на сьва́та;
та́ки бу́ты з холява́ми (прик.)
череве — ч. груб. тельбу́х, -у
через — прийм. без, за, задля, о,
по́през, през, про; нім. дурх;
Врх. брез, пе́рез (через гору);
Прт. по́невчасі́ (через деякий
час); тж. протя́гом; при́йду ~
два дні́ — при́ду о два дні́;
~ міся́ць зустрі́немося — за
мі́сяц ся спотка́ме; як см і́шов
през то́т ліс, през ліс
каліно́вий (ніс.)
через це — див. тому що
черемха звичайна — бот. бот.
черемк(х)а, черемшы́на, -ы;
Ртр. коці́(ю)рба, ко́цербі́на,
ко́цюрбі́на, ко́цюрубка, ко-
чу́рбіна, ку́цури́(у)ба; Стб.
ко́церба, ко́цербіна, ко́цербка,

ку́чурубі́на, ку́цуру́ба
череп — ж. анат. мі(о)зко́вня, -і;
ча́шка, -ы
черепа́шка беззуба — зоол. 1. заг.
му́шля, -і; нім. му́шель; 2. Врх.
ско́йка, ско́лька (річкова мі-
дія); 3. ж. Врх. ко́рытайка,
ко́рытни́ця, ко́рытня́чка, ко-
ри́тянка (коритна); тж. мо-
люск
чере́пиця — дахі́вка, -ы (кера-
мі́чна)
Черкаси — Черка́сы, род. Че́ркас
черкати, черкнути — чырка́ти,
чы́ркну́ти, -кну, -жнеш; ~ сір-
ником — чы́ркну́ти паты́чком
чернетка — бру́днопис, -у
черне́ць, черни́ця — рел. зако́н-
ник; ж. зако́нни́ця, -і; тж.
монах, мона́шка
Черні́вці — Черні́вці, -ів
черпак — ж. нім. ке́льня, -і (муля́р-
ський); тж. ополоник
черпати — ЗП. чиря́ти, -ям, -яш
(воду)
чесати — 1. гладі́ти, -джу, -диш;
мыка́ти, -ам, -аш (льон.
коно́плі); 2. чеса́ти, -шу, -шеш;
3. чи́(у)хра́ти, -ам, -аш (вовну)
чесний — по́цтві́вий, учті́вий;
тж. ша́новний
чесно — присл. по́цтві́во, че́сно(і);
вести себе ~ прова́дити-ся по́ц-
тві́во
че́сть — ч. го́ні(о)р, -у; чест, -ы;
сло́во гоно́ру (че́сти)!
че́ський — че́ській, -ка, -ке (від
Чехі́я)
Четвер великий — церк. Врх.
жы́вний Че́твер

четверті — *мн.* четвёрты (четвёртых, четвёртым, четвертыма)

четвірка — *числ.* чвірка, -ы; ~ була добра оцінка — чвірка была файном оцїнком

Чехія — Чехы, -ів

чи — *спол.* ци; *пол.* Врх. чїлы; *ци* *тя хтоси тягав за язык?* (прик.)

чис, чия — *див.* чий

чий — чїй (чїїх, чїїм, чїїма, на чїїх)

чий — *займ.* чый, чїє (чїйого, чїйому, чїїм, на чїйому); чья (чїйой, чїїй, чїю, чїїом); чья сила, того і правда (прик.)

чий-небудь — буд-чїй, буд-чїя, буд-чїє; хоц-чїй

чийсь — *займ.* дачый, дачїя, дачїє; чїйси

чикотень — *зоол.* Врх. квич, квичаль, квичыця, квичола, квїчаль; *тж.* ялівник

чим — *прийм.* чым; Врх. кам; чым да́льше, тым гірше (прик.)

чималий — спорий, -ра, -ре

чимось — чїмси; провинитися ~ завинити чїмси

чин — *див.* звання

чиновник — *див.* урядовець

чиряк — *мед.* чыряк, чырій; Врх. Ртр. веред, вред

числівник — *грам.* чысло́(і)вник; чысло́вныкы діля́т ся на кількі́стны, порядко́вы, громадны і дробовы

число — чысло, лі́чба, -ы

чистенько — *присл.* чыст(ц)і́цько;

тж. чистесенько

чистесенький — *зменш.* чыстісы́цькій, -ка, -ке

чистець лісовий — *бот.* ди́ка мя́та, -кой ...ы; лісо́ва ба́бка, -вой ...ы

чисти! — *нак.* чыст!

чистий — чы́стий; *слов.* чі́стий; ~ те повітря — чы́стий во́здух

чистильник взуття — *нім.* пугцер

чистити — 1. гля́нцува́ти, пу́цува́ти, -у́ю, -у́єш (*взуття*); 2. струга́ти, -ам, -аш (*дерево*); 3. обера́ти, -ам, -аш; скрепа́ти, -пчу, -пчеш (*картоплю*); 4. лупи́ти, облупи́ти, -лю, -пиш (*яйце*); 5. опала́ти, -ам, -аш (*зерно*); ко́валь ко́ня кує, а я гвер пу́цюю (*піс.*); компе́ри скрепта́ли скрепта́чком або ножом

чисто — *присл.* чы́сто(і); всюди було ~ всяди́ было́ чы́сто

чистотіл звичайний — *бот.* звьі́робі(о)й, борода́вник, глади́шник, пари́ло; Врх. жыху́нец, зеле́мозель, земизе́ло, земо́зель, зчы́сток

чистюля — чы́ст(ц)ю́ха, -ы

читання — чыта́ня; не мам ни́ч до чыта́ня

читати — чыта́ти, -ам, -аш; у́чен чы́тає кни́жку

читацький — чыта́цькій, -ка, -ке; ~ квиток — чыта́цькій бі́лет

читець — чы́гец, -тця

чищення — чышче́(ы)ня; ~ взуття — чышче́ня обу́тя

чия — *займ.* ж. чїя (чїей, чїїй,

чыю, чыйой, чыйом, на чый)
чіп — див. затичка

член — ж. членкыня, -і (жінка);

членкыня Союзу Українок
чоботар — див. швець

чоботи — мн. 1. заг. скірни, род.
скорен (шкіряні); рідк. кап-
мочы; мал. Врх. скоренькы,
скірниятка; 2. фр. боты; гумақы
(гумові); 3. Хриц. офіцеркы (з
твердими холявами); 4. нім.
сафяны, -ів (жін., зі жовтої
шкіри); 5. сьніговці (зимові);
6. нім. фільцы, фільцакы (з
повстяними холявами); іцы бы-
м купи́ла скірни з острога́ми
(ніс.)

човгання — нім. шурґот, шурґаня

човгати — шурати, шургати, -ам,
-аш

човен — ж. лодка, -ы; с. човно;
розм. л(в)идка, -ы

чого — присл. чом, пошто; Врх.
зач; чом єс не при́шов, як я ти
каза́ла (ніс.); зач то́бі до то́го?

чогось — присл. чогоси; ~ немає —
чогоси неє

чоло — анат. чело; тж. лоб; він
на чело́ ма то́то написа́но
(прик.)

чоловік — 1. заг. хлоп, чоловік;
пан; літній ~ старший пан;
2. муж; мужчына, -ы; розм.
старий, -рого; мн. мужове
(шлюбний чоловік); 3. Рґр.
баговяр (який жує тютюн);
4. збабчений, побабчений ~
(вкритий морицинами); 5. Рґр.
комірни́к (який не мав поля);
6. космач; ж. космачка, -ы

(кудлатий, патлатий); 7. кур-
вій, -ія; Врх. неві́рник (невір-
ний); Прт. ба́бяр, -а (розпут-
ний); 8. Врх. лы́сак (лисий); 9.
молоди(я)к (молодий, нежсона-
тий); 10. Прт. ра́птус, -а (не-
врівноважений); 11. нехлю́й,
-лю́я (неохайний); 12. пейса́тий
~ (з бакенбардами); 13. ж. Прт.
покра́ка, -ы (незграбний);
14. Прт. пону́рак, -а (похму-
рий); 15. Врх.Рґр. приста́ш
(який йшов у жінчин дім);
16. Врх. роскі́шник (сластолою-
бець); 17. Прт. спри́цяр, -а
(спритний); 18. Врх. товга́й
(гульвіса, розпусник); 19. уфе́р-
ма, -ы (вайлуватий); 20. хлопик
(мал. зросту); 21. хлопі́ско; БГ.
дронга́ль (вел. зросту); 22. че-
пера́тий, шанта́вий ~ (киво-
ногий); 23. нім. шку́т (курду-
пель, недорозвинений); 24. Врх.
шопа́тий ~ (чубатий)

чоловічий — мужескій, хлопскій,
-ка, -кє

чолов'яга — чоловічы́ско

чому — присл. чом, чому́си,
на́дже; ~ ви прийшли? чом сте
при́шли?

чо́пи дер. — мн. па́льці, -ів (у
дверях)

чорнило — ч. антра́мент, атра́-
мент, -у; ~ для авторучки —
антра́мент про довго́пис

чорнильниця — ч. калама́р, -я;
мал. калама́рчык; в шко́лі ю́ж
не у́жыва́ють калама́ря

чорниці — мн. бот. а(я)фі́ни, га-
фі́ни, яфе́ни, яфі́няк; чо(е)р-

ниці

чорнісінький — чорнісінькій, -ка, -ке

чорніший — чорні(й)сший; ~ від землі — чорнісший од землі

чорнобиль — ж. бот. забудка, -и

чорнобривці — бот. Врх. повнюх, понюх; *мн.* повнюхы, повнякы

чорновий варіант — присл. Прт. набрудно, начорно

чорновик — бруднопис, -у

чорногуз — див. журавель

чорнослив — *мн.* сушені сливки, -ных ...вок

чорнуватий — Врх. почорнявий

чорт — міф. дідко; нім. пек, фрас; слов. параль, -ля; угор. ердек, ярдок; чорт побери! — круцифікс! (лайка)

чортисько — чортиско

чортів гриб — бот. ригач, сінюк, червеньяк (отруйний гриб)

чортополох — бот. бодак, татарник; *тж.* осот

чотири — числ. шты́ри(і) (шты́р-йох, шты́рйом, шты́рйома); *повідав мі милий, же ма шты́рі воли (піс.)*

чотирирічка- шты́рилітка, -и

чотириста — шты́риста (шты́ри-стох, шты́ристом, шты́ристома); чотири сто

чотирнадцятий — шты́рнастий, шты́рнадцетий; *шты́рнадцетий рік смутний настав (піс.)*

чотирнадцять — числ. шты́рнад-цет

чотки — див. вервиця

чтиво — розм. чыта́дло

чубок — хоботик, хопак (у птахів)

чубук — цибух

чубчик — гривка, -и (волосся)

чудовисько — ж. машкара, -и

чужий — віпчий; Врх. Ргр. вібчий, чужий; Прт. обчий, -ча, -че;

~ жа людина — віпчий чоловік

чужина — чужы́на, чужы́на, -и;

Прт. обчы́зна, -и

чужинець — 1. заг. чужы́нец, -нця; 2. Врх. замішанец, -нця (які живуть серед мазурів)

чуйний — чу́лий; *она ма барз чу́ле серце*

чуйність — чу́лість, -лості

чума — ч. мор, -у; пол. джу́ма, -и

чуприна — чубрина, -и; *рідк.*

чів(л)ка (у людей)

чути — чува́ти, -ам, -аш; *рідк.*

слухати, -шу, -шеш; *што там добро́го ко́ло вас чува́ти?*

чутка — див. плітка

чуття — чу́тя; *не мам чу́тя в па́льцах*

чухатися — драпа́ти-ся, шкряба́ти-ся

чхати, чхнути — кыха́ти, -ам, -аш; кыхну́ти, -ну, -неш (при нежиті)

Ш

шавлія кільчаста — ч. бот. Врх.

свина́рик, свину́шник, свинюх шалапут — див. бешкетник

шале́вий — шальо́вий (ко́мір)

шале́нити — шале́ти, -ію, -ієш;

Прт. всьціка́тися, -амся, -ашся шампанське — ч. фр. ша́мпан; *хто ся не ба́вит в па́на, то́т не пе ша́мпана (прик.)*

шампінйон — *див.* печериця

шанобливий — *поцтвйий*

шановний — *пошануваний, поважаний; коваль в селі був пошануваним чоловіком*

шанс — *ж.* шанса, -ы

шантаж — *вымагання; в знач. погроза*

шапка — 1. *заг. ч.* кашкет; чапка, -ы; *австр.* шумліїдер, -я; 2. *баранка, бараниця, -і; баранкова чапка (хутряна, овеча); ч. рідк.* копач (зимова); 3. *Ртр.* миц(ч)ка (*обшита сукном*); 4. *Врх.* шапівка, шупін(в)ка (*гриба*)

шапочка жін. — *ч.* чепец, -пця; *фацелик*

шар — *ж.* верства, -ы; пляст, -у; *нім.* плястер, пляйстер, -тра; *жировий ~ верства тлушчу*

шарж — *ж. мист.* карикатура, -ы

шарманка — *муз.* катеринка, -ы; *ч. Врх.* вертлик; *грає на вертилку през цѣлы дны*

шарпати — *тарпати, -ам, -аш; 3П.* торносити; *тж.* тягати

шарудіти — *шелесьтіти; листя ~ дить — лисьця шелестит*

шарф, шарфик — *див.* кашне

шатен — *Врх.* барнястий (*людина з каштановим волоссям*); *тж.* шатен

шатківниця — *мн.* ножы, -ів; *сыкавниця, сытківниця, -і; капусту сычут на сытківниці*

шаткувати — *див.* сікти

шатун — *техн.* корбовод, -у

шафа — 1. *ч. пол.* крененс(ц), -у;

фр. сѣрвант, -у; *Хриц.* подышо(і)р (*для посуду*); *тж.* буфет;

2. *скриня, -і; нім.* комода, -ы (*для одягу*); ~ *для посуду —*

кренденц про начыня

шахрай — *нім.* махляр, фігляр, швіндлер; *пол.* лобо(у)з; *Прт.* канцяр, -а; *див.* обманщик

шахрайство — *махлярство, ошуство*

шахта — *заг.* копальня, -і; *нім.* майна, -ы; *пол.* штольня (*вугільна, соляна*); *закрити шахту — заперти копальню*

шахтар — *гірник, угляр; Врх.* рудар, -я; *Прт.* углекоп, -а

шашіль — *ж. зоол.* жужала, -ы; *жужа(е)ль, жужелиця, -і; жолобник; ~ точить меблі — жужель точыт меблі*

шашки — *мн. іст.пол.* варцабы, -ів *шашковий — варцабний*

шашлик — *с. кул.* печене м'ясо, -ного ...са; *ж.* смаженина

швайка — *ч. крав.* окувач; ~ *ку використовує швець — окувач уживат шевц*

швачка — *кравчыня, -і; Ртр.* ш(е)ывкыня; *тж.* швея

швейцар — *дверник; нім.* швайцар, -я

швейцарець, швейцарка — *Швайцарец, -рця; Швайцарка, -ы*

Швейцарія — *Швайцари(і)я, -ні*

швейцарський — *швайцарскій, -ка, -ке; ~ сир — швайцарскій сыр*

швендіати — *розм. Врх.* шальтати ся, швиндіати ся

швець — *шевец, -я; розм. нім.* шус-

тер, -тра; *шеви знай своє шевство, а до кравецтва не ліз (прик.)*

швидка допомога — мед. нагла (скора) поміч; -рой, ...мочы

швидко — присл. прудко, живо, скоро, хутко; рідк. борзо, галлопом; пол. шибко; слов. рыхло; нім. фрі(и)шно; Врх. пильно, споро; орел літат барз прудко

швидкий — прудкій, -ка, -ке; быстрый, скорий, сьпішний, посьпішний; чес. рихлий; Врх. верткий, пильний, сприхний, шмыткий; ~ поїзд — посьпішний потяг; скорий на руку (прик.)

швидкість — прудкіст, -кості; скорист, -рости; збільшити ~ звекшыти скорист

швидше — присл. прудкіше, прудч(ш)е, хутч(ш)е, радше, рачей; скоре, скорій, скорше; рідк. Прт. лем-блис

шворінь зал. — ж. розвора, -ы; нім. с(ц)ворен, -ня; люник (у возі); Ртр. свора, сворен, сворівка

шезлонг — лежак (складний)

шелестіти — шелесьтіти, -ешчу, -єтиш; Врх. шевельіти, шемрати, шемтіти

шепелявий — форкавий; Врх. хоркота́вий, хоркотли́вий; швельба́вий

шепелявити = 1. євр. шварготати, -очу, -очеш (говорити нечітко); 2. Врх. москотати, хоркотати;

Пен. форкотати (через ніс) шепотіти, шептати — Врх. шушкати

шеренга — ч. війс. ряд, -у; Прт. шерег, -а

шерстяний — вовняний, серстяний; Стб. влняний

шерсть — 1. заг. вовна, -ы (вівці);

2. быркаста вовна, -той ...ны (закручена); 3. волічка, -ы (для плетіння); 4. руно (шкіра, разом із вовною); 5. с(ш)ерст, -ы (коня, корови); 6. щетина, -ы (свині)

шершавий — рапавий, рапатий; тж. шорсткий; Янічку, рапавий, кадіть ты лапали? (ніс.)

шершень — зоол. бонк; шыршун, ш(с)ыршон; Врх. саршон, сершун; Прт. саршень, -ня

шестірня — ч. техн. нім. триб, -у; триба, -ы

шеф — рідк. англ. бо(а)с; тж. керівник; ой, виходит бос з фабрики: ци хочеш робіти? (ніс.)

шибеник — див. хуліган

шибениця — вішальниця, шыбеніця, -і; ч. Врх. шибен; в 1768 роцї конфедераты поставили вішальницю в Ізбах

шийний — анат. карковий

шило — шыдло, шыло; мал. шыделко; шыла в мішку не сховаи (прик.)

шина — техн. ч. обруч; опона, -ы; тж. покрішка; тріснула ~ пенкла опона

шинель — війс. нім. мантиль, -тля

шинка — кул. вендзонка, -ы; Врх.

Ртр. шол(в)дра; Прт. вудженіна, -ы

шинкар, шинкарка – ко(а)рчмар, -я; ко(а)рчмарка, -ы; БГ. качмар

шинок – ж. ко(а)рчма, господа, -ы; нім. шынк, -у

шип – див. колючка

шипіти – Прт. прищати, -щит; чатина, кед горит, то прищит

шипшина собача – бот. дика ружа, -кой ...ы; свербив(г)уз, свербивузка, свербіло; свербгузка -ы; свербгуз, свербгуз, -у; Врх. свербган, свербгуза, свербголуз, свербгуза, сверб(о)узина; терпигузка; Ртр. свербовуз, свербовуза; Хриц. сверболузка

ширина – шырина, -ы; шырокіст, -кости

ширма – заслона, -ы; Прт. параван, -а; за заслоном переважні спали діти

широкий – шырокій, -ка, -кє; дуже шыр; Врх. шырий; наша нані млада – роду шырокого (ніс.)

широколистий – лапатий; Врх. лапастий

ширше – прис. шырше

шити – шыти (шыю, шыєш, шыє; шыєме, шыєте, шыют); холошні шыют зо сукна

шиття – шыгтя

шишкар – зоол. Врх. кле(ьо)ст

шишки – мн. Врх. катульки, кокорудкы, кокорудзкы, кукурузы (хвойних дерев)

шия – ч. анат. карк, -у; карок, -рка; зменш. карчок, -чка; був

бы карк, ярмо ся найде (прик.)

шістдесят один – шістдєсьят єден; єден шістдєсьят

шістдєсьят – числ. ші(и)стдєсьят, -тьох; копа, -ы (давня міра);

~ снопів, яєць – копа

шістка – шестірка, ші(и)стка, -ы шістнадцятий – шистнастий,

шистнадцетий

шістнадцятка – шистнастка, -ы

шістнадцять – шистнадцет

шістсот – ші(и)сто; ші(и)ст сто

шість – ші(и)ст (шєстьох, шєстьом, шєстьома); Стб. шєст

шкала – техн. нім. скаля, -і

шкарлупа – 1. лупа, -ы (з картоплі); 2. шару́па, -ы; Врх. скарупа, ска(о)руплина, скорупина; Ртр. скарлупина, скорупа (з яйця)

шкарпетки – мн. нім. 1. с(ш)трүм-пфлі, штримфлі (довгі); 2. фусиклі (короткі)

шкатулка – скарбонка, нім. касєтка, -ы; тж. скринька

шкварки – мн. шкваркы, -рок; Ртр. чваркы

шкідливий – шкодливий; Врх. вředний, чкідливий (людина)

шкіра – 1. заг. скора, мал. скірка, -ы (людини, тварини); виправлена скора, -ной ...ры; 2. Врх. виправна скора (вичинена);

3. нім. дерматин, -у (штучна);

4. Врх. ліновина (скинута гадюкою); 5. сурі(о)вєц, -вця; Врх.

шкаруха; ЗП. лупина; (необроблена); 6. чєлак (зі чола);

7. Ртр. **шк'урат** (старий кусочок); **выправлену скору купували на ярмаках; вовка позна-ти і в баранячій скорі** (прик.)
 шкірний — скорний; ~ на хвороба — скорна хвороба
 шкіряний — скоряний; ~ ремінь — скоряний пасок
 шкода — жаль, чкода, -ы; БГ. **потрава** (нанесена посівам); див. втрата
 шкодити — шпетити (шп'єчу, шп'єтиш, шп'єтит); рідк. **вредити; ап'єтит для здоров'я не шп'єтит** (прик.)
 шкодувати — жалувати, -ую, -уєш; я про нічого не ~ ую — о нічим не жалую
 школа — рідк. Прт. **чк'ола**, -ы
 школа вища — **высока школа, -кой ...лы; скор. вуз**
 школяр — **учен, род. учня; чк'оляр; розм. пол. штубак**
 шкрябати — пажерити, -рю, -риш; **порпати-ся, шкрабати; куры ся порплют пред дойчом**
 шкуродер — нім. **гыцель, -ця**
 шкутильгати — припадати, -ам, -аш (на ногу); Прт. **шкынтати, -нчу, -нчеш**
 шлагбаум — ж. **рогат(ч)ка, -ы; нім. шлябан, шлябант, -у; ЛШМ. переїма (весільний)**
 шліфувальник — шліфяр
 шлунок — 1. заг. анат. **жо(е)лудок, -дка; пол. мацьок, -цька; Врх. кутен, контюх, кендюк(х); 2. груб. ба(е)мбух; вел. бамбушыско (корови); 3. Врх. ка(е)-**

люх (молодого теляти, ягня-ти); 4. пуприк; Врх. пупер, пупец, пупник, пупок, пупряк, пупчык (курячий); 5. риндзя, -зі; Ртр. ріндзка (телячий, з якого виробляють кляг)
 шлюб — с. **вінчання; шлюб, -у; Ртр. вінчанка (у церкві)**
 шлюз — спец. спуст, -у; Врх. **упуст**
 шлямбур — техн. **пробияк**
 шлярка — Прт. **фальбанка, -ы; фальбаня, -і (смужка тканини в одязі)**
 шлях — див. дорога
 шмагати — див. хльостати
 шмаркатий — смаркатий
 шмаркач, шмаркачка — **груб. смар-кач; смаркуля, -і; ты, смаркачу!**
 шмарклі — **мн. фізіол. соплі, -пель**
 шматок — див. кусок
 шматочок Пасхального хліба — **церк. дора, -ы**
 шматувати — див. кавалкувати
 шмигнути — **мыкнути; Врх. шулькнути; ящурка шулькинула в траві**
 шморгати — **шмаркати, -ам, -аш (носом)**
 шніцель — кул. нім. **котлет, -ы (відбивний)**
 шнурівки — **мн. волокы, наволо-кы, строчакы, -ів; Ртр. ре-мін, ремінец; ~ для взуття — во-локы про обу-тя**
 шнур, шнурок — 1. заг. нім. **шнур; шнурок, -рқа; 2. Ртр. крытник, гачник, трочок (для кальсонів); 3. ж. обора, -ы (для взуття); 4. мн. торокы (в чугані); 5. мн. Прт. тракы, -ів; увязка, -ы (до**

мишка); 6. ж. с(ш)ворка, -ы;
 фр. сугаж (тонкий плетений)
 шовк — текст. пол. єдваб, гєдваб,
 -у; слов. Врх. гадваб; нату-
 ральний ~ правдивий єдваб
 шовковий — єдвабний; Врх. гад-
 вабний; я бы-м му купила
 хусточку єдвабну (пiс.)
 шовковиця біла (чорна) — бот.
 морва, -ы
 шовковичний — морвовий
 шоколад — ж. нiм. чеколяда, -ы
 шоколадний — чеколядовий
 шолом — див. каска
 шолудивий — ринявий
 шорник — див. лимар
 шосе — ж. шоса, -ы; бiгта дорога,
 -той ...гы; iст. цисарка, -ы
 (державне)
 шостий — числ. шєстий, -того
 шості — мн. шєсты
 шотландець, шотландка — С(Ш)кот;
 С(Ш)котка, -ы
 Шотландія — С(Ш)коци(i)я, -ні
 шотландський — с(ш)коцкій, -ка,
 -кє
 шофер — див. водій
 шпак — зоол. Врх. каменюх, ка-
 мєняк(р), камінчак(р), камі-
 няр
 шпала — нiм. швєля, -і (дер. брус
 під рейками)
 шпалера — нiм. тапєта, -ы
 шпалерний — тапетовий
 шпалерник — нiм. тапєцяр
 шпатель — ж. техн. затєрка, ло-
 патка, -ы; нiм. шпакля, -і
 шпиг — див. мозок
 шпигати — жоґати, -ам, -аш;
 ~ голкою — жоґати iґлом
 шпигун — вивідник; розм.

тайняк; пол. шпєст; нiм. шпiйон
 шпигунство — шпєговство; шпi-
 йонство
 шпиль — 1. ж. арх. баня, -і; ч.
 шчыт (будинку); 2. нiм. шпiц
 (гострий кiнець)
 шпилька — 1. пол. гафтка, графка,
 -ы (для одягу); 2. мн. гырнадлі
 (для волосся)
 шпон — 1. ж. триска, -ы; 2. єдно-
 шарова дыкта, -вой ... ты
 шпора — остроґа, -ы
 шпортати — 1. грабати, -блю,
 -блєш; порпати, -ам, -аш; Врх.
 шпыртати (в землі); 2. плян-
 тати, -нчу, -нчєш; не плянч ся
 мi поiд ноґами! (прик.)
 шпулька — текст. нiм. файфа, -ы
 (нитяна)
 шпунт — буд. жолюб
 шрам — див. рубець
 штабель — див. стос
 штани — мн. 1. ґачы, ґацы, -iв;
 Стб. ґаті; ЗП. бачмагы (полот-
 няні); 2. ногавицы, -иц; ногав-
 кы, -вок (суконні); ма тен
 циґан пєнкне бiли ґацы (пiс.)
 штанина — одн. ногавка, -ы; нога-
 виця, -і
 штанці — мн. зменш. сподєнки,
 -нок; порточкы, -очок; короткі
 ~ курты сподєнки
 штат — англ. стейт
 штатський — див. цивiльний
 штемпель — с. клєймо; нiм. стєм-
 пель, -ля, тж. печатка
 штепсель — ж. ел. втычка, -ы;
 нiм. с(ш)текєр
 штовхати, штовхнути — дрыли(я)-
 ти, -лю, -лиш; пхати, -ам, -аш;
 трутити, -тну, -тнєш; тручати,

-ам, -аш; пи(і)ха́ти, шу́рка́ти, -ам, -аш; *розм. нім.* шупну́ти, шуб(п)ну́ти, -ну, -неш; *ЛШМ.* диркну́ти; *перен.* спонукати когось до дії; *она дука́та не хті́ла, хло́па з пе́ца дрылі́ла* (ніс.); *пха́ме бі́ду попе́ред со́бом* (прик.)

штопати — *крав.* ци(е)рува́ти, -у́ю, -у́єш (щось)

штопор — корко́тяг, -у (для пляшки)

шторм — *Врх.* ша́ркан (штормова, дощова погода)

штормівка — ві́трі(и)вка, -и (спорт. куртка)

штраф — *ж.* ка́ра, поку́та, -и (за проступок)

штрафний — спорт. ка́рний; ~ кутовий удар — ка́рний ко́рнер

штрикати — *див.* шпигати

штрих — *ж.* ри́ска, -и

штукатур — тинька́р, тринка́р, -я
штукатурка — ч. буд. тиньк, тринк, -у; *Хриц.* ваки́вка

штукатурений — тинькува́ний, тринкува́ний

штукатурити — тинькува́ти, трі(и)нкува́ти, -у́ю, -у́єш; *кед бы я го гарендува́в, добры бы-м го отринкува́в* (ніс.)

штурхати, штурхнути — тырмо́сити, -о́шу, -о́сиш; шу́рка́ти, шу́ркну́ти, -кам, -каш; *Врх.* шу́хну́ти; *она шу́хнула му погри́бачом по че́лі*

штучний — нім. фальшы́вий

шуба, шубка — с. пол. фу́тро, фу́терко; беке́ша, -и; *угор.* мента, -и

шубовсть! — бобо́вх! (*вигук*)

шукання — гляда́ня

шукати — гляда́ти, -ам, -аш; зиска́ти, -ам, -аш; реві́дувати, -дую, -у́єш (кого́сь); *рідк.* шыб́риги, шымба́риги, -рю, -риш; *тж.* гляді́ти; *хто гляда́т, тот нахо́дит* (прик.)

шуліка — зоол. 1. заг. пол. ка́ня, -і;
2. *Врх.* розсоха́ня (*рудий*)

шум = *чес.* глук; *Врх.* глу́ка

шуміти = ры́піти, -плю, -пиш; *Врх.* рапі́(и)ти; *ЗП.* шумова́ти; *хто там ра́пит?*

шурин — нім. шваге́р, -гра; *угор.* шо́лгур; *Ртр.* шваго́р, швоге́р, шовго́р (*брат дружини, чоловік сестри*); *тж.* свояк

шурина дружина — швагро́ва, -ой; шваге́рина, -и; *Ртр.* шовгрі́на (*сестра чоловіка, дружини*); *кед не буде́ш же́на мо́я, буде́ш шваге́рина* (ніс.)

шуруп — *ж.* нім. шу́рба, -и; *тж.* гвинт

шурф — *див.* бурова

шухляда, — засу́вка, -и; нім. шуфля́да, -и (*висувна*); відкрити ~ одкрити засувку

Щ

щавель — шче́бель, -бля (*у драбини*)

щавель — бот. 1. ква́сец, -сцю; ква́сок, -ску; *ж.* квасни́ця, -і; ша́лей, -ю; ше́влий, -ия; шча́в, -у; шча́вль, -лю; шча́вій, -ію; *Врх.* *ж.* квасни́ця польо́ва; *Ртр.* кома́нда, шча́вник (*гороб'ячий*); 2. кобы́ляк (*кінський*)

щасливець – щесли́вець, -вця
 щасливий – щесли́вий, талан-
 ний; угор. с(ш)ереньчли́вий;
 ~ сім'я – щеслива родина
 щасливо – присл. щесливо(і)
 щастити – вести-ся, таланити,
 удава́ти-ся; Врх. кара́ти ся
 щастя – щесьт(ц)я, ч. талант, -у;
 угор. серенча; Ртр. сереньча,
 шча́стя; неє шче́сьтя без
 здоро́вля (прик.)
 ще – ішчы (ішчы-м, ішчы-с;
 ішчы сте, ішчы зме); пол.
 єшче; не буду́ ся же́нив, бо-м
 ішчы молодий (пiс.)
 щебетати – щебота́ти; Врх. жги-
 рта́ти, сьвігота́ти, сьвіргота́ти,
 чыкати, шкыргота́ти; пташок
 сьвіргоче на дере́ві
 шебiнь – буд. нiм. шу́тер, -тру
 щеврик лісовий – зоол. Врх.
 пийка(о), полонинка (птаx)
 Щедрий Вечiр – рел. Шче́дрий
 Вечер, -рого ...а; рiдк.Ртр.
 Тріокра́льова Велия (18 січня);
 Шче́дрий Вечер, до́брий ве́чер,
 до́брым лю́дям (коля́дка)
 щедрiвник – iм. шче́драк; Ртр.
 вiнчова́ч, пола́зник
 щедрiсть – шче́дрист, -ро́сти
 щедрувати – шче́друва́ти, -у́ю,
 -уєш
 щелепа – анат. че́люст, -ы; пол.
 шче́ка; вставна ~ штучна
 че́люст
 щеміти – стрика́ти (про біль у
 вухах, голо́ві)
 щеня – пся, род. пся́ти; пся́тко; ч.

пе́сник, псик; дит. га́вко
 щепити – шчы́пиги, -плю, -пиш
 (дере́вце); тж. людину від
 хвороби
 щеплення – див. прививка
 щербатий – шчерба́тий; прокві-
 тат му личко, як го́рнец
 шчерба́тий (пiс.)
 щербина – шче́рба, -ы; тж.
 зазублина
 щетина – шче́тина, -ы; Врх. сче-
 ти́на (у свині)
 щиглик – пштик; Врх. пшты́рок
 (по носі)
 щиголь – зоол. шчы́гель, -гля;
 Врх. Хри́ц. арме́лик; Прт.
 шу́ток, -тка; «пташок квіт-
 кастий, по бода́кох сьiдит,
 яко́си чудны́ жгы́рче» (Врх.)
 щипавка – ч. зоол. клі́шчак; Врх.
 ко́рек(ц), ко́рчык; хохо́лаз, хо-
 хо́ла(и)к, хохо́ляня, хохолі́чок
 щипати, щипнути – 1. шчы́пати,
 -ну, -неш (курку); 2. шчы́пнути,
 -ну, -неш (лице, волосся); тж.
 скубати, скубнути
 щипiвка звичайна – зоол. Врх.
 куса́чка, кусла́вка; сика́в(л)ка,
 сикля, сикота́, сика(о)ви́ця,
 сика́ч (риба)
 щипці, щипчики – мн. техн.
 кльiшчы; шчы́пцы; мал.
 шчы́пчыки, -iв; нiм. обце́ньгы
 шири́й – шчы́рий, -ра, -ре; Прт.
 го́йний, -на, -не; тж. відвер-
 тий, правди́вий; шчы́рий ни́гда
 не трати́т (прик.)
 щирiсть – шчы́ри(і)ст, -ро́сти
 щиро – присл. шчы́ро(і), ре́вно(і);
 ~ запрошувати – шчы́ро запра-

шати

щит — шчыт

щі — див. капусняк

щілина — шчелина, -ы; нім. поро, -ы; угор. шпара, -ы; Врх. скаборща, шкабора, шамбора, шкарка; Прт. шкара, -ы

щільно — присл. стисло(і), шчильно(і); Прт. обтисло

щітка — 1. заг. шчитка, -ы (для взуття, одягу); 2. греблиця, -і; с. згребло (для худоби); 3. Ртр. кёфа, шчітка (для коней); 4. ч. мазак (для вакси); 5. чесалка, -ы; чесальниця, -і; Врх. ще(і)т (для льону, конопель); 6. ч. чухрач; БГ. гребеня (для вовни); чистити ~ кою — чыстити шчитком

що — займ. што, же; розм. чо, шо; ~ ви — же сте; дівча, дівча, што там маш, што там маш? (ніс.); на друге думає, же милого неє (ніс.)

щоб, щоби — спол. абы, абысь, ажебы, бы, бы-зме, бодай, же, жебы, дабы, штобы; ср/хр. бисмо; ~ ти пам'ятав — абы-с памятав; жебы-м не ходила до тя по женцицю (ніс.); бодай ти добрі было! (прик.)

щобудь — присл. штобуд

щовечора — присл. штовечера; ми чергували ~ вартували-зме штовечера

щогодини — присл. штогодини

щоденний — штоденний; одіж ся ділила на штоденну і сьвятичну

щоденник — ім. літ. денник; вести ~ провадіти денник

щоденно, щодня — присл. штоден, каждый ден, ден-в-ден

щойно — іношто

щока — с. лице, -я; груб. пашчека, -ы

щонайбільший — штонайвекший

щонайкращий — штонайкрасший, штонайлїпший

щонайменший — штонайменьший

що-небудь — присл. хоц(т)-што; скажи ~ ! повіч дашто!

щоночі — присл. штоночы

щоразу — присл. дазраз, штораз

щорічний — шторі(і)чний; дорочний

щорічно — присл. рочно(і), шторі(і)к

щось — займ. дашто; Врх. штоси-к; Ртр. штоси, щось; забіти си штоси-к в голову (прик.)

що ти — же-с

щохвилини — присл. штохвилі; Прт. кам хвилька

щука — ч. шчупак (риба-самець); рибяр зймав фест шчупака

щулитися — зошчулити-ся; Врх.

зйіжыти ся

щупати — див. мацати

щур — див. пацюк

Ю

ювелір — фр. біжүтер, -я

ювілей — юбілей, -єю; юбілеуш, -у; відзначати ~ сьваткувати юбілей

ювіляр — юбіляр; юбілянт

Юліан — Юлі(і)ян, Юлько;

Уліян, Юлєк

Юліанський – Юліяньскій, -ка, -кє; ~ календар – Юліяньскій календар

Юлія – Ўлька, Уліянка, -ы; Юля, -і; Юлька, -ы

юнак – молодик; *рідк.* пахолок, -лка; *Врх.* інош, іноша; *тж.* хлопець

юний – молодий

юрба – гурма, -ы; ~ дітей – галяйстра, -ы; *рідк.* злота

юридичний – правничий (*факультет*)

юрист – юр. правник

Юрій – Юрко; Юра, -ы

юстиція – с. судівництво

юшка – кул. 1. заг. юха, -ы; 2. кул. глєвиш (*картопляна*); 3. поливка, -ы; *Прт.* лєвиш, -а; 3П. лопотюха; 4. жур, -у; ки(е)сєлиця, -і (*вівсяна кисла*); 5. рибна зупа, -ной ...пы (*рибна*); *юж будєме пїти і грушкову юшку (піс.)*

Я

я – займ. особовий я (мєне/м(н)я, мі, мєне/м(н)я, мном, мі); єм; я не хотів її бачити – єм не хтів єй видіти

яблуко – бот. 1. заг. яб(п)ко; 2. *мн.* *Врх.* зелюнкы (*зелені*); 3. *мн.* когутики (*довгасті, кислі*); 4. *ж.* папірі(у)вка, -ы; *мн.* *Врх.* яровинники (*ранні*); 5. *мн.* савкы; *Врх.* саблұки (*великі зимові*); *кисли ~ винны ябка;*

были ябка і ябчата, были дівкы і дівчата (піс.)

яблуневий – яблоньовий; ~ квіт – яблоньовий цвіт

яблуня – 1. заг. яблін, яблонь, -лони; яблінка, -ы (*звичайна*); 2. *ж.* дика яблін, -кой ... ни; дичка, пла(о)нка, псярка, -ы; кыслиця, -і (*лісова, дика*); *тж.* груша; *откаль сонєчко сходи́ло, там дівча яблін сади́ло (піс.)*

явлення – *ж.* ява, -ы; *с.* зявиско, явіско, явління, (*природи*); *тж.* явище

явно – присл. *Прт.* наяв

ягня, ягнятко – 1. ягня, -няти; ягниця, -і; ягничка, -ы; 2. *дит.* базья, -і; базятко; базька, -ы

ягоди – *мн.* 1. бобы, бобкы (*лаврові*); 2. бомбулі (*на ботві картоплі*)

язик – *анат.* язык; *язык до Кракова доведе (прик.)*

язикатий – пыскатий, языкатий

язичеський – *іст.* поганьскій, -ка, -кє

язичник – *іст.* поган, поганин

яєшня – кул. яшниця, яєшниця, -цы; *яшниця добра зо солоним альбо вендзонком*

яйце – 1. заг. яйце, -ця; *пол.* яйко, -а; *рідк.* вейце; *мн.* яя; 2. ч. запорток, запороток, -тка; бовтун, бовтяк; *Ртр.* заколот (*зіпсуге, бовтун*); 3. ч. *Прт.* знесок, -ска (*перше мале яйце*); 4. присл. намягко (*зварене рідко*); 5. присл. натвердо (*зварене круто*); 6. ч. покладок, -дка;

Прт. насі́док, -дка (*старе, засиджене в гнізді*)

яйця Великодні — 1. *мн.* ма́льо-ва́нки, -нок (*розмальовані*);

2. *мн.* пи́саньки, -нок (*розписа-ні*); 3. *мн.* краша́нки, -нок (*фарбовані цибулинням*)

як — *див.* якщо

яка-небудь — да́ка (да́кой, да́кій, да́ку, да́ком); дая́ка

якась — *займ.* *ж.* я́кы́са (я́кы́сой, я́кы́сий, я́кы́су, я́кы́сом); котры́са

яка ти — я́ка-с; я́ка-с мазура́та, діти́но!

якби — *спол.* а́бы, бы, а́жбы, гды́би, за́то же, ке́бы, ке́д бы, я́кбы; *я бы-м си сы́вала, ке́бы-м го́лос ма́ла (ніс.); я́кбы мо́лоде зна́ло, а ста́ре — мо́гло (прик.)*

якесь — *займ.* я́кы́се (я́кы́со́го, я́кы́со́му, я́кы́сим); котры́се

який — *займ.* ко́трий, я́кій; ко́тра, я́ка (я́кой, я́кій, я́ку, я́ком); ко́тре, я́ке (я́кого, я́кому, я́ке, я́ким); *мн.* я́кы (я́ких, я́ким, я́кы́ма); ко́тры

який-небудь — *займ.* да́кій; дая́кій, дая́ке; да́ке (да́ка, да́ке, да́кы); хо́ц-ко́трий; *Врх.* бо́дай-я́кий; *по го́рах да́вніше не ма́ли бо́дай-я́ких кро́сен і сну́ли по сьті́нах*

якийсь — *займ.* ч. я́кы́сий (я́кы́со́го, я́кы́со́му, я́кы́сим); ко́трысий

Яким — Я́кы(і)м; *книж.* Йоа́ким

Яків — Я́цко; Я́сько; Я́цек, *род.*

Я́цка; Я́цьо

якійсь — я́кы́си (я́кы́сих, я́кы́сим, я́кы́сима); да́ко́трий, да́кий, пе́вний, я́кій-та́кій

які́сний — я́ко́стний; *Прт.* ва́льо́рний, -на, -не; га́тунко́вий, -ва, -ве

які́сть — ч. га́туно́к, -нку; я́кі́ст, *род.* я́ко́сти

якнайбі́льше — *присл.* якнайве́ще

якнайшви́дше — *присл.* чым ско́рше

як-небудь — *присл.* бу́д-як; *розм.* *пол.* ла́пу-ца́пу; *Прт.* бо́дай-як; *тж.* поха́пцем

яко́сь — *присл.* я́ко́си, да́як, та́к-ся́к; хо́ц-як, хо́ц-яко́; я́ко-та́ко, я́ко-сья́ко; я́ко́си і́хав Ва́ньо во́зом до́мів; я́ко-сья́ко пере-жы́еме бі́ду

як пожи́ваєш? — як ся ма́ш?

якраз — *присл.* пра́ві же, са́ме; *Хри́.* аку́рат, в са́мраз

як себе почу́ваєш? — як ся чу́єш?

я́кщо — *спол.* як, я́ко; ке́д, ке́дь, ко́й; а́че, е́сли, по́зая́к, сли́; *слов.* кі́т(д)ь; *ср./хр.* а́ко, ка́ко; *ке́д, е́с шу́гай си́вий, та́ку со́бі гля́дай (ніс.)*

ялина звича́йна — *бот.* 1. заг. *бот.* я́лиця, -і; *мал.* сме́реча, я́личка, -ы; *рі́дк.* сві́(і)рка, -ы; ч. сві́рок, -рка (*бі́ла*); ч. сме́рек, сме́рек; сме́река, -ы (*звичайна*); *Врх.* і́ліна, і́ль; *Ртр.* Стб. е́лиця, я́дла; 2. *Врх.* го́нтя́рка, го́нтя́ниця (*для ви́готовлення го́нтів*); 3. *Прт.* дере́вко, -а (*новорі́чна*); 4. *Врх.* су́шиця (*су-*

ха); *тж.* смерека; *пла́chte, го́ры, пла́chte і ялиці* (піс.)

ялиновий — ялицьовий; ~ ва

дошка — ялицьова дошка

ялівця плоди — *мн.* Пвн. бобкы

яловець звичайний — *бот.* язлі-
век, ядловець, ялівець, слевец,

-вця; *Ртр.* яловець; *пони́же*

Кечко́вец — *зелений ядловець*
(піс.)

яловичина — воловина, -и (м'ясо)

яма — жомба, -и; калабаня, -і;

мочыло; дзюмпара, -и; *рідк.*

бакай, -я; (*наповнена водою*);

Прт. мачура, -и; ухаб, -а;

цюрпіль, -ля

янтар — *мін.* бурштин, -у; ~ не

намісто — бурштинові пацьор-
кы

японець, японка — Японьчык;

Японка, -и

японський — японський, -ка, -ке
(від Японія)

яр — 1. *ж.* яруга, -и; 2. ярок, -рка
(потічок)

Ярема — Яремко; Яремцьо, -ця

ярмарок — *див.* базар

Ярослав — Славко, Славік, -вка;

Славцьо, -ця

ясень звичайний — *бот.* ясен,
ясын, ясинь; *род.* ясеня

яскравий — 1. ясний; ~ колір —
ясна барва; 2. крикливий;

ражливий; дуже ~ ва фарба —

барз крикливий кольор

яснісінький — ясьнісьній, -ка,
-ке

яструб — *зоол.* 1. заг. астряб; *Врх.*
астрябік; *угор.* ге(и)я; 2. *Врх.*
кра(е)гулец, кро(у)гулец; скіп,
скобець; скре(и)гулец (*перепе-
лятник*)

я тут! — *ту-м! ту-єм!* (вигук)

ячмінний — ярчаний; ~ на каша —
ярчаны крупи; *такій мій*
миленькій, як ярчана паска
(піс.)

ячмінь — *бот.* 1. заг. ярец, *род.*
ярця; *Стб.* єчмень, єчмін,
ячмін;

2. *Врх.* пла(я)скач, площик,
рибак (*дворядний*); хліб пекли
зо життя, ярцю і вівса

ящик — 1. *ж.* пака, пачка, скриня,
-і; скринька, -и; *англ.* бокс, -у;

2. *нім.* шуфляда, -и (*у столі*)

ящірка безнога — *зоол.* 1. заг.
яшчурка, -и; ме(і)дяниця, -і;
ме(і)дянка, -и; *Врх.* веретель-
ни(і)ця, веретильниця, вере-
терниця, веретю(у)рниця, вере-
тільник; падавка, падаець,
падалюк(х), паданка, падуль-
ка; сліпак, сліпачка, сліпец,
сліпуха, сліпушка; *Стб.* вере-
турник, веретінник, веритір-
ник, вертільник; яшче(і)рка;
2. *вириця, іриця, -і, ми(і)нога, -и*
(водяна, тритон)

ЛІТЕРАТУРА: ПЕРЕДМОВА

1. Барна Адам. Хмары і сонце над Лемковином. – Лігниця, Польща, 2008. – 236+16 с.
2. Верхратский Іван. Про говор галицких Лемків. – Львів, 1902. – 489 с.
3. Каганець Ігор. Арійський стандарт: Українська ідея епохи великого переходу. – Київ, 2006. – 336 с.
4. Каганець Ігор. Пшениця без куколю. Євангеліє без вставок і спотворень. – Тернопіль, 2006. – 560 с.
5. Канигін Юрій. Віхи священної історії: Русь-Україна. – Київ, 2006. – 416 с.
6. Канигін Юрій. Шлях аріїв: Україна в духовній історії людства. – 5-е вид., доп. – Київ, 2006. – 528 с.
7. Лемківщина. Земля-люди-історія-культура: В 2-х тт. / Ред. Богдан О.Струмінський. – Нью-Йорк-Париж-Сидней-Торонто, 1988. – Т.І. – 570 с.; Т. II. – 496 с.
8. Літопис Руський. / Пер. з давньорус. Л.Є. Махновця. – Київ, 1989. –XVI+591 с.
9. Лозко Г.С. Велесова Книга. Волховник. – Вінниця, 2007. – 520 с.
10. Сергійчук Володимир. Трагедія українців Польщі. – Тернопіль, 1997. – 440 с.
11. Силенко Лев. Мага Віра. Святе Письмо. Велике Світло Волі. –Львів, 2005. – 832 с.
12. Тарнович Юліян. Ілюстрована історія Лемківщини. – Львів, 1936. – 286 с.
13. Штепа Павло. Українець а москвин. Дві протилежності: Вид. 2-е. – Дрогобич, 2008. – 688 с. – Розд. XVII-XXII.
14. Kolberg Oskar. Dzieła wszystkie. Sanockie – Krosnienskie. – Wrocław – Poznań. – Т. 49. Cz. I, 1974. – 552 s.; Т. 50. Cz. II, 1972. – 446 s.; Т. 51. Cz. III, 1973. – 488 s.
15. Misilo Eugeniusz. Repatriacja czy Deportacja. Przesiedlenie Ukraińców z Polski do USSR 1944-1946. – Т. 2. Dokumenty 1946. – Warszawa, 1999. – 400 s.

ЛІТЕРАТУРА: СЛОВНИКОВА ЧАСТИНА

1. Антологія лемківської пісні. / Упор. Марія Байко. – Львів, 2005. – 496 с.
2. Бігуняк Андрій, Гойсак Олександр. Лемківський словничок. – Тернопіль, 1997. – 48 с.
3. Венгерско-русский словарь. 40 000 слов. – Москва-Будапешт, 1974. – 872 с.
4. Верхратский Иван. Знадоби до словаря южнорусского. – Ч. I. – Львів, 1877. – 88 с.
5. Верхратский Иван. Про говор галицких Лемків. – Львів, 1902. – 489 с.
6. Гижа Орест. Українські народні пісні з Лемківщини. / Заг. ред. С. Грици. – Київ, 1972. – 404 с.
7. Голоскевич Григорій. Правописний словник. – Вид. 12-е. – Нью-Йорк-Париж-Сидней-Торонто-Львів, 1994. – 462 с.
8. Дуда Ігор. Спомнеш моє слово. Лемківски приповідки. – Тернопіль, 2008. – 88 с.
9. Етимологічний словник української мови. У 7-ми тт. – Київ: Т. 1. – 1982. – 632 с.; Т. 2. – 1985. – 572 с.; Т. 3. – 1989. – 552 с.; Т. 4. – 2003. – 656 с.; Т. 5. – 2006. – 704 с.
10. Комендар В.І. Лікарські рослини Карпат. – Ужгород, 1971. – 248 с.
11. Лемковський співанникъ. / Зобрав д. Ив. Качоръ. – Вып. I. – Львов, 1921. – 32 с.
12. Лешка Олдржіх, Шішкова Ружена, Мушинка Микола. Розповіді з Підкарпаття. Vyraveni z Podkarpati. Українські говірки Східної Словаччини. – New-York-Praha-Київ, 1998. – 322 с.
13. Менас А., Коваль А.П. Українсько-хорватський або сербський словник. – Zagreb, 1979. – 688 с.
14. Мюллер В. Великий німецько-український словник. – 2-е вид., випр. та доп. – Київ, 2007. – 792 с.
15. Народні пісні з Галицької Лемківщини. Тексти й мелодії. / Зібрав, упор. і пояснив др. Филарет Колесса. // «Етнографічний Збірник НТШ». Т. XXXIX – XL. – Львів, 1929. – 469 с. Тексти. – С. 275–454.
16. Пиртей Петро. Короткий словник лемківських говірок. – Івано-Франківськ, 2004. – 364 с.
17. Русиньські співанки з Вирховини и Гуцульщини. / Упор. М.І. Завадяк, Д.І. Поп. – Ужгород, 2007. – 400 с.
18. Скрипник Л.Г., Дзятківська Н.П. Власні імена людей. Словник-довідник. – 3-тє вид., випр. – Київ, 2005. – 336 с.
19. Чаплик Катерина. Нові записи лемківських пісень. – Київ, 2008. – 72 с.

20. Словарь української мови: В 4-х тт. / Упор. Борис Грінченко. – Київ, 1907-09. Репринтне вид. – Київ, 1996; Т. 1. – 496 с.; Т. 2. – 578 с.; Т. 3. – 508 с.; Т. 4. – 566 с.

21. Словник іншомовних слів: 23 000 слів та термінологічних словосполучень. / Уклад. Л.О. Пустовіт та ін. – Київ, 2000. – 1018 с.

22. Словник української мови XVI – першої половини XVII ст. У 28-и вип. – Львів: 1, 1994. – 152 с.; 2, 1994. – 152 с.; 3, 1996. – 252 с.; 4, 1997. – 260 с.; 6, 1999. – 256 с.; 7, 2000. – 256 с.; 8, 2001. – 256 с.; 11, 2004. – 256 с.; 12, 2006. – 244с.

23. Стыпула Р. Новый польско-русский словарь. Ок. 36 000 словарных статей. – Москва, 2004. – 724 с.

24. Торонський Алексій І. Русины – Лемки: В зб.: Зоря Галицкая яко Альбумъ на годъ 1860. – Львов, 1860. – С. 389–428.

25. Українсько-словацький словник. Бл. 10 000 слів. – Харків, 2002. – 256 с.

26. Чесько-український словник: У 2-х тт. – Київ: Т.1. – 1988. – 384 с.; Т.2 – 1989. – 712 с.

27. Юрковський Мар'ян, Назарук Василь. Українсько-польський, польсько-український словник. – Київ, 2003. – 934 с.

28. Chomiak Mirosława, Fontanski Henryk. Граматика лемківського языка. – Warszawa, 2004. – 210 s.

29. Horoszczak Jarosław. Словник лемківсько-польській, польсько-лемківській. – Warszawa, 2004. – 404 s.

30. Kolberg Oskar. Dzieła wszystkie. Sanockie – Krosnienskie. – Wrocław – Poznań, T. 49. Cz. I, 1974. – 552 s.; T. 50. Cz. II, 1972. – 446 s.; T. 51. Cz. III, 1973. – 488 s.

31. Pavlesin Aleksa. Mali rječnik lemківskog govora ukrajinskog jezika. Po lemківski-ukrajinski-hrvatski. Hrvatski-ukrajinski-po lemківski. – Zagreb, 2007. – 292 s.

32. Rieger Janusz. Słownictwo i nazewnictwo lemківskie. – Warszawa, 1995. – 254 s.

33. Stieber Zdzisław. Dialekt lemків. Fonetyka i fonologia. Prace językoznawcze, 97. – Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk-Lódź, 1982. – 112 s.

ПРО АВТОРА

ДУДА Ігор Микитович народився 10 березня 1940 р. в с.Ганчова Горлицького п-ту Краківського в-ва на Лемківщині (тепер Польща). У 1945–58 рр. жив у м. Монастирська, з 1961 р. – у Тернополі.

Закінчив Львівський технікум легкої промисловості (1961), Інститут живопису, скульптури і архітектури ім. І. Рєпіна Академії мистецтв СРСР у Санкт-Петербурзі (1973). Протягом 25 років перебував на педагогічній роботі. З 1991 р. – організатор і директор Тернопільського обласного художнього музею. З 2005 р. – доцент Тернопільського Національного педагогічного університету ім. В. Гнатюка (за сумісництвом).

Друкується з 1972 р. Автор 14 окремих видань з мистецтвознавства, 13 – з краєзнавства, 2 – з мовознавства. Близько 1050 статей опубліковані в газетах, журналах, збірниках та енциклопедіях. Учасник 60 науково-практичних конференцій. Займається рисунком, прикладною графікою і художнім оформленням.

З 1994 р. – заступник і редактор часопису «Дзвони Лемківщини». Голова Тернопільського обласного товариства «Лемківщина» (1998-2000). Організатор першої в Україні «Лемківської Ватри» (Гутиська, 1998). З 2001 р. – член колегії Всеукраїнського товариства «Лемківщина». З 2002 р. – член президії і відповідальний секретар Світової Федерації Українських Лемківських Об'єднань.

Член Національних Спілок України – журналістів, художників, краєзнавців; Міжнародної Асоціації мистецтвознавців (1996), Наукового Товариства імені Шевченка у Львові (1998). Заслужений працівник культури України (1999). Лауреат конкурсу «Людина року-2004» (Тернопіль), обласної премії в галузі культури (2010).

DN: cn=http://lemko.org,
o=Walter Maksimovich, ou,
email=walter@lemko.org, c=US
'Date: 2012.04.10 13:03:53 -04'00

Ігор ДУДА

ЛЕМКІВСЬКИЙ СЛОВНИК

26 000 слів

*Редактор Ігор Дуда
Комп'ютерна верстка Мар'яни Тераз
Обкладинка Петра Тирпака*

Підписано до друку 27.07. 2011 р. Формат 60х84 1/16.
Папір офсетний. Гарнітура Шкільна. Друк офсетний.
Умовно-друк. арк. 21,62. Облік.-видавн. арк.29,02. Зам. №50.

ТЗОВ «Видавництво Астон» м. Тернопіль вул. Гайова, 8 тел. (0352) 52-71-36
Свідоцтво ТР № 28 від 09.06.2005 E-mail: Zbut@utel.net.ua,

Віддруковано в ТОВ «Гал-Друк» м. Тернопіль
м. Тернопіль вул. Бродівська, 44
тел. (0352) 52-05-63, 52-73-05

